

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА
ПОКРАЈИНСКИ ЗАВОД ЗА ЗАШТИТУ ПРИРОДЕ

Предео изузетних одлика

"СЛАТИНЕ СРЕДЊЕГ БАНАТА"

ПРЕДЛОГ ЗА СТАВЉАЊЕ ПОД ЗАШТИТУ
КАО ЗАШТИЋЕНО ПОДРУЧЈЕ II КАТЕГОРИЈЕ

Нови Сад, 2023.

Полазећи од „Средњорочног програма заштите природних добара за период 2011-2020.“ (бр. 02-133, од 28. 01. 2011.) који је добио сагласност Скупштине Аутономне Покрајине Војводине (Решење о давању сагласности на Средњорочни програм заштите природних добара Покрајинског завода за заштиту природе за период 2011-2020.“, „Службени гласник“, бр. 54/11; Одлука о давању сагласности на Средњорочни програм заштите природних добара Покрајинског завода за заштиту природе за период 2011 - 2020., 01 број 023-2/11 од 05. 04. 2011), као и сагласности Владе Републике Србије (Решење о давању сагласности на Средњорочни програм заштите природних добара Покрајинског завода за заштиту природе за период 2011 - 2020., 05 број 353-5627/2011, од 14. 07. 2011.; „Сл. гласник РС, бр. 54/2011) и Измене и допуне Програма заштите природних добара за 2018. годину (сагласност Покрајинске владе АП Војводине: Решење о давању сагласности на Програм заштите природних добара Покрајинског завода за заштиту природе за 2018. годину, број: 023-51/2018 од 25.07.2018.) а имајући у виду законске надлежности из чл. 102 Закона о заштити природе („Сл. гласник РС“, бр. 36/2009, 88/2010, 91/2010 – испр., 14/2016, 95/2018 – др. закон, 71/2021), Покрајински завод за заштиту природе приступио је 2016. године валоризацији природних вредности подручја водених, мочварних и копнених станишта дуж леве обале Тисе и обала Кикиндског канала односно канала Дунав-Тиса-Дунав, од линије Падеј-Иђош на северу до линије коју затвара ток канала Дунав-Тиса-Дунав између Новог Бечеја и Меленаца.

Валоризација природних вредности завршена је 2017., након чега је уследио процес обавештавања заинтересоване јавности, усаглашавања режима и мера заштите са заинтересованим странама те израда ове студије.

На основу законских овлашћења из чл. 102, став 1, тачка 3 цитираног Закона о заштити природе, Покрајински завод за заштиту природе је израдио студију заштите као стручно-документациону основу за успостављање заштите и проглашење Предела изузетних одлика „Слатине средњег Баната“.

Покрајински завод за заштиту природе Студију доставља Покрајинској влади АП Војводине, односно Покрајинском секретаријату за урбанизам и заштиту животне средине ради доношења акта о заштити Предела изузетних одлика „Слатине средњег Баната“.

Покрајински завод за заштиту природе
Нови Сад, 2023.

ВД ДИРЕКТОРА

др Жељка Јеличић Маринковић

Студија заштите :	ПРЕДЕО ИЗУЗЕТНИХ ОДЛИКА „СЛАТИНЕ СРЕДЊЕГ БАНАТА“ ПРЕДЛОГ ЗА СТАВЉАЊЕ ПОД ЗАШТИТУ КАО ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА II КАТЕГОРИЈЕ
Обрађивач:	ПОКРАЈИНСКИ ЗАВОД ЗА ЗАШТИТУ ПРИРОДЕ
Синтеза:	Ранко Перић, дипл. биолог мр Наташа Пил, дипл. биолог
Руководиоци:	Ранко Перић, дипл. биолог мр Наташа Пил, дипл. биолог
Стручни тим :	Тања Бошњак, дипл. инж. пољопривреде-хидролог др Јадранка Делић, дипл. биолог Владимир Добретић, дипл. биолог Бојана Мајкић, дипл. географ-туризмолог др Весна Кицошев, дипл. инж. заштите животне средине Ненад Михајловић, дипл. инж. просторног планирања Бојан Миленић, дипл. географ Ранко Перић, дипл. биолог мр Наташа Пил, дипл. биолог Зоран Племић, дипл. инж. пољопривреде Клара Сабадош, дипл. биолог-еколог Јелена Станишић, дипл. биолог мр Никола Стојнић, дипл. биолог Вида Стојшић, дипл. биолог Марко Туцаков, дипл. биолог Стефан Вујанић, дипл. инж. геодезије Слободан Борчић, дипл. правник
Компјутерска обрада и анализа података:	Снежана Ђекић, административни техничар Јована Каламковић, дипл. инж. информacionих технологија – дигитална продукција
Картографска обрада:	Марина Јањош, дипл. еколог за заштиту животне средине
Фотодокументација:	Из документације Покрајинског завода за заштиту природе
в.д. директора:	др Жељка Јеличић Маринковић

Нови Сад, 2023. године

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ПРЕДЛОГА ЗА ПОКРЕТАЊЕ ЗАШТИТЕ

Панонски слатинско-степски мозаик развијен у банатском Потисју и дуж старих меандара Тисе, Златице, Мориша и Галацке спада у малобројна очувана природна и блиско природна подручја у Војводини данас и у један од центара биодиверзитета у Србији. Заслањена подручја Панонске низије су настала под утицајем хидролошких, климатских и педолошких прилика али су предеоно обликована у процесу дуготрајног и међусобно условљеног заједничког развоја травних заједница и популација дивљих крупних биљоједа, које су током последња 2 миленијума постепено замењене њиховим одомаћеним сродницима. Овај вековни модел одрживог коришћења ресурса на подручју пустара и слатина Панонске низије али и у другим деловима степско-слатинског мозаика Евроазије још увек није превазиђен и до данашњих дана се испоставио као најекономичнији са аспекта очувања и дугорочног коришћења екосистемских услуга које ово подручје пружа. Многи новији, „модернији“ покушаји преобликовања коришћења ресурса слатина показали су се као неефикасни, дугорочно неодрживи и каткад праћени уништењем станишта и неповратним губитком биодиверзитета.

Оно што подручја слатина, сланих мочвара, бара и језера Панонске низије и банатског Потисја чини посебним у погледу разноврсности живог света је присуство богатства облика прилагођених на екстремно високе концентрације соли у подлози и води, који су понекад толико специјализовани да су присутни само на малом броју очуваних станишта Панонске низије, па се тада ради о правим панонским ендемима. То је случај са неким врстама васкуларне флоре и планктонских рачића. Поред тога подручја слатина и сланих језера омогућавају опстанак низа врста и заједница типичних за евроазијски степско-слатински мозаик које су упоредо са индустријализацијом, развојем насеља, инфраструктуре и ширењем утицаја човека налазиле прибежиште на преосталим све мањим „острвима“ заслањених пашњака у хомогеном агрикултурно измењеном пределу. Ови остаци пашњака су због присуства соли и специфичног водног режима били поштеђени од обрађивања. Многе од поменутих врста у Европи овде достижу крајњу западну и северозападну границу свог распрострањења или на оваквим стаништима налазе богату хранидбену базу, попут бројних врста птица из реда шљукарица.

Слатинска станишта су и поред неоспорног богатства присутних природних вредности на њима и њиховог доминантног положаја у односу на друге типове очуваних природних и блиско природних станишта у Војводини истовремено на првом месту и међу стаништима која карактерише недовољна законска заштита (Szabados & al., 2011b). Заслањени типови станишта забележени на подручју природног добра су према Правилнику о критеријумима за издвајање типова станишта, о типовима станишта, осетљивим, угроженим, ретким и за заштиту приоритетним типовима станишта и о мерама заштите за њихово очување („Службени гласник РС“, 35/10) одређени као приоритетни за заштиту. Простор слатина на територији природног добра има значајну улогу еколошког коридора јер обезбеђује физичку везу између слатинских станишта дуж реке Тисе у источном и јужном делу Панонске низије а са друге стране се својим

источним и југоисточним делом наставља на слатинско-степске коридоре у Банату дуж Златице и Тамиша. Подручје нуди бројне екосистемске услуге локалном становништву и шире на најмање четири уочена нивоа: обезбеђујуће, регулишуће, станишно-екосистемске и услуге из области људске културе.

Такође, имајући у виду још увек низак интензитет његовог коришћења и присуство очуваних традиционалних начина коришћења предела предложени Предео изузетних одлика „Слатине средњег Баната“ у потпуности задовољава дефиницију заштићених подручја дату у чл. 4., став 1., тачки 26. Закона о заштити природе („Сл. гласник РС“, бр. 36/2009, 88/2010, 91/2010 – испр., 14/2016, 95/2018 – др. закон, 71/2021) односно да је то „подручје које има изражену биолошку, екосистемску и предеону разноврсност и због тога се актом о заштити проглашава заштићеним подручјем од општег интереса“. Због наведених разлога је валоризација подручја делова банатског Потисја са циљем успостављања новог заштићеног подручја планирана у оквиру „Средњорочног програма заштите природних добара за период 2011-2020.“ Покрајинског завода за заштиту природе на који је дата сагласност Владе Аутономне покрајине Војводине (Одлука о давању сагласности на Средњорочни програм заштите природних добара Покрајинског завода за заштиту природе за период 2011-2020., број 023-2/11 од 05. 04. 2011. године и Решење Владе АП Војводине о давању сагласности на Програм заштите природних добара Покрајинског завода за заштиту природе за период 2011-2010., бр. 023-27/2011 од 09. 03. 2011), као и сагласност Владе Републике Србије (Решење о давању сагласности на Средњорочни програм заштите природних добара Покрајинског завода за заштиту природе за период 2011-2020., „Службени гласник“, бр. 54/11).

Национални оквир који омогућава проглашавање подручја слатина дела банатског Потисја заштићеним природним добром је Закон о заштити природе („Сл. гласник РС“, бр. 36/2009, 88/2010, 91/2010 – испр., 14/2016, 95/2018 – др. закон, 71/2021) који обезбеђује заштиту, очување и унапређење биолошке, геолошке и предеоне разноврсности (чл. 2)-између осталог и успостављањем и утврђивањем заштићених природних добара и система праћења њихове заштите (чл. 7). Такође, поменути закон дефинише да се заштићеним подручјима могу прогласити „подручја која имају изражену геолошку, биолошку, екосистемску и/или предеону разноврсност“ (чл. 28).

Поред националног, значајан међународни оквир подржава заштиту овог подручја, пре свега конвенције из области заштите биодиверзитета: Закон о потврђивању Конвенције о биолошкој разноврсности („Службени лист СРЈ – Међународни уговори“, бр. 11/2001), Закон о потврђивању Конвенције о очувању европске дивље флоре и фауне и природних станишта („Службени гласник РС - Међународни уговори“, бр. 102/2007) и Закон о потврђивању Конвенције о очувању миграторних врста животиња („Службени гласник РС-Међународни уговори“, бр. 102/2007). Циљ наведених међународних уговора је успостављање усаглашених принципа за заштиту биодиверзитета и обезбеђивање таквог начина управљања врстама и стаништима који омогућава њихов дугорочни опстанак. Као еколошки значајно подручје део је еколошке мреже Републике Србије (Уредба о еколошкој мрежи, „Службени гласник РС“, бр. 102/2010).

Како би се обезбедило трајно очување и одрживо коришћење природних вредности на простору слатинско-степског мозаика средњег Баната и природно добро промовисало као подручје значајне научне, образовне, духовне, естетске, културне, здравствено-рекреативне функције, Покрајински завод за заштиту природе, као надлежна стручна организација заштите природе предлаже да се оно стави под заштиту као Предео изузетних одлика „Слатине средњег Баната“.

САДРЖАЈ

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ ПРЕДЛОГА ЗА ПОКРЕТАЊЕ ЗАШТИТЕ

I ИДЕНТИФИКАЦИОНА ЛИСТА	1
I 1. НАЗИВ ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА	1
I 2. ВРСТА ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА	1
I 3. КАТЕГОРИЈА	1
I 4. КАТЕГОРИЈА ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА ПРЕМА КЛАСИФИКАЦИЈИ СВЕТСКЕ УНИЈЕ ЗА ЗАШТИТУ ПРИРОДЕ (IUCN)	1
I 5. МЕЂУНАРОДНИ СТАТУС ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА	2
I 6. ОСНОВНЕ ПРИРОДНЕ И СТВОРЕНЕ ВРЕДНОСТИ	2
I 7. ГЕОГРАФСКИ ПОЛОЖАЈ ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА	3
I 8. ГРАНИЦЕ ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА	4
I 9. ПОВРШИНА	16
I 10. ВЛАСНИШТВО	17
I 11. ИСТОРИЈАТ ЗАШТИТЕ	19
II ОПИС ПРИРОДНИХ, СТВОРЕНИХ И ПРЕДЕОНИХ ОДЛИКА	21
II 1. ПРИРОДНЕ ОДЛИКЕ	21
Историјат истраживања	21
II 1.1. Положај	23
II 1.2. Геолошке одлике	24
II 1.3. Геоморфолошке одлике	25
II 1.4. Хидрографске карактеристике	28
II 1.5. Климатске одлике	36
II 1.6. Педолошке одлике	41
II 1.7. Флористичке одлике	44
II 1.8. Вегетационе одлике	54
II 1.9. Значајни типови станишта	64
II 1.10. Планктонске заједнице	67
II 1.11. Фаунистичке одлике	69
II 1.11.1. Фауна бескичмењака	69
II 1.11.2. Фауна водоземаца и гмизаваца	72
II 1.11.3. Фауна птица	75
II 1.11.4. Фауна сисара	86
II 2. ПРЕДЕОНЕ ОДЛИКЕ ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА	89
II 2.1. Предеоне одлике природног добра	89
II 2.2. Историјат предела	97
II 3. СТВОРЕНЕ ОДЛИКЕ	105
II 3.1. Културно-историјско наслеђе	105
II 3.2. Насеља	108
II 3.3. Становништво	109
II 3.4. Привредне делатности	111
II 3.5. Постојећа просторно-планска документација	117
III ОЦЕНА СТАЊА ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ ПОДРУЧЈА	119
III 1. УГРОЖАВАЈУЋИ ФАКТОРИ И ОЦЕНА УГРОЖЕНОСТИ	119
III 2. УТИЦАЈ НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ	142

IV ВРЕДНОВАЊЕ И ТЕМЕЉНЕ ВРЕДНОСТИ ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА	149
IV 1. ТЕМЕЉНЕ ВРЕДНОСТИ ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА	149
IV 2. ИСПУЊЕНОСТ УСЛОВА ЗА ЗАШТИТУ	150
IV 3. ЗНАЧАЈ И ФУНКЦИЈА ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА	153
IV 4. ТУРИСТИЧКЕ ВРЕДНОСТИ	159
V РЕЖИМИ ЗАШТИТЕ	161
V 1. РЕЖИМ ЗАШТИТЕ II (другог) СТЕПЕНА	162
V 2. РЕЖИМ ЗАШТИТЕ III (трећег) СТЕПЕНА	163
V 3. ОПШТЕ МЕРЕ ЗАШТИТЕ И УНАПРЕЂЕЊА	165
V 3.1. Мере заштите за цело заштићено подручје	165
V 3.2. Мере заштите на подручју са режимом заштите II (другог) степена	168
VI КОНЦЕПТ ЗАШТИТЕ И УНАПРЕЂЕЊА И МОГУЋЕ ПЕРСПЕКТИВЕ ОДРЖИВОГ РАЗВОЈА	169
VI 1. КОНЦЕПТ ЗАШТИТЕ	169
VI 2. СМЕРНИЦЕ ЗА УНАПРЕЂЕЊЕ	171
VI 3. МОГУЋЕ ПЕРСПЕКТИВЕ ОДРЖИВОГ РАЗВОЈА	182
VI 4. АНАЛИЗА ЗАИНТЕРЕСОВАНИХ СТРАНА	184
VI 5. ДОКУМЕНТАЦИЈА О УСКЛАЂИВАЊУ ПОТРЕБА ЗАШТИТЕ СА ЗАИНТЕРЕСОВАНИМ СТРАНАМА	188
VII УПРАВЉАЊЕ	189
VII 1. ФИНАНСИРАЊЕ	193
VII 2. КАДРОВСКА И ТЕХНИЧКА ОПРЕМЉЕНОСТ УПРАВЉАЧА	194
VII 3. ПРЕДЛОГ УПРАВЉАЧА	195
VIII ЛИТЕРАТУРА	197
IX ПРИЛОЗИ	
Прилог I Спискови ТАКСОНА ОДРЕЂЕНИХ ОРГАНСКИХ ГРУПА:	
Прилог I 1: Списак идентификованих врста виших биљака на природним и природоликим стаништима подручја ПИО »Слатине средњег Баната«	
Прилог I 2: Списак врста фитопланктона евидентираних на природним и природоликим стаништима подручја ПИО »Слатине средњег Баната«	
Прилог I 3: Списак врста птица на природним и природоликим стаништима подручја ПИО »Слатине средњег Баната« идентификованих у периоду од 1988. до 2017. године.	
Прилог II Извод из ЛИСТА НЕПОКРЕТНОСТИ	
X КАРТОГРАФСКИ ПРИКАЗ	
Прилог 1: Географски положај заштићеног подручја у Србији (1:1 000.000)	
Прилог 2: Географски положај заштићеног подручја у Србији (1:300.000)	
Прилог 3: Прегледна карта са границама и режимима заштите (1:25.000)	
Прилог 4: Педолошка карта (1:25.000)	
Прилог 5: Геолошка карта (1:25.000)	
Прилог 6: Прегледна карта са границама и режимима заштите за Акт о заштити (1:25.000)	

І ІДЕНТИФИКАЦІОНА ЛИСТА

I ИДЕНТИФИКАЦИОНА ЛИСТА

I 1. НАЗИВ ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА

„Слатине средњег Баната“.

I 2. ВРСТА ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА

Предео изузетних одлика.

Члан 33., став 1. Закона о заштити природе („Сл. гласник РС“, бр. 36/2009, 88/2010, 91/2010 – испр., 14/2016, 95/2018 – др. закон, 71/2021) дефинише ову врсту заштићеног подручја као „подручје препознатљивог изгледа са значајним природним, биолошко-еколошким, естетским и културно-историјским вредностима, које се током времена развијало као резултат интеракције природе, природних потенцијала подручја и традиционалног начина живота локалног становништва“.

I 3. КАТЕГОРИЈА

II категорија: заштићено подручје покрајинског/регионалног, односно великог значаја (Закон о заштити природе, чл. 41., став 1., чл. 5., односно чл. 3. и 4. Правилника о критеријумима вредновања и поступку категоризације заштићених подручја („Сл. гласник РС“, бр. 97/2015).

I 4. КАТЕГОРИЈА ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА ПРЕМА КЛАСИФИКАЦИЈИ СВЕТСКЕ УНИЈЕ ЗА ЗАШТИТУ ПРИРОДЕ (IUCN)

Категорија V: Заштићени предео/морски предео [Category V: Protected Landscape/Seascape]- заштићено подручје које има изражене значајне еколошке, биолошке, културне и визуелне вредности настале као последица дуготрајне интеракције између човека и природе, при чему је очување ове интеракције од виталног значаја за очување и одржавање подручја и поменутих и других његових вредности [Извор: <http://www.iucn.org>].

Основни циљ заштите код овако дефинисаног заштићеног подручја је заштита и одржавање значајних предела и природних вредности везаних за њих а насталих као резултат интеракције природе и човека путем традиционалних начина управљања природним ресурсима.

Остали циљеви су:

1. Одржавање уравнотеженог међуделовања природе и човека путем заштите предела и традиционалних начина коришћења његових природних ресурса као и заштите друштвених, културних и духовних вредности повезаних са њима.
2. Допринос свеобухватној заштити путем одржавања врста повезаних са културним пределима.
3. Обезбеђивање могућности за уживање, добробит и социо-економске активности путем рекреације и туризма.
4. Омогућавање природних производа и услуга животне средине (екосистемских услуга).
5. Обезбеђивање оквира за активно учешће заједнице у управљању значајним пределима као и његовим природним и културним наслеђем.
6. Охрабривање заштите агробиоценоза и биодиверзитета водених станишта.
7. Стицање искуства у одрживом управљању подручјима и његова шира примена.

I 5. МЕЂУНАРОДНИ СТАТУС ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА

Подручје природног добра је једним својим делом препознато као међународно значајно подручје за биљке (IPA/Important Plant Area) под називом „Средњи Банат I (део: Острово)“ (редни број 8, колона 5) (Уредба о еколошкој мрежи, Прилог 1, „Службени Гласник РС“, бр. 102/2010).

I 6. ОСНОВНЕ ПРИРОДНЕ И СТВОРЕНЕ ВРЕДНОСТИ

Постојање хидролошког градијента између узвишења речних греда и дна палеомеандара је омогућило постојање низа међусобно повезаних и испреплетаних слатинско-степских, влажних, мочварних и водених станишних типова који су јединствени за простор Панонске низије. На обликовање и карактер предела на подручју природног добра су утицала сезонска кретања површинских и подземних вода са узлазно-силазним миграцијама соли кроз горње хоризонте подлоге у условима умерено континенталне климе са израженим полусушним периодом, присуство прво дивљих а затим и гајених крупних биљоједа и човека. Остаци панонског слатинско-степског мозаика у оквиру заштићеног подручја „Слатине средњег Баната“ чине део некадашњег панонског предела са уочљивом сменом водених, мочварних, слатинских и степских станишних типова и њиховим карактеристичним биљним заједницама развијеним дуж градијената влажности и соли а поменута станишта се надовезују на суседна подручја дуж реке Тисе и Тамиша, са којима представљају природну очувану целину која је део слатинско-степског коридора у јужном делу Панонске низије односно еколошке мреже Србије. О богатству и разноврсности животних услова у једном на први поглед релативно монотоном пределу на територији природног добра у којем преовлађују ниске травне слатинске и степске заједнице говори податак да је овде утврђено присуство 26 типова станишта из групе приоритетних за заштиту.

На подручју природног добра је забележено 475 таксона виших биљака, 26 фитоценоза, 75 врста фитопланктона, 28 врста бескичмењака од националног и међународног значаја, 7 врста водоземаца, 6 врста гмизаваца, 180 врста птица и око 20 врста сисара.

Иако су слатинско-степски фрагменти због својих физичко-хемијских особина тла и неповољног водног режима у односу на друге станишне типове који су били погоднији за пољопривредну обраду и друге делатности данас у Војводини опстали на релативно великим површинама, њихов квалитет и очуваност нису уједначени. Највећи део слатина Баната и Бачке је у већој или мањој мери деградиран и налази се у различитим фазама раслањивања, при чему значајне површине по типу спадају у секундарне слатине. Исконске, примарне слатине су опстале у виду фрагмената углавном у долини Тисе, Дунава и Тамиша и по ободима Суботичко-хоргошке пешчаре и Бачке лесне заравни. На подручју банатског Потисја су данас присутне највеће очуване континуиране целине са исконским примарним слатинама у Војводини развијене дуж старих меандара река Тисе, Галацке, Мориша и Златице. Пространство предела и богатство и разноврсност облика слатинског микрорељефа су основне специфичности овог природног добра у односу на друга слатинско-степска подручја у Војводини. У палеомеандрима ових река су развијене **заједнице сланих високих ситишта, мочвара џомбара** (свеза *Beckmannion eruciformis* Soó), различитих типова обалних тршњака и **ниских једногодишњих амфибијских обалних заједница** (свеза *Nanoscyperion flavescens* Koch), које се идући према вишим положајима, смењују са **заједницама примарних слатина**, степа на слатинама и умерено заслањених мезофилних ливада на старим гредама. Овакав предеони мозаик исконских панонских сланих мочвара, примарних слатина и степа на гредама је репрезентативан за подручје средњег Баната и представља основну вредност на подручју природног добра.

Традиционални начини коришћења природних ресурса као што су екстензивно пашарење, кошење и употреба домаћих раса стоке су овде били присутни вековима и утицали су на опстанак и одржавање панонског типа предела а самим тим и на очување низа карактеристичних и данас угрожених дивљих врста флоре, фауне и микобионта везаних за панонски тип предела. Овако сложен, међусобно испреплетен и пре свега функционалан однос чувања природе и вековима усавршаваних начина коришћења ресурса у данашње време свеопштег губитка биодиверзитета и осиромашења земљишта и вода има изузетан значај у смислу одрживог коришћења као показатељ једног од могућих путева за биолошки и економски опстанак човечанства.

I 7. ГЕОГРАФСКИ ПОЛОЖАЈ ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА

Заштићено подручје „Слатине средњег Баната“ се налази у Републици Србији, у АП Војводини, у Севернобанатском и Средњебанатском округу. Подручје се простира дуж Тисе и Кикиндског канала између насеља Иђош, Сајан, Бочар, Ново Милошево и Меленци. Сва насеља се налазе на периферији заштићеног подручја.

Државним путевима I и II реда заштићено подручје има добру саобраћајну повезаност са свим насељима који се налазе у близини заштићеног подручја, али и са осталим већим центрима. Удаљеност градских и општинских центара од заштићеног подручја износи: Кикинда (10 km), Нови Бечеј (4 km), Зрењанин (18 km), док је Нови Сад удаљен 57 km а Београд око 90 km..

I Идентификациона листа

Надморска висина подручја се креће од 71 m колика је висина у алувијалној равни Тисе до 78 m колика је висина оближње Средњебанатске лесне заравни.

Табела 1. Координате заштићеног подручја.

	По Гриничу	По Гаус - Кригеру
Северна гранична линија	45° 49' 11,219" N	5077.194
Источна гранична линија	20° 26' 1 3,88" E	7453.731
Јужна гранична линија	45° 33' 1 2,785" N	5047.026
Западна гранична линија	20° 08' 13,367" E	7431.863

Табела 2. Географска координата централне тачке.

Централна тачка	
по Гриничу	по Гаус-Кригеру
45° 42'0,265"N - 20° 15'49,13"E	5062.000 – 7443.000

I 8. ГРАНИЦЕ ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА

Опис граница заштите ПИО «Слатине средњег Баната»

Природно добро се простире у оквиру дванаест просторних целина, које се налазе на територији четири општине и осам припадајућих катастарских општина. Ове целине побројане су и описане редно по величини површине коју заузимају. Следи текстуални опис граница заштите по просторнима целинама.

Просторна целина број 1

Просторна целина се налази у општини Нови Бечеј, у катастарској општини Кумане.

Почетна тачка описа ове просторне целине је тромеђа парцела 4012, 8220 и 8221. Граница заштићеног подручја иде низ југозападну ивицу парцеле 8221, до тачке управно наспрам међне линије парцела 4018/15 и 4019/11, према којој скреће, пресеца парцелу 8221 и наставља североисточно. Граница прати ивицу парцеле према североистоку и обухвата парцелу 4019/11, да би скренула низ њену североисточну ивицу и спустила се до међе са парцелом 4019/12. Граница затим скреће поново на североисток, идући северозападном ивицом парцеле 4019/12, а потом се преко североисточне ивице парцеле 4019/13, ломи на југоисток, обухвата парцеле 4020 и 4021 до парцеле 8217. Граница скреће, пратећи северозападну ивицу парцеле 8217, од југозапада према западу до међе са парцелом 4008. Граница обухвата парцелу 4008, пресецајући парцелу 8217 из тачке управно наспрам тромеђе парцела 4010, 8217 и 8120, према тромеђи, потом иде јужном ивицом парцеле 4008, обухвата парцелу и поново пресеца парцелу 8217. Из тачке тромеђе парцела 8217, 4008 и 4007 граница наставља северном страном парцеле 8217, потом скреће на север и североисток међном линијом парцела 8220 и 4010, као и 8220 и 4012 - изузима парцелу 4014 и пратећи ивицу парцеле 4012, долази до тачке тромеђе са парцелама 8220 и 8221, уједно почетне тачке описа ове просторне целине.

Просторна целина број 2

Просторна целина се налази у општини Нови Бечеј у катастарској општини Нови Бечеј.

Почетна тачка описа је тромеђа парцела 13085, 13086 и 23587. Граница природног добра прати међну линију парцела 13085 и 13086, изузимајући парцелу 13086 до међе са парцелом 23588 на јужном делу парцеле 13085. Из правца мејне линије парцела 13085 и 13086, граница пресеца парцелу 23588 и преко јужне ивице парцеле скреће на југозапад и наставља све до тромеђе парцела 23588, 24760 и 24761. Затим граница скреће на југозапад све до границе са парцелом 23587 и наставља њеном западном страном према северу. Код тромеђе парцела 23516, 13083 и 24098 граница скреће на југоисток, прати међну линију парцела 24098 и 13083 и потом 24098 са 13082. Преко источне ивице парцеле 13082 до тромеђе 13082, 13083 и 23587, граница пресеца парцелу 23587, према мејној линији парцела 23587 и 13085. Пратећи ову међну линију, граница долази до почетне тачке описа ове просторне целине.

Просторна целина број 3

Просторна целина се налази у општини Нови Бечеј у катастарској општини Нови Бечеј.

Почетна тачка описа је тромеђа парцела 23519/1, 23519/3 и 23907. Граница се спушта на југ, источном ивицом парцеле 23907 из чијег правца пресеца парцелу 23751 према источној ивици парцеле 23905, затим наставља на југ до међе са 11274, оштро скреће на исток и обухвата ову парцелу са источне и јужне стране, да би преко јужне ивице парцела 23905, 11282, 23910 и 11283 дошла до тромеђе парцела 23914, 23520 и 11283. Граница наставља на северозапад, пратећи ивицу парцеле 23520, обухвата парцелу 11128 и преко њене северне ивице долази до међе са парцелом 23751. Пресеца ову парцелу идући ка тромеђи парцела 23751, 23913 и 23908, скреће на исток и прати северну ивицу парцеле 23751 до тачке наспрам 11288/1. Од ове тачке граница се ломи на североисток, пресеца парцелу 23908 ка мејној линији парцела 11289/2 и 11289/1, и наставља мејном линијом парцела 11288/2 и 11288/1. Пратећи северну ивицу парцеле 11288/1 долази до почетне тачке описа ове просторне целине.

Просторна целина број 4

Просторна целина се налази у општини Нови Бечеј у катастарској општини Нови Бечеј.

Почетна тачка описа је тромеђа парцела 23928, 11200 и 23929. Граница иде на североисток, северном границом парцеле 23929, преко ивице парцеле 24257 и 18412, потом окомито скреће на југ, идући источном ивицом парцеле 18412, затим преко северне ивице парцеле 24256 скреће на исток до међе са парцелом 24261. Граница од ове мејне тачке иде на север, западном страном парцеле 24261 и преко северне ивице парцела 24261 и 18321 иде поново на исток. Граница прати јужну мејну линију парцеле 18178 са парцелама 18321, 24262, 18301 и 18300, а потом скреће на југ и обухвата парцелу 18299. Потом, граница прелази на јужну ивицу парцеле 18302, па на источну ивицу парцеле 24262 и долази до тромеђе парцела 24262, 24263 и 18303. Од ове тромеђе граница пресеца парцелу 24262 из правца мејне линије на западну страну парцеле 24262. Граница прати ивицу парцеле 18320 до међе са парцелом 24269, скреће на запад, северном ивицом парцеле 24269. Код међе са парцелом 24261, граница пресеца ову парцелу према северној ивици парцеле 24273 и прати ову ивицу, потом северну ивицу парцеле 24276 до међе са парцелом 18353. Преко јужне мејне линије парцеле 18366 са парцелама 18353, 18350, 18349, 18351 18358, 18359 18363, 18362, 18365 и 24278 граница долази међе са парцелом 17917. Одавде, граница иде јужном страном 24280, потом скреће и обухвата парцелу 17916 и преко јужне ивице парцеле 24280 долази до источне стране парцеле 24281. Идући на север, источном ивицом парцеле 24281, преко јужне ивице парцеле 24282, граница долази до југозападне ивице парцеле 24255. Граница иде на северозапад, до јужне ивице парцеле 24284, скреће на југозапад и долази до тромеђе парцела 24284, 18434 и 24254. Од ове тромеђе граница пресеца парцелу 24254,

према тромеђи парцела 24254, 18443 и 18444, скреће на север, западном страном парцеле 24254. Граница иде овом ивицом, преко јужне ивице парцеле 23618 до тачке управно наспрам међне линије парцела 18494/1 и 18494/2, пресеца парцелу 23618 и креће се на североисток поменутом међном линијом. Преко североисточне ивице парцеле 18494/2 и северне и североисточне ивице парцеле 24254, граница долази до северне ивице парцеле 23927. Идући на североисток овом ивицом, граница долази до међе са парцелом 24255, коју пресеца из четворомеђе ове парцеле са парцелама 23928, 23927 и 18415, према четворомеђи са парцелама 23928, 23929 и 18414. Од потоње четворомеђе граница иде на северозапад и долази до почетне тачке описа ове просторне целине.

Просторна целина број 5

Просторна целина се налази у општини Нови Бечеј у катастарској општини Нови Бечеј.

Почетна тачка описа је тромеђа парцела 23944, 23940 и 11667. Граница иде на север, западном страном парцеле 23944 до међе са парцелом 23551/1, где скреће на исток, иде јужном страном ове парцеле до источне ивице парцеле 23947, затим се спушта на југ, овом ивицом до северне ивице парцеле 11712, када благо скреће на југоисток. Граница прати међну линију са парцелом 23948, из тог правца пресеца парцелу 23946, иде према северној ивици парцеле 11706/4. Обухватајући ову парцелу, граница прати међну линију са парцелом 11706/3, а потом скреће на запад, идући јужном ивицом парцеле 11706/4 и на север међном линијом са 23945. Од тачке управно наспрам међне линије парцела 11690 и 11691, граница иде на запад, пресеца парцелу 23945 и долази до међе са 23944. Граница пресеца ову парцелу према тромеђи парцела 11672, 11673 и 23944. Потом иде јужном ивицом парцеле 11672, пресеца парцелу 23943 из правца међне линије 11672 са 11673, па скреће на север дуж међне линије парцеле 23943 са 11670 и потом поново скреће на запад идући јужном ивицом парцеле 11671. Прати ивицу ове парцеле до међе са 23942, пресеца ову парцелу из правца међне линије парцела 11670 и 11671, долази до јужне ивице парцеле 11669. Граница обухвата ову парцелу и преко северне ивице парцеле 23954 долази до међе са 11643 да би обухватила и ову парцелу и вратила се на северозападну ивицу парцеле 23954. Граница пресеца ову парцелу од тачке управно наспрам међне линије парцела 23940 и 11667 и иде источно ка почетној тачки описа ове просторне целине.

Просторна целина број 6

Просторна целина се налази у општини Град Зрењанин, у катастарској општини Меленци.

Почетна тачка описа ове просторне целине је тачка тромеђе парцела 4014/2, 4013/2 и 4013/1. Одавде граница иде на југоисток ивицом парцеле 4014/2, пратећи међну линију са парцелом 4013/2, потом прелази на источну ивицу парцеле 12249, долази до међе са парцелом 4050/3, када скреће ивицом парцеле 4050/3 према североистоку, обухвата ову парцелу, потом и парцелу 4053. Граница пресеца парцелу 12251 идући ка југоистоку, ка ивици парцеле 4059. Граница заштићеног природног добра наставља на југоисток, пратећи ивицу парцеле 12493, до тачке управно наспрам међне линије парцела 12499 и 4089/14, затим скреће ка овој ивици и пресеца парцелу 12493. Идући поменутом међном линијом ка североистоку, граница прати ивицу парцеле 12499 до међе са парцелом 12253, где прелази на западну ивицу ове парцеле, иде на север, а потом оштро скреће на исток, идући северном ивицом парцела 4107 и 4106. Граница се потом спушта на југ, идући источном ивицом парцеле 4106 и пресеца парцелу 12500 у правцу источне ивице парцеле 4097/1. Пратећи ивицу ове парцеле, граница иде на исток, пресеца парцелу 12254 и обухвата парцелу 4100/2 и 4100/1 и потом иде северном ивицом парцеле 12502, скреће на север и обухвата парцелу 4103 и 4102. Граница потом прелази на источну ивицу парцеле 4101 и, пратећу ову ивицу, граница лагано скреће на запад, иде на јужну ивицу парцеле 4094, потом иде ивицом парцеле 12501 до тачке управно наспрам међне линије парцела 4089/13 и 4089/7, скреће ка овој међној линији, пресецајући парцелу 12501 и прелази на јужну линију парцеле 4089/7. Идући према југозападу, граница иде јужном и југоисточном ивицом парцела 4089/7 и 4039,

потом преко ивице парцеле 12491 прелази на јужну ивицу парцеле 4019, а потом благо скреће на север међном линијом парцеле 4016/2. Граница прати ивицу ове парцеле до четворомеђе са парцелама 12249, 12250, 4016/1, одакле пресеца парцелу 12249 према ивици парцеле 4014/2. Пратећи ивицу парцеле 4014/2, граница заштите долази до почетне тачке описа ове просторне целине.

Просторна целина број 7

Просторна целина се налази у општини Нови Бечеј у катастарским општинама Кумане и Нови Бечеј.

Почетна тачка описа је тромеђа парцела 13246/1, 13246/2 и 13245 (к.о. Нови Бечеј).

Граница ове просторне целине иде на североисток, северном ивицом парцеле 13246/2 и границом ове парцеле долази до парцеле 24125, спушта се источном страном ове парцеле до северне ивице парцеле 13209. Граница скреће према истоку, иде северном ивицом парцеле 13209 до парцеле 13202/2, обухвата парцелу 13202/2 и преко северне ивице парцела 13201/2, 13201/1 и 13200/1 долази до источне ивице парцеле 13200/2. Граница иде на југ, источном страном парцеле 13212/1, изузима парцелу 13214, пратећи међну линију ове парцеле са парцелама 13212/2, 13218 и прелази на северну ивицу парцеле 13216. Граница прати међну линију ове парцеле са парцелом 24110, потом са парцелом 13217 и прелази на међну линију парцеле 13217 са 13218. Граница обухвата парцелу 13218 и од међне линије са парцелом 24110 иде према југу до тромеђе парцела 24110, 24109 и 13222. Од ове тачке, граница наставља јужном ивицом парцеле 24109 до међе са парцелом 24127, одакле скреће на југ, идући североисточном страном ове парцеле до парцеле 24119. Граница скреће на југозапад, иде међном линијом ове парцеле са парцелама 13230/1 и 13230/2, затим источном страном парцеле 13230/3 иде према северу и преко ивице парцела 13230/2 и 13230/4 долази до јужне ивице парцеле 24109. Пратећи међну линију ове парцеле са парцелом 13235, граница прелази на источну ивицу парцеле 13236. Од тромеђе парцела 13236, 24114 и 24126 граница пресеца парцелу 24114 из правца међне линије 13236 и 24126 до североисточне ивице парцеле 13240. Граница иде ивицом ове парцеле до границе са катастарском општином Кумане и код тачке наспрам међне линије парцела 4003 и 8219 - скреће ка овој међној линији, пресеца парцелу 24119 и спушта се на југ, обухватајући парцелу 4003 и 4005. Преко северне ивице парцеле 8217 граница скреће на запад до катастарске општине Нови Бечеј, на јужну ивицу парцеле 13327/2.

У катастарској општини Нови Бечеј, граница иде ивицом парцеле 13327/2 и преко јужне ивице парцела 13328, 13327/1 и 24119 долази до тачке управно наспрам међне линије парцела 13329/1 и 24119, одакле пресеца парцелу 24119 и иде на север - поменутом међном линијом. Граница прати међну линију ове парцеле са парцелама 24130, 13325/1, 13325/2, 13325/3, 24129, 13266, 13265, 13250, 13249, 24118 и долази до тромеђе са парцелама 13241 и 13240. Одавде граница иде међном линијом парцела 13240 и 13241 према северу, долази до тачке четворомеђе парцела 13240, 13241, 24114 и 24109, одакле пресеца парцелу 24109 и долази до четворомеђе парцела 24109, 24113, 24125 и 13246/2. Идући међном линијом парцела 24113 и 13246/2 долази до тромеђе парцела 13246/3, 24113 и 13246/1 где граница наставља у правцу североистока и долази до почетне тачке описа ове просторне целине.

Просторна целина број 8

Просторна целина се налази у општинама Нови Бечеј и Град Зрењанин, у катастарској општини Кумане и Нови Бечеј, односно Меленци.

Почетна тачка описа ове просторне целине је тачке тромеђе парцела 8235, 8234 и 4076 (к.о. Кумане).

Граница заштићеног природног добра иде на североисток, прати ивицу парцеле 4076 са међом парцела 8235 и 8233, скреће потом на југоисток, идући јужном ивицом парцеле 8233 до тачке управно наспрам међне линије парцела 4067 и 4068/1. Граница обухвата парцелу 4068/1 и њеном међом са парцелом 8232 се спушта до границе са катастарском општином Меленци.

Границом катастарских општина Кумане и Меленци (односно општина Нови Бечеј и Град Зрењанин) граница иде ка североистоку, а потом скреће назад у катастарску општину Кумане идући јужном ивицом парцеле 4054/2. Граница обухвата ову парцелу, потом пресеца парцелу 8231 да би прешла на јужну ивицу парцеле 4053, потом прелази на западну ивицу парцеле 4052/2. Граница прати ивицу ове парцеле до тачке управно наспрам међне линије парцела 4044 и 4040, пресеца парцелу 8230 и прелази на западну ивицу парцеле 4044. Граница иде на запад, прати међну линију парцеле 4040 и 4041, да би преко јужне ивице парцеле 8229 скренула према југоистоку према катастарској општини Меленци (Град Зрењанин).

Граница иде северозападном страном парцеле 12483, односно границом општина, према североистоку до јужне међне тачке парцеле 13123/1 (к.о. Нови Бечеј), где скреће ка северозападу.

У катастарској општини Нови Бечеј, граница обухвата парцелу 13123/1 и идући од северозапада скреће ка истоку и југоистоку и долази назад до граница општина Кумане и Меленци.

Граница потом скреће на југозапад, северозападном ивицом парцеле 12437 и код тачке управно наспрам међне линије парцела 3968 и 3969 пресеца парцелу 12437 и прати поменути међну линију ка југоистоку. Пратећи међну линију граница долази до тромеђе парцела 12444, 12445 и 3969, одакле скреће, прати међну линију парцела 12445 и 3969, пресеца парцелу 12233 и наставља југоисточно, међном линијом парцела 12446 и 3961. Преко ивице парцеле 12232/3 граница прелази на парцелу 3959 и обухвата је. Пратећи међну линију са парцелом 12447 граница скреће ка југозападу. Идући ивицом ове парцеле граница иде до парцеле 12433, где се ломи пратећи њену североисточну ивицу, пресеца парцелу 12223/1 и иде према међној линији парцела 12432 и 3988. Граница наставља према југу, источном ивицом парцеле 3988 до међе са парцелом 12475/2, пресеца ову парцелу према тачки четворомеђе парцела 12475/2, 4115, 12270 и 12272 и спушта се југоисточном ивицом парцеле 12475/2 на југ. Код четворомеђе парцела 12475/2, 12270, 4114 и 12475/3, граница прелази на северну ивицу парцеле 4114, потом преко ивице парцеле 12476 прелази на ивицу парцеле 4108, обухвата ову парцелу и враћа се назад на запад, скреће на север и преко ивице парцеле 12476 прелази на парцелу 4111 обухватајући је. Након тога, граница заштићеног подручја иде на северозапад, преко западне ивице парцеле 12475/3 и долази до парцеле 4109, коју обухвата. Граница наставља западном и јужном ивицом парцеле 3989 до парцеле 12223/1. Преко ивице ове парцеле, граница прелази на јужну ивицу парцеле 12478, скреће на западну ивицу парцеле 3990 и преко јужне ивице парцела 12479, 3991 и 3992 долази до јужне ивице парцеле 3994. Ивицу ове парцеле граница прати, обухвата парцелу 12257 и преко јужне стране парцела 3993 и 12222, прелази на јужну ивицу парцеле 3999. Преко ивице ове парцеле и парцела 12487 и 4002 граница долази до границе катастарских општина Меленци и Кумане.

Од тромеђе парцела 4002, 12256 (к.о. Меленци) и 4068/1 (к.о. Кумане) граница иде на југозапад, границом катастарских општина до јужне међне линије парцела 4069 и 4081, одакле скреће на запад. Идући јужном страном парцеле 4069 граница улази у к.о. Кумане (општина Нови Бечеј).

Граница иде на запад, јужном ивицом парцела 4069, 4070, 4071, 4072, 4073, 4074 и 4076, да би међном линијом парцела 4076 и 8234 стигла до почетне тачке описа ове просторне целине.

Просторна целина број 9

Просторна целина се налази у општини Град Зрењанин, у катастарској општини Меленци.

Почетна тачка описа ове просторне целине је тачка тромеђе парцела 4268, 4270 и 12540. Граница прати ивицу парцеле 4268, ка југоистоку, до међе са парцелом 4276. Скрећући ка северу, западном ивицом парцеле 4276, граница иде до парцеле 4274/5 - скреће ка западу, обухвата ову парцелу и наставља источном ивицом парцеле 12540 до тачке управно наспрам међне линије парцела 4255 и 4256, одакле пресеца парцелу 12540 ка овој међној линији. Граница прати ову ивицу, обухвата парцелу 4254 и прелази преко ивице парцеле 12244 на западну ивицу парцеле 4253. Идући ка северу, ивицама 4253 и 12473, граница обухвата и парцелу 4231, скреће на исток и преко северне ивице 12473, прелази на

северну ивицу парцеле 4274. Граница заштићеног подручја прати ивицу ове парцеле до међе са парцелом 12467. Од тачке управно наспрам међне линије парцела 4244 и 4245 граница пресеца парцелу 12467 и прелази на ову међну линију. Потом из правца међне линије парцела 4245 и 12244 граница пресеца парцелу 12244 и долази до западне ивице парцеле 12428. Скрећући на север граница прати ивицу ове парцеле у дужини од 558m одакле скреће ка правцу међне линије парцела 4999 и 12547, пресецајући парцеле 12428 и 12546. Граница наставља северном ивицом парцеле 12547, идући према североистоку до парцеле 4996, северном ивицом оухвата ову парцелу као и парцелу 4997 и долази до тачке тромеђе парцела 4997, 4998/2 и 12547. Граница заштићеног подручја пресеца парцеле 12547 и 12296 према међној линији парцела 5015/3 и 5018. Идући овом међном линијом граница наставља ивицама парцела 5016 и поново 5018, да би скренула према југозападу низ ивицу парцеле 5018. Код међе са парцелом 12550, граница пресеца ову парцелу да би наставила у истом правцу низ ивицу парцеле 5019. Граница пресеца парцелу 12554 и прати југоисточну ивицу парцела 4949, 4950, 4953, 4954, 4957, 4958 и 4961. Граница затим прати међну линију и ивицу парцеле 12298, а од тачке тромеђе парцела 12298, 4963 и 4962 пресеца парцелу 12298 према међној линији парцела 4975 и 4974. Ивицом парцеле 4975 граница долази до међе са парцелом 12569, спушта се низ ивицу ове парцеле ка југу, а потом код међе са парцелом 4971 пресеца парцелу 12569 и парцелу 12428 према тачки тромеђе парцела 4251, 12471 и 12428. Јужном ивицом парцеле 4251 граница иде благо ка северозападу, а потом скреће на југозапад, пресецајући парцелу 12471 и спушта се ка југозападу ивицом парцеле 4278. Граница даље обухвата и парцелу 4277 и скрећући на северозапад потом прелази на јужну ивицу парцеле 12290 и иде на запад. Идући на запад граница обухвата парцеле 4321, 4322, 4325, 4326, 4329/1, 4329/2, 4329/3 са јужне ивице, а потом преко ивице парцеле 4330 прелази на ивицу парцеле 12535. Идући на северозапад граница ивицом ове парцеле долази до тачке управно наспрам међне линије парцела 12540 и 4268 - пресеца парцелу 12536 и идући на север долази до почетне тачке описа ове просторне целине.

Просторна целина број 10

Просторна целина се налази у општини Нови Бечеј у катастарској општини Нови Бечеј.

Почетна тачка описа је тромеђа парцела 12838, 24044 и 12839. Граница иде на североисток, западном страном парцеле 24044 до међе са парцелом 24045, коју пресеца према међној линији парцела 24045 и 24047. Преко западне ивице парцела 24047, потом 12800 и 12798, граница долази до међе са парцелом 12795/2, коју пресеца према међној линији парцела 12795/1 и 12796/3. Пратећи ову међну линију, граница долази до источне ивице са парцелом 12795/4, иде на север и пресеца парцелу 23575. Граница наставља према јужној ивици парцеле 12794, обухвата је и преко северне стране парцеле долази до међе са 24048. Граница пресеца ову парцелу и парцелу 23572 према међној линији парцеле 12930. Граница прати међну линију ових парцела, да би преко источне ивице парцеле 12930 пресекала парцелу 23576 и скренула низ јужну ивицу парцеле 12929. Граница се даље спушта на југ ивицом парцеле 12929 до тромеђе парцела 12928, 12929 и 24063. Преко источне стране парцеле 23572 граница долази до северне стране парцеле 12922, ломи се на југ, иде источном ивицом ове парцеле и долази до тромеђе парцела 12922, 23572 и 23577. Граница прелази на ивицу парцеле 23572, прати међну линију ове парцеле са 23516 а потом иде на међну линију парцеле 23516 са 23578, 12909, 24072 и 12905. Граница се ломи и скреће на запад, идући јужном ивицом парцела 12905, 12906 и 12902 до међе са парцелом 24079, када се ломи на југ и прати међну линију парцеле 24079 и 12900, па међну линију парцеле 24079 и 12901 до северне ивице парцеле 23793/4. Преко јужне ивице парцеле 12894 граница иде на запад и прати међу ове парцеле са парцелама 12895 и 12891 све до међе са парцелом 12893. Преко југозападне ивице парцела 12893 и 12892 и међе са парцелом 12891, граница пресеца парцелу 24081 и долази до тромеђе парцела 12886, 12887 и 24081. Граница прати међу парцеле 12886 са парцелом 24081 и потом са 12887, наставља до источне ивице парцеле 24144 па се спушта на југ, пратећи источну ивицу парцеле 24144 до северне ивице парцеле 23793/4. Граница се ломи на југозапад, па скреће на север обухватајући парцелу 13632/1 и преко северне ивице парцеле 13625 долази до тромеђе парцела 13625, 13632/1 и 13632/2. Граница иде на север, ивицом парцеле 13632/2 до јужне стране парцеле 24186,

скреће на југозапад до тромеђе парцела 24186, 13630 и 13629. Граница обухвата парцелу 13629 и од тачке управно наспрам међне линије парцеле 13697 пресеца парцелу 24187, прати северну ивицу парцеле 24190 до међе са парцелом 24183. Граница се ломи на север, иде источном ивицом парцеле 24183 и код међе са парцелом 13777 скреће на исток. Преко међне линије парцела 13777 и 13776 граница скреће на североисток и пратећи северну ивицу парцеле 13775 пресеца парцелу 24188 и оштро скреће на север. Источном ивицом парцеле 24188, преко северне ивице парцеле 13703 граница долази до североисточне ивице парцеле 13700 и прелази на северну ивицу парцеле 24189. Граница скреће на североисток и долази до међе са парцелом 24187, одакле се спушта на југоисток до тачке наспрам међне линије парцела 13690 и 13691/1, када пресеца парцелу 24187 и прати поменути међну линију. Граница обухвата парцеле 13689 и 13695, прати међну линију парцеле 13695 са 13694 и из тог правца пресеца парцелу 24185. Граница долази до североисточне ивице парцеле 24185 и скреће на север. Даље граница прати међну линију ове парцеле са парцелама 13633 и 12869/16, обухвата парцелу 12869/16 (изузимајући парцелу 12869/18) и преко северне ивице парцеле 24144 долази до тромеђе парцела 12869/15, 24082 и 24144. Од ове тачке граница прати међну линију парцела 24082 и 12886, потом парцела 24082 и 12885 према североистоку до тромеђе парцела 24082, 12884 и 12885. Граница иде северном ивицом парцеле 12884, прелази на северну ивицу парцеле 12882 и из правца међне линије са парцелом 12883 пресеца парцелу 24078 ка међној линији парцела 12881 и 12880. Граница прати потоњу међну линију на североисток, пресеца парцелу 24073 према тромеђи са парцелама 12903 и 12907 и прелази на северну ивицу парцеле 12905. Преко ове парцеле, из међне линије са парцелом 12908, граница пресеца парцелу 24072, прати ивицу парцеле 12909 до југозападне ивице парцеле 23578. Скрећући на северозапад, граница иде ивицом ове парцеле до међе са парцелом 24071 где се ломи оштро на југозапад и прати ивицу парцеле 24071 до тромеђе парцела 24071, 12908 и 23581. Граница пресеца парцелу 23581 према међној линији парцела 12907 и 24073, скреће на северозапад и прати међну линију парцела 23581 и 12878. Граница изузима парцелу 12878, прати међну линију ове парцеле са 12877, пресеца из тог правца парцеле, па преко јужне ивице парцеле 12879 скреће на запад и обухвата ову парцелу. Граница долази до међе са парцелом 23579, скреће на северозапад и потом се спушта низ југоисточну ивицу парцеле 24077 на југозапад до североисточне ивице парцеле 24078. Из правца међне линије ових парцела, граница пресеца парцелу 23578 према тромеђи парцела 24073, 23584 и 23578. Потом граница прати југоисточну и источну ивицу парцеле 24083 и идући преко западне ивице парцела 24066 и 12859 долази до међне тачке са парцелом 23569 и пресеца ову парцелу ка међној линији парцела 24035 и 12757. Граница обухвата парцелу 12757 и преко међне линије са парцелом 12758/1 поново пресеца парцеле 23569, 12859, 24066 и 12856 идући ка тромеђи парцела 12858, 12857 и 12856. Преко североисточне ивице парцеле 12857 граница наставља северном ивицом парцеле 12855, односно прати међну линију ове парцеле са парцелом 12856 до међе са 24068. Из правца ове међне линије граница пресеца парцелу 24068 и прелази на њену југоисточну страну. Идући на североисток граница прати међну линију парцеле 24068 до међе са 12845 када прелази на њену северну ивицу и лагано скреће ка југоистоку. Код међне тачке са парцелама 24065 и 23578, граница сече парцелу 24065 из правца ове међне линије ка тромеђи парцела 24065, 12838 и 12839. Одавде граница скреће на југоисток, иде међном линијом парцела 12838 и 12839 до почетне тачке описа ове просторне целине.

Просторна целина број 11

Просторна целина се налази у општини Нови Бечеј, у катастарским општинама Нови Бечеј и Ново Милошево.

Почетна тачка описа је тромеђа парцела 12487, 12485 и 23560 (к.о. Нови Бечеј).

Граница иде од тромеђе на северозапад дуж западне ивице парцеле 12485 према југоисточној ивици парцеле 24001, скреће на североисток и прати ову ивицу до границе са катастарском општином Ново Милошево.

У катастарској општини Ново Милошево граница заштићеног подручја иде преко североисточне ивице парцеле 13119 на северозападну ивицу парцеле 8947/30 до међе са парцелом 13120. Граница пресеца ову парцелу, наставља ивицом парцеле 8953/1, обухвата је и спушта се на југ, идући источном страном парцеле 13121/2 до међе са 8957. Граница обухвата парцелу 8957, пресеца парцелу 13122 из правца међне линије парцела 8957 и 8959/1 ка међној линији парцела 8955 и 8954. Граница се ломи на југ и западном страном парцеле 13122 се спушта до 13231, пресеца ову парцелу и преко северне ивице парцеле 11156/1 обухвата ову парцелу, спушта се благо ка југоистоку преко међе парцеле 13686 са парцелом 11156/2 и потом преко међне линије парцеле 11159 са 11156/3. Код тромеђе парцела 11158, 11156/3 и 13130 граница скреће ка међној линији парцела 11747 и 13130, пресецајући парцелу 13130 и иде на југоисток ивицом парцеле 11747 до међе парцеле 13693 са парцелом 11748 и преко северозападне ивице парцеле 13694 наставља на североисток. Граница иде северозападном ивицом парцеле 11755/2 до тромеђе са парцелама 13129 и 13701, ломи се на југоисток, иде преко ивице парцеле 11755/2, пресеца парцелу 13127 и наставља у истом правцу низ ивицу парцеле 11754/2 да би обухватила парцелу 11754/1 са јужне стране. Јужном ивицом парцеле 11754/1 граница долази до тромеђе са 11753 и 13694, спушта се низ источну ивицу парцеле 13694 и преко северне ивице парцеле 13695 долази до тромеђе парцела 13123, 13695 и 11752. Од ове тачке, граница пресеца парцелу 13123 према тромеђи парцела 12691, 24025 (к.о. Нови Бечеј) са 13123 (к.о. Ново Милошево) и улази у катастарску општину Нови Бечеј.

У катастарској општини Нови Бечеј, граница заштићеног подручја иде југоисточном страном парцеле 24025, пратећи правац којим ивица иде према југу до међе са парцелом 23571, одакле сече парцелу 23571 у правцу међне линије парцела 12743 и 24030. Од ове међне линије граница скреће и пратећи ивицу парцеле 12743 изузима парцеле 12744/1 и 12744/3 и преко ивице парцеле 12744/2 долази до међе са 24030. Граница иде јужном ивицом парцеле 12744/2 до тачке управно наспрам међне линије парцела 12752/9 и 12752/13, пресеца парцелу 24030 идући према овој међној линији до међе са северном страном парцеле 23559. Из тачке тромеђе парцела 12752/9, 12752/13 и 23559 граница пресеца парцелу 23559 према тромеђи парцела 12754, 24063 и 23559. Граница иде на југозапад овом међном линијом, потом пресеца парцелу 24036 ка међној линији ове парцеле са парцелом 12755 и прати ову међну линију даље према југозападу и југу. Обухватајући парцелу 12755 са јужне стране граница пресеца парцелу 24035 из правца међне линије парцеле 12755 са парцелом 24038, прелази на западну ивицу парцеле 24035 и оштро скреће на север. Идући западном ивицом парцеле 24035 граница долази до међе са парцелом 23559, пресеца је у правцу ка међној линији парцеле 24032 са 12667 и потом скреће на северозапад дуж југозападне ивице парцела 12675, 12676 и 12677. Граница пресеца парцелу 24034 из тромеђе 12676, 12674 и 24034 ка тромеђи 12678, 12685 и 24034 да би преко југозападне ивице парцела 12686 и 12685 стигла до парцеле 23561. Граница се спушта југоисточном ивицом парцеле 23561 до тромеђе са парцелама 24033 и 23559, скреће обухватајући парцелу 23561, да би из тачке управно наспрам међне линије парцела 12568 и 24007, поново скренула и пресекала парцелу 24007 и наставила ивицом парцеле 12568 ка северозападу. Граница прати међну линију парцеле 24007 са парцелама 12568, 24010 и 12518, да би од тромеђе парцела 12518, 12517 и 24007 скренула ка североистоку и пратила међну линију парцеле 12518 са парцелама 12517, 12516, 12515, 12514, 12511 и 12512 до међе са 24006. Граница пресеца парцелу 24006 од тромеђе парцела 12512, 12518 и 24006 ка међној линији парцела 12522/2 и 12522/3, потом скреће благо ка североистоку, пратећи међну линију парцела 12522/3 и 12524, односно западно идући ивицом парцеле 12524 и долази до тромеђе са парцелама 12525 и 12526. Граница обухвата парцелу 12526 и преко западне ивице парцела 23787 и 23560 прелази на северну ивицу парцеле 23560 и долази до почетне тачке описа ове просторне целине.

Просторна целина број 12

Просторна целина се налази у општинама Нови Бечеј, Град Кикинда и Чока, у припадајућим катастарским општинама Нови Бечеј, Ново Милошево и Бочар (к.о. Нови Бечеј); Сајан и Иђош (Град Кикинда); и Падеј (општина Чока).

Почетна тачка описа је тромеђа парцела 1531, 1532 и 3225 (к.о. Бочар - општина Нови Бечеј).

Граница иде северном ивицом парцеле 1531, обухвата је и са њене источне стране сече парцелу 3224 из правца међне линије са парцелом 1532 и потом прелази на југоисточну ивицу парцеле 3224. Граница скреће према североистоку и прати ову ивицу до тачке наспрам правца међне линије парцела 1533 и 1534, скреће оштро на североисток, пресеца парцелу 3224 и прати међну линију ове две парцеле до границе катастарске општине Иђош (Град Кикинда).

Граница иде на исток северном ивицом парцеле 3228, односно границом катастарских општина, пресеца парцелу 5055 из правца међне линије 3229 и 1548 (к. о. Бочар) према међној линији парцела 5259/7 и 4989 (к. о. Иђош).

Западном ивицом парцела 4989 и 4987 граница иде на север, прелази на западну ивицу парцеле 5094 и преко југозападне ивице парцеле 4986/2 долази до парцеле 5259/3. Јужном ивицом парцела 5259/3, 4994/3, 4994/2 и 4994/1 граница иде до парцеле 4996/1. Граница скреће на север, иде западном ивицом парцеле 4994/1 и преко настављајуће ивице парцеле 5259/1 долази до катастарске општине Падеј (општина Чока).

Граница иде преко северне ивице парцеле 5259/1 (к. о. Иђош) и обухвата парцелу 4986/1 (к. о. Иђош) такође са северне стране, да би код тремеђе парцела 5094, 5085 (к. о. Иђош) и 8009 (к. о. Падеј) граница оштро скренула ка северозападу преко парцеле 8003, из правца међне линије 5094 и 5085 (к. о. Иђош) ка међној линији 8003 и 6951 (к. о. Падеј).

Граница улази у општину Чока, катастарску општину Падеј преко југозападне и северозападне ивице парцеле 6951 и сече парцелу 7965 према међној линији парцела 6952 и 6951. Преко западне ивице парцела 6952 и 6953 граница иде северно, пресеца парцелу 7965 према међној линији парцела 6962 и 6961, обухвата парцелу 6962 и прелази на јужну ивицу парцеле 8003, затим иде ка истоку, па према југу и долази до границе са катастарском општином Иђош (Град Кикинда).

Граница скреће на североисток, прати границу катастарских општина до тачке наспрам међне линије парцела 6933 и 6932, одакле се ломи оштро на северозапад, сече парцелу 8003 и улази поново у катастарску општину Падеј. Граница иде југозападном ивицом парцела 6932 и 6931 до међе са 7938 и преко северне ивице парцеле 6931 долази до тачке наспрам правца међне линије парцела 6858 и 6856/5. Граница пресеца парцеле 7938, 8026 и 6857 и наставља ка североистоку међном линијом парцела 6858 и 6856/5. Граница обухвата парцелу 6858 и преко северозападне ивице парцела 6860, 6861 и 6862 долази до парцеле 6863, спушта се на југоисток пратећи међу парцела 6863 и 6862 до парцеле 7933. Граница оштро скреће на североисток, прати северозападну ивицу парцеле 7933 до парцеле 6885, коју обухвата са западне и северне стране и долази до тремеђе парцела 7932, 7933 и 6885. Граница пресеца парцелу 7933 према ивици парцеле 6913, обухвата је и спушта се њеном источном ивицом до тачке наспрам међне линије парцела 6891 и 6892, одакле пресеца парцелу 7934 и наставља на југоисток овом међном линијом до границе са катастарском општином Сајан (Град Кикинда).

Граница улази у катастарску општину Сајан, пресеца парцелу 3843 и оштро скреће на север, иде источном ивицом парцеле 3843 и код тачке наспрам четворемеђе парцела 5129, 5299, 5300 (к. о. Падеј) и 3843 (к. о. Сајан) оштро скреће ка западу, ка овој тачки и улази у катастарску општину Падеј (Општина Чока).

У катастарској општини Падеј, граница иде на север, западном ивицом парцеле 5129, обухвата ову парцелу западном и северном ивицом и прати међу ове парцеле са парцелом 7978 до граница са катастарском општином Сајан (Град Кикинда).

У катастарској општини Сајан граница иде на југ, западном ивицом парцеле 3841, наставља у истом смеру, истом ивицом парцеле 3846, скреће ка југозападу до међе са парцелом 3678, пресеца ову парцелу према међној линији парцела 3456 и 3860, а потом од те тачке оштро скреће на север дуж западне ивице парцеле 3678. Граница прати међну линију парцеле 3455 са 3456 (изузимајући потоњу) и долази до границе са катастарском општином Падеј (општина Чока).

У општини Чока, граница иде на северозапад, јужном страном парцеле 6896, скреће на југоисток и југ низ источну ивицу парцеле 7934 и долази до североисточне ивице парцеле 8027. Низ ивицу ове парцеле граница иде на југоисток, до међе са 3843 (к. о. Сајан) да би потом оштро скренула на југ и идући низ западну ивицу парцела 5254 и 4908 ушла у катастарску општину Иђош (Град Кикинда).

У катастарској општини Иђош граница прати ову међну линију, односно ивицу парцеле 5254 и настављајући ивицу парцеле 5246, пресеца парцелу 5073, прелази на међну линију парцела 5245 и 5071. Граница пресеца парцелу 5071, прелази на међну линију парцела 5242 и 4856/1, да би у тачки управно наспрам тромеђе парцела 4157, 4158 и 5242 пресекала парцелу 5242. Граница даље обухвата парцелу 4158 са северне стране и поново пресеца парцелу 5242 и враћа се на међу ове парцеле са парцелом 4856/1. Граница иде северно, прати ивицу парцеле 5242 у међи са парцелама 5243, 4195/1, 5241, 4194 до тачке управно наспрам међне линије парцела 4179 и 4180. Граница скреће на запад, пресеца парцелу 5242 према међној линији парцела 4180 и 4179, потом пресеца парцелу 5067, иде према међној линији парцела 4140 и 4141 и долази до тромеђе парцела 4140, 4141 и 5252, односно до катастарске општине Сајан (Град Кикинда).

Граница прати границу катастарских општина Иђош и Сајан до тромеђе парцела 3572, 3851 (к. о. Сајан) и 5247 (к. о. Иђош), одакле улази у к. о. Сајан, идући дуж међне линије парцела 3851 и 3572 и потом парцела 3851 и 3509.

Пратећи међну линију парцела 3851 и 3509 од тромеђе са 3572, граница иде северно у дужини од 390 m, до тачке из које се оштро ломи на североисток према најзападнијој међној тачки парцеле 3498. Граница прати јужну ивицу парцеле 3498 и преко ивице парцеле 3509 долази до међе са парцелом 3859. Граница прати међну линију парцела 3859 и 3509, потом наставља јужном страном парцеле 3859, изузима парцелу 3503 и поново иде преко јужне ивице парцеле 3859 до границе са катастарском општином Иђош.

У катастарској општини Иђош, граница иде источном ивицом парцеле 5252 према северу и пресеца парцелу 5068 у правцу међне линије парцела 4138 и 5253. Граница затим оштро скреће ка западу, улази у катастарску општину Сајан, обухвата парцелу 3522 и њеном северном ивицом се поново враћа у катастарску општину Иђош.

Преко северне ивице парцеле 5253 граница заштићеног подручја долази до тромеђе са парцелама 3520 и 3856 (к. о. Сајан), затим граница прати северну ивицу парцеле 5253 све до тромеђе 3520, 5239 и 5253 (к. о. Иђош) одакле се ломи ка југоистоку и улази у катастарску општину Иђош.

У катастарској општини Иђош граница иде југозападном ивицом парцеле 5239 и из тачке тромеђе са парцелама 4123/3 и 5067 пресеца парцелу 5067 према тромеђи парцела 5240, 4131 и 5067. Одавде наставља дуж североисточне ивице парцеле 5242 до парцеле 4194. Од тромеђе парцела 5242, 4194 и 5236/2 граница се ломи на североисток и преко северне стране парцеле 5241 долази до северне међне тачке парцеле 4195/1. Граница скреће на исток, обухвата ову парцелу са северне стране, потом се спушта на југ међном ивицом ове парцеле са 5229/1, пресеца ову парцелу из тачке управно наспрам четворомеђе парцела 4255, 4256, 4257 и 5229/1 и обухвата парцелу 4257. Након тога граница поново пресеца парцелу 5229/1, прати међну линију ове парцеле са 4195/1 и прелази на северну ивицу парцеле 5244/1 скрећући на запад. Граница иде благо ка северу, пресеца парцелу 5058/1 у правцу међне линије парцела 5243 и 4195/1. Од тачке управно наспрам међне линије парцела 4856/1 и 4855/1 граница сече парцелу 5243 и спушта се југозападно међном линијом двеју парцела. Граница прати ивицу парцеле 4855/1, изузимајући је из заштите, долази до међе са парцелама 4856/1 и 4855/1 и идући преко источне ивице парцела 4856/1 и 4856/2 долази до северне ивице парцеле 5055. Од ове тачке граница оштро скреће на запад до четворомеђе парцела 4989, 4988, 5094 и 5055. Од ове тачке граница скреће на југ-југоисток, сече парцелу 5055 и прати међну линију парцела 1548 и 3208 улазећи у катастарску општину Бочар, општина Нови Бечеј.

Граница прати међну линију односно ивицу парцеле 3208 до међе ове парцеле са парцелом 1545/2, одакле скреће на југоисток, изузима део парцеле 1545/2 и целу парцелу 1544, враћа се ка северозападу и идући управно на правац међне линије парцела 1562 и 1563, наставља са северне ивице парцеле

1544, сече парцеле 1545/2 и 3208, изузимајући мали западни крак парцеле 1545/2 долази до тромеђе парцела 1562, 1563 и 3208. Граница иде северно, западном ивицом парцеле 1563 до међе са парцелом 3236, одакле скреће источном и јужном ивицом парцеле 3236. Граница сече парцелу 3157, наставља јужном ивицом парцеле 3237, потом сече парцелу 3158 и скреће лагано ка југоистоку, јужном, односно југозападном ивицом парцеле 3248. Граница скреће ивицом парцеле 1637, изузимајући је, враћа се на ивицу парцеле 3248 и од тромеђе парцела 3248, 1634 и 1630, прати међну линију парцела 1634 и 1630, а потом међну линију парцела 1634 и 1633. Идући преко источне ивице парцеле 1634 граница пресеца парцелу 3208 према међној линији парцела 3207 и 1643, иде ка југу до јужне ивице парцеле 3255 одакле скреће на запад. Код међе са парцелом 3254, граница скреће на југ, иде источном ивицом парцеле до северне ивице парцеле 3220, одакле скреће на југоисток до тромеђе парцела 1644/1, 1644/2 и 3220. Из ове тачке граница скреће управно на северну ивицу парцеле 6488 (к. о. Ново Милошево), пресецајући парцелу 3220 (к.о. Бочар).

Североисточном ивицом парцеле 6488 граница иде на југоисток до тромеђе парцела 6488, 13399 и 1644/2 (к. о. Бочар), одакле се спушта на југ, иде источном ивицом парцеле 6488, обухвата парцелу 6488. Из правца међне линије парцела 6488 и 13030, граница пресеца парцелу 13028 и долази до северне ивице парцеле 6486. Граница скреће на исток, обухвата парцелу 6486, враћа се на запад међном линијом са парцелама 13396 и 13395, па се из тромеђе парцела 6486, 6459 и 13395, спушта ка југоистоку, пресеца парцелу 13395 и долази до северозападне ивице парцеле 6694/1. Граница прати северну страну парцеле 6694/1, обухвата је, а потом из правца међне линије са парцелом 13396 пресеца парцелу 13035 према међној линији парцела 13403 и 6695. Граница обухвата парцелу, скреће на југ пратећи међну линију са парцелом 13394, Од тромеђе парцела 13319, 13394 и 6695 граница пресеца парцелу 13319 према тромеђи 6818/1, 13319 и 13393 и спушта се ка југозападу. Код међе са парцелом 6820 граница скреће ободном ивицом ове парцеле да би је изузела у целисти и наставља ка југозападу идући од тромеђе парцела 6896, 13414 и 6820. Граница прати ивицу парцеле 6896, обухвата парцелу 6898 (изузимајући парцелу 6897) и спушта се даље ка југозападу низ међну линију парцела 6896 и 13037. Идући преко северозападне ивице парцеле 13037 граница долази до тромеђе парцела 13047, 13037 и 7101, скреће ка северу, наставља ивицом парцеле 7101 и долази до тромеђе парцела 13040, 7104 и 7101. Од ове тачке, управно на наспрамну ивицу парцеле 7105, граница пресеца парцелу 13040, а потом се спушта ка југозападу. Граница иде затим низ међну линију парцела 13040 и 7105, прати даље ивицу парцеле 13040 и из правца међне линије са парцелом 7175 пресеца парцелу 13047 према међној линији парцела 7178/2 и 7177. Потом, пратећи правац ове међне линије граница долази до парцеле 13430, пресеца ову парцелу и спушта се на ивицу парцеле 8712. Граница скреће на исток, потом на југ међном линијом са парцелом 13427 да би наставила на југозапад пресецајући парцелу 13108 према међној линији парцела 8714 и 13528. Граница иде овом међном линијом до међе са парцелом 8732, где прелази на западну ивицу ове парцеле, изузимајући је и потом се поново враћа на ивицу парцеле 13528, овај пут у међи са парцелом 8728. Граница прати ивицу парцеле 13528 до тачке управно наспрам међне линије парцела 8778 и 8779, када се оштро слама на југоисток, пресеца парцелу 13528 и наставља овом међном линијом до североисточне ивице парцеле 13109. Граница иде одатле на југозапад, пратећи правац ивице парцеле 13109 и спушта се до тромеђе парцела 13102, 13527 и 8775, да би преко јужне ивице парцеле 13527 прешла на њену западну страну и потом оштро скренула на запад код међе са парцелом 8771. Идући низ јужну ивицу парцеле 8771 граница долази до међе са 13520, где скреће на север до тромеђе парцела 8769, 8770 и 13520. Граница затим скреће и пресеца парцелу 13520 и наставља према међној линији парцела 8765 и 8764. Пратећи јужну и западну ивицу парцеле 8765 граница долази до међе са парцелом 13519 одакле скреће на север, пресеца парцелу 13103 и преко западне ивице 8766 из правца међе са 13103 пресеца парцеле 13104 и 13517. Од међне линије парцела 8752 и 13517, граница скреће на југозапад, прати ивицу парцеле 13517, пресеца парцелу 13508 идући према 8633 и 13508, спушта се ка југу и долази до 13102. Управно из правца међне линије, граница иде према северној ивици 12304/1 (к. о. Нови Бечеј) и скреће на исток пратећи северну ивицу ове парцеле односно границу катастарских општина Ново Милошево и Нови Бечеј. Граница улази у катастарску општину Нови Бечеј спуштајући се на југ западном ивицом парцеле 12306/8.

Овом ивицом граница долази до северне ивице парцеле 23993, скреће на исток и преко источне ивице парцела 23993, 12301/1 и 12301/2 долази до тромеђе парцела 12299, 12301/2 и 23991. Граница затим оштро скреће према југоистоку, пресеца парцеле 23991 и 23553 и потом из правца међне линије парцела 12301/2 и 12299 долази до југоисточне ивице парцеле 23553. Одавде граница иде на југозапад, прати ивицу парцеле 23553 до тачке наспрам правца међне линије парцела 12299 и 12297, одакле скреће према овој међној линији и пресеца парцеле 23553 и 23991. Граница иде преко северне ивице парцеле 12297, пресеца парцелу 23992, долази до јужне стране парцеле 23555 и оштро скреће на северозапад. Пратећи ивицу парцеле 23555 граница долази до тачке са парцелом 12121, где прелази на ивицу парцеле 23999 и благо мења правац од запада ка југозападу, пратећи ивицу ове парцеле. Граница пресеца парцелу 23962 према међној линији парцела 12082 и 23967, прелази на јужну ивицу парцеле 23967 и наставља западно до међе са парцелом 12080, где скреће оштро на југ, западном ивицом парцеле 12080. Граница иде овом ивицом до северне ивице парцеле 23965, скреће на југозапад и преко јужне ивице парцела 12080 и 23956 долази до северне ивице парцеле 23871. Граница прати ову ивицу ка северозападу, изузима парцелу 11525/1, пратећи њене ивице и потом пресеца парцелу 23871 идући према међној линији парцела 11573 и 11568. Граница иде према југозападу, обухвата парцелу 11569, из тачке управно наспрам међе парцела 11574 и 11575 пресеца парцелу 23870, иде њеном југозападном ивицом ка северозападу, прелази на настављајућу ивицу парцеле 23552 и скреће ка истоку. Северном ивицом парцеле 23552, граница прати међну линију са парцелом 11523, а потом 11524. Граница иде на исток, северном ивицом парцеле 11525/2 до тромеђе парцела 23874, 11525/2 и 23880, одакле пресеца парцелу 23880 према тромеђи парцела 11531, 23891 и 23880. Пратећи источну ивицу парцеле 23880 граница обухвата парцелу 11486, спушта се на југ, иде западном ивицом парцеле 23881 и прелази на ивицу парцеле 11531, изузимајући парцелу 11530. Граница долази до међе парцеле 11531 са парцелом 23956, пресеца ову парцелу према међној линији парцела 12073 и 12080, идући на североисток и север ивицом парцеле 12080. Граница долази до тачке наспрам правца међне линије парцела 11463 и 23886, скреће на северозапад, пресеца парцелу 23956 и прелази на западну ивицу парцеле 11463, идући на север до тромеђе парцела 23886, 11462 и 23888. Граница пресеца парцелу 23886 према међној линији парцела 11490 и 23884, иде ка северозападу до међе са парцелом 11493. Граница преко источне ивице парцеле 11493, јужне ивице парцела 23879 и 23885, прелази на северну ивицу парцеле 11462. Граница се спушта на југоисток низ јужну ивицу парцеле 23887 и 23966, долази до међе са 23998, пресеца парцелу 23966 ка међи са парцелом 11459 и преко северне ивице парцеле 23966 и 12086 долази до западне ивице парцеле 12088. Преко ивице ове парцеле, идући из правца међне линије парцела 12085 и 12088, граница прелази у катастарску општину Ново Милошево.

Граница пресеца парцелу 13102 у катастарској општини Ново Милошево, скреће оштро на северозапад и пратећи правац ивице ове парцеле долази до тромеђе парцела 13102, 13099 и 8627. Граница се спушта низ југозападну ивицу парцеле 13099. Из тачке наспрам међне линије парцела 8626/1 и 8626/2, граница пресеца парцелу 13099, иде овом међном линијом па пресеца парцеле 13511 и 13098 према међној линији парцела 8618/1 и 8618/2. Идући овом међном линијом, граница долази до међе са парцелом 8621, скреће на северозапад и пратећи међу ове парцеле са парцелом 8618/1 долази до тачке управно наспрам тромеђе парцела 8621, 8620 и 13509. Граница скреће ка североистоку, према тромеђи (8621, 8620 и 13509), пресеца парцелу 8621, наставља у истом правцу, пресеца парцелу 13509 и прелази на међну линију парцела 13509 и 8608/1. Од ове тачке, граница се спушта ка југоистоку, низ међну линију и прати северну ивицу парцеле 13509 до међе са парцелом 13508. Потом, граница скреће на југ, иде западном страном парцеле 13508 и у тачки наспрам правца међне линије парцела 13523 и 8672 скреће, пресеца парцелу 13508 и наставља на исток, идући северном ивицом парцеле 13523. Граница долази до тромеђе парцела 8672, 8670 и 13523, прелази на западну ивицу парцела 8670, 8671 и стиже до јужне ивице парцеле 13524. Граница скреће на исток, прати јужну ивицу парцеле 13524, лагано скрећући на североисток и прелази на јужну ивицу парцеле 13428. Идући ивицом ове парцеле ка североистоку, граница долази до тачке управно наспрам тромеђе парцела 13434, 7187 и 13430 одакле пресеца парцелу 13430 и скреће низ њену северну ивицу до међе са парцелом 7186/2. Преко северозападне стране парцела 7186/2, 7181, 7182 и 7179 граница долази до међе са парцелом 13047 - пресеца ову парцелу према међној линији парцела 7172 и 7173 и наставља овом ивицом ка североистоку. Граница стиже до међе са парцелом 13435, спушта се југоисточно низ југозападну ивицу

ове парцеле до тачке наспрам међне линије парцела 7105 и 13437. Одавде граница пресеца парцелу 13435 према овој међној линији. Настављајући на североисток граница иде од поменуте међне линије, прати југоисточну ивицу парцеле 13437, потом прелази на северозападну ивицу парцеле 13439, да би из тромеђе парцела 13139, 7149 и 13438 пресекала парцелу 13139 у правцу тромеђе парцела 13388, 6885/1 и 13139. Граница наставља ка североистоку, међном линијом парцела 13388 и 6885/1, обухвата парцелу 6885/1 и долази до тромеђе парцела 6885/1, 6884 и 13040. Од ове тачке, граница пресеца парцелу 13040, управно на источну ивицу парцеле 13040, оштро скреће на север, иде источном ивицом парцеле 13040, наставља западном ивицом парцеле 6893 и долази до четворомеђе парцела 13389, 6893, 6892 и 6886. Из ове тачке граница скреће оштро на север, пресеца парцелу 13389, наставља западном ивицом парцеле 13390, пресеца парцелу 13319 и скреће на запад, идући јужном ивицом парцеле 6459. Граница пратећи међну линију парцеле 6459 са парцелом 13309, обухватајући јужни део парцеле 6462 и долази до међе са парцелом 13027, коју пресеца из правца поменуте међне линије ка међној западној ивици парцеле 6486. Од тачке међе са парцелом 13028 граница иде ка тромеђи парцела 13028, 13304 и 6488, скреће на запад и идући северном ивицом парцеле 13304, преко источне ивице 13308 долази до тачке наспрам правца међне линије парцела 13306 и 6310. Граница пресеца парцелу 13308, иде северном ивицом парцеле 13306 према североистоку, обухвата парцелу 6310 са јужне стране и долази до тромеђе парцела 3220 (к. о. Бочар), 6310 и 13301 (к. о. Ново Милошево). Граница улази у катастарску општину Бочар, пресеца парцелу 3220, према међној линији парцела 3230 и 1538, скреће на северозапад, иде северном ивицом парцеле 3220 и долази до међе са парцелом 1537. Граница иде ивицом ове парцеле на север, потом на југ, изузимајући је, прати међну линију ове парцеле са парцелама 1538 и 1536, да би преко северне ивице парцеле 3220 опет ишла ка северозападу. Код међе са парцелом 3221 граница скреће оштро на север, иде источном страном парцеле 3221, изузима парцелу 1529, и са међне линије парцела 1530 и 3221, пресеца парцелу 3224 и прелази на западну ивицу парцеле 1531. Идући на север, западном ивицом ове парцеле граница долази до почетне тачке описа ове просторне целине.

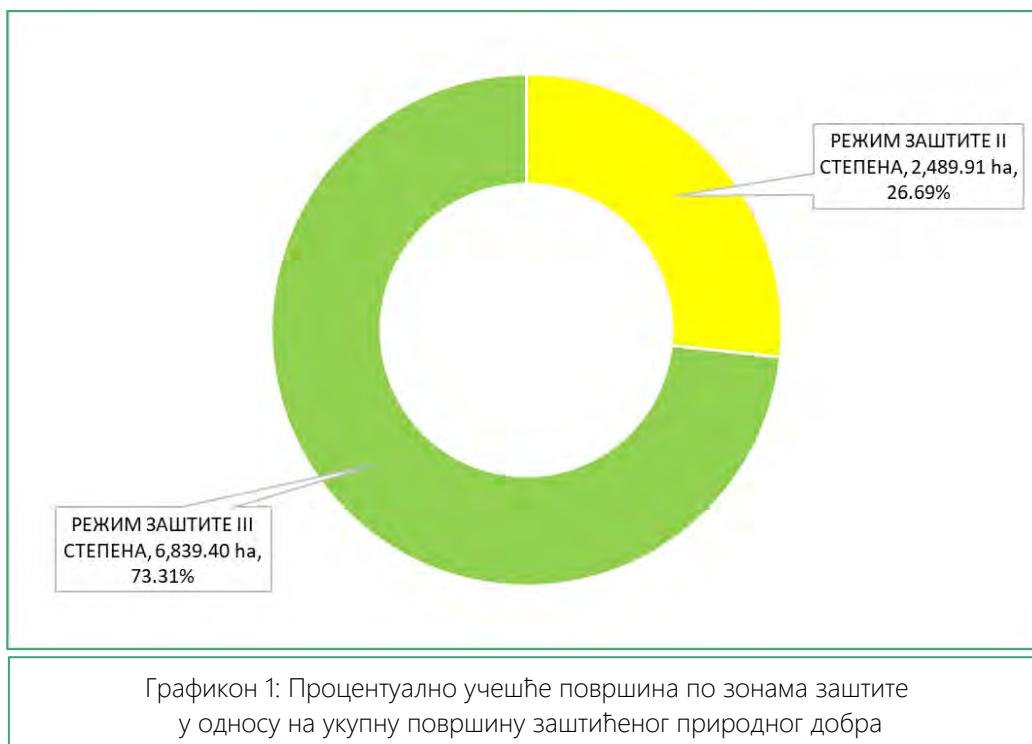
I 9. ПОВРШИНА

Укупна површина подручја предложеног за заштиту према подацима Републичког геодетског завода (катастар непокретности) износи 9.329, 31 ха.

ПИО „Слатине средњег Баната“ је, с обзиром на природне и створене вредности, могућности и потребе за применом активних мера заштите у управљању стаништима и врстама као и постојеће делатности на подручју природног добра и у његовој непосредној околини, подељен на два режима заштите (Табела 3). Од тога, режим II степена заштите износи 2,489.91 ха (26.69 %), а режим заштите III степена 6,839.40 ха (73.31 %) (Графикон 1).

Табела 3. Преглед површина и њихово учешће по режимима заштите.

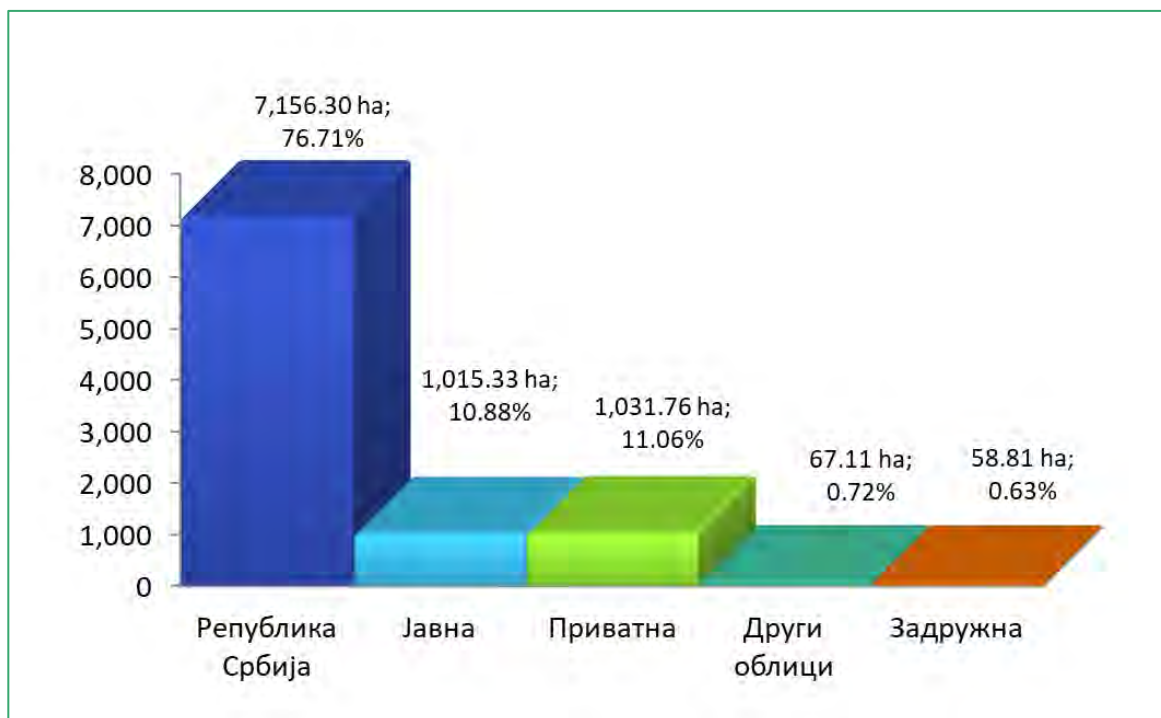
	m ²	ha	%
РЕЖИМ ЗАШТИТЕ II СТЕПЕНА	24 899 097	26,69	2 489,91
РЕЖИМ ЗАШТИТЕ III СТЕПЕНА	68 393 995	73,31	6 839,40
	93 293 092	100,00	9 329,31

ПИО „Слатине средњег Баната“ се налази унутар административних граница града Кикинде, града Зрењанина, општине Чока и општине Нови Бечеј односно делови заштићеног природног добра се налазе у следећим катастарским општинама: Падеј (општина Чока), Сајан (град Кикинда), Иђош (град Кикинда), Бочар (општина Нови Бечеј), Ново Милошево (општина Нови Бечеј), Кумане (општина Нови Бечеј), Нови Бечеј (општина Нови Бечеј), Меленци (град Зрењанин).

I 10. ВЛАСНИШТВО

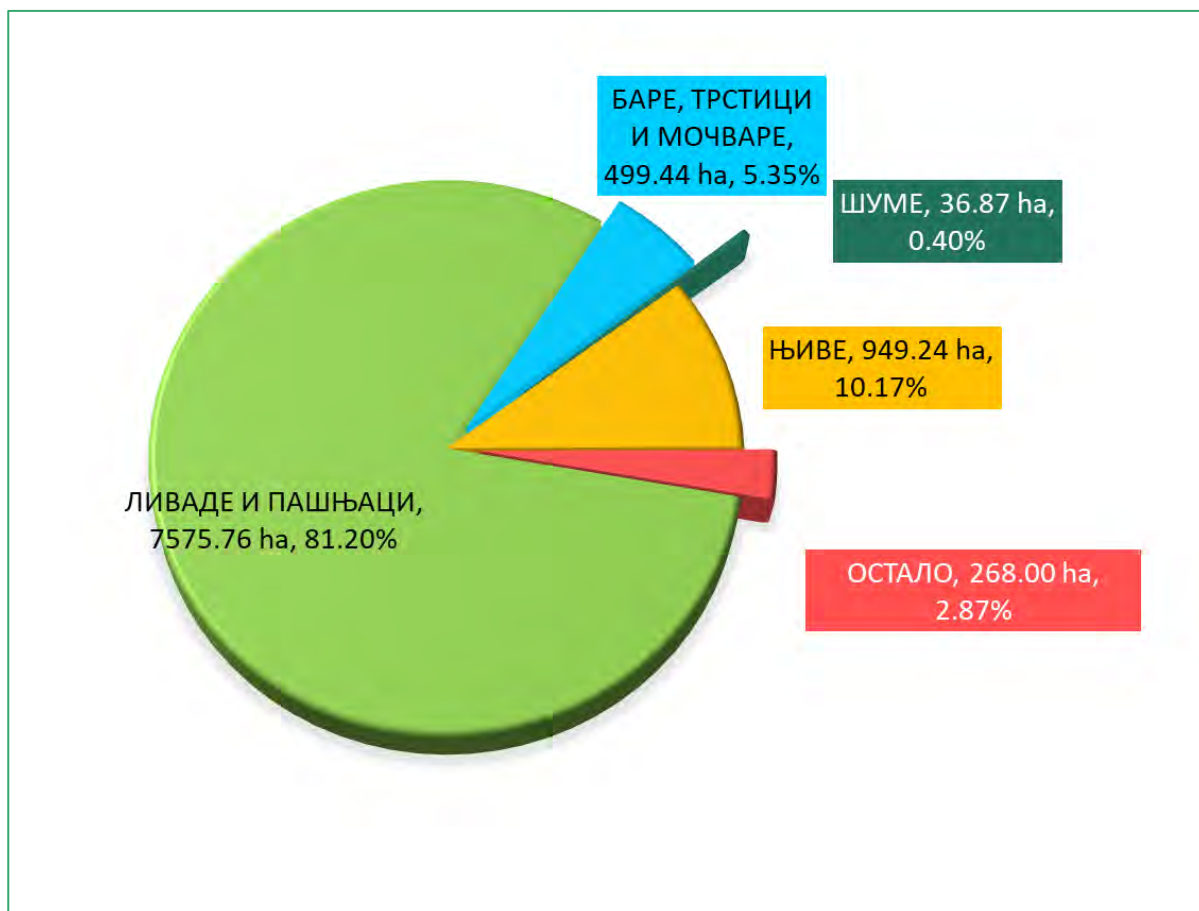
Структура парцела по појединим облицима својине указује на то да је у оквиру граница заштићеног подручја највећим делом обухваћено земљиште у својини Републике Србије (88, 22 %) (Графикон 2). У односу на катастарску намену земљишта обухваћеног границама природног добра 81,11 % су ливаде и пашњаци (Графикон 3), који преовлађују и у режиму II степена заштите (Табела 4).

Графикон 2: Структура власништва у оквиру заштићеног природног добра

Табела 4: Однос површина по намени, на основу катастарских података.

	КУЛТУРА	УКУПНО		
		m ²	ha	%
1	ЛИВАДЕ И ПАШЊАЦИ	75 757 600	7 575,76	81,2
2	БАРЕ, ТРСТИЦИ И МОЧВАРЕ	49 94 355	499,44	5,35
3	ШУМЕ	368 690,94	36,87	0,40
4	ЊИВЕ	9 492 398	949,24	10,17
5	ОСТАЛО	2 680 047,57	268	2,87
		93 293 091,51	9 329,31	100,00

Графикон 3: Графички приказ намене површина у оквиру граница заштићеног природног добра.

I 11. ИСТОРИЈАТ ЗАШТИТЕ

Подручје природног добра у претходном периоду није имало статус заштићеног подручја. Подаци о природним вредностима подручја сакупљени на основу доступних литературних и музејских извора као и подаци добијени приликом валоризације дела простора од стране сарадника Покрајинског завода за заштиту природе су указали на његов значај са становишта очувања биодиверзитета.

Делови слатинско-степског мозаика Потисја средњег Баната са очуваним фрагментима слатинско-степских и мочварних станишта (који су највећим делом обухваћени унутар граница предложеног ПИО „Слатине средњег Баната“) су издвојени као једно од централних подручја еколошке мреже Републике Србије, у оквиру шире схваћеног подручја означеног као „Слано Копово“ (под редним бројем 4) односно као међународно значајно подручје за биљке (IPA/Important Plant Area) „Средњи Банат I (део: Острово)“ (редни број 8, колона 5) (Уредба о еколошкој мрежи, Прилог 1, „Службени Гласник РС“, бр. 102/2010).

Појединачни локалитети и просторне целине у оквиру природног добра су били издвојени у оквиру **Базе података еколошке мреже** за подручје Војводине у Покрајинском заводу за заштиту природе као станишта заштићених и строго заштићених врста од националног значаја

I Идентификациона листа

и делови еколошке мреже са ознакама: КИК 05 (Пашњаци јужно од Сајана), КИК 10 (Пашњак код Сајана), НБЧ 03а (Девесиље - Копово), НБЧ 03б (Свети Краљ), НБЧ 04 (Буцак и Пактов), НБЧ 05а (Слатине западно од Бочара), НБЧ 10а (Црвене штале), НБЧ 10б (Црвене штале), НБЧ 16 (Шимуђ), НБЧ 17 (Матејски брод), НБЧ 18 (Матеј), НБЧ 19 (М. Бегеј, Бегејац 1), НБЧ 20 (Конице), ЗРЕ 18а (Меленачко Острво).

II ОПИС ПРИРОДНИХ, СТОРЕНИХ И ПРЕДЕОНИХ ОДЛИКА

II ОПИС ПРИРОДНИХ, СТВОРЕНИХ И ПРЕДЕОНИХ ОДЛИКА

II 1. ПРИРОДНЕ ОДЛИКЕ

Историјат истраживања

Предео

Подаци о историјату предела потичу из разних извора: савремене резултате о геоморфологији Потисја је објавио Попов (2012), док су подаци о развоју вегетације Панонског региона и о раним антропогеним утицајима преузети из радова објављених у међународним часописима (Barczy & al., 2006; Magyarai & al., 2010, Rudner & Sümegi, 2001; Sümegi & al., 2013a,b; Willis & al., 2000). Развој културног предела предметног простора приказују разна поглавља монографије жупаније Торонтал (Borovszky, 1913) и монографије општине Кикинда (Богдановић и сар., 1996). Промене намене земљишта су праћене упоређењем архивских (Arcanum <http://mapire.eu>) и савремених топографских карата. Истраживања коришћења природних ресурса током историје (Andrásfalvy, 2009; Frisnyák, 2001), укључујући и истражувања везана за традиционално коришћења шума (Szabó, 2008) и пашарења (Varga & al., 2016), су вршена на нивоу Панонског региона. Податке о датом региону пружају етнографске публикације са подручја Војводине (Чакан, 2011; Tripolszky, 1992).

Воде

Различити аутори су се бавили проучавањем подземних **вода** Баната и анализом утицаја извођења хидротехничких радова на водни режим фреатске издани. Велики број података о површинским водама Баната садржи студија инжењера Димитрија Милованова, која је посвећена изградњи каналске мреже ДТД (Milovanov, 1972). Податке о банатским рекама налазимо и код Вуковића (1976), који се бавио проучавањем геоморфолошких прилика Баната. Постоји доста радова објављених у научним и стручним часописима, који обрађују поједине хидролошке објекте или анализирају неки од хидролошких проблема у Банату, али мали број оних који обрађују заштићено подручје, осим ако то није у саставу ширег обухвата. Значајне и савремене податке налазимо у докторској дисертацији Попова (2012) под називом „Геоморфолошка еволуција долине Тисе у Србији“.

Флора и вегетација

Почеци **флористичких истраживања** на подручју природног добра су везани за име Лајоша Тајса који је као сарадник Института за семенарство у Будимпешти имао прилику да обилази делове тадашње Угарске а као признат ботаничар (пре свега граминолог) је посебну пажњу посветио флори и фитогеографији јужних делова Угарске. На основу хербарских примерака публикованих у делима различитих аутора се може закључити да је Тајс истраживао флору околине Новог Милошева [„Veodra“, бара „Böge“ на потезу „Kerektó“] током јула 1887. и 1893.

године (Borbás, 1894: 314; Richter, 1896: 90; Obradović i sar., 1979: 538) и у августу 1901. (Degen, 1902, No. 58). Сам Тајс је о својим фитогеографски интересантним налазима у околини Новог Милошева и цркве Арача писао у више наврата (Thaisz, 1902a: 90; 1902b: 186; 1907: 167-169).

Прве податке о вегетацији али такође и обимну флористичку грађу даје Живко Славнић који је у више наврата испитивао цело подручје данашњег природног добра. Током 1936. и 1937. године Славнић је испитивао флору и вегетацију околине Сајана, а у августу 1937. околину Новог Милошева и Бочара (Slavnić, 1939: 82,83; 1952: 422-423). У свом синтетском делу о слатинској вегетацији Војводине Славнић је обухватио и подручје природног добра али он овде не наводи прецизне географске одреднице (Slavnić, 1948). Јула 1952. Славнић прикупља и прве податке о воденој и мочварној флори и вегетацији у непосредној околини природног добра (Славнић, 1956: 41-42). Поред наведених публикација, Славнић је објавио и спорадичне флористичке податке о значајним панонским и слатинским врстама на подручју природног добра (Slavnić, 1950: 135-136; Славнић, 1972: 49).

Флору и вегетацију слатина у околини Сајана је током шездесетих и седамдесетих година прошлог века испитивала Надежда Андрејевић (Obradović i Andrejević, 1969: 140-144; Andrejević, 1976). У оквиру монографског приказа флоре слатина Баната Кнежевић и сарадници су обрадили и подручје природног добра (Knežević i sar., 1994; 1997: 30-38). Појединачне податке о врстама панонских слатина и степа је могуће наћи у низу публикација (Janjatović, 1971: 18, 22; Vogojević, 1979: 10; Janjatović i Merkulov, 1981: 60; 1984: 14; Voža i sar., 1987: 62; Диклић, 1992: 392, 394; Гајић, 1992: 340; Voža i sar., 2000: 34, 36) као и у низу новијих публикација (Voža et al., 2003: 62, 66, 68; Аначков, 2009: 147, 157, 164, 181; Диклић и Гајић, 2012: 197, 199; Никетић и Стевановић, 2012: 399-400, 404; Perić et al., 2016: 87-88).

Такође, у оквиру приказа флоре и вегетације хидросистема ДТД у новије време је делимично обухваћена и територија природног добра (Stojanović & al., 2001; 2006; Stojanović i sar., 2007a; Nikolić et al., 2001: 97; Knežević i sar., 2008; Ljevnaić-Mašić, 2010).

Ентомофауна

Ентомофауну мрава (Hymenoptera, Formicidae) Баната истраживао је Petrov (2002). Фауну лептира (Lepidoptera) обрадила Stojanović – Radić (2007). Такође, подаци о налажењу врста на простору слатина Средњег Баната налазе се и на интернет сајту БиоРас [<http://www.bioras.petnica.rs/home.php>].

Фауна водоземаца и гмизаваца

Проучавањем водоземаца и гмизаваца на просторима Србије и Војводине бавили су се многи истраживачи: Marsigli (1700; 1726); Fitzinger (1824); Werner (1897); Méhely (1902; 1903) (Џукић, 1977). Од домаћих научника и истраживача овом проблематиком су се бавили: Панчић (1869), Докић (1883), Караман (1948), Радовановић (1951), Прша (1954, 1958), Џукић (1968, 1972, 1974, 1987, 1994, 1995), Микеш (1977), Пауновић (1990), Васић и сар. (1991) (Момиров, 2002). Велики помак у истраживању и процени угрожености фауне водоземаца и гмизаваца наше земље представља издавање две црвене књиге: „Црвена књига фауне Србије I - водоземци“ и „Црвена књига фауне Србије II - гмизавци“, које су резултат вишедеценијског теренског и трогодишњег кабинетског рада тима батрахолога и херпетолога Србије, који су у овим књигама сумирали знања и искуства великог броја научника и стручњака из области заштите водоземаца и гмизаваца (Ajtić i sar., 2015a,b).

Фауна птица

Историјски гледано, **птице** на подручју средњебанатских слатина дуго времена нису привлачиле пажњу орнитолога. Чини се да је пажња орнитолога далеко више била концентрисана на околна заслањена језера (Слано копово и Русанда), односно на подручја севернија од овог (шире подручје данашњег СРП „Пашњаци велике дропље“), него на предложено заштићено подручје. Изузетак су истраживања биологије појединих врста, но ни она нису била усмерена само на локалитете који су у обухвату предложеног заштићеног подручја, него на шире подручје. Типичан пример су истраживања дистрибуције и биологије сиве ветрушке које је спроводио Јене Пургер од 1990. до 2001. године (Purger, 1995, 1996, 2008; Purger & Mužinić, 1997), с тим да су значајан допринос наведеном истраживању дали и Шандор и Жолт Лукач (Lukač, 1990), Јожеф Гергелј (Gergelj, 2003), Иштван Хам и Јавор Рашајски (Ham i Rašajski, 2000), Милан Ружић (Ružić i sar. 2009), Кристиан Барна (Barna, 2015). У том смислу може се рећи да континуирани, но врло ретки подаци о птицама пристижу са овог подручја од краја 1980-их година.

Фауна сисара

Систематска истраживања **фауне сисара** подручја средњег Баната нису до сада вршена. Постоје само спорадични подаци везани за поједине врсте и појединачне локалитете које даје Petrov (1992). Податке о присуству неких врста слепих мишева даје Рауповић (2016). У оквиру мониторинга популација текунице (*Spermophilus citellus*) у Војводини су картирани локалитети и дати подаци о стању популација и станишта текуница у Банату (Перић и Делић, 2011).

II 1.1. Положај

Заштићено подручје „Слатине средњег Баната“ се налази у АП Војводини, у Севернобанатском и Средњебанатском округу и простире се на територији 7 катастарских општина (Падеј, Сајан, Иђош, Бочар, Ново Милошево, Нови Бечеј и Меленци).

Државним путевима I и II реда заштићено подручје има добру саобраћајну повезаност са свим насељима који се налазе у близини али и са већим градским центрима као што су Кикинда, Зрењанин, Нови Сад и Београд. Државни пут IB реда број 13. повезује Хоргош-Кикинду-Зрењанин-Београд и представља главну саобраћајну везу са свим важнијим центрима јер повезује простор од државне границе на северу, преко општинских центара Кикинде и Зрењанина до Београда. Државни пут IB реда број 15. преко Новог Бечеја и Кикинде обезбеђује повезаност са два гранична прелаза (Бачки Брег са Мађарском и Наково са Румунијом). Државни пут IIA реда број 117. представља саобраћајницу која пролази кроз јужни део заштићеног подручја а повезује Нови Бечеј-Башаид-Банатско Карађорђево (Уредба о категоризацији државних путева, „Сл.гласник РС“ бр.105/2013, 119/2013 и 93/2015). Саобраћајнице најнижег реда су локални путеви који повезују Иђош – Бочар - Ново Милошево и Ново Милошево - Башаид.

II 1.2. Геолошке одлике

У геолошкој грађи Потисја, као и ширег подручја, доминирају плеистоценски и холоценски седименти. Крајем неогена територију данашње Војводине је покривало „Панонско језеро“. Седиментација се наставља уз интензивне промене везане за тектонске покрете и промену климе. Почетком квартара и Дунав формира своје корито кроз Ђердап, што доводи до смањења Панонског језера и његовог повлачења ка југу. Епирогена кретања која су започела крајем неогена достижу максимум после доњег плиоцена. Речна корита се продужују све даље у правцу језерских региона који се све више сужавају. Језерску седиментацију замењује језерско – речна, речна и барска. У овом периоду таложе се еквиваленти средњег плеистоцена.

Средњеплеистоценски седименти у почетку имају језерско – речни карактер, затим речно – барски, и коначно барски. После тога настаје распарчавање и коначно исушивање појединих водених региона, таложење еолских и полигених седимената од којих се формирају лесоидне заравни.

Горњи плеистоцен је доба када се на простору Војводине таложе само еолски седименти. То су лесови на површини и лесоиди виших лесоидних заравни, који фазно одговарају глацијацији, а погребене земље фази интерглацијације.

Следећа фаза у историји стварања терена представља координирано усмеравање дунавског, савског и тиског корита и стварање акумулативне флувијално – лесоидне терасе. Ове реке су својом кинетичком енергијом успеле да на пространим лесоидним заравнима усеку своје корито. Бочном ерозијом прошириле су своје долирске равни. У проширеним долирским равнима вршила се акумулација терасних седимената од флувијалних у подини до еолско – барских, речно – барских и копнених. Овако је формирана друга лесоидна тераса.

У холоцену, са ишчезавањем инландајса, Дунав и Тиса се спуштају у ниже долирске равни. Токови су координирани, али су долирске стране сужене. Акумулативни облици претходне фазе остају као простране терасе. Усецањем корита ових река у ниже нивое, када се акумулирају седименти прве терасе, проузроковано је како променом климе, која постаје топла и влажна, тако и поновним спуштањем црноморског воденог огледала. У условима данашње умерено – топле климе и као последица даље тектонске активности, речна корита су спуштена у инундационе равни и својим радом подсецају седименте прве терасе. У целини, Тиса више нагиње акумулацији, док Дунав врши интензивну ерозију.

Премештање (померање) корита реке Тисе, најпре од запада ка истоку и обрнуто, последица је млађих тектонских покрета. Још у Диоклецијаново време (почетак трећег века), Тиса се уливала у Дунав са западне стране Тителског брега. Премештање ушћа везано је за најмлађе реактивирање тиског раседа.

Заштићено подручје је изграђено од седимената квартарне старости. У оквиру творевина квартара, издвојени су по старости седименти плеистоцена и холоцена са већим бројем стратиграфских, генетских и морфолошких јединица које су приказане на основној геолошкој карти (Терзин и сар., 1994; Копривица, 1994). На предметном простору за време плеистоцена таложени су седименти фазија поводња-пескови и алеврити (a_2-w), поводња-барски седименти ($ls-w$). У холоцену су издвојени слојеви: фазија поводња (a_1p), фазије мртваја (am_1), субтераса (a_2-1), барски седименти у стварању (b), као посебан вид педогенетских процеса.

Фазија поводња-пескови и алеврити (a_2-w). Ови седименти заступљени су на великом делу лесне „Варошке“ терасе. Представљени су шареним, сивим и сивосмеђим песковима,

алевритичним песковима, песковитим алевритима. У погледу минералног састава и заступљености појединих минералних врста слични су осталим седиментима варошке терасе (Терзин и сар.,1994).

Поводањско-барски седименти (Is-w). Од поводањско-барских седимената на заштићеном подручју заступљени су лесоидни песковити алеврити који се налазе на лесној варошкој тераси. Ови седименти покривају горње делове терасе и леже преко алевритских пескова и сивих пескова. Боја лесоидних алеврита варира од жућкасте до сиво-жућкасте и ређе светло-сиве боје. У овим земљиштима је редовно присуство карбонатних конкреција и фосилне фауне мекушаца (Копривица,1994).

Фација поводња (a_{1p}). Поводањска фација је стварана при изливању воденог тока ван граница корита за време високог водостаја. При плављењу терена долазило је до таложења муљевитог песка, алевритских глина и песка различите гранулације. Боја ових седимената је сива, светло-сива и сиво-жута, док укупна дебљина седимената износи 3 до 5 m (Терзин и сар., 1994; Копривица, 1994).

Фација мртваја (am₁). Седименти мртваја представљају творевине старијих токова Тисе и Мароша. Заступљени су западно од Новог Милошева и између Иђоша и Сајана. Фације су формиране током старијег холоцена померањем Тисе са истока према западу и поводња реке Мароша. Мртваје су испуњене алевритом а боја седимента варира од жуте до жуто-смеђе и шарене. Садрже конкреције CaCO₃ а местимично пигмент Mn и Fe (Терзин и сар.,1994).

Субтераса (a₂₋₁). Овај члан издвојен је између Варошке и Тисине терасе и распрострањен је на висини од 76-78 m. Испод хумусног и слатинастог покривача налазе се песковити алеврити сиво-жуте до смеђе боје. Овај тип је заступљен код Сајана, Бочара и Новог Милошева. Површину овог терена карактерише барско-слатинско земљиште са доминацијом слатина. Карактеристично за ове седименте је да су узорци анализирани на фауну били негативни. Ови слојеви настали су на еродираним деловима Варошке терасе, током раног холоцена. (Копривица,1994).

Барски седименти у стварању-алеврити и песковити алеврити (b). Генетско порекло ових седимената је двојако: као реликти исушивања барског земљишта и као забарени остаци мртваја ранијих речних токова. Мањи број барских површина је под водом у току целе године а већи део је периодично испуњен, зависно од количине падавина и нивоа издани. Барски седименти су углавном изграђени од алеврита и мање од песковитог алверита.

Фације бара-песковити алеврити жугосмеђе боје (b₁). Барско земљиште распрострањено је јужно од Иђоша и западно од Бочара. Манифестује се у виду исушених површина које добрим делом имају слатинске карактеристике. Подина барског земљишта је алевритски песак. Морфолошки ова земљишта имају полумесечаст облик. То су реликти удубљења и меандара речних токова (Терзин и сар.,1994).

II 1.3. Геоморфолошке одлике

На основу геоморфолошке карте АП Војводине размере 1: 300.000, (Кошћал и сар., 2005 а, б) на заштићеном подручју је могуће издвојити више геоморфолошких облика флувијалног рељефа (нижа речна тераса, алувијална раван, терасни одсек и трагови померања речног тока) и флувио-барског рељефа (мртваје, баре и мочваре).

Према Букурову (1975) на овом подручју Баната издвајају се два геоморфолошка облика и то лесна тераса (Банатска лесна тераса) и алувијална раван Тисе. У односу на наведену геоморфолошку карту, према Букурову нижа и виша речна тераса чине лесну терасу.

Банатска лесна тераса представља вишу степеницу у рељефу северног Баната. Ова лесна тераса не представља јединствену целину већ је подељена на неколико лесних тераса: Новокнежевачку на северу Баната, Новобечејску и Зрењанинску у средњем Банату (на којима се и простире заштићено подручје), док је на крајњем југу Панчевачка тераса (Бајић, 1983).

Досадашњим истраживањима утврђено је померање тока Тисе од више десетина километара ка западу, тако да је горње-плеистоцена тераса источно од данашњег корита Тисе изузетно богата траговима флувијаног, ерозивно-акумулационог процеса. О томе сведочи и Острво које се данас налази на већој удаљености (око 10 km) од данашњег тока Тисе.

Апсолутне висине терасе идући од севера према југу опадају од 85,5 до 79,3 m. Њена релативна висина је просечно 8 m, што значи да је тераса сагласна са речним коритом Тисе, те представља некадашњу долинску раван, а не префлувијални рељеф. Такође, апсолутне висине терасе показују правилност и нагнутост ка реци. Овај нагиб је заправо незнатан, али свакако је потврда постфлувијалне акумулације леса у долини Тисе (Попов, 2012).

Алувијална раван Тисе прати реку и са бачке и са банатске стране. Алувијална раван Тисе има асиметричан облик који је условљен изразитим лесним косама на местима где их Тиса подрива. Алувијална раван на бачкој и банатској страни знатно се разликују. Оно што је карактеристично за банатску страну јесу бројна сужења и проширења алувијалне равни. Између Новог Бечеја на банатској страни и Бечеја на бачкој, налази се једно од тих сужења а северно и јужно од овог сужења налазе се проширења алувијалне равни (Давидовић и сар., 2003).

Алувијална раван Тисе представља најнижу морфолошку јединицу у систему, протежући се преко 130 km на територији Војводине. Међутим, њена ширина и положај према самој Тиси варирају у великој мери. Током холоцена алувијална раван се генерално шири од истока ка западу, што је условило изразиту асиметричност леве (источне) и десне (западне) долинске стране. Река се на више места приближава тераси и вишим еолским облицима, редукујући своју раван, која понегде и потпуно одсуствује.

Алувијална раван се шири на истоку приближно до линије Иђош – Ново Милошево (6 до 9 km) и нагнута је ка кориту Тисе и у правцу њеног отицаја, а висински односи се крећу између 78 m и 72,5 m. Прелаз ка горње-плеистоценој тераси углавном чине благе косине. Класични стрми одсеци горње-плеистоцене терасе доминирају 6 - 8 m над долинском равни северно од Новог Бечеја. Алувијална раван Тисе има један ниво, што значи да не постоји алувијална тераса, јер се врши стално спуштање терена дуж раседа. Анализа геоморфолошке карте открива специфичне микрооблике. У морфологији алувијалних равни издвајају се бројни трагови флувијалног процеса ерозије и акумулације у виду напуштених корита, басена мртваја, малих депресија насталих при плављењу, серија обалских гредица и речних острва (Попов, 2012).

Једна од карактеристика алувијалне равни Тисе су депресије које се према облику могу поделити у две групе. У једну групу припадају дугуљаста удубљења која су најчешће међусобно паралелна и која подсећају на старе токове. Другој групи припадају лучна или полумесечаста удубљења. Депресије, које се налазе у алувијалној равни Тисе, углавном имају правац север-југ као што је и правац Тисе.

Обалске гредице су створене од грубљег материјала, који се акумулира у облику лучних узвишења поред корита (садашњег и некадашњих корита Тисе) при највишим водама. Висина обалских гредица одговара средњем нивоу великих вода, односно издижу се око 1,5 m у односу на средњи водостај Тисе. Формирање ових ерозивно-акумулативних сукцесија је у вези са флувијалним процесом циновских меандара. Раније је Тиса, за време високог водостаја, напуштала своје корито и плавила пространу раван. Ерозивно-акумулативним радом након сваке поплаве мењала се морфологија, а Тиса је пробијала нова корита остављајући за собом многе рукавце. Након регулације и подизања заштитних одбрамбених насипа дуж читавог тока Тисе (које само понегде замењују природно високе обале), дошло је до драматичне промене. Плављен део алувијалне равни је данас ограничен углавном на врло ограничене појасеве око саме реке (Попов, 2012).

Флувио - барски рељеф обухвата облике настале комбинованим дејством флувијалног и барског процеса. Од ових облика рељефа на заштићеном подручју налазе се баре, мочваре и мртваје.

Баре и мочваре су плитка улегнућа у којима се данас стварају органогено - барски седименти. Баре и мочваре највеће пространство имају по алувијалним равнима и речним терасама. Баре и мочваре су најзаступљеније у појасу алувијалне равни Тисе.

Мртваје представљају напуштене меандре равничарских река у којима се данас такође одвија процес стварања органогено-барских седимената. Према настанку напуштени меандри и рукавци, припадају флувијалном рељефу а по савременом процесу настанка припадају барском рељефу (Кошћал и сар., 2005b). Највећи број мртваја представља напуштене токове Тисе. Како се у долини Тисе налазе два геоморфолошка облика (алувијална раван и тераса), серије меандара се могу груписати према положају на горње-плеистоцене (генерације "Е" и "Д") и на холоцене (генерације "Ц", "Б" и "А").

Најисточнији меандри се налазе на горње-плеистоценој тераси. То су палеомендри "Е" генерације: Острово – код Меленаца и Пактово – код Новог Милошева. Остаци кривудавих корита и седимената обалских гредица различитог правца пружања сугеришу да је на њихов настанак утицао меандрирајући ток.

Положај на горње-плеистоценој тераси и димензије ових фосилних меандара указују на интензиван флувијални процес који је претходио лесној акумулацији током последњег глацијала. Дна засутих корита ове генерације палеомеандара издижу се 2 до 3 m изнад алувијалне равни Тисе. Надморска висина њихових корита и величине њихових лучних дужина, диференцирају их према млађој „Д“ генерацији. На горње-плеистоценој тераси, налази се такође, «Д» генерација меандара, још један реликт флувијалне ерозије пленигацијала са типичним обрисима великих меандара. Њој припада Делечир код Новог Милошева. Од свих фосилних меандара на горње плеистоценој тераси, ова корита леже најниже према алувијалној равни Тисе, око 0,5 до 2 m изнад ње. Морфологија се карактерише добро развијеним серијама обалских гредица са депресијама међу њима.

Палео-Тиса је градила меандре генерација „Е“ и „Д“ током интерстадијала позног плеистоцена. Током тог периода стабилности, средњи протицаји великих вода, који учествују у формирању меандара, били су значајно већи него што је то данас случај (Попов, 2012).

На алувијалној равни Тисе могу се идентификовати 3 млађе генерације меандара које су одсеком релативне висине 6-8 m раздвојене од морфолошког нивоа серија „Е“ и „Д“. На

прелазу из касног глацијала у холоцен, долази до климатског отопљавања што је довело до значајног повећања учесталости и интензитета средњих високих протицаја европских река.

Непосредно уз савремене одсеке горње плеистоцене терасе усечени су меандри «Ц» генерације, којој припадају Рокунда код Новог Милошева и Лудош код Иђоша и Сајана (Слика 1). Велике димензије палеомеандара „Ц“ генерације указују на високе и учестале поплавне протицаје у поређењу са холоценим системом (генерације „Б“ и „А“).

Коришћењем дигиталног модела терена, на основу серије карата Торонталске жупаније, од краја 16. до почетка 20. века, могуће је извршити реконструкцију тока Тисе у датом периоду. Окука Рокунда, која припада још старијој “Ц” серији, представљена је на карти Торонталске жупаније крајем 16. века у виду хидрографски активне мртваје која се преко Малог Бегеја надовезује на Тису. Остаци меандрирајућих корита, који су били у вези са поплавним водама Тисе, видљиви су на широком простору источно од реке, на вишем морфолошком нивоу – горње-плеистоценој тераси.

Слика 1: Хипсометријска карта доњег дела долине Тисе, у Војводини. 5-Пактово, 8, 13 – Рокунда, 11 – Лудош, 16 – Острово, 13 - Делечир (Попов, 2012).

II 1.4. Хидрографске карактеристике

Подземне воде

Водни режим фреатске издани зависи од великог броја фактора који се могу сврстати у две основне категорије: физичко-географски (хидрогеолошке карактеристике, рељеф, утицај површинских хидролошких објеката и климатских фактора) и антропогени фактори.

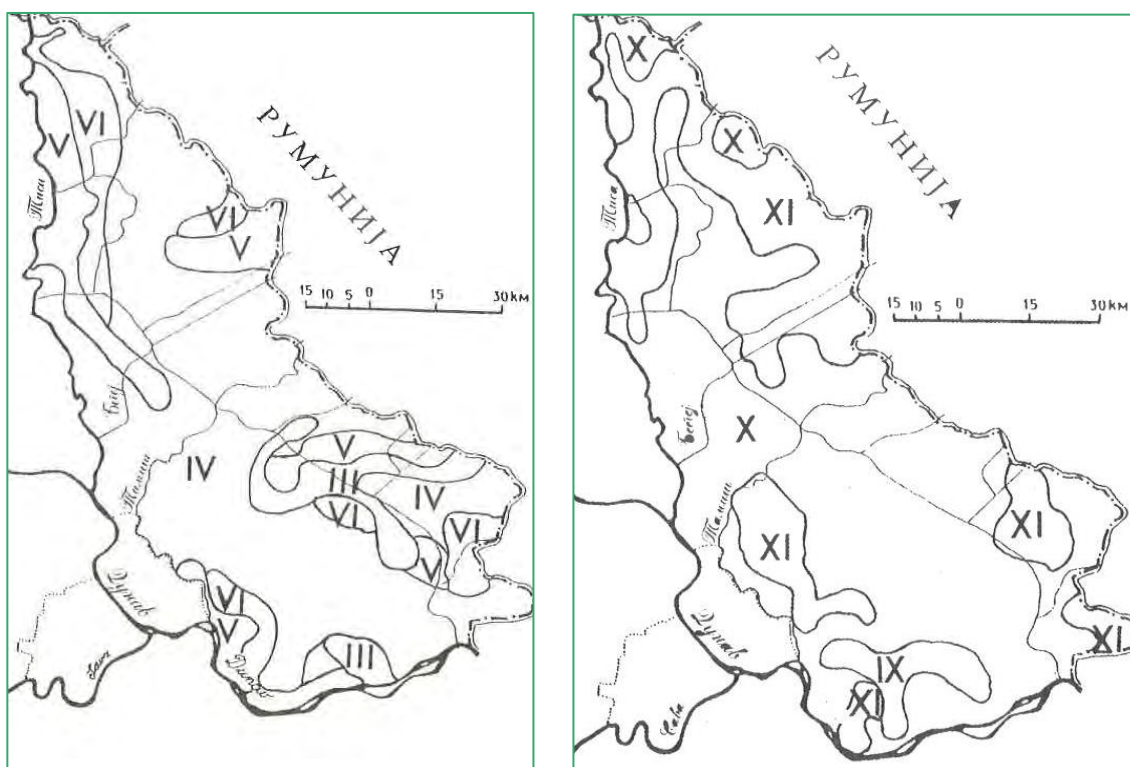
Према наводима Марковића (1996), који се бавио проучавањем водног режима фреатске издани у Банату, стварну величину њихових засебних утицаја тешко је установити, пошто сви

делују у виду јединственог система појава и процеса. Овај аутор је као основну базу података користио податке о осматрањима нивоа фреатске издани у 108 бунара (пијезометара) на територији Баната током тридесетогодишњег периода (од 1951. до 1980. године, након чега долази до престанка мерења или промене локације бунара, чиме се губи хомогеност низа).

На подручју румунског и српског дела Баната, мелиоративни радови су започети најраније у Панонској низији, односно још у првој половини 18. века, а трају данас.

Иако је каналска мрежа по правилу трасирана дуж постојећих природних депресија, те се из тог разлога сматра да (до одређене мере) не може бити да утиче на поремећаје нивоа, правац и брзину кретања фреатске издани, Марковић (1996) наводи да се ниво фреатске издани под утицајем каналске мреже смањује јер канал представља локалну базу према којој се усмерава изданска вода.

Распоред појаве максималних и минималних средњих месечних водостаја фреатске издани приказани су на изохронским картама. На заштићеном подручју средњи месечни максимум је у мају и јуну. Минимални средњи месечни водостај фреатске издани (Слика 2) на заштићеном подручју је у октобру и новембру.

Слика 2: Изохроне карте појаве максималних средњих месечних водостаја (лево) и минималних средњих месечних водостаја (десно) фреатске издани Баната (Марковић, 1996).

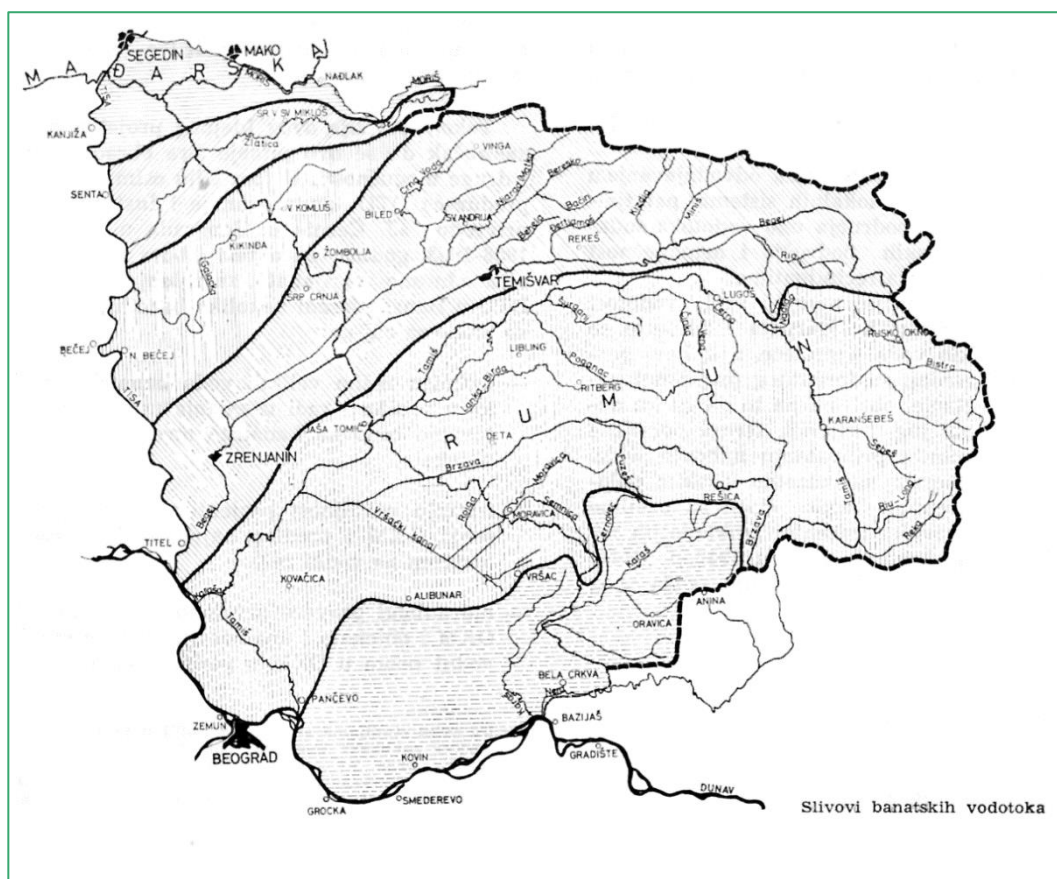
У највећем делу заштићеног подручја егзистира тип умереног, уједначеног водног режима фреатске издани (Марковић, 1996), који углавном одговара особинама климатског типа водног режима. Правац отицања фреатске издани на заштићеном подручју је југозападни, односно према Тиси.

Површинске воде

Једна од карактеристика банатских водотока је да имају изворишта у Румунији, а ушћа на територији наше земље. Бегеј и севернији водотоци припадају сливу Тисе, а Тамиш и јужнији водотоци сливу Дунава. Сви ови водотоци примају и спроводе воде које долазе са Карпата и у својим горњим деловима тока су бујичног карактера, док у Војводини имају особине равничарских река.

Површинске воде су у значајној мери измењене услед вековних активности људи на одводњавању подручја Баната. Тако је Банат некада, када би се излиле његове реке и речице личио на велико језеро, односно био је пун великих бара, а дуж реке Тисе се пружао читав низ мочвара, бара и ритова (<http://dtdki.co.rs/stranica/istorijat/>). Након изградње насипа уз реку Тису, велике површине земљишта и даље остају под водом, па је 1872. године уследила изградња устава да би се пропуштале нагомилане воде у Тису. Уставе су грађене на ушћима рукаваца некадашњих водотокова и то: Нови Кнежевац (слив Ковашице, некадашњи рукавац делте Мориша), Чока (Чокански рит), Остојићево (Кера-бара, Велика бара и Ђурђева бара), Падеј (ушће Златице у Тису) и Керекто (ушће Галацке у Тису).

Највећи део заштићеног подручја се налази унутар граница некадашњег сливног подручја водотока Галацка (Слика 3).

Слика 3: Сливи банатских водотока пре изградње канала Банатска Паланка – Нови Бечеј, саставног дела хидросистема Дунав – Тиса – Дунав. Слив водотока Галацка приказан је усправним пуним линијама (|||||) (Milovanov, 1972).

Најзначајнији површински токови овог подручја су Тиса и канали за одводњавање, као и каналска мрежа Хидросистема Дунав-Тиса-Дунав (ХС ДТД).

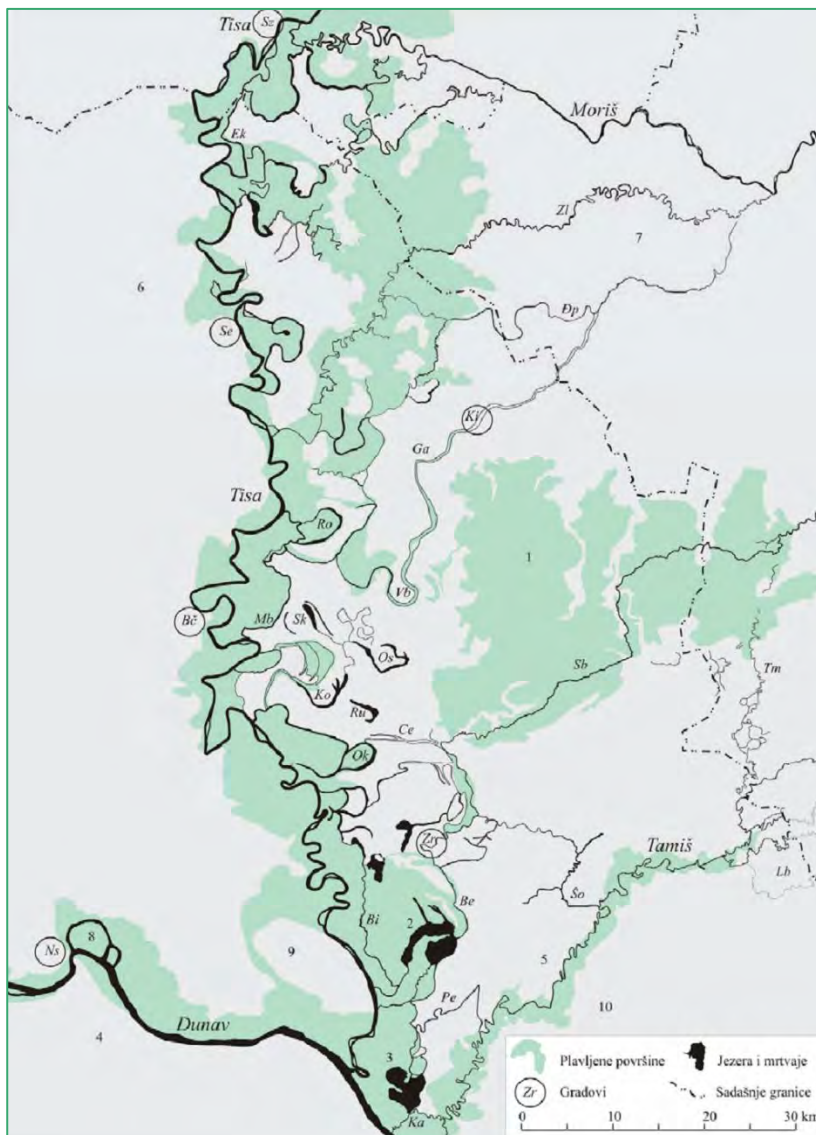
Тиса

Тиса је највећа притока Дунава. Извире у Карпатима. Протиче кроз четири државе (Украјину, Румунију, Мађарску и Србију). Дужина њеног тока је 977 km, од чега је 164 km у Банату. Пролазећи кроз Србију, Тиса чини природну границу између Баната и Бачке. У овом делу тока, Тиса је изразито равничарска река са веома малим падом што и доводи до развијања великих кривина и њиховог низводног померања. Регулацијом њеног тока у 19. веку и пресецањем меандара, ток Тисе је скраћен и убрзано је протицање кроз Војводину. Ови одсечени токови Тисе имају полумесечаст облик и остали су као стараче, мртваје и речна језера или су засути речним материјалом и иструлелом барском вегетацијом. У току године, Тиса има два максимума и два минимума водостаја. Први максимум, који се јавља у априлу, последица је отапања снега у Карпатима. Други максимум водостаја је нешто мањи и јавља се у новембру, а настаје услед дугих јесењих киша. Први минимум је крајем лета и почетком јесени (август, септембар и октобар), а последица је летњих суша и великих испаравања. Други минимум настаје крајем децембра и траје често цео јануар, а ретко фебруар (Букуров, 1978). Изградњом бране на Тиси издигнут је ниво водостаја узводно од Новог Бечеја. Упоредјујући коте највишег водостаја Тисе и коте ниских приобаља поред Тисе, Богдановић и Марковић (2005) наводе податак да су ритске површине Чоке, Остојићева и Падеја ниже од максималног сенћанског максимума за 3-6 метара.

Регулисани природни водотоци - притоке Тисе

Током прошлости многобројни токови су се спуштали са побрђа и планина источног Баната у депресију између плавине Мориша и Тамиша, одакле се бројна корита рачвају ка Тиси (Попов, 2012). Ова корита су данас периодична или сува, а представљају трагове некадашњег рачвања Мориша. Попов (2012) наводи да су, поред Златице, таква корита Суве долине и Ђукошинског потока (притоке Златице и Галацке) (Слика 4).

Према подацима надлежне водопривредне организације [<http://www.vodevojvodine.com>], Галацка, која је у прошлости била природни водоток, временом је делимично мелиорисана и постала главни реципијент за одвођење вода. Од 1904. године део румунског слива Галацке везан је са сливом Златице у који упућује своје воде при нормалним условима. Дужина Галацке у Србији износила је 68,5 km, а изградњом Хидросистема Дунав-Тиса-Дунав пресечена је Кикиндским каналом и добила потпуно измењену улогу.

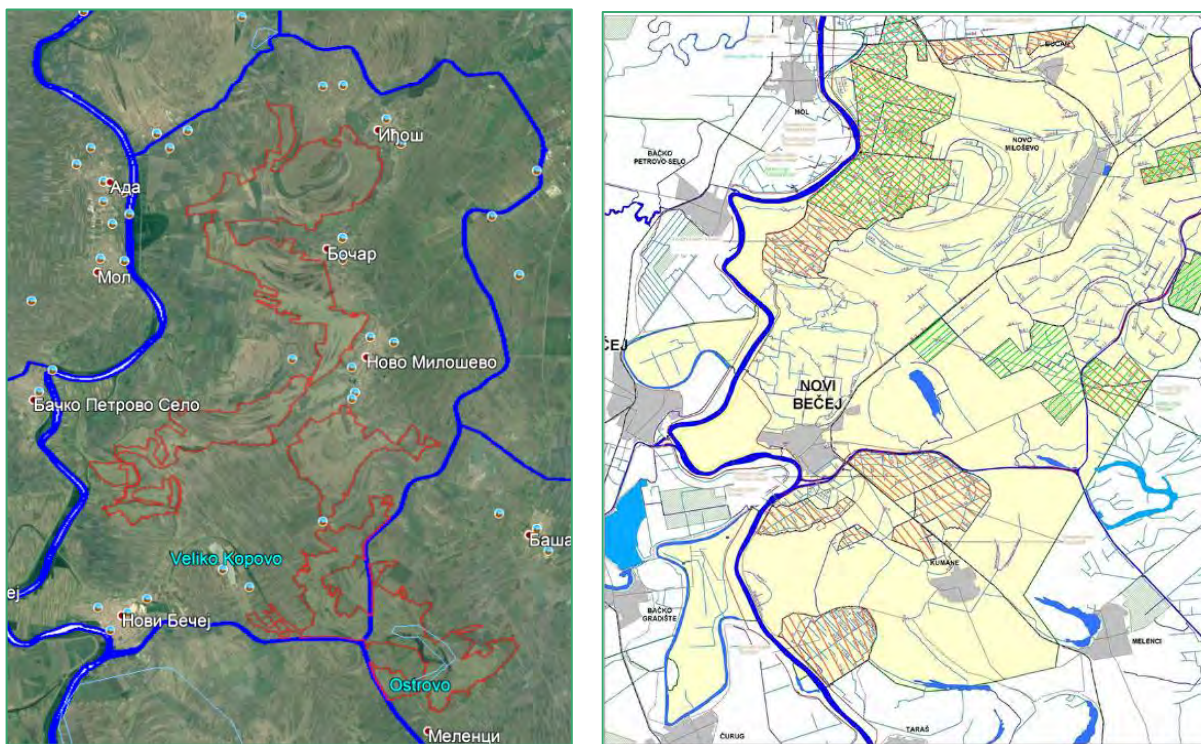
Слика 4: Доњи део долине Тисе, према збирци карата Торонталске жупаније са краја 16. века (Напомена: болдовани називи се односе на оне унутар граница затиђеног подручја): 1 – Банатска депресија, 2 – Бечкеречка језера, 3 – Кулпинско језеро, 4 – Фрушка гора, 5 – Тамишки плато, 6 – Телечка, 7 – Плавина Мориша, 8 – Ратно острво, 9 – Тителски брег, 10 – Банатска лесна зараван, ВЃ – Бечеј, Бе – Бегеј, Би – Бис, Це – Церба, Ђп – Ђукошински поток, Ек- Екенда, Га – Галацка, Ка – Карашац, Ки – Кикинда, Ко – Корњачара, Лб – Ланка Бирда, Мб – Мали Бегеј, Нс – Нови Сад, Ок – Окањ, Ос – Острово, Пе – Петра, Ро – Рокунда, Ру – Русанда, Сб – Стари Бегеј, Ск – Слано Копово, Сз – Сегедин, Шо – Шозов, Тм – Тимишац, Вб – Велики Бикач, Зр – Зрењанин. (Попов, 2012).

Основна каналска мрежа Хидросистема Дунав-Тиса-Дунав (ОКМ Хс ДТД) на подручју Баната

ОКМ Хс ДТД у Банату, од севера ка југу, припадају: Златица, Кикиндски канал, канал Банатска Паланка-Нови Бечеј, Стари Бегеј, Пловни Бегеј, канал Бегеј, Тамиш, Брзава, Моравица и Ројга. Након изградње Хидросистема, у великој мери је измењена хидрографска мрежа Баната (Слика 5).

Банатски део Хс ДТД почиње спојем са реком Тисом код Новог Бечеја и Падеја, са правцем пружања североисток-југоисток, и завршава се на Дунаву код Банатске Паланке. Успут

пресеца (Бегеј, Тамиш) или прихвата велик број банатских водотока (Стари Бегеј, Брзава, Моравица, Вршачки канал, Караш) са којима чини јединствену хидротехничку целину.

Слика 5: Приказ канала ОКМ Хидросистема ДТД и детаљне каналске мреже заштићеног подручја (извор: [http://dtdki.co.rs/karte/#!prettyPhoto\[1\]](http://dtdki.co.rs/karte/#!prettyPhoto[1])/http://dtdki.co.rs/wp-content/uploads/2014/05/N_Becej1.jpg).

У односу на заштићено подручје, канали ОКМ Хидросистема ДТД и то деонице каналсаног водотока Златица, Кикиндског канала и канала Банатска Паланка - Нови Бечеј, су трасирани тако да га већим делом „опкољавају“ (осим на југоисточној страни). На овом делу подручја, границе заштићеног подручја, пратећи једну деоницу канала Банатска Паланка - Нови Бечеј, обухватају Острово које према Попову (2012) представља палеомеандар реке Тисе “Е” генерације. Попов наводи да остаци кривудавих корита и седимената обалских гредица различитог правца пружања сугеришу да је морфологију формирао меандрирајући ток као и да се дна засутих корита ове генерације палеомеандара издижу 2 до 3 m изнад алувијалне равни Тисе.

Сливови/системи за одводњавање

Подручје Баната је, као и целокупно подручје Војводине, подељено на системе за одводњавање. Системи за одводњавање представљају скуп објеката који својим међусобно усаглашеним димензијама омогућавају правилно и правовремено сакупљање, одвођење и евакуацију сувишних вода са одређене гравитирајуће површине. Сваки систем карактеришу каналсаност и хидромодул. Каналсаност или густина каналске мреже на систему за одводњавање зависи од топографских, земљишних, хидролошких и климатских услова, тако да се густина мреже, односно каналсаност креће у врло широким границама од 0 па до око 70 m/ha, у просеку 12,5 m/ha. Објекти као што су црпне станице на системима за одводњавање, заједно са осталим деловима система омогућавају да се сакупљена и доведена сувишна вода благовремено и ефикасно евакуише у реципијент. Тиме је функција система за одводњавање

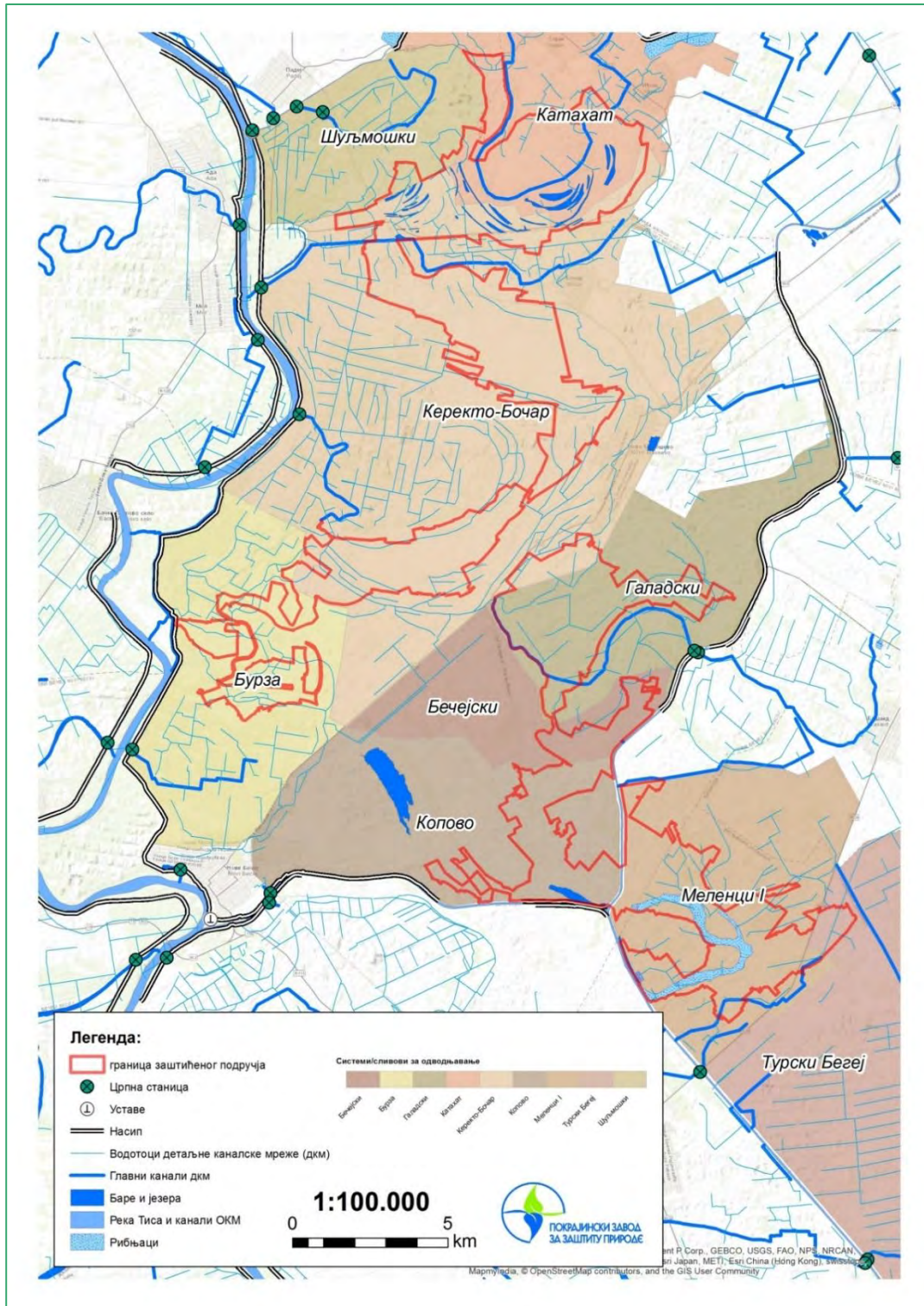
испуњена тј. одводњавано пољопривредно земљиште је заштићено од неповољног деловања вишка воде.

У складу са Оквирном директивом о водама (EU/WFD – Water Framework Directive, 2000/60/EC), слив је основна јединица управљања у водопривреди, а сливове на овом подручју представљају управо системи за одводњавање.

У обухвату граница заштићеног подручја „Слатине средњег Баната“ налазе се, идући од севера ка југу, следећи системи за одводњавање (Слика 6): „Шуљмошки“ - мањи део, „Катахат“, „Керекто - Бочар“, „Бурза“, „Галадски“, „Бечејски“, „Копово“, „Меленци I“ и „Турски Бегеј“ - мањи део. У наставку су наведени основни подаци о сливовима на основу водопривредног информационог система надлежног водопривредног предузећа ЈВП „Воде Војводине“.

- Систем/слив за одводњавање „Шуљмошки“, којим се преко главног канала у сливу, под називом „Главни“, црпне станице „Јездахид-Електро“ и мреже канала нижег реда, вода са подручја слива одводи у водоток Златицу.
- Систем/слив за одводњавање „Катахат“, којим се преко главног канала у сливу под називом „Канал К - Главни“ и црпне станице „Катахат“ вода са подручја слива одводи у водоток Златицу. У сливу се налази већи број бара које се у информационом систему надлежног водопривредног предузећа наводе под називом „мочвара или друга превлажена површина“.
- Највећа површина заштићеног подручја припада систему/сливу за одводњавање „Керекто-Бочар“, којим се преко три главна канала у сливу под називом „Главни I“, „Главни II“ и „Главни III“ и две црпне станице „Керекто“ и „Бочар Иђош“, вода са подручја слива одводи у реку Тису. На северном делу слива се налазе баре које се наводе као стајаће воде врсте „Мочвара или друга превлажена површина“. Површине свих бара у оба система за одводњавање (систему „Катахат“ и систему „Керекто Бочар“) повезане су мањим каналима на каналску мрежу вишег реда, са циљем исушивања.
- Југозападни део заштићеног подручја се налази у систему за одводњавање „Бурза“ и обухвата подручје до насипа уз реку Тису, иза којег се налази ретензија „Либе“. Међутим, заштићено подручје није повезано површинским водама са наведеном ретензијом у поплавном подручју реке Тисе, већ се та веза остварује јужније путем система канала за одводњавање, главног канала „Бурза Главни“ и црпне станице „Бурза“.
- Југоисточни део заштићеног подручја обухвата део система за одводњавање: „Галадски“ којим се, преко мреже канала и црпне станице „Галацка“ подручје одводњава у деоницу канала ДТД Банатска Паланка - Нови Бечеј.
- У наставку је систем за одводњавање „Бечејски“ који се налази уз наведени Кикиндски канал, затим систем „Копово“, који према подацима водопривреде представља површину која се индиректно одводњава.
- У систему за одводњавање „Меленци I“, реципијент за одвођење вода је канал ДТД, а одвођење се врши путем гравитације. У оквиру система налази се „Острово“, које се води као рибњак, инсталисаног капацитета 75 ha, а вода при пражњењу рибњака се евакуише путем гравитације сопственим каналима у канал ДТД.

- Мањи део заштићеног подручја налази се у систему за одводњавање „Турски Бегеј“, чији је реципијент за одвођење вода канал ДТД, и то путем гравитације и црпне станице «Турски Бегеј».

Слика 6: Карта сливова /система за одводњавање са приказом граница заштићеног подручја.

II 1.5. Климатске одлике

За приказ климатских прилика Слатина средњег Баната коришћени су двадесетогодишњи подаци (1997-2016.) из најближе метеоролошке станице Кикинда (81 m н. в.), која је од заштићеног подручја удаљена око 10 km. Климатски карактер овог подручја одређују географски положај, надморска висина, геолошки састав тла, хидролошке и биогеографске прилике као и локални климатски модификатори.

Температура ваздуха

Температура ваздуха је најважнији климатски елемент јер од ње зависе многи други климатски елементи као што су интензитет и количина испаравања воде, влажност ваздуха, облачност, падавине. Температура ваздуха је важан модификатор климе јер директно утиче на бројне друге климатске елементе.

Средња годишња температура ваздуха у посматраном периоду износила је 11,9°C. Најмање средње годишње вредности су биле 1997. године (10,6°C), док су највеће вредности забележене 2000. године када је средња годишња температура била 13,0°C. У посматраном периоду, најтоплији месец је јули са просечном температуром од 22,9°C, а најхладнији је јануар са просечном температуром од 0,6°C (Графикон 4).

Графикон 4: Средње месечне температуре ваздуха (°C) (Кикинда, 1997-2016.).

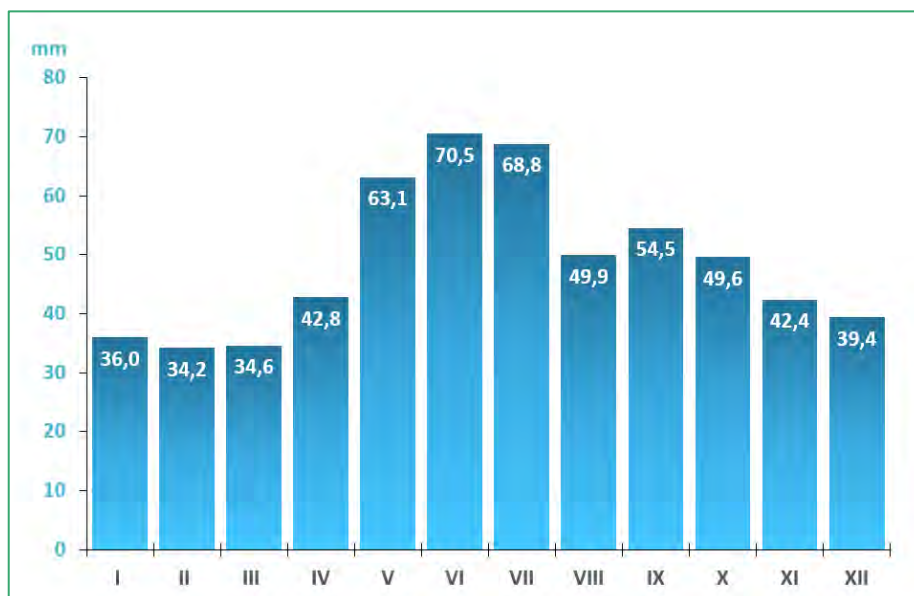
У вегетационом периоду (април-октобар) средњи месечни просек температуре износио је 18,9°C, што уз количине падавина од 349,6 mm има велики значај за живи свет заштићеног подручја (Табела 5).

Табела 5: Средње месечне температуре ваздуха и укупне количине падавина (mm) у вегетационом периоду (Киkinда, 1997-2016.).

Вегетациони период	°C	mm
IV	12,6	42,8
V	17,6	63,1
VI	21,2	70,5
VII	22,9	68,8
VIII	22,4	49,9
IX	17,1	54,5
Просек/укупно	18,9	349,6

Падавине

Поред температуре ваздуха, падавине представљају један од најважнијих климатских елемената. Од годишње суме падавина зависи развој живог света и богатство површинских и подземних вода. За живи свет највећи значај имају падавине у вегетационом периоду.

Графикон 5: Средње месечне количине падавина (mm) (Киkinда, 1997-2016.).

У посматраном периоду просек годишњих количина падавина износио је 585,7 mm. Најмања годишња количина падавина забележена је 2000. године (223,1 mm) док су максималне годишње падавине регистроване 2010. године (1023,8 mm). Када је у питању месечни распоред, месец са највећом количином падавина је јун (70,5 mm) док се најмање количине падавина излуче током фебруара (34,2 mm) (Графикон 5).

Хумидност климе је значајан еколошки фактор који највише зависи од температуре ваздуха и количине падавина али и од низа других фактора као што су пропустљивост воде кроз педосферу и литосферу. Немачки педолог Ланг увео је годишње кишне факторе (KF) који представљају количник односа укупних годишњих падавина и средње годишње температуре

према чему посматрано подручје има вредности од 49,2, што указује на семиаридну (степску) климу. Грачанинов кишни фактор је приказан у табели 6 и служи за одређивање хумидитета климе тј. представља однос месечних количина падавина и месечних вредности температуре ваздуха (Грачанин и Илијанић, 1977).

Табела 6: Месечни кишни фактори и хумидитет климе по Грачанину (Киkinда, 1997-2016.).

Месец	Падавине (mm)	Температура (°C)	Месечни кишни фактор	Хумидитет климе
I	36,0	0,6	60,0	перхумидна
II	34,2	2,2	15,5	перхумидна
III	34,6	6,8	5,1	семиаридна
IV	42,8	12,6	3,4	семиаридна
V	63,1	17,6	3,6	аридна
VI	70,5	21,2	3,3	семиаридна
VII	68,8	22,9	3,0	аридна
VIII	49,9	22,4	2,2	аридна
IX	54,5	17,1	3,2	аридна
X	49,6	11,8	4,2	семиаридна
XI	42,4	6,7	6,3	хумидна
XII	39,4	1,3	30,3	перхумидна
Ср.год.	48,8	11,9	4,1	семиаридна

- Г < 3,3 -аридна клима
- Г = 3,4 до 5,0 -семиаридна клима
- Г = 5,1 до 6,6 -семихумидна клима
- Г = 6,7 до 13,3 -хумидна клима
- Г > 13,3 -перхумидна клима

Релативна влажност ваздуха

Релативна влажност ваздуха представља засићеност ваздуха воденом паром и изражава се у процентима (%). Годишњи ток релативне влажности је у обрнутом односу са годишњим током температуре ваздуха, што значи да су у хладнијем делу године вредности релативне влажности ваздуха веће док су вредности у топлијем делу године мање.

Према подацима из табеле 7 средња годишња вредност у посматраном периоду износила је 73%. Најнижа средња годишња вредност забележена је 2000. године када је износила 65%. Највише вредности годишње релативне влажности од 77% измерена је 1999. и 2010. године.

Табела 7: Средње годишње вредности релативне влажности, облачности и инсолације (Кикинда, 1997-2016.).

Година	Релативна влажност	Облачност	Инсолација
1997.	74	5,5	2232,2
1998.	72	5,4	2221,2
1999.	77	5,8	2149,9
2000.	65	4,8	2554,3
2001.	74	5,6	2235,2
2002.	70	5,6	2187,1
2003.	70	5,0	2490,0
2004.	75	5,8	2166,5
2005.	76	5,7	2168,4
2006.	75	5,7	2196,9
2007.	72	5,4	2413,3
2008.	71	5,5	2309,0
2009.	71	5,7	2279,7
2010.	77	6,1	2011,1
2011.	72	5,3	2367,9
2012.	68	5,1	2508,3
2013.	73	5,7	2150,3
2014.	75	5,9	2065,8
2015.	72	5,6	2238,6
2016.	75	5,7	2207,1
Ср. Год.	73	5,5	2257,6

Облачност

Облачност се јавља као последица влажности ваздуха, односно његове засићености воденом паром. Од степена облачности зависи колико ће површина Земље примити топлоте од Сунца, као и колико ће топлоте Земља израчити и предати атмосфери. Облачност највеће вредности има током зимских месеци, док је најмања током лета.

Средња годишња вредност облачности у посматраном периоду износила је 5,5 (десетине). Најнижа средња вредност од 4,8 забележена је 2000. године, док је највећа вредност измерена 2010. године када су средње вредности биле 6,1 (Табела 7).

Инсолација

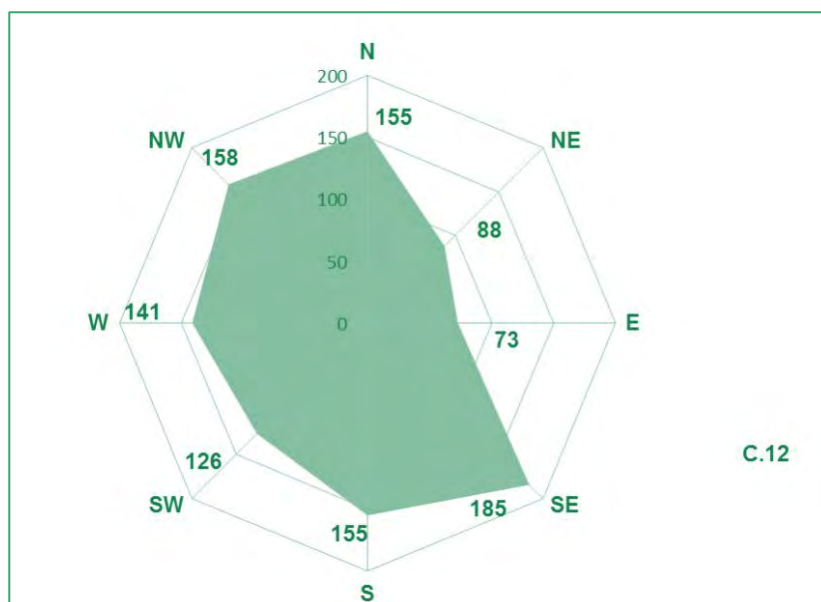
Инсолација је у непосредној корелацији са сменом годишњих доба и облачности као и са другим факторима. Најдуже трајање инсолације имају летњи месеци а најмање зимски. Средња годишња вредност у посматраном периоду износила је 2257,6 часова (h). Према подацима из табеле 7 највише средње годишње вредности инсолације износиле су 2554,3 часова (2000.) а најниже средње годишње вредности 2011,1 часова (2010.).

Ветар

Ветрови су значајан климатски фактор јер утичу на климатске промене, изазивајући промене код других фактора а највише код температуре и падавина. У пролећним месецима ветар изазива велика испаравања земљишта одузимајући велике количине влаге неопходне биљкама.

На подручју Панонске низије ветрови се јављају као последица неједнаког ваздушног притиска у пространим областима Евроазијске низије, Средоземља и Атлантског океана.

На заштићеном подручју највећу частину има југоисточни ветар који се јавља са годишњим просеком честина 185 % а велику частину имају и ветрови западног квадранта руже ветрова који долазе са Атлантског океана, прелазе преко Алпа и доносе падавине (Графикон 6). Најмању учесталост има источни ветар са 73 %. Ветрови источног квадранта најчешће су суви и по правилу доносе суво и хладно време. Када су у питању брзине ветрова оне се углавном подударају са честинама па највећу брзину има југоисточни ветар 3,4 m/s (Табела 8).

Графикон 6: Ружа ветрова, метеоролошка станица Кикинда (1997-2016.).

Тишине се изражавају на 1000 мерења где је на подручју метеоролошке станице Кикинда регистровано 12 пута тишина, односно тихо време.

Табела 8: Честине праваца (%) и брзине дувања ветрова (m/s) (Кикинда, 1997-2016.).

	N	NE	E	SE	S	SW	W	NW	C
честине (%)	155	88	73	185	155	126	141	158	12
брзине (m/s)	3,2	2,4	2,5	3,4	3,3	2,8	2,8	3,2	

II 1.6. Педолошке одлике

Упоредном анализом детаљне педолошке карте Војводине размере 1:50000 (Nejgebauer i sar., 1971) и прегледне педолошке карте Војводине размере 1:400000, приложене у студији „Земљишта Војводине“ (Živković i sar., 1972) је установљено да на заштићеном подручју ПИО „Слатине средњег Баната“ доминирају халоморфни типови земљишта која су лошег бонитета. Већина слатинских станишта су полуинтензивни пашњачки системи са испашом претежно говеда и оваца.

Халоморфна земљишта, која се у нас често називају – слатине, су земљишта са високим садржајем соли и/или адсорбованог натријума (Na) (слика 5). Хидролошки услови и висок степен минерализације подземних вода имали су битан утицај на формирање ових типова земљишта. Одликују се алкалном реакцијом и изузетно лошим водно-ваздушним карактеристикама. На нагомилавање лако растворљивих соли у профилу најчешће утичу минерализоване подземне воде које се обогаћују солима из матичног супстрата (еолски, речни, језерски и морски седименти). Под утицајем капиларних сила заслањена вода се премешта из дубљих у површинске слојеве земљишта. Губитак воде из површинских слојева земљишта путем евапотранспирације доводи до нагомилавања лако приступачних соли у површинским хоризонтима. Ови типови слатинастог земљишта најчешће се формирају на старим речним терасама, а један од битних фактора који утиче на његово формирање је и клима. Брзина упијања воде код слатина се креће од 0,1 до 2 l/h или 0,002 до 0,03 l/min. Слатинаста земљишта се одликују високим садржајем соли чију концентрацију може да поднесе мали број халофитних биљних врста. Већина слатинских станишта су полуинтензивни пашњачки системи са испашом претежно говеда и оваца. Повратак екстензивне испаше са домаћим животињама (укључујући и узгој аутохтоних раса домаћих животиња) је најбољи начин за очување карактеристика и хетерогености предела заштићеног подручја „Слатине средњег Баната“, као и очување биолошке разноврсности.

Најзаступљенији тип халоморфног земљишта на заштићеном подручју је **солоњец** (Слика 7). Простире се на површинама западно од Иђоша и југозападно од Сајана, на локалитету Црвене Штале и др. Подтип солоњец-солончакасти се распростире на локалитетима Греда, Пактов, затим у виду мањих и већих узаних острва у реону западно од Новог Милошева и др. Солоњец припада реду халоморфних, односно класи алкалних земљишта. Матични супстрат могу бити флувијатилни, језерски, морски и еолски наноси, а заслањивање се може појавити и на формираним земљиштима као што су чернозем, ритска црница и др. Сложени А/Е хумусно-акумулативни и елувијални хоризонт је мале моћности од 1 до 15 cm и одликује се релативно добрим физичким и хемијским својствима. Из овог хоризонта мигрирају честице фракције глине у Vt, на хоризонт који је често моћности и преко 1 m. Физичка својства солоњца су неповољна због глиновитог Vt хоризонта и високог садржаја адсорбованог натријума. Има неповољну стубасту структуру, слабо је пропустан за воду а водно-ваздушни режим му је лош. Реакција му је јако алкална због високог садржаја адсорбованог натријума. Садржај укупних водорастворљивих соли код типичних солоњца је низак и обично износи до 0.25 %. А/Е хоризонт је добро обезбеђен

Слика 7: Солоњец
(Belić i sar., 2014).

хумусом, а Vt је сиромашан. Солоњец је дефицитаран у биљним хранивима нарочито у фосфору и азоту. Због неповољних физичких и хемијских својстава солоњец се углавном користи као пашњак.

Солончак припада реду халоморфних и класи акутно заслањених земљишта (Слика 8). Садржи најмање 1% соли, ако је у питању хлоридно и сулфатно заслањивање или 0,7 % ако је содно заслањивање, у било ком хоризонту до 125 cm дубине. Солончаки су везани првенствено за ниже рељефе и отуда се налазе растурени у пегама на већим површинама. Висок ниво минерализоване воде је главни узрок настајања солончака, затим заслањивање поплавним водама. Профил овог типа земљишта карактерише глиновити механички састав, а фракција глине се креће од 56-64%.

Слика 8: Солончак (Belić i sar., 2014).

Физичка и водна својства су крајње неповољна, па је биљкама приступачна вода ограничена. Због изразито неповољних водно-ваздушних својстава, продуктивност ових земљишта је мала и нису погодна за интензивну пољопривредну производњу. Солончак налазимо на локалитету Ирмеш.

Осим халоморфних земљишта на заштићеном подручју су присутни и остали типови земљишта, из реда аутоморфних земљишта и то чернозем карбонатни (мицелирани) и ливадска црница карбонатна на лесној тераси.

Ритска црница (флувиглеј) припада реду хидроморфних, класи глејних земљишта са грађом профила А-Г (Слика 9). Овај тип земљишта простире се западно од Новог Милошева и око Велике бечејске шуме (где је присутна бескарбонатна ритска црница). Ритске црнице се образују у долинама река (притерасни делови полоја-ритови), и то по најнижим деловима, у депресијама, као и у поплавним подручјима, где је релативно висок ниво подземне воде која у току године може доћи и до саме површине терена. Матични супстрат чине углавном разни седименти: алувијални наноси претежно тежег механичког састава, преталожени лес и еолски песак. Садржај калцијум-карбоната у ритским црницама варира од 1-17(-20)%.

Слика 9: Ритска црница (флувиглеј) (Belić i sar., 2014).

Бескарбонатне ритске црнице имају светлију нијансу сиве боје, збијене су и имају призматичну структуру. То су по правилу глиновита или тешко глиновита земљишта (са више од 45% фракције глине). Реакција средине прати удео и распоред CaCO₃ у профили, тако да се рН вредност код карбонатних подтипова креће у распону од 7,5-8,5 а код бескарбонатних у распону 6,0-7,0. Садржај хумуса варира од 3-6% у А хоризонту. Прелазни (АС) хоризонт (уколико постоји) садржи знатно мање хумуса (1-1,5%). Производна вредност и пуна продуктивност овог типа земљишта су ограничени. Због претежно глиновитог састава ритске

црнице се карактеришу лошим водно–ваздушним односима. Наиме, у влажном делу године њихове поре су засићене водом, а лети у најсувљим месецима долази до исушивања, при чему се земљишна маса скупља и настају вертикалне пукотине. Тада наступа период нормалне аерације, када се биодинамички процеси активирају што има за последицу ослобађање хранљивих састојака.

Ритска смоница (вертисол) припада реду аутоморфних, класи хумусно-акумулативних земљишта (Слика 10). На заштићеном подручју се среће јужно од Иђоша и западно од Бочара на локалитетима Белопречка и Крушковача. Заслањени варијетет налазимо у виду већих острва југозападно од Иђоша и Бочара. Смонице су црне боје и лепљиве (као смола). По механичком саставу смонице су збијена, тешка, дубока и глиновита земљишта. То су тешка глиновита земљишта која карактерише велика

Слика 10: Смоница (Belić i sar., 2014).

укупна порозност (око 60 vol.%). Пољски водни капацитет је врло висок, а капацитет за ваздух минималан. Садржај хумуса им је око 3-5% а рН реакција им је неутрална до слабо алкална. Адсорптивни комплекс је засићен базама више од 90%, добро су обезбеђене укупним азотом и калијумом, а недовољно фосфором. Производна својства смоница зависе од климатских фактора, потенцијално су плодна, али њихова водно-ваздушна својства онемогућавају да њихова природна плодност у сувим годинама дође до изражаја. Биљке на смоницама наизменично пате или због недостатка воде, или због недостатка кисеоника а долази и до киданања корена под утицајем распуцавања земљишта (педотурбације).

Чернозем карбонатни (мицелирани) на лесној тераси се јавља у мањем обиму на јужним деловима заштићеног подручја око Песковите Хумке, Рибњака и на локалитету Киселов салаш (Слика 11). Овај хумусно-акумулативни тип земљишта одликује се алкалном реакцијом у хумусном хоризонту (рН > 7,5). Физичка и водно-ваздушна својства су предодређена механичким саставом земљишта. Укупна порозност се креће у границама од 50,96 до 56,53 vol. %, што значи да је дуж целог профила повољан однос воде и ваздуха. Садржај хумуса у ораничном слоју креће се од 3-5 %. Процент креча у ораничном слоју износи до 10 % СаСО₃, а у дубљим слојевима и преко 20% СаСО₃. Присуство или одсуство СаСО₃ у земљишту указује на динамику и генезу земљишта, као и на промене које су у том земљишту настале. Креч у чернозему потиче од матичног супстрата-леса у којем га може бити до 30 па и 40%. СаСО₃ повољно утиче на структуру чернозема тако што Са²⁺ јон врши

Слика 11: Чернозем (Belić i sar., 2014).

коагулацију колоида и са хуминским киселинама гради Са-хумате, који су најважнија цементна материја у земљишту. Повољан утицај СаСО₃ остварује на рН реакцију земљишта, тако што изазива благо алкалну реакцију која је оптимална за раст и развиће многих гајених биљака, а тако има и пуферно дејство. Чернозем у Војводини се налази у почетној фази испирања карбоната у виду бикарбоната, а као видљиви знакови његове елувијације се јављају кречне конкреције, псеудомицелије и лесне луткице. Процес миграције СаСО₃ у земљишту је веома спор у нашем климатском региону са релативно мало падавина и траје већ више стотина година, тако да се његов садржај у земљишту не мења у току сезоне. Чернозем је високопродуктивно земљиште са оптималним физичким и хемијским својствима.

Чернозем солоњецасти заузима знатно мањи простор и лоциран је у реону Марићевог салаша. Овај варијетет чернозема редован је пратилац изразитих слатина типа солоњеца и солончака. По механичком саставу овај тип чернозема је средње тежак и садржи глиновиту иловачу у горњем, односно песковито-глиновиту иловачу у доњем делу профила. Због присуства соли, а посебно адсорбованог На јона, његова физичка и водно-физичка својства су знатно више погоршана. Хемијска својстава су такође неповољна, што се манифестује кроз изразито јаку алкалну реакцију. Са дужином алкалитет поступно, али незнатно опада и прати не само садржај NaCO₃ већ и СаСО₃. Хумус је присутан на средњем нивоу, да би се у површинском слоју знатно смањило, услед растворљивости у условима врло јаке алкалне реакције. Еколошко-производна способност ових земљишта је услед секундарних процеса сонизације и алкализације смањена.

II 1.7. Флористичке одлике

Током вегетационих сезона 2014. и 2016-2017. године обављена су теренска истраживања васкуларне флоре водених, мочварних и копнених станишта дуж леве обале Тисе и обала Кикиндског канала односно канала Дунав-Тиса-Дунав, од линије Падеј-Иђош на северу до линије коју затвара ток канала Дунав-Тиса-Дунав између Новог Бечеја и Меленаца. На основу прикупљеног материјала, хербарских података из збирке Покрајинског завода и литературних извора, забележено је 475 таксона виших биљака на нивоу врсте (439, од чега 3 нотоврсте) и подврсте (36) сврстаних у 250 родова, 69 фамилија, 54 реда, 14 подкласа, 3 класе, 2 раздела и једно царство. Утврђено је и 9 инфраспецијских таксона на нивоу варијетета (4) и форме (5) (Прилог. бр. I 1).

Биљногеографске карактеристике

У фитогеографском погледу истраживано подручје припада панонској провинцији у оквиру панонско-влашког подрегиона, односно понтско-јужносибирског флористичко-вегетацијског региона коју карактерише вегетација шумостепске зоне (свеза *Festucion rupicolae* SOÓ 1940 односно *Aceri tatarico-Quercion Zóly. et Jakucs*, 1957) (Stevanović i sar., 1999: 17).

Биљне врсте значајне за очување биодиверзитета

У групи национално и међународно значајних врста забележена су 51 таксона у рангу врсте (44) и подврсте (7). Од тога је 10 строго заштићених врста једном подврстом, односно 30 врста са 6 подврста у категорији заштићених са изузетком комерцијалних („Правилник о проглашењу и заштити строго заштићених и заштићених дивљих врста биљака, животиња и гљива“, Службени гласник РС, бр. 5/10; 88/10; 91/10; 47/11; 14/16; 98/16).

На „Прелиминарној Црвеној листи флоре Србије и Црне Горе са статусима угрожености према критеријумима IUCN-а из 2001 године“ (Ур. Стевановић, 2002) је наведено 24 врсте са 4 подврсте и то девет (*Allium atropurpureum*, *Artemisia pontica*, *Astragalus contortuplicatus*, *Cardamine parviflora*, *Cirsium brachycephalum*, *Ranunculus lateriflorus*, *R. lingua*, *Silene viscosa*, *Trifolium ornithopodioides*) у категорији угрожених (EN) односно осам (*Aster sedifolius* subsp. *canus*, *Aster tripolium* subsp. *pannonicus*, *Peucedanum officinale*, *Plantago schwarzenbergiana*, *Salvia aethiopsis*, *S. austriaca*, *Silene multiflora*, *Spergularia media*) у категорији рањивих (VU), док остале врсте услед недовољне количине података потребних за процену тачне категорије угрожености имају комбиноване категорије угрожености: CR-VU (DD) (1), EN-VU (DD) (1), EN-LC (DD) (1), VU-NT (DD) (3) и NT-LC (DD) (1).

Три врсте (*Carex secalina*, *Salvinia natans*, *Trapa natans*) су наведене у Додатку I Бернске конвенције као строго заштићене (App.I, strictly protected plant species, 1992 and 1999 rev., Appendix 1/ Annexe 1).

На CITES листи (Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora, Appendix 2) се налази једна врста (*Anacamptis morio*) (Табела 9).

Табела 9: Биљне врсте значајне за очување биодиверзитета.

ТАКСОН	Црвена Листа флоре Србије	Строго заштићене	Заштићене (са изузетком комерцијалних врста)	Степен угрожености IUCN	CITES	Бернска конвенција
1 <i>Agropyron cristatum</i> (L.) Gaertn. subsp. <i>pectinatum</i> (M. Vieb.) Tzvelev/ чешљаста пиревина			✓			
2 <i>Allium atropurpureum</i> Waldst. & Kit./ пурпурноцрни лук	✓		✓	EN		
3 <i>Anacamptis morio</i> (L.) R. M. Bateman, Pridgeon & M. W. Chase/ каћунак	✓		✓	VU-NT (DD)	✓	
4 <i>Artemisia pontica</i> L./ ситан пелен	✓		✓	EN		
5 <i>Artemisia santonicum</i> L. subsp. <i>santonicum</i> / трава против глиста	✓		✓	EN-LC (DD)		
6 <i>Aster linosyris</i> (L.) Bernh./ звездичица			✓			
7 <i>Aster sedifolius</i> L. subsp. <i>canus</i> (Waldst. & Kit.) Merxm./ звездичица	✓		✓	VU		
8 <i>Aster sedifolius</i> L. subsp. <i>sedifolius</i> / звездаца			✓			
9 <i>Aster tripolium</i> L. subsp. <i>pannonicus</i> (Jacq.) Soó/ панонски звездан	✓		✓	VU		
10 <i>Astragalus contortuplicatus</i> L./ беличасти чич (Thaisz, 1902b: 186)			✓	EN		
11 <i>Bassia prostrata</i> (L.) A. J. Scott/ велики просуш			✓			
12 <i>Beckmannia eruciformis</i> (L.) Host/ проха			✓			

ПРЕДЕО ИЗУЗЕТНИХ ОДЛИКА „СЛАТИНЕ СРЕДЊЕГ БАНАТА“

II Опис природних, створених и предеоних одлика

ТАКСОН		Црвена Листа флоре Србије	Строго заштићене	Заштићене (са изузетком комерцијалних врста)	Степен угрожености IUCN	CITES	Бернска конвенција
13	<i>Callitriche palustris</i> L./ водена брадица	✓	✓		EN-VU (DD)		
14	<i>Cardamine parviflora</i> L./ режуха	✓		✓	EN		
15	<i>Carex secalina</i> Wahlenb./ ражена оштрица		✓				✓
16	<i>Cirsium brachycephalum</i> Juratzka/ слатинска паламида	✓	✓		EN		
17	<i>Crypsis schoenoides</i> (L.) Lam./ трника			✓			
18	<i>Limonium gmelinii</i> (Willd.) O. Kuntze subsp. <i>hungaricum</i> (Klokov) Soó/ врањемил			✓			
19	<i>Lythrum tribracteatum</i> Spreng. (Thaisz, 1907: 169)			✓			
20	<i>Peucedanum officinale</i> L./ сиљавина	✓		✓	VU		
21	<i>Pholiurus pannonicus</i> (Host) Trin.			✓			
22	<i>Plantago schwarzenbergiana</i> Schur/ Шварценбергова боквица	✓	✓		VU		
23	<i>Plantago tenuiflora</i> Waldst. & Kit.	✓		✓	VU-NT (DD)		
24	<i>Potamogeton nodosus</i> Poir. [„ <i>Potamogeton fluitans</i> Roth.“] / пливајућа ресина (Ljevnaić-Mašić, 2010: 59)		✓				
25	<i>Ranunculus lateriflorus</i> DC.	✓	✓		EN		
26	<i>Ranunculus lingua</i> L./ језичасти љутић	✓	✓		EN		
27	<i>Salicornia europaea</i> L./ цаклењача (Vučković, 1999: 309)		✓				
28	<i>Salsola soda</i> L./ солњача (Thaisz, 1902a: 90)		✓				
29	<i>Salvia aethiopsis</i> L./ бела жалфија	✓		✓	VU		
30	<i>Salvia austriaca</i> Jacq./ памук трава	✓		✓	VU		
31	<i>Salvinia natans</i> (L.) All./ водена папрат						✓
32	<i>Scilla autumnalis</i> L./ позни зумбул		✓				
33	<i>Scirpus lacustris</i> L. subsp. <i>tabernaemontani</i> (C. C. Gmelin) Syme/ Табернемонтанова зука	✓	✓		CR-VU (DD)		
34	<i>Sedum caespitosum</i> (Cav.) DC./ бобњача			✓			
35	<i>Silene multiflora</i> (Ehrh.) Pers./ многоцветни пуцавац (Никетић и Стевановић, 2012: 404)	✓	✓		VU		

ТАКСОН		Црвена Листа флоре Србије	Строго заштићене	Заштићене (са изузетком комерцијалних врста)	Степен угрожености IUCN	CITES	Бернска конвенција
36	<i>Silene viscosa</i> (L.) Pers./ лепљиви пуцавац	✓		✓	EN		
37	<i>Spergularia marina</i> (L.) Griseb./ шушљевак (Диклић и Гајић, 2012: 199)	✓		✓	NT-LC (DD)		
38	<i>Spergularia media</i> (L.) C. Presl/ шушљевак (Диклић и Гајић, 2012: 197)	✓		✓	VU		
39	<i>Suaeda prostrata</i> Pallas/ јурчица (Славнић, 1972: 49) [„ <i>Suaeda maritima</i> (L.) Dumort.“]			✓			
40	<i>Taraxacum bessarabicum</i> (Hornem.) Hand.-Mazz./ маслчак (Slavnić, 1939: 82)	✓		✓	VU-LC(DD)		
41	<i>Trapa natans</i> agg./ водени орашак (Thaisz ap. Borbás, 1894: 314; Ljevnaić-Mašić, 2010: 72)			✓			✓
42	<i>Trifolium ornithopodioides</i> L.	✓		✓	EN		
43	<i>Trinia ramosissima</i> (Fischer ex Trev.) Koch	✓		✓	VU-NT (DD)		
44	<i>Utricularia vulgaris</i> L./ мешинка			✓			
45	<i>Ventenata dubia</i> (Leers) Cosson/ дивљи овас		✓				

У оквиру 10 обрађених ширих локалитета у значајне врсте које су утврђене на највише локалитета се убрајају: трава против глиста (*Artemisia santonicum*) (10), враћемил (*Limonium gmelinii*) (10), проха (*Beckmannia eruciformis*) (9), *Pholiurus pannonicus* (9) и ситан пелен (*Artemisia pontica*) (8). Од 51 забележених значајних врста и подврста њих 26 односно преко 50% је везано за слатинска станишта и 14 (скоро 30%) за степска и шумостепска станишта, што указује на значај природног добра и његове непосредне околине околине у очувању ретких и угрожених представника флоре панонских слатинско-степских мозаика (скоро 80% значајне флоре подручја).

У групи значајних представника флоре забележених на овом подручју за које постоје само литературни и хербарски подаци који нису потврђени најновијим теренским истраживањима се налази 7 врста међу којима се налазе 3 врсте сукулентних халофита (*Salicornia europaea*, *Salsola soda*, *Suaeda prostrata*). Што указује на губитак сланих муљевитих станишта током протеклих пола века, односно на интензивне процесе мелиорација и раслањивања. О израженим утицајима хидромелиоративних радова и о преоравању влажних станишта сведоче и подаци да су врсте типичне за вегетацију ниских муљевитих и ритских плавних станишта као што су *Lythrum tribracteatum* и *Astragalus contortuplicatus* последњи пут забележене још 1902. године. Релативно велика заступљеност врста типичних за степска и шумостепска станишта такође може указивати на распрострањене процесе остепњивања умерено заслањених слатинских станишта, мада је већина слатинско-степских станишта на подручју природног добра под утицајем умерене до јаче испаше, па су неке осетљивије врсте забележене на појединачним микролокалитетима где се јављају са мањим бројем јединки (*Anacamptis morio*, *Aster linosyris*, *Salvia aethiopis*, *Trinia ramosissima*).

Слатинска паламида (*Cirsium brachycephalum*) је типичан представник вегетације сланих мочвара северне Бачке и северног и средњег Баната (Вokić, 2011; Перић и Делић, 2011: 1) развијене на забареним и влажним солоњецима у виду тзв. копова који су на подручју природног добра карактеристични за палеомеандре Тисе и Галацке. Ова панонска ендемска врста је релативно честа на територији природног добра. Дуж старог меандра Тисе који се протеже западно и југозападно од Бочара и Новог Милошева се јавља са већим бројем јединки на више локалитета (Ланиште, Црвене штале-Делечир, Врањак) а поред тога забележена је још на Острову и на потезу Греда-Зидине (троугао Сајан-Иђош-Бочар) (Перић, Стојшић!) (Слика 12).

Слика 12: Слатинска паламида (*Cirsium brachycephalum*),
Врањак код Новог Милошева, 05. 07. 2016. (Р. Перић).

Лепљиви пуцавац (*Silene viscosa*) је врста ливада и пашњака развијених на дубоким солоњецима Војводине (Slavnić, 1953: 45). Током последњих десетак година забележен је на око 15 локалитета у банатском Потисју и Потамишју (Б. Пањковић, Р. Перић, В. Стојшић!). На већини очуваних налазишта у Војводини се јавља у малим групама или појединачно, осим на подручју Острова (Слика 13) где је на локалитету Воларске ливаде утврђено више стотина јединки (Перић, 2012! 2017!) што представља засада највећу познату популацију ове врсте у Србији.

Позни зумбул (*Scilla autumnalis*) је медитеранска врста која се у Србији јавља на сушним, топлим травним стаништима у њеним источним и јужним деловима као и у деловима Војводине где је позната са двадесетак локалитета у Подунављу од Апатина до Футога, бачком Потисју код Жабља и банатском Потисју од Новог Кнежевца и Малог Сигета до Елемира (Диклић, 1975: 544; Перић и Делић, 2011: 3-4). У Војводини се јавља искључиво у оквиру

вегетације слатина „пуцара“ где је утицај испаше слабије изражен (пре свега у заједници траве против глиста и слатинског вијука-*Artemisio-Festucetum pseudovinae*). На подручју природног добра је присутна са стабилним популацијама од више стотина јединки у околини Новог Бечеја (Девесиље), Новог Милошева (Црвене штале-Делечир) и у троуглу Сајан-Иђош-Бочар (Греда-Зидине) а поред тога је забележена са мањим бројем јединки на Острову.

Слика 13:
Лепљиви пуцавац
(*Silene viscosa*),
Острово, 12. 05. 2017.
(Р. Перић).

О присуству ретке понтско-панонске врсте *Trinia ramosissima* у Србији постоје углавном старији литературни подаци за средњи и јужни Банат (Потамишје, Делиблатска пешчара, Вршачке планине), јужну Бачку (Римски шанац), Фрушку гору и околину Београда (Топчидер и Кошутњак) (Waldstein & Kitaibel, 1801: 74; Pančić, 1856: 521; Schneller ap. Kanitz, 1862-1863: 75; Schulzer & al., 1866: 131; Броз, 1951: 329; Obradović i Panjković, 1980: 333; Gajić, 1964: 50; Parabućski i Stojanović, 1985; Vučković, 1985; Butorac i sar., 1989: 14; Butorac i sar., 1991: 69-72; Буторац, 2007: 54). Приликом валоризације подручја природног добра неколико јединки је утврђено 30. 05. 2014. на локалитету Греда-Зидине (троугао Сајан-Иђош-Бочар) (Р. Перић!).

Ражена оштрица (*Carex secalina*) је типичан представник вегетације забарених и заслањених парлога и корита слабо или умерено заслањених мочвара Панонске низије (Nanosuperion-Festuco-Puccinellietalia према SOÓ, 1973) где гради карактеристичну заједницу *Puccinellio-Caricetum secalinae* (Slavnić, 1948: 96-97; Јовановић-Дуњић, 1976). У Србији је позната само са простора Војводине. Подаци о њеном распрострањењу су углавном застарели, непрецизни и у последњих 20 година нису потврђени на терену (Славнић, 1956: 42; Guelmino, 1968: 148; Obradović i Вожа, 1986: 125; Gajić i Karadžić, 1991: 332; Будак, 1998: 43). У овом веку врста је потврђена на терену на свега 2 локалитета у Србији (околина Црвенке и Палића, Перић! ар. Stojanović i sar., 2015: 133). Док је на поменути 2 локалитета забележено по пар бусенова ове врсте, на подручју природног добра се ражена оштрица јавља у виду популације од више десетина бусенова на 2 микролокалитета у пресушеним деловима корита напуштеног рибњака Острово (Перић!) (Слика 14).

Приликом флористичких истраживања природног добра и околних подручја утврђено је присуство одређених врста о чијем распрострањењу у флори Србије у доступним литературним изворима и хербарским збиркама постоје оскудни подаци, што указује на флористичку вредност истраживаног подручја и наглашава значај његовог очувања.

У изузетне реткости флоре Србије утврђене на територији природног добра се убраја врста *Elatine hungarica* која је поред старих навода за околину Бездана (Jávorka, 1925: 722) и уопштених навода за северни Банат (Славнић, 1951: 160) и Војводину (Гајић, 1977: 69) у новије време пронађена једино у средњем и северном Банату (Перић in Takács & al., 2013, appendix: 2; Perić & al., 2016: 87-88). Ова врста се развија на земљиштима типа ритске црнице, забареног чернозема и смонице у оквиру вегетације привремено плављених и пресушујућих станишта чији је период јављања кратак и која има веома изражене флукуације бројности, што је у тесној вези са појавом тзв. кишних година и са временом трајања задржавања високих поплавних вода (Takács & al., 2013: 193). Имајући у виду њено случајно и краткотрајно јављање као и њене веома ситне димензије, *Elatine hungarica* је веома ретко налажена и услед недостатка доказног хербарског материјала са подручја Србије била изостављена из пописа „Црвене књиге флоре Србије 1“ (Stevanović, 1999), са „Прелиминарне Црвене листе флоре Србије и Црне Горе са статусима угрожености према критеријумима IUCN-а из 2001 године“ (Ур. Стевановић, 2002) и легислативе из области заштите врста у Србији. У већини земаља средње и источне Европе она се води као ишчезла, недовољно истражена или угрожена врста (Takács & al., 2013: 193). На подручју природног добра је утврђена на 2 локалитета у околини Бочара и Новог Милошева где је присутна са десетак бусенчића на више микролокалитета на укупној површини испод 10 m² (Ланиште код Бочара) односно неколико јединки на

Слика 14: Ражена оштрица (*Carex secalina*),
Острово, 12. 05. 2017. (Р. Перић).

Слика 15: *Elatine hungarica*, потез Црвене
штале код Новог Милошева, 26. 05. 2017.
(Р. Перић, В. Стојшић).

површини од око 2 m² (Црвене штале код Новог Милошева) (Perić & al., 2016: 87-88) (Слика 15). Оба локалитета су део палеомеандра Тисе који се протеже од Бочара до Новог Милошева.

Љутић (*Ranunculus polyphyllus*) је у Србији налажен једино између Бездана и Бачког Моноштора, у околини Старог Бечеја и Елемира при чему је његово присуство у новије време потврђено на 2 микролокалитета код Бачког Моноштора и на једном код Елемира (Prodán, 1914: 119-120; 1915: 220; Kovács, 1929: 80; Raјković i sar., 2012: 717). Ова врста насељава плићаке, блатишта, локве, баре и канале. На подручју природног добра се јавља искључиво у вегетацији џомбара (обично између бусенова *Juncus effusus*) развијеној у забареном меандру на потезима Ланиште и Црвене штале (Слика 16), односно у забареној депресији поред Острова званој Адићево копово. На прва два локалитета се јављала са више десетина јединки у фази цветања и плодоношења (Перић!, Стојшић! 17. 05. 2016., 26. 05. 2017.) док је у Адићевом копову забележено свега неколико јединки (Перић!, 12. 05. 2017.).

Слика 16: Јединке љутића (*Ranunculus polyphyllus*) у вегетацији забарених џомбара на потезу Црвене штале код Новог Милошева, 26. 05. 2017. (Р. Перић, В. Стојшић).

Флористички вредни локалитети

Настанак и развој подручја природног добра је везан за рад банатских водотокова, пре свега за реке Тису, Галацку, Златицу и Мориш које су током векова у лесним и алувијалним наслагама извајале низ острва, греда, старих корита, бара и отока који су се потом даље мењали и обликовали под утицајем редовних годишњих плављења и струјања површинских и подземних вода. Свеобухватан утицај банатских река је уочљив на картама Темишварског Баната израђеним током Терезијанског (Првог) војног премера (1769-1772.) где се види да су већим делом тадашњег равног Баната преовлађивале баре, мочваре и језера (<https://mapire.eu/en/>). На оваквим стаништима је током првих деценија хабзбуршке управе узгајан пиринач [„Seritur in palustribus Banatus“] (Host, 1809: 15) а касније вештачко ширење површина за узгој пиринча је могло имати утицај на секундарно повећавање ареала врста као што су проха (*Beckmannia eruciformis*) и *Elatine hungarica* (Takács & al., 2013; Dítě & al., 2011).

Изразито континентална клима са присутним сушним односно полусушним периодом током лета у условима јаког утицаја подземних вода је погодовала капиларној узлазној миграцији соли из доњих у горње слојеве земљишта и омогућило формирање заслањених типова тла односно примарних (исконских) слатина. Миленијумско присуство човека и традиционални начини коришћења слатинских травних и влажних станишта су утицали на настанак специфичног панонског предела у коме се преплићу, међусобно условљавају и подстичу традиционалне људске делатности и животни циклуси врста слатинско-степских и влажних станишта.

Након радова на регулацији водотока Тисе средином 19. века и мелиорацији плавних и заслањених подручја који су пратили развој насеља и инфраструктуре, значајан део ових терена је обрађен до почетка 20. века, што се такође види на каснијим картама подручја. Развој путне и каналске мреже, ширење насеља и повећање површине под обрадивим земљиштима су довели до распарчавања слатинско-степског мозаика на низ мање или више међусобно изолованих острва, што је имало за последицу нестанак осетљивих врста и смањивање бројности и покретљивости многих врста услед израженог ефекта руба. То је даље имало за последицу смањивање генетичке варијабилности и адаптивности на измењене услове животне средине као и повећање изложености болестима и дегенерацији услед укрштања у сродству (повећање степена инбридинга).

Напуштање традиционалних начина коришћења предела, загађење, изградња рибњака, разни покушаји „поправљања“ и преоравања слатина су током 20. века у значајној мери допринели додатној фрагментацији и уништавању панонског слатинско-степског предела. Систем пољопривредних субвенција у Србији који стимулише претварање катастарских парцела регистрованих као ливаде у конвенционално ратарско земљиште је током последње деценије био од пресудног значаја за значајно повећање обима и интензитета уништавања и деградације травних станишта у Војводини а најобимнија преоравања су забележена управо у околини Новог Милошева (Туцаков и сар., 2012).

У односу на станишне типове који су погоднији за пољопривредне активности (као што су на пример лесне степе или влажне ливаде) панонске слатине су остале једним делом поштеђене од пољопривредне обраде (то се пре свега односи на примарне слатине развијене на солончацима и солончакастим солоњецима). И поред релативне распрострањености и очуваности, слатинско-степска станишта у Војводини у већој или мањој мери показују знакове деградације, па су овде данас ретки очувани исконски комплекси слатина. У таква изворна и релативно очувана слатинско-степска подручја спада и природно добро при чему је у односу

на број забележених врста значајних за очување диверзитета флоре и станишних типова приоритетних за заштиту, очуваност предеоних карактеристика као и мање или више изражено одсуство негативних антропогених утицаја и инвазивних врста на подручју овде могуће издвојити неколико флористички и предеоно највреднијих локалитета.

Локалитет **Острово** се налази између Башаида и Меленаца и схваћен у ширем смислу обухвата данашњи рибњак Острово са околним степско-слатинским стаништима на потезима Воларске слатине, Острово, Над острвом и Ново иље. Иако је цело подручје након 1965. године нарушено изградњом Кикиндског канала и огранка канала Дунав-Тиса-Дунав ка Новом Бечеју, када је тадашње слано језеро Острово пресечено и једним делом мелиорисано а другим (у дужини од око 8,3 km) повезано са ДТД хидросистемом и преведено у еутрофни слатководни рибњак који данас представља извор загађења и органског оптерећења (Кицошев, 2015), преостали степско-слатински травни комплекси у окружењу језера и остаци мочварне вегетације у самом језеру су са становишта очувања диверзитета васкуларне флоре изузетно вредни са 22 забележене значајне врсте. Изузетно ретка врста у Србији ражена оштрица (*Carex secalina*) је овде присутна са више десетина бусенова на два микролокалитета унутар пресушујућих делова корита језера и ово је тренутно њена једина стабилна популација у Србији (на преостала два налазишта код Црвенке и Палића се јавља у виду појединачних примерака). У јужном делу Острова (Над острвом) се налазе пространи пашњаци на којима преовлађују панонске влажне заслањене ливаде лисичјег репка (Сб. 141) и остаци сланих мочвара џомбара (Адићево копово), док је за ливаде и пашњаке на северном делу (Воларске слатине) карактеристично веће учешће вегетације степа на слатини са можда у Србији највећим присутним популацијама лепљивог пуцавца (*Silene viscosa*) и памук траве (*Salvia austriaca*). Од угрожавајућих фактора се, поред загађења и органског оптерећења и поремећаја водног режима услед присуства рибњака и одводњавања, на првом месту издвајају преораване и претерана испаша.

Палеомеандри Тисе са околним пашњацима и ливадама на потезима **Црвене штале-Делечир** у околини Новог Милошева односно **Ланиште** код Бочара су у односу на очуваност предела и разноврсност биљних заједница и станишних типова који се смењују дуж градијената влажности и заслањености најрепрезентативнији простор на територији природног добра са 16 (Црвене штале-Делечир) односно 14 (Ланиште) забележених значајних врста. Мочварни типови вегетације као што су заједнице сланих високих ситишта, мочвара џомбара (свеза *Beckmannion eruciformis* Soó), различитих типова обалних тршњака и ниских једногодишњих амфибијских обалних заједница (свеза *Nanocyperion flavescens* Koch) унутар палеомеандара се смењују са заједницама примарних слатина, степа на слатинама и умерених мезофилних ливада развијеним на старим гредама. Једина засада позната популација великог кађунка (*Anacamptis morio*), врсте дивље орхидеје на подручју природног добра са више стотина забележених јединки је утврђена на једној изолованој греди на потезу Ланиште. Два од четири позната савремена налазишта *Elatine hungarica* у Србији, ретке врсте вегетације ниских муљевитих обала, се налазе у границама природног добра (Ланиште и Црвене штале) (Perić & al., 2016: 87-89). Од угрожавајућих фактора овде су нарочито изражени: преораване травних станишта (на целом подручју), одводњавање, претерана испаша (нарочито на деловима пашњака и ливада близу Новог Милошева и на потезу Пречка), формирање дивљих депонија (околина Бочара).

Ливаде и пашњаци на потезима **Греда, Зидине и Сајански пашњаци** се простиру у троуглу између насеља Сајан-Иђош-Бочар и одликују се веома разуђеним микрорелефом насталим у међуречју Златице, Тисе и Галацке са остацима бара и мочвара у старом меандру Лудош.

Током теренских истраживања овде је утврђено присуство 16 значајних врста флоре чији састав указује на доминантно слатински и мочварни карактер овог подручја, али се овде такође јављају и неке типично степске врсте које нису забележене у другим деловима природног добра, као што су бела жалфија (*Salvia aethiopsis*) и *Trinia ramosissima*. Оваква степска станишта су развијена обично на гредама дуж Лудоша али и секундарно по насипима каналске мреже. Одсуство поменутих степских врста у другим деловима природног добра се може протумачити чињеницом да је већи део простора предложеног за заштиту под изразитим утицајем подземних вода, док су лесне греде и мање степске заравни на крајњем северном делу природног добра у околини Сајана развијене на месту сустицања некадашњих обала Златице, Галацке и околних виших лесних наслага чија је степска вегетација током последњих 150 година преорана, тако да су преживели само њени остаци расцепкани по околним, у пољопривредном смислу не тако приступачним лесним гредицама и острвима у окружењу мочвара и слатина. Бела жалфија (*Salvia aethiopsis*) је у Војводини данас позната за десетак локалитета на лесним теренима Бачке и Баната а на простору природног добра је забележена само овде и обично се среће у виду појединачних примерака или мањих група (укупно је забележено 20 јединки). *Trinia ramosissima* је још ређа, забележена је са свега неколико репродуктивних јединки и овде на једној од западних граница свог ареала. Од угрожавајућих фактора овде су поред преоравана, одбодњавања и загађења односно органског оптерећења са околних пољопривредних парцела је местимично присутни претерана испаша и гажење и формирање дивљих депонија.

II 1.8. Вегетационе одлике

Вегетација

На основу теренских истраживања и литературних података установљено је да вегетација Предела изузетних одлика „Слатине средњег Баната“ припада воденој, мочварној, ливадско-пашњачкој, слатинској, степској, рудералној и вегетацији шибљака. Због објективних околности приликом истраживања није у потпуности прикупљено довољно података о неким заједницама, па су оне изостављене из синтаксономског прегледа. Вегетација је на основу досадашњих истраживања представљена са 9 класа, 13 редова, 14 свеза и 26 заједница (асоцијација):

I. Класа: LEMNETEA MINORIS W. KOCH & TX. 1955

Ред: LEMNETEALIA MINORIS W. KOCH & TX. 1955

Свеза: LEMNION MINORIS W. KOCH & TX. 1955

1. Ass. *Lemnetum minoris* SOÓ 1927
 2. Ass. *Lemnetum gibbae* MIYAWAKI & TX. 1960
- Свеза: LEMNION TRISULCAE DEN HARTOG 1964
3. Ass. *Lemnetum trisulcae* DEN HARTOG 1963

II Класа: PHRAGMITETEA R. TX. & PRSG. 1942

Ред: PHRAGMITETALIA KOCH 1926

Свеза: PHRAGMITION COMMUNIS KOCH 1926

4. Ass. *Phragmitetum australis* SAVIČ 1926
5. Ass. *Scirpetum lacustris* SCHMALE 1939
6. Ass. *Typhetum angustifoliae* PIGN. 1953
7. Ass. *Typhetum latifoliae* PIGN. 1953
8. Ass. *Glycerietum maximae* NOWIŃSKI 1931 CORR. ŠUMBEROVÁ, CHYTRÝ & DANIHELKA IN CHYTRÝ 2011

Ред NASTURTIO-GLYCERIETALIA PIGN. 1953

Свеза: GLYCERIO-SPARGANION BR.-BL. & SISSINGH IN BOER 1942

9. Ass. *Sparganio-Glycerietum fluitantis* BR.-BL. 1925

Ред: BOLBOSCHOENETALIA MARITIMI HEJNÝ 1967 p.p.

Свеза: BOLBOSCHOENION MARITIMI CONTINENTALE Soó (1945) 1947

10. Ass. *Bolboschoenetum maritimi continentale* Soó (1945) 1947

Ред: MAGNOCARICETALIA PIGN. 1953

Свеза: MAGNOCARICION KOCH 1926

11. Ass. *Caricetum ripariae* Soó 1928

12. Ass. *Phalaridetum arundinaceae* (KOCH 1926 n.n.) LIBBERT 1931

13. Ass. *Eleocharidetum palustris* SCHENNIKOV 1919

III Класа: ISOËTO-NANOJUNCETEA BR.-BL. & TX. 1943

Ред: NANOCYPERETALIA KLIKA 1935

Свеза: NANOCYPERION FLAVESCENTIS W. KOCH 1926

IV Класа: MOLINIO-ARRHENATHERETEA TX. 1937 EM. TX. & PRSG. 1951

Ред: TRIFOLIO-HORDEETALIA HORVATIĆ 1963

Свеза: TRIFOLIO-RANUNCULION PEDATI SLAVNIĆ 1948

14. Ass. *Peucedano officinalis-Asteretum sedifolii* Soó 1947 EM. AČIĆ, ŠILC, LAKUŠIĆ, VUKOJIĆ & DAIĆ STEVANOVIĆ 2013

V Класа: FESTUCO-PUCCINELLIETEA Soó 1968

Ред: FESTUCO-PUCCINELLIETALIA Soó 1968

Свеза: PUCCINELLION LIMOSAE Soó 1933

15. Ass. *Puccinellietum limosae* MAGYAR EX Soó 1933

16. Ass. *Camphorosmetum annuae* RAPAICS EX Soó 1933

17. Ass. *Hordeetum hystricis* WENDELBG. 1943

18. Ass. *Pholiuro pannonicum-Plantaginetum tenuiflorae* WENDELBG. 1943

Ред: ARTEMISIO-FESTUCETALIA PSEUDOVINAE Soó 1968

Свеза: FESTUCION PSEUDOVINAE Soó 1933

19. Ass. *Achilleo-Festucetum pseudovinae* Soó (1933) 1947

20. Ass. *Artemisio-Festucetum pseudovinae* Soó IN MÁTHÉ 1933

21. Ass. *Poeto-Alopecuretum pratensis* VUČKOVIĆ (1980) 1982

VI Класа: SCORZONERO-JUNCETEA GERARDII (VICHEREK 1973) GOLUB & AL. 2001

Ред: SCORZONERO-JUNCETALIA GERARDII VICHEREK 1973

Свеза: BECKMANNION ERUCIFORMIS Soó 1933

22. Ass. *Agrostio stoloniferae-Alopecuretum pratensis* Soó 1933 CORR. BORHIDI 2003

23. Ass. *Agrostio stoloniferae-Bekmannietum eruciformis* RAPAICS EX Soó 1930

VII Класа: FESTUCO-BROMETEA BR.-BL. & R. TX. EX KLIKA & HADAČ 1944

Ред: FESTUCETALIA VALESIIACAE BR.-BL. & R. TX. EX BR.-BL. 1949

Свеза: FESTUCION RUPICOLAE Soó 1940 CORR. 1964

Свеза ARTEMISIO-KOCHION Soó 1959

24. Ass. *Agropyro-Kochietum prostratae* ZÓLYÓMI 1958

VIII Класа: ARTEMISIETEA VULGARIS LOHM. & AL. IN R. TX. 1950

II *Опис природних, створених и предеоних одлика*

Ред: ONOPORDETALIA ACANTHII BR.-BL. & R. TX. EX KLIKA & HADAČ 1944

Свеза: ONOPORDION ACANTHII BR.-BL. & AL. 1936

25. Ass. *Onopordetum acanthii* BR.-BL. 1936

IX Класа: RHAMNO-PRUNETEA RIVAS GODAY & BORJA CARBONELL EX TX. 1962

Ред: PRUNETALIA SPINOSAE R. TX. 1952

Свеза: BERBERIDION BR.-BL. 1950

26. Ass. *Pruno spinosae-Crataegetum* Soó (1927) 1931.

У основне вредности и специфичности вегетације подручја природног добра и његове непосредне околине се убрајају пре свега бројни и разноврсни типови вегетације заслањених станишта, међу којима се истиче вегетација карактеристична за умерено до слабије заслањене мочваре џомбаре односно заједница беле росуље и прохе (*Agrostio stoloniferae-Bekmannietum eruciformis*) и вегетација ниских муљевитих обала у оквиру свезе *Nanocyperion flavescens* као и ксерофилна, полупустињска степска вегетација лесних одсека представљена са заједницом чешљасте пиревине и пузеће метле (*Agropyro-Kochietum prostratae*).

Водена (акватична) вегетација

Ограничавајући фактор разноврсности и распрострањења водене вегетације на подручју природног добра представљају два екстрема која карактеришу овдашња водена станишта. Иако је подручје релативно богато различитим хидролошким облицима што се огледа у присуству бројних депресија и мањих локви, релативно високе концентрације алкалних соли у њима онемогућавају развој многих врста. У зависности од фазе узлазно-силазног кретања површинских и подземних вода варира и присуство соли у воденим телима, па је у деловима године када је вода присутна у већим количинама а садржај соли мање концентрован могућ развој оскудних и флористички сиромашних састојина и групација водених биљака. Други екстрем водене средине јесте изражен негативни утицај човека односно велико загађење и органско оптерећење бара и канала, што условљава присуство **заједница сочивица** (*Lemnetum minoris*, *Lemnetum gibbae* и *Lemnetum trisulcae*) које су, у односу на остале макрофитске заједнице у Србији, толерантније на различите облике загађења, замућења и еутрофизације. Ове заједнице су масовно развијене у виду пливајућих простирки на површини воде или непосредно испод површине. На подручју природног добра су типичне за забарене, загрејане делове слатководних мелиоративних канала и појила за стоку, на пример на локалитетима Ланиште и Пактово.

Мочварна (семиакватична) вегетација

Обухвата заједнице које се развијају у контактної зони воде и копна где је ниво подземних вода виши а подлога са израженом анаеробношћу.

Заједница трске (*Phragmitetum australis*) се јавља по обалама стајаћих и споротекућих еутрофних вода на дубинама до 50 cm на подлози богатој муљем и органским материјама. Присуство ове заједнице на одговарајућим стаништима као што су слатководне баре, канали и депресије је очекивано на подручју природног добра. Међутим, масовна појава трстика унутар корита сланих депресија на подручју природног добра је секундарна појава изазвана загађењем односно спирањем органских материја и вишка минералних ђубрива са околних пољопривредних површина. Трска се у овим случајевима јавља као аутохтона али експанзивна врста, чијим ширењем долази до деградације и нестанка мочварне вегетације сланих станишта

али и вегетације ниских муљевитих обала чији представници су толерантни на умерен садржај соли у подлози. Ово је нарочито изражено у кориту некадашњег сланог језера Острово.

Заједница сите (*Scirpetum lacustris*) обраста нешто дубље положаје (50-70 cm дубине) у односу на претходну заједницу у виду групација и појасева између појаса трске и дубљих делова корита. На подручју природног је релативно честа али се скоро свуда јавља на мањим површинама, обично унутар најдубљих делова замочварених депресија и дуж каналске мреже (на пример на локалитетима Пречка, Девесиље, Ливаде-Свети Краљ, Црвене штале-Делечир, Пактово, Острово, Греда).

Заједница усколисног рогоза (*Typhetum angustifoliae*) обично заузима нешто дубље положаје у односу на заједницу трске и заједницу широколисног рогоза. Карактеристична је за стајаће или споротекуће еутрофне воде дубине до око 50 cm са муљевитом подлогом. С обзиром да толерише извесну заслањеност подлоге ова заједница је под утицајем човека секундарно распрострањена дуж мреже мелиоративних канала а на подручју природног добра је бележена спорадично (на пример у околини рибњака Острово).

Заједница широколисног рогоза (*Typhetum latifoliae*) се често јавља поред претходне заједнице, само што у односу на њу преферира нешто плиће положаје (око 20 cm дубине). На подручју природног добра је спорадично бележена, обично у мелиоративним каналима (Пактово, Острово).

Заједница сиротињске траве (*Glycerietum maximae*) обраста плитке बारे и депресије где гради густе, скоро монодоминантне састојине. У еколошком низу се надовезује на заједницу трске (Рањковић, 2005: 288) а на простору природног добра је спорадично заступљена (Пречка, Девесиље, Ливаде-Св. Краљ, Црвене штале-Делечир).

Заједница јажораста и сиротињске траве (*Sparganio-Glycerietum fluitantis*) је карактеристична за станишта са плићом водом (до 40 cm дубине) која у лето често пресуши. Подлога је веома богата муљем и блатом (Рањковић, 2005: 300). Забележена је само на једном локалитету на потезу Пактово.

Заједница обалске оштрице (*Caricetum ripariae*) се обично јавља у издуженим ритским депресијама дуж Дунава, Саве и Тисе које се периодично пуне поплавним или подземним водама и редовно пресушују. Услове сличне дугим и плитким ритским депресијама обалска оштрица налази у најмањим плитким каналима детаљне каналске мреже и њиховим огранцима, где се јавља у виду фрагмената у околини Новог Бечеја (Ливаде-Свети Краљ).

Заједница токавице (*Phalaridetum arundinaceae*) насељава плитке депресије које током године пресушују и у којима су веома изражена годишња колебања нивоа вода. Остаци ритских станишта са присутним остацима ове заједнице су на подручју природног добра забележени поред одбрамбеног насипа уз Тису на потезу Криваја (са брањене стране). На осталим локалитетима на којима је утврђена се ова заједница јавља секундарно у виду спорадичних фрагмената у мањим каналима који лети пресушују или по мањим депресијама на пашњацима (Црвене штале-Делечир, Пактово).

Заједница зукве (*Eleocharidetum palustris*) је честа у плитким удубљењима и јамама који су један део године испуњени водом, нарочито по удубљењима и рупама насталим од кретања возила или гажења стоке по расквашеним деловима пашњака и ливада у виду острваца изграђених готово искључиво од зукве (*Eleocharis palustris*). Иако је ово једна распрострањена заједница у Бачкој и Банату (Перић, Стојшић!), у Србији је веома мало фитоценолошки истражена (Blaženčić & al., 2005: 106; Рањковић, 2005: 344). На подручју природног добра је релативно

честа заједница утврђена на низу локалитета (на потезима Пречка, Девесиље, Врањак, Пактово, Острово, Ливаде код Сајана, Греда-Зидине).

Вегетација периодично плављених обала (свеза *Nanocyperion flavescens*) обухвата заједнице које се развијају на ниским муљевитим обалама и коритима пресушених бара, канала, рибњака. Састављена је од једногодишњих ниских бусенастих хигрофита чији животни циклус траје свега неколико недеља, обично у периоду највећих суша од августа до октобра. Овај тип вегетације је у Србији веома слабо проучен и углавном је бележен у низијским ритских подручја у долинама великих река односно у приобаљу језера (Славнић, 1951; Бабић, 1971; Рауш и сар., 1980; Randjelović & Blaženčić, 1997). У Европи и Србији је услед мелиоративних захвата, загађења и ширења инвазивних врста веома угрожен а на подручју природног добра се јавља само фрагментарно у вегетацији умерено заслањених мочвара џомбара у палеомеандрима Тисе. Карактерише је присуство водене брадице (*Callitriche palustris*), *Elatine alsinastrum* и *E. hungarica* а забележена је на деловима палеомеандара потезима Ланиште и Црвене штале –Делечир и у нешто сиромашнијем саставу на потезу Ливаде (обично по блатиштима где су газови за стоку) (Слика 23) .

Вегетација заслањених станишта

Вегетација заслањених станишта обухвата вегетацију заслањених мочвара, влажних муљевитих станишта, типичних слатинских пашњака и утрина.

Овај тип вегетације у односу на све остале забележене типове вегетације на природним и блиско-природним станишним типовима на подручју природног добра преовлађује како у погледу површине коју заузима тако и по питању разноврсности синтаксона. Заједничка одлика свих типова вегетације заслањених станишта је прво, њихова зависност од постојања специфичне динамике подземних и површинских вода односно узлазно-силазног кретања алкалних и земноалкалних соли у подлози и друго, да су то отворени типови вегетације са доминацијом врста углавном из трава (*Gramineae*), шашева (*Syringaceae*) и сита (*Juncaceae*), којима се придружује више десетина других врста. Већина поменутих врста у већој или мањој мери поседују низ посебних прилагођености на услове физиолошке суше у подлози (месната грађа стабла и листова, ситни и неугледни или увијени и трновити листови и цветни делови, посебан метаболизам и промет вишка соли у телу и др.). Концентрација соли у подлози је у директној зависности од количине соли у подземним водама и од положаја односно рељефа подлоге. На заравњеним и ниским теренима, каква су стара речна корита и баре вода се најдуже задржава а код оваквих терена који су најближи подземним водама је испаравање најинтензивније па се овде соли током године таложе у виду кристалне превлаке на површини. Идући ка обалама и вишим деловима терена постепено опада количина соли у земљишту. Како нису све халофите прилагођене на било које количине соли у земљишту у односу према положају тј. рељефу земљишта се јављају и појасеви врста почевши од врста најљућих слатина, преко врста умерено сланих и мање сланих слатина до врста везаних за земљишта са мало соли (солођи). На оваквим умерено до мало заслањеним стаништима се јављају измешано праве (облигатне) халофите и врсте које нису халофите али подносе присуство соли у подлози (факултативне халофите). Поменуте врсте граде концентричне појасеве око сланих бара и депресија дуж градијента сланости идући од најсланијих ка мање сланим местима. Мелиоративне активности попут копања канала доводе до спуштања нивоа подземних вода богатих солима у дубље слојеве земљишта, па је пут капиларних нити којима соли испаравају на површину дужи а у неким случајевима предуг, што има за последицу задржавање соли у доњим хоризонтима подлоге и њено спирање из горњих слојева тла

атмосферским падавинама у доње слојеве. Ово изазива нестанак читавих појасева халофитске вегетације прилагођених највећим концентрацијама соли и ширења биљака из периферних појасева типичних за мање заслањена места на њихово станиште што дугорочно може довести до процеса остепњавања и деградације слатина.

Заједница зуке (*Bolboschoenetum maritimi continentale*) се обично развија у плитким заслањеним депресијама и каналима на муљевитим или иловастим заслањеним тлима (Blaženčić & al., 2005: 101). Заједница је затворена и углавном изграђена од зуке (*Scirpus maritimus*). Забележена на свега два локалитета (Ланиште и Ливаде), мада је очекивано њено шире присуство на територији природног добра, будући да се ради о једној од најраспрострањенијих заједница на слатинама Баната и Бачке.

Заједница безбридњаче (*Puccinellietum limosae*) је типична за плитке и широке слане депресије у којима доминирају солончак и солоњец. Најчешће се јавља на заслањеним пашњацима и ливадама који су у пролеће поплавлени а током лета се у потпуности исушују. На ширем подручју природног добра је распрострањена и обична заједница (Ланиште, Ливаде-Св. Краљ, Пактово, Острово и другде).

Заједница камфорике (*Camphorosmetum annuae*) се јавља у плитким, еродираним, обично огољеним депресијама на земљиштима типа солончака или солончакастог солоњеца које су само током пролећа кратко под водом, након чега брзо исуше и испуцају. Изузетно је сиромашна врстама и има слабију покровност (Slavnić, 1948: 94; Blaženčić & al., 2005: 334). Током касног лета заједница има карактеристичну црвену боју од накупљених соли и метаболита у стабљикама и листовима камфорике (*Camphorosma annua*). На подручју природног добра и његове околине заједница је широко распрострањена и унутар степско-слатинског мозаика ступа у специфичне односе са другим слатинским заједницама што је уочио још Славнић (1952). Током теренског рада је утврђена на локалитетима Врањак, Пактово, Острово и Ливаде.

Заједница мекиша (*Hordeetum hystricis*) је једна од распрострањенијих заједница на слатинама Бачке и Баната а на подручју природног добра је услед изражене испаше и гажења релативно распрострањена у околини Бочара и Новог Милошева (Пречка, Конице, Црвене штале-Делечир) и на Острову. Развија се на јако угаженим деловима ливада и пашњака деградираним услед претеране испаше, на умерено заслањеним и благо нитрофилним земљиштима типа солоњеца (Blaženčić & al., 2005: 335).

Заједница *Pholiuro pannonicum-Plantaginetum tenuiflorae* спада у најраспрострањеније заједнице на подручју природног добра чије је присуство међутим ограничено на плитке бразде, колотраге, ровове, депресије и пукотине у којима се развија током маја и јуна (Slavnić, 1948: 93; Blaženčić & al., 2005: 335). Површине на којима се ова заједница јавља су углавном мале и њено распрострањење је пре свега условљено ерозијом поспешеном појавом погодних станишта (гажење) и нешто сушнијим годинама, када земљиште јако испуца. Током теренских истраживања простора природног добра заједница је забележена на бројним микролокалитетима на потезима: Пречка, Ланиште, Конице, Црвене штале-Делечир, Острово, Греда и у непосредној околини Сајана (Слика 17).

Слика 17: Заједница *Pholiuro pannonici-Plantaginetum tenuiflorae*,
Острово, 18. 05. 2017. (Р. Перић).

Заједница хајдучице и слатинског вијука (*Achilleo-Festucetum pseudovinae*) представља ливадско-степску вегетацију неплавних положаја на слатинским лединама и утринама на лесу изложеним дуготрајној испаша и гажењу. Земљишта су обично солоњеци. На подручју природног добра и његове околине се претежно јавља на местима која су умерено деградирана услед испаше и гажења, односно у непосредној околини села, салаша, фарми и места где се дуже задржава стока (појила, торови). Највеће забележене површине под овом заједницом су забележене на потезима Делечир, Рокунда и Акача у непосредној околини Новог Милошева. Поред тога, заједница је присутна на већини валоризованих локалитета (Девесиље и Копово, Ливаде-Св. Краљ, Конице, Семијајац, Црвене штале-Делечир, Пактово, Острово, Ливаде у околини Сајана, Греда).

Заједница траве против глиста и слатинског вијука (*Artemisio-Festucetum pseudovinae*) је забележена у виду бројних фрагмената широм територије природног добра, посебно по високим заслањеним гредама дуж старих меандара и између мочвара џомбара (Пречка, Ланиште, Девесиље и Копово, Ливаде-Св. Краљ, Врањак, Црвене штале-Делечир, Пактово, Острово, околина Сајана, Греда). Јавља се на сличним положајима као и претходна заједница али на местима где су испаша и гажење мање изражени. Ова станишта су у рано пролеће умерено влажна (Blaženčić & al., 2005: 330) и веома богата једногодишњим пролећним врстама а током лета и ране јесени постају веома сува и испуцала („пуцара“) са многобројним бусеновима вијука (*Festuca pseudovina*) и траве против глиста (*Artemisia santonicum*).

Заједница ливадарке и лисичијег репка (*Poeto-Alopecuretum pratensis*) уз претходне две заједнице чини око 90 % слатинских ливадских и пашњачких површина на подручју природног добра. Спада у најтипичније ливадске слатинске заједнице мезофилнијег карактера на подручју природног добра. Током касног пролећа се ова заједница јавља у виду густих високих кошаница изграђених углавном од лисичијег репка (*Alopecurus pratensis*) и ливадарке (*Poa pratensis* agg.) са значајним учешћем лептирњача, што их сврстава у ред најквалитетнијих ливада кошаница на простору природног добра. У односу на остале ливаде кошанице степског и степско-мезофилног карактера, ливаде лисичијег репка и ливадарке су

карактеристичније за нешто влажнија, благо алкална, слана земљишта (Blaženčić & al., 2005: 344) и на подручју природног добра местимично граде читава пространства (Слика 18), као на пример у околини Острова (потез Ново иље) и јужно од Сајана и Иђоша (Ливаде, Греда-Зидине). Поред тога, заједница је забележена на потезима: Пречка, Ланиште, Ливаде-Св. Краљ, Криваја, Конице, Матеј, Семијајац, Врањак, Црвене штале-Делечири Пактово.

Слика 18: Велике површине обрасле заједницом ливадарке и лисичијег репка (*Poeto-Alopecuretum pratensis*) на потезу Ново иље на Острову, 10. 05. 2012. (Р. Перић).

Заједница беле росуље и лисичијег репка (*Agrostio stoloniferae-Alopecuretum pratensis*) се обично развија у плитким џомбастим, нешто влажнијим депресијама у виду танког појаса или више мозаичних фрагмената. То је мезофилна ливадска заједница на солоњцу (Deák & al., 2014: 190) која на подручју природног добра има ограничено распрострањење (Ливаде-Св. Краљ, Матеј, Пактово, Острово, Ливаде код Сајана, Греда).

Заједница беле росуље и прохе (*Agrostio stoloniferae-Bekmannietum eruciformis*) је позната само са потеза Ливаде-Св. Краљ између Новог Бечеја и Башаида, где се јавља веома фрагментарно у замочвареним сланим депресијама. Заједница је фитоценолошки веома слабо истражена а у Војводини се развија на расквашеним ливадским солоњцима и на деградираним забареним солоњцима који су с пролећа плављени а током лета јако испуцају. Карактерише је значајно присуство прохе (*Beckmannia eruciformis*), сиротињске траве (*Glyceria fluitans*) и беле росуље (*Agrostis stolonifera*), а у зависности од годишњих варирања количине падавина у њој се могу са већим учешћем јавити хидро-хелофите односно хало-терофите (Vučković, 1985: 97-99; Blaženčić & al., 2005: 342).

Заједница девесиља и звездана (*Peucedano officinalis-Asteretum sedifolii*) је једна од флористички најбогатијих заједница на подручју природног добра. Спада у релативно добре ливаде кошанице које се јављају обично на солоњцима са израженијим слојевима хумуса и леса у условима умерене до повећане влажности на стаништима на којима је била шума или у

контактној зони између слатина и шума. Њена карактеристична станишта се у Војводини налазе дуж већих река и прате појас неплавних шума на благо заслањеним теренима под снажним утицајем подземних вода. Претпоставка је да је ова заједница у Војводини секундарно раширена након сече поменутих шума у долинама Дунава и Тамиша а у долини Тисе је спорадично присутна и ограничена на делове тока где су некада били остаци шума (углавном доње Потисје) (Парабуђски, 1978: 31-32; Blaženčić & al., 2005: 332). У заједници доминирају бусенови девесиља (*Peucedanum officinale*) који достижу преко 1,5 m висине и звездан (*Aster sedifolius*), који у време њиховог цветања током ране јесени дају карактеристичан жуто-љубичасти аспект. Заједница је забележена на више локалитета на подручју природног добра који прате некадашњи ток Галацке а нарочито развијене површине се налазе у северноисточном делу природног добра чији назив Девесиље има дубоку оправданост у топономастичком смислу. На картама терезијанског војног премера из 1769-1772. године се види да је ово било шумско подручје [<https://mapire.eu/en/>]. Поред Девесиља, забележена је на потезима Копово, Ливаде-Св. Краљ и северно од Острова (Слика 19).

Слика 19: Заједница девесиља и звездана (*Peucedano officinalis-Asteretum sedifolii*) на потезу Свети Краљ између Острова и Новог Бечеја, 21. 09. 2016. (Р. Перић).

Степска вегетација (*Festucion rupicolae*)

Степска вегетација је на подручју природног добра већим делом уништена услед ширења обрадивих површина, што је довело до тога да су преостали фрагменти степске вегетације данас на подручју природног добра сведени на мала степска острвца и заравни у окружењу слатина и сланих мочвара, обично у виду острва на лесним гредицама унутар слатина и по мањим, што природним, што секундарно насталим узвишењима, на пример дуж пољских путева, старих железничких насипа, по високим обалама водотока, канала и бара.

Због просторне ограничености (каткада се јавља на површини од свега 0, 5 или 1 m²) и присуства испаше и гажења и ширења инвазивних врста вегетацију степских фрагмената на територији природног добра је углавном могуће фитоценолошки окарактерисати само до нивоа свезе (*Festucion rupicolae*).

Заједница чешљасте пиревине и пузеће метле (*Agropyro-Kochietum prostratae*) се у Војводини јавља на лесним одсецима, литицама, сурдуцима, осулинама и другим сличним стаништима са

најекстремнијим, полупустињским животним условима као што су велика температурна колебања, изразита сушност подлоге изазвана јаком инсолацијом и ударима ветра, готово одсуство развијеног педолошког покривача (Стојановић, 1983: 29; Blaženčić & al., 2005: 198). Заједница је када је оптимално развијена затвореног склопа и развијена у виду простирке на лесним литицама. На подручју природног добра је присутна секундарно, на вештачки подигнутом бедуму од леса у околини потеза Девесиље, где је забележена на површини од свега неколико квадратних метара (Слика 20).

Слика 20:
Заједница чешљасте
пиревине и пузеће метле
(*Agropyro-Kochietum prostratae*)
на потезу Девесиље између
Араче и Кикиндског канала,
14. 03. 2017. (Р. Перић).

Коровска вегетација

Велики део биљног покривача на подручју природног добра је непрекидно изложен бројним негативним антропогеним и зоантропогеним утицајима, нарочито у близини насеља, на обрадивим површинама и дуж инфраструктурних објеката. О томе сведочи нарушена структура и састав биљних заједница ливада и пашњака. Овакво стање погодује широкој распрострањености и масовној појави рудералних коровских заједница, нарочито нитрофилних корова у близини насеља, салаша, дуж пољских путева и канала, где су интензивна испаша и оптерећење органским материјама најизразитији као и корова окопавина (сегетални корови) на обрадивим површинама, парлозима и на деградираним степским фрагментима (на пример степска узвишења са **заједницом магарећег чкаља-*Onopordetum acanthii*** на потезима Матеј и Рокунда код Новог Милошева).

Шибљаци

Развој дрвенасте вегетације на подручју природног добра је веома отежан присуством великих концентрација соли у подлози па је ова вегетација унутар слатинско-степског мозаика ограничена на изоловане шумо-степске фрагменте по високим странама пољских путева, усамљеним хумкама, насипима, високим обалама и сличним засада необрађеним стаништима. Најраспрострањенији тип дрвенасте вегетације унутар слатинско-степског мозаика на територији природног добра су **панонски листопадни термофилни шибљаци трњине и глога (*Pruno spinosae-Crataegetum*)** који се у Војводини јављају на различитим варијантама чернозема на лесу (Blaženčić & al., 2005: 373-374). Ова заједница је присутна на потезу Девесиље и у околини Острова (такође и око некадашњег северозападног краја баре Острово

на пашњаку Св. Краљ) где образује веће састојине у виду бројних острва окружених узаним појасом степске вегетације. Поред тога је забележена на више локалитета на потезима Црвене штале-Делечир и Семијајац код Новог Милошева.

II 1.9. Значајни типови станишта

У групи станишних типова наведених у Правилнику о критеријумима за издвајање типова станишта, о типовима станишта, осетљивим, угроженим, ретким и за заштиту приоритетним типовима станишта и о мерама заштите за њихово очување («Службени гласник РС», бр. 35/10) као приоритетних за заштиту је забележено 26 типова станишта на подручју Предела изузетних одлика „Слатине средњег Баната“, при чему је њих 14 наведено у оквиру приоритетних NATURA 2000 међународно значајних станишних типова, односно 17 у селектованим EMERALD стаништима. У ретка и услед функционалне непостојаности и осетљивости на деградацију на територији Србије фрагилна станишта (Ret/Frag (A)) спада 19 типова. У фрагилне услед функционалне непостојаности и осетљивости на деградацију (Frag (A)) се убраја 4 станишна типа, односно њих 5 у ретка и услед функционалне непостојаности и осетљивости на деградацију на територији Србије фрагилна и репрезентативна станишта (Ret/ Frag (A)/ Rep) (Табела 10).

Табела 10: Типови станишта приоритетних за заштиту.

	СТАНИШТЕ	КОД	NATURA	EMERALD	национално
1	Шибљази трњине (<i>Prunus spinosa</i>)	B2. 1E	* 40A0	31.8B	
2	Панонске лесне степе	C1.21	* 6250	!34.9	Ret/ Frag (A)/ Rep
3	Панонска алкална слатина муљевите безбридњаче (<i>Puccinellia limosa</i>)	C6. 124	*1530	!15.A	Ret/ Frag (A)/Rep
4	Панонска алкална слатина камфорике (<i>Camphorosma annua</i>)	C6. 125	*1530	!15.A	Ret/ Frag (A)/Rep
5	Панонска алкална слатина мекиша (<i>Hordeum hystrix</i>)	C6. 126	*1530	!15.A	
6	Панонска алкална слатина фолиуруса (<i>Pholiurus pannonicus</i>) и усколисне боквице (<i>Plantago tenuiflora</i>)	C6. 127	*1530	!15.A	
7	Панонска слана степа и утрина приморског пелена (<i>Artemisia santonicum</i>)	C6. 131	*1530	!15.A	Ret/ Frag (A)/Rep
8	Панонска слана степа и утрина пиревине (<i>Agropyrum repens</i>)	C6. 132	*1530	!15.A	Ret/ Frag (A)/Rep
9	Панонска влажна заслањена ливада лисичјег репка (<i>Alopecurus pratensis</i>)	C6. 141		!15.A	Ret/ Frag (A)
10	Панонска влажна заслањена ливада росуље (<i>Agrostis</i> spp.) и лисичјег репка (<i>Alopecurus</i> spp.)	C6. 141		!15.A	Ret/ Frag (A)
11	Копнени високи шаш лажне лисичје оштрице (<i>Carex otrubae</i>)	E4. 216			Ret/ Frag (A)
12	Копнени високи шаш обалске оштрице (<i>Carex riparia</i>)	E4. 217			Ret/ Frag (A)

	СТАНИШТЕ	КОД	NATURA	EMERALD	национално
13	Слани тршћак трске (<i>Phragmites australis</i>)	E5. 111	*1530	!15. A	Ret/ Frag (A)
14	Слана висока ситишта	E5. 22	*1340	!15. A	Ret/ Frag (A)
15	Планктонске заједнице еутрофних стајаћих вода	F1.31	3150	!22.4321	Ret/ Frag (A)
16	Заједница сочивица (<i>Lemna spp.</i> , <i>Spirodela spp.</i> , <i>Wolffia spp.</i>) еутрофних стајаћих вода	F1. 351	3150	22.41	Frag (A)
17	Планктонске заједнице сланих стајаћих вода	F1.51		!23.1	Frag (A)
18	Обални тршћак трске (<i>Phragmites australis</i>)	F3. 121			Ret/Frag (A)
19	Обални тршћак сиротињске траве (<i>Glyceria maxima</i>)	F3. 124			Ret/Frag (A)
20	Обални тршћак сите (<i>Scirpus lacustris</i>)	F3. 125			Ret/Frag (A)
21	Обално рогозиште рогоза (<i>Typha spp.</i>)	F3. 126			Ret/ Frag (A)
22	Обални високи шаш сиротињских трава (<i>Glyceria spp.</i>) и јажораста (<i>Sparganium spp.</i>)	F3. 143			Ret/ Frag (A)
23	Обални слани тршћак Табернемонтанове зукве (<i>Schoenoplectus tabernaemontani</i>)	F3. 151			Ret/ Frag (A)
24	Обални слани тршћак високе зукве (<i>Bolboschoenus maritimus</i>)	F3. 152			Ret/ Frag (A)
25	Обални ниски вишегодишњи шаш мочварне зукве (<i>Eleocharis palustris</i>)	F3.212	3130	!22.321	Frag (A)
26	Једногодишње амфибијске обалне заједнице	F3.212	3130	!22.32	Frag (A)

Слика 21: Слано високо ситиште (Е5. 22), околина Иђоша, 01. 07. 2014. (Р. Перић, В. Стојшић).

У биодиверзитетски највреднија станишта присутна на подручју природног добра која су овде репрезентативна за подручје целе Србије спадају специфични панонски станишни типови образовани у замочвареним и умерено заслањеним палеомеандрима Тисе и Галацке и окарактерисани постојањем мозаика од елемената вегетације тзв. **сланих високих ситишта** (Е5. 22), мочвара џомбара са вегетацијом свеже *Beckmannion eruciformis* Soó

као и вегетације од различитих типова обалних тршћака. Оваква станишта су на подручју природног добра најлепше развијена у старим меандрима и депресијама старим хиљадама година што говори о њиховом исконском пореклу и значају у очувању аутохтоног панонског предела.

Слика 22: Карактеристична мочвара џомбара са вегетацијом свезе *Beckmannia eruciformis* Соó, околина Новог Милошева (Пактово), 27. 07. 2016. (Р. Перић).

Њихова основна карактеристика је доминација бусенова високих сита (*Juncus effusus*), али и других високих обалних врста попут врста зука (*Scirpus lacustris*, *S. maritimus*), рогоза (*Typha* sp.) као и присуство ретких врста значајних за очување флоре и вегетације панонских предела као што су: проха (*Beckmannia eruciformis*), режуха (*Cardamine parviflora*), слатинска паламида (*Cirsium brachycephalum*), љутићи (*Ranunculus lateriflorus*, *R. polyphyllus*). Највредније и најочуваније површине поменутих станишних типова се налазе на локалитетима Ланиште, Црвене штале и Делечир у околини Бочара и Новог Милошева и у широј околини Иђоша (Слика 21 и 22).

Једногодишње амфибијске обалне заједнице (F3.212) представљају изузетно угрожен станишни тип на подручју Србије. Типичне су за станишта са фином муљевитом или песковитом подлогом у зони плављења, односно израженог утицаја високих подземних вода. Обухватају заједнице ниских врста свезе *Nanocyperion flavescens* Koch које се најчешће развијају крајем лета и почетком јесени и то искључиво на огољеним, неограслим деловима обале након повлачења вода или на блатиштима насталим редовним гажењем стоке. Стога је значајан фактор њиховог опстанка и услов ревитализације оваквих станишта очуван водни режим са редовним годишњим плављењем и пресушивањем, очувана морфологија ниских обала и присуство редовне али умерене испаше (у случају претеране испаше би поред нарушавања морфологије обале и уништења биљног покрива дошло и до претеране нитрификације, што би фаворизовало развој нитрофилне вегетације попут оне из свеза *Chenopodium rubri* (Tüxen) Hilbig & Jage, *Bidention tripartiti* Nordh. и др. Због специфичних услова станишта и привременог периода вегетације оваква станишта су релативно ограниченог распрострањења, а ово долази још више до изражаја у условима антропогених притисака који се пре свега огледају у хидомелиоративним захватима и разним врстама загађења. На подручју природног добра се оваква, амфибијска станишта срећу заједно са претходним станишним типовима и то претежно на местима где се налазе појила за стоку или газишта

преко бара, што спречава обрастање другим типовима вегетације. Вегетација овог типа је фрагментарно присутна у палеомеандрима у околини Новог Милошева и Бочара а од значајних врста овде су присутне водена брадица (*Callitriche palustris*), *Elatine alsinastrum* и *E. hungarica*. Такође је забележена фрагментарно на потезу Ливаде између Острова и Новог Бечеја (Слика 23)

Слика 23: Једногодишње амфибијске обалне заједнице (F3.212) се развијају током касног лета и ране јесени на блатиштима око појила на потезу Ливаде између Острова и Новог Бечеја, 21. 09. 2016. (Р. Перић).

Најраспрострањенији типови станишта на подручју природног добра су у ширем смислу панонске слатине (Сб. 12) и панонске слане степе и утрине (Сб. 13). Од антропогених станишних типова преовлађују обрадиве површине (G1.) и мелиорациони канали (H9. 5).

II 1.10. Планктонске заједнице

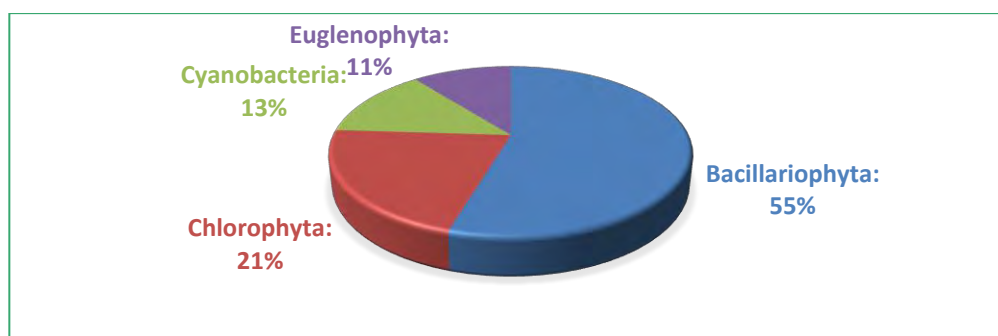
У скаду са препорукама Оквирне директиве о водама (Directive 2000/60/EC) биолошки елементи који се користе за процену квалитета воде и еколошког стауса су: планктон (фитопланктон и зоопланктон), акватичне макрофите, макроинвертебрате и иктиофауна. Директива ову групу елемената издваја као најважнију, јер се на основу њене анализе може добити целокупна слика стања неког воденог екосистема. Сви наведени елементи анализирају се на основу специфичних параметара или се посматра састав врста, абунданца, биомаса или неки други параметар.

Таксономски састав и биомаса цијанобактерија и фитопланктона је веома осетљив на промене физичко-хемијских параметара - концентрације нутријената, рН вредност, температуре,

органошког оптерећења, концентрације кисеоника, пестицида и других загађујућих материја (Round, 1981; Stevenson et al., 1996) Ове промене утичу на брзе промене у саставу заједница фитопланктона, с обзиром да велики број врста има кратко генерацијско време (од неколико сати па до једне или две недеље), што зависи пре свега од температуре. Из тог разлога његово појављивање и учесталост може бити значајан биолошки показатељ тренутног или дугорочног стања органске оптерећености неког воденог екосистема (Kireta et al., 2012; Moravcová et al., 2013). Биомаса, разноликост врста тј. састав заједница добри су показатељи антропогених утицаја.

Узорци су узимани и обрађивани стандардним методама (планктонска мрежица, стандардни кључеви), а индекс сапробности одређен је по методи Pantle-Buck-а (Pantle & Buck, 1955).

Из узорака воде узетих на терену (канал, рибњак) забележено је да заједницу фитопланктона, у таксономском погледу, чине врсте из 4 раздела: Chlorophyta, Bacillariophyta, Cyanobacteria, Euglenophyta, присутних са укупно 75 врста (Прилог I 2.). Према броју врста фитопланктонском заједницом доминирају алге из раздела Bacillariophyta. Овом разделу припада чак 41 врста, од укупног броја, разделу Chlorophyta 16 врсте, разделу Cyanobacteria 10 врста и разделу Euglenophyta 8 врста (Графикон 7).

Графикон 7: Процентуални удео таксона фитопланктона по делима.

Најбројнији врстама, у оквиру раздела Bacillariophyta, су родови: *Nitzschia* са шест врста (*N. acicularis*, *N. linearis*, *N. palea*, *N. dissipata*, *N. sigmoidea*, *N. vermicularis*), *Navicula* са пет врста (*N. cuspidata*, *N. gracilis*, *N. cryptocephala*, *N. viridula*, *N. radiosa*), *Fragilaria* (*F. crotonensis*, *F. acus*, *F. construens*, *F. ulna*) и *Symbella* (*S. affinis*, *S. lanceolata*, *S. minuta*, *S. prostrata*) са по четири врсте. Алге из овог раздела су произвођачи органске материје и представљају храну другим воденим организмима.

Раздео зелених алги (**Chlorophyta**) присутан је са 16 врста. Највећим бројем врста одликују се *Chlorococcales* - род *Scenedesmus* са четири врсте (*S. opoliensis*, *S. quadricauda*, *S. linearis* и *S. disciformis*) и Conjugales – род *Closterium* са такође 4 врсте (*C. aciculare*, *C. moniliferum*, *C. parvulum* и *C. strigosum*).

Модрозелене алге (**Cyanobacteria**) су релативно бројне. Од десет забележених врста представници рода *Oscillatoria* су најбројнији (*O. limosa*, *O. redekei*, *O. tenius*, *O. chalybea*, *O. formosa*).

Еугленоидне алге (**Euglenophyta**) су индикатори еутрофизације. Најбројнији представници су врсте које припадају родовима *Euglena* (*E. acus*, *E. oxyuris*, *E. viridis*), *Phacus* (*P. orbicularis*, *P.*

pyrum), *Trachelomonas* (*T. volvocina*, *T. hispida*). Представници овог раздела насељавају топле, споротекуће и мирујуће воде, богате органским једињењима.

II 1.11. Фаунистичке одлике

II 1.11.1. Фауна бескичмењака

На простору северног Баната очувана ливадска вегетација на мање или више заслањеном земљишту представља остатке исконске травне вегетације унутар некадашњих меандара Тисе. Већи комплекси повезани су у потезу од Златице ка Меленцима, прекинути антропогеним творевинама (путеви, канали и слично). Овде су забележени представници бројних фамилија инсеката.

Инсекти опрашивачи представљају најзаступљенију групу међу ентомофауном: лептири (Lepidoptera) (фамилије: белци (Pieridae), ластини репци (Papilionidae), шаренци (Nymphalidae), плавци (Lycaenidae), скелари (Hesperiidae), пегавци (Riodinidae), окаши (Satyridae), совице (Noctuidae)), опнокрилци (Hymenoptera) (фамилије: пчеле и бумбари (Apidae), мрави (Formicidae)), као и разне врсте двокрилаца (Diptera) (фамилије: Chironomiidae, осолике муве (Syrphidae), обади (Tabanidae) и грабљиве муве (Asilidae)). Забележени су и вилински коњици (Odonata), стенице (различите фамилије Hemiptera), пенуше (Cicadellidae), тврдокрилци (Coleoptera) (фамилије: бубе сјајници (Chrysomelidae), стрижибубе (Cerambycidae), Cantharidae, Malachiidae, бубе злате (Cetoniidae), бубамаре (Coccinellidae), Rutellidae, Bruchidae, Elateridae, Cleridae, бубе балегари (Geotrupidae)), мрежокрилци (Neuroptera), мекокрилци (Mecoptera). Од осталих група бескичмењака су забележени пауци (Aranea), пужеви (Gastropoda) и пијавице (Hirudiniidae).

Правокрилци, стенице и лептири представљају најбројније редове инсеката оваквих станишта. Близина пољопривредних површина омогућава им богатство биљака хранитељки за ларве и одрасле. Такође, веома су значајни инсекти опрашивачи, пре свега за околне пољопривредне културе, али и самих слатинских биљних врста.

Овде су забележене и групе које се хране крвљу домаћина, попут обада (Tabanidae), комараца (Culicidae) и крпеља. Њихово присуство указује на кретање стоке али и ловне дивљачи.

Врсте бескичмењака од националног и међународног значаја

Северни део заштићеног подручја (околина Падеја, Сајана, Бочара и Новог Милошева), представља простор са најбогатијом фауном бескичмењака, посебно ентомофауном. На истраживаном подручју утврђене су две врсте лептира и по једна врста стрижибуба, опнокрилаца, пијавица и пужева које уживају националну и међународну заштиту (Табела 11).

Табела 11: Врсте бескичмењака од националног и међународног значаја.

Врста/species	Правилник о строго заштићеним и заштићеним дивљим врстама	IUCN	Natura 2000	CITES
CI. INSECTA				
Ordo ODONATA				
<i>Aeshna mixta</i> Latreille, 1805		LC		
<i>Aeshna viridis</i> Eversmann, 1836		NT		
<i>Anax imperator</i> Leach, 1815		LC		
<i>Coenagrion puella</i> (Linnaeus, 1758)		LC		
<i>Enallagma cyathigerum</i> (Charpentier, 1840)		LC		
<i>Ischnura elegans</i> (Vander Linden, 1820)		LC		
<i>Lestes barbarus</i> (Fabricius, 1798)		LC		
<i>Lestes viridis</i> (Vander Linden, 1825)		LC		
<i>Orthetrum albistylum</i> (Selys, 1848)		LC		
<i>Orthetrum brunneum</i> (Fonscolombe, 1837)		LC		
<i>Sympetrum sanguineum</i> (Muller, 1764)		LC		
Ordo ORTHOPTERA				
<i>Acrida ungarica</i> (Herbst, 1786)	с3			
Ordo LEPIDOPTERA				
<i>Coenonympha glycerion</i> (Borkhausen, 1788)		LC		
<i>Coenonympha pamphilus</i> (Linnaeus, 1758)		LC		
<i>Colias crocea</i> (Geoffroy, 1785)		LC		
<i>Issoria lathonia</i> (Linnaeus, 1758)		LC		
<i>Lycaena phlaeas</i> (Linnaeus, 1761)		LC		
<i>Maniola jurtina</i> (Linnaeus, 1758)		LC		
<i>Nymphalis antiopa</i> (Linnaeus, 1758)	с3	LC		
<i>Pieris brassicae</i> (Linnaeus, 1758)	с3	LC		
<i>Pieris napi</i> (Linnaeus, 1758)		LC		
<i>Pieris rapae</i> (Linnaeus, 1758)		LC		
<i>Polyommatus icarus</i> (Rottemburg, 1775)		LC		
Ordo COLEOPTERA				
<i>Theophilea subcylindricollis</i> Hladil 1988 (Popović et al., 2013)	с3			
Ordo HYMENOPTERA				
<i>Apis mellifera</i> Linnaeus, 1758		DD		
<i>Bombus terrestris</i> (Linnaeus, 1758)		LC		
CI. CLITELLATA				
<i>Hirudo verbana</i> Carena, 1820	3			Cites II
CI. GASTROPODA				
<i>Helix pomatia</i> Linnaeus, 1758	3		Annex V	

Малена стрижибуба (*Theophilea subcylindricollis*) насељава шумостепе и биљне заједнице трава у плавним подручјима (Cherepanov, 1990; Horvatovics, 1992) као и праве степе (Бартенев и Терехова, 2011). Ларва се развија у стабљикама трава, првенствено у пиревини (*Elymus repens*) али и ливадарки (*Poa angustifolia*) и јежевини (*Dactylis glomerata*), које су присутне на слатинама на простору природног добра.

Панонски ендемски скакавац (*Acrida ungarica*) (Слика 24), насељава ливаде на песку и степска станишта. Сви представници фамилије Acrididae су слабо прилагодљиви на промене услова и фрагментацију станишта. Посебан угрожавајући фактор за опстанак панонског скакавца представља паљење вегетације чиме се уништавају његови сви развојни облици (јаја, ларве и лутке) и уништавају биљке хранитељке.

Слика 24: Панонски ендемски скакавац (*Acrida ungarica*) (Архива ПЗЗП).

На локалитетима са гушћом жбунастом и дрвенастом вегетацијом забележен је виноградарски пуж (*Helix pomatia*), чији су сакупљање, гајење и промет регулисан Уредбом о стављању под контролу коришћења и промета дивље флоре и фауне „Службени гласник РС“, 31/2005, 45/2005, 22/2007, 38/2008, 9/2009, 69/2011 и 95/2018 – др. пропис), односно Правилником о проглашењу и заштити строго заштићених и заштићених дивљих врста биљака, животиња и гљива („Сл. гласник РС“ („Службени гласник РС“, бр. 5/10; 88/10; 91/10; 47/11; 14/16; 98/16). Ова врста се нашла и на Annex-у V Директиве о стаништима ЕУ (Natura 2000) и Annex-у III Бернске Конвенције.

Такође, пијавица (*Hirudo verbana*) (Слика 25) представља заштићену врсту у Србији, а налази се и на листи II CITES Конвенције. Како је медицинска пијавица (*Hirudo medicinalis*) угрожена у

Слика 25: Пијавица (*Hirudo verbana*) (Архива ПЗЗП).

многим државама Европе због употребе у медицинске сврхе, ова врста добија све више на значају (Elliot & Kutschera, 2011).

На основу Црвене листе вилинских коњица Европе (Kalkman & al., 2010) 10 забележених врста има статус најмање бриге (LC), док је *Aeshna viridis* скоро угрожена (NT). Од 11 врста лептира према Црвеној листи дневних лептира Европе (Van Swaay & al., 2010) све имају статус најмање бриге (LC). Обе врсте опнокрилаца се налазе на Црвеној листи пчела Европе (Nieto & al., 2014).

II 1.11.2. Фауна водоземаца и гмизаваца

Типична фауна водоземаца Панонске низије и Војводине опстала је на релативно очуваним влажним и воденим стаништима, док су представници фауне гмизаваца више заступљени на шумским и степским стаништима.

Водоземци

И поред тога што степско-слатинска станишта, која преовладавају на овом подручју, не представљају оптимална станишта за фауну водоземаца, на простору предвиђеном за заштиту нађено је више строго заштићених и заштићених врста. На подручју природног добра је забележено 7 врста из класе водоземаца (Amphibia), од којих су пет строго заштићене (мали мрмољак, подунавски мрмољак, црвентрби мукач, зелена крастача и крекетуша) (Табела 12). Ове врсте бораве у воденој средини само током кратке сезоне парења, док остатак године проводе на околним терестричним локалитетима, где се хране и где проводе зиму у хибернацији. Сходно томе, овим врстама су, као станишта неопходна за парење и полагање јаја, најзначајније привремене баре и локве, некадашње мртваје, поплавне ливаде, као и каналисани водотоци.

Салинитет изнад просечних вредности за слатке воде (0-0.5‰) код водоземаца изазива различите физиолошке поремећаје, као што су погоршање респираторне функције, абнормалности у циркулаторном систему итд. Наиме, кожа водоземаца је веома танка и влажна што им омогућава да преко ње усвајају ваздух и воду из околине. Када се нађу у сланој средини, путем осмозе вода излази из њиховог тела, доживљавају осмотски шок, дехидрирају и на крају умиру.

Најугроженија, а тиме и највреднија овде присутна врста из класе водоземаца, је балканска субендемска врста подунавски мрмољак (*Triturus dobrogicus*) (Džukić, 1995) (Слика 26). Ова

врста је глобално и национално готово угрожена врста (на националном нивоу: NT – B1ab(iii)) на основу IUCN критеријума), односно по ДЕЖИ критеријумима је на националном нивоу у категорији рањиве врсте (VU) (Ajtić et al., 2015a). На глобалном нивоу и у Србији популациони тренд ове врсте је опадајући (*ibid.*). Наведене категорије угрожености објашњавају неопходност заштите што више локалитета на којима се може наћи подунавски мрмољак, како водених и влажних станишта, тако и њиховог непосредног окружења.

Табела 12: Врсте водоземаца које живе на подручју ПИО „Слатине средњег Баната“.

бр.	SPECIES	ВРСТА	ПСЗДВ	ЦРВЕНА КЊИГА	Bern	EU
1.	<i>Lissotriton vulgaris</i>	Мали мрмољак	I	LC	III	-
2.	<i>Triturus dobrogicus</i>	Подунавски мрмољак	I	NT	II	II
3.	<i>Hyla arborea</i>	Крекетуша, гаталинка	I	LC	II	IV
4.	<i>Bombina bombina</i>	Црвенотрби мукач	I	LC	II	II, IV
5.	<i>Pseudepidalea viridis</i>	Зелена крастача	I	LC	II	IV
6.	<i>Pelophylax kl. esculentus</i>	Зелена жаба	II	LC	III	V
7.	<i>Pelophylax lessonae</i>	Мала зелена жаба	II	DD	III	IV

ПСЗДВ – Правилник о проглашењу и заштити строго заштићених и заштићених дивљих врста биљака, животиња и гљива („Сл. гласник РС“ 5/10; 88/10; 91/10; 47/11; 14/16; 98/16):

- Прилог I: строго заштићене дивље врсте биљака, животиња и гљива (I) и
- Прилог II: заштићене дивље врсте биљака, животиња и гљива (II).

ЦРВЕНА КЊИГА – Црвена књига фауне Србије I – Водоземци: процена статуса угрожености на националном нивоу, по IUCN критеријумима: NT – готово угрожена врста, DD – врста за коју не постоји довољно података, LC – најмање забрињавајућа врста (Ajtić i sar., 2015a).

Bern – Закон о потврђивању Конвенције о очувању европске дивље флоре и фауне и природних станишта („Сл. гласник РС - Међународни уговори“, бр. 102/2007):

- Annex II – строго заштићене животињске врсте;
- Annex III – заштићене врсте које подлежу посебним управним мерама (регулације/забрана експлоатације, промета и држања).

EU – Директива Савета 92/43/EEЗ о заштити природних станишта и дивљих биљних и животињских врста (Службени гласник EU L 206, 22/7/1992 P. 0007 - 0050 - (1992):

- Annex II – животињске и биљне врсте од заједничког интереса чије очување захтева одређивање посебних подручја за њихову заштиту;
- Annex IV – животињске и биљне врсте од заједничког интереса које захтевају строгу заштиту;
- Annex V – животињске и биљне врсте од заједничког интереса чија експлоатација подлеже посебним управним мерама.

Најбројнију компоненту батрахофауне по броју јединки чине две врсте из фамилије Ranidae: зелена жаба (*Pelophylax kl. esculenta*) и мала зелена жаба (*Pelophylax lessonae*), које су и најзначајније у ланцу исхране барско-мочварних станишта. Представници ове две врсте током

целог активног периода године бораве у води и чине велики удео у исхрани чапљи и рода. Наведене врсте жаба спадају у заштићене врсте на територији Србије.

Водоземци су и значајни регулатори бројности бескичмењака, нарочито инсеката. Инсекти заузимају доминантно место у исхрани Anura (безрепих водоземаца). Од унете хране, инсекти су заступљени са преко 80%. Преостали постотак чине представници других група бескичмењака и, ређе, ситних кичмењака. Šimić i sar. (1998) су утврдили да су у исхрани три врсте зелених жаба из реке Тамиш, у Банату, заступљене следеће групе бескичмењака: Insecta (80,2%), Aranea (8,5%) и Gastropoda (8,5%) а од кичмењака Anura са 2,8%. Међу инсектима код адултних јединки у исхрани преовлађују тврдокрилци (из фамилија Carabidae, Curculionidae и Elateridae), а код јувенилних опнокрилци (из фамилије мрава Formicidae).

Слика 26. Ларва подунавског мрмољка (*Triturus dobrogicus*) (В. Добретић).

Гмизавци

На подручју природног добра је забележено 6 врста из класе гмизаваца (Reptilia), од који су четири строго заштићене (барска корњача, смукуља, белоушка и рибарица). Наведене строго заштићене врсте су претежно везане за водена и барска станишта (барска корњача, белоушка и рибарица), односно за отворене суве терене и станишта обрасла жбунастом и шумском вегетацијом (смукуља). Поред ових врста забележене су и врсте широког распрострањења које су честе на рубовима аграрних подручја (зидни и ливадски гуштер) (Табела 13).

Без обзира на важећи статус заштите, све наведене врсте представљају значајну карику у ланцима исхране односно у функционисања постојећих екосистема и услов опстанка великог броја врста осталих животињских група, посебно птица.

Табела 13: Врсте гмизаваца које живе на подручју ПИО „Слатине средњег Баната“.

бр.	SPECIES	ВРСТА	ПСЗДВ	ЦРВЕНА КЊИГА	Bern	EU
1.	<i>Emys orbicularis</i>	Барска корњача	I	DD	II	II, IV
2.	<i>Lacerta agilis</i>	Ливадски гуштер	-	LC	II	IV
3.	<i>Podarcis muralis</i>	Зидни гуштер	-	LC	II	IV
4.	<i>Coronella austriaca</i>	Смукуља	I	LC	II	IV
5.	<i>Natrix natrix</i>	Белоушка	I	LC	III	IV
6.	<i>Natrix tessellata</i>	Рибарица	I	LC	II	IV

ПСЗДВ – Правилник о проглашењу и заштити строго заштићених и заштићених дивљих врста биљака, животиња и гљива („Сл. гласник РС“ 5/10; 88/10; 91/10; 47/11; 14/16; 98/16):

- Прилог I: строго заштићене дивље врсте биљака, животиња и гљива (I) и
- Прилог II: заштићене дивље врсте биљака, животиња и гљива (II).

ЦРВЕНА КЊИГА – Црвена књига фауне Србије II– Гмизавци: процена статуса угрожености на националном нивоу, по IUCN критеријумима: NT – готово угрожена врста, DD – врста за коју не постоји довољно података, LC – најмање забрињавајућа врста (Ajtić i sar., 2015b).

Bern – Закон о потврђивању Конвенције о очувању европске дивље флоре и фауне и природних станишта („Службени гласник РС - Међународни уговори“, бр. 102/2007):

- Annex II – строго заштићене животињске врсте;
- Annex III – заштићене врсте које подлежу посебним управним мерама (регулације/забрања експлоатације, промета и држања).

EU – Директива Савета 92/43/EEЗ о заштити природних станишта и дивљих биљних и животињских врста (Службени гласник EU L 206, 22/7/1992 P. 0007 - 0050 - (1992):

- Annex II – животињске и биљне врсте од заједничког интереса чије очување захтева одређивање посебних подручја за њихову заштиту;
- Annex IV – животињске и биљне врсте од заједничког интереса које захтевају строгу заштиту;
- Annex V – животињске и биљне врсте од заједничког интереса чија експлоатација подлеже посебним управним мерама.

II 1.11.3. Фауна птица

Опште богатство фауне птица на простору природног добра

У периоду у коме је орнитофауна овог подручја и његове непосредне околине нарочито истраживана (1988-2016) је забележено 180 врста птица, а у истом периоду 81 врста птица се гнездила, уз још неколико потенцијалних гнездарица. Од забележених врста, 148 врста су строго заштићене у Србији (Прилог I 3.).

Кључни еколошки фактори који условљавају распрострањење и бројност птица на подручју слатина средњег Баната

Простране заслањене ливаде које се користе за испашу стоке

У обухвату подручја планираног за заштиту се налази јединствени и очувани комплекс заслањених и умерено влажних ливада на некадашњем алувијалном подручју које је обилно плавила река Тиса. У атарима села Падеј, Иђош, Сајан, Бочар, Ново Милошево, Нови Бечеј, Меленци и Кумане се налазе простране ливаде и пашњаци, укупне површине од готово 12000 хектара. Наведене ливадско-пашњачке површине данас не представљају континуирана подручја травнате вегетације, будући да су испрекидане ораницама и каналима, но њихово првобитно пространство је још увек у значајној мери очувано. Чињеница да се свих седам наведених насеља налазе на рубу заслањених ливада, те да се између западног руба предложеног заштићеног подручја и реке Тисе не налазе насеља нити значајна инфраструктура (осим пута Нови Бечеј – Ново Милошево) доприноси релативној компактности овога подручја. Близина постојећих заштићених подручја, Специјалног резервата природе „Слано Копово“ и Парка природе „Русанда“, који у свом саставу такође имају оваква станишта, говори у прилог постојању довољно великог ливадског подручја у овом делу банатског Потисја.

Пашарење на овим подручјима је традиционално, редовно и континуирано траје у врло дугом периоду. До 1960-их година, пашњаци у државном власништву коришћени су у много већој мери за узгој свиња и гусака него што је то случај у савременом периоду. Таква пракса данас опада због мале тржишне вредности сточарских производа и опасности од инфекција. Садашњи систем екстензивног пашарења, који се састоји од заједничког извођења и чувања стоке (крава и оваца) на пашњацима од јутра (након јутарње муже код крава музара) до вечери (пре вечерње муже), на државним пашњацима или пашњацима у власништву села, условљава и одржава велике површине отворених станишта за птица. Птице изузетно добро користе погодности које настају испашом, пре свега кроз коришћење микрониша измета и мање или више еродираних станишта насталих након гажења и испаше. Испаша на влажним ливадама и поплавним пашњацима сматра се сточарским системом велике природне вредности.

Иако је ово подручје све до почетка регулације Тисе било компактно, те је интензитет пољопривредних радова на њему био релативно низак, током већег дела 20. века и у текућим деценијама 21. века, главна карактеристика преосталих ливада је фрагментација, услед промене намене земљишта (из ливада, односно пашњака у земљиште за потребе ратарске обраде). Нестајање рубних делова, али и већих целина ливада, као и њихова пренамена из пољопривредног у грађевинско земљиште запажено је чак и током периода валоризације природног добра.

Ради лакшег сагледавања значаја појединих локалитета за фауну птица у оквиру заштићеног подручја је могуће условно издвојити следеће ливадско-пашњачке целине:

1. Сајански пашњаци (локалитети: Сајански пашњаци, Зидине), површине 2651 ha;
2. Бочарски пашњак (Пречка, Ланиште) (1909 ha);
3. Новомилошевачки пашњаци (Црвене штале, Три копова и Пактов) (3218 ha);
4. Новобечејски пашњаци (Шимућ, Семијајац, Матеј и Конице) (672 ha);
5. Пашњаци уз Кикиндски канал (1602 ha) и
6. Острово са околином (1939 ha).

Бројност крупне стоке која се напаса на отвореном у најновијем периоду веома је значајна и оквирно износи око 4000 крава и око 3000 оваца.

Водена станишта

Унутар свих наведених комплекса слатинских ливада налазе се плитка водена станишта издуженог облика, локално веома често називана копови (копова). Ова станишта порекло воде од некадашњих наплавина реке Тисе – она се данас налазе искључиво у алувијалној равни Тисе, на надморским висинама од 73 до 77 метара (Средњебанатска лесна зараван налази се на овом подручју на надморским висинама од најмање 80 метара). Она су у великој мери обрасла воденом вегетацијом (трска и шаш), мада копови по којима редовно рију свиње и у њу улазе краве имају далеко мањи степен обрастлости.

Шумарци, дрвореди и појединачно дрвеће

На подручју природног добра нема природних шума. Појединачно дрвеће и групе дрвећа, као и мали шумарци налазе се углавном на рубовима насеља и салаша (на таквим местима налазе се најстарија и највиша стабла), у околини објеката који су преостали на овом подручју као и поред канала и јарака, односно поред јавних путева различите категорије. Врсте дрвећа које су заступљене у овим стаништима зависе од локалитета на којима је дрвеће сађено. Поред путева сађене су беле тополе (*Populus alba*), црне тополе (*Populus nigra*), багремови (*Robinia pseudoacacia*), на појединим местима и јабланови (*Populus nigra var. italica*) и евроамеричке тополе (*Populus × euramericana*). У новијем периоду поред путева се сади сибирски брест (*Ulmus pumila*). Поред салаша су сађене евроамеричке тополе, као и пољски јасенови, беле тополе, дудови и воћкарице. На рубовима насеља сађени су, осим учесталих евроамеричких топола, и копривићи (*Celtis* sp.), те гледичија (*Gleditsia triacanthos*), као и четинари и воћке. Значајне површине линеарне шумске вегетације налазе се у непосредној околини природног добра, у инундационој равни Тисе а већи дрвореди или појасеви сађеног дрвећа поред Кикиндског канала (на насипу) и поред пута Ново Милошево – економија „Језеро“. Дрвеће је од огромног значаја за птице овог подручја, пре свега за гнезђење, и за осматрање околине.

Стара архитектура и рурални мозаици

У насељима на рубу природног добра је барем делимично очуван ритам живота и рада породичних пољопривредних газдинстава, који је у знатној мери погодује богатству орнитофауне. У самим насељима и непосредној околини он укључује: простране куће и дворишта (у неким случајевима поједини елементи изграђени су током 18. века, док је број оних које су изграђене у 19. веку већи), јавне зграде очуваних карактеристика прошлости (цркве, железничке станице) и савремености (школе, здравствене и установе локалне заједнице, зграде пољопривредних задруга и „економије“), у неким случајевима и циглане, остатке других производних активности и мале индустрије. Села су богата зеленилом, окружена баштама (уметнуте и између кућа). Већина села има богат сточни фонд, укључујући стоку и живину која редовно мигрира од села према сеоским пашњацима.

Села у околини предложеног заштићеног подручја и њихова околина значајна су места гнезђења синантропних птица гнездарица, али и места задржавања током сеобе и зимовања многих врста птица којима погодује вегетација измењена радом људи или склоништа створена од стране људи, те додатна исхрана.

Рибњак „Острово“

„Острово“ је плитка до средње дубока еутрофна бара лучног облика, конвексним делом окренута према истоку. Налази се око 4 km северно од Меленаца и представља остатак некадашњег тока Тисе. Има површину око 3,5 km² и при високом водостају је просечне дубине око 2 m. Језеро је претворено у рибњак након завршетка канала ДТД. Тренутно се производња рибе одвија на врло малим површинама, док је већи део површина за производњу сув. Североисточна језера не користе се за производњу рибе већ их обраста емерзна вегетација. У околини рибњака се налазе простране слатинске ливаде. Релативна изолованост, велика површина под емерзном вегетацијом, стално присуство три до четири окна отворене воде као и близина отворених простора у околини чине овај забарени рибњак изузетно привлачним за птице водених станишта, како у сеоби тако и у периоду гнезђења.

Кикиндски канал и ДТД канал

Иако се сама водена површина канала не налази у границама заштићеног подручја, стална површина воде и њено присуство веома је значајно за орнитофауну која живи на територији природног добра. Птице водених станишта се на воденим површинама канала ДТД хране, одмарају, а унутар појаса емерзне вегетације дуж обала канала се гнезди велики број врста. Од изузетног значаја су насипи поред обала канала, на којима су сађени дрвореди, како би стабилизовали саме насипе. Данас је реч о једној од ретких површина под дрвећем које се налазе на ширем подручју предложеном за заштиту. На неким местима ови дрвореди нису континуирани а на појединим деловима се сађено дрвеће сачувало у форми група старих стабала. Дужина појаса поред северне обале ДТД канала износи 2 km, а поред обале Кикиндског канала 6,76 km. Засади на северној обали ДТД канала су на два локалитета грађени од багрема, а уз њих је група од око 10 стабала евроамеричке тополе старости око 30 година.

У оквиру засада дуж обала Кикиндског канала у околини моста на путу Нови Бечеј-Башаид се налазе групе старих стабала евроамеричке тополе а идући према северу, њих смењују еколошки вреднији засади црне тополе и беле тополе (са местимичним учешћем багрема). У засадима и групама веома старих стабала који се налазе непосредно уз насип канала (северни део источне обале) је редовно пашарење.

Домаћи и међународни статус подручја у односу на вредности диверзитета фауне птица

Пузовић & Грубач (1997) уврстили су подручје које су назвали „Рибњак Острово“ (а које обухвата и део предложеног заштићеног подручја, мада границе нису јасне) на листу подручја у Србији од међународног и националног значаја за очување фауне птица, и то као подручје од националног значаја за очување диверзитета фауне птица. Критеријуми за избор су подаци који су до тада сакупљени и ауторима презентовани углавном усменим путем, но није јасно на које врсте се они односе, будући да се ослањају на национално модификоване критеријуме за проглашење међународно значајних подручја за птице (Vasić, 1995).

Велики део Острова се налази у границама међународно значајног подручја за птице „Слано Копово“, заједно са локалитетима уздуж обе обале Кикиндског канала (Ливаде, Девесиље, Врањовачке Ливаде, Копово, каналом одсечени део Острова), те уз пут Нови Бечеј-Башаид (Ново иље). Ово међународно значајно подручје у наведеним границама означено је 2009.

године (Puzović i sar., 2009). Такође, ова подручја су и део истоименог еколошки значајног подручја Републике Србије (Уредба о еколошкој мрежи, „Сл. гласник РС“, бр. 120/2010).

Подручје под називом „Слатине у банатском Потисју“ се налази на листи подручја која су потенцијално разматрана за укључивање на листу посебних подручја заштите за врсте птица и миграторне врсте (SPA – Special Protected Areas) (Sekulić i Tucakov, 2015), са регистрованих 5 потенцијалних врста која ово подручје номинују за наведени статус, од којих су четири врсте редовне гнездарице док је једна врста редовно присутна миграторна врста.

Врсте или групе врста гнездарица од посебног значаја, њихове популације и трендови

У анализама које следе посебно су звездицом (*) означене строго заштићене врсте, које су коришћене за аргументовање потребе заштите Слатина средњег Баната.

Врсте гнездарица значајне на националном нивоу

Сива ветрушка (*Falco vespertinus*)*

Историјски гледано, средњи Банат био је врло значајно, или чак најзначајније подручје гнежђења сиве ветрушке у Србији. У другој половини 20. века локације колонија открива Лукач (1990). У околини рибњака Острво 1987. проналазе један пар, недалеко од тога наредне године три гнезда, 1989. 7 парова, а исте те године поред пута Зрењанин-Кикинда колонију од 30 парова. Током наредне деценије број парова у „средњем Банату“ је био процењен на чак 150–200 гнездећих парова (што је укључивало и веома велике колоније у Банату али северно од овог подручја; Barna, 2015), док је њихов број на подручју ИВА „Слано копово“ у првој деценији 21. века износио 20–30 парова (наведено подручје обухвата јужни део подручја предложеног за заштиту; Puzović i sar, 2009). На рубу предложеног заштићеног подручја, код Башаида, године 2009. пронађена је до тада непозната колонија, но од тада ова колонија добија на значају и шири се, па башаидске колоније сивих ветрушки у другој деценији 21. века представљају најзначајније и стабилне колоније ове врсте на наведеном подручју. У 2011. години у овим колонијама гнездило се 12–16 парова, а наредне године 17–18 парова (Гергел, усмене информације). Током 2013. и 2014. код Башаида се гнездило 17–25 парова (Рајковић, усмене информације). Обе колоније код Башаида су удаљене око 5 километара од границе преложеног подручја за заштиту.

Карактеристике колонија сиве ветрушке, односно гнезда појединачних парова приказане су за три периода процене непосредно пре, односно током ове валоризације.

Карактеристике колонија сиве ветрушке на подручју предложеном за заштиту 2009. године (Ружић и сар. 2009; укупан број парова био је 11):

Локалитет	Број парова	Станиште
2 km ЈИ од Падеја	2	Колонија гачаца у засаду багрема
Башаид	9	Засад <i>Fraxinus angustifolia</i>

II Опис природних, створених и предеоних одлика

Карактеристике колонија сиве ветрушке на подручју предложеном за заштиту и његовом ободу 2013. године (Радишић, сопствени подаци; Гергељ, сопствени податак); укупан број парова био је 24-33:

Локалитет	Географска координата	Број парова	Станиште	Посматрач
Салаш на локалитету Копово	45.623715°, 20.261664°	4-6	дрворед јаблана, у колонији гачаца	Радишић
Башаид 1	45.636936°, 20.423448°	10-12	група стабала јасена, колонија гачаца	Радишић
Башаид 2	45.628220°, 20.410833°	4-7	шљивик, у колонији гачаца	Радишић
центар Новог Милошева	45.721223°, 20.306550°	1-2	колонија гачаца у парку	Радишић
Ново Милошево – железничка станица	45.692577°, 20.296077°	3-4	усамљена стабла са колонијом гачаца	Радишић
ЈЗ од Сајана	?	2	шумица тополе	Гергељ

Карактеристике колонија сиве ветрушке на подручју предложеном за заштиту и на његовом ободу у периоду 2015-2017. године (подаци добијени током валоризације); укупан број парова био је 25-31.

Локалитет	Број парова	Станиште
Острво-Воларске слатине 1	1	појединачно гнездо у багрењаку
Острво-Воларске слатине 2	5-6	колонија гачаца у багрењаку
Копово-Девесиље	2	усамљена гнезда на јабланима
Ново Милошево – железничка станица	2	два стабла са колонијом гачаца
Башаидске колоније	15-20	засади јасена, односно воћњак са колонијом гачаца

Током свих наведених периода пописа далеко већи број колонија, или све, налазио се ван предложеног заштићеног подручја – на његовом рубу или нешто даље од њега. Ипак, све или велика већина сивих ветрушки из колонија ловила је интензивно унутар подручја предложеног за заштиту. Унутар подручја ловиле су и сиве ветрушке које се гнезде у СРП „Славо Копово“ и ПП „Русанда“ (углавном на јужним локалитетима унутар подручја). Разлог због којег веома мали број колонија сиве ветрушке постоји унутар предложеног подручја за заштиту је одсуство колонија гачаца (*Corvus frugilegus*) или њихов веома мали број. Унутар подручја су се у периоду 2015. – 2017. налазиле свега три колоније гачаца, док су оне биле бројније у насељима. Велика, готово искључива везаност сиве ветрушке у периоду гнезђења за колоније гачаца условљава њихову дистрибуцију, те је за очување колоније сиве ветрушке неопходно у потпуности очувати све локалитете на којима се налазе колоније гачаца. Уколико би се унутар подручја формирали локалитети са одговарајућим вештачким местима за гнезђење (кућице или корпе), могуће је да би таква места привукла сиве ветрушке (Слика 27 и 28).

Слика 27: Пар сивих ветрушки који се гнезди у вештачкој кућици (Ј. Гергељ).

Истраживањима која су спроведена управо на заштићеном подручју, у околини Меленаца, утврђено је да се сиве ветрушке хране углавном инсектима, и то вилиним коњицима, правокрилцима, тврдокрилцима, као и кичмењацима. Међу инсектима у тој студији најчешће су били заступљени правокрилци, и то *Tettigonia viridissima* (Purger, 1998). Ова врста, као и остале врсте које су утврђене у саставу исхране сиве ветрушке, живе на отвореним површинама околних пашњака, чиме је потврђена веза између очувања пашњака и заштите ове врсте.

Будући да се сива ветрушка у великој мери храни крупним инсектима, од велике је важности очување станишта инсеката на заштићеном подручју. Традиционална места исхране налазе се углавном у кругу полупречника од 5 километара око колонија, мада могу да буду и даље.

Будући да се у Србији у најновијем периоду гнезди 262-335 парова (Puzović i sar, 2015), просечан удео броја парова на заштићеном подручју у националној бројности износи високих 8,7% - значајније подручје за ову врсту на националном нивоу је само северни Банат.

Слика 28: Формирање места за колонију сиве ветрушке помоћу вештачких гнезда (Ј. Гергељ).

Чапље (Ardeidae) и кашичари (Threskiornithidae)

Једина стабилна колонија чапљи постоји на рибњаку Острово, у северном делу, где је забележена још 1988., када су се у њој гнездили гак (*Nycticorax nycticorax*), жута чапља (*Ardeola ralloides*), мрка чапља (*Ardea purpurea*) и мала бела чапља (*Egretta garzetta*), а од 1991. и велика бела чапља (*Ardea alba*) (Лукач, 1992). Није сасвим сигурно да ли је ова колонија постојала и у првој деценији 21. века, но почевши од 2012. године њено присуство је потврђено и она се стабилно налази у истом саставу на наведеном локалитету, с тим да се 2015. године у њој гнездило и око 10 парова малог вранца (*Microcarbo pygmeus*). На ободу заштићеног подручја, у Молској шуми, такође се већ више деценија налази колонија сиве чапље (*Ardea cinerea*).

Осим гнежђења, све наведене врсте редовно се хране у заштићеном подручју, на ливадским и воденим стаништима, а током сеобе и у великом броју. Плитка водена станишта користе такође и кашичар (*Platalea leucorodia*) и ражањ (*Plegadis falcinellus*) као места исхране на сеоби. Водени бик (*Botaurus stellaris*) се, осим на Острову, гнезди и у зараслим коповима на локалитету Шимуђ, исто као и чапљица (*Ixobrychus minutus*).

Водни режим Острова кључан је за одржавање колоније чапљи на овом локалитету. Уколико се поједини делови рибњака не буду користили за производњу рибе (као што се не користи северни део, на коме се налази колонија), неопходно је одржавање таквог нивоа воде који ће допринети постојању и локалном одржавању водене вегетације.

Модроврана (*Coracias garrulus*)*

Иако у прошлости вероватно стабилна гнездарица овог подручја, у периоду од почетка текућег века до 2011. модроврана се није редовно гнездила у средњем Банату (Слика 29). Ситуација се мења управо на крају прве и почетком друге деценије текућег века. Наиме, у периоду од 2007. до 2015., у оквиру рада Друштва за заштиту и проучавање птица Србије и Удружења љубитеља природе „Рипариа“ на подручју Војводине постављено је око 400 кућица за гнежђење модровране (Ružić & al., 2016). На подручју природног добра прве кућице постављене су 2009. (Радишић, усмени податак), да би се први парови у њима почели гнездити 2011. Од те године број парова је континуирано растао. Током 2017. на предложеном заштићеном подручју биле су постављене укупно 62 кућице за гнежђење ове врсте, од којих су 32 биле заузете од стране гнездећих парова модровране (Радишић, усмени податак). С обзиром на то да је у наведеној години укупан број парова ове врсте на подручју Србије био 221-264 (Радишић, усмени податак), удео парова у заштићеном подручју у националној популацији износио је високих 13%. Чињенице да број парова на слатинама средњег Баната и даље расте, да још увек постоји одређени број нових места за постављање кућица за гнежђење, те да се поједини парови почињу (поново) гнездити у природним дупљама, додатно су значајне. Такође, слатине средњег Баната могу постати изворишни локалитет са кога се модроврана може ширити на нова потенцијална подручја, пре свега у правцу југа.

Слика 29: Модроврана
(*Coracias garrulus*)
(М. Бенце).

Микролокалитети на којима постоје највеће концентрације гнездећих парова су углавном распоређени око Новог Милошева: Пактово (уздуж железничке пруге) и Три копова (уздуж траса далековода које пресецају овај локалитет), те Новобечејски пашњаци: Семијајац, Конице и Матеј.

Наведеној концентрацији парова доприноси неколико одлучујућих фактора. Велики број лако доступних места за гнежђење, у виду кућица за гнежђење, погодује како традиционалним паровима, који ово подручје насељавају неколико година, тако и младим, новим паровима, који колонизују нове територије. Кућице за гнежђење налазе се на видљивим местима, на стубовима далековода средњег и високог напона, и нису лако доступне терестричним предаторима. Са друге стране, реч је о релативно нестабилном извору места за гнежђење. Кућице морају да буду у технички исправном стању да би гнежђење било успешно (са кровом,

зидова чврсто припијених, углавном под правим углом у односу на тло и стуб) и мора их бити у довољном броју, који се мора одржавати и редовно повећавати (одређени број кућица остаје незаузет, а неке насељавају друге врсте животиња). Примена кућица за гнезђење као методе управљања овом врстом од кључног је значаја за одржавање њене стабилне бројности.

Подручје слатина средњег Баната богато је лако доступном храном за модроврану. Ова врста се, наиме, храни у кругу полупречника од 150-170 метара у односу на гнездо током сезоне гнезђења (Avilés & Costillo, 1998; Avilés & al., 2000). Углавном лови плен на тлу (Cramp, 1988). У студији исхране која је рађена (између осталог) и у предложеном заштићеном подручју утврђено је да се модровране у периоду гнезђења хране у највећој мери инсектима, и у појединачним случајевима ситним кичмењацима. У инсекатском плену доминирали су скакаваци (Orthoptera), односно фамилија Acrididae са 23.49% плена и Tettigoniidae са 16.78% плена, те тврдокрилци: *Pentodon idiota* (12.75% плена) и *Cetonia sp.* (9.40% плена). Реч је о фамилијама и врстама које су значајно заступљене на отвореним травним локалитетима овог подручја, а својом бројношћу представљају релативно лако доступан плен. За животне циклусе скакаваца, као и других врста плена модровране, пашарење на ливадама има одлучујући значај, будући да терене одржава отворенима. Тиме пашарење посредно утиче и на стабилност гнездећих парова модровране.

Одсуство непосредног узнемиравања, велике буке, пуцања те других активности које би реметиле мир који је овој врсти неопходан такође су битни фактори који ово подручје чини привлачним за модроврану.

Сиви сврчак (*Lanius minor*)*

Сиви сврчак (Слика 30) је карактеристична врста отворених терена са појединачним дрвећем, са великом преференцијом према ливадским стаништима, те се може сматрати и карактеристичном врстом сувих терена унутар овог заштићеног подручја и његове околине. Бројност парова ове врсте на подручју природног добра је стабилна из године у годину. Локалитети на којима се гнезди релативно су равномерно распоређени унутар овог подручја, мада је сиви сврчак далеко чешћи у близини дрвореда или група дрвећа, те појединачних стабала, што су редовно и стабилно коришћена места гнезђења. Велике концентрације гнездећих парова забележене су у сађеним појасевима дрвећа уздуж Кикиндског канала и ДТД канала, као и уздуж пруге Нови Бечеј – Ново Милошево на локалитету Пактово, те у дрвореду Ново Милошево – економија „Језеро“. На осталим местима среће се поред салаша (активних и напуштених), те на местима са појединачним жбуновима и дрвећем.

Слика 30: Сиви сврчак (*Lanius minor*) (Архива ПЗЗП).

На основу сакупљених података о гнежђењу ове врсте Јовановић (2014) закључује да је подручје ИБА „Слано Копово“ треће по значају за ову врсту у Србији, након ИБА „Суботичка језера и пустаре“ и ИБА „Пашњаци велике дропље“. У периоду 2015. – 2017. на овом подручју се гнездило 25-30 парова.

Модровољка (*Luscinia svecica*)*

Унутар слатина средњег Баната модровољка се редовно гнезди по коповима следећим локалитетима:

1. копови на локалитету Шимуђ (2-4 пара),
2. копови на локалитету Црвене штале (2-3 пара),
3. копови на локалитету Три копова (2-3 пара),
4. копови на бочарским пашњацима (1-2 пара),
5. Острво (1-3 пара).

На осталим локалитетима број парова је врло мали или гнежђење није редовно.

Глобално значајне врсте

Наведене врсте класификоване су у једној од категорија угрожености у Црвеној листи Међународне уније за заштиту природе (www.iucnredlist.org). Ознаке које се користе за угрожене врсте су следеће: EN - Endangered (угрожена) и VU - Vulnerable (рањива), док се ознака NT – Near Threatened односи на готово угрожене врсте нижег ризика угрожености.

Степски соко (*Falco cherrug) (EN).** Дана 13. 03. 1997. забележено је парење степског сокола на зидовима опатије Арача, на рубу овог подручја (Grubač, 2000). Иако на овом подручју није забележено гнежђење ни једног пара, оно је могуће очекивати на далеководима високог напона који пресецају подручје новомилошевачких пашњака, на којима је и постављено неколико кутија за гнежђење ове врсте. Најближи гнездећи пар забележен је јужно од заштићеног подручја, код Кумана (Рајковић, лични подаци), и птице из тог пара врло вероватно редовно лове на стаништима око ушћа ДТД канала у Кикиндски канал.

Велика дропља (*Otis tarda) (VU).** Дана 17. 05. 1988. на локалитету Волоске слатине код Меленаца задржавало се 5 јединки (Лукач, 1990). Након овог податка није било других потврђених података о задржавању ове врсте, иако је повремено задржавање, нарочито у хладнијем периоду године, веома могуће.

Модроврана (*Coracias garrulus) (NT).** Од 2011. модроврана је редовна гнездарица овог подручја. На основу искустава са њеном заштитом, уз услов очувања места исхране и гнежђења, може се очекивати пораст броја парова ове врсте и на овом подручју и већи удео у националној популацији.

Обична муљача (*Limosa limosa) (NT).** Ова врста је редовна, но малобројна селица на овом подручју. Гнежђење је регистровано у новијем периоду само на једном локалитету, у околини Новог Милошева (Пузовић, усмени подаци) и може се сматрати повременим, односно нередовним.

Велика царска шљука (*Numenius arquata*) (NT). То је редовна и релативно многобројна селица на заштићеном подручју.

Сива ветрушка (*Falco vespertinus) (NT).** У последње три деценије (могуће и од много раније) ова врста се редовно гнезди на простору заштићеног подручја и у његовој околини.

II 1.11.4. Фауна сисара

Простор предвиђен за заштиту представља слатинско-степски мозаик са мочварним депресијама, старим меандарима и барама џомбарама (каква је на пр. код Новог Милошева) које су настале под утицајем река Тисе, Златице, Мориша и Галацке. Највећи део простора је под отвореном травном вегетацијом слатина. Спорадично су присутне остепњене слатине док је степа присутна у виду фрагмената. На вишим котима, какве су мање хумке и греде су очувани мањи шибљаци (на пример јужни део пашњака Свети краљ). Шумска станишта готово у потпуности одсуствују само се спорадично јављају дрвореди уз канале.

Ред бубоједа (Insectivora) заступљен је релативно честим врстама које насељавају шири простор истраживаног подручја. Ливаде и руб шумарака преферира јеж (*Erinaceus roumanicus*) док кртица (*Talpa europaеа*) бира станишта са растреситом земљом и богата храном, какве су ливаде, утрине, пашњаци. У близини људских насеља, као и уз живице, поља и путеве живе вртна ровчица (*Crocidura suaveolens*) и пољска ровчица (*Crocidura leucodon*).

Група слепих мишева (Chiroptera) на простору средњег Баната није до сада систематски проучавана. Рауновић (2016) наводи да северни и средњи Банат спадају у групу региона који су интерпретирани као површине ниског диверзитета слепих мишева. За северни и средњи Банат аутор наводи налазе за дугодлаког слепог мишића (*Hypsugo savii*) и обичног слепог мишића (*Pipistrellus pipistrellus*). Може се претпоставити присуство и неких других врста, посебно оних које су везане за људска насеља. Врло је вероватно да би се могле срести строго заштићене врсте као што је мали ноћник (*Nyctalus leisleri*) а вероватно и неке друге. Већина врста слепих мишева је угрожена не само код нас, већ и у оквиру укупног ареала и имају, углавном статус строго заштићених врста.

Са највећим бројем врста, на истраживаном подручју, заступљени су представници глодара (Rodentia). Представници глодара насељавају разнолика станишта и представљају најадаптибилнију групу сисара. Пољопривредне површине настањују врсте типичне за агробиоценозе као што је хрчак (*Cricetus cricetus*) кога и Petrov (1992) наводи за ово подручје. Хрчак се среће у свим пољопривредним културама. У нашој земљи, иако не представља угрожену врсту, доношењем Правилника о проглашењу и заштити строго заштићених и заштићених дивљих врста биљака, животиња и гљива ("Службени гласник РС", бр. 5/10; 88/10; 91/10; 47/11; 14/16; 98/16) стављен је на листу строго заштићених врста због усаглашавања са листама заштићених врста у европској легислативи (налази се на Додатку II Бернске конвенције). Хрчак је веома значајна врста у ланцима исхране и њиме се хране бројни предатори, од лисице, твора и ласице до птица грабљивица.

На пољопривредним површинама честа је и пољска волухарица (*Microtus arvalis*) и пољски миш (*Apodemus sylvaticus*), док је пругасти миш (*Apodemus agrarius*) присутан у врзинама и шибљацима уз обрадиве површине, али и уз водотоке.

Домаћи миш (*Mus musculus*) и сиви или путнички пацов (*Rattus norvegicus*) су синантропне врсте и најчешћи становници људских насеља и викенд зона.

Текуница (*Spermophilus citellus*) (Слика 31) представља темељну вредност фауне сисара на истраживаном подручју а истовремено је и најугроженији представник фауне сисара. Текуница је типичан становник степских и слатинских ливада и пашњака. Ендемска је врста за централну и југоисточну Европу. Представља глобално угрожену врсту која се према IUCN

категоризацији води се као рањива (VU) на светском нивоу (Corigiu & al., 2008). Строго је заштићена у Србији на основу Правилника о проглашењу и заштити сторог заштићених и заштићених дивљих врста биљака, животиња и гљива.

Слика 31:
Текуница (*Spermophilus citellus*)
(Д. Тимотић).

На истраживаном подручју текуница је присутна на остепњеним слатинама у околини Бочара и Новог Милошева (Слика 32). Ови пашњаци представљају једне од већих у Банату на којима живе бројне и стабилне популације текуница.

Слика 32: Локалитети на којима су утврђене колоније текуница на истраживаном подручју.

Колоније текуница регистроване су на пашњачким површинама на 8 локалитета у близини Новог Милошева и Бочара. На 5,5 km југозападно од Новог Милошева налазе се слатине - локалитет Пактово. Популације текуница су забележене и на пашњаку Делечир, који се пружа југоисточно од Новог Милошева, према Новом Бечеју, и овде је регистрована мања бројност текуница. Рупе и јединке су виђене само на високим гредама.

На локалитету Шимуђ-Црвене штале који се налази 7,3 km југозападно од Новог Милошева утврђене су 2 колоније текуница на пашњацима Шимуђ и Селиште. Популације текуница на слатинама Шимуђ су веома бројне и стабилне распоређене на 2 пашњака. Пашњак Селиште се пружа према Новом Бечеју и величине је од 1500-2000 ha. На овом пашњаку је на испаши око 1200 крава и око 500 оваца. Овде је популација текуница велика и стабилна. На другом пашњаку поред самог села су текунице регистроване на појединим фрагментима, пре свега на високим гредама.

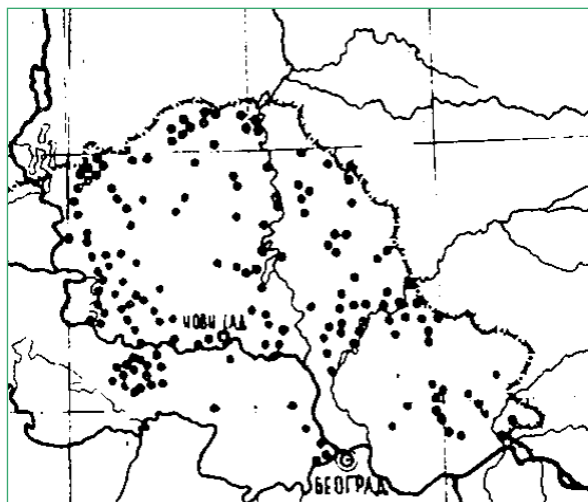
Основни угрожавајући фактор опстанка текунице је смањење или нестанак пашарења. Нестајањем екстензивног сточарства и смањењем броја грла стоке, првенствено оваца и крава, долази до обрастања пашњака, нестаје травна вегетација и у оваквим условима нестају и текунице. Смањење броја стоке је констатовано и на истраживаном подручју. Обзиром да се овде налази једна од највећих и најочуванијих популација текуница у Војводини, у будућим мерама заштите потребно је подстицати екстензивно сточарство. Преораване односно претварање пашњачких површина у пољопривредне културе или шумске засаде је такође разлог нестајања текуница, што је случај и на истраживаном простору на неким местима (преорана површина код Бочара). У циљу очувања ове врсте и њених станишта потребна је забрана промене намене површина, што значи да сви пашњаци морају остати у функцији екстензивног сточарства.

Фрагментисаност станишта текунице на истраживаном подручју (Слика 32) је веома изражена као угрожавајући фактор. Удаљеност станишта на којима живе текунице онемогућава њихову комуникацију и потрагу за новим стаништима. Постоји врло мало података о ареалу активности текуница. Према Матеју (2006) величина ареала активности за одрасле мужјаке износи нешто мање од 3500 m² док за адултне женке око 2500 m². Подаци о ареалу активности јувенилних јединки су још оскуднији и према истом аутору крећу се око 1000 m². Из наведених података је јасно да је јединкама унутар популација забележених на локалитетима истраживаног подручја отежана сезонска миграција, потрага младих јединки за новим стаништима, размена генетског материјала и др. (Hoffmann & al., 2002).

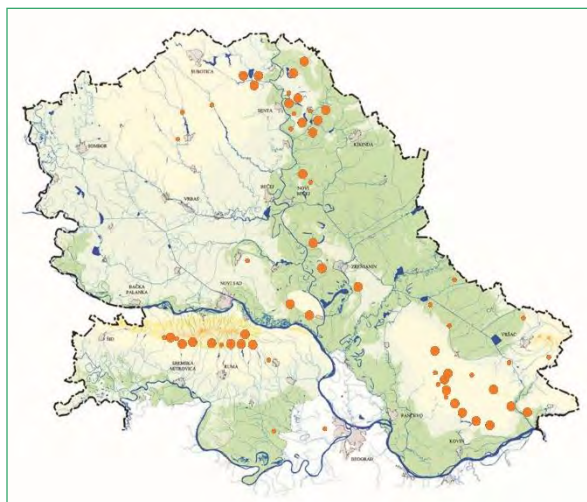
Фрагментисаност станишта је проблем даљег опстанка текунице не само на овом подручју већ представља озбиљан фактор угрожавања на простору целе територије Војводине. За нешто више од пола века текуница је постала једна од најугроженијих врста сисара а бројност њених популација и локалитета на којима је живела је вишеструко смањена (Слика 33 и 34). Управо је на простору Баната преостало највише локалитета и на њима су најбројније популације текуница. Ове локалитете одликује изразита фрагментисаност а популације текуница које живе на њима (Слика 34). Зато, без успостављања еколошких коридора који би повезивали оваква изолована станишта дугорочан опстанак текуница је неизвесан.

Ред Carnivora на истраживаном простору карактерише присуство малих звери. Већина њих има изузетно значајну улогу у регулацији глодара, што их одређује као значајне карице у ланцима исхране. На ширем простору живи јазавац (*Meles meles*), који је веома честа врста а регистрован је на околним пољопривредним површинама које посећује због хране. На ливадама, пољима и уз људска насеља, чест становник је и ласица (*Mustela nivalis*), док се на

пољима, ливадама и уз мочваре виђа твор (*Mustela putorius*). Куна белица (*Martes foina*) је становник отворених станишта и честа у близини људских насеља. Из породица паса (*Canidae*) забележене су 2 врсте: свуда присутна и широко распрострањена лисица (*Vulpes vulpes*) и шакал (*Canis aureus*) који је становник мочварних станишта са грмљем, а у потрази за храном се среће широм подручја.

Слика 33: Распрострањење текунице у Војводини 50-тих година прошлог века (Petrov, 1992).истраживаном подручју.

Слика 34: Распрострањење текунице у Војводини током прве деценије овог века (Пузовић, 2007).

Од врста, које представљају ловну дивљач и предмет су газдовања ловачких удружења, на истраживаном подручју живе зец (*Lepus europaeus*), срна (*Capreolus capreolus*) и дивља свиња (*Sus scrofa*).

II 2. ПРЕДЕОНЕ ОДЛИКЕ ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА

II 2.1. Предеоне одлике природног добра

Заштита предела

Заштита предела према Европској конвенцији о пределу (2011) означава поступке очувања и одржавања значајних или карактеристичних обележја и вредности предела који проистичу из њихове природне конфигурације и/или су резултат (наслеђе) људских активности. Конвенција наглашава да предео представља један од основних елемената европског природног и културног наслеђа који доприноси јачању културног идентитета и важан је чинилац квалитета живота људи. Поменута конвенција обавезује потписнике да као предуслов заштите изврше анализу карактеристика предела и инвентаризацију посебних вредности. Такође је потребно препознати друштвене појаве (покретачке снаге и притиске) услед којих се предели мењају. На основу сакупљених података треба утврдити циљне квалитете предела и то укључивањем

најшире јавности. Конвенција подстиче прекограничну сарадњу на локалном и регионалном нивоу и, према потреби, припрему заједничких програма везаних за пределе.

По Регионалном просторном плану АПВ (2011) концепција заштите, уређења и развоја предела темељи се на:

- планирању привредног развоја на принципима одрживости у складу са предеоним одликама;
- правовременој и активној заштити природних вредности и
- јачању и промовисању постојећих вредности.

Први корак ка очувању предела је попис и вредновање **значајних елемената предела**. Карактеристике културног предела потичу од трагова традиционалног живота а њима припадају и разни објекти, укључујући и остатке некадашњих култура, који нису само делови културне баштине, него представљају и значајне елементе предела.

Структура предела

Слатине Панонских пустара

Структура предела је дефинисана разноврсношћу рељефа и близином подземних вода, што изазива заслањивање земљишта на нижим деловима терена. Као резултат изразитих летњих суша и заслањености земљишта, само на појединачним, релативно малим просторним целинама постоје услови за развој шумске вегетације. У природној вегетацији подручја су доминирала травна и мочварна станишта, формирајући карактеристични пејзаж Панонских пустара, јединствен у Европи (Molnár & Kup, 2000). За разлику од других травних предела Европе који су настали крчењем шума, слатинске и степске површине наших пустара су природне травне формације (Molnár & al., 2012, Molnár & Borhidi, 2003).

Слика 35: На плављеним деловима слатина живе модрозелене алге, а после нестанка воде њихове суве колоније леже на површини у облику црних, савијених плочица. Током лета на исушеној земљи се јављају пукотине, а површина је бела од нагомиланих соли (Архива ПЗЗП).

Сезонске осцилације нивоа подземне воде (Богдановић и сар., 1996) изазивају плављење депресија током пролећног максимума, када је ниво подземне воде изнад површине депресија. Током сушног летњег периода ниво подземне воде опада, али је довољно близу површине да испарава преко земљишних капилара, остављајући за собом соли на површини (Слика 35). Соли се враћају у дубље слојеве ношене водом од падавина. Доње Потисје припада најнижем делу Карпатског басена који прима подземне воде и са околних подручја,

због чега је количина воде изгубљена испаравањем знатно већа од количине локалних падавина. Превага акумулације соли над спирањем води до заслањивања земљишта, стварајући екстремне услове за живи свет. Како је заслањивање земљишта повезано са близином подземне воде (Molnár & Borhidi, 2003; Živković i sar., 1972), структура рељефа одређује локације и степен заслањивања. Као резултат наведених утицаја, рељеф простора одређује мозаичан распоред заслањених и незаслањених станишних типова панонских пустара, а виши терени (лесна тераса и речне гредице) су у природном стању били покривени шумостепском вегетацијом (Molnár & al., 2012). Разноврсност и мозаичан распоред станишних типова условљава биолошку разноврсност предметног простора.

Структура предела средњег Баната

Заштићено подручје се налази унутар културног предела Панонског региона, чије су карактеристике настале интеракцијом природних процеса и људских делатности. По начину коришћења земљишта предео припада аграрном типу. Специфичност предела је очуваност великих просторних целина исконске вегетације заслањених пашњака које су окружене обрађеним површинама (Слика 36). Међу пољопривредним културама доминирају орнице, а само на пешчаним гредама су присутни малобројни остаци старих винограда. Иако се у атару смеђују потеси крупних и ситних парцела, због изузетно малог броја гајених култура, ниског процента вишегодишњих усева и малих површина дрвенасте вегетације, предеоне целине обрађених површина су хомогене и представљају аграрну пустару. Травне међе атарских путева су претежно преоране. Због описане структуре, проходност обрађених површина за дивље врсте је веома ниска (Török & al., 2011) и ограничена је на врсте прилагођене антропогеним површинама. Могућност миграције слабо покретљивих врста природних станишта зависи од функционалности еколошких коридора (Jongman & al., 2004).

Слика 36: Расцепканост (фрагментација) остатака ливада и пашњака код Новог Милошева на карти намене подручја (извор: ППППН МЕК Тисе, 2013).

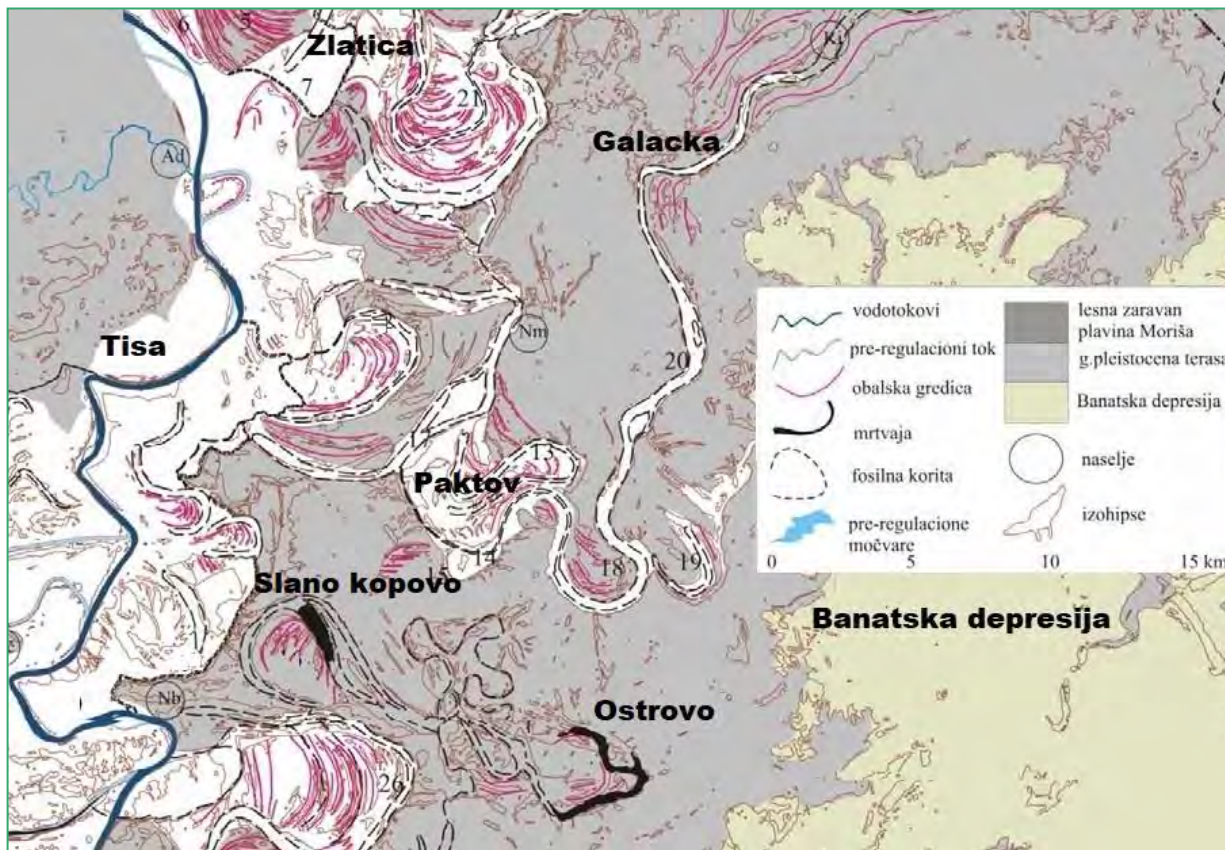
Обрадиве површине чине матрицу предела (Forman, 1995), а остали типови коришћења земљишта се јављају у виду већих или мањих острва (Слика 36). Највећу површину заузимају пространи комплекси слатинских пашњака. Урбанизоване површине су присутне у виду добро ограничених насеља правилног облика повезаних саобраћајним коридорима. Карактеристичне урбане целине подручја су економије-производне јединице великих пољопривредних газдинстава, често смештене у унутрашњости слатинских целина. Њихова локација омогућује дневну испашу стоке на околним површинама а објекти служе за ноћење и додатну исхрану животиња. Неке економије су запуштене, док су друге претворене у савремене фарме са интензивним сточарством. Салаша су малобројни, јављају се углавном у околини Новог Бечеја а групације кућа за одмор су присутне северно од Новог Бечеја.

Природне везе између влажних станишта су у великој мери нарушене, мали привремени водотоци се јављају само код изузетно високог водостаја подземних вода. Повезаност влажних станишта се углавном остварује преко вештачки створене каналске мреже у коју су укључена и каналисана корита некадашњих водотокова. Канали нижег реда који су плитки, исушују се у летњем периоду и углавном поседују вегетацију сланих мочвара, функционишу као коридори заслањених станишта локалног карактера. Канали вишег реда представљају тип воденог станишта који раније није био присутан на предметном простору: знатно су дубљи од сланих језера и садрже воду током целе године, која по саставу највише личи на воду слатководних мочвара и незаслањених мртваја, које су у потпуности нестале са предметног подручја. Због укидања процеса који су обезбеђивали хидролошку повезаност заслањених влажних станишта, пренос генетског материјала се одвија путем животиња (птице и дивљач) и помоћу ветра (бројни бескичмењаци астатичних вода прелазе у инактивно стање и могу бити преношени ветровима на друга станишта).

У односу на друге елементе предела, повезаност остатака природних травних и шумостепских станишта је најслабија. Изолацију њихових остатака узрокује одводњавање и конверзија влажних станишта у оранице. Пре фрагментације предео је био проходан за сувоземне врсте током летњег и јесењег периода, када је већина влажних станишта пресушивала. Врстама које нису у стању да препливају дубоке или текуће воде, баријере у Банату су представљале само веће реке: Тиса, Мориш и Тамиш. Већи канали мелиоративне мреже, а нарочито Кикиндски канал и канал Банатска Паланка – Нови Бечеј представљају нове, непроходне баријере за миграције сувоземних врста дуж слатинско-степског коридора Баната (Регионални просторни план Војводине, 2011).

Структура заштићеног подручја

Предеоне целине заштићеног подручја обухватају примарне слатине речне терасе Тисе између Златице и канала Банатска Паланка – Нови Бечеј, као и пашњаке Матеј, Матејски брод и Конице северно од Новог Бечеја, чије површине укључују и секундарно заслањене пашњаке алувијалне равни Тисе. Карактеристична структура ових слатинских комплекса је настала ерозионо-акумулационим процесима великих река, од којих су Тиса и Мориш испољавали своје директне утицаје све до друге половине 19. века. Иако су апсолутне висинске разлике терена свега неколико метара (Попов, 2012), бројни остаци запуштених корита, оивичени речним гредицама, формирају разноврстан рељеф (Слика 37). Текуће воде су повећале и мозаичност педолошког покривача таложењем речних наноса на лесној тераси. Разноврсност земљишта и хидролошких услова обезбеђује појаву целог спектра заслањених станишних типова, од сланих мочвара до заслањене степе. На вишим деловима терена местимично су очувани изоловани остаци степских, као и трагови шумостепских заједница.

Слика 37: Остаци речног рељефа (Попов, 2012).

Хидролошки градијент између узвишења речних греда и дна палеомеандара условљава распоред мочварних, ливадских и шумостепских станишта и омогућава биљкама и слабо покретљивим животињама да се у случају промене влажности или температуре померају према суседним просторним целинама где су животни услови повољнији за њих. Описана структура предела обезбеђује отпорност вегетације према климатским променама, што је један од савремених захтева формирања заштићених подручја (Mawdsley & al., 2009).

Конверзијом исушеног плавног подручја у обрадиве површине, дошло је до расцепкавања – фрагментације пустаре. Заслањене површине су опстале у виду острва окружених урбанизованим или обрађеним површинама и коришћене су као пашњаки или кошанице. Површина и димензије слатинских пашњака осигуравају опстанак виталних популација, односно служе као станиште изворног типа за врсте које су присутне у облику метапопулација. Формирањем ораница у најдубљим, незаслањеним мртвајама, након њиховог исушивања, драстично се повећава присуство негативних људских утицаја на слатинским комплексима, смањује се површина станишта „унутрашњег“ типа која обезбеђују опстанак осетљивих врста (Saunders & al., 1991).

Антропогени елементи предела значајни за биодиверзитет

Рибњаци са повољном структуром вегетације (присуство рогоза и трске) су погодни за гнезђење ретких и строго заштићених птичјих врста (Puzović i sar., 2009), а њихове замуљене површине, након испуштања воде, представљају значајне изворе хране птицама мочварицама у периоду јесење сеобе. Рибњак Острово, због очуваних тршћака, можемо сматрати

заменским стаништем, које насељавају птичје врсте некадашњих мртваја, чија су станишта уништена уређењем вода.

Мелиоративни канали у Војводини често садрже богато развијене појасеве водене вегетације (Слика 38) и заједно са јарковима представљају кључни тип станишта за дивље врсте аграрних подручја (Herzon & Helenius, 2008). Мали канали као заменска станишта обезбеђују опстанак само најтолерантнијим врстама али представљају значајне еколошке коридоре. Линијски распоред најмање два, а често и четири појаса вегетације (водена, мочварна, травна и жбунаста) обезбеђује заклон а често и храну дивљим врстама које се крећу преко аграрних површина (Šálek & al., 2009). Треба нагласити, да због малих димензија, ови појасеви не испуњавају специфичне захтеве ретких и осетљивих врста, а канали обезбеђују само делимичну еколошку повезаност остатака природних станишта и не могу заменити широке предеоне коридоре.

Слика 38: Канал Банатска Паланка – Нови Бечej јужно од ушћа Кикиндског канала (К. Сабадош).

Велики канали најчешће садрже различите (водене, мочварне и травне) појасеве вегетације у блиско-природном стању, а на незагађеним деоницама каналске мреже Војводине често су присутне и заштићене водене и мочварне биљке (Stojanović i sar., 2007b, Николић и сар., 2008). Споменуте деонице на којима су најчешће присутне и птичје врсте тршњака, барска корњача, као и други гмизавци и водоземци заштићени домаћим и међународним прописима, треба да сматрамо заменским стаништима која имају кључну улогу у опстанку врста некадашњих мртваја плавног подручја Тисе.

Сађени шумарци, ремизе и високо зеленило замењују дрвенасту вегетацију уништених шумо - степских станишта. Омогућују гнезђење угроженим птицама шумо-степских станишта, које се хране на овим пашњацима (нпр. сива ветрушка, модроврана, сове). Групације стабала, а нарочито густе шикаре представљају станиште грабљивицама које природно нису присутне на панонским пустарама и које могу да угрозе опстанак птичјих врста које се гнезде на земљи (Reino & al., 2010).

Карактеристични и значајни елементи предела

На предметном простору присутни су следећи типови значајних елемената предела: морфолошке форме речног рељефа, микрорељеф слатина и вештачке хумке.

Морфолошке форме речног рељефа (Слика 37), указују на историјат формирања површине заштићеног подручја. Најстарији остаци речних корита на лесној тераси потичу из плеистоцена док се на брањеном делу плавног подручја Тисе налазе меандри одсечени приликом регулација река током претходних векова (Попов, 2012). Наизменичан распоред запуштених корита и речних греда формира специфичан мозаик станишних услова и веома фин мозаик станишта.

Микрорељеф слатина. Под заједничким утицајем заслањености земљишта и задржавања воде одређени делови слатина поседују веома слабо развијен биљни покривач и подложни су ерозији. Раконцаи и сарадници дају преглед ерозионих форми панонских слатина, наглашавајући да антропогени утицаји (траса кретања стоке и возила, убрзавање отицаја воде мелиоративним каналима) убрзавају природну ерозију (Rakonczai & al., 2004). Ерозија која настаје услед површинског отицања падавина и кретања подземних вода које избијају на површину доводи до образовања тзв. слатинских жила (енг. alkaline veins) дубине дубоке 0,2 - 0,4 m. Усецањем „корита“ жиле током времена формирају се вертикални рубови, „обале“ жиле (енг. alkaline bench, bench margin) висине око 10-30 cm, понекад и до 50 cm, које су обрасле

специфично прилагођеним врстама (често се у њима јавља тзв. таложећи слој наноса). Жиле формирају равна подручја, „слатинска дна“ (енг. alkaline flat), из којих се издижу острва са очуваним слојем хумуса и густом вегетацијом (Слика 39).

Слика 39: Кривина слатинске жиле на пашњаку близу Бочара. Као најнижи и најчешће плављени део терена, унутар жиле се налази љута слатина, док се на околном терену налази богатија вегетација заслањене степе (К. Сабадош).

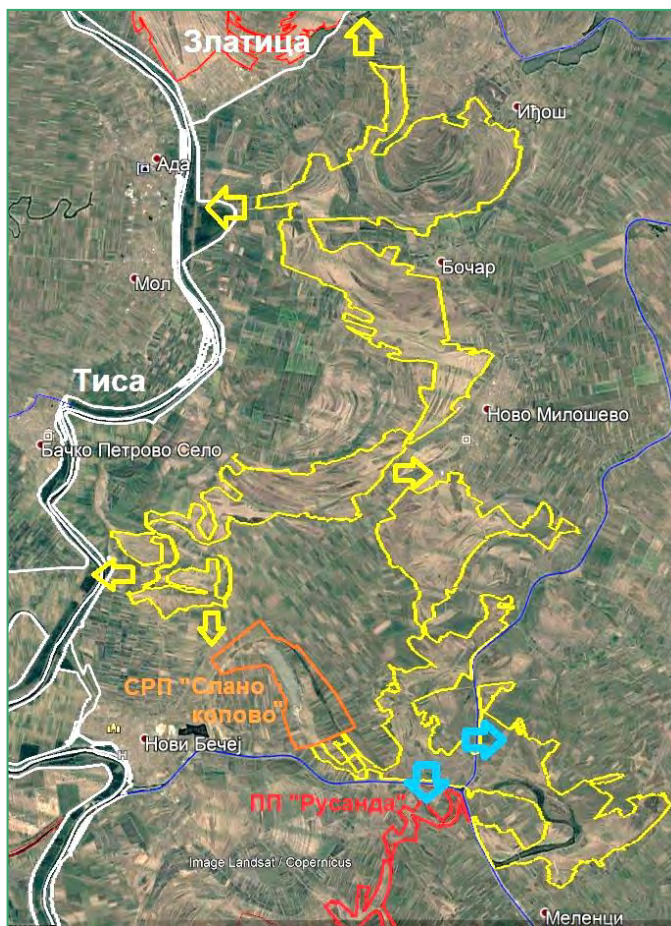
Вештачке хумке су најочљивији антропогени елементи предела. Без савремених истраживања, којима је могуће одредити не само старост хумке него и некадашње станишне типове локације и трагове људских делатности (Barczi & al., 2006), порекло и старост појединачних хумки није могуће утврдити. Хумке у Србији су ограничене само на подручје Баната и источне Бачке. Што се тиче времена настанка и намене хумки, истраживања у централним деловима Панонског региона указују на више могућности, које наводи Тот (Tóth, 1999). Неке хумке су служиле као места становања у далекој прошлости, неке означавају гробнице истакнутих чланова некадашњих народа међу којима су и Кумани, док су друге само означавале границе средњовековних имања.

Положај заштићеног подручја у еколошкој мрежи

Заштићено подручје се састоји од субјединица које су међусобно одвојене обрадивим површинама, при чему је очување постојећих и обнављање оштећених или уништених

еколошких коридора један од приоритетних задатака заштите подручја. Еколошки коридори омогућавају миграције врста и друге облике размене генетског материјала између просторно одвојених остатака станишта (Jongman & al., 2004). Коридор треба да садржи елементе станишта које повезује да би обезбедио хранидбену базу и заклон јединкама током миграције (Forren & al., 2000).

Слика 40: Слатинско-степски коридор Баната (жуте границе) и заштићена подручја (црвене границе) од Златице до Меленаца. Прекиди коридора обрадивим површинама су означени жутим, а каналима плавим стрелама (извор снимка: Google Earth).

Делимичну повезаност подручја обезбеђују мелиоративни канали који повезују мале популације на мочварним површинама са главним каналима и водотоцима (Szabados i sar., 2011a; 2011b; Сабадош и сар., 2012). Канали са очуваним травним међама омогућују и миграцију мање специјализованим врстама степских и слатинских станишта. Главни канали поседују широк појас травне вегетације који је богат врстама, што омогућава исхрану разним животињским групама. Функционалност канала као еколошких коридора зависи од континуитета травног појаса и разноврсности вегетације. Континуитет травног појаса се одржава редовним кошењем или умереном испашом обалног појаса. Како већина врста не подноси загађење, добар квалитет воде је предуслов функционалности канала као коридора влажних станишта. Насипи као линеарни предеони елементи представљају значајне делове еколошких коридора водотокова и канала (Gallé & al., 1995; Bátori & al., 2016). Хидролошки и термички градијент насипа условљава постојање мезофилних и ксерофилних травних заједница, што повећава број станишних типова унутар речног коридора. Предуслов функционисања ових коридора је проходност обале испод мостова (Слика 41), што захтева примену одговарајућих планских и техничких решења.

Субјединице заштићеног природног добра се налазе у низу заслањених подручја Потисја који се пружа од Новог Кнежевца до ушћа Тисе да би се надовезао на слатине Потамишја, формирајући слатинско-степски коридор Баната. Континуитет овог коридора је прекинут на већем броју локалитета (Слика 40), што указује на значај очувања постојећих коридора. Неопходно је ревитализовати деградоване и уништене пашњаке или ливаде ради побољшања повезаности субјединица заштићеног подручја и континуитета овог регионалног коридора.

Већи канали који садрже воду током целе године представљају значајне баријере за слабо покретљиве врсте. На предметном подручју канал Банатска Паланка - Нови Бечеј не само да изолује југоисточне субјединице од осталих слатина Потисја него и прекида континуитет банатског слатинско-степског коридора у целини. Ово стање указује на потребу изградње еколошког моста или мултифункционалног моста са еколошком траком (појас травне вегетације), што је предвиђено и Просторним планом подручја посебне намене заштићених природних добара „Окањ бара“ и „Русанда“ („Службени лист АПВ“, бр. 23/2018).

Слика 41: Обала канала испод моста јужно од Острова је проходна само за време ниског водостаја (К. Сабадош).

Заштићено подручје се надовезује на два међународна еколошка коридора тј. на реке Златицу и Тису. Реке су препознате као природни еколошки коридори (Naiman & al., 1993). Одбрамбени насипи речног коридора обезбеђују миграционе путеве за врсте травних станишта.

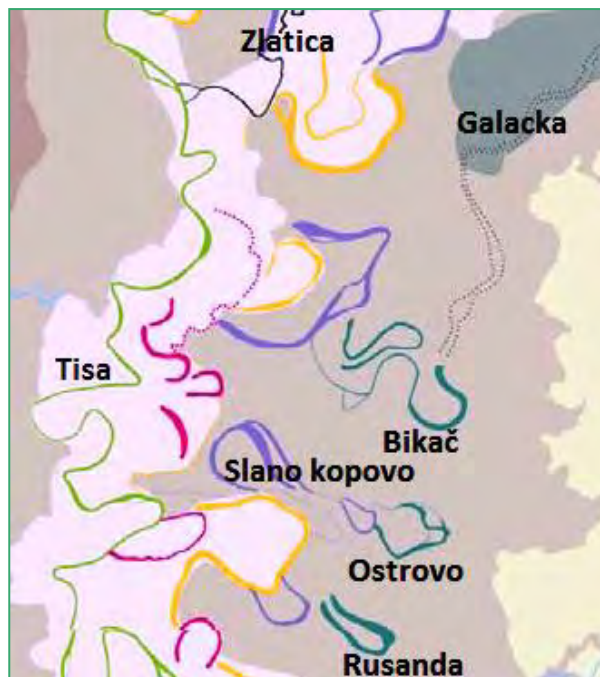
II 2.2. Историјат предела

Упознавање историјата предела је први корак према одређивању оптималног еколошког стања заштићених подручја која припадају културним пределима. Истраживање некадашњег природног стања и препознавање антропогених утицаја који су довели до затеченог стања пружају основу за дефинисања мера заштите и унапређења природног добра. Поред препознавања негативних утицаја, неоподно је што боље упознати традиционалне видове коришћења ресурса који су обезбедили очување природних вредности датог простора. Подаци о динамици цикличних промена климе и хидролошких карактеристика које су се одвијале у прошлости могу указати на будуће последице садашњих климатских промена.

Природни облик предела

Данашњи облик подручја природног добра је настао током плеистоцена, нагомилавањем речних наноса и таложењем леса преко њих (Попов, 2012). Мориш је мењао свој ток остављајући са собом стара корита од данашњег Жомбоља (Румунија) до Бекешчабе (Мађарска). Тиса се појавила на овом простору такође у плеистоцену и померањем према западу оставила је за собом већи број старих меандара (Слика 42). Током влажнијих климатских периода у запуштеним коритима су се формирали мањи водотоци, језера или

мочваре. Пре регулације вода, водоток Галацка је текао кроз старо корито Мориша, да бисе код Бикача уливао у старе меандре Тисе. Слана језера су такође настала подизањем нивоа подземне воде изнад површине старих меандара Тисе.

Слика 42: Меандри обележени зеленом и љубичастом бојом потичу из горњег плеистоцена, док су остале генерације меандара су настале током холоцена. Модификовано на основу карте Попова (2012).

Најстарији подаци о вегетацији Панонског региона, добијени савременим палеоеколошким истраживањима, такође се односе на плеистоцен и указују на мозаичност вегетације, што подразумева постојање рефугијума дрвенастих врста у хладним периодима (Willis & al., 2000) као и на континуитет постојања степске и слатинске вегетације у периодима доминације шума или хладних степа (Barczi & al., 2006; Magyari & al., 2010; Sümegi & al., 2013a,b). Налази објашњавају постојање панонских ендема и субендема у флори ових станишних типова. Анализом досадашњих резултата, Шимеги и сарадници (Sümegi & al., 2013a) сматрају да је развој травних (степских и слатинских) станишта првенствено условљен локалним геоморфолошким и климатским условима, а антропогени утицаји су само допринели ширењу ових типова биљног покривача. Аутори закључују да је вегетација Панонског региона током целог холоцена имала шумостепски карактер, а покровност шумских и нешумских типова вегетације се мењала у складу са климатским осцилацијама. Посматрајући педолошки покривач предметног простора уочава се доминација заслањених типова земљишта на нижим, и чернозема на вишим деловима терена, што условљава развој мочварне и травне вегетације на основу чега се претпоставља да је током холоцена подручје припадало пределу панонских пустара где се шумска вегетација јављала само на мањим површинама. Лимитирајући фактор развоја шумске вегетације на лесним терасима је недостак воде због учесталих летњих суша, а на нижим деловима терена заслањеност земљишта (Dengler, 2014; Molnár & Borhidi, 2003). Најстарија карта која показује веће шумске површине Војводине је Милерова карта (Müller, 1679) која због крупне размере не може да пружи поуздане информације. Карта Првог војног премера [<http://mapire.eu/en/map>], израђена у периоду 1769-1772. године само на једном локалитету означава шуму, и то југоисточно од Араче. Дрвенаста вегетација осталих локалитета на којима су пронађене индикаторске врсте шумо-степских станишта у периоду израде ове карте је већ била уништена или сведена на мање шумарке и шикаре, безначајне за потребе војног картирања. Слично стање је утврђено и северно од Мориша у Мађарској (Molnár & al., 1997), где је број приказаних остатака исконске шумске вегетације на овој карти такође веома мали.

Промене хидролошких одлика под утицајем вековних климатских циклуса

Истраживање вековних климатских циклуса је добило замањ под утицајем садашњих климатских промена (Holzhauser & al., 2005; Mann & al., 2008). Проучавањем писаних докумената и археолошких података са подручја мађарске Рац је дошао до закључка да се ниво подземних и површинских вода мењао у складу са климатским циклусима а да су осцилације ових вода у централном делу Карпатског басена током последњег миленијума износиле око два метра (Rácz, 2011). Узрок овако изразитих осцилација је појава да подручје Карпатског басена прима површинске и подземне воде из околних региона, чиме се „сабирају“ утицаји релативно малих разлика у количини падавина. По резултатима Рацове студије ниво подземних вода је био знатно нижи током периода Римске империје и касне антике (у време сеобе народа), пошто је клима Европе током наведених периода била топлија од данашње. Следећи период до 18. века је био хладнији и влажнији, а током 19. века (влажни период 19. века) је започео раст температуре, који са мањим осцилацијама траје и данас.

Слика 43: Карта из 1679. године приказује хидролошку мрежу предметног подручја пре почетка регулације вода, од Сенте и Мокрина до Меленаца. Јасно се види повезаност депресија са Златицом која се надовезује на Мориш, као и вишеструке међусобне везе Златице, Мориша и околних депресија и бара са мочварама Банатске депресије које су хидролошка биле повезане са Бегејом и Тамишом (Müller, 1679).

На основу наведеног можемо претпоставити да су површине влажних станишта пратиле ове осцилације и у топлијим периодима су биле знатно мање. Промене количине приступачних водних ресурса могу да објасне и разлике у насељености одређених подручја током људске историје. Са еколошког аспекта, цикличне промене нивоа фреатске издани указују на велики степен адаптивности природних станишта пре фрагментације. Један од могућих објашњења је проходност природног мозаика травних и мочварних станишта подручја која се мењала у складу са сезонским осцилацијама водног режима. Влажна станишта су била повезана у јединствену мрежу приликом пролећних високих водостаја и за време поплава (Слика 43), а исушене мочварне ливаде и сува корита привремених водотокова су током летњих суша омогућавали миграције терестичних врста. Присуство различитих станишних типова на релативно малим површинама, распоређених дуж хидролошког градијента између сувих речних греда и замочварених палеомеандра омогућавао је померање јединки и популација према повољнијим теренима приликом климатских осцилација.

Формирање културног предела

Археолошки подаци указују на насељеност подручја скоро у свим периодима историје (Medović, 2001; Богдановић и сар.,1996). Природне карактеристике подручја су обезбеђивале разносврсне ресурсе, од којих су најзначајнији били богатство природних извора хране и повољни услови за номадско сточарство. Редовне поплаве река су освежавале воде старих меандара и обезбеђивале разноврсну и висококвалитетну храну биљног и животињског порекла (Medović, 2001, Gulyás & Sümegi, 2011). Етнографски подаци сведоче о коришћењу ових ресурса све до 20. века (Andrásfalvy, 2009; Bellon 2003). Становници су сакупљали плодове орашка (*Trapa natans*) богате протеинима, ракове и шкољке. Део атара јужно од ушћа Златице носи назив „Шуљмош“, као успомена на некадашњи део плавног подручја названог по мађарском називу за орашак [„Sulyom“]. Поред тога, становништво ових подручја је сакупљало и птичја јаја и младунце одређених врста а приликом ширења и повлачења поплавног таласа је преграђивало стара корита и изловљавало рибу (Слика 44).

Слика 44: Преграда са вршом заробљава само крупну рибу, док риблића млађ и ситни примерци мигрирају неометано. Изградња преграде од трске и танких врбових грана на обали Скадарског језера у Албанији 2015. године. Врша приказана на слици је већ скоро завршена (Архива ПЗЗП).

Мозаичност предела је пружала идеалне услове за сточарство, које је у Панонском региону било заступљено у посебном виду прегонске испаше (Frisnyák, 2001). Почетком сезоне испаше стада су боравила на сувим (нпр. степским) пашњацима, да би након њиховог исушивањем прелазила на влажнија станишта. Током летњих суша су мигрирала на високопродуктивне мочварне ливаде плавних подручја, а током зиме су шумске површине пружале заклон и додатне могућности исхране (Andrásfalvy, 2009; Szabó, 2005).

Коришћењем природних ресурса простора становници су мењали структуру предела у складу са својим техничким могућностима (Andrásfalvy, 2009; Marquer & al., 2017). По типовима и интензитету најзначајнијих људских утицаја можемо разликовати више периода у развоју културног предела предметног простора.

Појава земљорадничких заједница током неолитика се сматра као први значајни утицај на биљни покривач (Medović, 2001; Frisnyák, 2001). Први земљорадници су обрађивали само незнатно мале површине а након исцрпљивања земљишта су мењали место становања (Medović, 2001), чиме је била могућа обнова узурпираних површина.

Стална насеља која се баве екстензивном пољопривредом која је изазвала локализоване али дугорочне промене у структури предела се јављају већ у млађој фази палеолитика. Насеља винчанске културе су пронађена на локалитетима Матејски брод код Новог Бечеја и Градиште код Иђоша (Medović, 2001). Куће од више одељења су биле изграђене од стубова и коља са плетером облепљеног блатом. У њима су пронађене велике керамичке посуде за чување хране, жрвањ за млевење жита и мотика од рога (Слика 45). Пронађени харпуни и удице указују на значај плавног подручја у исхрани тадашњих становника.

Слика 45: Керамика на археолошком налазишту Борђош (<https://www.muzejvojvodine.org.rs>).

Доказ насељености подручја током бронзаног доба представља налаз лемеша рала од бронзе (за дрвена рала) као знака развоја агротехнике код Борђоша у околини Новог Бечеја (Medović, 2001).

Истребљење крупних дивљих биљоједа као што су дивље говече, дивљи коњ и магарац у нашем региону се одвијало током бронзаног доба (Sümegei, 2011) проузрокујући значајне промене у екосистемима Европе. Нестанком крупних биљоједа, њихови доместификовани потомци су постали регулатори животних заједница травних станишта (Molnár & Kun, 2000) и ову улогу су очували до данашњих времена.

Екстензивно сточарство била је главна грана пољопривреде региона све до 19. века (Andrásfalvy, 2009). У неким периодима у региону су живели номадски сточари. На основу архивских докумената је познато да је у другој половини средњег века настала мрежа малих насеља на подручју Војводине (Borovszky, 1913). У документима са почетка 13. века се већ помињу насеља Иђош, Арач, Бочар, Беодра и три села код данашњег Новог Бечеја. Део ових насеља је опстао и у турском периоду (Богдановић и сар., 1996). Планско насељавање је започето након освајања овог подручја од Турака и успостављања војне границе 1717. године.

Процент обрађених површина, које су се налазиле у непосредној околини села је био мали (око 4-5%) а у атару су доминирали пашњаци (Frisnyák, 2001). После пар година коришћења, обрађене површине су напуштане а нове су формиране у другом делу атара. Парлози су коришћени за испашу. Мали удео обрађених површина и присуство пашњака у близини парлога обезбедиђивали су спонтану ревитализацију вегетације (Molnár & al., 2012). Интензивном испашом шумо-степске површине су преведене у травне пустаре (Jamrichová & al, 2017; Molnár & al., 2012), али је због недостатка валидних података тешко проценити у којој мери је овај вид сточарства утицао на смањење шумских површина оригиналног шумо-степског мозаика региона (Szabó, 2005).

Коришћење и уређење вода у пре-индустријском периоду је имало посебне традиције повезане са потребама прегонског сточарства, о чему даје преглед Андрашфалви (Andrásfalvy, 2009). Преусмеравањем токова плавних таласа повећане су површине влажних ливада, виталних за узгој стоке током летњих суша. Ово се могло постићи плављењем одређених просторних целина, односно убрзавањем враћања воде са поплавних подручја у реку, редовним чишћењем и продубљењем засипаних мртваја и вокова. Циљаним смањивањем површине плављених депресија након повлачења поплавног таласа је повећавана површина влажних ливада на рачун мочвара, повећавајући површину и квалитет пашњака. Топоним Бега, који по Ховању (Новáпу, 2002) означава канал, назначен код Матејског брода на карти Другог војног премера указује на старо корито које је било одржавано или проширено копањем. Мрежа вокова и канала је омогућавала излов рибе која је масовно излазила у плавно подручје ради мреста (Слика 44). Етнографски подаци (Andrásfalvy, 2001; Bellon, 2003) указују на постојање традиционалних знања приликом коришћења природних ресурса плавних подручја од стране локалног становништва што је омогућило стварање значајних прихода из сточарства.

Слика 46: Намена простора приказана на карти из 1770-их година, у највећој мери усклађена са еколошким условима, приказује околину манастира Арача као предео идеалан за номадско сточарство (<http://mapire.eu/en/map>).

Локација манастира Арача (Слика 46) је добар пример за традиционално коришћење ресурса: манастир је изграђен на обали бившег корита Тисе, што је омогућавало превоз робе воденим путем ка Тиси (нпр. део камена манастира потиче из околине Будима) а у случају високих водостаја преко Галацке и плављених меандара и према унутрашњости Баната. Југозападно и северно од манастира налазе се виши терени повољни за обраду и за пролећну испашу. На карти Првог војног премера се недалеко од манастира година види мања шумска површина. Коришћењем околног мозаика сувих, влажних и мочварних пашњака који је током целе године обезбеђивао огромну количину биомасе за номадну, прегонску испашу је омогућавало одржавање околних насеља и богатог манастира. Бројни документи сведоче о прегоњењу стада из Панонске низије на вашаре далеких градова као и о стеченим великим приходима (Frisnyák, 2001).

Изградња одбрамбених објеката, праћена неминовним уништавањем природних станишта, по археолошким подацима се први пут одвијала за време Римске владавине, када се уз Тису пружала граница империје, а код Бечеја је постојало војно утврђење (Borovszky, 1913). Уређење околине стратешки значајних локалитета је подразумевало уређење вода у складу са стратешким потребама и формирање пространих отворених површина крчењем шума (Visy, 2003). По неким ауторима стари топоними и позната гробља Авара указују на присуство утврђених насеља ових народа код Арача и Бечеја (Kermendi, 2007). Од 14. века до краја турског периода Бечеј је поново био утврђење.

Интензивна, профитно оријентисана пољопривредна производња је започета још у 18. веку. Укидањем војне границе 1751. године, држава је подстицала усељавање занатлија, трговаца и предузетника из свих делова тадашње Монархије. Број становништва је брзо растао: 1787. године Иђош је већ имао 1476 становника (Богдановић и сар., 1996), што је довело до убрзане конверзије степских пашњака у оранице. Велепоседници су добијали поседе од државе и искористили су своје привилегије за улагања у развој индустрије и модернизацију пољопривреде. Ширењем обрађених површина започета је фрагментација природних станишта. Дрastiчно смањење влажних површина се одвијало средином 19. века током регулације Тисе и изградње одбрамбених насипа. Карта Другог војног премера показује простране оранице на брањеном делу плавног подручја. Изградњом густе мреже мелиоративних канала у другој половини 20. века исушени су и дубљи палеомеандри и започето је раслањивање слатина. Тенденција раста обрађених површина на рачун остатака природних станишта је настављена и данас.

Интензивна ратарска производња је присутна на предметном подручју од 1970-их година. Опадање броја гајених врста и сорти узрокује хомогенизацију предела и нагли пад биодиверзитета пољопривредних површина, а растућа тенденција хемизације директно угрожава дивље врсте и квалитет животне средине. Интензивно сточарство је добило замаха у другој половини 20. века, узгојем стоке у шталама и конверзијом мање заслањених пашњака у обрадиве површине.

Деградација слатинских пашњака због измењене динамике испаше је започета још у 19. веку, нестанком пролећних сувих и летњих мочварних пашњака. Присуство стада на пашњаку у периоду минималног прираста биомасе води до претеране испаше, што се испољава нестанком осетљивих врста и ширењем рудералних биљака. Опадањем флористичке разноврсности смањује се квалитет и биомаса пашњака. Овакви негативни утицаји су традиционално умањивани померањем стада у простору и коришћењем стрњике и привремених парлога за испашу (Tripolszky, 1992; Varga & al., 2016). Међутим данашња

пољопривредна пракса укључује висок степен хемизације ратарских култура, тако да испаша по стрњици и парлозима више није могућа због опасности тровања животиња.

Најзначајније карактеристике развоја предела

- Заштићено подручје припада културним пределима Европе, представљајући комплекс просторних целина у блиско-природном стању, на којима је разноврсност станишта и врста била условљена традиционалним коришћењем природних ресурса.
- Због кључних утицаја крупних биљоједа на динамику вегетације прегонска испаша (сезонске миграције стада између разних станишта) је била један од најзначајнијих регулатора биолошке и предеоне разноврсности.
- У највећој мери су уништена влажна, шумостепска и степска станишта.
- Одводњавање депресија са циљем њиховог претварања у интензивно обрађиване површине, као и развој модерног ратарства довели су до формирања културног предела који захтева стално одржавање и велика улагања, а због веома осетљивог карактера подручја очување квалитета животне средине и природних ресурса захтева посебну пажњу у планирању инвестиција.
- Очување предеоних елемената значајних за биолошку разноврсност зависи од начина коришћења пољопривредног земљишта, слично као и у другим земљама Европе (Halada & al., 2011). Законски оквир и систем финансирања заштите природе ЕУ препознају ову чињеницу.

Значај традиционалне прегонске испаше за очување повољног стања пустаре

Пашњаци панонских пустара припадају исконској травној вегетацији али њихов се развој већ хиљадама година одвијао под утицајем традиционалног сточарства. Крупни дивљи биљоједи су замењени њиховим доместификованим потомцима, који су били преузели улогу кључних врста у екосистемима панонских пустара. Очувано знање традиционалног пашарења, као део културне баштине, опстало је све до 20. века (Andrásfalvy, 2009; Varga & al., 2016).

Испаша разних домаћих животиња одржава разноликост структуре биљног покривача. Поред утицаја на вегетацију, гажењем стоке настају микростаништа неопходна за опстанак неких птица и бескичмењака који су везани за ниску вегетацију и присуство мањих голих површина (Ecsedi & al., 2006). Међу њима је и текуница (*Spermophilus citellus*), која је прилагођена травним површинама где је вегетација ниска током целе године, чиме се објашњава одсуство ове врсте са кошаница. Учешћем домаћих животиња у ланцима исхране обезбеђени су кључни ресурси за бројне врсте бескичмењака, међу којима су најбројније врсте које се у одређеној фази живота хране њиховим изметом, а чине хранидбену базу за водоземце, гмизавце и птице (Ecsedi & al., 2006). Испаша доприноси ревитализацији станишта преношењем пропагула између удаљених локација преко животиња (Bakker & al., 2009; Diaz & al., 2007).

II 3. СТВОРЕНЕ ОДЛИКЕ

II 3.1. Културно-историјско наслеђе

Археолошка налазишта

У близини заштићеног подручја је на простору општине Чока истражено осам археолошких налазишта, која су сконцентрисана ближе реци Тиси и углавном представљају некрополе, појединачне гробове и остатке насеља (праисторија, Сармати, Авари).

На археолошком локалитету "Циглана" код Падеја лоцираном у ритском појасу око реке Златице су истражени неколико скелетних гробова и део насеља са остацима три куће и више економских просторија. Насеље се може датовати у другу половину 4. века или сам почетак 5. века, у периоду пре најезде Хуна, зато што се јасно уочава да су укопани објекти у насељу оштетили неке од гробова, па су самим тим од њих и млађи. Становници овог насеља живели су као земљорадници и сточари који су, као и раније описани народи, складиштили своју храну и градили стална насеља.

Археолошка налазишта на територији града Кикинде се налазе углавном у атарима насеља Иђош и Сајан. Остаци материјалне културе са више десетина археолошких налазишта указују да су најстарија људска станишта на простору кикиндске општине постојала у неолиту, бронзаном и раном гвозденом добу. Трагови винчанске културе су пронађени на локалитетима Матејски брод код Новог Бечеја и Градиште код Иђоша (Medović, 2001).

Многе хумке су антропогеног порекла. Сматра се да су из раног бронзаног доба, а њихов постанак се приписује тзв. "степским народима". У оквиру простора под заштитом на територији града Зрењанина налази се археолошки локалитет Острво из средњег века.

Споменици културе

Каштел Шулкоф [Schulhoff] –Падеј, Општина Чока

Каштел Schulhoff је војвођански дворац који се налази на 400 m од реке Тисе са леве стране уласка у место Падеј. Каштел је 1896. године саградио богати властелин Лајош Шулкоф (Lajos Schulhoff). Шулкоф је на околном поседу засадио винограде и постао је познат по вину које је извозио широм Мађарске. Након Другог светског рата Каштел са имањем је присвојен од стране тадашње новосноване земљорадничке задруге у Чоки. У најновије време каштел је у приватном власништву [<https://kastelschulhoff.rs/onama.html>].

Арача

Арачка црква се налази у атару између Новог Бечеја и Новог Милошева. Основа ове импозантне цркве, као и просторни распоред, карактеристичан за франчевачке цркве у прелазној варијанти романо-готичког стила (полукружни, благо преломљени луци и узани, полукружно завршени прозори) упућују на могућност да је грађена крајем 12. или почетком 13. века. Богат архитектонски украс на фасадама (слепе аркаде, пиластри, колонете, велика розета на западној фасади) сачуван је у фрагментима. Крајем 14. века у апсиду је дозидан готички звоник. Од почетка 18. века по одласку Турака из Баната је остала у рушевинама. Приликом ископавања 1879. године у Арачи је откривена надгробна плоча са представом светитеља и донатора, украшена трочланом преплетном траком, која се датује у 12. век. Новија археолошка истраживања потврђују да су уз цркву са северне стране постојали конаци и многобројни

гробови. Конзерваторски радови обављени су током 1970 – 72. године [<http://spomenicikulture.mi.sanu.ac.rs/spomenik.php?id=480>].

Црква Светог Архангела у Новом Милошеву

Садашња црква подигнута је 1842. године, што је забележено у натпису над улазним порталом. Резбарија иконостаса је уздржан класицистички бидермајерски рад непознатог мајстора. Иконостас су осликали Никола Алексић и Јосиф Гојгнер. [<http://www.zrenjaninheritage.com/kulturna-dobra/spomenici-kulture/crkva-svetog-arhangela>].

Иконостас цркве Светог Стефана у Новом Милошеву

Према новијим истраживањима иконостас у православној цркви посвећеној Светом Стефану у Беодри приписује се Теодору Поповићу, иконописцу бечкеречке сликарске породице Поповић, који је као сликар био до скоро потпуно непознат и непроучен. Овим делом он се показује као стваралац великог значаја и улоге у развоју сликарске уметности у Срба, посебно у 18. веку на тлу Војводине. Исти значај има и позлаћена, дрворезбарена орнаментика око сликарских површина, барокно-рокајне стилизације чији аутор није познат. Иконостас је сликан 1778. године. Натпис о томе и о преношењу иконостаса из старије цркве у ову садашњу, 1874. године, као и о његовом обнављању 1904. године, стоји на картуши на царским дверима [<http://www.zrenjaninheritage.com/kulturna-dobra/spomenici-kulture/ikonostas-u-beodri>].

Црква Свете Магдалене у Беодри

Римокатоличка црква свете Магдалене зидана је у периоду од 1838. до 1842. године ктиторством велепоседничке породице Карачоњи. Црква је монументална класицистичка грађевина са два масивна звоника. Унутрашњост цркве је богато декорисана, разлучена луковима и сводовима и прислоњеним паровима стубаца уз масивне зидове. Наглашена сокла и стопе стубаца у доњој зони и коринтски капители и архитравни венац у пластичној декорацији олтара и кипова, чине основни ликовни израз [<http://www.zrenjaninheritage.com/kulturna-dobra/spomenici-kulture/crkva-svete-magdalene>].

Архангела Гаврила у Бочару

Православна црква у Бочару подигнута је 1814. године у центру насеља, на вероватно природном малом узвишењу, чија је порта у прошлим временима била ограђена оградом од опеке од које се данас препознају само фрагменти. Иконостас, сликарски и дрворезбарски рад настали су у другој половини 18. века, на шта указују стилске карактеристике барокно-рокајних обрађених и позлаћених оквира икона и сликарских радова, на којима се уочавају особине “прелазног стила”. Познато је да је иконостас припадао српској православној цркви у Врањеви, одакле је као стари купљен 1826. године и пренесен у Бочар. Црква није изнутра осликана, али је могуће да је била у некој ранијој фази [<http://www.zrenjaninheritage.com/kulturna-dobra/spomenici-kulture/crkva-svetog-arhangela>].

Имање Хертеленди у Бочару

Властелинско имање Хертеленди формирано је 1803. године када је поджупан Торонталске жупаније Јозеф Хертеленди Старији, откупио село Бочар и њему припадајућих 500 јутара земље. Врло брзо после тога, изградио је себи дворац, населио немачко становништво и плански организовао насеље. Након смрти, имање је подељено између његова три сина – Игњаца (који је такође био поджупан а потом велики жупан), Кароља и Микше

(Максимилијана), који су на својим поседима изградили дворце, а 1842. године подигли римокатоличку цркву. Крајем 19. века, односно након смрти Карољевог сина – великог жупана Јозефа Хертелендија Млађег (1833-1891), нестаје и последњи Хертеленди у Бочару. Имање су преузели пивари барон Иван Бајић, који се уселио у први дворац и Алојз Бајер који је почетком 20. века, други дворац преобликовао у стилу сецесије. Трећи дворац, који се види на мапи села из 1906. (постављен наспрам првог дворца), срушен је највероватније још пре Првог светског рата [<http://www.zrenjaninheritage.com/archives/12100>].

Дворац Хертеленди – Бајић

Дворац поседује архитектонско-стилске и културно-историјске вредности и представља у изворном облику очуван и складан примерак резиденцијалних грађевина, класицистичког стилског правца, изграђених у Војводини почетком 19. века. Дворац је подигао велики жупан Торонталске жупаније Јозеф Хертеленди почетком 19. века у стилу класицизма. У наредним деценијама, највероватније седамдесетих година 19. века, у време великог жупана Јозефа Млађег, грађевина је измењена додавањем бочних калота и дворишног портика. Од краја 19. века прелази у власништво барона Ивана Бајића (1863-1911). У ограђеном имању од око 7 хектара, налазила су се два дворца који су били окружени парком уређеним у енглеском стилу и економским објектима. Испред дворца, са уличне стране, постојао је сеоски трг (данас парк). Ентеријер је био богато опремљен, али је мало сачувано од оригиналног изгледа, сем столарије, која је очувана у целости. Данас је имање препарцелисано и пресечено два улицама а на делу имања које је у јавној својини се налази. После Другог светског рата рата је једном делу дворца била смештена школа и физкултурна сала. Дворац се годинама уназад не користи, због чега пропада [<http://www.zrenjaninheritage.com/archives/12100>].

Дворац Хертеленди-Бајер

Дворац Хертеленди-Бајер је, највероватније, подигнут након смрти Јозефа Старијег, када су три његова сина између себе поделила имање. Један од синова је себи подигао зграду на овом месту. О првобитном изгледу грађевине се не може ништа рећи, јер не постоје подаци о томе, изузев геодетских премера села на којима се види да је грађевина имала основу у облику ћириличног слова П, као што има и данашња зграда. Дворац са имањем је крајем 19. века откупио пивар Алајош Бајер и у првој деценији 20. века га је преобликовао у стилу сецесије. Око објекта је био простран парк који је данас запуштен. Дворац је напуштен и препуштен пропадању [<http://www.zrenjaninheritage.com/archives/12100>].

Дворац Карачоњи у Новом Милошеву

Саградио га је 1842-46. године племић и велики жупан Торонталске Жупаније Ласло Карачоњи на свом имању у Беодри (данас спојено са Новим Милошевом). Грађен је као репрезентативни резиденцијални објект који је својом монументалношћу доминирао некад пространим и уређеним парком. Једна је од најлепших креација ове врсте свога доба на равничарском пространству Војводине. Архитектонски је обликован у доследно спроведеном класицизму. Дворац Карачоњи убраја се у тип пољског (руралног) дворца који је био окружен економским зградама, чија је улога била омогућавање функционисања имања током целе године. У непосредној околини дворца, у склопу имања, налазе се помоћни економски објекти – коњушница, магацини, штале и одељења за послугу, који заједно са дворцем чине архитектонски и стилски јединствен и добро усклађен комплекс. Данас је дворац без намене и скоро напуштен. [<http://www.zrenjaninheritage.com/kulturna-dobra/spomenici-kulture/dvorac-karacniji>].

Житни магацин и котарка у Новом Милошеву (Пољопривредни град)

Житни магацин и котарка били су део некад моћног и богатог властелинског имања Ласла Карачоњија у Беодри (данас Ново Милошево). Налази се наспрам дворца Ласла Карачоњија и чине га житни магацин, котарка и управна зграда са радионицама. Ове грађевине потичу из четврте деценије 1834. године и представљају најстарији грађевински слој велепоседа. Стилски су потпуно усклађене са дворцем и коњушницом, чине редак, јединствен и добро очуван комплекс некадашњег властелинског имања. Након Другог светског рата, дворца је национализован, а пољопривредни град је постао део земљорадничке задруге која је и данас корисник. [<http://www.zrenjaninheritage.com/kulturna-dobra/spomenici-kulture/zitni-magacin-i-kotarka>].

II 3.2. Насеља

У непосредној близини заштићеног подручја налази се укупно 7 насеља која припадају општинама/градовима Кикинда (Сајан и Иђош), Нови Бечеј (Нови Бечеј, Бочар и Ново Милошево) и Зрењанин (Меленци).

Иђош је изграђен на једном огранку лесне терасе који се протеже од Кикинде преко Иђоша до Бочара. Насеље има ивични положај јер се налази на западном периферном делу терасе према широкој долини Златице. Иђош се први пут спомиње 1339. године, а као српско село спомиње се у записима из 1660. године. Срби граничари из подручја Потамишја досељавају се 1751-1752. године. У време оснивања насеља изабран је виши терен у односу на забарено земљиште у долини Златице. Каснијим мелорационим радовима дошло је до ширења насеља на ниже подручје. Као резултат свега тога данас Иђош има основу неправилног облика и са донекле деформисаним решеткастим распоредом улица (Ђурчић, 2004).

Сајан је једно од малобројних банатских села која су изграђена на алувијалној равни. Смештено је између два крака делувијалне терасе (на којима се налазе Иђош и Падеј) у алувијалној равни Златице, на чији је постанак у прошлости велики утицај имала река Тиса. Површина алувијалне равни је благо заталасана а на једном нешто вишем терену, унутар мртваје Кугли, изграђено је насеље Сајан. Први писани траг о селу датира из 1449. године. У једном периду, од средине 16. века насеље није постојало услед расељавања. На месту старог насеља остала је пустара (Ђурчић 2004). Насеље је поново основано 1806. године доласком Мађара из околине Сегедина које досељава гроф Карачоњи. Сајан представља двојно насеље и чине га старо село Сајан на југозападу и Вилматер на североистоку. Насеље захвата изразито велику површину, где дужа оса износи и 4 km. Садња дувана и поврћа условили су да њиве буду у непосредној близини домаћинства, што је утицало на структуру насеља.

Меленци су изграђени на лесној тераси уз обалу језера Русанда. Историјски извори ово насеље помињу тек у релативно скорије доба. Срби из Поморишја се овде досељавају 1753 - 1755. године. Повољни услови за пољопривреду условили су брз развој насеља. Велико насеље и интензивна пољопривредна производња наметнули су потребу развоја и других функција насеља, па је тако, на бази локалних сировина, крајем 18. века радило 12 сувача, почетком 19. века 7 ветрењача, а почетком 20. века изграђен је и млин. Меленци, као релативно младо насеље је грађено по принципима планске градње. На развој и ширење насеља утицај су имали језеро Русанда као и ископи земље - "јамуре" које се налазе у околини насеља (Ђурчић, 2004).

Нови Бечеј је насеље које представља центар истоимене општине. Насеље је изграђено на једном истуреном рту лесне терасе. Због повољног положаја, обрадивих пољопривредних површина у околини као и близине Тисе на овом подручју насеље - варош је било присутно

још у 14. веку. О првобитним насељима постоје бројни историјски подаци и археолошки остаци који указују да је овај простор био одавно насељен. На месту данашњег насеља пронађени су трагови насеља још из периода од 3000 година п.н.е. најстарији и најбоље проучени локалитети су Борђош, Матејски брод, а из средњовековног периода најбоље је очувана Арача. Остаци овог значајног споменика, манастира који потиче из 11. века, налазе се северно од Новог Бечеја према Новом Милошеву. Претеча данашњег насеља било је средњовековно утврђење *Castellenum de Veche* које се помиње 1342. године као град - утврђење (Бајић, 1983). Данашње насеље заузима територију неправилног облика а облик насеља су одредили лесна тераса и ниже ритско алувијално земљиште Тисе. Доминантан је решеткасти распоред улица. Нови Бечеј је двојно насеље настало спајањем Новог Бечеја и Врањева.

Ново Милошево је изграђено на једном уском и издуженом острву лесне терасе које се граничи са нижим тереном простране алувијалне равни Тисе и долине Галацке. Ново Милошево је такође двојно насеље настало спајањем насеља Беодра на југу и Драгутинова на северу. Беодра је старије насеље и први пут се помиње 1419. године као село на феудалном поседу који је често мењао власнике. Драгутиново је млађе насеље, а први записи потичу из 1461. године под називом Белдресег. Ново Милошево заузима неправилан облик настао због облика лесне терасе на којој је изграђен. Градњом дуж границе лесне терасе настало је веома издужено насеље. Структура насеља је углавном решеткаста али није уједначена на читавој површини (Ђурчић, 2004).

Бочар припада групи ивичних насеља јер је изграђен на ивици лесне терасе која се протеже од Кикинде преко Иђоша до Бочара. Бочар са северне стране окружује рит Златице, а са јужне рит Тисе. Ово је старо насеље, које се први пут помиње 1211. године. На морфолошке карактеристике насеља велики утицај су имале топографске прилике. Пошто је насеље настало на ивици лесне терасе оно има троугласту основу. То се одразило и на структуру насеља јер се највећи број улица радијално шири од рта према унутрашњости лесне терасе (Ђурчић, 2004).

II 3.3. Становништво

На основу последњег пописа становништва, домаћинства и станова у Републици Србији који је извршен 2011. године (Табела 14), на подручју 7 насеља која се налазе на рубу заштићеног подручја укупно живи 32899 становника (Anonymous, 2013).

Табела 14: Упоредни преглед броја становника у последња три пописа становништва, по насељима (Anonymous, 2013).

Насеље	Година пописа		
	1991.	2002.	2011.
Сајан	1540	1376	1170
Иђош	2238	2195	1822
Бочар	1990	1904	1488
Ново Милошево	7202	6895	6020
Кумане	4040	3869	3284
Нови Бечеј	15188	14782	13133
Меленци	7134	6737	5982
Укупно	39332	37758	32899

На основу података из табеле 14 примећује се константан пад броја становника у свим насељима. Пад броја становника је почео средином 20. века и траје до данас а израженији је у мањим насељима. Током последњих 20 година број становника је у наведеним насељима опао за укупно 6433 становника. Највећи утицај на ову појаву су имале емиграције, нарочито млађег становништва, као и негативан природан прираштај.

Смањивање броја становника у протеклих 20 година директно је утицало на смањење броја домаћинстава и на просечан број чланова. У протеклом периоду на анализираном подручју укупан број домаћинстава је смањен са 13791 колико их је било 1991. године на 11881 домаћинстава колико је забележено пописом из 2011. године (Анонимус, 2013).

Табела 15: Приказ броја активног становништва, по насељима, према подацима пописа становништа, домаћинстава и станова 2002. године (Анонимус, 2003а).

Насеље	Број становника	Активно становништво	Удео активног становништва %
Сајан	1376	692	50,3
Иђош	2195	682	31,1
Бочар	1904	552	29,0
Ново Милошево	6895	2430	35,2
Кумане	3869	1213	31,3
Нови Бечеј	14782	4796	32,4
Меленци	6737	2304	34,2
Укупно	37758	12669	33,5

На основу података из табеле 15 у насељима која се налазе на рубу заштићеног подручја, приликом пописа из 2002. године, живело је укупно 37 758 становника од чега се 12 669 становника активно бавило неком од делатности што представља 33,5 % од укупног броја становника (Анонимус, 2003а).

Када је у питању делатност коју обавља активно становништво, према подацима из табеле 16, најчешће делатности становништва анализираних подручја су представљале пољопривреда, лов и шумарство, где се овом делатношћу бавило 4164 становника што је чинило 30,2% од укупног активног становништва свих насеља. На другом месту по заступљености делатности је била прерађивачка индустрија у којој је радило 3915 становника или 30,9% од укупног броја активног становништва (Анонимус, 2003б).

Посматрајући целокупно подручје и анализирајући податке последња три пописа становништва запажају се бројне демографске промене које углавном имају негативан карактер. Главни проблем у области демографског развоја је константан пад броја становника који је последица низа других демографских параметара, а то су пре свега негативан природан прираштај и емиграције. Највеће учешће у емиграцијама има младо становништво, што додатно нарушава старосну структуру становништва. Миграције се врше на релацији село-град, а највећи центри имиграција су Нови Бечеј, Кикинда, Зрењанин, Нови Сад и Београд. Смањење броја становника има директан утицај на број домаћинстава и на просечан број чланова у домаћинству. Сви ови параметри утичу и на број активног становништва и на делатност коју обављају.

Табела 16: Приказ броја активног становништва према делатности коју обавља, по насељима, према подацима пописа становништа, домаћинства и станова 2002. године (Anonymus, 2003b).

Насеље	Делатност									
	Пољопривреда, лов и шумарство		Рибарство		Прерађивачка индустрија		Грађевинарство		Остало	
Сајан	492	71,1%	6	0,9%	64	9,2%	38	5,5%	92	13,3%
Иђош	177	26,0%	13	1,9%	222	32,6%	31	4,5%	239	35,0%
Бочар	156	28,3%	0	0,0%	196	35,5%	15	2,7%	185	33,5%
Ново Милошево	1005	41,4%	1	0,0%	702	28,9%	79	3,2%	643	26,5%
Кумане	457	37,7%	5	0,4%	384	31,6%	41	3,4%	326	26,9%
Нови Бечеј	972	20,2%	4	0,1%	1962	40,9%	220	4,6%	1638	34,2%
Меленци	905	39,3%	13	0,6%	385	16,7%	160	6,9%	841	36,5%
Укупно	4164	32,8%	42	0,3%	3915	30,9%	584	4,7%	3964	31,3%

II 3.4. Привредне делатности

Пољопривредна производња

Пољопривредна производња представља једну од најзначајнијих грана привреде на територији средњебанатских насеља која се налазе у непосредној или посредној зони утицаја на заштићено подручје. Највећи део становништва у овим насељима углавном се бави пољопривредом као основном или допунском делатношћу. Повољни природни и створени потенцијали у области пољопривредне производње омогућавају развој различитих грана пољопривредне производње као и развој агроиндустрије на бази расположивих сировина биљног и животињског порекла. Стање пољопривреде у овим насељима карактерише и мноштво проблема (мала моћ финансирања пољопривредне производње у оквирима општина, ретка насељеност и неповољна старосна структура становништва, истрошеност основних средстава за рад и др.).

Ратарство је доминатна грана биљне производње и обрадиве површине најчешће захватају ратарске културе. Полазећи од природних предности за ратарску производњу, педолошких карактеристика земљишта, умерено континенталне климе и створених вредности које се огледају у традицији ратарске производње повртарска као и воћарско-виноградарска производња нису развијени у складу са природним потенцијалима подручја. На овом простору могуће је створити и услове за интензивније гајење-прераду лековитог и ароматичног биља, пчеларство итд.

Сточарство у насељима на рубу заштићеног подручја по обиму и значају представља значајну грану пољопривреде. У овим насељима постоје фарме говеда, свиња и живине. За сенокос и напасање стоке на располагању су пространи пашњаци и утрине, међутим, сточни фонд је из године у годину у опадању.

Током теренских истраживања на простору природног добра су забележени полуинтензивни пашњачки системи са испашом говеда, оваца, коза и коња на слатинастом земљишту. Традиционално коришћење слатинских пашњака на истраживаним подручјима је у складу са

природном динамиком травних станишта на којима крупни биљоједи имају кључну улогу. Нестанком крда дивљег говечета и осталих дивљих врста из Панонске низије, ову улогу су преузела стада домаћих животиња. Поред утицаја на вегетацију, гажењем стоке настају микростаништа неопходна за опстанак неких птица и животиња које су везане за ниску вегетацију и за присуство мањих голих површина Међу њима је и текуница (*Spermophilus citellus*), чији опстанак зависи од очувања пашњака и пашарења, јер је прилагођена травним површинама на којима је вегетација ниска током целе године.

Веће површине под пашњацима на територији града Кикинда налазе се на локалитетима Греда и Слатина јужно од Сајана и југозападно од Иђоша. Број говеда у насељима Сајан и Иђош износи око 1.800 грла, од тог броја око 200 до 250 грла се изводи на испашу и то су углавном краве музаре. Међу расама говеда доминирају следеће расе: симентал (20%), холштајн-фризијска (30%) и њихови хибриди (50%) (Табела 17).

Табела 17: Бројно стање стоке на пашњацима на територији града Кикинде (Сајан, Иђош)*.

Насеље	ГОВЕДА	КОЊА	МАГАРАЦА	КОЗА	ОВАЦА
Иђош	80	12		100	100
Сајан	150	20		100	150

*Извор: Ветеринарска станица Сајан.

Веће површине под пашњацима на територији насеља Нови Бечеј налазе се на локалитетима Пактов (543 ha), Горњи Шимуђ (269 ha), Врањак (252 ha), Матеј (140 ha), Девесиље (66 ha) и Криваја (45 ha). Број говеда на пашњацима Месне Заједнице Нови Бечеј износи 1112 грла и то су углавном краве музаре. Међу расама говеда доминирају симентал, холштајн-фризијска и њихови хибриди. На територији овог насеља на пашњацима има и око 5.200 оваца, при чему половину од тог броја чине углавном домаћа, аутохтона раса цигаја а остатак стране расе оваца (виртемберг и ил де франс) (Табела 18).

Табела 18: Бројно стање стоке на пашњацима на територији насеља Нови Бечеј*.

Насеље	ГОВЕДА	КОЊА	МАГАРАЦА	КОЗА	ОВАЦА
Нови Бечеј	1112	5			5200

*Извор: Комисија за бројање стоке на пашњацима у 2017. години МЗ Нови Бечеј.

Да би се ускладио однос пољопривредне производње са заштитом природе, потребно је дефинисати и ускладити правце развоја са начином избора технологије производње, која може позитивно утицати на животну средину и заштићено подручје.

Туризам

Туристичко – географски положај је један од најважнијих елемената (фактора) туристичке валоризације. Посматра се као просторни однос према важнијим комуникативним правцима, затим према градским и другим насељима веће густине становништва, као и према осталим

мотивима који могу бити туристички занимљиви. Повољан положај према важнијим саобраћајницама значи и добре услове за развој туризма, јер су комуникативни правци истовремено и туристички правци. Супротно, неповољан положај умањује туристичку вредност заштићеног природног добра. Близина градова, индустријских центара и густо насељених регија, значи и боље услове за развој туризма, јер ова места представљају и потенцијалне дисперзивне зоне (Бранков, 2010).

Туристичко – географски положај заштићеног подручја “ Слатине средњег Баната” је повољан с обзиром да се подручје налази у АП Војводини, у Средњебанатском округу. Заштићено подручје се налази на простору Града Кикинде (к.о. Сајан, к.о. Иђош), општине Чока (к.о. Падеј), општине Нови Бечеј (к.о. Бочар, к.о. Ново Милошево, к.о. Кумане, к.о. Нови Бечеј) и Града Зрењанина (к.о. Меленци). Сва насеља се налазе на периферији заштићеног подручја. Положај **општине Нови Бечеј** у самом центру Војводине, као и солидна саобраћајна инфраструктура њена је највећа предност. Општина Нови Бечеј заузима повољан положај, с обзиром да се налази између три значајна привредна центра Војводине: Зрењанина, Кикинде и Бечеја. Туризам у **граду Кикинди** организационо је настао 1966. године, формирањем Туристичког савеза.

Државним путевима I и II реда заштићено подручје има добру саобраћајну повезаност са свим насељима који се налазе у близини заштићеног подручја али и са осталим већим центрима. Удаљеност градских и општинских центара од заштићеног подручја износи: Кикинда (10 km), Нови Бечеј (4 km), Зрењанин (18 km), док је Нови Сад удаљен 57 km а Београд око 90 km.

Због природних вредности подручје природног добра и његово окружење су погодни за развој екотуризма. Принципи одрживог туризма одговарају нормама које регулишу место, улогу и начин деловања туризма у заштићеним просторима. Тиме, одрживи туризам и екотуризам имају дугорочни, трајни ниво коришћења природних и антропогених ресурса. Отуда је у плановима њиховог развоја доминантни крајњи циљ одржавање квалитетног нивоа ресурса и доживљаја туриста у будућности. Одрживи туризам важи за све средине и подразумева прилагођавање принципа одрживости специфичностима сваког појединачног простора. С друге стране екотуризам је само вид специфичног уклапања одрживог туризма у режим заштите датог простора. Дакле, екотуризам означава само једну конкретнију категорију одрживог туризма, односно облик туризма који је формиран за потребе туризма у просторима под режимом заштите (Lazić i sar., 2008).

Садашњи туризам у околини природног добра се заснива на културно-манifestационој, ловној и риболовној понуди али недостају смештајни капацитети. Кључни туристички потенцијали су: специјални интереси са тежиштем на лову, риболову и еко-туризму, сеоски туризам и вински туризам.

Неке од манифестација у околини природног добра су:

1. „Кикиндско лето“, Кикинда (август);
2. Међународни фестивал народних оркестара ФЕНОК, Кикинда (август);
3. Музички фестивал „Refuse Resist“, Кикинда (август);
4. „Мамут фест“, Кикинда (септембар);
5. Интернационални фестивал за децу „Та се песма љубав зове“, Кикинда (септембар);
6. „Дани лудаје“, Кикинда (септембар);
7. „Трка за срећније детињство“, Кикинда (октобар);

8. „Совембар, месец сова у Кикинди“, Кикинда (новембар);
9. Интернационални џез и блуз фестивал, Кикинда (новембар);
10. Новогодишњи вашар, Кикинда (децембар);
11. „Дани вина и виноградара“, Иђош (фебруар);
12. Сабор фрулаша „Шкрипи ћерам“, Иђош (јул);
13. „Дани Преображења“, Иђош (август);
14. „Ускршњи сусрети“, Сајан;
15. „Севернобанатске жетвене свечаности“, Сајан (јул);
16. Прослава дана села, Сајан (август),
17. Сусрети произвођача тестенина, пекарских производа и хлеба, Сајан (септембар);
18. Дани села, Бочар (јул);
19. „Штрудлијада“, Ново Милошево (август);
20. Дани села, Ново Милошево (август);
21. „Опасуљивање“, Нови Бечеј (јул);
22. „Великогоспојински дани“, Нови Бечеј (август);
23. Међународни „Пчела фест“, Меленци (март);
24. Сеоска слава „Духови“ и „Светско такмичење у кувању чобанског паприкаша“, Меленци (август);
25. „Пударско-виноградарски воћарски дани“, Меленци (септембар);
26. Етно-фестивал „Банатска прича“, Зрењанин (мај);
27. „Банатске вредне руке“, Зрењанин (јул);
28. „Soundlovers фестивал“, Зрењанин (јул);
29. „Дани пива“, Зрењанин (август);
30. „Градска тамбурица“, Зрењанин (август);
31. „Корзо фест“, Зрењанин (јул-август);
32. „Банатска бајка“, Зрењанин (јун-август).

Водопривреда

Јавно водопривредно предузеће основано за обављање водне делатности на територији Аутономне Покрајине Војводине је ЈВП "Воде Војводине". Према Закону о водама ("Сл. гл. РС", бр. 30/2010, 93/2012, 101/2016, 95/2018, 95/2018-др.закон), члан 23., јавно водопривредно предузеће управља водним објектима за уређење водотока и за заштиту од поплава на водама I реда и водним објектима за одводњавање, који су у јавној својини и брине се о њиховом наменском коришћењу, одржавању и чувању. Јавно водопривредно предузеће такође управља и водним објектима за уређење водотока и заштиту од поплава на водама II реда, објектима за заштиту од ерозије и бујица, који су у јавној својини, о њиховом наменском коришћењу, затим о одржавању и чувању јединица локалне самоуправе на чијој се територији објекат налази. Правно лице, предузетник и физичко лице које је за своје потребе изградило водне објекте дужно је да њима управља и да их одржава у складу са Законом о водама и посебним законима.

Пописи вода I реда, природних и вештачких водотока I реда утврђени су Одлуком о утврђивању пописа вода I реда ("Сл. гласник РС", бр. 83/2010). У складу са наведеном одлуком,

канали Хидросистема Дунав-Тиса-Дунав (Хс ДТД), Канал Банатска Паланка - Нови Бечеј; Кикиндски канал и Шећерански канал су наведени у списку вода I реда као вештачки водотоци.

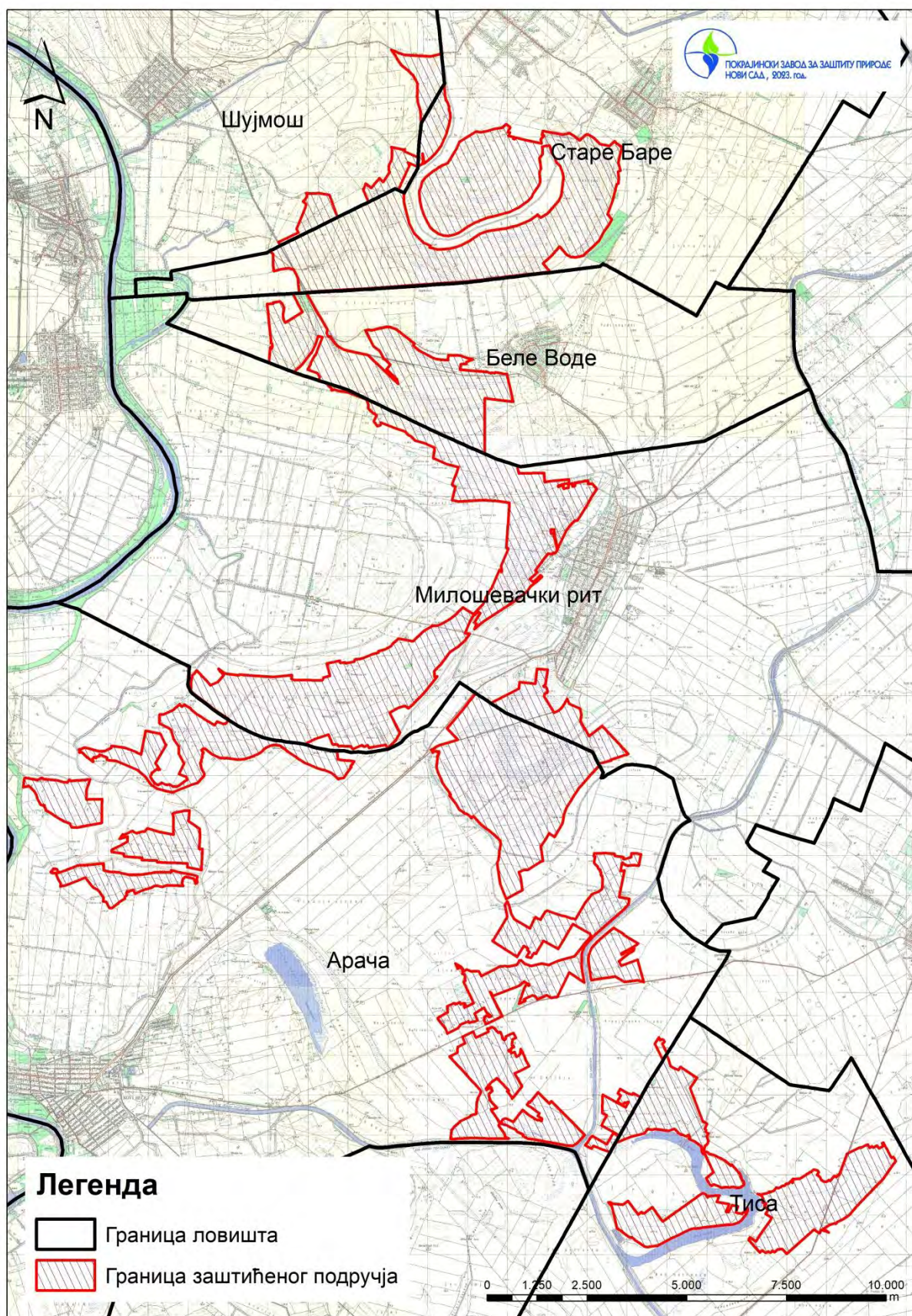
На основу тендера и годишњих уговора ЈВП „Воде Војводине“ део поверених послова уступа водопривредним предузећима на подручју покрајине.

Водопривредно привредно друштво „Горњи Банат“ ДОО из Кикинде, које покрива мелиоративно подручје на коме се налазе 4 општине: Кикинда, Нови Бечеј, Чока и Нови Кнежевац, обухвата и површине у оквиру граница заштићеног подручја. Поред наведеног, југоисточни део подручја покрива и Водопривредно привредно предузеће „Средњи Банат“ који обухвата 4 општине, Град Зрењанин, Житиште, Сечањ и Нову Црњу. Делатност оба предузећа обухвата: изградњу, одржавање и реконструкцију водопривредних објеката, заштиту од штетног дејства вода, организовање и спровођење одбране од поплава и леда, одвођење сувишних вода и организовање одбране од унутрашњих вода на мелиоративном подручју, организовање и спровођење мера за заштиту од бујица и ерозије, обезбеђење и употребу вода, организовање и спровођење мера заштите вода од загађивања, припрему планова и програма у водопривреди, вођење водопривредног информационог система, документације о водама и техничке документације у области водопривреде и друго.

Ловство

Заштићено подручје „Слатине средњег Баната“ се преклапа са подручјима б ловишта севернобанатског ловног подручја, којима газдују посебна ловачка удружења (Слика 47). Најмањи део заштићеног подручја се преклапа са површином ловишта „Шујмош“ којим газдује ловачко удружење „Падеј“ из Падеја. Укупна површина овог ловишта износи 7.900,73 ha а главне врсте дивљачи су: срна, дивља свиња и зец. Северни део заштићеног подручја се преклапа са ловиштем „Старе Баре“ којим газдује ловачко удружење „Старе Баре“ из Сајана. Укупна површина овог ловишта износи 7.921,90 ha а главне врсте дивљачи су: срна, дивља свиња и зец. Даље се заштићено подручје преклапа са са територијом ловишта „Беле Воде“ којим газдује Ловачко удружење „Соко-Бочар“ из Бочара. Површина ловишта је 5.005,68 ha а главне врсте дивљачи су: срна, дивља свиња и зец. Највећи део заштићеног подручја се преклапа са 2 ловишта; Милошевачки рит и Арача. Ловиштем „Милошевачки рит“ газдује ловачко удружење „Лазар Пајић“ из Новог Милошева. Укупна површина овог ловишта износи 17.573,70 ha а главне врсте дивљачи су: срна, дивља свиња и зец. Ловиштем „Арача“ газдује ЛУ „Нови Бечеј“ из Новог Бечеја. Површина ловишта је 24.095,67ha а главне врсте дивљачи су: срна, дивља свиња и зец. Југоисточни део заштићеног подручја преклапа се са територијом ловишта „Тиса“ којим газдује ловачко удружење „Града Зрењанина“ из Зрењанина. Укупна површина овог ловишта износи 52.760,25 ha а главне врсте дивљачи су: срна, дивља свиња и зец.

Наведена ловишта су богата пре свега срнећом дивљачи и зецом. Ловишта „Арача“, „Милошевачки рит“ и „Тиса“ предњаче у богатству срнећом дивљачи што је случај и код зеца, мада је бројност зеца у свим наведеним ловиштима висока (Табела 19). Обзиром да се ради о простору на коме се налази комплекс травних површина које су углавном заслањене где одсуствују влажне шуме са густим шибљем бројност дивљих свиња је мала у свим наведеним ловиштима.

Слика 47: Карта заштићеног подручја и његове непосредне околине са границама ловишта.

Табела 19: Бројност главних врста гајене дивљачи по ловиштима*

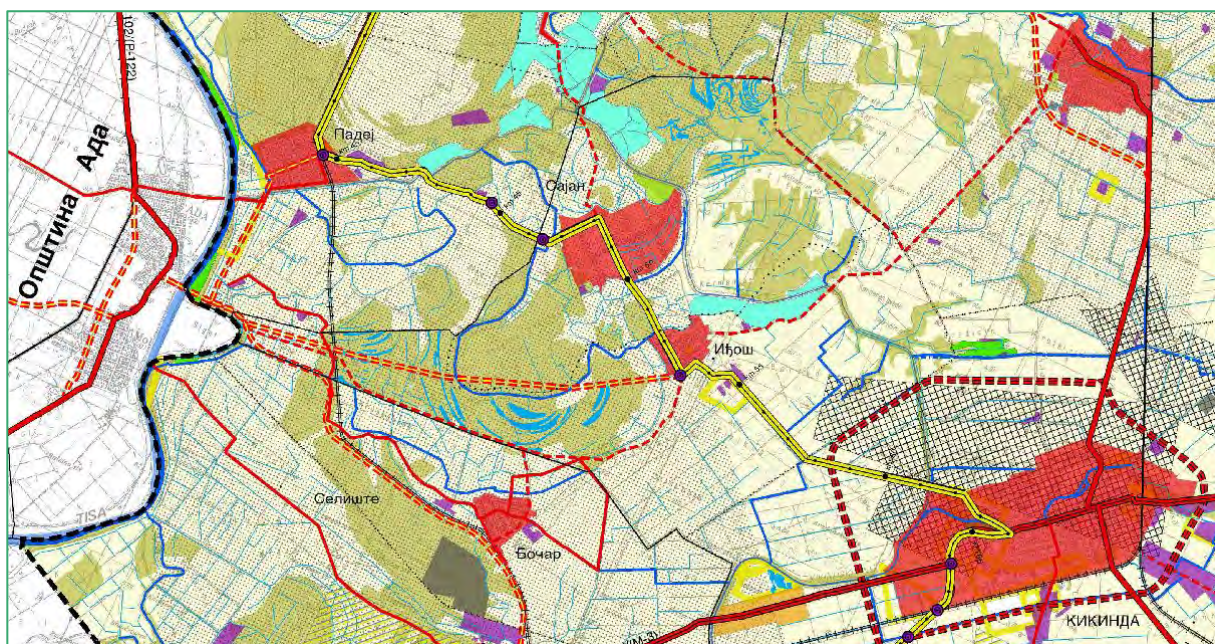
Ловиште	срнећа дивљач	дивља свиња	зец
Беле Воде	310	10	1800
Арача	1950	20	5600
Милошевачки рит	1621	20	4320
Старе Баре	556	41	2200
Шујмош	575	0	1790
Тиса	1400	46	3900

*Извор података: Д.О.О. „Војвођански ловац“.

II 3.5. Постојећа просторно-планска документација

Основни плански документи у Републици Србији су Просторни план Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 88/2010) и Регионални просторни план АП Војводине (“Сл. лист АПВ”, бр. 22/11). Предео изузетних одлика „Слатине средњег Баната“ се простире на четири јединице локалне самоуправе и то у градовима Зрењанину и Кикинди, као и општинама Чока и Нови Бечеј.

Део простора природног добра је обухваћен Просторним планом подручја посебне намене мреже коридора саобраћајне инфраструктуре на основном правцу државног пута првог реда број 24 Суботица-Зрењанин-Ковин („Службени лист АПВ“, бр. 19/2017). У наведеном плану је планиран пут регионалног значаја од Иђоша до моста на Тиси код Аде, као и пут регионалног значаја Ново Милошево – Бочар – Ада (Слика 48). Планирани путеви прелазе преко комплекса слатина што је у супротностима са условима које је издао Покрајински завод за заштиту природе бр. 03-1063/2 од 09. 04. 2009. и бр. 03-1009/2 од 11. 09. 2014. године за наведени ППППН.

Слика 48: Графички приказ из Просторног плана подручја посебне намене мреже коридора саобраћајне инфраструктуре на основном правцу државног пута првог реда број 24 Суботица-Зрењанин-Ковин („Службени лист АПВ“, бр. 19/2017).

Важећи су и следећи планови јединица локалних самоуправа:

- Просторни план града Зрењанина („Сл.лист града Зрењанина“ бр.11/11, 32/15).
- Просторни план општине Чока ("Службени лист општине Чока" бр. 11/2013).
- Просторни план општине Нови Бечеј („Сл. лист општине Нови Бечеј“ бр. 6/12).
- Просторни план општине Кикинда („Сл.лист општине Кикинда“ бр. 12/13, 16/13).

У наведеним плановима слатинско-степска и влажна станишта су резервисана за заштиту као станишта заштићених и строго заштићених дивљих врста од националног значаја. Кроз услове су дефинисане најважније мере заштите и очувања природних вредности на основу законске регулативе заштите врста и станишта, као и по усвојеним међународним конвенцијама.

Покрајински завод за заштиту природе је издао Решење о условима заштите природе за потребе израде Плана детаљне регулације обилазнице око Новог Милошева под бројем 03-579/2 од 31.05.2016. године, као и за План детаљне регулације туристичке дестинације Новог Милошева бр. 03-580/2 од 30.05.2016. године. У условима су дате мере заштите станишта заштићених и строго заштићених дивљих врста, прецизиране су смернице за планирање саобраћајнице, као и пројектовање и извођење пролаза за ситне животиње у облику мултифункционалних мостова преко водотокова/канала како би се ублажили утицаји на будуће заштићено подручје. Према званичним подацима из Централног регистра планских докумената (<http://www.crp.gov.rs>), План детаљне регулације обилазнице око Новог Милошева и План детаљне регулације туристичке дестинације Ново Милошево нису усвојени у тренутку писања студије.

III ОЦЕНА СТАЊА ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ ПОДРУЧЈА

III ОЦЕНА СТАЊА ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ ПОДРУЧЈА

III. 1. УГРОЖАВАЈУЋИ ФАКТОРИ И ОЦЕНА УГРОЖЕНОСТИ

Заслањена подручја Војводине су од најранијих времена служила за напасане стоке и за разлику од ритских шума или плодних речних алувијума и степских лесних тераса, који су били први на удару човека, она су дуго остала очувана јер номадски и локални прегонски сточарски начин коришћења предела није у великој мери одступао у погледу притиска на животну средину у односу на раније присутна велика стада дивљих хербивора који су првих миленијума након ледених доба крстарила овим простором и обликовале га. Људски утицаји који су довели и доводе до нестанка слатинско-степског мозаика станишта у Војводини су новијег порекла и најизраженији су у протеклих 150 година а огледају се пре свега у мелиорацији слатина и других влажних подручја, загађивању и обради земљишта. Негативан наталитет и изражене миграције на релацији село-град су довели до тога да антропогени притисак већих размера (даљи мелиоративни захвати, преоравање и слично) на ово подручје у извесном смислу постане мањи, што је такође са своје стране омогућило преживљавање изворних природних предела. Кроз мере активне заштите могуће је ублажити многе и даље присутне негативне антропогене утицаје.

1) Распарчавање (фрагментација) станишта

Заслањене површине на подручју природног добра већ по својој природи имају острвски карактер, будући да је њихов распоред условљен локалном комбинацијом утицаја подземних и површинских вода, типа подлоге, микрорељефа, микроклиматских карактеристика и антропогених утицаја. Наведене површине су изворно углавном везане за делове лесне терасе и подељене речним коритима, о чему сведочи и назив топонима „Сигет“ („острво“ на мађарском) који се јавља у атару скоро сваког насеља у Банату.

Преостала слатинско-степска травна и мочварна станишта на подручју природног добра су углавном сведена на острва и парчиће утиснуте у пољопривредни предео и омеђене и испресецане путевима, пругама, каналима, урбаним и руралним садржајима. Процес фрагментације или распарчавања изворних станишта поред смањења доступних ресурса и простора за живот и размножавање доводи пре свега до повећања изолације унутар популација и субпопулација дивљих врста а у случају непокретних и слабо покретних врста до њихове потпуне изолације. Тиме се смањује проток гена међу њима, што утиче на веће или мање укрштање у сродству међу преосталим јединкама и има за резултат генетски хомогеније потомство. У основи прилагођавања јединке на измењене услове спољашње средине је и дијапазон различитих генетичких варијанти унутар популација које међусобно размењују гене тј. што је популација генетски разноврснија и структуриранија то је већа вероватноћа бољег прилагођавања и преживљавања јединки носиоца неких од поменутих варијанти и мутација у новим, измењеним условима средине. Генетски релативно хомогена и уједначена популација

или субопукулација има смањен маневарски простор за прилагођавање и суочава се са већом вероватноћом нестанка.

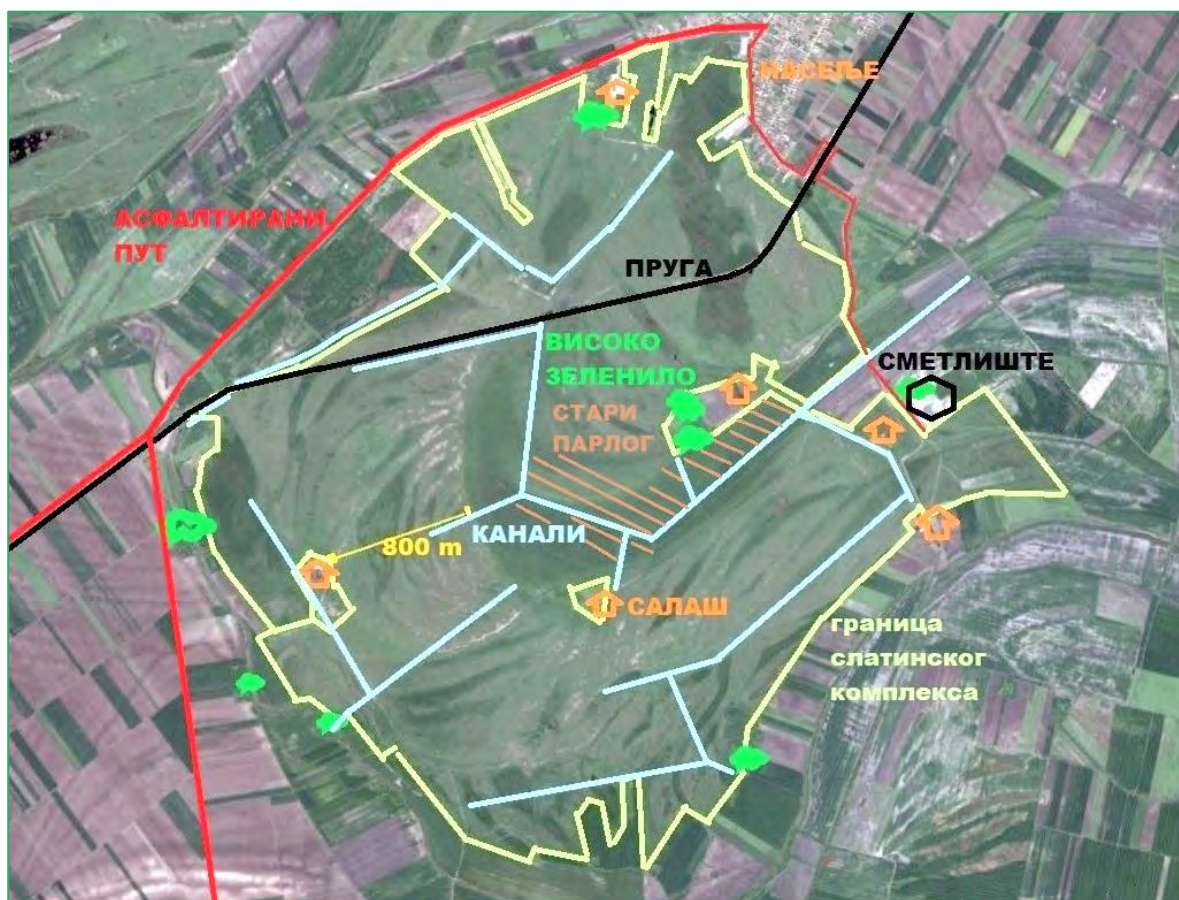
Изворна станишта имају карактеристичан скуп услова дефинисаних на пр. микроклимом, локалним педолошким и хидролошким приликама, компетитивним односима и ланцима исхране међу организмима који их насељавају. Распарчавањем станишта на мање фрагменте се све ово темељно мења и то тако да су рубови ових парчића под израженим утицајем околних, другачијих станишних типова који се битно разликују (на пр. обрадиве површине) и утичу на то да се стваран простор за опстанак врста унутар фрагмента своди на део изван ове зоне утицаја, који је у случају неких врста сведен на веома малу површину. Утврђено је да је богатство врстама много веће на природним стаништима (Batáry & al., 2009). Све ово води ка смањењу вијабилности попукулација и изумирању на локалном нивоу (Green, 2003).

Одводњавањем и преоравањем плављених депресија које су у сувим периодима године биле проходне за терестичне врсте, природне везе између слатинских целина су уништене. Преоравањем речних греда уз палеомртваје појавила су се **острвца (енклаве) обрађених површина** унутар слатинских пашњака (Слика 49). Осим самог губитка станишта, присуство и рад пољопривредних машина узнемирава птице и сисаре и може уништити њихова легла на тлу (неке врсте се гнезде и по рубовима усева). Ови утицаји се испољавају као ефекат руба (Saunders & al., 1991). Субјединице које би по величини и облику заштићеног подручја могле да садрже и станишта „унутрашњег типа“ због присуства ових енклава представљају станишта „типа руба“ у целини. Ово стање ограничава бројност попукулација животиња које су осетљиве на узнемиравање.

Неправилности у коришћењу државног земљишта омогућују **преоравање слатинских пашњака ради добијања субвенција**, што доводи до смањења површине исконских слатинских станишта и њихово претварање у парлоге (Слика 49). На више локалитета су запажени трагови орања на слатинама или значајно повећање удела ораница на рачун суседних пашњака. Отпорност слатина зависи од степена заслањености, што значи да се у случају јаче заслањених типова станишта спонтана ревитализација одвија релативно брзо. Највише су угрожене благо заслањене површине погодне за гајење култура толерантних на веће количине соли у подлози. Због лимитиране продуктивности ових земљишта, њихова обрада траје свега неколико година, након чега их остављају као парлоге - деградиране травне површине.

Салаша, економије и насеља испољавају разне негативне утицаје на живи свет, смањујући површину неузурпираних делова станишта. Осветљење, бука, саобраћај и загађење делују на растојању од неколико стотина метара. Утицаји домаћих животиња се испољавају у зависности од покретљивости врста. На терену је уочено да живина смањује разноврсност вегетације у непосредној близини салаша. Пси и мачке користе простор око салаша у кругу до једног километра као своје ловиште (Wierzbowska & al., 2012) и као неселективне грабљивице смањују бројност дивљих врста (Bíró & al., 2005; Ecsedi & al., 2006). Досадашње искуство показује да пси луталице и чобански пси често угрожавају строго заштићене врсте наших пашњака, посебно су изложена гнезда на земљи и младунци. Активност паса и мачака посебно угрожава локалне попукулације текуница које су већ примарно угрожене физичким уништењем степских станишта на подручју природног добра (Слика 40). Величина ареала активности за одрасле мужјаке износи нешто мање од 3500 m² док за адултне женке око 2500 m² (Mateju, 2006). Подаци о ареалу активности јувенилних јединки су још оскуднији и према истом аутору крећу се око 1000 m². Имајући у виду степен фрагментације изворних слатинско-степских станишта на територији природног добра и препреке каналске мреже и присуства паса и мачака у околини салаша и насеља, јасно је да су сезонска миграција, потрага младих јединки за новим

стаништима и размена генетског материјала између популација и делова популација и на подручју природног добра веома отежани (Hoffmann & al., 2002).

Слика 49: Слатинско-степски комплекс Пактово поседује релативно компактан облик али се овде ефекат руба испољава око греда на којима су смештени салаши, површине сађеног високог зеленила и локално сметлиште. Узимајући у обзир зоне кретања домаћих и дивљих врста наведених антропогених станишта доводи се у питање постојања површина које испуњавају захтеве осетљивих врста.

Фрагментација станишта представља растућу претњу за европске лептире. Природна станишта присутна овде несумњиво делују као рефугијална за велики број врста, па тако и за строго заштићене врсте лептира пронађене овде.

Неке врсте организама које представљају веома важну карику у ланцима исхране на подручју природног добра као што су врсте зелених жаба имају веома сложену организацију популација и припадају метапопулационом типу. Овако организоване популације у природи организоване су тако да постоји више дискретних репродуктивних центара (дема), између којих постоји проток гена. Проблем заштите ових врста везан је за уништење станишта на којима се налазе локални репродуктивни центри, што може да доведе до нестајања локалних популација. Нестанак ових врста неминовно би за собом повукао и нестанак других врста, посебно птица које се хране овим жабама. Све врсте водоземаца се у јувенилном стадијуму, после завршене метаморфозе селе и траже нова станишта. Крекетуша (*Hyla arborea*) може да пређе до 12, 6 km годишње, а мала зелена жаба (*Pelophylax lessonae*) која је била ухваћена и

маркирана, нађена је 15 km даље (Green, 2003). Врсте водоземаца и гмизаваца које имају бољу способност дисперзије су уједно и најосетљивије на фрагментацију и неповезаност појединачних станишта. Нека истраживања (Semlitsch & Russell Bodie, 2003) показују да водоземци у просеку мигрирају од 159 до 290 метара од обале водене површине (минимално 20 до 30, максимално до 1600 метара). Гмизавци мигрирају у просеку од 127 до 289 метара од обале (минимално 30, максимално до 1600 метара). Насупрот њима, седентарне, мање миграторне врсте су и најмање осетљиве на фрагментацију и неповезаност станишта. Високо дисперзне врсте поред горе наведених ограничавајућих фактора дисперзије, могу миграцијом населити суб-оптимална станишта, као што су тзв. еколошке клопке (на пр. станишта богата предаторским врстама риба попут рибњака, загађена станишта итд.), што такође онемогућава успостављање вијабилне популације на локалном нивоу и доводи до даљег пада у бројности јединки те врсте. Осим репродуктивних центара (привремених и сталних водених површина) веома је битно и њихово окружење. Терестични, суви предели, покривени вегетацијом, који окружују баре, мочваре и канале, представљају веома важна станишта на којима се водоземци и гмизавци хране и где проводе зиму у хибернацији.

2) Физичко уништење станишта

Преоравање травних станишта је најзаступљенији вид директног физичког уништавања станишта а нарочито је изражено од ступања на снагу Закона о пољопривредном земљишту („Сл. гласник РС“, бр. 62/2006, 65/2008-др., 41/2009, 112/2015, 80/2017 и 95/2018 – др. закон) који омогућава промену културе на парцелама државног пољопривредног земљишта (укључујући и ливаде) те њихово преоравање и претварање у ратарске површине. Систем субвенционисања заснован на површини земљишта под културом а не по оствареном приносу погодује преоравању великих површина под земљиштем нижих класа (каква су земљишта на заслањеним подручјима).

Заслањени типови земљишта су због својих механичких својстава веома погодни за изградњу рибњака који су на слатинама у Војводини често грађени у природним сланим депресијама или су слана језера и баре преображени у рибњачке површине (случај језера Острово и Дерачке баре). Ово је уз еутрофикацију довело до уништавања више од 50% популација сукулентних халофита (*Salicornia europaea*, *Suaeda sp.*, *Salsola soda*) током протеклих пола века у Банату и Бачкој.

Скидање травног покривача за потребе озелењавања спортских терена, приватних поседа и слично је у новије време учестала појава на слатинско-степским површинама у Војводини. Поред тога што се на овај начин уништава микрорељеф земљишта и поспешује ерозија честица горњег дела педолошког профила ово доводи до непосредног уништења вегетацијског покривача са целокупном банком семена са храњивим материјама, што онемогућава обнову оригиналне вегетације.

Стање популација свих врста водоземаца у директној је вези са стањем акватичних биотопа који су им неопходни за нормално одвијање животних циклуса, односно за полагање јаја, излегање ларви (пуноглаваца) и одвијање метаморфозе из ларвеног у адултни облик. Генерално говорећи, бројност водоземаца директно је условљена хидрографским приликама које владају на појединим теренима. Но, правилније је рећи да водоземци за свој опстанак захтевају комбинацију водених и копнених станишта. Наиме, велика већина врста водоземаца у Војводини (мали мрмољак, подунавски мрмољак, гаталинка, црвентрби мукач, зелена крастача, шумска жаба) борави у воденој средини само током сезоне парења, у пролећном периоду, док остатак године проводе ван воде, на копну, где се хране и где током хладног

периода године улазе у хибернацију, па је за њихов опстанак веома значајна и шира приобална зона око водених станишта. Приобална зона, такође представља једино место где све присутне врсте гмизаваца могу успешно да положе јаја (посебно овде присутне врсте које су више везане за воду попут барске корњаче и белоушке), односно једино место где могу да презиме.

3) Ратарство

Ширење пространих интензивно обрађених пољопривредних монокултура на уштрб пашњака и ливада аутоматски повлачи за собом нестанак станишта и смањење биодиверзитета на локалном нивоу а посматрано у ширем контексту доводи до распарчавања постојећих станишта, пресецања и погоршања функционалности еколошких коридора и миграторних путева копнених и водених врста и најзад до смањивања и изолација (суб)популација многих дивљих врста, нарочито оних седентарних и слабије покретних. На пример утврђено је да природна станишта окружена монокултурама, када су у питању инсекти, насељавају претежно врсте које су карактеристичне за околне пољопривредне површине уз у мањој мери присутне врсте природних станишта. На пољопривредним површинама је забележен мањи број врста инсеката али са већом бројношћу њихових популација (Starý & Pike, 1999).

Поред тога у најпогубније ефекте које има земљорадња на биодиверзитет подручја спадају загађење и тровање услед неодговарајуће примене хемијских препарата који имају примену као пестициди и минерална ђубрива. Под неодговарајућом применом поменутих препарата се подразумева: примена забрањених врста препарата, њихова примена на начин који није предвиђен упутствима за употребу, у количини која није предвиђена или је забрањена упутствима за употребу, на подручјима која су забрањена (мала удаљеност од водених тела) као и уз помоћ забрањених техничких средстава. Поред директног тровања циљних и многих других врста које су присутне у непосредној околини, на овај начин се нарочито у случају претераних третмана овим препаратима по питању њихове количине и учесталости коришћења загађују земљиште и подземне воде. Како су слатине и влажне ливаде подручја са израженом динамиком односно струјањем подземних вода на овај начин се отрови могу пренети у околину. Површинске и подземне воде оптерећене вишком минералних ђубрива и других хемикалија се гравитационо спирају у влажна станишта, слане баре, локве, депресије доприносећи у значајној мери еутрофизацији оваквих станишта и нестанку врста које представљају темељне вредности подручја. Једна од последица које прате овакву праксу у примени хемијских препарата је и проређивање и нестанак ретких врста биљака везаних за традиционалне начине коришћења земљишта попут кукоља (*Agrostemma githago*), подланка (*Camelina alyssum*), тршље (*Neslia paniculata*), кљуноврата (*Euclidium syriacum*), стазарке (*Coronopus squamatus*), врсте врбене (*Verbena supina*), посунца (*Heliotropium supinum*) и других, које су у Србији постале ретке а у земљама средње Европе се неке од њих већ налазе у Црвеним књигама и Црвеним листама флоре. Још значајнија негативна последица је **нестанак врста опрашивача** који је попримио регионалне размере, што даље ланчано утиче на нестанак биљних врста везаних за њих.

Негативан утицај **биоцида на птице и сисаре** остварује се услед неодговарајуће примене хемијских препарата који се у пољопривреди користе као пестициди или минерална ђубрива. Нарочито велике губитке у популацијама строго заштићених врста птица изазива неодговарајућа примена инсектицида карбофурана.

Осетљиве строго заштићене врсте птица су птице грабљивице, нарочито: белорепан, мишар, крсташ, еја мочварица. Осим њих, све остале карниворне врсте птица које се хране копненим

животињама. Евтрофикацијом су захваћене птице водених станишта. Осетљиве врсте сисара су глодари, звери и висока дивљач.

Последице деловања биоцида на птице и сисаре: непосредно угињавање захваћених јединки (оних које конзумирају отровне материје – примарно тровање, као и оних које конзумирају отроване јединке или лешеве - секундарно тровање), нарушавање других физиолошких процеса, услед чега настаје оштећење здравља и немогућност функционалног живота. Вештачка ђубрива, посебно азот и фосфор у њима, могу да се акумулишу у плитким воденим стаништима и да узрокују значајне промене квалитета воде, уз последично зарастање водених тела и убрзану сукцесију биљних заједница.

Површине под пољопривредним монокултурама утичу на локално смањење влажности ваздуха, што је значајан негативан фактор за водоземце. Међу биоцидима који загађују површинске и подземне воде треба издвојити атразин, земљишни хербицид који се користи за сузбијање широколисних корова у ратарској производњи, посебно у кукурузу и сирку. Третирање земљишта атразином врши се у пролеће, тако да је тада његова концентрација у површинским и подземним водама највећа и поклапа се са периодом када све овде присутне врсте водоземаца полажу јаја. Јаја водоземаца се развијају у води и директно су изложена утицају атразина. Атразин ремети хормонску равнотежу и смањује бројност мушких јединки у популацијама водоземаца. Изазива хермафродитизам код мужјака, па чак и претварање мушких јединки у женке, које се потом могу парити са (преосталим) мужјацима и полагати јаја. Периодичне флукуације у концентрацији атразина у води могу да утичу на велике делове одређених популација. Много фактора утиче на смањење бројности водоземаца. Ендокрини поремећаји које проузрокују пестициди су само један узрочник, а атразин је само једна компонента тих узрочника. Но, његова широка примена, глобално посматрано, као и начин и време његовог коришћења чине да атразин има значајан негативни утицај на популације водоземаца. Новији докази упућују на то да атразин потенцира и паразитске инфекције код водоземаца (Hayes & al., 2003).

Негативан утицај орања ливадске вегетације (Слика 50) на птице је многострук и огледа се кроз култивацију (преораване и заснивање ратарске производње култура плодореда) подручја чија је вегетација ливадска или која се користе као пашњаци. Нарочито је распрострањено од 2006. године, од како је на снази Закон о пољопривредном земљишту ("Сл. гласник РС" бр. 62/2006, 65/2008-др., 41/2009, 112/2015, 80/2017 и 95/2018 – др. закон), на основу кога постоји могућност легалне промене културе на парцелама државног пољопривредног земљишта (нарочито ливада) и њихово преораване ради претварања у ратарске површине.

Слика 50: Преоравање фрагмената сланих ливада на локалитету Девесиље код Новог Бечеја, март 2017. (Р. Перић).

Последице деловања на птице: губитак станишта специјализованих врста, измена вегетационих карактеристика и јачи предаторски притисак на врсте птица које се гнезде на измењеним површинама. Такође надирање инвазивне вегетације.

Предлог смањивања ризика: рестаурација култивисаних парцела које су имале катастарску намену ливада и пашњака. Доследна примена законодавства приликом давања у закуп државног пољопривредног земљишта.

Паљење жетвених остатака и суве вегетације је веома учестало у Војводини и понекада пламен захвати и травну вегетацију и вегетацију мочвара и бара у околини (Слика 51). Поред непосредног уништавања ситнијих животињских организама (на пр. птичја гнезда, гуштери, глодари и слично) паљење жетвених остатака доводи до нестанка одговарајућег станишта и заклона, а у случају да се спроводи током јесени и до нестанка резерви хранљивих материја за врсте активне током зиме.

Слика 51: Пожар на пашњаку у околини Острова, мај 2012. (Р. Перић).

Употреба пестицида у интензивној пољопривредној производњи повећава стопу морталитета или доводи до измена у уобичајеном понашању инсеката полинатора. Као резултат, јавља се пад густине популације, диверзитета али и екосистемских услуга које пружају полинатори. Пракса из Холандије је показала да смањење употребе агрохемијских мера је утицала на повећање диверзитета пчела и осоликних мува (Tscharntke & al., 2007).

4) Промене водног режима

Повећање површине и побољшање квалитета обрађених површина се већ вековима сматра приоритетним циљем развоја у Војводини. Заслањени типови земљишта се сматрају деградованим, а за побољшање њихових веома скромних производних капацитета традиционално се издвајају значајна средства. О томе говоре следећи наводи стручњака задужених за управљање водама и земљиштем: „Стога се ове дефектне творевине убрајају у групу изразито анормалних земљишта, које (...) због изворно неповољних својстава захтевају примену доста скупих и сложених мелиорација“ (Milković i Стрчевић, 1989). Први степен мелиорације слатина је смањење нивоа фреатске издани изградњом система канала за одводњавање.

Већина постојећих система за одводњавање недовољно, или чак уопште, не уважава еколошке аспекте речних коридора и сливова. Изградња водопривредних објеката (канала за одводњавање, насипа за одбрану од поплава, устава, црпних станица и других хидротехничких грађевина), при предузимању мера одбране од спољашних и унутрашних поплава, искључиво са инжењерског становишта, узроковала је нагле и драстичне промене природног хидролошког режима, фиксирање неприродних облика водотока, одвајање отворених водотока од њихових плавлених површина, итд. Њихове последице су дугорочне и пре свега су видљиве у масовним и драстичним губицима станишта и биолошке разноврсности. Досадашња бројна искуства су показала да се **скупим мерама обране од поплава** није постигла боља заштита, али да су животна средина, одрживи развој и биолошка разноврсност претрпели ненадокнадиве штете.

Нарушавање водног режима карактеристичног за континенталне слатине који подразумева сезонска узлазно-силазна кретања подземних и површинских вода богатих солима натријума, магнезијума, калијума је један од најизраженијих угрожавајућих фактора на подручју природног добра. Изградња хидросистема ДТД је поспешила одржавање низа помоћних мањих каналских мрежа које су данас присутне готово на свим слатинама у Војводини. Палеомеандар Тисе „Острово“ изгубио је карактеристике заслањеног језера услед **обимних мелиорација** на земљишту типа солоњец солончакасти ради интензивног узгоја рибе од 1965. године, чиме је претворен у еутрофно слатководно водно тело. У досадашњем периоду вода је пражњена у ОКМ канал пресипањем из сегмента у сегмент, а планирана је изградња испусног канала којим ће се еутрофне воде директно испуштати у ОКМ канал из појединачних сегмената.

Нестанак влажних станишта као резултат сниженог нивоа подземне воде или директног пресецања корита језера, бара и депресија мелиоративним каналима се уочава на целом простору. Постојећи систем мелиоративних канала пресеца многе депресије, при чему одводи и воду која потиче од падавина.

Због великих осцилација годишњих количина падавина, упркос изграђеног система за одводњавање, у изразито влажним годинама долази до плављења нижих делова терена. Периодично плављене слатине нису повољне за обраду, због чега се и даље користе као ливаде и пашњаџи. У годинама са просечним количинама падавина, ове слатине се под утицајем мелиоративних канала исушују у ранијој фази вегетационог периода у односу на природно стање због чега се продукција биомасе смањује.

Раслањивање слатина (Góri & Kapocsi, 2005; Molnár & Borhidi, 2003) наступа као последица смањења нивоа подземних вода и измењене динамике њихових годишњих осцилација што директно угрожава најспецифичније типове станишта ових подручја. Раслањене површине би се постепено путем природне сукцесије претвориле у степу („остепњавање“). Конверзијом степских површина у оранице током претходних векова су нестале површине са којих би се одвијало усељавање степских врста, због чега се на деградиране, остепњене слатине усељавају широко распрострањене врсте и корови са околних пољопривредних и рудералних станишта који подносе мање количине соли у земљишту и компетитивно су снажније, попут пиревине (*Elymus repens*). Промена физичко-хемијских особина тла уз продор других врста су условили смањење и нестанак неких претежно облигатно халофитских врста са подручја природног добра (*Salicornia europaea*, *Suaeda prostrata*). Поред нестанка биљних врста и заједница одсуство кретања вода на слатинама дугорочно доводи и до губитка микрорељефности (која је основна особина слатинског предела у односу на друга примарна травна станишта Евроазије) и тиме до губитка потенцијалних станишта многих врста везаних за мале барице, локве и плавна травна станишта, као што су ендемске врсте панонских слатинских рачића, птице мочварице из реда шљукарица, неки водоземци, поједине врсте вилиних коњица, којима су ово једина станишта за исхрану и размножавање у широком пространству махом преораног предела.

5) Загађење воде

Најизраженији облик загађења вода на подручју природног добра је еутрофизација. Вредност индекса сапробности, израчунатог на основу испитивања састава фитопланктона воде приликом валоризације подручја природног добра односно анализе индикаторских табличних

вредности (Pantle & Buck, 1955) износила је **1,98**, што одговара категорији β -мезосапробних вода, тј. другој класи бонитета.

Како су заслањена водена тела окружена обрадивим површинама а налазе се у палеомеандрима и депресијама, она представљају сливно подручје за воде из пољопривредног окружења. Бразде у њивама по падинама око бара и копова су често заоране у правцу управном на корито воденог тела до самог његовог обода, што олакшава сливање падавина са вишком органских материја богатих нитратима и фосфатима, пестицидима и другим материјама. Један део ових материја се процеђује са атмосферским водама кроз слојеве земљишта до подземних вода загађујући и њих. Поред тога, са заораних површина се путем ветрова (који су изражени баш када су ти радови у току) и киша преносе велике количине финих честица земљишта којима се засипају баре и депресије. Органско оптерећење и засипање погодују масовном развоју трске која добро подноси виши садржај соли у подлози и поседује снажан ризом са столонима дугим и 10 m. Овакве халофилне групације трске имају инвазивни образац ширења и понегде обрастају све плиће делове и обалски појас сланих бара и језера (као на пример у кориту некадашњег сланог језера Острово). У најугроженије групе се убрајају организми чије присуство представља темељне вредности природног добра: врсте сланих високих ситишта и амфибијске обалне заједнице, планктонски рачићи сланих језера, птице шљукарице као и организми који су већим делом свог животног циклуса везани за водену средину (нарочито вилини коњици и неки водоземци). Пестицидима и органским ђубривима изазвано хемијско загађење и органско оптерећење воденог тела сланих језера и бара мења њихову рН вредност, што отежава опстанак врста прилагођених одређеном распону физичких и хемијских карактеристика воде и тла, доводећи до слабљења и нестанка њихових (суб)популација.

На пример, водоземци су генерално високо осетљиви на загађење воде због њиховог карактеристичног животног циклуса као и због њихове физиологије, односно усвајања воде и ваздуха преко коже. Многа водена тела у Војводини, као што су канали, потоци, баре служе као колектори отпадних вода као и бујичних вода које са околног терена спирају разне полутанте (тешки метали, фосфор, ђубрива, пестициди, соли...). Због тога је неопходно око оваквих станишта обезбедити и ширу заштитну, бафер зону.

б) Неприлагођено управљање рибњацима на рубу заштићеног подручја и изградња рибњака

Негативан утицај неприлагођеног управљања рибњацима се огледа кроз нагло смањивање, односно повећавање нивоа воде у базенима у периоду гнежђења птица, као и узнемиравање птица у периоду гнежђења обављањем уобичајених радњи у циклусу производње: храњење рибе, примена ветеринарских препарата и других хемијских средстава, кретање чамцима, кошење и одржавање насипа. Плашење великог вранца пуцњевима из гасних топова, ватреног оружја или стварањем буке такође је честа пракса на рибњацима и може да узнемирава и друге врсте. Последице има и пракса која се одвија на рибњацима а није део циклуса производње рибе: неконтролисана сеча и паљење вегетације (пре свега жбуња, трске и рогоза) и непланирана сеча флотантне и субмерзне вегетације.

Последице су многоструке: нагло смањивање и повећавање воде у рибњачким базенима има за последицу погоршање животних услова за птице које се гнезде у свим типовима водене вегетације. Уколико гнезда и младунци остају на местима гнежђења без минималне количине воде, биће напуштени а процес гнежђења прекинут. Уколико се ниво воде повећа изнад

висине на којој се у емерзној вегетацији налазе гнезда, јаја и младунци биће поплавлени а процес гнежђења такође прекинут. Уколико се услови гнежђења не ревитализују наредне сезоне, у случају мешовитих колонија чапљи колонија ће бити трајно напуштена. Учестало узнемиравање птица на гнездима (кретањем чамцима на критичној удаљености, пуцањем и другом буком) у периоду инкубације јаја може да изазове напуштање гнезда и престанак гнежђења. Неконтролисано уништавање вегетације (односи се и на површине ван рибњака са акватичном вегетацијом) делује веома комплексно, уништавајући или привремено мењајући еколошке карактеристике места гнежђења, исхране, ноћења и задржавања током миграције веома великог броја врста.

Предлог смањивања ризика: веома пажљиво планирање активности на рибњацима (сваком рибњачком језеру) и избегавање угрожавајућих активности или начина на који могу да проузрокују описане последице. У пракси то дозвољава могућност манипулације водним режимом ако се на предметним базенима не гнезде строго заштићене врсте, пре или након периода гнежђења. Сеча вегетације је могућа само ван периода гнежђења птица и уз остављање оптималне површине непосечене вегетације. Контролисано паљење вегетације могуће је, са циљем активног управљања, на претходно одабраним површинама и уз неопходне мере заштите од ширења ватре. Третирање рибњачких површина из ваздуха, без обзира на врсту препарата, потребно је потпуно избећи.

Подизање рибњака доводи до уништавања природних станишта (најчешће сланих мочвара) и изазива локалне измене водног режима. Рибњаци, пратећи објекти и антропогене површине представљају станиште врстама које природно нису присутне на слатинско-мочварном мозаику (чапље, галегови, свраке, пацови). Путем конкуренције (такмичење за храну и простор) или предаторства (предатори гнезда или младих јединки) ове широко распрострањене врсте могу да смање успех размножавања пустарских врста у зони најучесталијег кретања усељених врста (од 500 до 1500 метара). Начин управљања рибњаком „Острво“ (чишћење се врши пресипањем воде из сегмента у сегмент до реципијента и измуљивањем) утиче на пораст садржаја загађујућих материја у каналском систему. Услед делимичног задржавања ефлуента на локацији пре испуштања у реципијент, део садржаја из рибњака разложен је на лицу места или се разлагање настављало на простору у окружењу локације где је одлаган муљ из рибњака. Изградњом мањих канала за директно упуштање непречишћених отпадних вода из појединачних сегмената у ДТД канал, које се планира у наредном периоду, знатно ће се повећати количина органске материје на осталим олиготрофним слатинским стаништима заштићеног подручја.

7) Промене структуре предела формирањем антропогених станишта

Промена структуре предела повећава угроженост врста које представљају темељне вредности подручја. Ретке и угрожене врсте већином су везане за травне (слатинске и степске) пустаре и прилагођене су условима пространих отворених станишта: птице се гнезде на земљи, њихови младунци у случају опасности остају непомици, а ситни сисари се крију у подземним ходницима. Ове прилагођености указују на чињеницу да су у природном стању предела птице грабљивице биле најбројнији предатори подручја. Садњом високог зеленила се врши фрагментација пустаре, смањујући станишта пустарских врста (Berg & al., 2015; Besnard & Secondi, 2014). Разни типови високог зеленила представљају нова станишта у пределу која омогућују насељавање врстама које се хране јајима и младунцима (лисица, ласица, сврака, шакал итд.) врста специјализованих за пустаре, смањујући њихов успех размножавања (Reino & al., 2010; Herzon & O'Hara, 2007; Morgado & al., 2010). Подизање високог зеленила уз

саобраћајнице због отвореног типа предела може значајно повећавати и страдање дивљих врста на путевима (Orlowski, 2008).

Подизањем високог зеленила или ширењем инвазивних дрвенастих врста мења се карактеристична структура пустарског предела смањујући пејзажне и еколошке вредности простора. Доминација пустарске вегетације, са малобројним шумским површинама је била основна природна карактеристика предела. Визуелне особине и јединствени карактер предела су одређени вегетацијом и карактеристичним рељефом, а угрожени су садњом шумских монокултура и ширењем инвазивних врста. Састојине сађених монокултура или шикаре инвазивних дрвенастих врста мењају најзначајнију визуелну карактеристику предела, а то је појава пространих отворених површина које се често пружају до хоризонта. Врсте травних станишта прилагођене су условима пространих отворених станишта, због чега су многе од њих осетљиве не само на фрагментацију (Heim & Báldi, 2009) него и на промену структурних особина предела, као што је подизање високог зеленила (Herzon & O’Hara, 2007; Reino, & al., 2010). Високо зеленило омогућује насељавање **предатора гнезда**, као што су свраке и повећава број других грабљивица (лисице, ласице, шакал и сл.) на датом простору. Компетиција и предаторство од стране широко распрострањених врста антропогених зелених површина угрожава опстанак птичијих врста које припадају темељним вредностима слатинских станишта (Herzon & O’Hara, 2007; Morgado & al., 2010). Успех гнежђења најугроженијим птичијим врстама панонских слатина знатно смањују дивље грабљивице, међу којима су лисица, јеж, твор, и сврака, као и домаће мачке и пси (Ecsedi & al., 2006). Веома је значајно очувати хомогеност травних станишта на централним деловима слатина, а подизање зеленила вршити на рубним деловима, где су и педолошки услови повољнији.

Слика 52: Деоница главног канала која је 2012. године била одржавана испашом оваца, спречавајући појаву инвазивних врста. Немарност чобана је довела до појаве претеране испаше и уништавања травног покривача у близини неких торова (К. Сабадош).

Садњом монокултура хибридних топола или багрема (Слика 52) настају деонице неповољне за кретање врстама пустарских станишта. Због недостатка испаше и кошења унутар састојина подизање шумских засада поспешује ширење инвазивних дрвенастих врста које претварају

светле, једносратне састојине у двосратне густе шикаре. Негативни ефекти монокултура слабије су изражени на просторима где се врши редовна испаша старијих засада (Слика 52), чиме је омогућено очување делова ливадске вегетације.

Далеководи као вештачке структуре унутар предела могу имати и бројне негативне последице на станишта живог света и строго заштићене врсте, међу којима се истичу колизија и електрокуција крупних врста птица (Пузовић, 2007). Они се могу потпуно избећи правовременим планирањем траса и интерсекторском сарадњом. Треба имати у виду и да стубови далековода у атару, због неприступачности и релативно мирног окружења, често служе за гнежђење ретким птичјим врстама.

Слика 53: Косина канала Банатска Паланка–Нови Бечеј југоисточно од Сланог копова. Ливадске површине косина су уништене ширењем багремца а степска вегетација обалног појаса је сужена садњом монокултуре багрема (К. Сабадош).

Мрежа мелиоративних канала који садрже дугачке појасеве травне и мочварне вегетације значајно повећава повезаност влажних станишта унутар заштићеног подручја, омогућавајући миграције животиња, ширење семена и плодова као и друге видове размене генетског материјала (Forren & al., 2000). Канали у Војводини често представљају и станишта заштићених врста (Сантовац, 2007; Stojanović i sar., 2007b; Николић и сар., 2008). Такође повећава се и повезаност са обрађеним површинама, што је повољно за кретање врста које се хране и на полуинтензивно обрађеним њивама. Системи мелиоративних канала чије обале често садрже и остатке природних станишта представљају еколошке коридоре за дневна и сезонска кретања дивљих врста (Šálek & al., 2009) и, уколико нису сувише загађени, заменска станишта за најтолерантније врсте мочвара и влажних ливада (Herzon & Helenius, 2008; Horváth & Sztár, 2007; Verdonschot, 2012; Marja & al., 2013) која повећавају биодиверзитет аграрних подручја. Канали истовремено олакшавају и кретање загађујућих материја са обрађених површина према већим природним целинама, угрожавајући опстанак осетљивих врста влажних станишта. Очување травног појаса дуж обала може значајно да умањи дифузно загађење: количина хемикалија и хранљивих материја које доспевају са обрадивих површина у канале се смањује сразмерно са ширином приобалног зеленог појаса (Dorion & al., 2006;

Mayer & al., 2006). Канали који током целе године садрже воду представљају баријеру, непремостиву препреку за сувоземне врсте. Мањи водотоци региона у природном стању су имали веома низак водостај крајем лета а у екстремно сушним годинама су остајали без воде (Kalaris, 1993), што је омогућавало кретање врста преко панонских пустара. Висок ниво воде у већим каналима повећава фрагментацију шумо-степских и пустарских станишта што смањује размену генетског материјала између субпопулација одвојених каналима. Квалитет еколошких коридора већих канала чије косине и травне обале служе као коридори врстама травних и мочварних станишта, погоршава се појавом дрвенасте вегетације. Ширењем инвазивних врста, као што су багремац, пајасен или пенсилванијски јасен (Слика 53), прекида се континуитет травних коридора, а истовремено се стварају услови за усељавање грабљивица.

Асфалтиране саобраћајнице смањују могућности кретања животиња у простору и на тај начин повећавају фрагментацију станишта а страдањем јединки на путу директно утичу на бројност њихових локалних популација, (Forman, 1995; Benitez-Lopez & al., 2010; Trombulak & Frissel, 2000). Негативни утицаји буке, вибрација и осветљења на равним и отвореним подручјима делују у широком појасу, од 300 до преко 1000 метара (Benitez-Lopez & al., 2010; Palomino & Carrascal, 2007; Baldauf & al., 2008; Beckerman & al., 2008; Hagler & al., 2009), смањујући површину станишта повољних за опстанак осетљивих врста. Предметно подручје је пресечено локалним путевима између насеља који директно (угинуће водоземаца и бескичмењака) и индиректно (бука, загађење, светлост фарова) угрожавају локалне популације. За бројне врсте ситних животиња прелаз преко асфалтираних путева је успешан само у случају изузетно повољних околности (нпр. жабе могу да прелазе саобраћајнице у случају незнатне фреквенце саобраћаја, под условом да су влажност ваздуха и земљишта довољно високи, а температура асфалта није значајно већа од температуре околних природних површина). Постојећи путеви повећавају изолацију субпопулација водоземаца и осталих слабо покретљивих животиња и повећавају морталитет услед страдања на саобраћајницама (Trombulak & Frissel, 2000; Luell & al., 2003, Сабадош и Делић, 2005; Ficetola & al., 2009) што током дужег времена може да доведе до инбридинг депресије, смањења генетске варијабилности и опадања вијабилности код малих, изолованих популација односно до њиховог изумирања (Green, 2003).

Изградња планираних саобраћајница преко заштићеног подручја у великој мери би утицала на фрагментацију станишта и погоршање квалитета животне средине. Локални путеви ван насеља су најчешће неасфалтирани и имају улогу повезивања насеља и пољопривредних површина. У близини ових путева спорадично се одлаже чврст отпад, што има директан негативан утицај на станишта. Изградњом и коришћењем асфалтних путева уништавају се, нарушавају и расцепкавају природна станишта и угрожавају биљне и животињске врсте, узнемиравају и доносе загађење и појачано присуство људи и ремете пејзажну целину.

Аеродром јужно од насеља Бочар је планиран на слатинском станишту, услед чега је смањена површина природних станишта и ограничена могућност већег обухвата заштићеног подручја.

8) Урбанизација

Ширење насеља са пратећом инфраструктуром и зона објеката за рекреацију и одмор поред директног физичког уништења станишта или нарушавања њихове непосредне околине у виду буке, вибрација, отпада и узнемиравања током већег дела године у значајној мери пресеца коридоре и миграторне путеве врста, па и проток гена између удаљених (суб)популација. Многе врсте водоземаца на пример су везане за одређене зимовнике и мрестилишта и једном фиксирани миграторни правци се упркос њиховим масовним страдањима на путевима не напуштају (Džukić, 1995), а у случају нарушавања станишта већина јединки престаје да се

репродукује. Путеви се убрајају у кључне баријере за миграције водоземаца у периоду парења а такође утичу на фрагментацију и деградацију станишта птица и изолацију њихових популација (Marzluff, 2001). Поред наведених ефеката посебан аспект овог проблема представља загађење које се шири дуж инфраструктурних праваца у виду издувних гасова и одлагања чврстог отпада дуж њих, затим ширење инвазивних врста биљака које се најчешће преносе дуж саобраћајне и железничке мреже на велике даљине транспортом житарица, земље и слично и одржавају захваљујући постојању појаса уз путеве и пруге који одговарајуће службе одржавања периодично косе, тарупирају, насипају. Овако нарушена станишта су идеална за насељавање и опстанак инвазивних врста и еколошких опортуниста, док се број врста специјалиста смањује. Домаће животиње попут паса, мачака и свиња по периферији села, градова и викенд зона се хране и дивљим врстама биљака и животиња са остатака очуваних станишта на пр. са ситним глодарима, текуницама, птићима врста које се гнезде на земљи, гуштерима, жабама, бескичмењацима и слично, поред тога што могу представљати векторе паразита и разних обољења или чак генетског загађења популација дивљих сродника (на пример у случају домаће и дивље мачке).

Како су урбани садржаји са пратећом инфраструктуром, односно сама инфраструктура планирани најчешће на површинама земљишта у државној својини а у случају природног добра то су ливаде и пашњаци, ови станишни типови и врсте специјализоване за живот на њима се убрајају у најугроженије.

Активности **унутар грађевинског подручја насеља** у окружењу имају непосредан и посредан утицај на заштићено подручје. Део грађевинског подручја насеља који се граничи са подручјем природног добра припада стамбеним зонама. Како се најинтензивнији негативан утицај манифестује загађењем из индустријских објеката, планирањем радних зона морају бити испоштована просторна ограничења, грађевинско-техничке и биолошке мере заштите. Планирањем проширења грађевинских подручја насеља и радних зона ван насеља су смањене површине природних станишта.

9) Промене у пољопривредној пракси

Очување панонских пустара зависи од пољопривредне праксе (Halada & al., 2011; Ostermann, 1998) која је омогућавала опстанак природних вредности до садашњости. **Напуштање традиционалног начина** обављања пољопривредних делатности (обrade земљишта, пашарења), који је на овом подручју био практикован од самог настанка насеља у окружењу, довеле су до негативних ефеката на стање природних површина. Интензивна обрада земље са неодговарајућом применом агротехничких мера и набијање земљишта од стране тешке механизације за последицу имају измене у саставу и структури земљишта, што се одражава и на промене у природним стаништима. Постојање великих површина под монокултурама, недостатак међа и пољозаштитних појасева појачава негативне ефекте фрагментисаности природних станишта и условљава опадање биодиверзитета. Негативни ефекти на природна станишта настали су и као последица промене начина држања стоке и примене аграрних пракси које нису биле у сагласности са традиционалним пољопривредним методама. Недостатак пашарења резултује нагомилавањем биомасе и има негативан утицај на неке веома ретке врсте. Са друге стране, препаша, праћена великом концентрацијом животиња по јединици површине, такође може представљати проблем због неселективности појединих врста током исхране, као и гажења (а тиме и кварења структуре и особина) осетљивог површинског слоја земљишта.

Недостатак испаше и кошења са аспекта екосистема значи искључење кључних чланова животних заједница из кружења материје и енергије. То су крупни биљоједи, који испашом и гажењем одржавају разноврсност вегетације. Како су дивље врсте у панонском региону већ хиљадама година замењене домаћом стоком, традиционално пашарење је предуслов очувања панонских пустара (Dítětová, 2016; Molnár & Borhidi 2003).

Код неких типова вегетације испаша може бити замењена редовним кошењем (Kelemen, 1997, Viszkó, 2012). Последице престанка кошења и испаше су описане у публикацијама везаним за управљање овим и сличним стаништима (Dítětová, 2016; Kelemen, 1997; Molnár & Bagi, 1997; ŠeffEROVÁ StanOVÁ & al., 2008). Недостатак гажења и одлагање измета доводи до хомогенизације станишта и узрокује нестанак врста које насељавају огољена или хранљивим материјама богата микростаништа (Kelemen, 1997; Somodi & al., 2004). Ако изостане природно или вештачко одстрањивање дела биомасе, долази до нагомилавања суве биљне материје, што води до смањења броја врста травних заједница. Недостатак регулације структуре биљног покривача путем испаше доводи до обрастања шумо-степских станишта глогом или инвазивним врстама (Botta-Dukát & Balogh, 2008; Kelemen, 1997; Skorka & al., 2010). Хомогенизација структуре слатина као резултат испаше се уочава на слатинским фрагментима у околини Бочара и Новог Милошева (Пречка, Конице, Црвене штале-Делечир) и на Острову, а ширење жбуња и инвазивних врста на влажним ливадама и степским фрагментима угрожава неке еколошке коридоре подручја. Садашњи тренд развоја пољопривреде може довести до неповољних промена на целом подручју. Недостатак микростаништа настао услед гажења од стране стоке или због локалне појаве вишка органске материје измета доводи до нестанка специјализованих животињских врста травних станишта (Carlsson, 2013). Нестанак ниске или веома проређене вегетације на панонским запуштеним пашњацима води до локалног нестанка текунице и угрожених птичјих врста као што су жута плиска и пољска шева (Báldi & al., 2013). Нестанак сезонске динамике испаше по разним типовима станишта (Varga & al., 2016) доводи до деградације пашњака и нестанка одређених биљних врста, првенствено дикотила (Viszkó, 2012). Због смањења броја грла на пашњацима одржавање травних површина на многим заштићеним подручјима се врши кошењем. Подаци показују да кошење одржава структуру (Poschlod & Wallis De Vries, 2002), али не и богатство врста, при чему не може да замени испашу у сваком погледу.

10) Изненадне промене количине воде

Негативан утицај **изненадних промена количине воде** остварује се кроз нагло повлачење воде које је последица диригованог режима Тисе. Повлачење воде има за последицу нагло опадање водостаја и количине воде на ливадама и пашњацима и то у непредвидивим периодима, те делимично или потпуно исушивање недавно поплавлених подручја, понекад у року од неколико дана. Ово доводи до губитка повољних услова за гнезђење птица које се гнезде на влажним ливадама, пашњацима и у плитким барама. Гнезда са јајима или младунцима остају на сувом и бивају напуштена и изложена предаторима.

Последице деловања: губитак повољних услова за гнезђење птица које се гнезде на влажним ливадама, пашњацима и у плитким барама, гнезда са јајима или младунцима остају на сувом и бивају напуштена и изложена предаторима.

11) Неприлагођено управљање дрвећем, засадима дрвећа и стаблима

Негативан утицај се огледа у уклањању појединачних и група старих стабала, те различитих типова засада сечом. Додатни ефекти угрожавања су: измена структуре тла, ширење инвазивних врста.

Последице деловања огледају се кроз непосредни губитак станишта дивљих врста птица, гнезда и легала, узнемиравање и напуштање станишта од стране птица-специјалиста а насељавање добно и специјски уједначних засада врстама које су еколошки генералисти.

12) Лов (дозвољена експлоатација дивљих врста)

Негативан утицај лова огледа се у веома раширеном узнемиравању миграторних јата водених птица. Међу њима постоји 10 врста које се у периоду миграције, под условима које прописује Закон о дивљачи и ловству („Сл. гласник РС“ бр. 18/2010, 95/2018 – др. закон) могу ловити: крца, звиждара, глуvara, гротовац, риђоврата патка, лисаста гуска, гуска глоговњача, лиска, барска кокица и сива чапља. Све остале врсте водених птица су заштићене трајним ловостајем или су строго заштићене врсте које је забрањено било како узнемиравати (у смислу Правилника о проглашењу и заштити строго заштићених и заштићених дивљих врста биљака, животиња и гљива). Последице деловања чине измена дневног ритма активности птица, повећање енергетских потреба, повећано кретање, смањена могућност преживљавања веома неповољних периода, смањена репродуктивна способност као последица стреса, смањена могућност формирања репродуктивних парова, негативан утицај на ране гнездарице, рањавање јединки које се не улове (и њихово могуће угињавање касније), присуство оловне сачме у воденим стаништима.

13) Криволов (недозвољено убијање дивљих врста)

Негативан утицај се остварује кроз намерни или ненамерни одстрел јединки врста које су строго заштићене и чији лов у Србији није дозвољен, као и одстрел јединки врста које су заштићене ловостајем на начин који је забрањен Законом о дивљачи и ловству („Сл. гласник РС“, бр. 18/2010, 95/2018 – др. закон) у смислу периода одстрела, средстава коришћених за одстрел и бројности одстрељених јединки.

Последице деловања криволова се огледају кроз директан губитак јединки строго заштићених врста чије су популације оквалификоване као осетљиве на различитим нивоима а уколико се криволов дешава у току репродуктивног периода овај губитак је још већи, јер умањује репродуктивни успех на нивоу популације. Ово може довести до локалног нестанка појединих врста.

Уколико се криволов догађа у периоду гнежђења птица, губитак је већи јер захвата репродуктивни део популације. Значајан негативан утицај је и посредан, кроз губитак позитивне слике о правној заштити природе одређеног подручја, уколико се подаци о криволову објаве. Посредан утицај остварује се и кроз подстицање на криволов оних који се упознају са добитима и резултатима криволова.

Осетљиве врсте птица: све врсте које су строго заштићене. На заштићеном природном добру и у непосредној околини су нарочито угрожене врсте патака и гусака које се не лове а повремено и грлица и препелица.

14) Изградња и експлоатација електроенергетске инфраструктуре

Негативан утицај надземних електровода настаје као последица задржавања птица на елементима електродистрибутивног система, најчешће на жицама и стубовима мреже средњег напонског нивоа, односно повређивања или угинућа птица које настаје као: 1) последица кратког споја, када крила птице премосте два елемента под различитим напонима, услед чега струја протиче кроз тело птица и изазива опекотину или парализу, односно 2) угинућа услед струјног удара (колизије), које настаје након премештавања жице и уземљеног стуба од стране тела птица. Нарочито негативни ефекти регистровани су код траса и делова траса које су на неодговарајући начин изоловане (Haas & Nirkow, 2006). Последице деловања су директни губици у популацијама птица које се задржавају на деловима електродистрибутивне мреже: жицама, стубовима, трансформаторским станицама. Нарочито велики губици регистровани су у периоду јесење сеобе, када су концентрације птица на овом подручју велике.

Нарочито осетљиве су строго заштићене врсте птица: бела рода, црна рода (*Ciconia nigra*), белорепан (*Haliaeetus albicilla*), мишар (*Buteo buteo*), риђи мишар (*Buteo rufinus*), крсташ (*Aquila heliaca*), степски соко, сиви соко (*Falco peregrinus*), кукувија (*Tyto alba*), гачац (*Corvus frugilegus*) и гавран (*Corvus corax*).

Изградња ветропаркова. Негативан утицај огледа се у постављању турбина које користе енергију ветра ради добијања електричне енергије, а које својим функционисањем утичу негативно на летеће животиње. Посебно негативно деловање забележено је на просторима са великим концентрацијама ветрогенераторских стубова или у близини простора унутар којих су бројне популације птица.

Последице деловања огледају се пре свега кроз непосредне сударе осетљивих врста птица са елисама ветрогенератора, као и кроз узнемиравање и промену простора која за последицу имају избегавање коришћења ветрогенераторских поља за станишта од стране птица која тако постају просторна баријера за њихово кретање.

Осетљиве врсте птица су: штакаре (Ciconiiformes), патке (Anatidae), грабљивице (Accipitridae), шљукарице (Charadriiformes), чигре (Sternidae), ждралови (Gruidae), ноћни мигранти међу певачицама (Passeriformes).

15) Сточарство и перадарство

Иако сточарство као традиционална делатност има крајње повољан учинак на одржавање угрожених станишних типова и опстанак низа врста значајних за очување биодиверзитета, оно у одређеним околностима може имати и супротно дејство. То се односи на случајеве када је испаша претерана (Слика 54), тј. када је број грла у односу на јединицу површине већи него што станиште може да поднесе, односно када је премашен капацитет станишта или када се испаша врши на пример на стаништима строго заштићених врста које су осетљиве на то или у периодима пре њихове репродукције, односно плодоношења, што може довести до њиховог локалног нестанка. Претерана испаша на нивоу целог станишта доводи до промена у структури вегетације при чему стока избегава врсте које су отровне, трновите или горке па у тако селекционисаној вегетацији преовлађује мањи број коровских врста које стока не воли. Крупна стока као што су говеда деградира биљни покривач на местима задржавања и кретања гажењем (на пример поред канала, појила, у околини салаша и села и слично).

Преоравањем пашњака се ограничава могућност кретања стоке по пустари, што често доводи до претеране испаше. Претерана испаша као и испаша у осетљивим фенофазама вегетације

(плављеност, смањени прираст траве крајем лета и сл.) доводи до опадања броја и покривности вишегодишњих врста и до раста једногодишњих врста као што је слатинско попино прасе (*Hordeum hystrix*), чији суви класови се током лета ломе, а њихови шиљати делови могу да оштете папке код оваца. Поред биолошке разноврсности опада и продуктивност пашњака. Пратеће активности пашарења (постављање привремених и трајних објеката за смештај чобана и стоке, кретање моторних возила), као и присуство чобанских паса такође имају негативне последице на популације посебно осетљивих врста, што захтева пажљиво лоцирање ових објеката.

Слика 54: Трагови претеране испаше на влажним пашњацима на локалитету Криваја у околини Новог Милошева, јул 2016. (Р. Перић).

Због нестанка степа пролећна испаша слатина почиње раније него што је то био случај код традиционалних начина испаше, што услед гажења у пролећном периоду када је влажност изражена повећава неповољне утицаје на станиште. Због недостатка мочварних пашњака, стрњике и парлога, животиње током сувог касног летњег и раног јесењег периода остају на пашњаку када је прираст трава најмањи. Преораванем и изолацијом пашњака често се спречава редовно кретање стада између одвојених просторних целина. Услед опадања флористичке разноврсности смањује се квалитет и биомаса пашњака.

Измене врста домаћих животиња које се узгајају, такође имају негативан утицај на стање вегетације пашњачких површина. Сва већа бројност говеда, уз смањивање броја оваца (чији начин паше више погодује одржавању стабилности станишта) негативно утиче на врсте чији опстанак зависи од стања на пашњацима. На пример, утврђено је да је могућност опстанка

колонија текуница у директној зависности од висине вегетационог покривача, а оптимална висина постиже се испашом од стране оваца.

Негативан утицај претеране испаше на птице последица је превеликог притиска на травна станишта и плитке баре од стране стоке, као последица велике густине стоке на јединици површине на којој се напаса. Ова појава је присутна и код перади, нарочито домаћих гусака које се узгајају техником слободног боравка у природи, које неселективно конзумирају водену вегетацију и задржавају се на острвцима унутар водених површина, при томе испољавајући агресивно понашање у односу на дивље водене птице.

Последице деловања претеране испаше на птице: мењање вегетационе структуре травних станишта неселективном испашом, уништавање гнезда и легала, узнемиравање птица гнездарица. Много опасније последице по птице гнездарице, нарочито врсте које се гнезде на земљи, може да има претерана испаша говеда у односу на претерану испашу оваца. Последице гајења великих јата гусака на гнездећим стаништима дивљих водених птица: узнемиравање, стални конфликти и конкуренција за храну и места за одмор са алохтоним воденим птицама. Последице конфликта са домаћим гускама могу да се негативно одразе на све птице водених станишта величине мање од одраслих гуски.

16) Кошење ливада

Коришћење **тешке механизације за кошење и за транспорт на слатинама**, нарочито под условима повећане влажности, може довести до трајног оштећења вегетације и структуре земљишта.

Машинско кошење може угрожавати и биљне и животињске врсте травних заједница, при чему је неопходно примењивати разне мере заштите. По резултатима истраживања панонских кошаница (Viszók, 2012), машинским кошењем се оставља нижа стрњика него код ручног и у односу на њега се одвија знатно брже и са већом снагом. Традиционално ручно кошење се одвијало недељама, формирајући мозаик непокошених, свеже кошених и делимично обновљених травних површина. Машинско кошење које се одвија у року од неколико дана смањује могућност за сазревање семена врстама које цветају за време кошења и животињама драстично смањује површине станишта повољних за исхрану и за размножавање. Кошењем се физички уништавају бројне јединке дивљих врста, нпр. бескичмењаци које живе у стабљикама или плодовима биљака, птице које се гнезде на земљишту. Остављање ниске стрњике, нарочито применом ротационе косилице врши хомогенизацију травних станишта, уништавајући бусенасте врсте трава (Слика 55), што дугорочно води до осиромашења флоре. Косилице равнају површину и узрокују локално изумирање бескичмењака које живе на малим узвишењима земљине површине. Кретање тешких машина по влажном земљишту уништава карактеристичан микрорељеф слатина, а дугорочно повећава збијеност земљишта, погоршавајући његову природну структуру. Повећана збијеност земљишта погоршава животне услове биљака, што услед

Слика 55: Оштећење бусенова постепено води до смањења покривности карактеристичних врста травних заједница (К. Сабадош).

Слика 56: Усечени трагови точкава по слатини (К. Сабадош)

гажења и отицања површинских вода може да утиче на стварање голих површина на заслањеном земљишту (које годинама опстају), а уколико дође до промене правца отицања површинских вода то може да измени и слатински микрорељеф (Слика 56).

Кошење и поред ограничених позитивних ефеката може довести до штетних последица по живи свет и предеоне карактеристике, на пример уколико се спроводи на стаништима угрожених и заштићених врста флоре пре времена њиховог плодоношења или током сувих година, затим без плашилаца или од периферије ка центру парцеле на стаништима птица које се гнезде на земљи и врста које сакривају младунце у вегетацији током њиховог репродуктивног периода.

Слика 57: Кретањем висећих ланаца испред косилице, уплашене птице и други кичмењаци могу да избегавају оштећења, а већина бескичмењака падне на земљу, испод висине ножева. (З. Орбан). [<http://falconproject.eu/hu>].

Смањење угинућа дивљих врста приликом машинског кошења је могуће обезбедити применом плашилца за дивљач (Слика 57), чија конструкција треба да омогући и заштиту ситних бескичмењака.

Негативан утицај неприлагођеног кошења на фауну птица се огледа кроз машинско кошење ливадске вегетације у одређеном (предвидивом) времену, које се одређује по процени власника или закупца ливаде и које изазива узнемиравање птица, уништавање јаја и младунаца и привремено уништавање погодног вегетационог покривача, угињавање птица и њихових развојних облика, узнемиравање, повећање предаторског притиска.

17) Алохтоне и инвазивне врсте

Инвазивне врсте представљају један од најзначајнијих фактора смањења и губитка биодиверзитета. Различити антропогени утицаји деградирaju станишта са изворном вегетацијом разарајући њихову природну структуру и поспешујући ширење инвазивних врста. Конвенција о биолошкој разноврсности („Службени лист СРЈ“, Међународни уговори, бр. 11/2001) прописује обавезу спречавања ширења, или по потреби, предузимања мера за уништење инвазивних врста.

На простору природног добра је забележено укупно 13 инвазивних таксона **васкуларне флоре** у рангу врсте (12) и подврсте (1) при чему су са највећим бројем врста (6) и на највећем броју локалитета утврђене врсте типичне за рудерална станишта. Међу њима су најзначајнији: врсте боца (*X. spinosum*, *Xanthium strumarium* agg.), амброзија (*Ambrosia artemisiifolia*) и *Conyza canadensis*. Ове врсте су веома честе поред пољских путева, по парлосима и сличним местима а њиховом ширењу погодују претерана испаша и гажење, паљење вегетације као и премештање стоке. С обзиром да велики део подручја природног добра чине мање или више заслањене површине које се ту и тамо мозаично смењују са вишим деловима терена (који су углавном преорани), очекивано је да овде доминирају баш инвазивне врсте са рудералном животном стратегијом. Поменуте врсте се нигде не јављају масовно нити тренутно представљају велики проблем са станишта очувања биодиверзитета, већ се јављају спорадично заједно са другим врстама рудералне вегетације, јер је њихово ширење педолошки условљено и ограничено само на „острва“ обрадивог и плодног земљишта у окружењу слатина и сланих мочвара, и то обично дуж њихових рубова, међа и слично. Готово све познате алохтоне инвазивне врсте биљака у Србији не могу да опстану у условима повишених концентрација соли у подлози, па оне на слатинама углавном недостају.

Значајан удео инвазивних врста чине врсте типичне за водена (*Azolla filiculoides*, *Vallisneria spiralis*) и влажна станишта (*Amorpha fruticosa*, *Fraxinus pennsylvanica*) које се готово искључиво срећу само унутар каналске мреже, нарочито дуж већих канала који не пресушују током године (на пример у околини Новог Милошева и Јанковог Моста), док су на одговарајућим воденим и влажним стаништима унутар слатинско-степског мозаика одсутне због високих концентрација соли.

Слика 58: Ширење трске у вегетацији слане мочваре у бари (Архива ПЗЗП).

Посебан проблем на панонским слатинским стаништима представља инвазија **трске** (*Phragmites australis*) и **других нитрофилних врста**. Доминација нитрофилних врста наступа због прилива хранљивих материја (једињења азота и фосфора) са околних обрађених површина. Вишак хранљивих материја омогућава појаву и њихово ширење које се природно не јављају на слатинама или је њихово присуство ограничено на благо заслањене делове комплекса. Недостатак испаше и кошења доприноси ширењу ових врста, од којих је трска у стању да мења структуру станишта. Ширење тршћака првенствено се одвија на рачун вегетације сланих мочвара и периодично плављених ливада (Слика 58), убрзавајући ишчезавање ових угрожених станишних типова. На просторима где више нема ни испаше ни кошења, трска

формира тзв. суве тршћаке. Добро развијени тршћаци покривају површине и до неколико хектара, укључујући и делове виших терена (греде, хумке) између депресија, при чему долази до уништавања и степских остатака. Појава густе, високе вегетације унутар отвореног предела травне пустаре, у основи мења структуру самог предела. Висока вегетација тршћака пружа станиште бројним врстама које природно нису присутне на пустарама, међу којима су и грабљивице које угрожавају ретке врсте травних пустара (на пример шакал). Тршћаци имају веома сличан ефекат као сађено високо зеленило.

Вишак органских материја и минералних ђубрива се са падавинама гравитационо спира у заслањене депресије што погодује бујању трске, која потом загушује природну вегетацију као што је случај са некадашњим сланим језером Острово.

Од инвазивних врста инсеката на подручју природног добра је на основу Листе инвазивних врста АП Војводине (<http://iasv.dbe.pmf.uns.ac.rs/index.php?strana=baza>) забележена харлекин бубамара (*Harmonia axyridis*), предатор ларви домаћих врста бубамара и извор алергијских реакција код људи.

Утицај алохтоних инвазивних врста биљака на фауну птица

Негативан утицај инвазивних биљних врста је везан пре свега за њихово брзо размножавање, ширење и потискивање аутохтоне флоре и вегетације што доводи до измене еколошких одлика захваћеног простора и мења услове за живот њихових ценобионата, укључујући и птице (на пример кроз губљење станишта осетљивих врста травних, влажних и степских станишта на лесним обронцима и смањивање обухвата погодних простора за исхрану птица.).

Нарочито су осетљиве врсте птица које се хране и задржавају на воденим стаништима, по влажним ливадама и плитким барама.

Утицај алохтоних предаторских врста риба на фауну водоземаца

Присуство алохтоних предаторских врста риба (бабушка, брадавичарка, сунчаница, патуљаста сомић) које се у одређеном животном периоду могу хранити јајима, пуноглавцима и младим јединкама водоземаца, представља још један фактор угрожавања фауне водоземаца. Највише је угрожена гаталинка, јер њени пуноглавци насељавају отворене воде, па су изложенији предаторима.

18) Предрасуде, незнање и заблуде о живом свету

Неке групе организама су под посебним негативним утицајем који се огледа у њиховом убијању и сакупљању целих јединки, њихових делова, односно развојних стадијума. Иако је оваква пракса далеко израженија у земљама источне и југоисточне Азије, Африке и Јужне Америке, она је у извесној мери универзално присутна и условљена митолошким, културолошким и пре свега архетипским обрасцима људског бића као друштвене јединке. Најпознатији пример је аверзија према змијама и змијоликим бићима која је уопштено говорећи део колективног искуства људске врсте према којем су змије извор опасности (самим тим и амбивалентног односа у смислу избегавања али и обожавања у неким културама) до неке врсте надоградње и пројекције оваквог „учитаног“ искуства на све змије и змијолика бића кроз оквире симболике, религије (змија=ђаво) и сујеверја. Ово је довело и доводи до осећаја гађења и омрзнутости према водоземцима и гмизавцима у многим друштвима, па и код нас.

Други пример је компетитивне природе, када се за многе врсте сматра да су штеточине јер уништавају врсте које су за човека корисне па због тога постају прогоњене или локално истребљене (на пр. веровање да корморани и барске корњаче уништавају велике количине рибе, да дневне грабљивице тамане искључиво домаћу живину, да смук или како га још зову „кравосац“ сише млеко из крава итд.). На последњем, али не најмање важном месту, је веровање да се неке врсте или њихови делови у народној медицини сматрају изузетно лековитим (мада каткада то заиста и јесу) или да дају посебне моћи (на пр. крила слепог миша у влашкој магији, јазавичја маст) или да слуте и доносе несрећу (змија, зец или јеж када пређу пут и сл., сове и гавранови).

III. 2. УТИЦАЈ НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ

Насеља

Насеља у окружењу (Падеј, Сајан, Иђош, Бочар, Ново Милошево, Нови Бечеј) налазе се у непосредној или посредној зони утицаја на заштићено подручје. У случају насеља Бочар и Ново Милошево, граница грађевинског подручја мањим делом прати границу заштићеног подручја.

Утицај насеља на стање заштићеног подручја има за последицу, пре свега, погоршање квалитета животне средине. Распростирање загађујућих материја према заштићеном подручју најчешће се врши хидролошким и атмосферским путем. Активности **унутар грађевинског подручја насеља** у окружењу имају непосредан и посредан утицај на заштићено подручје. Део грађевинског подручја насеља који се граничи са природним добром припада стамбеним зонама. Како се најинтензивнији негативан утицај манифестује у виду загађења из индустријских објеката, планирањем радних зона морају бити испоштована просторна ограничења, грађевинско-техничке и биолошке мере заштите.

Загађење земљишта, површинских и подземних вода врши се углавном од стране комуналних и атмосферских отпадних вода насеља, претежно у виду површинских извора емисије загађујућих материја. Као површински емитери, велики проблем представљају процедурне воде са баштенских површина, складишта стајњака, горива и депои других материјала који су периодично у контакту са подземним водама. Пошто ни једно сеоско насеље нема изграђен систем фекалне канализације и пречишћавања отпадних вода, употребљене воде упуштају се у водопрпусне септичке јаме (које су потпуно засићене после дуге употребе) или у водотокове, што има негативан утицај на стање квалитета земљишта и подземних вода. Проблем одржавања пропусних септичких јама веома је изражен због таложења суспендованог материјала јер јаме после одређеног времена постају неупотребљиве, те се врши копање нових на другим локацијама.

Загађење површинских вода и прве издани превасходно је ефекат непотпуно решеног питања инфраструктуре за евакуацију комуналних и атмосферских вода у сеоским насељима. Пошто се отпадне воде већ дуги низ година испуштају у водопрпусне септичке јаме (које су потпуно засићене после дуге употребе), несанитарно решавање проблема отпадних вода има директан утицај на квалитет земљишта и вода. Прикупљање садржаја из септичких јама врши се по потреби индивидуалним путем, коришћењем тракторских цистерни. Одлагање фекалног отпада најчешће се врши испуштањем на сметлишта, али и на њиве и пашњаке поред путева, као и на друге локације.

Већина копаних бунара је у нехигијенском стању. Због лошег квалитета воде у овом делу Баната планирана је изградња нових, регионалних водоводних система. Планским решењима у контексту водопривредне инфраструктуре предвиђено је да се снабдевање становништва водом за пиће одвија путем регионалног система за водоснабдевање (регионални систем горње Тисе), до чије реализације ће се водоснабдевање развијати у правцу који је сада у функцији, уз повећање и изградњу неопходних елемената у системима.

Одлагање отпада

На заштићеном подручју нема регистрованих санитарних депонија за одлагање отпада. Увидом у просторно-планску документацију, утврђено је да у зони непосредног утицаја на заштићено подручје није планирана изградња регионалних депонија.

На простору општине Кикинда изграђена је регионална депонија на локацији предвиђеној за општинску депонију у Кикинди. Управљање комуналним отпадом из насеља врше надлежне комуналне службе општинских центара, међутим, и даље постоје површине на којима се нерегуларно одлаже чврст отпад, најчешће на локацијама уз путеве (Слика 59), а регистровано је одлагање отпада и на пашњацима. Неуређене депоније (сметлишта) идентификована су на локалитету КО Падеј (кат. парцеле бр 3188/1 и 3188/2) као и у близини насеља Бочар на удаљености мањој од 200 m од заштићеног подручја, односно у зони директног утицаја. Заслањени типови станишта припадају еколошки осетљивим просторима, због присуства високих подземних вода на ширем подручју. Било какве промене у квалитету подземних вода манифестују се на читавом подручју у контакту са првом издани. Код сметлишта веома је изражен проблем загађења околног земљишта, површинских и подземних вода како процедурном водом са тела сметлишта, тако и отпацама који се разносе путем ветра. Осим присуства опасних материја, у процедурној води се може очекивати појава инфективних обољења. У случају дуготрајног одлагања отпада на одређеној локацији, издвајају се гасови из тела сметлишта од којих највећу запремину заузимају метан (запаљив и експлозиван гас) и угљен-диоксид (који представља сметњу због његове специфичне густине јер може да доспе до нивоа подземних вода). Овакавим начином управљања опасним отпадом, трајно се угрожава шири простор око регистрованих локација.

Слика 59: Нерегуларно одлагање отпада негативно утиче на слатинска станишта (В. Кицошев).

Атмосферске и отпадне воде се у Кикинди прикупљају постојећом већ изграђеном канализацијом мешовитог типа. Евакуација отпадних вода у осталим насељима се и даље врши преко непрописно изведених септичких јама, чиме се непосредно угрожава животна средина и здравље људи. Атмосферска канализација функционише као систем отворених канала положених уз уличне саобраћајнице. Уколико на неким подручјима не постоји изграђена канализација или она није сепаратног типа потребно је предвидети изградњу колектора у којем би се посебно одводиле отпадне воде. Изградња постројења за пречишћавање отпадних вода (ППОВ) је планирана за њихово биолошко пречишћавање из насеља. Локације планиране за ППОВ за сва насеља налазе се изван грађевинског подручја насеља (осим у Падеју) али нису у зони директног утицаја на заштићено подручје.

Саобраћајна инфраструктура

Најзаступљенији вид саобраћаја је **друмски**. На стање урбанизације заштићеног подручја утицало је постојеће стање саобраћајне мреже. Државни пут бр. М24 (Суботица-Чока-Киkinда-Панчево-Смедерево-Неготин-граница Србија/Бугарска) иде паралелно са северном границом заштићеног подручја у дужини од око 1200 метара. У домену путне друмске инфраструктуре као реализација смерница из Просторног плана Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 88/2010) и Регионалног просторног плана АП Војводине („Сл. лист АПВ“, бр. 22/11) предвиђено је успостављање и изградња путног капацитета (државни пут I реда) дуж правца Нови Кнежевац – Чока – Киkinда – Зрењанин – Ковачица – Панчево – Ковин. Овај нови путни капацитет тзв. "Банатска магистрала", подразумевао би коришћење постојећих путева (ДП бр. 24 и бр. 112). Према Просторном плану општине Киkinда („Службени лист општине Киkinда“, бр. 12/13, 16/13) део саобраћајнице "Банатска магистрала" био би грађен као обилазница јужно од насеља Сајан, а југозападно од насеља Иђош би ишла дуж границе заштићеног подручја у дужини од око 1 километра.

Слика 60: Саобраћајнице планиране Просторним планом подручја посебне намене мреже коридора саобраћајне инфраструктуре на основном правцу државног пута првог реда број 24 Суботица-Зрењанин-Ковин („Службени лист АПВ“, бр.19/2017) у односу на заштићено подручје (извор: ПППН ДП24, Реферална карта 1, Намена простора).

У складу са Просторним планом подручја посебне намене мреже коридора саобраћајне инфраструктуре на основном правцу државног пута првог реда број 24 Суботица-Зрењанин-Ковин („Службени лист АПВ“, бр.19/2017), планирани међудржавни пут I реда прелази преко заштићеног подручја у дужини већој од 10 km јужно од насеља Сајан и југозападно од насеља Иђош. Такође, планирани државни пут II реда би пратио трасу постојећег атарског пута од Иђоша према Ади, прелазећи преко заштићеног подручја у дужини од око 3700 m (Слика 60).

Железнички саобраћај. Према подацима из Просторног плана општине Нови Бечеј („Службени лист општине Нови Бечеј“, бр. 6/12), државни пут I реда у дужини од око 1200 m пролази поред заштићеног подручја југозападно од насеља Ново Милошево, а планирана обилазница западно и југозападно од насеља прелази преко дела заштићеног подручја. Планирана саобраћајница која пролази јужно од насеља Бочар и са јужне стране села прати трасу постојеће једноколосечне пруге, делом прелази преко заштићеног подручја а делом прати границу заштићеног подручја. Преко заштићеног подручја планиране су и трасе општинских путева из правца Бочара и из правца Новог Милошева према Новом Бечеју.

Према подацима из Просторног плана општине Нови Бечеј („Службени лист општине Нови Бечеј“, бр. 6/12) део трасе једноколосечне железничке пруге јужно од насеља Ново Милошево пролази уз заштићено подручје у дужини од око 3 km. У зони утицаја налази се железничка пруга из правца Падеја према Бочару и Зрењанину а планирана је и модернизација регионалне железничке пруге из правца насеља Чока према Новом Милошеву, преко Бочара (Слика 61).

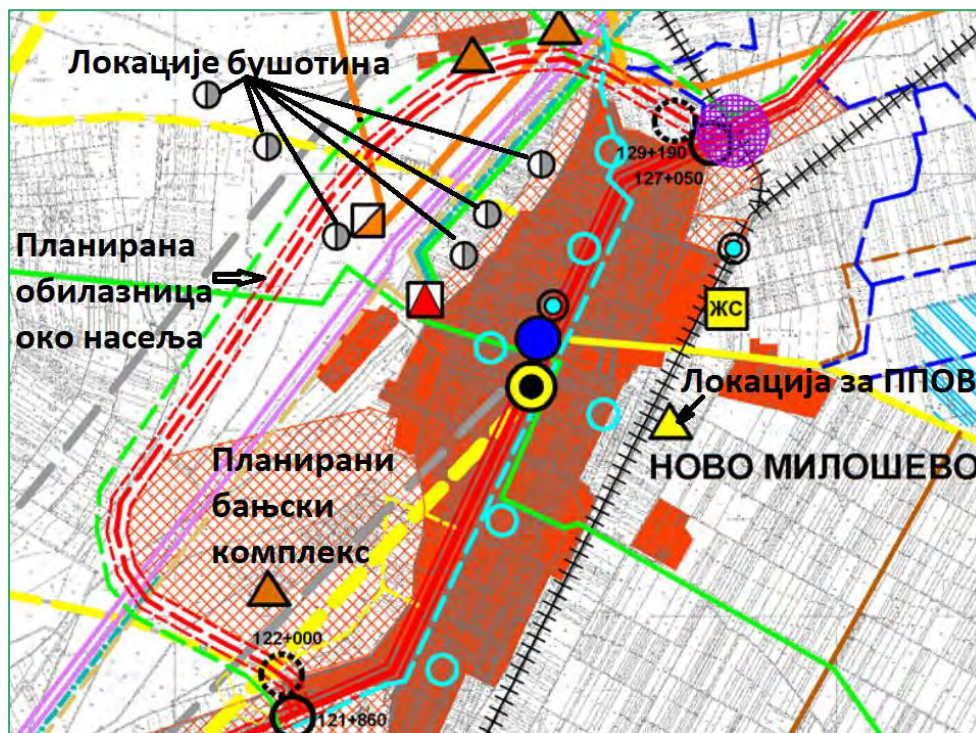

Слика 61: Планирана радна зона и аеродром у односу на заштићено подручје (извор: ППО Нови Бечеј, Реферална карта 1, Намена простора).

Ваздушни саобраћај. На простору КО Бочар на слатинском станишту уз границу заштићеног подручја планиран је аеродром који је у функцији летења малих авиона.

Остали инфраструктурни и други објекти. Заштићено подручје делимично је угрожено изградњом електроенергетске мреже. Преко заштићеног подручја прелазе 20 kV далеководи из правца Новог Милошева према реци Тиси. Планирани далеководи (400 kV и 110 kV) само делимично прелазе преко заштићеног подручја, јужно од насеља Иђош. Електроенергетска мрежа ван насеља ће бити грађена надземно. Електронска комуникациона инфраструктура кроз заштићено подручје представљена је међумесном кабловском везом Кикинда – Суботица (Иђош – Сајан) као и базним радиостаницама и планираном ТТ кабловском линијом уз обилазницу код Новог Милошева. Саму енергетску инфраструктуру чине истражне гасне бушотине присутне у заштићеном подручју и нафтоводи и гасоводи у непосредној близини.

На подручју западно од насеља Ново Милошево су регистроване бушотине нафтне индустрије, а између насеља Бочар и Ново Милошево трасиран је гасовод који делом прелази преко заштићеног подручја.

Слика 62: Планирани и постојећи садржаји у односу на заштићено подручје (извор: ППО Нови Бечеј, Реферална карта 2, Мрежа насеља и инфраструктура).

Део радних зона насеља Ново Милошево и Бочар ван грађевинског подручја планиран је у непосредној близини заштићеног подручја. Део простора западно од Новог Милошева површине од око 37 ха који се налази непосредно уз границе природног добра је планиран за изградњу бањских комплекса под називом „Wellness resort“ (Слика 62).

Јужно од насеља Сајан издвојена је радна зона бр. 14 која обухвата катастарску парцелу 3337, а налази се на удаљености од око 700 метара од заштићеног подручја.

Привредне делатности

Доминантне привредне делатности у регији су пољопривреда и индустрија. Највећи број запослених ангажован је унутар ових сектора.

Пољопривреда

Простор заштићеног подручја окружен је обрадивим површинама, које досежу до његове саме границе а у неким случајевима обрадиве површине су и унутар слатинско-степског комплекса будући да су настале преораванњем некадашњих већих степских греда и острва. Овакве „острвске“ њиве представљају велики извор загађења и органског оптерећења унутар заштићеног подручја и доприносе смањењу квалитета станишта „унутрашњег типа“ утичући на повећање ефекта руба и нестанак врста специјалуста. Земљорадња је развијена захваљујући чернозему, који спада у најплоднија земљишта у овом делу Европе и који је типичан за

степска станишта. Најчешће узгајане пољопривредне културе су: пшеница, кукуруз, сунцокрет и шећерна репа. Ратарство је знатно више организовано од сточарства, које је махом екстензивног карактера и одвија се углавном на слатинама. Сточарство је мање развијено од земљорадње и у последњих 20 година удео ове гране у укупној пољопривредној производњи знатно опада.

Загађујуће материје (пре свега пестициди и минерална ђубрива) имају могућност брзог распрострањања и тиме негативно утичу на квалитет подземних вода и мочвара у палеомеандрима. Потенцијални ефекти пестицида на заштићено подручје јављају се у облику загађења воде и земљишта: предозирање код употребе хемикалија и фитосанитарних производа, површинско влажење и спирање по профилу земљишта до подземних и површинских вода (услед киша или наводњавања), промет пестицида преко ланаца исхране, доспевање биљних и животињских остатака у којима има накупљених трагова пестицида на или у земљу и воду, непосредно доспевање честица из атмосфере и слично. Минерална ђубрива се акумулирају у земљишту у облику различитих нерастворљивих соли. Сировине од којих се добијају ђубрива (фосфати, калијумове соли, чилска шалитра и др.) могу да садрже тешке метале. Прекомерна употреба фосфатних ђубрива може довести до загађења земљишта кадмијумом, оловом и никлом. Дејство тешких метала зависи од количине ђубрива, њиховог садржаја у њима, својстава земљишта (нарочито вредности рН), биљних врста и др. Неправилном употребом ђубрива, загађујуће материје могу мигрирати до земљишта у окружењу пољопривредних површина, површинских и подземних вода (Јаблановић и сар, 2003).

Узгој рибе

У зони утицаја на заштићено подручје налази се рибњак Острово који је изграђен 1965. године након изградње Кикиндског канала и огранка канала Дунав-Тиса-Дунав ка Новом Бечеју када је тадашње слано језеро Острово пресечено и једним делом мелиорисано а другим (у дужини од око 8,3 km) повезано са ДТД хидросистемом и преведено у еутрофни слатководни рибњак који данас представља извор загађења и органског оптерећења (Кицошев, 2015). Приликом узгоја рибе долази до емисије отпадних вода из рибњака, вода након чишћења базена, санитарних и техничких отпадних вода у животну средину. Периодично упуштање отпадних вода у околне еколошке коридоре доводи до појаве еутрофикације и обрастања трском. Велика количина хранљивих материја утиче на неконтролисано цветање алги што доводи до опадања концентрације доступног кисеоника, смањења провидности, угинућа многих водених организама и нагомилавања муља. Чишћење рибњака „Острово“ се врши пресипањем воде из сегмента у сегмент рибњака до реципијента и измуљивањем, приликом чега долази до делимичног задржавања ефлуента на локацији пре испуштања у реципијент (околни каналски систем), што утиче на пораст садржаја загађујућих материја у каналском систему. Изградњом мањих канала за директно упуштање непречишћених отпадних вода из појединачних сегмената у ДТД канал, које се планира у наредном периоду, знатно ће се повећати количина органске материје на осталим олиготрофним слатинским стаништима заштићеног подручја.

Праћење квалитета животне средине на подручју природног добра и заштитне зоне

На подручју природног добра и заштитне зоне није успостављено континуирано праћење квалитета животне средине.

IV ВРЕДНОВАЊЕ И ТЕМЕЉНЕ ВРЕДНОСТИ ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА

IV ВРЕДНОВАЊЕ И ТЕМЕЉНЕ ВРЕДНОСТИ ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА

IV 1. ТЕМЕЉНЕ ВРЕДНОСТИ ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА

Хидролошки градијент између узвишења речних греда и дна палеомеандара условљава распоред мочварних, ливадских и шумостепских станишта који представља типичан пример панонског предела са присутним станишним типовима и врстама карактеристичним за евроазијску степску зону, који у овом делу Европе достижу своје крајње границе или су јединствени за подручје Панонске низије. Велику улогу у настанку и обликовању овог предела током протеклих миленијума је имао човек од чијих традиционалних видова коришћења предела који су мање-више опстали на подручју природног добра и данас умногоме зависи опстанак ретких панонских врста и станишних типова. Ова антропогена компонента поред тога што представља вредно културно-историјско и етноагрикултурно наслеђе народа који су насељавали и насељавају Панонску низију данас има и улогу у очувању угрожених панонских врста и станишта. Панонски предео са својим биогеографским особеностима и традиционални начини коришћења његових ресурса су настајали и развијали се у тесној међусобној зависности, при чему се током историје равнотежа увек нарушавала уколико је долазило до губитка једне од две поменуте компоненте које представљају суштинске вредности Предела изузетних одлика „Слатине средњег Баната“. Истовремено, овако сложен и међусобно испреплетен и пре свега функционалан однос заштите природе и вековима усавршаваних начина коришћења ресурса у данашње време свеопштег губитка биодиверзитета и осиромашења земљишта и вода има изузетан значај као показатељ једног од могућих путева за биолошки и економски опстанак човечанства. Такође, овако фино структуриран предео дуж градијената влажности и салинитета на релативно малим површинама омогућава биљкама и слабо покретљивим животињама да се у случају промене влажности или температуре померају према суседним просторним целинама где су животни услови повољнији за њих, чиме се обезбеђује отпорност вегетације и живог света према климатским променама, што је један од савремених захтева формирања заштићених подручја (Mawdsley & al., 2009). Истовремено, сложен и међусобно испреплетен и пре свега функционалан однос заштите природе и вековима усавршаваних начина коришћења ресурса у данашње време свеопштег губитка биодиверзитета и осиромашења земљишта и вода има изузетан значај као показатељ једног од могућих путева за биолошки и економски опстанак човечанства.

Специфичност природног добра у односу на друга природна добра у Војводини са значајнијим процентом површина са панонским слатинско-степским типом предела се огледа у величини и очуваности преосталих фрагмената исконских слатинско-степских станишта, нарочито у сложености и разноврсности облика **слатинског микрорелефа**, који је јединствена карактеристика панонских слатина у односу на остале типове травних екосистема Евроазије. Овде се налазе највеће очуване континуиране целине са исконским примарним слатинама у

Војводини развијене дуж старих меандара река Тисе, Галацке, Мориша и Златице. У палеомеандрима ових река а нарочито у широј околини Бочара и Новог Милошева се **заједнице сланих високих ситишта, мочвара џомбара** (свеза *Beckmannion eruciformis* Soó), различитих типова обалних тршњака и **ниских једногодишњих амфибијских обалних заједница** (свеза *Nanocyperion flavescens* Koch) смењују са **заједницама примарних слатина**, степа на слатинама и умерених мезофилних ливада развијеним на старим гредама који представљају основну вредност на подручју природног добра. Овакав предеони мозаик исконских панонских сланих мочвара, примарних слатина и степа на гредама је репрезентативан за подручје средњег Баната и као целина од изузетног конзервационог, научног и едукативног значаја јединствена у Србији.

Строго заштићене, а уједно и међународно заштићене врсте **малена стрижибуба** (*Theophilea subcylindricollis*) и **панонски ендемски скакавац** (*Acrida ungarica*), представљају темељну вредност фауне инсеката на простору природног добра. Очување биљака хранитељки од кључне је важности за опстанак монофагних врста у ларвеном стадијуму. Поред своје атрактивности, лептири су значајни и као полинатори.

Иако је разноврсност и бројност фауне водоземаца на заслањеним подручјима у великој мери ограничена високим концентрацијама соли у влажним стаништима, на територији природног добра је забележено станиште у Србији ретке, рањиве и строго заштићене врсте **подунавског мрмољка** (*Triturus dobrogicus*).

Ово подручје је веома значајно за очување неких од најугроженијих представника орнитофауне на националном нивоу где спадају пре **сива ветрушка** (*Falco vespertinus*), **модроврана** (*Coracias garrulus*), **сиви сврчак** (*Lanius minor*), **модровољка** (*Luscinia svecica*), **обична муљача** (*Limosa limosa*) и **велика царска шљука** (*Numenius arquata*). Такође, заштићено добро има велику улогу током миграција птица као њихово успутно хранилиште и одмаралиште. Темељну вредност фауне сисара представљају стабилне и велике популације **текунице** (*Spermophilus citellus*).

Богат и разноврстан живи свет и очуван предео су опстали захваљујући пре свега традиционалним начинима коришћења ресурса, посебно у травним и мочварним подручјима међу којима најзначајнију улогу имају испаша и кошење. Панонске пустаре су носиоци културне баштине специјалног типа традиционалног сточарства, како материјалне грађе, тако и вековног знања коришћења природних ресурса у складу са капацитетима подручја. Ово знање није само део завичајне историје локалног становништва, него садржи смернице и упутства за одрживо коришћење ресурса неопходне за очување предеоних и природних карактеристика подручја.

IV 2. ИСПУЊЕНОСТ УСЛОВА ЗА ЗАШТИТУ

Очувано панонски типови станишта представљени слатинским, ливадским, степским, мочварним и воденим екосистемима који имају карактеристичан зонални распоред дуж градијента влажности и заслањености подлоге, затим ретке и ендемичне представнике биодиверзитета који су везани за наведене типове станишта и геоморфолошке, хидролошке, педолошке и најзад етноагрикултурне особености типичне за панонски биогеографски простор, Предео изузетних одлика „Слатине средњег Баната“ испуњава све услове за

стављање под заштиту дефинисане чл. 33 Закона о заштити природе („Сл. гласник РС“, бр. 36/2009; 88/2010; 91/2010; 14/16; 95/18, 71/21) односно чл. 3. и 4. Правилника о критеријумима вредновања и поступку категоризације заштићених подручја („Сл. гласник РС“, бр. 97/2015).

Аутентичност (изворност)

Најстарији елементи рељефа подручја, као што су палеомеандри и речне терасе, воде порекло из плеистоцена, а најмлађе морфолошке формације речне динамике настале су током друге половине 20. века, када су регулацијом вода драстично смањене измене рељефа под утицајем речне ерозије и акумулације.

Палеоеколошка истраживања указују на присуство заслањених типова земљишта и слатинских биљака у панонском региону од плеистоцена, као и на континуитет опстанка травних станишта током климатских промена, што се објашњава разноврсношћу рељефа и карактеристикама земљишних типова региона.

Континенталне слатине се простиру у виду азоналног типа станишта дуж целе евроазијске степске зоне идући од Бургенланда у Аустрији до унутрашње Кине. Типични халофитски родови виших биљака као што су цаклењача (*Salicornia*), јурчица (*Suaeda*), солњача (*Salsola*) и други су у погледу разноврсности заступљени са мањим бројем врста у широком приобалном евроазијском појасу него дуж меридионално распрострањених континенталних слатина, што је условљено тиме да су обалске популације исте врсте у међусобном додиру дуж обала тј. да нису репродуктивно изоловане. Будући да су пре свега условљене комбинацијом хидролошких, педолошких и локалних климатских особености азоналне континенталне слатине унутар евроазијског копна нужно имају острвски распоред и оваква међусобна изолованост током протеклих геолошких епоха (а нарочито након ледених доба) је условила да од старих терцијерних родова, од којих су потекле данашње халофите, еволуира низ ендемичних и каткада локално ендемичних облика на нивоу врсте, подврсте и слично, што је нарочито изражено у централној Азији. У Панонској низији оваква станишта су образована дуж зона утицаја подземних вода већих река. Пример ендемичних врста насталих на подручју Панонске низије је панонска јурчица (*Suaeda pannonica*) која се среће само овде.

Микрорељеф слатина је специфична појава везана за слатине која настаје ерозијом вода и ветрова, условљавајући мозаичну грађу слатинских станишта. Слатински микрорељеф је јединствена појава у односу на остала травна станишта Европе. Посебне околности његовог настанка, наглашен утицај хербивора и људи на обликовање биогеографског простора Панонске низије са свим његовим јединственим цртама у времену нестајања и губитка биодиверзитета и природних типова станишта на подручју Европе само подвлаче све већи значај очувања и заштите преосталих фрагмената-острваца изворних панонских типова станишта и врста.

Репрезентативност

Остаци панонског слатинско-степског мозаика и замочварених палеомеандара у оквиру заштићеног природног добра „Слатине средњег Баната“ чине део некадашњег панонског предела са уочљивом сменом водених, мочварних, слатинских и степских станишних типова и њиховим карактеристичним биљним заједницама развијеним дуж градијента влажности и соли. На зонацију различитих слатинско-степских и сланих мочварних заједница, односно

концентрацију воде и соли у земљишту утичу пре свега климатске и педолошке прилике ширег подручја истока Панонске низије, а на локалном плану рељеф и микрорељеф.

Присуство **заједница сланих високих ситишта, мочвара џомбара** (свеза *Beckmannion eruciformis* Soó), обалних тршћака, **ниских једногодишњих амфибијских обалних заједница** (свеза *Nanocyperion flavescens* Koch), заједница примарних панонских слатина и сланих степа је репрезентативан пример смене станишних типова и вегетацијских зона од вегетације сланих мочвара у палеомеандрима (тзв. џомбаре развијене у коповима) до заслањених степа и степа на лесним гредицама карактеристичних за средишњи део Панонске низије који су типични за долину Тисе у Панонској низији и овде су очуване у свом најрепрезентативнијем облику у Србији. Овако изражена и очувана разноврсност геоморфолошких, педолошких и вегетацијских прилика специфичних за подручје Панонске низије је значајан аргумент за заштиту овог подручја и предуслов за опстанак и очување диверзитета гена, врста и екосистема.

Разноврсност

О богатству и разноврсности животних услова у једном на први поглед релативно монотоним пределу на територији природног добра у којем преовлађују ниске травне слатинске и степске заједнице говори податак да је овде утврђено присуство 26 типова станишта из групе приоритетних за заштиту.

На подручју банатског Потисја су данас присутне највеће очуване континуиране целине са исконским примарним слатинама у Војводини развијене дуж старих меандара река Тисе, Галацке, Мориша и Златице. Пространство предела и богатство и разноврсност облика слатинског микрорељефа су основне специфичности овог природног добра у односу на друга слатинско-степска подручја у Војводини.

Овако сложен, међусобно испреплетен и пре свега функционалан однос чувања природе и вековима усавршаваних начина коришћења ресурса у данашње време свеопштег губитка биодиверзитета и осиромашења земљишта и вода има изузетан значај у смислу одрживог коришћења као показатељ једног од могућих путева за биолошки и економски опстанак човечанства.

Интегралност

Слатине подручја природног добра се надовезују на слатине развијене у међуречју Дунава и Тисе у Мађарској и са њима представљају природну очувану целину која је део тзв. слатинско-степског коридора у јужном делу Панонске низије, који је препознат као један од паневропских еколошких коридора (Biró & al., 2006) односно еколошке мреже Србије.

Разноврсност микрорељефа, хидролошких прилика и живог света чини ово заштићено подручје примером целине слатинско-степског комплекса станишта у јужном делу Панонске низије али је као део целине неодвојиво од осталих сличних подручја и фрагмената који их повезују у Панонској низији, нарочито оних у долинама Златице и Тамиша. Овако наглашена изукрштаност водених и слатинско-степских станишта, коридора и миграторних рута за врсте омогућава опстанак и функционисање многих рањивих и угрожених екосистема карактеристичних за отворена травна и мочварна подручја Панонске низије а посредно и на размену гена и јединки између популација и субопулација значајних панонских врста. Нестанак или деградација основних станишних и предеоних одлика подручја природног добра би довели до прекида и отежавања поменутих односа и до даље изолације значајних

станишних типова и популација, што би у крајњој линији у данашњим условима имало за последицу директни губитак биодиверзитета.

Естетичност

Атрактивност равничарских предела какве су слатине се не огледа у богатству њиховог макрорељефа (које и није једини критеријум за атрактивност неког подручја) већ пре свега кроз вишеслојност панонског микропејзажа условљеног малим разликама у надморској висини, влажности, изложености ветровима.

Пејзажем природног добра доминира равничарски предео у којем се, идући од севера ка југу, смењују серије старих меандара Тисе, Златице, Галацке и Мориша различите старости са депресијама, разливима, остацима коритима старих бара положених између лесних греда и делова лесне терасе.

Доминантну визуелну целину подручја чини карактеристичан пустарски пејзаж слатина, који је најцеловитије очуван у средишњем делу природног добра у околини Новог Милошева и Бочара. Панонске пустаре представљају јединствени тип предела у Европи. Мозаик слатинских заједница, чије боје се непрестано мењају од априла до септембра дају посебан допринос естетским вредностима подручја. Визуелни доживљај необичног макрорељефа и обојеног мозаика слатина јача потенцијале подручја у развоју еко-туризма. Пејзажна атрактивност заштићеног подручја се може сагледати у контексту очуваности разноврсности његових станишних типова и врста које их насељавају идући од најнижих положаја на дну палеомеандара, сланих мочвара, депресија и копова, преко муљевитих сланих травних станишта и исконских слатина и сланих степа до трагова степе на лесним гредама и другим вишим котима, што значи да је овде очуван један мали део од некадашње шароликости Панонске низије (која је навела путнике из 18. века попут Таубеа да изјаве да је Панонска низија најлепша низија на свету).

Пејзажне вредности се односе пре свега на атрактивност подручја у целини, али појединачни детаљи као што су палеомеандри са речним гредама и хумке, такође имају значајну естетску вредност. Разноликост подручја се испољава у диверзитету карактеристичног мозаика заслањених станишта, од сланих мочвара до благо заслањене степске вегетације који је обogaћен остацима лесних степа очуваних на највишим деловима терена. Овакав просторни распоред је условљен морфологијом речног рељефа.

IV 3. ЗНАЧАЈ И ФУНКЦИЈА ЗАШТИЋЕНОГ ПОДРУЧЈА

Подручја релативно очуване разноврсности и функционалности изворних екосистема као што је ПИО „Слатине средњег Баната“ се данас јављају попут острва у пољопривредном окружењу и представљају основ за функционисање преосталих очуваних екосистема везаних за панонски предео. Низ оваквих очуваних подручја и водених и слатинско-степских коридора који их повезују су основ за преживљавање популација и субпопулација бројних врста које у Европи и свету живе само у Панонској низији или су овде нека од њихових назначајнијих станишта, што подручје слатина на простору природног добра чини делом система заштите природе у Европи. Заштићено подручје „Слатине средњег Баната“ има значај у очувању разноврсности панонског предела, станишних типова, биолошких врста и квалитета животне средине, што се све посредно и непосредно огледа позитивно на живот и здравље људи.

Велики значај подручја се огледа и кроз **низ екосистемских услуга** које оно пружа, међу којима је нарочито значајно ублажавање утицаја загађења подземних и површинских вода са околних пољопривредних површина и смањивање опште нарушености квалитета животне средине. Из свега овога произилазе основне функције заштићеног подручја: еколошка, научно-истраживачка, васпитно-образовна, културно-историјска и развојна функција.

Функција у укупном очувању биолошке, геолошке и предеоне разноврсности и животне средине и пружању еколошких услуга-подручје као један од центара диверзитета флоре и фауне у Србији има велику улогу у очувању укупног генетског, специјског и екосистемског богатства у Србији. Екосистеми настали и очувани на овом подручју су резултат сложене интеракције између услова животне средине, живог света и традиционалног начина живота људи током протеклих миленијума и као такви су најекономичнији вид коришћења простора и очувања његових богатстава и ресурса, односно гарант су дугорочног пружања екосистемских услуга. Значај који отворени травни екосистеми и појасеви вегетације уз влажна станишта имају у очувању подземних и површинских вода од загађења, земљишта од ерозије и оптерећења разним материјама, у регулисању и ублажавању утицаја паразита и штеточина на околне монокултуре и најзад у производњи здравих намирница је у данашње време свеопштег загађења и губитка биодиверзитета непроцењив и не може се по вишеслојности и трајању позитивних утицаја упоредити са краткорочним добитима које би човек имао од претварања подручја у обрадиве површине или изградње рибњака на пример.

Васпитно-образовна функција је везана за промоцију природних и створених вредности подручја које су овде заступљене тако да се може рећи да представљају узорак или репрезент типичног панонског предела и традиционалних знања проистеклих из живота у њему. Поред већих и очуванијих простора као што је подручје природног добра у Војводини се далеко чешће срећу мали степско-слатински фрагменти укљештени у пространство монотоног агрокултурног предела. Презентација значаја ових малих фрагмената за функционисање система заштите природе у Србији и Европи у склопу еколошких мрежа је непотпуна без великих подручја где се основни елементи и природни процеси типичних панонских екосистема јасно могу уочити и њихов значај нагласити будућим нараштајима. У ту сврху је неопходно организовати или подржавати постојеће манифестације везане за промоцију традиционалних начина коришћења предела, посматрање живог света, уређивање стаза, хранилишта и слично.

Научно-истраживачка функција-подразумева пре свега потенцијал заштићеног подручја да путем проучавања основних процеса у његовим екосистемима и традиционалних знања у коришћењу и чувању ресурса поменутих екосистема пружи основ за дугорочну конзервацију слатинско-степских и влажних панонских станишта и омогући њихов најбољи статус са становишта коришћења његових ресурса. Други важан елемент је фундаментално проучавање појединих група организама, пошто је већина података о значајним врстама флоре, фауне и микобионта овог дела Баната (нарочито о ендемима) старија од 20 година или не постоји. Ова празнина је још већа ако се у обзир узму подаци о популацијама и субпопулацијама значајних врста, флукуацијама њихове бројности, разлозима овог варирања и слично. Сви поменути научно-истраживачки потенцијали подручја су остварљиви првенствено након његовог очувања кроз примену активних мера заштите.

Културно-историјска функција-традиционално знање везано за пашарење и салашарско газдовање представља значајан део културне баштине локалног становништва. Поред познавања начина одрживог коришћења угрожених панонских травних станишта,

свакодневни предмети и производи, као и веровања и обичаји везани за овај начин живота су у неповратном процесу нестанка. Проглашавање заштићеног подручја може да утиче позитивно на повећање броја потенцијалних извора финансирања даљих истраживања и промовисања ових вредности.

Одрживо коришћење природних ресурса природног добра је усмерена ка прописивању и примени мера и режима у циљу очувања његових особености и ка активностима везаним за традиционално коришћење предела као што су сточарство, кошење ливада и трске, екстензивна ратарска производња, узгој старих раса и сорти, органска производња и контролисана туристичка промоција вредности подручја (пре свега кроз еко-туризам, контролисани лов и сл.). Потенцијали заштићеног подручја као места са чистом и здравом животном средином ће, ако се узму у обзир глобалне тенденције ка уништењу и загађењу природе, гледано са економске стране у будућности само добијати на цени и стога је очување природног добра неопходно укључити у планове развоја градова Кикинде и Зрењанин, општине Нови Бечеј и АП Војводине.

Екосистемске услуге

Сасвим модерна филозофска схватања економског развоја, која су створена ради лакшег вредновања добара које човечанству пружа природа су довела до дефинисања екосистемских услуга (Anonimus, 2005). Једна од бројних додатних вредности примене концепта екосистемских услуга се састоји у чињеници да се на тај начин сама добробит природе и конкретних подручја за људе, која је претходно била слабо видљива, ставља на увид и као подлога за планирање бројним заинтересованим странама, како би оне постале део процеса планирања управљања. Пошто примена концепта екосистемских услуга подразумева и укључивање локалних знања, остварује се могућност да се оне не само додатно вреднују него и широко примене.

Пошто постоји међусобан однос између коришћења земљишта и екосистемских услуга, деградација екосистемских услуга утиче на различите начине на коришћење земљишта, а самим тим има утицај и на добробит људи.

Без обзира на све промене које је у историјском периоду ово подручје претрпело, укупно је идентификовано и описано 15 екосистемских услуга на подручју природног добра (Табела 20).

Храна

Коришћено пољопривредно земљиште на подручју природног добра чини значајан удео површине (на пример у структури пољопривредног земљишта на територији општине Нови Бечеј њиве су заступљене са преко 70 % површине, при чему се највећи део њива налази у вишим бонитетним класама (II-IV). У пољопривредној производњи преовлађују жито, производња индустријских култура (соја, сунцокрет и шећерна репа), поврћа и крмног биља. Велики потенцијал за развој у деловима општине који имају велике површине под ливадама и пашњацима (скоро 20 % само у општини Нови Бечеј) има сточарство. Од стоке се највише узгајају говеда, овце, козе и коњи али је упркос повољним условима за развој сточарство није развијено у потпуности, првенствено због недовољно развијеног тржишта за пласман производа од меса и млека. На територији природног добра је изражена тенденција продаје и закупа великих површина пољопривредног земљишта (укључујући и ливаде и пашњаке) и његовог претварања у интензивно обрађиване оранице, што утиче на смањење броја малих и средњих пољопривредних газдинстава и у блиској будућности може негативно утицати на

локалне потенцијале за планирање развоја органске производње хране и успостављања туризма заснованог на традиционалном салашарском начину производње.

Табела 20: Екосистемске услуге на подручју ПИО „Слатине средњег Баната“.

ТЕЕВ класификација	Опис екосистемске услуге
Обезбеђујуће	
Храна	Пољопривредни производи: поврће, млеко, воће, вино, дивљач и храна за домаће животиње.
Вода	Вода за наводњавање и остале пољопривредне потребе, домаћинства и индустријску употребу. Пијаћа вода из бунара.
Сировине	Биомаса са њива и трска.
Генетички ресурси	Дивљи варијетети домаћих врста.
Регулишуће	
Регулација квалитета ваздуха	Филтрација ситне прашине, отклањање хемијских материја и алергена.
Регулација климе	Регулација температуре, депоновање угљен-диоксида из атмосфере.
Смањивање снаге елементарних непогода	Спречавање и заштита од дејства поплава, као и од дејства олујних ветрова.
Пречишћавање воде	Пречишћавање воде, уклањање сувишних нутријената, хемијских и биолошких патогена.
Спречавање ерозије	Баријера деловању ветра, фиксација тла кореновим системима биљака.
Биолошка контрола	Контрола патогена, штеточина и болести, одржавање биолошке равнотеже.
Опрашивање	Кључан допринос репродукцији већине биљака (пољопривредних култура и дивљих биљака).
Станишта	
Одржавање животног циклуса дивљих врста	Станишта која дивљим врстама служе за исхрану, гнезђење и одмор.
Одржавање генског диверзитета	Станишта великог броја врста флоре и фауне (вероватно и многих врста гљива).
Култура и општа добробит	
Естетски доживљај	Погодности за уживање у лепоти предела и његових саставних делова.
Могућности за истраживања и образовање	Прилике за истраживања и школске екскурзије.

Вода

Обезбеђивање воде је екосистемска услуга која се односи на пречишћавање, ретенцију и складиштење воде у различитим типовима водених објеката, као и њено коришћење у домаћинствима, пољопривреди и индустрији (Groot & al., 2002). Вода се на ширем подручју природног добра јавља у виду површинских и подземних вода. Површинске воде потичу из неколико извора: оцедне воде од падавина које се скупљају на суседним подручјима и које површински директно отичу у воде; непосредне падавине: падавине које се сакупљају у

воденим објектима; водени вишак: влага земљишта која непрекидно одлази у водотокове; вода из подземних депоа која се празни директно у водене објекте. Подземна вода са дубине преко 800 метара је сигурна за пиће, но на мањим дубинама, нарочито на дубинама мањим од 20 метара, она је загађена фекалним материјама, а на дубинама до 40 m и арсеном. Ипак, у Војводини, што важи и за заштићено подручје, 70% воде коју користе домаћинства и индустрија обезбеђује се из подземних извора (преузето са: <http://www.es-partnership.org/esp/82782/9/0/50>).

Екосистемске услуге подручја, поред доприноса очувању биолошке разноврсности, испољавају се у регулисању водног режима ширег подручја. Обезбеђење оптималног водног режима за слатинска станишта подразумева задржавање подземних вода, чиме се смањује потреба за одводњавањем, што доводи до повећања водних резерви обрађених површина по рубовима заштићеног подручја чиме се доприноси адаптацији летњим сушама, као пратећим појавама глобалног загревања у нашем региону.

Сировине

Према Groot & al. (2002), у обзир се узимају само обновљиве сировине у шта се на подручју природног добра убраја биомаса коју чине трава, трска и лишће, који се у смислу сировина (осим делимично трске) не користе али су потенцијално значајни као извори сировина у будућности.

Генетички ресурси

Вредност генетичких ресурса је у чињеници да дивљи варијетети домаћих врста могу да допринесу њиховом оплемењивању и освежавању у генетичком смислу како би гајене форме биле отпорније на штеточине и болести.

Регулација квалитета ваздуха

Ова екосистемска услуга односи се на улогу вегетације као филтра за честице праšине и за одстрањивање хемикалија и алергена из ваздуха. Реч је о честицама и ваздуху који бивају испуштани током сагоревања фосилних горива и оних које круже у ваздуху после паљења вегетације након жетве или са депонија и сметлишта, као и честица које настају ерозијом тла, услед недостатка ветрозаштитних појасева.

Регулација климе

Ова услуга односи се на способност одржавања повољне климе на локалном и глобалном нивоу (Groot & al., 2002). Реч је о регулисању температуре ваздуха, падавина и влажности. Тиме се смањују трошкови које настају услед других, вештачких начина контроле ових параметара. Овде спада и везивање (фиксација) угљен-диоксида, што је услуга која може да се наплати на тзв. угљеничним тржиштима (у Србији то још увек није могуће).

Ублажавање елементарних непогода-заштита од поплава и превенција

Екосистеми имају способност да значајно ублаже жестину наглих природних догађаја, те да обезбеде сигурност људским животима и материјалним добрима. Иако се спречена штета монетарно може изразити као уштеда у новцу који би био инвестиран да се штета отклони, може се рећи да ова екосистемска услуга готово уопште није препозната у методама и

поступцима у планирању одбране од елементарних непогода у Војводини (Салваи и сар., 2010).

Пречишћавање воде

Природни системи су способни да уклањају одређене количине органских и неорганских материја преко асимилације, задржавања и њиховом променом хемијским путем (Groot & al., 2002). Механизам за то је кружење хранљивих материја, који може да се означи као „биохемијска рециклажа“. Вегетација, земљиште, уградња у водене организме представљају важне фазе у механизмима кружења материје и протицања енергије. Водена вегетација има способност да задржи количину нутријената која је већа од уобичајене за станишта у којима се налази, а може да акумулира и тешке метале и синтетизоване органске компоненте (фиторемедијација). Тршћаци и остали појасеви обалне вегетације омогућају оксидацију, нитрификацију, денитрификацију и анаеробну разградњу ових материја. Вредност ове екосистемске услуге лежи у уштедама које могу да се остваре уместо изградње вештачких система за пречишћавање воде.

Спречавање ерозије

Један хектар чернозема у Војводини може да изгуби 50-60 kg честица земљишта дејством еолске ерозије (извор информација: Пољопривредни институт „Тамиш“). Обнављање природне вегетације око пољопривредног земљишта у виду дрвореда, живица, живих ограда омогућаје умањење снаге ветра. Ипак, ова екосистемска услуга не долази до изражаја управо због недостатка јасне политике реализације пројеката спречавања еолске ерозије.

Биолошка контрола

Ова екосистемска услуга тиче се могућности и капацитета екосистема да одржавају одређени ниво биолошке равнотеже преко контролисања биотичких процеса. Током еволуције, биоценозе су са биотопима створиле и развиле системе интеракција и механизма повратне спреге који омогућавају спречавање деловања штеточина и испољавања болести. Нарушавање тог баланса може да има негативне последице. Пример контролора штеточина и болести су сисари који се углавном хране ситним глодарима али и многобројне птице које се хране истом храном као и инсектима. Такви контролори обично живе у вегетацији у и око заштићеног подручја, те уништавање или недостатак вегетације ограничава њихову покретљивост. Уколико не постоје јасне везе између локалних зона вегетације и унутар група различитих типова вегетације, ова екосистемска услуга неће моћи добро да се испољи.

Опрашивање

Опрашивање је од виталног значаја за већину биљака, укључујући и пољопривредне културе. Ову екосистемску услугу омогућају популације инсеката опрашивача које за свој опстанак требају очувану вегетацију и остале биотичке и абиотичке услове. Њихов недостатак значи довођење у опасност улоге полинатора. Травне површине омогућавају опстанак врстама које имају улогу опрашивача или који смањују бројност штеточина на усевима, што смањује потребу за хемикалијама на околним парцелама.

Одржавање животног циклуса дивљих врста

Ова екосистемска услуга истиче значај екосистема као подручја које обезбеђује станишта за различите врсте и њихове развојне облике. Тиче се и обезбеђивања станишта за одмор, исхрану и репродукцију миграторних врста. Доступност ове услуге директно зависи од стања станишта и њихових еколошких карактеристика.

Одржавање генског диверзитета

Ова услуга односи се на заштиту и унапређење генских ресурса. Најочигледнији пример њеног испољавања је улога коју велики број јединки игра у остварењу генског диверзитета једне врсте унутар популација. Да би тако велики и што је могуће већи број јединки заиста живео, потребна му је квалитетна природна средина, која онда може да буде сматрана „складиштем гена“ и информација које потенцијално могу да се фенотипски остваре, омогућавајући егзистенцију здравијих јединки и јачих популација дивљих врста.

Естетски доживљај

Многи, ако не и сви људи уживају у лепоти природе. Шта то чини леп поглед, односно шта је садржај естетског доживљаја, остаје предмет дискусије и веома је индивидуално, но за многе људе реч је о изазивању осећаја уживања у односу на природу. Ова услуга тиче се слике која из природе може да буде запамћена или регистрована фото-апаратом или путем других техника и која се састоји од елемената као што су: дрвеће, реке, облаци, хоризонти, погледи, људи, животиње, културно-историјске структуре и сл.

Могућности за истраживања и образовање

Екосистеми нуде готово бескрајне могућности за истраживања. Природа је и добро позната школа под отвореним небом, те пружа могућност за организовање школских екскурзија и образовање у заштити животне средине уз много могућности практичне примене. Показатељи остварења ове услуге су број истраживачких пројеката и подухвата, број научних дисциплина, број истраживача који су ангажовани. Још детаљније, додатан показатељ може да буде и ниво до којег су праксе, поступци и политике управљања природом спроведени као резултат примене научних закључака, односно ниво до којег се побољшала добробит за људе остварена на тај начин.

IV 4. ТУРИСТИЧКЕ ВРЕДНОСТИ

Туристичке вредности подручја самог природног добра су недовољно наглашене а везане су пре свега за развој села у његовој околини, односно за туристичку понуду традиционалних етнокултурних елемената локалног живота укључујући и начине коришћења природе. Унутар самог заштићеног подручја је могућ развој научно-образовног и екотуризма. Заштићено подручје има добру саобраћајну повезаност са свим насељима која се налазе у близини као и са већим градским центрима попут Кикинде, Зрењанина и Новог Сада.

V РЕЖИМИ ЗАШТИТЕ

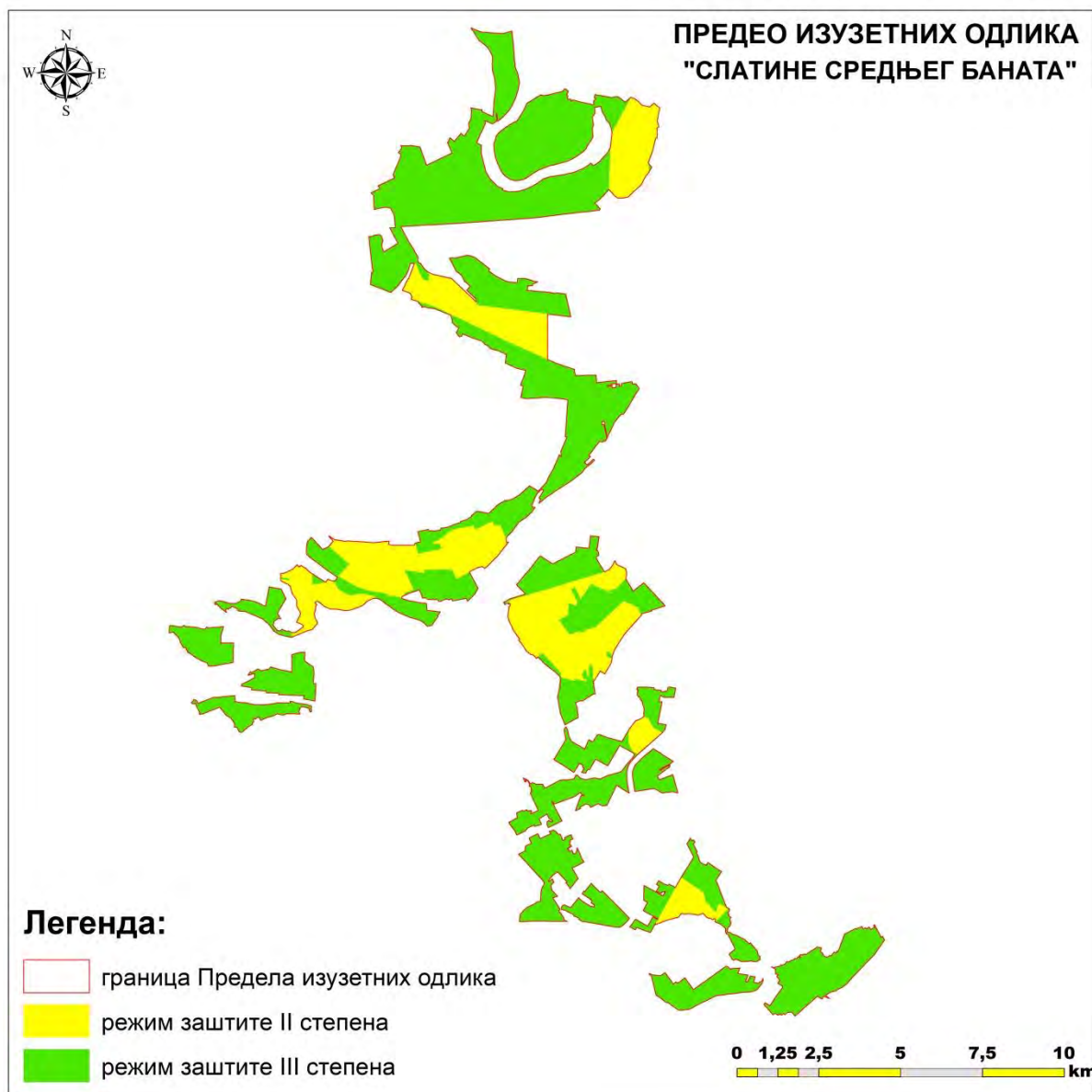
V РЕЖИМИ ЗАШТИТЕ

На основу чл. 33, става 1 Закона о заштити природе („Сл. гласник РС“, бр. 39/2009, 88/2010 и 91/2010; 14/2016; 95/2018, 71/2021) Предео изузетних одлика је дефинисан као „подручје препознатљивог изгледа са значајним природним, биолошко-еколошким, естетским и културно-историјским вредностима, које се током времена развијало као резултат интеракције природе, природних потенцијала подручја и традиционалног начина живота локалног становништва“.

Примарну улогу у заштити биодиверзитета и предеоних карактеристика подручја као и културног предела има традиционални начин газдовања природним ресурсима, са посебним освртом на сточарство. Мере одржавања станишта се заснивају на одрживом коришћењу пашњака и кошаница. Услед механизације пољопривреде, фрагментације пашњака и промене структуре непосредног окружења, дошло је до бројних измена не само у технологији, него и у временској и просторној динамици кошења и пашарења. Савремени начини обављања ових активности могу да угрозе природне вредности подручја, због чега је неопходно да се одвијају контролисано и у складу са мерама заштите живог света и предела.

На простору Предела изузетних одлика „Слатине средњег Баната“ на основу члана 35. Закона о заштити природе („Сл. гласник РС“, бр. 36/2009; 88/2010; 91/2010; 14/2016; 95/2018, 71/2021) се успостављају следећи режими заштите: режим заштите II степена и режим заштите III степена.

Укупна површина подручја предложеног за заштиту према подацима Републичког геодетског завода (катастар непокретности) износи 9.329, 31 ha при чему режим II степена заштите износи 2.489,91ha (26,69 %) а режим заштите III степена 6.839,40 ha (73,31%).

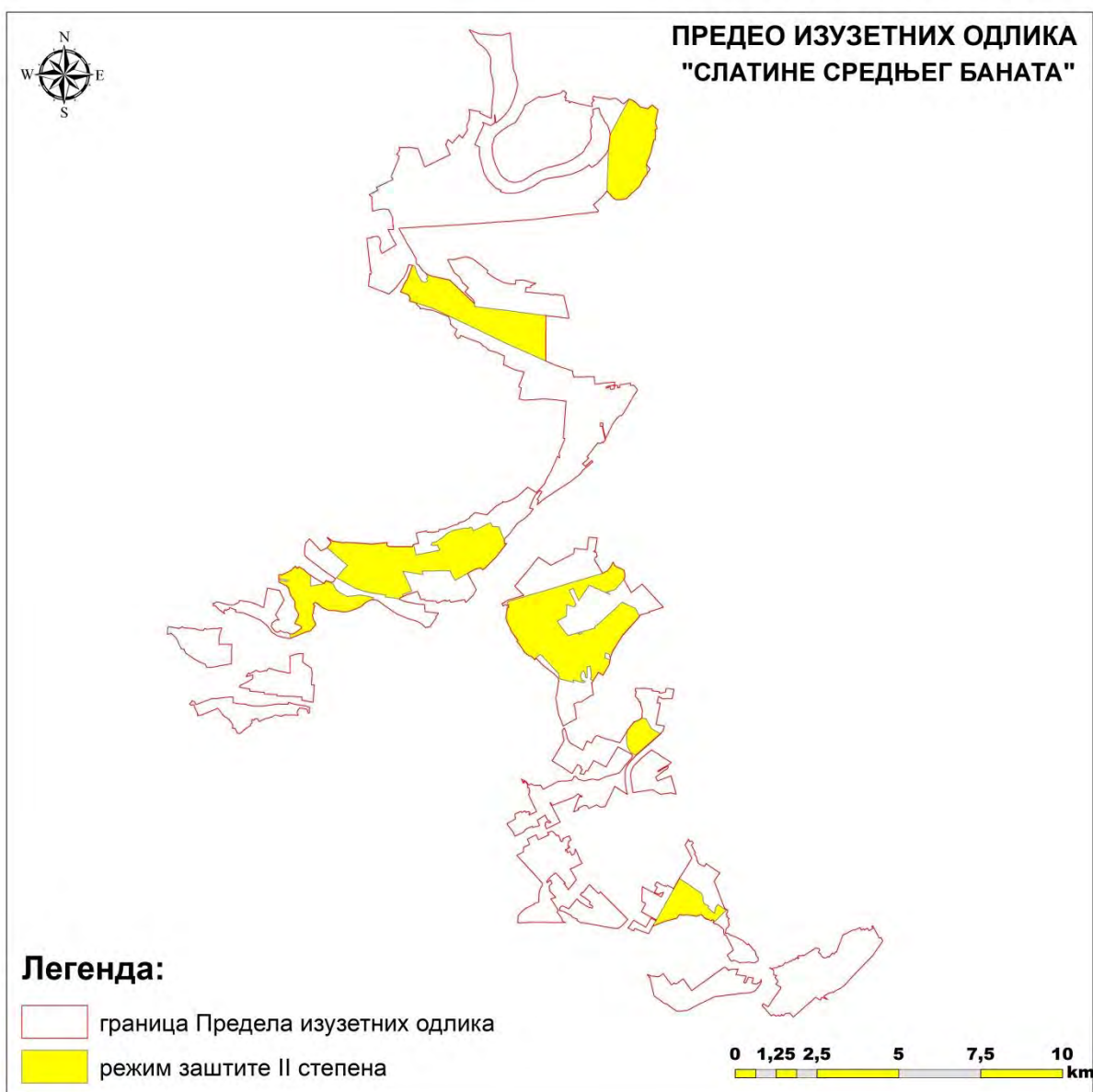

V 1. РЕЖИМ ЗАШТИТЕ II (ДРУГОГ) СТЕПЕНА

Режим заштите другог степена-активна заштита се спроводи на заштићеном подручју или његовом делу са делимично измењеним екосистемима великог научног и практичног значаја и посебно вредним пределима и објектима геонаслеђа. У другом степену заштите могу се вршити управљачке интервенције у циљу рестаурације, ревитализације и укупног унапређења заштићеног подручја, без последица по примарне вредности њихових природних станишта, популација, екосистема, обележја предела и објеката геонаслеђа, обављати традиционалне делатности и ограничено користити природни ресурси на одржив и строго контролисан начин (чл. 35, ставови 4. и 5. Закона о заштити природе).

У оквиру подручја за које је прописан режим заштите другог степена, налазе се локалитети/природне целине са очуваним примарним панонским слатинским

екосистемима и сланим мочварама у палеомеандрима и остацима панонских степа карактеристичним за подручје средњег Баната у Србији: Зидине код Иђоша, Ланиште код Бочара, Шимуђ, Црвене штале, Пактово и Девесиље код Новог Милошева и потез Воларске слатине код рибњака Острово у околини Меленаца.

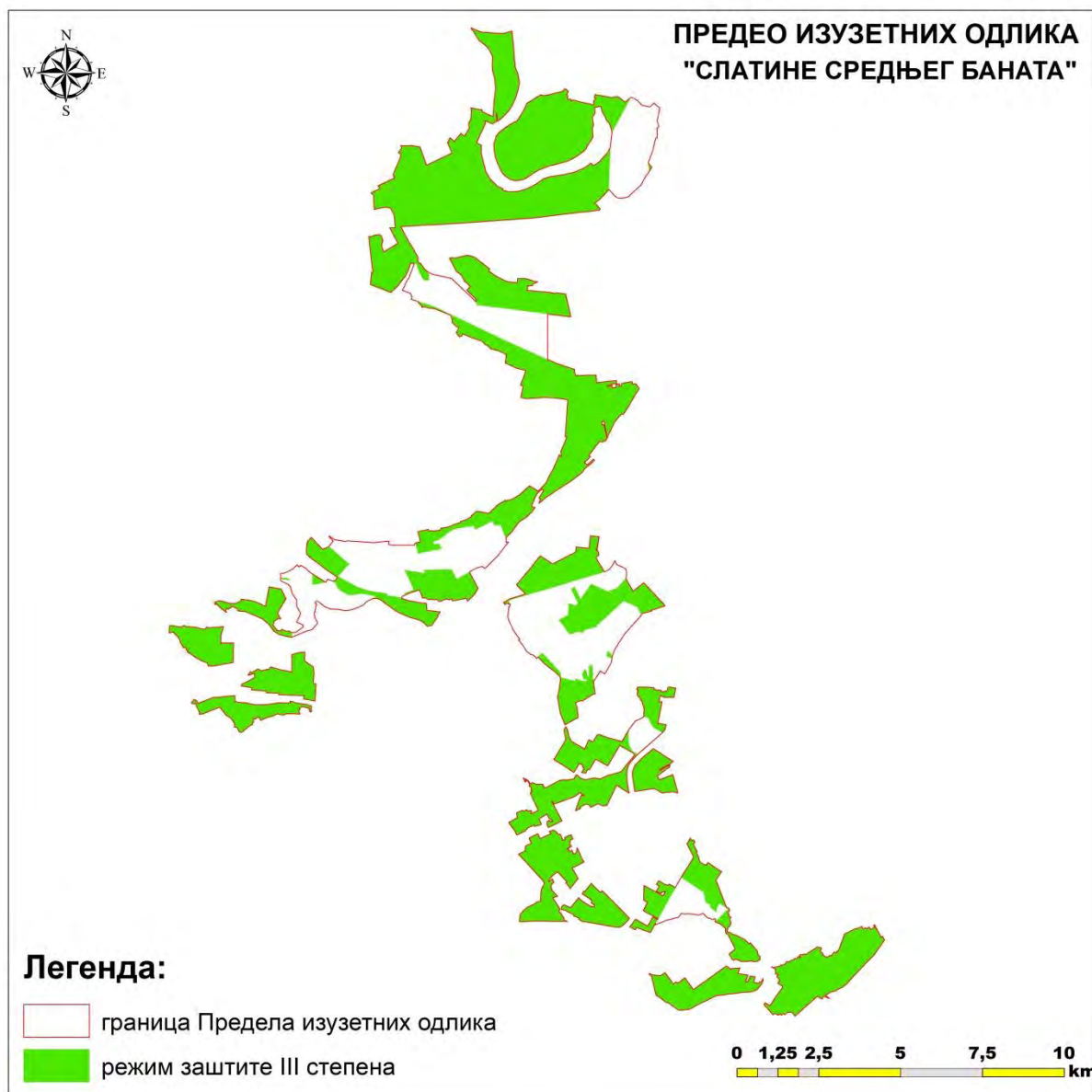

V 2. РЕЖИМ ЗАШТИТЕ III (трећег) СТЕПЕНА

Режим заштите трећег степена-проактивна заштита, спроводи се на заштићеном подручју или на његовом делу са делимично измењеним и/или измењеним екосистемима, пределима и објектима геонаслеђа од научног и практичног значаја. У трећем степену заштите могу се вршити управљачке интервенције у циљу рестаурације, ревитализације и укупног унапређења заштићеног подручја, развој села и унапређење сеоских домаћинстава, уређење објеката културно-историјског наслеђа и традиционалног градитељства, очување традиционалних делатности локалног

становништва, селективно и ограничено коришћење природних ресурса и простора уз потребну инфраструктуру и другу изградњу (чл. 35, ставови 7. и 8. Закона о заштити природе).

У оквиру подручја за које је прописан режим заштите трећег степена, налазе се локалитети/природне целине који нису на подручјима за која је прописан режим заштите другог степена.

V 3. ОПШТЕ МЕРЕ ЗАШТИТЕ И УНАПРЕЂЕЊА

V 3.1. Мере заштите за цело заштићено подручје

Забрањује се:

1. извођење радова који изазивају трајне негативне промене хидролошког режима заштићеног подручја или квалитета воде влажних станишта;
2. уништавање микрорељефа слатинских ливада и пашњака;
3. пољопривредна обрада и сви други видови нарушавања травних и влажних станишта (ливаде, пашњаци, мочваре и баре) и непланско паљење вегетације;
4. изградња нових и проширење површина постојећих рибњака;
5. одлагање отпада, опасних материја и остали радови и активности којима се врши загађивање земљишта, ваздуха, подземних и површинских вода;
6. непланско одлагање земљишта, песка и других инертних материјала;
7. узнемиравање, непланско сакупљање и уништавање дивљих врста биљака, животиња и гљива;
8. уношење инвазивних врста и успостављање шумских култура врста дрвећа које нису аутохтоне за подручје Панонске низије;
9. све активности чијим се спровођењем угрожавају јединке строго заштићених и заштићених врста, њихова станишта, станишни типови приоритетни за заштиту и интегритет подручја.

Ограничава се:

1. промена морфологије терена на планске активности у грађевинском подручју, активности за потребе ревитализације станишта, активности усмерене ка побољшању еколошких услова станишта и активности на одржавању канала;
2. промена намене и културе површина (земљишта) на промене у смеру смањења степена коришћења простора (превођење обрадивих површина у пашњаке и сл., промене у циљу ревитализације станишта и сл.);
3. откуп и/или замена површина на оне у циљу рестаурације станишта и унапређења стања еколошких коридора, посебно у обалном појасу заслањених палеомеандара и у случају деградираних сланих копова (околина Бочара, Новог Милошева) као и замена шумских засада алохтоних врста у састојине аутохтоних врста, са посебним освртом на обнову панонских шумо-степа;

4. формирање новог грађевинског земљишта на површине неопходне за изградњу објеката дефинисаних просторно-планском документацијом усвојеном до покретања поступка заштите;
5. изградња објеката на изградњу за потребе одрживог коришћења, управљања и ревитализације еколошки значајних станишта;
6. изградња саобраћајница вишег реда на оне које су плански предвиђене до покретања поступка заштите и које најкраћом трасом прелазе преко заштићеног подручја;
7. изградња електроенергетске структуре на ону која се гради применом посебних техничких решења која спречавају колизију и електрокуцију летећих животиња са елементима инфраструктуре;
8. кретање транспортних возила и пољопривредне механизације на кретање по постојећим путевима и ораницама;
9. усклађивање лова и управљања дивљачи на оне видове који су у складу са принципима одрживог управљања и циљевима заштите подручја, нарочито: зонирањем подручја на којима ће се ловити и оних која ће бити ослобођена од ловног притиска и изостављањем лова у близини одморишта строго заштићених врста птица;
10. туристичке активности, на просторно и временски ограничене видове еко- и сеоског туризма;
11. уређење простора за туризам и рекреацију на планске активности усклађене са циљевима очувања природних и пејзажних вредности;
12. смештање туристичких и других садржаја и активности који су потенцијални извори повишеног нивоа буке, вибрација и/или узнемиравања живог света на просторе који су од границе простора под режимом заштите II степена удаљени најмање 200 m ван грађевинског подручја;
13. уношење и гајење алохтоних врста, на врсте које нису инвазивне у Панонском региону;
14. кошење и сеча вегетације на просторно, временски и технички планиране и ограничене активности које су усклађене са циљевима заштите подручја, уз остављање непокошених најмање 30% тршћака и 15% ливада сваке године у облику равномерно распоређених површина;
15. сузбијање и уништавање вегетације осим приликом извођења радова на редовном одржавању објеката система за одводњавање и одбрани од поплава приликом чега је забрањена употреба пестицида;
16. испуштање отпадних вода из канализационог система односно након завршетка изградње канализационог система и пречистача насеља на оне код којих концентрације материја испуштених у крајњи водени реципијент не прелазе законски утврђене граничне вредности емисије;

17. усаглашавање режима вода на оне у циљу очувања хидролошке динамике слатина, сланих бара и мочвара, нарочито у палеомеандрима (Ланиште, Црвене штале, Шимућ);
18. употреба ђубрива и средстава за заштиту биља на оранице, у складу са потребама очувања биолошке разноврсности и разноврсности станишта као и примену хемијских средстава за потребе управљања у складу са Законом;
19. подизање ограда на начин којим се обезбеђује слободна миграција дивљих животиња и кретање чувара заштићеног подручја;
20. пошумљавање и подизање високог зеленила на ограничену планску обнову групација и састојина аутохтоних врста;
21. сеча високог зеленила на планске активности обнављања;
22. сеча стабала са дупљама, на период август-октобар;
23. паљење вегетације на планске активности управљања;
24. ложење ватре на за ту сврху предвиђеним локацијама;

Мере очувања и унапређења:

1. управљање стаништима и популацијама строго заштићених и заштићених врста и њихова ревитализација;
2. реинтродукција аутохтоних врста;
3. сузбијање инвазивних врста и аутохтоних врста на местима на којима се понашају инвазивно;
4. усмеравање сукцесије вегетације путем контролисане испаше, кошења, сече трске, контролисаног паљења и сличних активности а у циљу побољшања стања приоритетних типова станишта и популација строго заштићених и заштићених врста односно врста значајних за очување биодиверзитета;
5. подстицање традиционалних начина коришћења природних ресурса (на пр. испаша, кошење, сеча трске и друге вегетације) а нарочито оних који доприносе очувању и унапређењу биодиверзитета;
6. мониторинг и истраживање компонената животне средине а посебно воде, земљишта, станишта и врста приоритетних за заштиту;
7. научно-истраживачки рад;
8. примена интервентних мера и планских активности у циљу заштите и унапређења станишта и врста и побољшања квалитета земљишта, вода и ваздуха;
9. планске активности на промоцији гајења и гајењу аутохтоних раса и сорти, пре свега аутохтоних раса стоке;
10. очување екотона и мозаичности станишта као и унапређење еколошких коридора;

11. унапређење природних и полуприродних елемената коридора у складу са предеоним и вегетационим карактеристикама подручја планирањем намене површина као и активним мерама заштите;
12. примена техничких решења на она која омогућавају безбедно кретање дивљих врста на местима укрштања саобраћајне инфраструктуре са еколошким коридорима;
13. одржавање и санација постојећих објеката и инфраструктуре;
14. развој органске пољопривреде и производња здраве хране;
15. спречавање односно смањење, контрола и санација свих облика загађивања;
16. презентација и промоција заштићеног подручја;
17. образовање посетилаца заштићеног подручја као и власника и корисника парцела у заштићеном подручју и њихово укључивање у активну заштиту;
18. усклађивање свих планских и урбанистичких докумената, као и основа и планова управљања природним ресурсима са актом о заштити подручја.

V 3.2. Мере заштите на подручју са режимом заштите II (другог) степена

Забрањује се:

1. уништавање микрорељефа слатинских ливада и пашњака;
2. експлоатација земљишта и минералних сировина;
3. постављање нафтовода, гасовода и продуктовода и извођење истражних бушења за потребе експлоатације нафте и гаса;
4. кошење без примене заштитних мера за флору и фауну;
5. организовање јавних скупова и манифестација;
6. шетање паса без повоца током периода репродукције строго заштићених врста птица (од 1. априла до 30. јуна), осим паса који се користе за чување стоке.

Ограничава се:

1. постављање мобилијара на плански утврђено постављање за потребе управљања, едукације и истраживања природних вредности подручја;
2. кретање посетилаца на кретање претходно најављено чуварској служби;
3. изградња рекреативних стаза на постојеће трасе атарских путева.
4. асфалтирање и бетонирање постојећих некатегорисаних путева као и изградња нових саобраћајница на оне које су плански предвиђене до покретања поступка заштите и које најкраћом трасом прелазе преко заштићеног подручја.

VI КОНЦЕПТ ЗАШТИТЕ И УНАПРЕЂЕЊА И МОГУЋЕ ПЕРСПЕКТИВЕ ОДРЖИВОГ РАЗВОЈА

VI КОНЦЕПТ ЗАШТИТЕ И УНАПРЕЂЕЊА И МОГУЋЕ ПЕРСПЕКТИВЕ ОДРЖИВОГ РАЗВОЈА

VI 1. КОНЦЕПТ ЗАШТИТЕ

Предео изузетних одлика „Слатине средњег Баната“ се ставља под заштиту са циљем:

1. заштите природних и културних вредности остатака панонских пустара средњег Баната у којем доминирају синдинамски повезани станишни типови слатинског комплекса;
2. очувања геоморфолошких, хидролошких и предеоних карактеристика заштићеног подручја;
3. очувања и поспешивања чинилаца који утичу на регулисање природних карактеристика појединих станишних типова, односно усмерене ревитализације и обнове нарушених станишних типова;
4. остваривања услова неопходних за очување стабилности популација свих дивљих врста и станишних типова;
5. очувања карактеристика пустарског пејзажа, традиционалних знања, културних и етнографских вредности традиционалног пашарења као и интеграције ових културних вредности у управљању заштићеног подручја и развоју локалних насеља;
6. подршке контролисаном (одрживом) коришћењу екосистемских услуга које пружа природно добро, нарочито традиционалним видовима њиховог коришћења од стране локалних заједница;
7. повећања знања о заштићеном подручју и о његовим природним вредностима уз успостављање мониторинга биодиверзитета;
8. усклађивања постојећих и планираних привредних активности са потребама заштите природних вредности.

Циљеви заштите реализују се кроз следеће активности:

1. управљање стаништима и популацијама строго заштићених и заштићених врста и њихова ревитализација; мониторинг и истраживање компонената животне средине а посебно воде, земљишта, станишта и врста приоритетних за заштиту; реинтродукцију аутохтоних врста; сузбијање инвазивних врста и аутохтоних врста на местима на којима се понашају инвазивно;
2. усаглашавање режима вода са потребама очувања хидролошке динамике сланих бара у палеомаеандрима и околних примарних слатина (слани копови у околини

- Бочара и Новог Милошева, локалитети Врањак, Пактово, Девесиље) као и остатака панонских влажних заслањених ливада и степа (нарочито у околини Острова);
3. традиционалне видове коришћења пустаре, са посебним освртом на испашу стоке и оваца у комбинацији са просторно и/или временски ограниченим, контролисаним кошењем ливада и сечом трске, као и подстицања производње здраве хране и очувања генетског фонда старих сорти и раса;
 4. усмеравање сукцесије вегетације путем контролисане испаше, кошења, сече трске, контролисаног паљења и сличних активности а у циљу побољшања стања приоритетних типова станишта и популација строго заштићених и заштићених врста, односно врста значајних за очување биодиверзитета;
 5. примена интервентних мера и планских активности у циљу заштите и унапређења станишта и врста и побољшања квалитета земљишта, вода и ваздуха; очување екотона и мозаичности станишта као и унапређење еколошких коридора;
 6. примену принципа зонације активности и садржаја унутар заштићеног подручја и заштитне зоне у складу са потребама очувања биодиверзитета, пејзажа и квалитета животне средине;
 7. примену техничких решења за безбедно кретање дивљих врста на местима укрштања саобраћајне инфраструктуре са еколошким коридорима; унапређење природних и полуприродних елемената коридора у складу са предеоним и вегетационим карактеристикама подручја планирањем намене површина као и активним мерама заштите;
 8. откупа и/или замене површина у циљу рестаурације станишта и формирања тампон-зона, унапређења стања еколошких коридора посебно у обалном појасу заслањених палеомеандара и у случају деградираних сланих копова (околина Бочара, Новог Милошева) као и замену шумских засада алохтоних врста у састојине аутохтоних врста, са посебним освртом на обнову панонских шумо-степа;
 9. очување пејзажних одлика и структуре слатинских пустара и шумо-степских мозаика, као и идентификовање и очување карактеристичних и јединствених елемената културног предела;
 10. усклађивање лова и управљања дивљачи са принципима одрживог управљања и циљевима заштите подручја, нарочито: зонирањем подручја на којима ће се ловити и оних која ће бити ослобођена од ловног притиска и изостављањем лова у близини одморишта строго заштићених врста птица;
 11. обележавање, уређивање и опремање посетилачке инфраструктуре; одржавање и санација постојећих објеката и инфраструктуре;
 12. научно-истраживачки рад;
 13. развој органске пољопривреде и производња здраве хране;
 14. спречавање односно смањење, контрола и санација свих облика загађивања;
 15. презентација и промоција заштићеног подручја;
 16. образовање посетилаца заштићеног подручја као и власника и корисника парцела у заштићеном подручју и њихово укључивање у активну заштиту;
 17. примена компензацијских мера ради ублажавања штетних последица на заштићено подручје изазваних реализацијом радова и активности у природи;

18. усклађивање свих планских и урбанистичких докумената, као и основа и планова управљања природним ресурсима са актом о заштити подручја.

VI 2. СМЕРНИЦЕ ЗА УНАПРЕЂЕЊЕ

Концепт заштите предложеног простора се заснива на предузимању мера и активности како би се биодиверзитет и природни процеси дугорочно заштитили од деловања угрожавајућих чинилаца и претњи као и унапредили а полазећи од претпоставки међуповезаности предеоних карактеристика и биодиверзитета, односно од њиховог контролисаног и ограниченог коришћења и других људских утицаја који неће за резултат имати дугорочно штетне последице. Успостављање заштићеног подручја „Слатине средњег Баната“, чије се проглашење предлаже овом студијом, на суштински начин одређује начин његовог функционисања и ставља целокупан простор природног добра у функцију заштите природе.

Први принцип концепта заштите се заснива на примени националног законодавства и међународних уговора из области заштите природе од којих је најважнији Закон о заштити природе („Сл. гласник РС“, бр. 36/2009, 88/2010, 91/2010, 14/2016, 95/2018, 71/2021) са подзаконским актима који проистичу из њега. Када је у питању биодиверзитет, који је једна од кључних вредности заштићеног подручја, потребно је спровести одредбе Акционог плана за спровођење Стратегије биолошке разноврсности Републике Србије за период од 2011. до 2018. године („Сл. гласник РС“, бр. 13/2011). У оквиру међународних уговора из области заштите природе најважнији су: Конвенција о биолошкој разноврсности („Сл. лист СРЈ, Међународни уговори“, бр. 11/2001), Конвенција о очувању европске дивље флоре и фауне и природних станишта (Закон о потврђивању Конвенције о очувању европске дивље флоре и фауне и природних станишта, „Сл. гласник РС, Међународни уговори“, бр. 102/2007) и Конвенција о очувању миграторних врста животиња (Закон о потврђивању Конвенције о очувању миграторних врста животиња, „Сл. гласник РС, Међународни уговори“, бр. 102/2007). Циљ наведених међународних уговора је успостављање усаглашених принципа за заштиту биодиверзитета и установљавање управљања врстама и стаништима на начин којим ће се обезбедити њихов дугорочни опстанак.

Други принцип концепта заштите је смањење деловања присутних угрожавајућих фактора и поспешивања чинилаца који имају позитивно дејство на предеоне карактеристике, биодиверзитет и простор природног добра у целини. Поштовање овог принципа је могуће постићи кроз флексибилно и адаптивно управљање (Kryštufek, 1999). Програме, пројекте, стратегије, политике, односно планове и основе управљања природним ресурсима је потребно подвргнути контроли а нове планирати у складу са мерама заштите природе и законским прописима утврђеним на основу одлука којим се успостављају заштићена подручја. Радови који су дозвољени на заштићеном подручју могу да подлежу процедури процене утицаја на животну средину, у складу са Законом о процени утицаја на животну средину („Сл. гласник РС“, бр. 135/2004, 36/2009) и она се на основу цитираног закона даје на увид заинтересованој јавности као и заинтересованим органима и организацијама.

Трећи принцип концепта заштите је препознавање традиционалног коришћења панонских пустара као једне од основних мера заштите биолошке разноврсности. Подручје природног добра је културни предео, чије су предеоне и природне вредности очуване захваљујући традиционалном сточарству. За разлику од пашњака брдских предела и плавних подручја, који су настали крчењем шума и спречавањем обнове шуме редовном испашом, пашњаци панонских пустара припадају исконској травној вегетацији (Dengler & al., 2014; Sümegi & al.,

2013b). Током историје дивље врсте крупних биљоједа, који су испашом и гажењем вршили кључни утицај на ове екосистеме, биле су замењене њиховим одомаћеним потомцима. Због наведених чињеница, иако слатински и степски пашњаци нису антропогеног порекла, њихов опстанак под данашњим природним и друштвеним условима зависи од људских активности. Панонске слатине и степе припадају станишним типовима Европе чији биодиверзитет је опстао под одређеним режимом газдовања, а њихов опстанак такође зависи од пољопривредне праксе (Halada & al., 2011; Ostermann, 1998). Управљање травним стаништима захтева добро познавање традиционалног сточарења као најекономичнијег начина заштите природних вредности. Истраживања пољопривредне праксе спроведена са аспекта заштите природе су малобројна (Nolte & al., 2014; Tóth & al., 2016; Varga & al., 2016), али указују на одређене чињенице, као што су разноврсност животиња на пашњацима и оптимално коришћење појединачних станишних типова од стране одређених врста домаћих животиња. Изузетно је значајно познавање сезонске динамике коришћења разних типова станишта (Varga & al., 2016) која обезбеђује обнављање биљног покривача, као основу за одрживост пашарења. Економске промене делују неповољно на екстензивно сточарство због чега постоје покушаји да се преузме пракса интензивног коришћења пашњака западних земаља. Измена природних заједница које су адаптиране на локалне климатске и педолошке услове захтева заливање (наше пустаре су настале и опстале због сезонског недостатка воде) и примену мелиоративних мера (ђубрење, повећање покривности одређених врста и сл.) што смањује економичност таквих подухвата. Ипак, због негативних утицаја вишка хранљивих материја и воде и механичке узурпације на животне заједнице исконских станишта, наведене активности могу да доведу до губитка биолошке разноврсности (Báldi & al., 2013). Због смањења броја грла на пашњацима одржавање травних површина на многим заштићеним подручјима се врши кошењем (Viszkó, 2012). Подаци показују да кошење одржава структуру (Poschold & Wallis De Vries, 2002), али не и богатство врста, при чему не може заменити традиционално коришћење испашом.

1. Смернице за унапређење управљања стаништима

Мере унапређења управљања односно унапређења заштићеног подручја су утемељене на дефинисаним активностима на непосредној стручној, финансијској, саветодавној и едукативној подршци и њиховим спровођењем.

Делови простора природног добра се и поред његове несумњиве вредности са становишта очувања ретких и угрожених врста и станишних типова користе за потребе пољопривреде и напасања стоке док се површине у његовом непосредном окружењу користе за узгој шаранске рибе, ратарство и рекреацију. Пошто на подручју природног добра преовлађују заслањени типови земљишта који због својих механичко-хемијских својстава и специфичног водног режима нису погодни за пољопривредну и ратарску производњу, основни вид коришћења простора се огледа у пашарењу и кошењу који су овде присутни већ вековима и представљају један од најважнијих традиционалних начина коришћења ресурса. Напуштање оваквих традиционалних модела током протеклих деценија је довело и до нестанка неких врста и станишних типова везаних за панонске ливадске и пашњачке површине одржаване редовном испашом и гажењем. Очување ресурса природног добра је у случају заслањених пашњака и ливада али и сланих мочвара и бара развијених у палеогеандрима (тзв. коповима), и степских фрагмената у директној вези са опстанком и очувањем традиционалних видова њиховог коришћења. Због тога је основ свих активности на заштити предметног простора условљен прво са очувањем карактеристичног водног режима подручја (забрана мелиоративних захвата на слатинама, забрана изградње рибњака на осетљивим стаништима)

односно са очувањем пашњачких и ливадских површина (смањење интензитета коришћења пољопривредног земљишта и разних видова загађења, превођења обрадивих површина у необрадиве) као и са одржавањем травних и мочварних станишних типова путем подстицања установљених традиционалних начина њиховог коришћења, пре свега кроз прописано кошење и напасање. Очување специфичних ресурса подручја и традиционалних делатности које су везане за њих јесу основ заштите предметног подручја и мере и режими заштите природе који су предложени за Предео изузетних одлика „Слатине средњег Баната“ имају за циљ усклађивање начина коришћења ресурса подручја и њиховог планирања са важећом легислативом из области заштите природе.

Испаша и кошење као мера заштите станишта

Пашњаци и ливаде се убрајају у широко схваћену групу травних станишта која су на простору степске области Евроазије настала као резултат заједничког развоја фамилије трава (Gramineae) и бројних крупних хербиворних папкара и копитара током еоцена и миоцена и као таква су милионима година одржавана од стране великих крда биљоједних сисара. Умерени климатски појас Европе условљава развој шума, а пространа равничарска подручја травне вегетације природно се јављају у централној Европи само у Панонском региону. Панонске пустаре потичу од ових травних евроазијских подручја, а њихове данашње карактеристике су развијане током миленијума традиционалне испаше (Molnár & al., 2012). Са појавом модерног човека и развоја првих номадских сточарских друштава улогу дивљих крупних хербивора постепено преузимају припитомљене и одомаћене пасмине стоке, што је омогућило функционално одржавање многих врста травних станишта све до данашњих дана. Како је у свету последњих година присутан тренд глобализације и постизања униформности производње, коришћења услуга и начина живота полако нестају неке локално условљене специфичности везане за поједина друштва и племена са традиционалним начинима коришћења ресурса травних предела Евроазије. У Панонској низији као једном од крајњих западних делова травног и шумостепског појаса Евроазије смештеној у оквиру привредно и економски развијене средње Европе су антропогени утицаји били и остали веома изражени. Савремене економске и социјалне промене у централној и источној Европи не само да убрзавају промене предеоних карактеристика, него угрожавају и опстанак предеоних типова који су настали као резултат традиционалног коришћења природних ресурса (Urbanс & al., 2004). Привредно-економски развој, модернизација начина коришћења ресурса и тенденције економских миграција становништва са села у градове су током протеклих деценија овде били праћени напуштањем традиционалних начина коришћења ресурса и нестанком врста и различитих типова травних станишта. Због тога је примарни циљ заштите, очувања и управљања пашњака и ливада на подручју Панонске низије, па самим тим и Предела изузетних одлика „Слатине средњег Баната“ ревитализација и развој усмереног и планираног сточарства заснованог на традиционалним, историјским искуствима и тековинама. Главни ефекти овако установљеног сточарства у природном добру као мере унапређења травних станишта јесу: 1) унапређење структуре вегетације травних станишта и значајних врста везаних за њих, 2) ефикасна контрола природне и антропогено условљене сукцесије вегетације и 3) смањење присуства односно одстрањење инвазивних биљних врста са подручја. У мере очувања и заштите пашњака и ливада на заштићеном подручју се убрајају и: 1) откуп и/или замена површина у циљу рестаурације станишта и еколошких коридора, 2) промена намене обрадивих у необрадиве површине, 3) стимулисање традиционалних видова коришћења простора, 4) планске активности на промоцији гајења и гајењу аутохтоних раса стоке, 5)

стварање пашњака и њихова екстензивна експлоатација на парцелама или деловима парцела на којима није могуће спречити периодичне утицаје високих подземних вода.

С обзиром да је реч о традиционалном сточарству то подразумева и повећање коришћења домаћих раса стоке које су се у односу на друге комерцијално значајније расе на просторима панонских пустара већ показале као повољан елемент стабилности у Мађарској, Хрватској и Србији (Државни завод за заштиту природе, 2008; Покрајински завод за заштиту природе, 2012). Иако је повећање броја грла и површина под испашом значајно за унапређење стања травних станишта у целини, у случају примене ове стратегије на конкретним локалитетима је потребно водити рачуна о капацитету пашњака, односно о густини стоке по јединици површине, будући да превелики број грла или претерана испаша могу довести до деградације и ерозије станишта или чак и до нестанка осетљивих врста травних станишта. Капацитет пашњака варира у односу на количину падавина током вегетационог периода. За ливаде на солоњецу у Мађарској је прописана установљена максимална вредност капацитета једно говеда или 5-6 оваца на један хектар површине пашњака, а на солончаку 0,5 говеда или 2,5-3 овце по хектару (Kelemen & Warner, 1996). Приликом разматрања правилног начина управљања пашњацима је потребно обратити пажњу и на понашање стоке приликом испаше, имајући у виду да се грла током топлијих дана збијају у крда ради заштите од инсеката а током свежијих дана распршују по подручју на којем пасу (ŠeffEROVÁ StanOVÁ & al., 2008). Начин испаше такође има утицаја на вегетацију: краве углавном чупкају врхове травних бусенова и стабала и пасу спорадично по терену док овце пасу брзо, на „систематичнији“ начин, грицкајући биљке до подлоге.

Успешно спровођење наведених смерница за унапређење пашњака је условљено постојањем сталне комуникације између управљача заштићеног подручја, корисника простора (власника стоке) и власника пашњака.

Делови ливада унутар слатинско-степског мозаика се такође користе и као кошанице. Иако је већина инвазивних биљних врста које су најштетније у Србији (Лазаревић и сар., 2012) са изузетком дафине (*Elaeagnus angustifolia*) осетљива на већи садржај соли у подлози, па самим тим оне не представљају велику претњу по опстанак заједница и станишних типова на солоњецима и солончаку, степски фрагменти и остаци влажних ливада су подложни инвазивним врстама. Због тога је једна од основних мера одржавања ливада њихово контролисано, планирано и редовно кошење и испаша с тим да је у случају неких група организама зарад њиховог очувања приликом кошења потребно модификовати начин на који се оно изводи, односно период када се обавља. На пример, према неким ауторима (ŠeffEROVÁ StanOVÁ & al., 2008) непокошени приземни остаци стабљика биљака који остају након кошења треба да остану најмање 10 cm високи. Ради презимљавања инсеката је неопходно да најмање 10% површине остане непокошено (у тракама), с тим да се може извршити годишња смена непокошених површина. На подручјима у којима се у приземној вегетацији гнезде птице је важно да се, у зависности од сезоне, са кошењем не почне пре 20. јуна, да се приликом кошења користе плашилице а на подручјима са развијеним заједницама на солончацима се не препоручује кошење пре 15. јула, док током веома сувих година треба избегавати кошење. Правилан начин кретања косилице по парцели (у виду трака с једног краја на други или концентрично од центра ка периферији парцеле) у великој мери може смањити страдање животиња.

Поред наведених фактора на сланим барама, мочварама и слатинским травним стаништима услед загађења са околних обрадивих површина може доћи до наглог развоја и ширења трске (*Phragmites australis*). Ова појава се може спречити или ублажити смањењем интензитета

коришћења органских материја богатих фосфатима и нитратима у непосредном окружењу, образовањем заштитног (буфер) појаса са природном или блиско-природном вегетацијом, односно сечењем трске (од средине јула до средине октобра) и испашом. За рестаурацију преораних сланих ливада се може користити мешавина семена луцерке и аутохтоних врста трава. Након 2-3 године кошења је неопходно прећи на испашу (Kelemen & Warner, 1996).

Управљање водним режимом

Кључни фактор за одржавање екосистема на подручју природног добра је очување и унапређење годишње динамике подземних и површинских вода које обезбеђују кретање соли у подлози и егзистенцију слатинских екосистема (ŠeffEROVÁ StanOVÁ & al., 2008), чиме се поспешује очување пре свега најосетљивијих група организама везаних искључиво за ове типове станишта на простору Панонске низије: облигатних халофитских биљака, неких врста птица шљукарица и других мочварица и појединих група рачића и инсеката. Због тога су будуће активности на заштити и пројекти ревитализације панонских континенталних сланих влажних станишта усмерени ка онемогућавању и ублажавању околних антропогено условљених негативних чинилаца који доводе до поремећаја водног режима, попут прокопавања нових канала, изградњ рибњака, извођења земљаних радова ширих размера, упуштању вода у заслањене палеомеандре (начин на који је уништена некадашња слана бара Острово) и слично. И најмањи насипи и јарци на слатинама мењају њихов хидролошки режим па их, уколико нису од великог значаја, у циљу ревитализације слатинских станишта треба затрпати и поравнати. Када ово није могуће остварити, уставе и земљани насипи могу бити израђени на одговарајућим локацијама како би задржали воду (Kelemen & Warner, 1996). Такви пројекти су изведени у Мађарској уз подршку фондова ЕУ. Мониторинг спроведен након ових радова је показао да је као резултат пројекта заустављен процес фрагментације ливада, да је успостављена веза између сувих ливада и влажних станишта, односно природни образац површинских токова је опет успостављен заједно са природном хидрологијом сланих мочвара. Примарни циљ оваквих пројеката ревитализације на подручју природног добра треба да буду заслањени палеомеандри и примарне слатине. Основни циљеви заштите водених станишта су везани за: 1) очување геоморфолошких, хидролошких и предеоних карактеристика; 2) очување и поспешивање чинилаца који утичу на регулацију природних карактеристика појединих категорија станишта; 3) усмерена еколошка ревитализација нарушених и несталих станишта; 4) остваривање услова који су неопходни за очување стабилности популација свих дивљих врста и станишних типова; 5) усклађивање постојећих привредних активности са потребама заштите природних вредности.

Такође, ради утврђивања могућности побољшања стања сланих бара и мочвара на подручју природног добра је потребно истражити динамику кретања подземних вода на локалном и регионалном нивоу и испитати утицај отворених фреатских окана у зони хидролошког утицаја на заштићено подручје. Паралелно са поменутиим активностима је неопходно спровести програм мониторинга циљних група организама и станишних типова како би се могли проценити и вредновати њихови резултати.

Поред тога присуство привремених слатких бара и мочвара, односно њихово исушивање током летњег периода је значајно као природни механизам за спречавање насељавања предаторских врста риба. Отворена водена станишта са сталним нивоом воде су, за разлику од бара и мочвара, повољна за насељавање алохтоних предаторских врста риба које имају неповољан утицај на популациону структуру водоземаца (Porej, 2004).

Ларве водоземаца, односно младе јединке које се интензивно развијају и расту, као и врсте које су генерално више везане за воду, више су и изложене утицају загађујућих материја растворених у води. У многим студијама је већ документован утицај седимената, загађења азотом и тешким металима на смањену стопу преживљавања, раста и развоја код водоземаца. Генерално, повећање процента коришћења земљишта у водном сливу, доводи до смањења квалитета воде што смањује специјски диверзитет присутних алги, чиме се смањује и количина доступне хране за ларве водоземаца.

Водопривредна основа Републике Србије (Уредба о утврђивању водопривредне основе Републике Србије („Службени гласник РС”, бр. 11/02)) је базни документ којим се утврђује основна стратегија коришћења вода, заштите вода и заштите од вода на територији Републике Србије, која се третира као јединствен водопривредни простор. Водопривредна основа је урађена за плански период до 2021. године и рађена је у складу са прошлим Законом о водама (“Службени гласник РС”, бр. 46/91, 53/93, 67/93, 48/94 и 54/96).

У наведеном стратешком документу, у поглављу 1.8. Заштита животне средине природних и културних добара, дата су основна полазишта, захтеви и задаци, где се јасно наводи следеће: „Поред посебних активности у зонама заштите изворишта подземних и површинских вода и заштитним појасевима водотокова и бујица, у подручјима приобаља свих водних система морају се спроводити активности на заштити простора и екосистема, а посебно, са следећих гледишта:

- а) спречавање сече дрвећа, депоновања материјала, одношења материјала и сл. у заштитним појасевима водотокова и бујичних токова;
- б) спречавање непланске експлоатације природног геолошко-грађевинског материјала (стена, песак, шљунак) из корита водотокова и нарушавање њихових обала и режима вода;
- ц) спречавање уништавања постојећих екосистема;
- д) очување пејзажних карактеристика простора;
- е) очување природних и културних ресурса”.

У поглављу „Заштита природних добара” наведено је да ће се, за свако заштићено природно добро, израдити посебне водопривредне основе усклађене са њиховим основним вредностима. Такође се наводи, да ће се на простору Војводине посебно обратити пажња на заштиту водених токова и обалног подручја, заштићених влажних, забарених површина и засољених терена, природних језера и бара.

Управљање пољопривредним површинама

У групи антропогено условљених станишта у окружењу заштићеног добра се првенствено издвајају пољопривредне површине, које услед недостатка природних станишта и места за репродукцију пружају могућности заштите, склоништа, исхране бројним врстама копнених животиња. Широке међе и забрани између њива, запарложене површине и зелени појасеви имају улогу локалног еколошког коридора у еколошки монотоним агрикултурним пределу. Улога оваквих међа и зелених појасева дуж њива и пољских путева између њива је од огромног значаја за опстанак степских и шумостепских врста биљака, птица грмуша и организама који у природи насељавају шумостепски предео, рубове шума, шумарке и слично (Jakab & Csathó, 2014) као и за организме мезофилних травних станишта. Овакви узани остаци блископриродне и природне вегетације омогућавају локалне миграције и размену гена између

субпопулација бројних врста. Потребно је усаглашавање циљева пољопривредне производње са мерама заштите строго заштићених и других приоритетних врста, нарочито кроз: 1) коришћење пестицида на начин који неће довести до повећаног морталитета строго заштићених врста односно боља едукација корисника биоцида и строга контрола њихове примене у природи; 2) забрану сече очуваних појединих стабала и група стабала у агрикултурном пределу; 3) забрану сече и уништавања (уклањања) живица, међа, зелених појасева, ленија и сличних станишта, нарочито током периода гнезђења 4) преиспитивање економске и еколошке оправданости коришћења њива слабијих бонитета на гредама слатинских комплекса и њихова конверзија у кошанице или пашњаке. Изоловани фрагменти мањих обрадивих површина слабијег бонитета нису погодни за интензивну обраду а уколико се налазе унутар мозаика природних и блиско-природних станишта представљају значајан извор загађења водних ресурса и угрожавања околних станишта.

Посебне активности које служе очувању биолошке разноврсности аграрних подручја укључују сејање култура које користе строго заштићене врсте за животни циклус, као и међуредну обраду која не уништава строго заштићене врсте које се гнезде на њивама. Ове активности су подстицане субвенцијама у земљама ЕУ.

Одржива пољопривредна производња у зони утицаја на заштићено укључује пре свега ширу примену органске пољопривреде (или побољшање конвенционалних видова пољопривредне производње правилним руковањем стајњаком, планирањем ђубрења и коришћења пестицида, поштовањем принципа ротације култура), затим, где је то оправдано у конзервационом погледу, подизање и одржавање пољозащитних појасева и међа и спровођење испаше у складу са карактеристикама и капацитетом пашњака. Са једне стране, значај биодиверзитета у одржању и обнављању ресурса за пољопривредну производњу и обављању бројних екосистемских услуга за потребе очувања аграрних површина, а са друге, важност поштовања принципа добре пољопривредне праксе у очувању биодиверзитета, указују на неопходност континуалне сарадње сектора пољопривреде, заштите природе и заштите животне средине на свим нивоима управљања природним ресурсима.

Пољопривредно земљиште у власништву Републике Србије је на основу чл. 62-71. Закона о пољопривредном земљишту („Сл. гласник РС“ бр. 62/2006, 65/2008-др. закон, 41/2009, 112/2015, 80/2017, 95/2018 – др. закон) предмет закупа који спроводе локалне самоуправе кроз рад овлашћених градских/општинских комисија образованих за те потребе а на основу градских/општинских годишњих програма заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта који имају сагласност министарства заштите животне средине. Пракса показује да се на парцелама пољопривредног земљишта које припадају катастарским културама „пашњака“, „трстика“ и „мочвара“ након њиховог издавања у закуп у бројним случајевима мења начин њиховог коришћења и она се преводје у обрадиво земљиште са ратарским културама. У већини случајева се ради о земљишту слабог квалитета чија обрада дугорочно није економична. Преорани делови пашњака се споро опорављају а због појаве корова на њима након престанка обраде они нису толико продуктивни за испашу. Овако измењене површине дуго времена нису погодне за опстанак бројних врста пашњака и ливада па ове врсте нестају или мигрирају на погодна станишта у околини. Истовремено, појачава се притисак на преостале пашњаке, на које се концентрише већи број грла, што у неким случајевима доводи до деградације и уништења структуре травне вегетације услед претеране испаше, гажења и физичке ерозије земљишта. Програмски документи који служе локалним самоуправама као основ за покретање процеса лицитације државног пољопривредног земљишта се не издају уз процедуру претходног прибављања услова заштите природе, предвиђену на основу чл. 8-10.

Закон о заштити природе. Закупци због тога нису обавештени о обавези спровођења мера заштите природе на закупљеним парцелама. Због тога је приликом израде годишњих програма заштите, уређења и коришћења пољопривредног земљишта на нивоу локалних самоуправа у поменуте програме неопходно уградити претходно прибављене услове заштите природе издате од Покрајинског завода за заштиту природе. Такође неопходно је спровести мере заштите по режимима заштите на основу акта којим се утврђује заштита природног добра и приликом одлучивања о промени катастарских култура или намена државног пољопривредног земљишта консултовати Покрајински завод за заштиту природе.

Унапређење и обнова еколошких коридора

Природно добро се састоји од низа мање или више међусобно повезаних или просторно блиских фрагмената природних и полуприродних травних и влажних станишта расцепканих између обрадивих површина, насеља, саобраћајне и водопривредне инфраструктуре. У неким случајевима целине природног добра су међусобно повезане само каналима детаљне каналске мреже и уским појасом водног земљишта уз канале са очуваном травном вегетацијом. Иако је реч о фактору угрожавања, будући да мелиоративни канали имају првенствено негативан утицај на очување повољног водног режима на слатинским и другим влажним стаништима, у случајевима када се ради о неким врстама везаним за влажна станишта (водоземци, вилини коњици) као и о врстама умерено мезофилних травних станишта и степских фрагмената, канали представљају усамљена секундарна станишта и прибежишта оваквим врстама.

Мелиоративни канали садрже елементе и травних и влажних екосистема које повезују и имају улогу локалних еколошких коридора, будући да овде замењују кључне типове станишта за неке дивље врсте на деградираним подручјима (Horváth & Szitár, 2007; Сантовац, 2007; Herzon & Helenius, 2008; Szabados i sar, 2011a). Као класе кичмењака са израженим филопатричним, односно завичајним понашањем, водоземци и гмизавци су принуђени да, у окружењу какво је пољопривредно земљиште са великим отвореним површинама, без неопходног заклона и влаге и које је испресецано путевима користе каналисане водотоке и канале као коридоре. Одговарајуће каналисане водотоке и канале у ове сврхе користе следеће врсте: мали мрмољак, обична крастача, гаталинка, зелена жаба, мала зелена жаба, велика зелена жаба, барска корњача, белоушка (Maes & al., 2008). Одговарајуће управљање каналима, односно њиховим обалама обухвата: забрану преоравања пољопривредних површина до саме ивице канала, забрану употребе хемијских средстава уз ивице и обале канала, забрану одлагања органског и неорганског отпада (одбачена амбалажа пестицида и неорганских ђубрива) уз/у канале, контролисано пашарење и кошење ивица и обала канала, контролисано и етапно чишћење канала, ограничавање бетонирања обала канала. Захваљујући овој улози канала и околно пољопривредно земљиште може да има значајну улогу у заштити херпетофауне (Maes & al., 2008).

Травни појасеви дуж канала и између њива (међе) представљају значајне коридоре за врсте травних станишта будући да омогућавају комуникацију међу њима. Изоловани фрагменти станишта који имају малу површину не могу да обезбеде дугорочни опстанак популација на њима (Saunders & al., 1991; Bloemenn & Sluis, 2004). Због тога је неопходно повезати овакве фрагменте са већим целинама на територији природног добра кроз очување и обнову међа и травних појасева дуж канала и путева као и елеманата влажних екосистема у каналској мрежи односно уређењем делова каналске мреже тако да она добије и/или очува функцију еколошког коридора.

Мала влажна станишта (мања од 4,00 ha) која периодично потпуно пресушују су изузетно важна за успешно парење водоземаца и могу функционисати и као еколошки коридори који повезују већа природна станишта по принципу „stepping stones“ (Gibbs, 1993; Semlitsch & Russell Bodie, 1998). Неопходно је очувати не само једно станиште већ више станишта и репродуктивних центара јер су управо они индикатори тренутног стања популације.

2. Смернице за унапређење управљања популацијама строго заштићених врста

У највредније групе организама на простору природног добра се са становишта очувања биодиверзитета убрајају представници вегетације вегетације сланих мочвара и муљевитих обала као и птице из реда шљукарица (Charadriiformes). Поред тога панонске слане мочваре су често насељени врло специфичним и ендемским представницима планктона (cf. Bogos & al., 2006).

За наведене групе организама је од највећег значаја очување сланих муљевитих и мочварних станишта, односно обнова/очување режима вода и динамике соли у халоморфним земљиштима на целом заштићеном подручју и у околном појасу слатинско-степских пашњака, који између осталог имају и буфер функцију у очувању влажних и водених подручја од еутрофикације са околних пољопривредних површина. Иако су биљне врсте заједница сланих станишта, пре свега врсте травних заједница, у поређењу са врстама из степских и заједница других станишних типова због своје високе прилагођености на услове велике концентрације соли у подлози овде у компетитивној предности, што условљава њихов лакши опоравак на одговарајућим станишним типовима (Kelemen & Warner, 1996; Demeter & Veen, 2001), баш ова висока прилагођеност указује на велику условљеност њиховог опстанка са очувањем станишта, пре свега његовог водног режима и у вези с тим сезонског узлазно-силазног кретања соли у подлози. Због тога је очување и обнова водног режима на овим стаништима од суштинске важности за очување популација врста организама специјализованих на услове високог садржаја соли у земљишту и води (ŠeffEROVÁ StanOVÁ & al., 2008). Такође, нагле промене нивоа воде могу имати фаталан утицај на популације птица које се гнезде на влажним ливадама, пашњацима и у плитким барама (као што су црвеноноги спрудник и вивак) чија гнезда са јајима или младунцима након наглог повлачења воде могу остати на сувом и бити напуштена и изложена предаторима, па је приликом управљања водним режимом на дефинисаним локалитетима гнежђења осетљивих врста потребно дозволити планирано плављење. Оно подразумева плављење пре периода гнежђења осетљивих врста и спречавање отока воде пре завршетка гнежђења.

Дуже задржавање воде на већим површинама би повећало мозаичност влажних станишта и краткорочно стабилизовало а дугорочно увећало биодиверзитет подручја (Ecsedi & al., 2006). Поред мера наведених у смерницама за унапређење управљања воденим и мочварним стаништима неке од могућности додатног унапређења услова станишта су стварање малих барица и локви на пашњаку и то уз помоћ лакшег алата или помоћу крупне стоке (Kelemen & Warner, 1996), затим у случају спирања соли из подлоге локално нарушавање (превртање) површинског слоја земљишта, чиме се дубљи слојеви богати спраним солима враћају на површину, што омогућава ревитализацију халофитских врста на оваквим стаништима. Ова последња метода је ограниченог ефекта и није препоручљива као трајна мера опоравка станишта, будући да се узрок спирања соли не отклања и да је ова мера погодна само у случајевима умереније сланих станишта са очуваном банком семена и акумулираним слојем соли у подлози (Melečková & al., 2013; Melečková, 2014).

Очување сланих водених и влажних екосистема у пољопривредном окружењу је повезано са постојањем заштитног (буфер) појаса у виду пашњака и травних површина који онемогућавају директан додир обрадивих површина са сланим мочварама и барама. Како су оваква влажна станишта најчешће вема слана и развијена у остацима палеомеандара и у депресијама, она остају у виду необрађених острва у пољопривредном окружењу. Околне њиве се спуштају до оваквих станишта а бразде су најчешће заораване у правцу управном на слане баре и станишта, што поспешује спирање вишка нутријената у водени басен путем атмосферских вода дуж бразда као и његово засипање земљиштем са околних огољених обрађених површина помоћу ветрова. Све ово доводи до еутрофикације и засипања сланих станишта и бујања трске, па није редак случај да су остаци оваквих сланих бара поред њихове делимичне мелиорације и расољавања обрасли у густе трстик (на пр. некадашња слана бара Острво). У циљу смањивања деградације оваквих станишта неопходно је између осталог одржавати појас травних станишта око влажних и водених станишта или по потреби спровести ревитализацију травних станишта превођењем обрадивих површина у травне (сађењем мешавине луцерке и аутохтоних врста трава), затим кошење трске, заоравање њива у правцу паралелном са коритом сланих језера, бара и депресија и смањење количине употребљених органских материја богатих фосфатима и нитратима на њивама у окружењу. Откуп пољопривредних површина са циљем ревитализације травних станишта је приоритетна активност на местима на којима је функција травних станишта као буфер појаса и као коридора нарушена или изгубљена. Ово се нарочито односи на парцеле нижег квалитета земљишта које се не обрађују.

Када је питању смањивање ризика који настају услед лова (пре свега на птице шљукарице) према Туцакову (2013) се препоручују две активности: 1. одређивање зона у којима неће увек бити лова и 2. пажљиво зонирање подручја на којима ће се ловити и оних која ће бити ослобођена ловног притиска. Такво зонирање може да повећа локалну бројност птица тако да се узнемиравање смањи на ниво редовних предвидљивих активности, што су стимулуси на које се водене птице могу лакше навикнути. Лов у покрету близу ноћилишта, места одмора и/или места исхране узрокује далеко веће узнемиравање у односу на лов са фиксираних тачака са којих се лове птице током премештања између наведених места сталног боравка. Са друге стране између периода организованог лова се морају увести паузе чије трајање треба да буде неколико недеља. Када је у питању криволов, неопходна је строга теренска контрола која укључује активно чување заштићеног подручја, инспекцијски и стручни надзор у области ловства и заштите природе и правремено и потпуно правно поступање у свим појединачним случајевима (Туцаков, 2013).

Код пошумљавања травних површина, потребна је ревизија просторних планова, секторских планова и управљачких докумената који предвиђају подизање шумских засада на ливадама и пашњацима. Од примарног значаја је очување хомогености травних станишта на централним деловима слатина и ограничавање подизања зеленила само на рубне делове заслањених травних површина, где су и педолошки услови повољнији. Такође, правремено планирање локација на којима ће се спровести урбанизација као и планирање места и зона у којима ће се градити куће за одмор је један од начина за смањење утицаја изградње на фауну птица и њихових станишта. Када су у питању претње које настају као последица потенцијалног развоја туризма, потребно је одредити зоне у којима су забрањене угрожавајуће активности и где постоји строга контрола понашања посетилаца заштићеног подручја, што се постиже одговарајућом применом решења из акта о унутрашњем реду на заштићеном подручју. За потребе унапређења стања популација птица на ливадама и пашњацима је неопходно спровести рестаурацију парцела са катастарском наменом ливада и пашњака које су сада

обрађене као и доследна примена законодавства приликом лицитације државног пољопривредног земљишта. Ради избегавања препаше, потребно је одредити просторе на пашњацима на којима испаша може да започне након завршетка периода гнежђења строго заштићених врста ливадских птица, односно након 15. јула, а у случају ливада кошаница, одлагање периода кошења након завршетка излетања младунаца (1. јула за већину врста на заштићеном подручју). У мере које се препоручују за заштиту врста птица и њихових станишта се убрајају и обезбеђивање заштитне зоне око гнезда касно гнездећих врста птица и кошење истих након завршетка гнежђења, коришћење звучних плашилаца за птице приликом машинског кошења, односно остављање зоне непокошене траве на свакој од кошених парцела и периодично мењање те зоне током година. Идентификоване претње које долазе од електроенергетског сектора се могу избећи планирањем локације ветрогенератора при чему се „локације струјних генератора покретаних ветром утврђују тако да се избегну важна станишта и путеви миграције птица и слепих мишева“ (чл. 81 Закона о заштити природе). Потребна је и идентификација траса и стубова на којима страдају птице и изоловање делова под напоном као и конструкција стубова на начин да су делови под напоном постављени у смеру надолу чиме постају недоступни за слетање птица (Туцаков, 2013).

Мере очувања врста слепих мишева треба да се односе на заштиту летњих и зимских склоништа као и, тамо где то дозвољавају еколошке карактеристике станишта и потребе очувања врста панонских пустара, повезивање ових склоништа са воденим стаништима преко линеарних предеоних елемената какви што су разрасле међе и дрвореди (Paunović, 2016).

У основне активности неопходне за прецизније просторно и временско дефинисање смерница за унапређење популација строго заштићених врста, као и за вредновање резултата њихове примене и даље побољшање њиховог спровођења се убрајају периодично детаљно картирање и мониторинг стања популација строго заштићених врста из циљних група (веома ретке и осетљиве врсте у оквиру поменутих највреднијих група организама и тзв. кишобран врсте).

Могућности развоја пројектних активности усмерених ка заштити природе на простору заштићеног природног добра

Потенцијални развој пројектних активности у вези са заштитом природе у контексту прекограничне сарадње је у великој мери олакшан због близине природног добра са границом Румуније односно ЕУ. Неке од перспектива за реализацију пројеката и њихово финансирање су дефинисане следећим стратегијама и програмима:

Програм LIFE + је намењен финансирању Натура 2000 мреже при чему се током спровођења овог програма очекују и могућности и за потенцијалне заинтересоване стране из земаља кандидата за чланство у ЕУ. Програм је усмерен ка аспектима успостављања Натура 2000 мреже и ка активној заштити и мониторингу популација заштићених врста у оквиру мреже [www.ec.europa.eu/environment/life/index.htm].

Европски зелени појас (Green Belt) је иницијатива под покровитељством Међународне уније за заштиту природе (IUCN) и М. Горбачова која има за циљ успостављање основе за еколошку мрежу која би пратила некадашњу границу Варшавског пакта (Гвоздену завесу) од Баренцовог до Црног и Јадранског мора, повезујући заштићена подручја односно Националне паркове, Паркове природе и Резервате биосфере. У оквиру тзв. балканске или југоисточноевропске гране зеленог појаса је и Србија, а подручје природног добра је у посредној хидрографској вези са слатинско-степским мозаиком у саставу овог појаса дуж државне границе са

Румунијом. Управљач природног добра преко ове иницијативе има могућност за финансирање активне заштите и мониторинга популација заштићених врста на подручју Зеленог појаса [www.europeangreenbelt.org].

Учешће у спровођењу Стратегије пољопривреде и руралног развоја. Уредба за пружање помоћи у оквиру Инструмента претприступне помоћи (IPA) има пет компоненти а Србија као земља кандидат за чланство у ЕУ има право на помоћ у оквиру две од њих, уз очекивано укључивање компоненте „Помоћи за развој села и пољопривреде“ која, између осталог, има за циљ обављање припремних радњи за спровођење агро-еколошких мера и стратегија локалног руралног развоја. Пројектни предлози управљача природног добра би требало да обухвате и рурални развој уз могућност заштите природе у руралним подручјима, посебно путем развијања активности као што су одрживо пашарење, успостављање система мониторинга стања популација кључних врста које користе станишта у руралном окружењу, успостављање мреже фрагмената природних станишта у руралном окружењу и управљање њоме, одрживо управљање зеленим појасевима, засадима дрвећа, ветрозаштитним појасевима, међама и сличним стаништима у оквиру пољопривредног предела, успостављање оквира за пољопривредне делатности у заштићеном подручју и слично [Стратегија развоја пољопривреде и руралног развоја Републике Србије за период 2014-2024. године („Службени гласник РС“, бр. 85/2014)].

VI 3. МОГУЋЕ ПЕРСПЕКТИВЕ ОДРЖИВОГ РАЗВОЈА

Према Националној стратегији одрживог развоја („Службени гласник РС“, бр. 57/2008) одрживи развој је широко дефинисан као „циљно оријентисан, дугорочан, непрекидан, свеобухватан и синергетски процес који утиче на све аспекте живота на свим нивоима“ и који подразумева израду модела који на квалитетан начин задовољавају **друштвено-економске потребе и интересе грађана**, истовремено уклањајући односно знатно умањујући штетне или претеће утицаје на животну средину и природне процесе. Како се заштићена **подручја установљавају на основу Закона о заштити природе** и посебног акта о заштити као подручја од општег јавног интереса и одрживи развој унутар њих је подређен трајном очувању и унапређењу природних вредности које представљају основу њихове заштите. Због тога ниједна активност на заштићеном подручју не сме да трајно угрожава природне вредности односно да доводи до њихове деградације.

Одрживи развој на подручју заштићеног природног добра је, између осталог, регулисан преко следећих стратегија и планских докумената:

1. Национална стратегија одрживог развоја („Службени гласник РС“, бр. 57/2008);
2. Стратегија биолошке разноврсности Републике Србије са акционим планом (2010-2018) („Службени гласник РС“, бр. 13/11);
3. Стратегија развоја пољопривреде и руралног развоја Републике Србије за период 2014-2024. године („Службени гласник РС“, бр. 85/2014);
4. Национална стратегија одрживог коришћења природних ресурса и добара („Службени гласник РС“, бр. 33/12);
5. Стратегија просторног развоја Републике Србије 2009-2013-2020 [преузето са: www.rapp.gov.rs].

6. Стратегија развоја железничког, друмског, водног, ваздушног и интермодалног транспорта у Републици Србији од 2008. до 2015. године (“Службени гласник РС”, бр. 4/2008).
7. Стратегија развоја енергетике Републике Србије до 2025. године са пројекцијама до 2030. године (“Службени гласник РС”, бр. 101/2015).
8. Стратегија развоја туризма Републике Србије за период од 2016. до 2025. године (“Службени гласник РС”, бр. 98/2016).
9. Стратегија управљања отпадом за период 2010-2019. године (“Службени гласник РС”, бр. 29/2010).
10. Просторни план Републике Србије („Службени гласник РС”, бр. 88/2010).
11. Регионални просторни план Аутономне Покрајине Војводине до 2020. године, Покрајински секретаријат за урбанизам, градитељство и заштиту животне средине, Нови Сад, 2011 (“Службени лист АПВ”, бр. 22/11).
12. Просторни план општине Чока (“Службени лист општине Чока” бр. 11/2013).
13. Просторни план општине Кикинда („Службени лист општине Кикинда”, бр. 12/2013, 16/2013, 17/2020, 4/2022).
14. Просторни план општине Нови Бечеј („Службени лист општине Нови Бечеј”, бр. 6/12).
15. Просторни план Града Зрењанина („Службени лист Града Зрењанина” бр.11/2011, 32/2015).

Национална стратегија одрживог развоја и стратегија биолошке разноврсности представљају документе на чијим принципима је засновано очување биодиверзитета и квалитета животне средине за потребе одрживог развоја подручја природног добра. Стратегије дефинисане на државном нивоу су основа за израду стратегије развоја општина.

Највећи део површине природног добра и у биодиверзитетском смислу највредније његове целине се налазе на територији општине Нови Бечеј. Према Стратегији одрживог развоја општине Нови Бечеј за период 2014-2020. година пространства средњебанатских слатина на територији Општине представљају станишта „природних реткости“ где је коришћење простора у близини ових станишта потребно ускладити са потребама опстанка природних вредности. Као неки од основних проблема у области заштите животне средине су перципирани: а) неадекватно одлагање чврстог отпада б) релативно загађено земљиште у насељеним местима, в) непостојање канализационе мреже (Бочар).

Као један од четири приоритета визије развоја општине у оквиру заштите животне средине су, између осталог, као стратешки циљ наведени „очувани природни ресурси“, где је посебно истакнут значај праћења и унапређења стања природе и јавних површина (Програм 4.2.2.). Међутим, приликом разраде наведеног стратешког циља у оквиру Акционог плана развоја пажња је посвећена активностима пошумљавања односно подизања пољозаштитних шумских појаса, чија реализација доприноси нарушавању природних карактеристика подручја изазивајући пре свега фрагментацију станишта (Berg & al., 2015; Besnard & Secondi, 2014) и повећавајући вероватноћу страдања дивљих врста на путевима (Orlowski, 2008). Такође, осим активности везаних за Специјални резерват природе „Слано Копово“ (које не укључују активну заштиту на терену већ су усмерене ка подизању информационалних и туристичких капацитета) у наведеној стратегији се у разради стратешког циља „очуваних природних ресурса“ не помиње

ништа друго, иако слатинско-степска подручја на територији остатка општине заузимају значајне површине и у истој стратегији су раније описана као „подручја значајна за заштиту“.

Многе активности везане за коришћење земљишта и природних ресурса на подручју природног добра су због свог традиционалног карактера већ одрживе, с тим да је постојеће стање потребно унапређивати и развијати у складу са потребама заштите природе.

Поред наведеног, као приоритетне активности за усклађивање локалних иницијатива везаних за коришћење земљишта и природних ресурса на подручју природног добра“ би се могле издвојити:

16. Одрживо пашарење аутохтоним сортама, остваривање субвенција за производњу меса и млека у оквиру развоја агро-еколошких програма у Србији уз учешће управљача и корисника простора;
17. Развој органске производње лековитог биља, меса, млека и млечних производа и њихово брендирање;
18. Развој еколошког и рекреативног туризма.

Плански документи за управљање водама, Стратегија управљања водама и План управљања водама, који су наведени у важећем Закону о водама, су у процедури доношења.

VI 4. АНАЛИЗА ЗАИНТЕРЕСОВАНИХ СТРАНА

Сваки корисник ресурса у оквиру Предела изузетних одлика „Слатине средњег Баната“ је пре успостављања заштите функционисао независно од ограничења која важе у заштићеном подручју. Стога је ради добијања увида о могућностима превенције потенцијалних будућих конфликта али и могућности сарадње као и ради обликовања и усмеравања њихових позитивних и негативних утицаја на заштићено подручје у сагласности са принципима заштите подручја неопходно спровести тзв. анализу заинтересованих страна.

Поред наведених циљева важност овакве анализе је и у томе што је на тај начин могуће стећи јаснију слику о томе колики је утицај сваке заинтересоване стране на стање ПИО „Слатине средњег Баната“. Главна функција оваквог приступа је учачавање међусобне повезаности и квалитета међусобних односа особа, заједница и организација на подручју заштићеног подручја.

У оквиру више могућих група заинтересованих страна идентификованих током и након валоризације подручја су издвојене оне групе које могу имати већи утицај на спровођење прописаних режима и мера заштите:

1. органи државне управе у областима заштите животне средине (Министарство заштите животне средине), пољопривреде, шумарства и водопривреде (Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде);
2. органи покрајинске управе у области заштите животне средине (Покрајински секретаријат за урбанизам и заштиту животне средине) и пољопривреде (Покрајински секретаријат за пољопривреду, водопривреду и шумарство);
3. органи и јединице локалне самоуправе општине Чока (Одељење за привреду, пољопривреду, развој, урбанизам, за грађевинске послове за спровођење обједињене процедуре и стамбено комуналне делатности), Града Кикинде

(Секретаријат за заштиту животне средине, пољопривреду и рурални развој, Секретаријат за имовинско-правне послове и комуналне делатности), општине Нови Бечеј (Одељење за урбанизам, стамбено-комуналне послове, грађевинарство и заштиту животне средине, Одељење за финансије и привреду) и Града Зрењанина (Одељење за привреду, локални економски и рурални развој, изградњу и уређење града и заштиту животне средине; Одељење за урбанизам; Одељење за имовинско-правне послове и управљање имовином);

4. месне заједнице: Падеј (Чока), Иђош, Сајан (Кикинда), Бочар, Ново Милошево (Нови Бечеј), Меленци (Зрењанин);
5. стручна организација за заштиту природе (Покрајински завод за заштиту природе);
6. предузећа која се баве управљањем водама (ВПД “Средњи Банат”);
7. корисник делова рибарског подручја „Банат“ (ЈВП „Воде Војводине“) и удружења спортских риболоваца;
8. ловачка удружења и ловачка друштва чија се ловишта или делови ловишта налазе у заштићеном подручју: ЛУ „Падеј“ из Падеја, ЛУ „Старе Баре“ из Сајана, ЛУ „Соко-Бочар“ из Бочара, ЛУ „Лазар Пајић“ из Новог Милошева, ЛУ „Нови Бечеј“ из Новог Бечеја и ЛУ „Зрењанин“ из Зрењанина;
9. удружења сточара, самостални сточари, власници стоке и чобани;
10. земљорадници;
11. туристичке организације;
12. истраживачке институције;
13. организације цивилног друштва које се баве заштитом животне средине (НВО).

Активности у заштићеном подручју су у односу на њихов значај и утицај на подручје анализирани на основу пет критеријума а потом оцењиване на скали од 0 до -/+3, с тим да је са „0“ означен неутралан утицај, бројевима са негативним предзнаком негативан утицај а са позитивним предзнаком позитиван утицај (Табела 21).

Табела 21: Анализа утицаја заинтересованих страна на подручју ПИО „Слатине средњег Баната“.

Заинтересоване стране	Утицај					Укупно	
	Узнемиравање	коришћење	загађивање	Режим вода	Унапређење и промоција	+	-
Органи државне управе	-1	-1	0	0	+2	2	2
	одлуке о начину коришћења земљишта	последица одлука о начину коришћења и уређења земљишта	последица одлука о начину коришћења земљишта	финансирање активности на унапређењу	финансирање активности на унапређењу, међународна и домаћа промоција		
Органи	-1	-2	-2	0	+2	2	5

Заинтересоване стране	Утицај					Укупно	
	Узнемиравање	коришћење	загађивање	Режим вода	Унапређење и промоција	+	-
покрајинске управе	одлуке о начину коришћења земљишта и инвестиционим пројектима	последица одлука о начину коришћења и уређења земљишта и инвестиционим пројектима	последица одлука о начину коришћења земљишта	финансирање активности на унапређењу, инспекцијски надзор	финансирање активности на унапређењу, међународна и домаћа промоција, инспекцијски надзор		
Локална самоуправа	-3 процес давања државног пољопривредног земљишта у закуп, коришћење државног земљишта у друге намене	-1 просторни планови и одлуке о начину коришћења државног земљишта	-2 неадекватна локална инспекцијска контрола, недостатак интереса за контролом загађивања	0	0 медијска промоција, креирање позитивне слике, студијске посете, локални понос	0	6
Месне заједнице	-1 неконтролисано кретање	-2 неадекватан распоред површина за пашарење и кошење	-1 дивље депоније, места за одлагање ђубрива	0	0	0	4
ПЗЗП	0	+1 прописивање мера и режима заштите, стручни надзор	0	+1 прописивање мера и режима заштите, стручни надзор	+1 медијска промоција, сарадња са управљачем и корисницима	3	0
Водопривредна	-1	-3	0	0	0	0	4

ПРЕДЕО ИЗУЗЕТНИХ ОДЛИКА „СЛАТИНЕ СРЕДЊЕГ БАНАТА“

VI Концепт заштите и унапређења и могуће перспективе одрживог развоја

Заинтересоване стране	Утицај					Укупно	
	Узнемиравање	коришћење	загађивање	Режим вода	Унапређење и промоција	+	-
предузећа	током одржавања система за одбрану од поплава	изградња канала за одводњавање			медијска промоција, креирање позитивне слике, студијске посете		
Корисници риболовног подручја	-1 масовна кретања људи и возила ка обали преко ливада и пашњака, бука	-1 уништавање вегетације у близини места риболова	-2 еутрофикација као последица вештачке прихране рибе	0	+1 промоција подручја као туристичког места	1	4
Рибњаци	-1 током хранења рибе и излова; плашење ихтиофагних птица	-1	-2 еутрофикација као последица хране и медикамената за рибе и ђубрења тла	+2 допринос постојању великих површина отворене воде	+1 промоција подручја као туристичког места	3	4
Ловачка удружења	-2 Недовољна контрола криволава током јесење сеобе	-1 лов током сеобе, кретање паса	-2 последице употребе олова у ловачким мецима	0	+2 помоћ у чувању и мониторингу	2	5
Сточари	-1 узнемиравање птица које се гнезде на тлу, деградација и уништавање строго заштићених биљака као последица активности стоке, чувара и паса	+2 допринос карактеристикама и изгледу предела, очување отворених станишта	-1 измет и осока на пашњацима и у воденим стаништима	0	+1 организовање манифестација и промоција сточарства, радна места и субвенције	3	2
Земљорадници	-3	0	-2	0	0	0	5

Заинтересоване стране	Утицај					Укупно	
	Узнемиравање	коришћење	загађивање	Режим вода	Унапређење и промоција	+	-
	узнемиравање врста приликом обављања пољопривредних радова; заоравање и уништавање травних станишта		коришћење пестицида и фосилних горива, бука				
Туристичке организације	0	0	0	0	+1 промоција подручја	1	0
Истраживачке институције	0	0	0	0	+2 Нови подаци о вредностима подручја	2	0
НВО	0	0	0	0	+2	2	0

VI 5. ДОКУМЕНТАЦИЈА О УСКЛАЂИВАЊУ ПОТРЕБА ЗАШТИТЕ СА ЗАИНТЕРЕСОВАНИМ СТРАНАМА

Усклађивање потреба заштите и заинтересованих страна регулисано је већим делом на највишем планском нивоу, кроз Регионални просторни план АП Војводине („Сл. лист АПВ“, бр. 22/11), Просторни план општине Чока (“Службени лист општине Чока” бр. 11/2013), Просторни план општине Кикинда („Службени лист општине Кикинда“, бр. 12/2013, 16/2013, 17/2020, 4/2022), Просторни план општине Нови Бечеј („Службени лист општине Нови Бечеј“, бр. 6/12) и Просторни план Града Зрењанина („Службени лист Града Зрењанина“ бр.11/2011, 32/2015). Покрајински завод за заштиту природе је учествовао у изради планова, у сарадњи са обрађивачима и заинтересованим странама. Границе и одговарајуће мере заштите уз пропратне картографске прилоге су саставни део наведених планова и као такви су усклађени са осталим заинтересованим странама.

VII УПРАВЉАЊЕ

VII УПРАВЉАЊЕ

VII 1. НАЧИН УПРАВЉАЊА И ОБАВЕЗЕ УПРАВЉАЧА

Основна питања везана за управљање, коришћење и унапређење заштићених подручја регулисана су одредбама Закона о заштити природе („Службени гласник РС“, бр. 36/2009, 88/2010, 91/2010–исправка, 14/2016 и 95/2018 - други закон, 71/2021).

За свако природно добро које се ставља под заштиту доноси се посебан акт којим се проглашава заштита тога добра, утврђују мере и режими његове заштите и одређује правни субјект који ће спроводити прописане режиме заштите (у даљем тексту: управљач).

Управљач је дужан да заштиту спроводи у складу са одредбама закона, акта о заштити и плана управљања заштићеним подручјем.

Управљач доноси план управљања за период од десет година.

Планом управљања одређује се начин спровођења заштите, коришћења и управљања заштићеним подручјем, смернице и приоритети за заштиту и очување природних вредности заштићеног подручја, као и развојне смернице, имајући у виду потребе локалног становништва.

Сва правна лица, предузетници и физичка лица која обављају одређену делатност унутар граница заштићеног добра, дужна су да своју делатност обављају у складу са планом управљања.

План управљања садржи нарочито:

- 1) приказ главних природних и створених вредности, као и природних ресурса;
- 2) оцену стања животне средине заштићеног подручја;
- 3) преглед конкретних активности, делатности и процеса који представљају фактор угрожавања заштићеног подручја;
- 4) дугорочне циљеве заштите, очувања и унапређења и одрживог развоја;
- 5) анализу и оцену услова за остваривање тих циљева;
- 6) приоритетне активности и мере на заштити, одржавању, праћењу стања и унапређењу природних и створених вредности;
- 7) приоритетне задатке научноистраживачког и образовног рада;
- 8) планиране активности на одрживом коришћењу природних вредности, развоју и уређењу простора;
- 9) просторну идентификацију планских намена и режима коришћења земљишта;
- 10) активности на промоцији вредности заштићеног подручја;

VII Управљање

- 11) студијску (истраживачку), програмску, планску и пројектну документацију потребну за спровођење циљева и активности;
- 12) облике сарадње и партнерства са локалним становништвом и другим власницима и корисницима непокретности;
- 13) активности и мере на спровођењу плана са динамиком и субјектима реализације плана управљања и начин оцене успешности његове примене;
- 14) финансијска средства и друге материјалне претпоставке за извршавање поверених послова у управљању заштићеним подручјем и начин њиховог обезбеђења.

У току примене плана, уколико се укаже за потребно, може се вршити његова ревизија у складу са прописаним мерама и режимима заштите.

Пре истека периода за који је план донет, мора се надлежном органу поднети извештај о његовом остваривању. Извештајем се анализира спровођење плана и остварени резултати.

На план управљања заштићеним подручјем које је проглашено актом надлежног органа аутономне покрајине, односно надлежног органа јединице локалне самоуправе сагласност даје орган надлежан за послове заштите животне средине аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе по претходно прибављеном мишљењу завода.

Планови управљања остварују се годишњим програмима управљања. На програм управљања сагласност даје орган надлежан за послове заштите животне средине аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе.

Управљач је дужан да надлежном органу достави извештај о остваривању годишњег програма за претходну годину до 15. децембра текуће године и годишњи програм управљања за наредну годину, до 15. новембра текуће године, а извештај о остваривању плана управљања најкасније 60 дана пре истека периода за који је план донет.

О предлогу плана управљања заштићеним подручјем управљач је дужан да обавести јавност.

Обавештавање јавности подразумева јавни увид у предложени план.

Јавни увид организује и спроводи управљач заштићеног подручја и траје 30 дана. У току трајања јавног увида управљач заштићеног подручја дужан је да организује јавну расправу.

Управљач је дужан да обезбеди унутрашњи ред и чување заштићеног подручја у складу са правилником о унутрашњем реду и чуварској служби који доноси, уз сагласност надлежног органа.

Правилником о унутрашњем реду утврђују се правила за спровођење прописаног режима заштите, а нарочито: начин на који ће се понашати посетиоци, власници и корисници непокретности при кретању, боравку и обављању послова на заштићеном подручју; места, површине и објекти у којима се ограничава кретање или забрањује и ограничава обављање одређених радњи, као и трајање тих мера; врсте биљака и животиња и друге природне и културне вредности које је забрањено уништавати, оштећивати или узнемиравати; начин сарадње са физичким лицима, предузетницима и правним лицима која по различитом основу користе или су заинтересовани за коришћење природних богатстава и простора; услови заштите приликом обављања научних истраживања и образовних активности; места и услови за одлагање отпада; начин одржавања уредности и чистоће заштићеног подручја; начин и организација чуварске службе и чувања заштићеног природног добра, као и опрема и средства неопходна за чување и одржавање.

Актом о проглашењу заштићеног подручја ближе се утврђују садржај и начин доношења и оглашавања правилника о унутрашњем реду.

У циљу међусобне сарадње на заштити и одрживом коришћењу природних вредности и ресурса, као и обезбеђивања интереса локалног становништва и других корисника заштићеног подручја управљач може основати Савет корисника заштићеног подручја (у даљем тексту: Савет корисника). Савет корисника чине представници локалних самоуправа, организација и удружења чија се активност одвија на подручју заштићеног подручја и њега чине:

- 1) по један члан из сваке општине заштићеног подручја, који се поименично делегира из сваке општине;
- 2) један члан представник корисника или сопственика шума;
- 3) један члан представник ловства кога именује ловачка комора Србије, из чланства регионалног одбора коморе коме територијално припада заштићено подручје;
- 4) један члан из риболовачких организација кога именује надлежна риболовачка организација;
- 5) један члан представник пољопривредника са заштићеног подручја;
- 6) један члан представник туристичких организација са заштићеног подручја;
- 7) један члан представник локалних невладиних организација са заштићеног подручја.

У рад Савета корисника могу се укључивати и други чланови носиоци права коришћења и експерти, са саветодавним гласом. Савет корисника доноси препоруке о локално значајним стварима у оквиру законом прописаних мера које се тичу заштићеног подручја и упућује их управљачу заштићеног подручја. Савет корисника доноси пословник о раду. Ради информисања становништва у општинама заштићеног подручја и усаглашавања њихових интереса са интересима заштићеног подручја, управљач заштићеног подручја, сазива најмање једном годишње Савет корисника. Корисник заштићеног подручја дужан је да поштује мере које налаже управљач, а у циљу извршавања законом поверених послова.

На заштићеном подручју забрањени су радови и активности, односно извођење пројеката, који оштећују, нарушавају и мењају особине и вредности због којих је подручје заштићено.

Планиране радове и активности, односно извођење пројекта, носилац пројекта дужан је да писмено пријави управљачу заштићеног подручја. Управљач је у обавези да носиоца пројекта упозна са могућностима за обављање планираних радова на датој локацији, као и процедури која се мора спровести у случају да се захтевани радови могу изводити на заштићеном подручју.

Заштићена подручја могу се користити и посећивати на начин који не угрожава њихове вредности и спровођење заштите.

Коришћење и посећивање заштићеног подручја дозвољено је свима под једнаким условима, у складу са Законом о заштити природе и актом о заштити тог природног добра.

Ако би се коришћењем и посећивањем заштићеног подручја могла проузроковати опасност за његово очување, може се забранити или ограничити његово коришћење и посећивање.

Власник или корисник непокретности у заштићеном подручју дужан је да дозволи приступ одређеној природној вредности, ради задовољења научних, образовних, естетских, културних

и рекреацијских потреба, на начин и под условима утврђеним актом о проглашењу заштићеног подручја.

Заштићеним подручјем, управља управљач, који испуњава услове у погледу стручне, кадровске и организационе оспособљености за обављање послова заштите, унапређења, промовисања и одрживог развоја заштићеног природног добра. Ове послове може да обавља предузетник регистрован за обављање послова из области заштите природе, управљања природним добрима, односно чија је делатност у блиској вези са тим пословима.

Ближе услове које мора да испуњава управљач прописује Министарство. Министарство, надлежни орган аутономне покрајине, односно надлежни орган јединице локалне самоуправе, у поступку избора управљача утврђује испуњеност прописаних услова. Услове које мора да испуњава управљач прописани су Правилником о условима које мора да испуњава управљач заштићеног подручја ("Службени гласник РС", бр. 85/2009). Управљач може бити правно лице, а у изузетним случајевима предузетник и физичко лице.

Управљач се именује актом о проглашењу.

У управљању заштићеним подручјем управљач, је дужан нарочито да:

- 1) чува заштићено подручје и спроводи прописане режиме заштите;
- 2) унапређује и промовише заштићено подручје;
- 3) доноси план управљања и акт о унутрашњем реду и чуварској служби утврђен актом о заштити;
- 4) обележи заштићено подручје, границе и режиме заштите у складу са посебним правилником о начину обележавања;
- 5) осигура неометано одвијање природних процеса и одрживог коришћења заштићеног подручја;
- 6) даје сагласност за обављање научних истраживања, извођење истражних радова, снимање филмова, постављање привремених објеката на површинама у заштићеном подручју и даје друга одобрења у складу са овим законом и правилником о унутрашњем реду и чуварској служби;
- 7) обезбеди надзор над спровођењем услова и мера заштите природе;
- 8) прати кретање и активности посетилаца и обезбеђује обучене водиче за туристичке посете;
- 9) води евиденције о природним вредностима и о томе доставља податке заводу;
- 10) води евиденцију о људским активностима, делатностима и процесима који представљају фактор угрожавања и оштећења заштићеног подручја и о томе доставља податке заводу и Министарству;
- 11) води евиденцију о непокретностима са подацима од значаја за управљање заштићеним подручјем;
- 12) у сарадњи са републичком и покрајинском инспекцијом и органима безбедности спречава све активности и делатности које су у супротности са актом о заштити и представљају фактор угрожавања и девастације заштићеног подручја;
- 13) врши и друге послове утврђене законом и актом о заштити.

Уколико се у поступку надзора над радом, стручног и инспекцијског надзора утврди да управљач не извршава обавезе установљене актом о заштити, управљање заштићеним подручјем се одузима и поверава другом управљачу.

Управљач је дужан да обезбеди чуварску службу која врши непосредан надзор на заштићеном подручју. Чувар заштићеног подручја контролише спровођење правила унутрашњег реда у заштићеном подручју и обавља послове чувања заштићеног подручја.

Ако у вршењу послова чуварске службе чувар заштићеног подручја утврди да је учињена радња супротно правилима унутрашњег реда или друге законом утврђене забране кршења режима заштите, или ако постоји основана сумња да је учињен прекршај, односно кривично дело, овлашћен је и дужан да:

- 1) легитимише лице затечено у вршењу недозвољених радњи, а лице затечено без личних исправа приведе надлежном органу унутрашњих послова;
- 2) изврши преглед свих врста возила, пловних објеката и товара;
- 3) привремено одузме предмете и средства којима је извршен прекршај или кривично дело и предмете који су настали или прибављени извршењем таквог дела, као и да ове предмете, без одлагања, преда управљачу заштићеног подручја ради чувања;
- 4) затражи успостављање претходног стања, односно нареди мере за спречавање и уклањање штетних последица;
- 5) изврши сваки преглед, осим станова и других просторија, за чији је преглед потребан судски налог.

У вршењу службе чувар је дужан да покаже службену легитимацију. Легитимацију чувара заштићеног подручја издаје управљач заштићеног подручја на обрасцу који прописује министар.

Чувар заштићеног подручја мора да има најмање средњу стручну спрему, једну годину радног искуства у струци и положен стручни испит и да испуњава прописане услове за ношење оружја и друге услове, утврђене актом управљача.

За време службе, чувар носи службену одећу, знак заштите природе и знак заштићеног подручја које чува и може носити оружје које одреди управљач, у складу са законом.

Чувар има статус службеног лица.

Чувар може истовремено обављати послове рибочувара, чувара шума и ловочувара, уколико испуњава услове утврђене прописима који уређују област коришћења рибљег фонда, шумарства и ловства само на заштићеним подручјима површине мање од 100 ha.

VII 2. ФИНАНСИРАЊЕ

Финансирање заштићеног подручја обезбеђује се из:

- 1) средстава буџета Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе;
- 2) накнада за коришћење заштићеног подручја;

VII Управљање

- 3) прихода остварених у обављању делатности и управљања заштићеним подручјем;
- 4) средстава обезбеђених за реализацију програма, планова и пројеката у области заштите природе;
- 5) донација, поклона и помоћи;
- 6) других извора у складу са законом.

Средства буџета првенствено се користе за финансирање радова и других трошкова на:

- 1) чувању, одржавању и презентацији заштићених подручја (успостављање, опремање и обука чуварских служби, обележавање, одржавање унутрашњег реда, медијско и друго јавно приказивање вредности, санација деградираних површина, управљање отпадом, развој информационог система и друго);
- 2) управљању посетиоцима (изградња улазних станица, едукативних и визиторских центара, штампање материјала намењених посетиоцима и друго);
- 3) регулисању имовинско-правних односа (откуп или замена земљишта, накнада власницима и корисницима непокретности за ускраћивање и ограничавање права коришћења, нанету штету или друге трошкове које имају у вези заштите);
- 4) праћењу и унапређењу стања заштићених подручја (мониторинг, реинтродукција, рекултивација и друго);
- 5) уређењу простора и одрживом коришћењу природних ресурса (програми, планови и пројекти развоја екотуризма, органске пољопривреде и друго).

VII 3. КАДРОВСКА И ТЕХНИЧКА ОПРЕМЉЕНОСТ УПРАВЉАЧА

Правилником о условима које мора да испуњава управљач заштићеног подручја ("Службени гласник РС", бр. 85/2009), разрађене су одредбе Закона о заштити природе којима је утврђено да управљач може бити правно лице, а у изузетним случајевима предузетник и физичко лице.

Одредбама цитираног правилника утврђени су услови које управљач мора да испуњава у погледу стручне, кадровске и организационе оспособљености за обављање послова заштите, унапређења, промовисања и одрживог развоја заштићеног подручја, да би му се заштићено природно добро поверило на старање.

Сагласно томе, послове заштите, унапређења, промовисања и одрживог развоја заштићеног подручја, може да обавља управљач - правно лице основано за обављање послова из области заштите природе, управљања природним добрима, односно чија је делатност у блиској вези са тим пословима и ако има организовану:

1) Службу заштите, унапређења, промовисања и одрживог развоја заштићеног подручја са:

(1) најмање једним запосленим лицем на пословима заштите природе, које мора да има VII степен стручне спреме или мастер студије биолошког, шумарског, пољопривредног, еколошког или географског усмерења, радно искуство од најмање једне године, које координира пословима заштите и мониторинга заштићеног подручја, обезбеђује поштовање режима и зона заштите, обележавање подручја, координира израду планова

управљања и годишњих програма управљања, стратешко планирање, имплементира одредбе просторног плана, и сл.;

(2) најмање једним запосленим лицем на пословима управљања пројектима, које мора да има VII степен стручне спреме или мастер студије биолошког, шумарског, пољопривредног, еколошког или географског усмерења, радно искуство од најмање једне године, са знањем енглеског језика, који координира питања везана за одрживо коришћење природних ресурса у складу са актом о заштити и другим националним и међународним прописима, одржава контакте са корисницима простора и ресурса, прати националне и међународне конкурсе и припрема (координира/реализује) предлоге пројеката, руководи реализацијом одобрених пројеката и сл.;

(3) најмање једним запосленим лицем на економско-правним пословима које мора да има VII степен стручне спреме или мастер студије, дипломирани економиста или дипломирани правник, радно искуство од најмање једне године, које обавља правне и финансијске послове у заштићеном подручју, припрема правне акте управљача, пријаве за прекршаје или привредне преступе на основу надзора чувара, припрема одлуку о накнадама у заштићеном подручју и обавља друге правне и финансијске послове из области заштите природе.

2) Чуварску службу, са запосленим лицима и то:

(1) чувар заштићеног подручја, који мора да има најмање средњу стручну спрему, једну годину радног искуства у струци и положен стручни испит и да испуњава прописане услове за ношење оружја и друге услове утврђене актом управљача којим се уређује организација чуварске службе, који контролише спровођење правила унутрашњег реда у заштићеном подручју и обавља послове чувања заштићеног подручја, у складу са чланом 110. Закона о заштити природе;

(2) руководилац чуварске службе у заштићеном подручју са пет и више чувара, који мора да има најмање вишу или високу стручну спрему биолошког, шумарског, пољопривредног, еколошког или географског усмерења, радно искуство од најмање три године, који координира послове чувања и надзора, сакупља информације и прави базу података, предузима мере на основу пријава чувара, сарађује са надлежним инспектором и другим надлежним органима, и сл.

Управљач је дужан да обезбеди да најмање један чувар контролише површину до 3000 ha, а изузетно и већу површину, уколико то омогућавају карактеристике подручја (рељеф, прегледност терена, постојећи антропогени притисак и сл.).

VII 3. ПРЕДЛОГ УПРАВЉАЧА

Према чл. 67. Закона о заштити природе („Службени гласник РС“, бр. 36/2009, 88/2010, 91/2010–исправка, 14/2016 и 95/2018 - други закон, 71/2021) управљач се одређује/именује актом о проглашењу заштићеног подручја.

Цитираним чланом Закона прописано је да заштићеним подручјем управља правно лице (у даљем тексту: управљач), које испуњава стручне, кадровске и организационе услове за обављање послова очувања, унапређења, промовисања природних и других вредности и одрживог коришћења заштићеног подручја.

VIII ЛИТЕРАТУРА

VIII ЛИТЕРАТУРА

- Ajtić, R., Džukić, G., Jović, D., Kalezić, M., Krizmanić, I., Labus, N., Lakušić, D., Ljubisavljević, K., Tomović, Lj., Urošević, A., Vukov, T. (2015a): Crvena knjiga faune Srbije I – Vodozemci. Univerzitet u Beogradu-Biološki fakultet, Zavod za zaštitu prirode Srbije.
- Ajtić, R., Đorđević, S., Džukić, G., Jović, D., Kalezić, M., Krizmanić, I., Labus, N., Lakušić, D., Ljubisavljević, K., Tomović, Lj., Urošević, A. (2015b): Crvena knjiga faune Srbije II – Gmizavci. Univerzitet u Beogradu-Biološki fakultet, Zavod za zaštitu prirode Srbije.
- Anačkov, G. (2009): Taksonomija i horologija roda *Allium* L. 1754 (Amaryllidales, Alliaceae) u Srbiji. Univerzitet u Novom Sadu, doktorska disertacija.
- Andrásfalvy B. (2009): A gazdálkodás következtében végbement földfelszínváltozások vizsgálata a Kárpát-medencében in Antropogén ökológiai változások a Kárpát-medencében. PTE Néprajz – Kulturális Antropológia Tanszék és L`Harmattan, Budapest, pp. 9-21.
- Andrejević, N. (1976): Florogeneza severnovojvođanskih slatina. Univerzitet u Novom Sadu, magistarska teza.
- Anonymous (2003a): Попис становништва, домаћинства и станова у 2002. Књига 5: Становништво, активност и пол, подаци по насељима. Републички завод за статистику, Београд.
- Anonymous (2003b): Попис становништва, домаћинства и станова у 2002. Књига 6: Становништво, делатност и пол, подаци по насељима. Републички завод за статистику, Београд.
- Anonymous (2005): Millennium Ecosystem Assesment, Ecosystems and Human well-being: Biodiversity Synthesis. World Resources Institute, Washington.
- Anonymous (2013): Попис становништва, домаћинства и станова 2011. у Републици Србији, Књига 10: Домаћинства према броју чланова, Подаци по насељима. Републички завод за статистику, Београд.
- Avilés, J. M., Costillo, E. (1998): Selection of breeding habitats by the Roller (*Coracias garrulus*) in farming areas of the Southwest of the Iberian Peninsula. *Die Vogelwarte* **39**: 242- 247.
- Avilés, J. M., Sanchez, J. M., Parejo, D. (2000): Nest-site selection and breeding success in the Roller (*Coracias garrulus*) in the Southwest of the Iberian peninsula. *Journal of Ornithology* **141**: 345–350.
- Бабић, Н. (1971): Мочварна и ливадска вегетација Ковиљског рита. Матица Српска, зборник за природне науке **41**: 19-87.
- Бајић, М. (1983): Општина Нови Бечеј. Природно-математички факултет, Институт за географију, Нови Сад.
- Bakker, E. S., Olff, H., Gleichman, J. M. (2009): Contrasting effects of large herbivore grazing on smaller herbivores. *Basic and Applied Ecology* **10**: 141–150.

- Baldauf, R., Thoma, E., Isakov, V., Long, T., Weinstein, J., Gilmour, I., Cho, S., Khlystov, A., Chen, F., Kinsey, J., Hays, M., Seila, R., Snow, R., Shores, R., Olson, D., Gullett, B., Kimbrough, S., Watkins, N., Rowley, P., Bang, J., Costa, D. (2008): Traffic and meteorological impacts on near road air quality: summary of methods and trends from the Raleigh Near Road Study. *Journal of the Air & Waste Management Association* **58**: 865-878.
- Báldi, A., Batáry, P., Klein, D. (2013): Effects of grazing and biogeographical regions on grassland biodiversity in Hungary – analysing assemblages of 1200 species. *Agriculture, Ecosystem and Environment* **166**: 28-34.
- Barczi, A., Tóth, T. M., Csanádi, A., Sümegi, P., Czinkota, I. (2006): Reconstruction of the paleo-environment and soil evolution of the Csíró-halom kurgan, Hungary. *Quaternary International* **156**: 49-59
- Barna, K. (2015): History and current status of Red-footed Falcon population size and conservation activities in Voivodina. *Ornis Hungarica* **23(1)**: 94–100.
- Бартенев, А.Ф., Терехова, В.В. (2011): Дополнения и комментарии к фауне жуков-усачей (Coleoptera, Cerambycidae) Левобережной Украины и Крыма. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, серія біологія* **947(13)**: 133-146.
- Batáry, P., Körösi, Á., Örvösy, N., Kövér, S., Peregovits, L. (2009): Species-specific distribution of two sympatric *Maculinea* butterflies across different meadow edges. *Journal of Insect Conservation* **13(2)**: 223-230.
- Bátori, Z., Körmöczi, L., Zalatnai, M., Erdős, L., Ódor, P., Tölgyesi, Cs., Margóczy, K., Torma, A., Gallé, R., Cseh, V., Török, P. (2016): River Dikes in Agricultural Landscapes: The Importance of Secondary Habitats in Maintaining Landscape-Scale Diversity. *Wetlands* **36**: 251–264.
- Beckermann, B., Jerett, M., Brook, J. R., Verma, D. K., Arain, M. A., Finkelstein, M. M. (2008): Correlation of nitrogen dioxide with other traffic pollutants near a major expressway. *Atmospheric Environment* **42**: 275-290.
- Belić, M., Nešić, Lj., Ćirić, V. (2014): *Praktikum iz pedologije*. Univerzitet u Novom Sadu, Novi Sad.
- Bellon, T. (2003): *A Tisza néprajza*. Timp Kiadó, Budapest.
- Benitez-Lopez, A., Alkemade R., Verweij, P.A. (2010): The impacts of roads and other infrastructure on mammal and bird populations: A meta-analysis. *Biological Conservation* **143**: 1307–1316.
- Berg, A., Wretenberg, J., Zmihorski, M., Hiron, M., Pärt, T. (2015): Linking occurrence and changes in local abundance of farmland bird species to landscape composition and land-use changes. *Agriculture, Ecosystems and Environment* **204**: 1–7.
- Besnard, A.G., Secondi, J. (2014): Hedgerows diminish the value of meadows for grassland birds: Potential conflicts for agri-environment schemes. *Agriculture, Ecosystems and Environment* **189**: 21–27.
- Biró, Zs., Lanszki, J., Szemethy, L., Heltai, M., Randi, E. (2005): Feeding habits of feral domestic cats (*Felis catus*), wild cats (*Felis silvestris*) and their hybrids: trophic niche overlap among cat groups in Hungary. *Journal of Zoology (London)* **266**: 187–196.
- Biró, E., Bouwma, I., Grobelnik, V. (2006): Indicative map of the Pan-European Ecological Network in the South-Eastern Europe. Technical background document. ECNC, Tilburg.
- Blaženčić, J., Ranđelović, V., Butorac, B., Vukojičić, S., Zlatković, B., Žukovec, D., Čalić, I., Pavićević, D., Lakušić, D. (2005): *Staništa Srbije, Priručnika sa opisima i osnovnim podacima. Rezultati projekta „Harmonizacija nacionalne nomenklature u klasifikaciji staništa sa standardima*

- međunarodne zajednice“. Institut za botaniku i Botanička bašta „Jevremovac“, Biološki fakultet, Univerzitet u Beogradu, Beograd.
- Bloemenn, M. & Sluis, T. van der (eds.) (2004): European corridors – example for the Pan-European Ecological Network. Alterra: Alterra-report 1087, Wageningen.
- Богдановић, Ж., Бугарски, Д., Давидовић, Р., Кицошев, С., Лазић, Л., Царић, Н. (1996): Општина Кикинда, Географска монографија. Универзитет у Новом Саду, ПМФ, Институт за географију.
- Богдановић, Ж., Марковић, С. (2005): Воде Баната. Департман за географију, туризам и хотелијерство, Природно-математички факултет, Универзитет у Новом Саду, Нови Сад.
- Bogojević, J. (1979): Fauna Collembola banatskih slatina. Zbornik Matice Srpske, serija prirodnih nauka **57**: 5-17.
- Bokić, B. (2011): Horologija i ekologija panonskih endemičnih biljnih taksona na području Vojvodine. Završni rad, Univerzitet u Novom Sadu.
- Borbás, V. (1894): A sulyom pusztuló félben. Természettudományi közlöny **26** [298]: 297-322.
- Boros, E., Molnár, A., Olajos, P., Takács, A., Jakab, G., Dévai, Gy. (2006): Nyílt vízfelszíni szikes élőhelyek elterjedése, térinformatikai adatbázisa és természetvédelmi helyzete a pannon biogeográfiai régióban. Hidrológia Közölny **86(6)**: 146-147.
- Borovszky, S. (1913): Magyarország vármegyéi és városai – Torontál vármegye. [<http://mek.oszk.hu/09500/09536/html/tartalomjegyzek.html>]
- Botta-Dukát, Z., Balogh, L. (2008): Invasive plants in Hungary. HAS Institute of Botany and Ecology, Vácrátót.
- Boža, P., Obradović, M., Knežević, A. (1987): Prilog poznavanju varijabilnosti nekih stepskih i slatinskih biljaka u Vojvodini. Univerzitet u Novom Sadu, zbornik radova Prirodno-matematičkog fakulteta, serija za biologiju **17**: 59-65.
- Boža, P., Igić, R., Bajramović, Ž., Anačkov, G., Radić, J., Vukov, D. (2000): Pregled rasprostranjenja vrsta roda Rumex L. u Vojvodini. Univerzitet u Novom Sadu, zbornik radova Prirodno-matematičkog fakulteta, serija za biologiju **29**: 30-47.
- Boža, P. P., Igić, S. R., Krstić, B. Đ., Mihailović, V. M., Anačkov, G. T., Vukov, D. M., Mikić, A. M. (2003): Distribution of the *Lathyrus* L. 1753 (Fabales, Fabaceae) species in the Vojvodina province. Matica srpska, zbornik za prirodne nauke **104**: 61-81.
- Бранков, Ј. (2010): Еколошки туризам у заштићеним објектима природе у Банату. Географски институт „Јован Цвијић“, Српска академија наука и уметности, Београд.
- Броз, В. (1951): Флора делиблатске пешчаре. Заштита природе **2-3**: 318-342.
- Будак, В. (1998): Флора и биљногеографске одлике флоре слатина Бачке. Матица Српска. Одељење за природне науке. Нови Сад.
- Букуров, Б. (1975): Физичко-географски проблеми Бачке. Српска академија наука и уметности, Нови Сад.
- Vukurov, B. (1976): Odabrani radovi. Matica srpska, Novi Sad.
- Букуров, Б. (1978): Бачка, Банат и Срем. Матица српска, Одељење за природне науке, Нови Сад.

- Butorac, B., Stojanović, S., Boža, P. (1989): Problematični taksoni roda *Trinia* Hoffm. u Vojvodini. Univerzitet u Novom Sadu, zbornik radova Prirodno-matematičkog fakulteta, serija za biologiju **19**: 13-19.
- Butorac, B., Stojanović, S., Boža, P., Randelović, N. (1991): Prilog horologiji roda *Trinia* Hoffm. na području Srbije. Zbornik radova Tehnološkog fakulteta Univerziteta u Nišu **7**: 69-72.
- Буторац, Б. (2007): Флора и вегетација. In: „Специјални резерват природе „Пашњаци велике дропље“, студија заштите“ (Ур. Н. Стојнић), 22-57. Завод за заштиту природе Србије, Нови Сад.
- Carlsson, T. (2013): How does a bird community change as a consequence of ceased cattle grazing - data from a 26 year long census study. *Ornis svecica* **23**: 143-150.
- Cherepanov, A. I. (1990): *Cerambycidae of Northern Asia, Vol. 3(1): Lamiinae*. Biological Institute, Siberian division of the Academy of Sciences of the USSR, Novosibirsk. [Translated from Russian, Oxonian Press Pvt. Ltd., New Delhi]
- Coroiu, C., Kryštufek, B., Vohralík, V., Zagorodnyuk, I. (2008). *Spermophilus citellus*. The IUCN Red List of Threatened Species 2008. [<http://dx.doi.org/10.2305/IUCN.UK.2008.RLTS.T20472A9204055.en>.] [Downloaded on 14 December 2018].
- Cramp, S. (1988): *The birds of the Western Palearctic*. Oxford University Press, Oxford.
- Ђурчић, С. (2004): Насеља Баната, географске карактеристике. Матица Српска, Одељење за природне науке, Нови Сад.
- Чакан, И. (2011): Традиционално овчарство у Војводини – облици удруживања овчара. Музеј Војводине, Нови Сад.
- Давидовић, Р., Миљковић, Љ., Ристановић, Б. (2003): Рељеф Баната, Природно-математички факултет, Департман за географију, туризам и хотелијерство, Нови Сад.
- Deák, B., Valkó, O., Török, P., Tóthmérész, T. (2014): Solonetz meadow vegetation (*Beckmannion eruciformis*) in East-Hungary-an alliance driven by moisture and salinity. *Tuexenia* **34**: 183-203.
- Degen, Á. (1902): *Gramina hungarica II. Opus cura regii hungarici instituti sementi examinendae budapestinensis conditum*. Budapestini.
- Demeter, A., Veen, P. (2001): Final report on natural and semi-natural grasslands in Hungary. A National Grassland Inventory Project 1997-2001. Authority for Nature Conservation, Ministry of Environment, Hungary and Royal Dutch Society for Nature Conservation.
- Dengler, J., Janišová, M., Török P. (2014): Biodiversity of Palaearctic grasslands: a synthesis. *Agriculture, Ecosystems and Environment* **182**: 1-14.
- Díaz, S., Lavorel, S., McIntyre, S., Falczuk, V., Casanoves, F., Milchunas, D. G., Skarpe, C., Rusch, G., Sternberg, M., Noy-Meir, I., Landsberg, J., Zhang, W., Clark, H., Campbell, B. D. (2007): Plant trait responses to grazing – a global synthesis. *Global Change Biology* **13(2)**: 313–341.
- Диклић, Н. (1975): Фам. Liliaceae A. L. Juss., In: Флора СР Србије VII. (Ур. Јосифовић, М.), стр. 492-568. Српска академија наука и уметности, Београд.
- Диклић, Н. (1992): Род *Ranunculus* L. In: „Флора Србије 1“ (ур. М. Р. Сарић), стр. 340-348, 369-394. Српска академија наука и уметности, Београд.
- Диклић, Н., Гајић, М. (2012): *Spergularia* (Pers.) J. & C. Presl, In: Флора Србије 2 (Ур. В. Стевановић), стр. 195-199. Српска академија наука и уметности, Београд.

- Dítě, D., Eliáš, P. jun., Hrivnák, R., Melečková, Z. (2011): *Beckmannia eruciformis* (L.) Host in Slovakia-distribution, ecology and coenotic affinity. *Hacquetia* **10(2)**: 171-181.
- Dítětová, Z., Dítě, D., Eliáš, P. jun., Galvánek, D. (2016): The impact of grazing absence in inland saline vegetation – a case study from Slovakia. *Biologia, Section Botany* **71(9)**: 980-988.
- Dorioz, J.M., Wang, D., Poulenard, J., Trevisan, D. (2006): The effect of grass buffer strips on phosphorus dynamics. *Agriculture, Ecosystems and Environment* **117**: 4–21.
- Џукић, Г. (1977): Историја херпетологије у Србији са библиографијом. *Арх. биол. наука* **29(1-2)**: 1-30.
- Džukić, G. (1995): Diverzitet vodozemaca (Amphibia) i gmizavaca (Reptilia) Jugoslavije, sa pregledom vrsta od međunarodnog značaja. In: Biodiverzitet Jugoslavije sa pregledom vrsta od međunarodnog značaja (Ur. V. Stevanović, V. Vasić), 447-449. *Biološki fakultet & Ecolibri, Beograd*.
- Ecsedi, Z., Olah, J., Szegedi, R. (2006): Vókonyai puszták élőhelyeinek kezelése a madárvilág védelméért. LIFE-NATURE Project of the Hortobágy Environmental Association in the Hortobágy 2002-2006. Hortobágy Environmental Association, Balmazújvaros [www.hortobagyte.hu]
- Elliott, M., Kutschera, U. (2011): Medicinal leeches: Historical use, ecology, genetics and conservation. *Freshwater Reviews* **4(1)**: 21-41.
- Ficetola, G. F., Padoa – Schioppa, E. & De Bernardi, F. (2009): Influence of landscape elements in riparian buffers on the conservation of semiaquatic amphibians. *Conservation Biology* **23(1)**: 114-123.
- Foppen, R.P.B., Bouwma, I.M., Kalkhoven, J.T.R., Dirksen, J., van Opstal, S. (2000): Corridors of the Pan-European Ecological Network: concepts and examples for terrestrial and freshwater vertebrates. European Centre for Nature Conservation, Tilburg.
- Forman, R. T. T. (1995): *Land mosaics. The ecology of landscapes and regions*, Cambridge University Press.
- Frisnyák, S. (2001): A kultúrtáj kialakulása és terjedése az Alföldön. *Földrajzi Konferencia Szeged 2001, Konferenciakötet*.
- Gajić, M. (1964): Prilog poznavanju flore i flornih elemenata severnog dela Šumadije i Stiga. *Glasnik muzeja šumarstva i lova* **4**: 33-78.
- Гајић, М. (1977): Фам. Elatinaceae. Флора СР Србије, Додатак IX. (Ур. Јосифовић, М.), стр. 69-70. Српска академија наука и уметности, Београд.
- Gajić, M., Karadžić, D. (1991): Flora Ravnog Srema sa posebnim osvrtom na Obedsku baru. *Šumarski fakultet Beograd, Šumsko Gazdinstvo „Sremska Mitrovica“, Sremska Mitrovica*.
- Гајић, М. (1992): Род *Myosurus* L. In: „Флора Србије 1“ (ур. М. Р. Сарић), стр. 339-340. Српска академија наука и уметности, Београд.
- Gallé, L., Margóczy, K., Kovács, É., Györffy, Gy., Körmöczi, L., Németh, L. (1995): River valleys: Are they ecological corridors? *Tiscia (Szeged)* **29**: 53-58.
- Gergelj, J. (2003): Distribution, numbers and population trend of Red-footed Falcon *Falco vespertinus* in Potisje and central Bačka. *Ciconia* **12**: 136 – 141.
- Gibbs, J. P. (1993): Importance of small wetlands for the persistence of local populations of wetland-associated animals. *Wetlands* **13**: 25-31.

- Góri, Sz., Kapocsi, I. (2005): Restoration of pannonic steppes and marshes with the contribution of the LIFE financial instrument of the European Community. Hortobágy National Park Directorate, Debrecen.
- Gračanin, M., Ilijanić, Lj. (1977): Uvod u ekologiju bilja. Školska knjiga, Zagreb.
- Green, M.D. (2003): The ecology of extinction: population fluctuation and decline in amphibians. *Biological Conservation* **111**: 331-343.
- Groot, R. S. de, Wilson, M. A., Boumans, R. M. J. (2002): A typology for the classification, description and valuation of ecosystem functions, goods and services. *Ecological Economics* **41(3)**: 393-408.
- Grubač, B. (2000): Ponašanje stepskog sokola (*Falco cherrug*) pri parenju kod Arača u Banatu. *Ciconia* **9**: 178-179.
- Guelmino, J. (1968): Zenta és környékének növényei. I. Virágosok/ Građa za monografiju Sente. Udarnik, Senta.
- Gulyás, S., Sümegi, P. (2011): Farming and/or foraging? New environmental data to the life and economic transformation of Late Neolithic tell communities (Tisza Culture) in SE Hungary. *Journal of Archaeological Science* **38**: 3323-3339.
- Haas, D., Nipkow, M. (2006): Caution electrocution! Suggested Practices for Bird Protection on Power Lines. NABU-German Society for Nature Conservation, Bonn.
- Hagler, G. S. W., Baldauf, R. W., Thoma, E. D., Long, T. R., Snow, R. F., Kinsey, J. S., Oudejans, L., Gullett, B. K. (2009): Ultrafine particles near a major roadway in Raleigh, North Carolina: downwind attenuation and correlation with traffic related pollutants. *Atmospheric Environment* **43**: 1229-1234.
- Halada, L., Evans, D., Romano, C., Petersen, J. E. (2011): Which habitats of European importance depend on agricultural practices? *Biodiversity Conservation* **20**: 2365–2378.
- Ham, I., Rašajski, J. (2000): Siva vetruška (*Falco vespertinus*). In: Atlas ptica grabljivica Srbije (Ed. S. Puzović S.), str. 153 – 158. Zavod za zaštitu prirode Srbije, Beograd.
- Hayes, T., Haston, K., Tsui, M., Hoang, A., Haeffele, C., Vonk, A. (2003): Atrazine-Induced Hermaphroditism at 0.1 ppb in American Leopard Frogs (*Rana pipiens*): Laboratory and Field Evidence. *Environmental Health Perspectives* **111(4)**: 568-575.
- Herzon, I., O'Hara, R.B. (2007): Effects of landscape complexity on farmland birds in the Baltic States. *Agriculture, Ecosystems and Environment* **118**: 297–306.
- Herzon, I., Helenius, J. (2008): Agricultural drainage ditches, their biological importance and functioning. *Biological Conservation* **141**: 1171-1183.
- Heim, A., Báldi, A. (2009): Különböző élőhelyek szegélyeinek komparatív fészekaljpredációs vizsgálata. *Természetvédelmi Közlemények* **15**: 291-303.
- Holzhauser, H., Magny, M., Zumbu, J. H. (2005): Glacier and lake-level variations in west-central Europe over the last 3500 years. *The Holocene* **15(6)**: 789-801.
- Horváth, A., Szitár, K. (eds.) (2007): Hazai agrártájak természetközeli vegetációjának monitorozása. Miért monitorozzuk az agrártájak vegetációját? MTA Ökológia és Botanikai Kutatóintézet, Vácrátót.
- Horvatovics, S. (1992): A Béda-Karapanca Tájjvédelmi Körzet cincérei (Coleoptera: Cerambycidae). *Dunántúli Dolgozatok Természettudományi Sorozat (Pécs)* **6**: 133-140.

- Host, N. T. (1809): Icones et descriptiones graminum austriacorum IV. Typis Matthiae Andreae Schmidt, Viennae.
- Hovány, L. (2002): Vizeink nyomában. Grafoprodukt, Subotica.
- Hoffmann, I. E., Millesi, E., Pieta, K., Dittami, J. P. (2002): Anthropogenic effects on the population ecology of European ground squirrels (*Spermophilus citellus*) at the periphery of their geographic range. *Mammalian Biology - Zeitschrift fur Säugetierkunde* **68(4)**: 205-213.
- Iuell, B., Bekker, G. J., Cuperus, R., Dufek, J., Fry, G., Hicks, C., Hlaváč, V., Keller, B., Rosell, C., Sangwine, T., Torslov, N., Wandall, B. le Maire (eds.) (2003): *Wildlife and traffic: A European Handbook for identifying conflicts and designing solutions. European co-operation in the field of scientific and technical research*, Brussell.
- Јаблановић, М., Јакшић, П., Косановић, К. (2003.): Увод у екотоксикологију. Природно-математички факултет, Универзитет у Приштини [Косовска Митровица].
- Jakab G., Csathó, A.I. (2014): Keskeny mezsgyén, a fogyatkozó alföldi löszpuszták világa. *A Fölgömb* **2014** (Marcius): 56-65.
- Jamrichová, E., Hédl, R., Kolář, J., Tóth, P., Bobek, P., Hajnalová, M., Procházka, J., Kadlec, J., Szabó, P. (2017): Human impact on open temperate woodlands during the middle Holocene in Central Europe. *Review of Palaeobotany and Palynology* **245**: 55–68.
- Janjatović, V. (1971): Uticaj ekoloških faktora na morfološko-anatomske promene i količinu etarskog ulja kamilice (*Matricaria chamomilla* L.) na slatinama u Vojvodini. *Matica srpska, zbornik za prirodne nauke* **40**: 5-51.
- Janjatović, V., Merkulov, Lj. (1981): Ispitivanje slanih žljezda i stoma u epidermisu listova *Limonium gmelinii* ssp. *hungaricum* (Klokov) Soó sa slatina u Vojvodini. *Univerzitet u Novom Sadu, zbornik radova Prirodno-matematičkog fakulteta, serija za biologiju* **11**: 57-81.
- Janjatović, V., Merkulov, Lj. (1984): Anatomska gradnja lista *Limonium gmelinii* ssp. *hungaricum* (Klokov) Soó (Plumbaginaceae) sa slatina u Vojvodini. *Matica srpska, zbornik za prirodne nauke* **66**: 13-29.
- Jávorka, S. (1925): *A magyar flora (Flora hungarica)*. Studium. Budapest.
- Jongman, R. H. G., Külvik, M., Kristiansen, I. (2004): European ecological networks and greenways. *Landscape and Urban Planning* **68(2-3)**: 305-319.
- Jovanović, S. (2014): Distribucija strogo zaštićene vrste – sivi svračak (*Lanius minor*) u Srbiji. Master rad. Univerzitet u Novom Sadu, Prirodno-matematički fakultet, Departman za biologiju i ekologiju.
- Јовановић-Дуњић, П. (1976): Род *Carex* L. In: Флора СР Србије VIII (Ур. М. Јосифовић), стр. 182-259. Српска академија наука и уметности. Београд.
- Kalapis, Z. (1993): Régi vízivilág a Bácskában és Bánátban. Forum, Novi Sad.
- Kalkman, V.J., Boudot, J.P., Bernard, R., Conze, K.J., De Knijf, G., Dyatlova, E., Ferreira, S., Jović, M., Ott, J., Riservato, E., Sahlen, G. (2010): *European Red List of Dragonflies*. Publications Office of the European Union, Luxembourg.
- Kanitz, A. (1862-1863): *Reliquiae Kitaibelianae*. Vindobonae, apud Guil. Bräumüller.
- Kelemen, J., Warner, P. (1996): *Nature Conservation Management of Grasslands in Hungary*. Conservation Handbook Series of the Hungarian National Authority for Nature Conservation, Budapest.

- Kelemen, J. (ed.) (1997): Irányelvek a füves területek természetvédelmi szempontú Kezeléséhez. Természet-BÚVÁR Alapítvány Kiadó, Budapest.
- Kermendi, F. (2007): Avarske reči u geografskim nazivima naselja Mađara u Potisju. In: Naš zavičaj (ed. Anonymous), str. 6-15. Društvo za očuvanje lokalnih vrednosti „Barka“, Senta.
- Кицошев, В. (2015): Вишекритеријумски приступ организацији функционалних заштитних зона природних добара у циљу смањења антропогених утицаја. Универзитет у Новом Саду, Асоцијација центара за интердисциплинарне и мултидисциплинарне студије, Заштита животне средине, Нови Сад, докторска дисертација.
- Kireta, A.R., Reavie, E.D., Sgro, G.V., Angradi, T.R., Bolgrien, D.W., Hill, B.H., Jicha, T.M. (2012): Planktonic and periphytic diatoms as indicators of stress on great rivers of the United States: Testing water quality and disturbance models. *Ecological Indicators* **13(1)**: 222-231.
- Кнежевић, А., Божа, П. (1987): Ценолошка припадност врста *Suaeda maritima* (L.) Dum. и *Suaeda rannonica* Beck на локалитету код Меленаца (Војводина) Банат. Матица српска, зборник за природне науке **72**: 153-163.
- Knežević, A., Butorac, B., Boža, P. (1994): Monografija flore vaskularnih biljaka na slatinama u regionu Banata Jugoslavija. Matica Srpska, Novi Sad.
- Knežević A., Budak V., Boža P., Grdinić B. (1997): Mediteranski elementi flore u biljnom pokrivaču slatina Banata i Bačke. Univerzitet u Novom Sadu, zbornik radova Prirodno-matematičkog fakulteta, serija za biologiju **26**: 29-43.
- Knežević, A., Ljevnaić, B., Nikolić, Lj., Džigurski, D., Stojanović, S. (2008): Korovi u kanalu Banatska Palanka-Noví Bečej u periodu 1997-2007. godine. *Acta biologica iugoslavica, serija G, Acta herbologica* **17(1)**: 119-128.
- Копривица, Д. (1994): Основна геолошка карта СРЈ, Лист Кикинда Л 34-77 са тумачем. Геоинститут, НИС-Нафтагас, Нови Сад-Београд.
- Кошћал, М., Менковић, Љ., Кнежевић, М., Мијатовић, М. (2005а): Геоморфолошка карта 1:300 000, «Геозавод-Гемини», Београд.
- Кошћал, М., Менковић, Љ., Кнежевић, М., Мијатовић, М. (2005b): Тумач за геоморфолошку карту 1: 300 000, «Геозавод-Гемини», Београд.
- Kovács, F. (1929): Óbecse határának viragos növényei. Szeged városi nyomda és könyvkiadó, R.T. Szeged.
- Kryštufek, B. (1999): Osnovi varstvene biologije. Tehniška založba Slovenije, Ljubljana.
- Лазаревић, П., Стојановић, В., Јелић, И., Перић, Р., Крстески, Б., Ајтић, Р., Секулић, Н., Бранков, С., Секулић, Г., Бједов, В. (2012): Прелиминарни списак инвазивних врста у Републици Србији са општим мерама контроле и сузбијања као потпора будућим законским актима. *Заштита природе* **62(1)**: 5-31.
- Lazić, L., Pavić, D., Stojanović, V., Tomić, P., Romelić, J., Pivas, T., Košić, K., Besermanji, S., Kicošev, S. (2008): Zaštićena prirodna dobra i ekoturizam Vojvodine, Departman za geografiju, turizam i hotelijerstvo, Prirodno-matematički fakultet, Novi Sad.
- Ljevnaić-Mašić, B. (2010): Hidrofite osnovne kanalske mreže hidrosistema DTD na području Banata. Univerzitet u Novom Sadu, doktorska disertacija.
- Lukač, Š. (1990): Beleške o boravku velike droplje (*Otis tarda*) na pustarama Banata. *Ciconia* **2**: 87.

- Lukač, Š. (1992): Gnežđenje velike bele čaplje (*Egretta alba*) na ribnjaku Ostrovo. *Ciconia* **4**: 68-69.
- Maes, J., Musters, C. J. M., Geert, R. S. de- (2008): The effect of agri-environment schemes on amphibian diversity and abundance. *Biological Conservation* **141**: 635-645.
- Magyari, E. K., Chapman, J.C., Passmore, D.G., Allen, J.R.M., Huntley, J.P., Huntley, B. (2010): Holocene persistence of wooded steppe in the Great Hungarian Plain. *Journal of Biogeography* **37**: 915-935.
- Mann, E. M., Zhang, Z., Hughes, K. M., Bradley, S. R., Miller, K. S., Rutherford, S., Ni, F. (2008): Proxy-based reconstructions of hemispheric and global surface temperature variations over the past two millennia. *Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of America* **105(36)**: 13252-13257.
- Marja, R., Herzon, I., Rintalac, J., Tiainen, J., Seimolac, T. (2013): Type of agricultural drainage modifies the value of fields for farmland birds. *Agriculture, Ecosystems and Environment* **165**: 184-189.
- Марковић, С. (1996): Водни режим фреатске издани у југословенском делу Баната. ПМФ, Институт за географију, Нови Сад.
- Marquer, L., Gaillard, M.-J., Sugita, S., Poska, A., Trondman, A.-K., Mazier, F., Nielsen, A. B., Ralph, M. F., Jönsson, A. M., Smith, B., Kaplan, J. O., Alenius, T., Birks, H.J.B., Bjune A. E., Christiansen, J., Dodson, J., Edwards, K. J., Giesecke, T., Herzschuh, U., Kangur, M., Koff, T., Latałowa, M., Lechterbeck, J., Olofsson J., Seppä, H. (2017): Quantifying the effects of land use and climate on Holocene vegetation in Europe. *Quaternary Science Reviews* **171**: 20-37.
- Marzluff, J.M. (2001): Worldwide urbanization and its effects on birds. In: *Avian Ecology and Conservation in an Urbanizing World* (eds. J.M. Marzluff, R. Bowman & R. Donnelly), pp. 19-47. Kluwer Academic Press, Dordrecht, Netherlands.
- Mateju, J. (2006): The home range size of the European ground squirrel (*Spermophilus citellus*) at the golf range. EGSM 2006, Hungary.
- Mawdsley, J. R., O'Malley, R., Ojima, D., S. (2009): A Review of Climate-Change Adaptation Strategies for Wildlife Management and Biodiversity Conservation. *Conservation Biology* **23(5)**: 1080-1089.
- Mayer, P. M., Reynolds, S. K. Jr., Canfield, T. J., McCutchen, M. D. (2006): Riparian Buffer Width, Vegetative Cover, and Nitrogen Removal Effectiveness: A Review of Current Science and Regulations. EPA/600/R-05/118. Cincinnati, OH, U.S. EPA.
- Medović, P. (2001): Praistorija na tlu Vojvodine. Prometej i Vojnoizdavački zavod, Novi Sad.
- Melečková, Z., Galvánek, D., Dítě, D., Eliáš, P. (2013): Effect of experimental top soil removal on vegetation of Pannonian salt steppes. *Central European Journal of Biology* **8(12)**: 1204-1215.
- Melečková, Z. (2014): Effect of ecological factors on the successional changes in the Pannonian halophytic vegetation. PhD thesis, Comenius University Bratislava.
- Milković, N., Crnčević, S. (1989): Zemljišta područja Mostonge i njihov agroekološki potencijal. In: „Monografija Mostonga i vode Zapadne Bačke“ (Ur. V. Lazić), str. 33-43. Edicija „Tija voda“. Kulturno-istorijsko društvo „Pčesa“, Novi Sad.
- Milovanov, D. (1972): Hidrosistem Dunav-Tisa-Dunav. Monografija. VP DTD, Novi Sad.

- Molnár, Zs. & Bagi, I. (1997): Szikesek. In: A magyarországi élőhelyek leírása, határozója és a Nemzeti Élőhely-osztályozási Rendszer (eds. G. Fekete, Zs. Molnár & F. Horváth), pp. 92-100. Magyar Természettudományi Múzeum, Budapest.
- Molnár, Zs., Bagi, I., Kertész, É. (1997): Vegetation and flora of the Hármas-Körös River (Hungary) with some historical remarks. The Criş/Körös Rivers' Valleys-A study of the geography, hydrobiology and ecology of the river system and its environment. Tiscia monograph series 2: 81-99. Szolnok-Szeged-Târgu Mureş.
- Molnár, Z., Kun, A. (eds.) (2000): Alföldi erdősztyepp-maradványok magyarországon. WWF füzetek 15, WWF Magyarország, Budapest.
- Molnár Zs., Borhidi, A. (2003): Hungarian alkali vegetation: Origins, landscape history, syntaxonomy, conservation. *Phytocoenologia* **33**: 377-408.
- Molnár, Zs., Biró, M., Bartha, S., Fekete, G. (2012): Past Trends, Present State and Future Prospects of Hungarian Forest-Steppes. In: Eurasian Steppes. Ecological Problems and Livelihoods in a Changing World (eds. M.J.A. Werger and M.A. van Staalduinen), pp. 209-252. Springer, Dordrecht-Heidelberg-New York-London.
- Момиров, Р. (2002): Херпетофауна Специјалног резервата природе "Стари Береј-Царска бара". Универзитет у Новом Саду, Природно-математички факултет, дипломски рад.
- Moravcová, A., Rauch, O., Lukavský, J., Nedbalová, L. (2013): The response of epilithic diatom assemblages to sewage pollution in mountain streams of the Czech Republic. *Plant Ecology and Evolution* **146(2)**: 153-166.
- Morgado, R., Beja P., Reino, L., Gordinho, L., Delgado, A., Borralho, R., Moreira F. (2010): Calandra lark habitat selection: Strong fragmentation effects in a grassland specialist. *Acta Oecologica* **36**: 63-73.
- Naiman, R.J., Décamps, H., Pollock, M. (1993): The role of riparian corridors in maintaining regional biodiversity. *Ecological Applications* **3**: 209-212.
- Nejgebauer, V., Živković, B., Tanasijević, M. Đ., N. Miljković (1971). *Pedološka karta Vojvodine, razmera 1: 50 000*. Institut za poljoprivredna istraživanja, Novi Sad.
- Nieto, A., Roberts, S.P.M., Kemp, J., Rasmont, P., Kuhlmann, M., García Criado, M., Biesmeijer, J.C., Bogusch, P., Dathe, H.H., De la Rúa, P., De Meulemeester, T., Dehon, M., Dewulf, A., Ortiz-Sánchez, F.J., Lhomme, P., Pauly, A., Potts, S.G., Praz, C., Quaranta, M., Radchenko, V.G., Scheuchl, E., Smit, J., Straka, J., Terzo, M., Tomozii, B., Window, J., Michez, D. (2014): European Red List of bees. Publication Office of the European Union, Luxembourg.
- Никетић, М., Стевановић, В. (2012): *Silene L.*, In: Флора Србије 2 (Ур. В. Стевановић), стр. 372-469. Српска академија наука и уметности, Београд.
- Николић, Љ., Стојановић, С., Кнежевић, А., Љевнаић, Б., Џигурски Д. (2008): Заштићене биљне врсте основне каналске мреже хидросистема Дунав-Тиса-Дунав. Тематски зборник радова „Мелиорације“ **8**: 25-131. Пољопривредни факултет Департман за уређење вода, Нови Сад.
- Nikolić, Lj. M., Stojanović, S. J., Lazić, D. M. (2001): Contribution to the knowledge of distribution of *Azolla* species in flora of Serbia. *Zbornik Matice Srpske, serija prirodnih nauka* **101**: 95-100.
- Nolte, S., Esselink P., Smit, C., Bakker, J.P. (2014): Herbivore species and density affect vegetation-structure patchiness in salt marshes. *Agriculture, Ecosystems and Environment* **185**: 1-47.

- Obradović, M., Andrejević, N. (1969): Neke biljnogeografske karakteristike severnobanatskih i sremskih slatina. Matica Srpska, zbornik za prirodne nauke **36**: 138-146.
- Obradović, M., Budak, V., Vajgand, K. (1979): Rasprostranjenje roda *Utricularia* L. u vodenoj i barskoj vegetaciji Vojvodine. Univerzitet u Novom Sadu, zbornik radova Prirodno-matematičkog fakulteta, serija za biologiju **9**: 537-543.
- Obradović, M., Panjković, V. (1980): Prodromus flore papratnica i semenica Deliblatske peščare. Univerzitet u Novom Sadu, zbornik radova Prirodno-matematičkog fakulteta, serija za biologiju **10**: 323-335.
- Obradović, M., Boža, P. (1986): Prodromus flore papratnica i semenica Subotičke peščare i bliže okoline. Univerzitet u Novom Sadu, zbornik radova Prirodno-matematičkog fakulteta, serija za biologiju **16**: 121-142.
- Orlowski, G. (2008): Roadside hedgerows and trees as factors increasing road mortality of birds: Implications for management of roadside vegetation in rural landscapes. *Landscape and Urban Planning* **86**: 153-161.
- Ostermann, O.P. (1998): The need for management of nature conservation sites designated under Natura 2000. *Journal of Applied Ecology* **35**: 968-973.
- Palomino, D., Carrascal, L. M. (2007): Threshold distances to nearby cities and roads influence the bird community of a mosaic landscape. *Biological Conservation* **140**: 100-109.
- Pančić, J. (1856): Verzeichniss der in Serbien wildwachsenden Phanerogamen, nebst den Diagnosen einiger neuer Arten. *Verhandlungen des Zoologisch-Botanischen Vereins in Wien* **6**: 475-598.
- Panjковић, B. (2005): Akvatična i semiakvatična vegetacija Apatinskog i Monoštorskog rita. Univerzitet u Novom Sadu, doktorska disertacija.
- Panjковић, B., Perić, R., Stojić, V., Batanjski, V. (2012): New data on the distribution of *Ranunculus polyphyllus* Waldst. & Kit. ex Willd. in Serbia. *Archives of Biological Sciences* **64(2)**: 715-720.
- Pantle, R., Buck, H. (1955). Die biologische Überwachung der Gewässer und die Darstellung der Ergebnisse. *Gas- und Wasserfach* **96**, 604.
- Парабућски, С. (1978): Заједнице *Peucedano-Asteretum punctati* Soó и *Trifolietum subterranei* Slavnić на неким локалитетима Бачке и њихов синтаксономски положај. Матица српска, Зборник за природне науке **56**: 17-43.
- Parabućski, S., Stojanović, S. (1985): Prilog poznavanju stepske vegetacije južnog oboda Panonske nizije. *Bilten društva ekologa Bosne i Hercegovine, serija B, br. 4(III)*: 123-131.
- Paunović, M. (2016): Rasprostranjenje, ekologija i centri diverziteta slepih miševa (Mammalia, Chiroptera) u Srbiji. Univerzitet u Beogradu, Biološki fakultet, Beograd, doktorska disertacija.
- Перић, Р., Делић, Ј. (2011): Стање популација међународно значајних циљних врста биљака и сисара на слатинским, степским и шумостепским стаништима у Војводини. In: Стање популација међународно значајних врста биљака и животиња на слатинским, степским и шумостепским стаништима у Војводини (Ур. М. Туцаков), 1-38. Покрајински завод за заштиту природе, Нови Сад.
- Perić, R., Stojić, V., Rilak, S., Škondrić, S. (2016): The account of *Elatine ambigua* Wight., *E. triandra* Schkuhr and *E. hungarica* Moesz collected in Vojvodina (Serbia). *Bulletin of the Natural History Museum* **9**: 81-93.

- Petrov, B. M. (1992): Mammals of Yugoslavia: Insectivores and Rodents. Prirodnjački muzej u Beogradu, Posebna izdanja, knjiga 37.
- Petrov, I.Z. (2002): Contribution to the myrmecofauna (Formicidae, Hymenoptera) of the Banat Province (Serbia). Archives of Biological Sciences **54(1-2)**: 57-64.
- Попов, Д. (2012): Геоморфолошка еволуција долине Тисе у Србији. Природно-математички факултет, Департман за географију, туризам и хотелијерство, Нови Сад, докторска дисертација.
- Popović, M., Šeat, J., Ilić, N., Đurić, M. (2013): New findings of *Theophilea subcylindricollis* (Coleoptera: Cerambycidae) in Serbia. Acta entomologica serbica **18(1-2)**: 237-240.
- Porej, D. (2004): Faunal aspects of wetland creation and restoration. Dissertation. The Ohio State University, Columbus.
- Poschlod, P., Wallis De Vries, M. F. (2002): The historical and socioeconomic perspective of calcareous grasslands—lessons from the distant and recent past. Biological Conservation **104**: 361–376.
- Prodán, Gy. (1914): Bács-Bodrog-vármegye sziki növényei/ Die Halophytenflora des Komitates Bács-Bodrog. Magyar Botanikai Lapok **13(1-5)**: 96-138.
- Prodán, Gy. (1915): Bács-Bodrog vármegye flórája. Magyar Botanikai Lapok **14(5-12)**: 120-269.
- Purger, J. J. (1995): Breeding success of the Red-footed Falcon (*Falco vespertinus*) in Banat (Voivodina, Yugoslavia) based on ringing data. Ornis Hungarica **5(1-2)**: 67-68.
- Purger, J. J. (1996): Numbers and distribution of Red-footed falcon (*Falco vespertinus*) nests in Vojvodina (northern Serbia): The Journal of Raptor Research **30(3)**: 165-168.
- Purger, J. J. (1998): Diet of Red-footed Falcon *Falco vespertinus* nestlings from hatching to fledging. Ornis Fennica **75**: 185-191.
- Purger, J. J. (2008): Numbers and distribution of Red-footed Falcon (*Falco vespertinus*) breeding in Voivodina (northern Serbia): a comparison between 1990-1991 and 2000-2001. The Belgian Journal of Zoology **138(1)**: 3-7.
- Purger, J. J., Mužinić, J. (1997): The breeding distribution and migratory movements of the Red-footed Falcon (*Falco vespertinus*) in Province Voivodina (southern part of Carpathian basin). Ring **19**: 65-73.
- Пузовић, С., Грубач, Б. (1997): Листа подручја у Србији од међународног и националног значаја за очување диверзитета фауне птица. Заштита природе **50**: 189-197.
- Пузовић, С. (2007): Далеководи као структурни фактор станишта птица. Докторска дисертација, Универзитет у Новом Саду.
- Puzović, S., Sekulić, G., Stojnić, N., Grubač, B. & Tucakov, M. (2009): Značajna područja za ptice u Srbiji (*Important Bird Areas in Serbia*). Ministarstvo životne sredine i prostornog planiranja, Zavod za zaštitu prirode Srbije & Pokrajinski sekretarijat za zaštitu životne sredine i održivi razvoj, Beograd & Novi Sad.
- Puzović, S., Radišić, D., Ružić, M., Rajković, D., Radaković, M., Pantović, U., Janković, M., Stojnić, N., Šćiban, M., Tucakov, M., Gergelj, J., Sekulić, G., Agošton, A. & Raković, M. (2015): Ptice Srbije: procena veličina populacija i trendova gnezdarica 2008-2013. Društvo za zaštitu i proučavanje ptica Srbije & Prirodno-matematički fakultet, Departman za biologiju i ekologiju, Univerzitet u Novom Sadu, Novi Sad.

- Rácz, L. (2011): Éghajlati változások az Alföldön a honfoglalástól a 19. század végéig, In: Környezeti változások és az Alföld (ed. J. Rakonczai), Nagyalföld Alapítvány Kötetei **7**: 55-62. Békéscsaba.
- Rakonczai, J., Kovács, F., Zádori, A. (2004): Some examples of bench erosion from the Great Hungarian plain. *Acta Geographica Szegediensis* **38**: 50-61.
- Randelović, V., Blaženčić, V. (1997): Hidrofilna flora i vegetacija Vlasinskog jezera, In: Vlasinsko jezero, hidrobiološka studija (Ur. J. Blaženčić), 207-231. Biološki fakultet, Beograd.
- Рауш, Ђ., Шегуља, Н., Топић, Ј. (1980): Вегетација бара и мочвара у шумама југозападног Сријема. Матица Српска, зборник за природне науке **58**: 17-51.
- Reino, L., Porto, M., Morgado, R., Carvalho, F., Mira, A., Beja P. (2010): Does afforestation increase bird nest predation risk in surrounding farmland? *Forest Ecology and Management* **260**: 1359–1366.
- Richter, A. (1896): Pteridographiai adatok főképp Magyarország flórájának ismeretéhez. *Természetrzaji füzetek* **19(1)**: 80-92.
- Round, F.E. (1981): *The ecology of algae*. Cambridge University Press, Cambridge, UK.
- Rudner, Z. E., Sümegi, P. (2001): Recurring Taiga forest-steppe habitats in the Carpathian Basin in the Upper Weichselian. *Quaternary International* **76/77**: 177-189.
- Ružić, M., Rajković, D., Gergelj, J., Barna, K., Skorić, S., Kostin, P. & Ronto, L. (2009): Podaci o gneždenju sive vetruške *Falco vespertinus* u nekim kolonijama u Bačkoj i Banatu tokom 2009. *Ciconia* **18**: 122-127.
- Ružić, M., Szekeres, O., Agoston, A., Balogh, I., Brdarić, B., Gergely, J., Đapić, D., Đorđević, I., Ham, I., Marton, F., Pantović, U., Radišić, D., Rajković, D., Rankov, M., Sihelnik, J., Šimončik, S., Szekeres, I., Szekeres, L., Sučić, A., Tucakov, M., Vida, N., Vinko, T. (2016): The recovery of the European Roller (*Coracias garrulus*) population in Vojvodina Province, Serbia. In: *Bird Conservation on Balkans*. (eds. P. Sackl & S. Fergler, S.), pp. 193-201. Euronatur, Radolfzell.
- Сабadoш, К., Делић, Ј. (2005): Коридор за безбедну миграцију. Ловачке новине (јул-август) (Нови Сад): 14-15.
- Сабadoш, К., Пантелић, С., Добретић, В., Кицошев, В., Делић, Ј., Пил, Н., Винко, Т. (2012): Канали хидросистема у Војводини као потенцијални еколошки коридори. Тематски зборник радова "Мелиорације" **12**: 207-214. Пољопривредни факултет Департман за уређење вода, Нови Сад.
- Салваи, А., Николић, А., Галоња, М., Ђаконовић, С., Зарић, Б., Матин, З. (2010): Одбрана од поплава: стручно-информативна брошура. ЈВП „Воде Војводине“, Нови Сад.
- Сантовац, С. (2007): Фауна Odonata (Insecta) Војводине. Магистарска теза, Универзитет у Новом Саду.
- Saunders, D. A., Hobbs, R. J., Margules, C. R. (1991): Biological Consequences of Ecosystem Fragmentation: A Review. *Conservation Biology* **5**: 18-32.
- Schulzer, S. von Mueggenburg, Kanitz, A., Knapp, A. J. (1866): Die bisher bekannten Pflanzen Slavoniens. Carl Czermak, Wien.
- Sekulić, G., Tucakov, M. (2011): Moguća Natura 2000 područja posebne zaštite za očuvanje vrsta ptica i migratornih vrsta (*Special Protected Areas – SPA*) u Srbiji. *Detlić* **5**: 9-11.
- Semlitsch, R. D., Russell Bodie, J. (1998): Are small, isolated wetlands expendable? *Conservation Biology* **12**: 1129-1133.

- Semlitsch, R. D., Russell Bodie, J. (2003): Biological Criteria for Buffer Zones around Wetlands and Riparian Habitats for Amphibians and Reptiles. *Conservation Biology* **17**(5): 1219-1228.
- Skorka P., Lenda M., Tryjanowski, P. (2010): Invasive alien goldenrods negatively affect grassland bird communities in Eastern Europe. *Biological Conservation* **143**: 856–861.
- Slavnić, Ž. (1939): Pregled najvažnijih flornih elemenata zaslanjenih tala Jugoslavije. *Arhiv Ministarstva poljoprivrede (Beograd)* **6**(15): 77-92.
- Slavnić, Ž. (1948): Slatinska vegetacija Vojvodine. Proučavanje sa biljno-sociološkog i ekonomskog gledišta. *Arhiv za poljoprivredne nauke i tehniku (Beograd)* **3**(4): 76-155.
- Slavnić, Ž. (1950): Ekološke i cenološke studije nekih panonskih endema. *Arhiv bioloških nauka* **2**: 134-145.
- Славнић, Ж. (1951): Преглед нитрофилне вегетације Војводине. Научни зборник Матице Српске **1**: 84-169.
- Slavnić, Ž. (1952): Odnos asocijacije *Camphorosmetum annuae* prema nekim asocijacijskim kompleksima u Vojvodini. *Godišnjak Biološkog Instituta u Sarajevu* **5**(1-2): 417-428.
- Slavnić, Ž. (1953): Biljnogeografska analiza i florogeneza sremske halofitske vegetacije. *Zbornik Matice Srpske, serija prirodnih nauka* **4**: 35-64.
- Славнић, Ж. (1956): Водена и барска вегетација Војводине. Зборник Матице Српске, серија природних наука **10**: 5-72.
- Славнић, Ж. (1972): Фам. Chenopodiaceae Less., In: Флора СР Србије III. (Ур. Јосифовић, М.), стр. 10-51. Српска академија наука и уметности, Београд.
- Somodi I., Virág, K., Réka Aszalós, R. (2004): The effect of the abandonment of grazing on the mosaic of vegetation patches in a temperate grassland area in Hungary. *Ecological Complexity* **1**: 177–189.
- Starý, P., Pike, K.S. (1999): Uses of Beneficial Insect Diversity in Agroecosystem Management. In: *Biodiversity in Agroecosystems* (eds. W.W. Collins & C.O. Qualset), pp. 49-67. CRC Press, Boca Raton, USA.
- Stevanović, V., Jovanović, S., Lakušić, D., Niketić, M. (1999): Karakteristike i osobenosti flore Srbije i njen fitogeografski položaj na Balkanskom poluostrvu i u Evropi, In: *Crvena knjiga flore Srbije 1* (Ur. Stevanović, V.), str. 9-18. Ministarstvo za životnu sredinu Republike Srbije, Biološki fakultet Univerziteta u Beogradu, Zavod za zaštitu prirode Republike Srbije.
- Стевановић, В. (Ур.) (2002): Прелиминарна Црвена листа флоре Србије и Црне Горе према критеријумима IUCN-а из 2001 године. Београд (manuscr.).
- Stevenson, R.J., Bothwell, M.L., Lowe, R.L. (1996): *Algal ecology: Freshwater benthic ecosystem*. Academic press, San Diego, CA.
- Стојановић, С. (1983): Вегетација Тителског брега. Матица Српска, зборник за природне науке **65**: 5-51.
- Stojanović, S., Nikolić, Lj., Lazić, D. (2001): The most frequent weeds in the canal network of the Dunav-Tisa-Dunav hydrosystem. *Acta biologica iugoslavica, serija G, Acta herbologica* **10**(1): 37-42.
- Stojanović, S., Nikolić, Lj., Lazić, D. (2006): The most frequent weeds of the canal network of the Dunav-Tisa-Dunav hydrosystem. *Acta biologica iugoslavica, serija G, Acta herbologica* **15**(2): 69-74.

- Stojanović, S., Knežević, A., Nikolić, Lj., Lazić, D., Ljevnaić, B. (2007a): Analiza promena flore Kikindskog kanala 1996-2006. In: Melioracije 07-Stanje i perspektive, Tematski zbornik radova (ur. Anon.), str. 104-110. Novi Sad.
- Stojanović, S., Lazić, D., Knežević, A., Nikolić, Lj., Škorić, M., Kilibarda, P., Mišković, M., Bugarski, R. (2007b): Flora i vegetacija osnovne kanalske mreže HS DTD u Bačkoj, Univerzitet u Novom Sadu, Poljoprivredni fakultet, JVP Vode Vojvodine, Novi Sad.
- Stojanović, V., Rilak, S., Jelić, I., Perić, R., Sabovljević, M., Lazarević, P. (2015): Biljke od međunarodnog značaja u flori Srbije. Zavod za zaštitu prirode Srbije, Beograd.
- Stojanović-Radić, Z. (2007): Contribution to knowlegde of the Papilionidae and Pieridae (Lepidoptera) fauna of Southeastern Serbia. Acta entomologica serbica **12** (2): 93-105.
- Sümeği, P. (2011): Az Alföld élővilágának fejlődése a jégkor végétől napjainkig. In: Környezeti változások és az Alföld (ed. J. Rakonczai), pp. 35-44. Nagyalföld Alapítvány Kötetei, Békéscsaba.
- Sümeği P., Magyari, E., Dániel, P., Molnár, M., Törőcsik, T. (2013a): Responses of terrestrial ecosystems to Dansgaard-Oeshger cycles and Heinrich-events: A 28,000 year record of environmental changes from SE Hungary. Quaternary International **293**: 34-50.
- Sümeği P., Szilágyi G., Gulyás S., Jakab G., Molnár A. (2013b): The late quaternary paleoecology and environmental history of Hortobágy, a unique mosaic alkaline steppe from the heart of the Carpathian Basin. In: Steppe Ecosystems: Biological Diversity, Management and Restoration (eds. M. B. Morales Prieto and J. T. Diaz), pp. 165-193. Nova Science Publishers Inc., Madrid.
- Szabados, K., Bošnjak, T., Tucakov, M., Kiš, A. (2011a): Značaj hidrološke mreže Vojvodine za zaštitu biodiverziteta. In: Melioracije 11. Tematski zbornik radova u spomen na prof. Dr Milana Stojšića (eds. M. Škorić, S. Belić, R. Savić, A. Salvai, P. Benka i M. Zdravić), str. 199-206. Poljoprivredni fakultet, Departman za uređenje voda, Univerzitet u Novom Sadu.
- Szabados, K., Bošnjak, T., Tucakov, M., Kicošev, V. (2011b): Značaj hidrološke mreže Vojvodine za očuvanje biološke raznovrsnosti. In: Melioracije 11. Tematski zbornik radova u spomen na prof. Dr Milana Stojšića (eds. M. Škorić, S. Belić, R. Savić, A. Salvai, P. Benka i M. Zdravić), str. 207-214. Poljoprivredni fakultet, Departman za uređenje voda, Univerzitet u Novom Sadu.
- Šálek, M., Kreisinger, J., Sedlaček, F., Albrecht, T. (2009): Corridor vs. hayfield matrix use by mammalian predators in an agricultural landscape. Agriculture, Ecosystems and Environment **134**: 8-13.
- ŠeffEROVÁ StanOVÁ, V., Janák, M., Ripka, J. (2008): Management of Natura 2000 habitats. 1530* Pannonic salt steppes and salt marshes. European Commision.
- Šimić, S., Popović, E., Bjelić, O. (1998): Ishrana vrsta roda *Rana* L. 1758 (Amphibia: Anura) Tamiša. In: Naš Tamiš, naučna monografija (ur. S. M. Marković, Z. Svirčev), str. 159-164. Institut za geografiju, Prirodno-matematički fakultet, Univerzitet u Novom Sadu.
- Szabó, P. (2005): Woodland and Forests in Medieval Hungary, CEU Archaeolingua Press- BAR International Series, Oxford.
- Szabó, P. (2008): Changes in woodland cover in the Carpathian Basin. In: Human Nature: Studies in Historical Ecology and Environmental History (eds. P. Szabó & R. Hédli), pp. 106-115. Institute of Botany of the ASCR, Brno.
- Takács, A., Schmotzer, A., Jakab, G., Deli, T., Mesterházy, A., Király, A., Lukács, A. B., Balázs, B., Perić, R., Eliáš jun., P., Sramkó, G., Tökölyi, J., Molnár, V. A. (2013): Key environmental variables affecting the distribution of *Elatine hungarica* in the Pannonian Basin. Preslia **85**: 193-207.

- Терзин, В., Хаџи-Вуковић, М., Страјин, В. (1994): Основна геолошка карта СРЈ, Лист Зрењанин Л 34-89 са тумачем. ДД Геолошки завод "Гемини" и НИС-Нафтагас Нови Сад, Београд.
- Thaisz (1902a): Kleine Mitteilungen: Salsola Soda L. Magyar Botanikai Lapok **1(2-3)**: 90.
- Thaisz (1902b): Kleine Mitteilungen: Astragalus contortuplicatus L. Magyar Botanikai Lapok **1(6)**: 186.
- Thaisz, L., de- (1907): Additamenta nova Florae Hungaricae. Magyar Botanikai Lapok **6(5-7)**: 166-169.
- Török, P., Kelemen, A., Valkó, O., Deák, B., Lukács, B., Tóthmérész, B. (2011): Lucerne-dominated fields recover native grass diversity without intensive management actions. *Journal of Applied Ecology* **48**: 257–264.
- Tóth, A. (ed.) (1999): Kunhalmok. Alföldkutatásért Alapítvány, Kisújszállás.
- Tóth, E., Deák, B., Valkó, O., Kelemen, A., Migléc, T., Tóthmérész, B., Péter Török, P. (2016): Livestock type is more crucial than grazing intensity: traditional cattle and sheep grazing in short grass steppes. *Land Degradation & Development* [<http://onlinelibrary.wiley.com>].
- Tripolszky, G. (1992): Nem bánom, hogy juhásznak születtem – A Tisza-vidék néprajzához és folklórához. JMMT, Újvidék.
- Trombulak, S. C., Frissel, C. A. (2000): Review of Ecological Effects of Roads on Terrestrial and Aquatic communities. *Conservation Biology* **14(1)**: 18-30.
- Tscharntke, T., Tylianakis, J.M., Wade, M.R., Wratten, S.D., Bengtsson, J., Kleijn, D. (2007): Integrating insect conservation in agricultural landscapes. In: *Insect Conservation Biology* (eds. A.J.A. Stewart, T.R. New, O.T. Lewis), 383-404. *Proceedings of the Royal Entomological Society's 23rd Symposium*, Oxford.
- Туцаков, М., Делић, Ј., Добретић, В., Кицошев, В., Киш, А., Пил, Н., Предојевић, Ј., Сабadoш, К., Стојнић, Н. (2012): Фактори угрожавања биолошке разноврсности. У: „Стручно-документациона основа из области заштите природе за израду Просторног плана посебне намене мултифункционалног еколошког коридора Тисе“ (ур. К. Сабadoш), стр. 159-173. Покрајински завод за заштиту природе, Нови Сад.
- Туцаков, М. (ур.) (2013): Студија заштите: Предео изузетних одлика „Потамишје“, предлог за стављање под заштиту као заштићено подручје I категорије. Покрајински завод за заштиту природе, Нови Сад.
- Urbanc, M., Printsman, A., Palang, H., Skowronek, E., Woloszyn, W., Konkoly Gyuró, E. (2004): Comprehension of rapidly transforming landscapes of Central and Eastern Europe in the 20th century. *Acta geographica Slovenica* **44(2)**: 101-131.
- Van Swaay, C., Cuttelod, A., Collins, S., Maes, D., Lopez Munguira, M., Šašić, M., Settele, J., Verovnik, R., Verstrael, T., Warren, M., Wiemers, M., Wynhof, I. (2010): *European Red List of Butterflies*. Publications Office of the European Union, Luxembourg.
- Varga, A., Molnár, Zs., Biró, M., Demeter, L., Gellény, K., Miókovics, E., Molnár, Á., Molnár, K., Ujházy, N., Ulicsni, V., Babai, D. (2016): Changing year-round habitat use of extensively grazing cattle, sheep and pigs in East-Central Europe between 1940 and 2014: Consequences for conservation and policy. *Agriculture, Ecosystems and Environment* (First online. June 2016). [<http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0167880916302730>]
- Vasić, V. (1995): Diverzitet ptica Jugoslavije sa pregledom vrsta od međunarodnog značaja. In: *Biodiverzitet Jugoslavije sa pregledom vrsta od međunarodnog značaja* (ur. V. Stevanović, V. Vasić), str. 471-516. Ecolibri & Biološki fakultet, Beograd.

- Verdonschot, R. C. M. (2012): Drainage ditches, biodiversity hotspots for aquatic invertebrates. Defining and assessing the ecological status of a man-made ecosystem based on macroinvertebrates. Alterra Scientific Contributions 40, Alterra, part of Wageningen UR, Wageningen.
- Visy, Zs. (2003): The Roman limes in Hungary. Budapest. [<http://www.ripanannonica.hu>]
- Viszkó L. (ed.) (2012): A természetkímélő gyepgazdálkodás. Pro Vértes Természetvédelmi Közalapítvány, Csákvár.
- Vučković, R. (1985): Fitocenoze slatinske vegetacije istočnog Potamišja, njihova produkcija i hranljiva vrednost. Univerzitet u Novom Sadu, doktorska disertacija,.
- Vučković, M. (1999): *Salicornia europaea* L. In: Crvena knjiga flore Srbije 1 (Ur. V. Stevanović), str. 308-310. Ministarstvo za životnu sredinu Republike Srbije, Biološki fakultet Univerziteta u Beogradu, Zavod za zaštitu prirode Republike Srbije, Beograd.
- Waldstein, F., Kitaibel, P. (1799-1802): Descriptiones et icones plantarum rariorum Hungariae, Vol. 1. Typis Matthiae Andreae Schmidt, universit. typogr. Viennae.
- Wierzbowska, I. A., Olko, J., Hedrzak, M., Crooks, K. R. (2012): Free-ranging domestic cats reduce the effective protected area of a Polish national park. *Mammalian Biology* **77**: 204–210.
- Willis, K. J., Rudner, E., Sümegi, P. (2000): The Full-Glacial Forests of Central and Southeastern Europe. *Quaternary Research* **53**: 203–213.
- Živković, B., Nejgebauer, V., Tanasijević, Đ., Miljković, N., Stojković, L., Drezgić, P. (1972): Zemljišta Vojvodine. Institut za poljoprivredna istraživanja, Novi Sad.

Легислатива, смернице

- Акциони план за спровођење Стратегије биолошке разноврсности Републике Србије за период од 2011. до 2018. године („Сл. гласник РС”, бр. 13/2011).
- Convention on the conservation of European Wildlife and Natural Habitats, App.I, strictly protected plant species, 1992 and 1999 rev., Appendix 1/ Annexe 1.
- Directive 2009/147/EC of the European Parliament and of the Council of 30 November 2009 on the conservation of wild birds [<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32009L0147>].
- Директива Савета 92/43/ЕЕЗ о заштити природних станишта и дивљих биљних и животињских врста („Службени гласник ЕУ”, L 206, 22/7/1992 P. 0007 - 0050 - (1992).
- Национална стратегија одрживог коришћења природних ресурса и добара („Службени гласник РС”, бр. 33/12).
- Национална стратегија одрживог развоја („Службени гласник РС”, бр. 57/2008).
- Одлука Владе Аутономне покрајине Војводине о давању сагласности на Средњорочни програм заштите природних добара Покрајинског завода за заштиту природе за период 2011.-2010.”, бр. 023-2/11 од 05. 04. 2011. године.
- Одлука о утврђивању пописа вода I реда (“Сл. гласник РС”, бр. 83/2010).
- Оквирна директива о водама (EU/WFD – Water Framework Directive, 2000/60/EC).
- Правилник о критеријумима вредновања и поступку категоризације заштићених подручја (“Службени гласник РС”, бр. 97/2015).

- Правилник о критеријумима за издвајање типова станишта, о типовима станишта, осетљивим, угроженим, ретким и за заштиту приоритетним типовима станишта и о мерама заштите за њихово очување („Службени гласник РС“, бр. 35/10).
- Правилник о условима које мора да испуњава управљач заштићеног подручја („Службени гласник РС“, бр. 85/2009).
- Правилник о проглашењу и заштити строго заштићених и заштићених дивљих врста биљака, животиња и гљива („Службени гласник РС“, бр. 5/10; 88/10; 91/10; 47/11; 14/16; 98/16).
- Просторни план Града Зрењанина („Службени лист Града Зрењанина“ бр.11/2011, 32/2015).
- Просторни план општине Чока („Службени лист општине Чока“, бр. 11/2013).
- Просторни план општине Кикинда („Службени лист општине Кикинда“, бр. 12/2013, 16/2013, 17/2020, 4/2022).
- Просторни план општине Нови Бечеј („Службени лист општине Нови Бечеј“, бр. 6/12).
- Просторни план подручја посебне намене мреже коридора саобраћајне инфраструктуре на основном правцу државног пута првог реда број 24 Суботица-Зрењанин-Ковин („Службени лист АПВ“, бр.19/2017).
- Просторни план подручја посебне намене мултифункционалног еколошког коридора Тисе („Службени лист АПВ“, бр. 14/2015).
- Просторни план подручја посебне намене заштићених природних добара „Окањ бара“ и „Русанда“ („Службени лист АПВ“, бр. 23/2018).
- Просторни план Републике Србије („Службени гласник РС“, бр. 88/2010).
- Регионални просторни план Аутономне Покрајине Војводине до 2020. године („Сл. лист АПВ“, бр. 22/11).
- Решења Покрајинског завода за заштиту природе о условима заштите природе за потребе израде Просторног плана подручја посебне намене мреже коридора саобраћајне инфраструктуре на основном правцу државног пута првог реда број 24 Суботица-Зрењанин-Ковин бр. 03-1063/2 од 09. 04. 2009. и бр. 03-1009/2 од 11. 09. 2014.
- Решења Покрајинског завода за заштиту природе о условима заштите природе за потребе израде Плана детаљне регулације туристичке дестинације Новог Милошева бр. 03-580/2 од 30.05.2016. године.
- Решења Покрајинског завода за заштиту природе о условима заштите природе за потребе израде Плана детаљне регулације обилазнице око Новог Милошева бр. 03-579/2 од 31. 05. 2016. године.
- Решење Владе АП Војводине о давању сагласности на Програм заштите природних добара Покрајинског завода за заштиту природе за период 2011.-2010., бр. 023-27/2011 од 09. 03. 2011.
- Решење о Владе АП Војводине давању сагласности на Програм заштите природних добара Покрајинског завода за заштиту природе за 2018. годину, број: 023-51/2018 од 25.07.2018.
- Решење Владе Републике Србије о давању сагласности на Средњорочни програм заштите природних добара Покрајинског завода за заштиту природе за период 2011.-2010. („Службени гласник“, бр. 54/11).

- Средњорочни програм заштите природних добара за период 2011.-2010., Покрајински завод за заштиту природе (Број 02-133, од 28. 01. 2011.).
- Стратегија биолошке разноврсности Републике Србије са акционим планом (2010-2018) („Службени гласник РС“, бр. 13/11).
- Стратегија одрживог развоја општине Нови Бечеј 2014-2020.г. Нови Бечеј, децембар 2013.
- Стратегија просторног развоја Републике Србије 2009-2013-2020 [преузето са: www.rapp.gov.rs].
- Стратегија развоја енергетике Републике Србије до 2025. године са пројекцијама до 2030. године (“Службени гласник РС”, бр. 101/2015).
- Стратегија развоја пољопривреде и руралног развоја Републике Србије за период 2014-2024. године („Службени гласник РС“, бр. 85/2014).
- Стратегија развоја туризма Републике Србије за период од 2016. до 2025. године (“Службени гласник РС”, бр. 98/2016).
- Стратегија развоја железничког, друмског, водног, ваздушног и интермодалног транспорта у Републици Србији од 2008. до 2015. године (“Службени гласник РС”, бр. 4/2008).
- Стратегија управљања отпадом за период 2010-2019. године (“Службени гласник РС”, бр. 29/2010).
- Уредба о еколошкој мрежи („Службени гласник РС”, бр. 102/2010).
- Уредба о категоризацији државних путева („Службени Гласник РС” бр.105/2013 и 119/2013).
- Уредба о стављању под контролу коришћења и промета дивље флоре и фауне (“Службени гласник РС”, бр. 5/2010, 47/11 и 32/16).
- Водопривредна основа Републике Србије (Уредба о утврђивању водопривредне основе Републике Србије („Службени гласник РС”, бр. 11/02).
- Закон о дивљачи и ловству („Сл. гласник РС”, бр. 18/2010).
- Закон о пољопривредном земљишту („Сл. гласник РС”, бр. 62/2006, 65/2008-др., 41/2009, 112/2015 и 80/2017).
- Закон о потврђивању Европске конвенције о пределу („Службени гласник РС-Међународни уговори”, бр. 4/2011).
- Закон о потврђивању Конвенције о биолошкој разноврсности („Службени лист СРЈ”, Међународни уговори, бр. 11/2001).
- Закон о потврђивању Конвенције о међународном промету угрожених врста дивље фауне и флоре, Додатак 2 („Међународни уговори СРЈ”, бр. 11/ 2001) (Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora, Appendix 2.).
- Закон о потврђивању Конвенције о очувању европске дивље флоре и фауне и природних станишта („Службени гласник РС-Међународни уговори”, бр. 102/2007).
- Закон о потврђивању Конвенције о очувању миграторних врста животиња („Службени гласник РС-Међународни уговори”, бр. 102/2007).
- Закон о процени утицаја на животну средину („Сл. гласник РС”, бр. 135/2004, 36/2009).
- Законо о водама (“Службени гласник РС”, бр. 46/91, 53/93, 67/93, 48/94 и 54/96).
- Закон о водама (“Сл. гл. РС”, бр. 30/2010, 93/2012, 101/2016).

Закон о заштити природе („Сл. гласник РС“, бр. 36/2009, 88/2010, 91/2010 – испр., 14/2016, 95/2018 – др. закон, 71/2021).

Архивске карте

Arcanum & Österreichisches Staatsarchiv: Historical Maps of the Habsburg Empire [http://mapire.eu/en/map]

Müller, I. (1679): Mappa geographica novissima regni Hungariae [https://maps.hungaricana.hu/en/MOLTerkeptar]

Интернет странице

[1.] <http://mapire.eu/en/map>

[2.] <http://www.bioras.petnica.rs/home.php>

[3.] <http://dtdki.co.rs/stranica/istorijat/>

[4.] <http://www.vodevojvodine.com>

[5.] [http://dtdki.co.rs/karte/#!prettyPhoto\[1\]/http://dtdki.co.rs/wp-content/uploads/2014/05/N_Becej1.jpg](http://dtdki.co.rs/karte/#!prettyPhoto[1]/http://dtdki.co.rs/wp-content/uploads/2014/05/N_Becej1.jpg)

[6.] www.iucnredlist.org

[7.] <https://www.muzejvojvodine.org.rs>

[8.] <https://kastelschulhoff.rs/onama.html>

[9.] <http://spomenickulture.mi.sanu.ac.rs/spomenik.php?id=480>

[10.] <http://www.zrenjaninheritage.com/kulturna-dobra/spomenici-kulture/crkva-svetog-arhangela>

[11.] <http://www.zrenjaninheritage.com/kulturna-dobra/spomenici-kulture/ikonostas-u-beodri>

[12.] <http://www.zrenjaninheritage.com/kulturna-dobra/spomenici-kulture/crkva-svete-magdalene>

[13.] <http://www.zrenjaninheritage.com/kulturna-dobra/spomenici-kulture/crkva-svetog-arhangela>

[14.] <http://www.zrenjaninheritage.com/archives/12100>

[15.] <http://www.zrenjaninheritage.com/kulturna-dobra/spomenici-kulture/dvorac-karaconji>

[16.] <http://www.zrenjaninheritage.com/kulturna-dobra/spomenici-kulture/zitni-magacin-i-kotarka>

[17.] <http://www.crp.gov.rs>

[18.] <http://falconproject.eu/hu>

[19.] <http://iasv.dbe.pmf.uns.ac.rs/index.php?strana=baza>

[20.] www.ec.europa.eu/environment/life/index.htm

[21.] www.europeangreenbelt.org

[22.] www.rapp.gov.rs

[23.] <http://www.es-partnership.org/esp/82782/9/0/50>

IX ПРИЛОЗИ

ПРИЛОГ I

Спискови таксона одређених органских група

ПРИЛОГ I

Прилог I 1.

Списак идентификованих врста виших биљака на природним и природоликим стаништима подручја Предела изузетних одлика »Слатине средњег Баната«

Familia	Species
Compositae	<i>Achillea millefolium</i> L./ хайдучка трава
	<i>Achillea pannonica</i> Scheele/ хайдучка трава
	<i>Achillea setacea</i> Waldst. & Kit./ хайдучка трава (Obradović & Andrejević, 1969: 140)
Rosaceae	<i>Agrimonia eupatoria</i> L./ петровац
Gramineae	<i>Agropyron cristatum</i> (L.) Gaertn. subsp. <i>pectinatum</i> (M. Bieb.) Tzvelev/ чешљаста пиревина
	<i>Agrostis stolonifera</i> L./ бела росуља
Labiatae	<i>Ajuga genevensis</i> L./ горешник
Alismataceae	<i>Alisma lanceolatum</i> With. / водена боквица
	<i>Alisma plantago-aquatica</i> L./ водена боквица (Ljevnaić-Mašić, 2010: 28)
Liliaceae	<i>Allium atropurpureum</i> Waldst. & Kit./ пурпурноцрни лук
	<i>Allium carinatum</i> L. subsp. <i>carinatum</i> f. <i>carinatum</i> (Anačkov, 2009: 181)
	<i>Allium scorodoprasum</i> L./ змијин лук (Anačkov, 2009: 157)
	<i>Allium sphaerocephalon</i> L. (Кнежевић i sar., 1997: 30)
Gramineae	<i>Allium vineale</i> L. subsp. <i>vineale</i> / балучка -var. <i>compactum</i> (Thuill.) Aschers. & Graebn. f. <i>pluricapitatum</i> Boža & al. -var. <i>vineale</i> f. <i>vineale</i> (Anačkov, 2003: 164)
	<i>Alopecurus aequalis</i> Sobol.
	<i>Alopecurus geniculatus</i> L.
	<i>Alopecurus pratensis</i> L./ лисичји репак
Malvaceae	<i>Althaea officinalis</i> L./ бели слез (Ljevnaić-Mašić, 2010: 29)
Amaranthaceae	<i>Amaranthus albus</i> L.
	<i>Amaranthus lividus</i> L.
	<i>Amaranthus retroflexus</i> L./ штир
Compositae	<i>Ambrosia artemisiifolia</i> L./ амброзија
Leguminosae	<i>Amorpha fruticosa</i> L./ багремац
Orchidaceae	<i>Anacamptis morio</i> (L.) R. M. Bateman, Pridgeon & M. W. Chase/ каћунак
Primulaceae	<i>Anagallis arvensis</i> L./ видова трава
Boraginaceae	<i>Anchusa officinalis</i> L./ воловски језик
Compositae	<i>Anthemis austriaca</i> Jacq./ жабја трава
Cruciferae	<i>Arabidopsis thaliana</i> (L.) Heynh./ урочњак
Compositae	<i>Arctium lappa</i> L./ чичак
Caryophyllaceae	<i>Arenaria serpyllifolia</i> L./ мишје уво

ПРЕДЕО ИЗУЗЕТНИХ ОДЛИКА „СЛАТИНЕ СРЕДЊЕГ БАНАТА“

IX Прилози

Familia	Species
Aristolochiaceae	<i>Aristolochia clematitis</i> L./ вучја јабука (Ljevnaić-Mašić, 2010: 30)
Gramineae	<i>Arrhenatherum elatius</i> (L.) Beauv. ex J. & C. Presl./ рана паховка
Compositae	<i>Artemisia pontica</i> L./ ситни пелен
	<i>Artemisia santonicum</i> L./ трава против глиста -subsp. <i>santonicum</i> -subsp. <i>patens</i> K. M. Perss. var. <i>pendula</i> Schur (Thaisz, 1907: 167)
	<i>Artemisia vulgaris</i> L./ комоника
Asclepiadaceae	<i>Asclepias syriaca</i> L./ циганско перје
Liliaceae	<i>Asparagus officinalis</i> L./ вилина метла
Compositae	<i>Aster linosyris</i> (L.) Bernh./ звездичица
	<i>Aster sedifolius</i> L./ звездичица - subsp. <i>canus</i> (Waldst. & Kit.) Merxm. -subsp. <i>sedifolius</i>
	<i>Aster tripolium</i> L. subsp. <i>pannonicus</i> (Jacq.) Soó/ панонски звездан
Leguminosae	<i>Astragalus cicer</i> L./ чич
	<i>Astragalus contortuplicatus</i> L./ беличасти чич (Thaisz, 1902b: 186)
Chenopodiaceae	<i>Atriplex littoralis</i> L.
	<i>Atriplex patula</i> L./ дивља лобода
	<i>Atriplex prostrata</i> Boucher ex DC./ лобода
	<i>Atriplex tatarica</i> L./ лобода
Azollaceae	<i>Azolla filiculoides</i> Lam./ азола
Labiatae	<i>Ballota nigra</i> L./ модри тетрљан
Chenopodiaceae	<i>Bassia prostrata</i> (L.) A. J. Scott/ велики просуш
Gramineae	<i>Beckmannia eruciformis</i> (L.) Host/ проха
Compositae	<i>Bellis perennis</i> L./ красуљак
	<i>Bidens tripartita</i> L./ козји рогови (Ljevnaić-Mašić, 2010: 32)
Polygonaceae	<i>Bilderdykia convolvulus</i> (L.) Dumort./ вијушац
Gramineae	<i>Bromus arvensis</i> L. / овсик
	<i>Bromus commutatus</i> Schrader
	<i>Bromus hordaceus</i> L. / овсик
Umbelliferae	<i>Bupleurum affine</i> Sadler/ прорашљика
	<i>Bupleurum tenuissimum</i> L./ ситна прорашљика
Butomaceae	<i>Butomus umbellatus</i> L./ водољуб
Gramineae	<i>Calamagrostis epigejos</i> (L.) Roth./ белешина
Callitricheae	<i>Callitriche palustris</i> L./ водена брадица
Convolvulaceae	<i>Calystegia sepium</i> (L.) R. Br./ ладољез
Chenopodiaceae	<i>Camphorosma annua</i> Pallas/ камфорика -f. <i>nana</i> (Moq.) Soó (Slavnić, 1952: 422-423)
Cruciferae	<i>Capsella bursa-pastoris</i> (L.) Medik./ хоћу-нећу
	<i>Cardamine parviflora</i> L./ режуха
	<i>Cardaria draba</i> (L.) Desv./ гроница

Familia	Species
Compositae	<i>Carduus acanthoides</i> L./ стричак
	<i>Carduus nutans</i> L./ стричак
Cyperaceae	<i>Carex hirta</i> L./ длакава оштрица
	<i>Carex melanostachya</i> Bieb. ex Willd./ црнокласа оштрица
	<i>Carex otrubae</i> Podp.
	<i>Carex praecox</i> Schreber/ пролећна оштрица
	<i>Carex pseudocyperus</i> L./ оштрик (Ljevnaić-Mašić, 2010: 35)
	<i>Carex riparia</i> Curtis/ обалска оштрица
	<i>Carex secalina</i> Wahlenb./ ражена оштрица
	<i>Carex spicata</i> Hudson/ класолика оштрица
	<i>Carex vulpina</i> L./ лисичја оштрица
Compositae	<i>Carthamus lanatus</i> L./ бодаљ
Umbelliferae	<i>Caucalis platycarpus</i> L./ подланица
Ulmaceae	<i>Celtis australis</i> L./ копривић
Compositae	<i>Centaurea cyanus</i> L./ различак
	<i>Centaurea jacea</i> L./ васиљак
	<i>Centaurea pannonica</i> (Heuffel) Simonkai/ васиљак
	<i>Centaurea rhenana</i> Boreau
	<i>Centaurea scabiosa</i> L./ козја брада
	<i>Centaurea solstitialis</i> L./ брмбељ
Gentianaceae	<i>Centaurium erythraea</i> Rafn./ кичица
	<i>Centaurium pulchellum</i> (Swartz) Druce/ ситна кичица
Dipsacaceae	<i>Cephalaria transylvanica</i> (L.) Roemer & Schultes
Caryophyllaceae	<i>Cerastium brachypetalum</i> Pers. (Janjatović, 1971: 18)
	<i>Cerastium dubium</i> (Bast.) O. Schwartz/ длакави тичинац
	<i>Cerastium fontanum</i> Baumg. subsp. <i>vulgare</i> (Hartman) Greuter & Burdet
	<i>Cerastium glomeratum</i> Thuill./ птичја трава
	<i>Cerastium glutinosum</i> Fries
	<i>Cerastium semidecandrum</i> L./ ситни тичинац (Knežević i sar., 1997: 33)
Ceratophyllaceae	<i>Ceratophyllum demersum</i> L./ ресина
	<i>Ceratophyllum submersum</i> L./ ресина
Labiatae	<i>Chaiturus marrubiastrum</i> (L.) Ehrh. ex Rchb./ срдачица
Compositae	<i>Chamomilla recutita</i> (L.) Rauschert/ камилица
Chenopodiaceae	<i>Chenopodium album</i> L./ пепељуга
	<i>Chenopodium chenopodioides</i> (L.) Aellen
	<i>Chenopodium glaucum</i> L.
	<i>Chenopodium hybridum</i> L.
	<i>Chenopodium murale</i> L.
	<i>Chenopodium polyspermum</i> L.

ПРЕДЕО ИЗУЗЕТНИХ ОДЛИКА „СЛАТИНЕ СРЕДЊЕГ БАНАТА“

IX Прилози

Familia	Species
	<i>Chenopodium urbicum</i> L.
Gramineae	<i>Chrysopogon gryllus</i> (L.) Trin./ ђиповина
Compositae	<i>Cichorium intybus</i> L./ водопија
	<i>Cirsium arvense</i> (L.) Scop./ паламида
	<i>Cirsium brachycephalum</i> Juratzka/ слатинска паламида
	<i>Cirsium</i> sp. (<i>eriphorum</i> (L.) Scop.)
	<i>Cirsium vulgare</i> (Savi) Ten./ ошљак
Umbelliferae	<i>Conium maculatum</i> L./ кукута
Ranunculaceae	<i>Consolida orientalis</i> (Gay) Schrödinger/ чељбин-перчин
	<i>Consolida regalis</i> Gray/ жаворњак
Convolvulaceae	<i>Convolvulus arvensis</i> L./ попонач
Compositae	<i>Conyza canadensis</i> (L.) Cronq.
Cornaceae	<i>Cornus mas</i> L./ дрен
Leguminosae	<i>Coronilla varia</i> L./ ајчица
Cruciferae	<i>Coronopus squamatus</i> (Forskål) Ascherson/ стазарица (Thaisz, 1907: 169)
Rosaceae	<i>Crataegus monogyna</i> Jacq./ бели глог
	<i>Crepis pulchra</i> L./ лепљан
	<i>Crepis setosa</i> Haller fil./ чекињуша
	<i>Crepis tectorum</i> L./ одвраћеница
Rubiaceae	<i>Cruciata laevipes</i> Opiz
	<i>Cruciata pedemontana</i> (Bellardi) Ehrend./ ломача
Gramineae	<i>Crypsis alopecuroides</i> (Piller & Mitterp.) Schrader/ трника
	<i>Crypsis schoenoides</i> (L.) Lam./ трника
Convolvulaceae	<i>Cuscuta</i> sp. (<i>campestris</i> Yunck.)/ вилина косица
Gramineae	<i>Cynodon dactylon</i> (L.) Pers./ зубача
Boraginaceae	<i>Cynoglossum officinale</i> L./ мишинац
Gramineae	<i>Dactylis glomerata</i> L. / јежевина
Solanaceae	<i>Datura stramonium</i> L./ татула
Umbelliferae	<i>Daucus carota</i> L./ мрква
Cruciferae	<i>Descurainia sophia</i> (L.) Webb ex Prantl/ стрижица
Caryophyllaceae	<i>Dianthus giganteiformis</i> Borbás subsp. <i>pontederiae</i> (Kerner) Soó/ дивљи каранфил
Gramineae	<i>Dichanthium ischaemum</i> (L.) Roberty/ белешина
	<i>Digitaria sanguinalis</i> (L.) Scop./ свракоњ
Dipsacaceae	<i>Dipsacus fullonum</i> L./ чешљуга
	<i>Dipsacus laciniatus</i> L./ чешљуга
Gramineae	<i>Echinochloa crus-galli</i> (L.) Beauv./ велики мухар
Boraginaceae	<i>Echium italicum</i> L./ лисичина
Elatinaceae	<i>Elatine alsinastrum</i> L.
	<i>Elatine hungarica</i> Moesz

Familia	Species
Cyperaceae	<i>Eleocharis palustris</i> (L.) Roemer & Schultes - subsp. <i>palustris</i> / зуква -subsp. <i>vulgaris</i> Walters
Hydrocharitaceae	<i>Elodea canadensis</i> Michx./ водена куга (Ljevnaić-Mašić, 2010: 38)
Gramineae	<i>Elymus repens</i> (L.) Gould subsp. <i>repens</i> / пиревина
	<i>Eragrostis minor</i> Host/ пачија трава
	<i>Eragrostis pilosa</i> (L.) Beauv./ пачија трава
Compositae	<i>Erigeron annuus</i> (L.) Pers./ красолика
Geraniaceae	<i>Erodium cicutarium</i> (L.) L'Hér./ жива трава
Cruciferae	<i>Erophila verna</i> (L.) Chevall.
Umbelliferae	<i>Eryngium campestre</i> L./ котрљан
Cruciferae	<i>Erysimum repandum</i> L.
Euphorbiaceae	<i>Euphorbia cyparissias</i> L./ млечика
	<i>Euphorbia esula</i> L. - subsp. <i>esula</i> - subsp. <i>tommasiniana</i> (Bertol.) Nyman
	<i>Euphorbia lucida</i> Waldst. & Kit./ висока млечика
	<i>Euphorbia maculata</i> L.
	<i>Euphorbia platyphyllos</i> L.
	<i>Euphorbia segierana</i> Necker subsp. <i>segierana</i>
Umbelliferae	<i>Falcaria vulgaris</i> Bernh./ српица
Gramineae	<i>Festuca pratensis</i> Hudson subsp. <i>pratensis</i> / ливадски вијук
	<i>Festuca pseudovina</i> Hackel ex Wiesb.
	<i>Festuca rupicola</i> Heuffel
Compositae	<i>Filaginella uliginosa</i> (L.) Opiz subsp. <i>uliginosa</i> / мрки срцопуц
	<i>Filago germanica</i> (L.) Huds./ маљавица
	<i>Filago vulgaris</i> Lam./ маљавица
Rosaceae	<i>Filipendula vulgaris</i> Moench/ суручица
	<i>Fragaria viridis</i> Duchesne/ пуцавица
Oleaceae	<i>Fraxinus pennsylvanica</i> Marshall/ пенсилвански јасен
Papaveraceae	<i>Fumaria vaillantii</i> Loisel.
Leguminosae	<i>Galega officinalis</i> L./ ждраљевина
Rubiaceae	<i>Galium aparine</i> L./ прилепача
	<i>Galium mollugo</i> L./ броћац
	<i>Galium palustre</i> L.
	<i>Galium verum</i> L./ ивањско цвеће
Geraniaceae	<i>Geranium columbinum</i> L./ голубија нога
	<i>Geranium dissectum</i> L.
	<i>Geranium molle</i> L./ бабина жила
Labiatae	<i>Glechoma hederacea</i> L./ добричица

Familia	Species
Gramineae	<i>Glyceria fluitans</i> (L.) R. Br./ сиротињска трава
	<i>Glyceria maxima</i> (Hartman) Holmberg/ сиротињска трава
Leguminosae	<i>Glycyrrhiza echinata</i> L./ коњеда
Scrophulariaceae	<i>Gratiola officinalis</i> L./ пролевак
Caryophyllaceae	<i>Gypsophila muralis</i> L.
Boraginaceae	<i>Heliotropium europaeum</i> L./ посунац
Malvaceae	<i>Hibiscus trionum</i> L./ лубеничњак
Compositae	<i>Hieracium pilosella</i> L./ зечја лобода
	<i>Hieracium praealtum</i> Vill ex Gochnat - subsp. <i>bauhinii</i> (Besser) Petunnikov
	<i>Hieracium</i> sp. (× <i>auriculoides</i> Láng)
	<i>Hieracium</i> sp. (× <i>fallax</i> Willd.)
Gramineae	<i>Hordeum hystrix</i> Roth/ мекиш
Hydrocharitaceae	<i>Hydrocharis morsus-ranae</i> L./ жабогриз (Ljevnaić-Mašić, 2010: 44)
Solanaceae	<i>Hyoscyamus niger</i> L./ буника
Guttiferae	<i>Hypericum perforatum</i> L./ кантарион
Compositae	<i>Inula britannica</i> L./ маљава утреница
Iridaceae	<i>Iris pseudacorus</i> L./ барска перуника
Juncaceae	<i>Juncus compressus</i> Jacq./ траваста сита
	<i>Juncus conglomeratus</i> L./ гроњаста сита
	<i>Juncus effusus</i> L.
	<i>Juncus inflexus</i> L.
Scrophulariaceae	<i>Kickxia elatine</i> (L.) Dumort./ жути ланилист (Knežević i sar., 1997: 35)
	<i>Kickxia spuria</i> (L.) Dumort./ шарени ланилист
Dipsacaceae	<i>Knautia arvensis</i> (L.) Coulter/ удовица
Gramineae	<i>Koeleria macrantha</i> (Ledeb.) Schult./ рђава трава
Compositae	<i>Lactuca saligna</i> L./ бодаљац
	<i>Lactuca serriola</i> L./ дивља салата
Labiatae	<i>Lamium amplexicaule</i> L./ мртва коприва
	<i>Lamium purpureum</i> L./ мртва коприва
Boraginaceae	<i>Lappula squarrosa</i> (Retz.) Dumort./ чичковица
Leguminosae	<i>Lathyrus aphaca</i> L./ ноката
	<i>Lathyrus hirsutus</i> L.
	<i>Lathyrus latifolius</i> L./ грахоровина
	<i>Lathyrus nissolia</i> L./ грахолика
	<i>Lathyrus tuberosus</i> L./ грахор
Lemnaceae	<i>Lemna gibba</i> L./ сочивица
	<i>Lemna minor</i> L./ сочивица
	<i>Lemna trisulca</i> L./ сочивица

Familia	Species
Labiatae	<i>Leonurus cardiaca</i> L./ срдацица
Cruciferae	<i>Lepidium perfoliatum</i> L./ гроница
	<i>Lepidium ruderale</i> L./ гроница
Compositae	<i>Leucanthemum vulgare</i> Lam./ воловско око
Plumbaginaceae	<i>Limonium gmelinii</i> (Willd.) O. Kuntze subsp. <i>hungaricum</i> (Klokov) Soó/ врањемил -f. <i>obtusum</i> (Schur) Soó (Janjatović i Merkulov, 1981: 60; Boža i sar., 1987: 62)
Scrophulariaceae	<i>Linaria vulgaris</i> L./ ланилист
Linaceae	<i>Linum austriacum</i> L./ плаветни лан
Gramineae	<i>Lolium perenne</i> L./ енглески љуљ
Leguminosae	<i>Lotus angustissimus</i> L.
	<i>Lotus corniculatus</i> L./ звездан
	<i>Lotus tenuis</i> Waldst. & Kit. ex Willd.
Solanaceae	<i>Lycium barbarum</i> L./ вучац
Labiatae	<i>Lycopus europaeus</i> L./ вучја нога
	<i>Lycopus exaltatus</i> L. fil./ вучја нога
Primulaceae	<i>Lysimachia nummularia</i> L./ противак
	<i>Lysimachia vulgaris</i> L./ противак (Ljevnaić-Mašić, 2010: 49)
Lythraceae	<i>Lythrum hyssopifolia</i> L./ мала врбичица
	<i>Lythrum tribracteatum</i> Spreng. (Thaisz, 1907: 169)
	<i>Lythrum virgatum</i> L./ шибљаста врбичица
Moraceae	<i>Maclura pomifera</i> (Raf.) C. K. Schneid./ маклура
Malvaceae	<i>Malva sylvestris</i> L./ црни слез
Labiatae	<i>Marrubium peregrinum</i> L./ очајница
Compositae	<i>Matricaria perforata</i> Mérat/ рада
Leguminosae	<i>Medicago falcata</i> L./ вија
	<i>Medicago lupulina</i> L./ дуњица
	<i>Medicago minima</i> (L.) Bartal./ мала вија
	<i>Melilotus officinalis</i> (L.) Lam./ кокотац
Labiatae	<i>Mentha aquatica</i> L./ водена метвица
	<i>Mentha pulegium</i> L./ барска нана
Caryophyllaceae	<i>Moenchia mantica</i> (L.) Bartl./ пешченка
Liliaceae	<i>Muscari comosum</i> (L.) Mill. / вилин лук
	<i>Muscari neglectum</i> Guss. ex Ten./ вилин лук
Cruciferae	<i>Myagrum perfoliatum</i> L./ буздика
Boraginaceae	<i>Myosotis arvensis</i> (L.) Hill/ споменак
	<i>Myosotis laxa</i> Lehm. subsp. <i>caespitosa</i> (Schultz) Nordh./ споменак (Obradović i Andrejević, 1961: 141)
	<i>Myosotis scorpioides</i> L./ споменак
	<i>Myosotis stricta</i> Link ex Roemer & Schultes/ споменак
Ranunculaceae	<i>Myosurus minimus</i> L./ мишји реп

Familia	Species
Haloragaceae	<i>Myriophyllum spicatum</i> L./ кроцањ (Ljevnaić-Mašić, 2010: 52)
Najadaceae	<i>Najas marina</i> L./ подводница (Ljevnaić-Mašić, 2010: 53)
	<i>Najas minor</i> L./ подводница (Ljevnaić-Mašić, 2010: 53)
Boraginaceae	<i>Nonea pulla</i> (L.) DC./ самак
Menyanthaceae	<i>Nymphoides peltata</i> (S. G. Gmelin) O. Kuntze/ локвањић (Ljevnaić-Mašić, 2010: 54)
Scrophulariaceae	<i>Odontites verna</i> (Bellardi) Dumort.
Umbelliferae	<i>Oenanthe aquatica</i> (L.) Poiret/ трбуља
	<i>Oenanthe silaifolia</i> Bieb.
Leguminosae	<i>Ononis spinosa</i> L./ зечји трн
Compositae	<i>Onopordum acanthium</i> L./ магарећи чкаљ
Liliaceae	<i>Ornithogalum orthophyllum</i> Ten. subsp. <i>kochii</i> (Parl.) Maire & Weiller
	<i>Ornithogalum pyramidale</i> L./ птичје млеко
	<i>Ornithogalum umbellatum</i> L./ птичје млеко (Knežević i sar., 1997: 37)
Papaveraceae	<i>Papaver dubium</i> L./ бели турчинак (Knežević i sar., 1997: 37)
	<i>Papaver rhoeas</i> L./ булка
Scrophulariaceae	<i>Parentucellia latifolia</i> (L.) Caruel/ видац
Umbelliferae	<i>Pastinaca sativa</i> L./ пастрњак
	<i>Peucedanum alsaticum</i> L./ жућкаста сиљевина
	<i>Peucedanum officinale</i> L./ девесиље
Gramineae	<i>Phalaris arundinacea</i> L./ токавица
	<i>Pholiurus pannonicus</i> (Host) Trin.
	<i>Phragmites australis</i> (Cav.) Trin. ex Steudel/ трска
Compositae	<i>Picris echioides</i> L./ гркуша
	<i>Picris hieracioides</i> L./ гркуша
Umbelliferae	<i>Pimpinella saxifraga</i> L./ бедринац
Plantaginaceae	<i>Plantago lanceolata</i> L./ мушка боквица
	<i>Plantago major</i> L./ женска боквица
	<i>Plantago maritima</i> L.
	<i>Plantago media</i> L./ боквица
	<i>Plantago schwarzenbergiana</i> Schur/ Шварценбергова боквица
	<i>Plantago tenuiflora</i> Waldst. & Kit.
Gramineae	<i>Poa bulbosa</i> L. -var. <i>vivipara</i> Koeler
	<i>Poa pratensis</i> L./ ливадарка
	<i>Poa trivialis</i> L./ обична ливадарка
Chenopodiaceae	<i>Polycnemum arvense</i> L.
Polygonaceae	<i>Polygonum amphibium</i> L./ водени троскот
	<i>Polygonum arenastrum</i> Boreau
	<i>Polygonum aviculare</i> L./ троскот

Familia	Species
	<i>Polygonum hydropiper</i> L./ папрац (Ljevnaić-Mašić, 2010: 57)
	<i>Polygonum lapathifolium</i> L./ велики лисац -subsp. <i>incanum</i> (Roth) Schübl. & G. Martens (Slavnić, 1952: 423)
Salicaceae	<i>Populus alba</i> L./ бела топола
	<i>Populus × canescens</i> (Aiton) Sm./ сива топола
Portulacaceae	<i>Portulaca oleracea</i> L./ тушт
Potamogetonaceae	<i>Potamogeton crispus</i> L./ јегуљина трава (Ljevnaić-Mašić, 2010: 59)
	<i>Potamogeton lucens</i> L./ сјајна ресина (Ljevnaić-Mašić, 2010: 60)
	<i>Potamogeton nodosus</i> Poir. [„ <i>Potamogeton fluitans</i> Roth.“] / пливајућа ресина (Ljevnaić-Mašić, 2010: 59)
	<i>Potamogeton pectinatus</i> L. (Ljevnaić-Mašić, 2010: 60)
	<i>Potamogeton perfoliatus</i> L. (Ljevnaić-Mašić, 2010: 61)
Rosaceae	<i>Potentilla argentea</i> L./ срцепуц
	<i>Potentilla reptans</i> L./ петопрсница
Labiatae	<i>Prunella laciniata</i> (L.) L./ жућкасти црњевац
	<i>Prunella vulgaris</i> L./ црњевац
Rosaceae	<i>Prunus cerasifera</i> Ehrh./ џанарика
	<i>Prunus spinosa</i> L./ трњина
Gramineae	<i>Puccinellia distans</i> (L.) Parl. -subsp. <i>distans</i> / безбридњача -subsp. <i>limosa</i> (Schur) Jáv.
Compositae	<i>Pulicaria vulgaris</i> Gaertner/ трава од бува
Rosaceae	<i>Pyrus pyraeaster</i> Burgsd./ дивља крушка
Fagaceae	<i>Quercus robur</i> L./ лужњак [сађен]
Ranunculaceae	<i>Ranunculus acris</i> L./ љутић
	<i>Ranunculus arvensis</i> L./ јаспра
	<i>Ranunculus lateriflorus</i> DC.
	<i>Ranunculus lingua</i> L./ језичасти љутић (Диклић, 1992: 392)
	<i>Ranunculus pedatus</i> Waldst. & Kit.
	<i>Ranunculus peltatus</i> agg.
	<i>Ranunculus polyanthemos</i> L. subsp. <i>polyanthemos</i>
	<i>Ranunculus polyphyllus</i> Willd.
	<i>Ranunculus sardous</i> Crantz
	<i>Ranunculus sceleratus</i> L./ отровни жабљак
	<i>Ranunculus trichophyllus</i> Chaix/ мула
Rhamnaceae	<i>Rhamnus catharticus</i> L./ пасји дрен
Cruciferae	<i>Rorippa amphibia</i> (L.) Besser/ поточарка
	<i>Rorippa austriaca</i> (Crantz) Besser/ угаз
	<i>Rorippa sylvestris</i> (L.) Besser / жутеница -subsp. <i>kernerii</i> (Menyh.) Soó -subsp. <i>sylvestris</i>

ПРЕДЕО ИЗУЗЕТНИХ ОДЛИКА „СЛАТИНЕ СРЕДЊЕГ БАНАТА“

IX Прилози

Familia	Species
Rosaceae	<i>Rosa canina</i> agg./ дивља ружа
	<i>Rubus caesius</i> L./ купина
Polygonaceae	<i>Rumex crispus</i> L./ штавел (Ljevnaić-Mašić, 2010: 64)
	<i>Rumex hydrolapathum</i> L./ водени коњштак (Ljevnaić-Mašić, 2010: 65)
	<i>Rumex patientia</i> L./ зеље (Кнежевић, 1994 ap. Boža i sar., 2000: 34)
	<i>Rumex pulcher</i> L./ пољско зеље
	<i>Rumex stenophyllus</i> Ledeb. (Кнежевић, 1994 ap. Boža i sar., 2000: 36)
Alismataceae	<i>Sagittaria sagittifolia</i> L./ водена стрелица (Ljevnaić-Mašić, 2010: 65)
Chenopodiaceae	<i>Salicornia europaea</i> L./ цаклењача (Vučković, 1999: 309)
Salicaceae	<i>Salix alba</i> L./ бела врба
	<i>Salix cinerea</i> L./ ива (Ljevnaić-Mašić, 2010: 66)
	<i>Salix fragilis</i> L./ крта врба
Chenopodiaceae	<i>Salsola soda</i> L./ солњача (Thaisz, 1902a: 90)
Labiatae	<i>Salvia aethiopsis</i> L./ бела жалфија
	<i>Salvia austriaca</i> Jacq./ памук трава
	<i>Salvia nemorosa</i> L.
Salviniaceae	<i>Salvinia natans</i> (L.) All./ водена папрат
Caprifoliaceae	<i>Sambucus ebulus</i> L./ апта
	<i>Sambucus nigra</i> L./ зова
Dipsacaceae	<i>Scabiosa ochroleuca</i> L./ удовица
Liliaceae	<i>Scilla autumnalis</i> L./ позни зумбул
Cyperaceae	<i>Scirpus lacustris</i> L. / зука
	- subsp. <i>lacustris</i>
	- subsp. <i>tabernaemontani</i> (C. C. Gmelin) Syme/ Табернемонтанова зука
	<i>Scirpus maritimus</i> L. / зука
Caryophyllaceae	<i>Scleranthus annuus</i> L./ трескавица
Gramineae	<i>Sclerochloa dura</i> (L.) P. Beauv./ тврдика
Compositae	<i>Scorzonera cana</i> (C. A. Meyer) O. Hoffm./ политовац
Labiatae	<i>Scutellaria galericulata</i> L./ шишак (Ljevnaić-Mašić, 2010: 68)
	<i>Scutellaria hastifolia</i> L./ копљолисти шишак
Crassulaceae	<i>Sedum caespitosum</i> (Cav.) DC./ бобњача
Compositae	<i>Senecio erucifolius</i> L.
Umbelliferae	<i>Seseli pallasii</i> Besser/ девесиље
Gramineae	<i>Setaria pumila</i> (Poir.) Roem. & Schult./ мухар
Caryophyllaceae	<i>Silene latifolia</i> Poir. subsp. <i>alba</i> (Miller) W. Greuter & Burdet/ ушац
	<i>Silene multiflora</i> (Ehrh.) Pers./ многоцветни пуцавац (Никетић и Стевановић, 2012: 404)
	<i>Silene otites</i> (L.) Wibel/ лепењача
	<i>Silene viscosa</i> (L.) Pers./ лепљиви пуцавац
Compositae	<i>Silybum marianum</i> (L.) Gaertner/гујина трава

Familia	Species
Cruciferae	<i>Sinapis arvensis</i> L./ горушица
Umbelliferae	<i>Sium latifolium</i> L. (Ljevnaić-Mašić, 2010: 68)
Solanaceae	<i>Solanum dulcamara</i> L./ разводник (Ljevnaić-Mašić, 2010: 69)
	<i>Solanum nigrum</i> L./ помоћница
Compositae	<i>Sonchus arvensis</i> L./ горчика
	<i>Sonchus asper</i> (L.) Hill/ горчика
Gramineae	<i>Sorghum halepense</i> (L.) Pers./ дивљи сирак
Sparganiaceae	<i>Sparganium erectum</i> L./ жажораст
Caryophyllaceae	<i>Spergularia marina</i> (L.) Griseb./ шушљевак (Диклић и Гајић, 2012: 199)
	<i>Spergularia media</i> (L.) C. Presl/ шушљевак (Диклић и Гајић, 2012: 197)
	<i>Spergularia rubra</i> (L.) J. Presl & C. Presl/ шушљевак
Lemnaceae	<i>Spirodela polyrhiza</i> (L.) Schleid./ брадата сочивица (Ljevnaić-Mašić, 2010: 70)
Labiatae	<i>Stachys germanica</i> L./ сјеруша
	<i>Stachys palustris</i> L./ барски чистац
Caryophyllaceae	<i>Stellaria graminea</i> L./ пруголисна мишјакиња
	<i>Stellaria media</i> (L.) Vill./ мишјакиња
Chenopodiaceae	<i>Suaeda maritima</i> (L.) Dumort./ јурчица (Славнић, 1972: 49)
Boraginaceae	<i>Symphythum officinale</i> L./ црни гавез
Gramineae	<i>Taeniatherum caput-medusae</i> (L.) Nevski/ зечји јечам
Compositae	<i>Taraxacum bessarabicum</i> (Hornem.) Hand.-Mazz./ маслчак (Slavnić, 1939: 82)
	<i>Taraxacum officinale</i> agg./ маслчак
Labiatae	<i>Teucrium scordium</i> L. subsp. <i>scordium</i> / водени српац
Ranunculaceae	<i>Thalictrum minus</i> L./ очобажка
Santalaceae	<i>Thesium dollineri</i> Murb. subsp. <i>dollineri</i> / ланак
Cruciferae	<i>Thlaspi arvense</i> L./ кравља трава
	<i>Thlaspi perfoliatum</i> L.
Labiatae	<i>Thymus pannonicus</i> All./ мајчина душица
Umbelliferae	<i>Torilis arvensis</i> (Huds.) Link
Compositae	<i>Tragopogon dubius</i> (L.) Scop./ козја брада
	<i>Tragopogon pratensis</i> L./ козја брада
Trapaeeae	<i>Trapa natans</i> agg./ водени орашак (Thaisz ap. Borbás, 1894: 314; Ljevnaić-Mašić, 2010: 72)
Zygophyllaceae	<i>Tribulus terrestris</i> L./ бабин зуб
Leguminosae	<i>Trifolium angulatum</i> Waldst. & Kit.
	<i>Trifolium arvense</i> L./ зечја детелина
	<i>Trifolium campestre</i> Schreber/ жута гуњица
	<i>Trifolium echinatum</i> Bieb.
	<i>Trifolium fragiferum</i> L./ беличаста детелина
	<i>Trifolium micranthum</i> Viv.
	<i>Trifolium ornithopodioides</i> L.

Familia	Species
	<i>Trifolium pratense</i> L./ црвена детелина
	<i>Trifolium repens</i> L./ детелина бела пузава
	<i>Trifolium retusum</i> L.
	<i>Trifolium striatum</i> L.
	<i>Trifolium strictum</i> L.
	<i>Trifolium subterraneum</i> L.
	<i>Trigonella procumbens</i> (Besser) Reichenb.
Umbelliferae	<i>Trinia ramosissima</i> (Fischer ex Trev.) Koch
Typhaceae	<i>Typha angustifolia</i> L./ усколисни рогоз
	<i>Typha latifolia</i> L./ широколисни рогоз
Urticaceae	<i>Urtica dioica</i> L./ коприва
Lentibulariaceae	<i>Utricularia vulgaris</i> L./ мешинка
Valerianaceae	<i>Valerianella dentata</i> (L.) Pollich
	<i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterrade/ мотовилац
Hydrocharitaceae	<i>Vallisneria spiralis</i> L. (Ljevnaić-Mašić, 2010: 76)
Gramineae	<i>Ventenata dubia</i> (Leers) Cosson/ дивљи овас
Scrophulariaceae	<i>Verbascum blattaria</i> L./ смрдљива дивизма
	<i>Verbascum phoeniceum</i> L./ модро-цветна дивизма
Verbenaceae	<i>Verbena officinalis</i> L./ врбена
Scrophulariaceae	<i>Veronica anagallis-aquatica</i> L./ разгон
	<i>Veronica arvensis</i> L./ пољска вереница
	<i>Veronica austriaca</i> agg./ модричица
	<i>Veronica persica</i> Poir./ мишјакиња
	<i>Veronica scutellata</i> L./ кончаста вереница
	<i>Veronica serpyllifolia</i> L.
	<i>Veronica spicata</i> L./ дивља лафендија
Leguminosae	<i>Vicia hirsuta</i> (L.) S. F. Gray/ маљава граорица
	<i>Vicia lathyroides</i> L./ грахорица
	<i>Vicia pannonica</i> Crantz/ смеђа граорица -subsp. <i>striata</i> (M. Bieb.) Nyman
	<i>Vicia sativa</i> L./ граорица -subsp. <i>nigra</i> (L.) Ehrh./ грахорица
	<i>Vicia tetrasperma</i> (L.) Schreber/ модраста граорица
Violaceae	<i>Viola arvensis</i> Murray/ пољска љубичица
Gramineae	<i>Vulpia myuros</i> L.
Compositae	<i>Xanthium spinosum</i> L./ боца
	<i>Xanthium strumarium</i> agg./ боца -subsp. <i>italicum</i> (Moretti) D. Löve (Ljevnaić-Mašić, 2010: 77)

Прилог I 2.

Списак врста фитопланктона евидентираних на природним и природоликим стаништима подручја Предела изузетних одлика »Слатине средњег Баната«

Врста	Индекс сапробности
Cyanobacteria:	
<i>Aphanizomenon flos-aquae</i>	1,7
<i>Gomphosphaeria lacustris</i>	2,0
<i>Oscillatoria chalybea</i>	3,0
<i>Oscillatoria formosa</i>	3,1
<i>Oscillatoria limosa</i>	2,4
<i>Oscillatoria redekei</i>	
<i>Oscillatoria tenuis</i>	2,9
<i>Phormidium favosum</i>	2,8
<i>Spirulina jenniferi</i>	3,6
<i>Spirulina major</i>	
Bacillariophyta:	
<i>Amphora ovalis</i>	1,7
<i>Asterionella formosa</i>	1,4
<i>Aulacoseira granulata</i>	1,8
<i>Bacillaria paradoxa</i>	2,8
<i>Bacillaria paxillifera</i>	2,8
<i>Caloneis amphisbaena</i>	2,4
<i>Cocconeis pediculus</i>	1,8
<i>Cyclotella meneghiniana</i>	2,6
<i>Cymatopleura solea</i>	2,4
<i>Cymbella affinis</i>	1,6
<i>Cymbella lanceolata</i>	1,9
<i>Cymbella minuta</i>	1,4
<i>Cymbella prostrata</i>	2,0
<i>Diatoma vulgare</i>	1,9
<i>Fragilaria acus</i>	1,9
<i>Fragilaria construens</i>	2,0
<i>Fragilaria crotonensis</i>	1,4
<i>Fragilaria ulna</i>	2,0
<i>Gomphonema olivaceum</i>	1,9
<i>Gomphonema parvulum</i>	2,0
<i>Gyrosigma acuminatum</i>	2,2
<i>Hantzschia amphioxys</i>	2,9
<i>Melosira varians</i>	
<i>Navicula cryptocephala</i>	2,7
<i>Navicula cuspidata</i>	2,6
<i>Navicula gracilis</i>	1,7
<i>Navicula radiosa</i>	1,6
<i>Navicula viridula</i>	2,8
<i>Nitzschia acicularis</i>	2,7
<i>Nitzschia dissipata</i>	1,5

Врста	Индекс сапробности
<i>Nitzschia linearis</i>	1,5
<i>Nitzschia palea</i>	2,8
<i>Nitzschia sigmoidea</i>	2,0
<i>Nitzschia vermicularis</i>	2,3
<i>Pinnularia viridis</i>	2,1
<i>Rhoicosphaenia abbreviata</i>	1,9
<i>Stephanodiscus hantzschii</i>	2,7
<i>Surirella biseriata</i>	2,0
<i>Surirella minuta</i>	1,9
<i>Surirella robusta var.</i>	
<i>Tabellaria fenestrata</i>	1,4
Euglenophyta:	
<i>Euglena acus</i>	2,0
<i>Euglena oxyuris</i>	2,5
<i>Euglena viridis</i>	4,5
<i>Trachelomonas volvocina</i>	2,0
<i>Trachelomonas hispida</i>	2,0
<i>Phacus pyrum</i>	2,2
<i>Phacus orbicularis</i>	2,0
<i>Trachelomonas volvocina</i>	2,0
Chlorophyta:	
Volvocales:	
<i>Chlorella sp.</i>	
<i>Gonium pectorale</i>	3,3
<i>Pandorina morum</i>	2,0
Chlorococcales:	
<i>Coelastrum astroideum</i>	
<i>Crucigenia tetrapedia</i>	1,8
<i>Pediastrum boryanum</i>	1,9
<i>Pediastrum duplex</i>	1,7
<i>Scenedesmus disciformis</i>	
<i>Scenedesmus linearis</i>	2,0
<i>Scenedesmus opoliensis</i>	2,0
<i>Scenedesmus quadricauda</i>	2,0
Conjugales:	
<i>Closterium aciculare</i>	1,7
<i>Closterium moniliferum</i>	2,2
<i>Closterium parvulum</i>	2,2
<i>Closterium strigosum</i>	2,3
<i>Spirogyra sp.</i>	

Прилог I 3.

Списак врста птица на природним и природоликим стаништима подручја
Предела изузетних одлика »Слатине средњег Баната« идентификованих
у периоду од 1988. до 2017. године.

Врста птице	Гнездећи статус	Статус заштите у Србији	Статус угрожености у Србији	Црвена књига птица Европе	Директива о птицама
Препелица <i>Coturnix coturnix</i>	Г	ЗВ,Л	гп: LC; нгп: VU	LC	IIБ
Јаребица <i>Perdix perdix</i>	НГ	ЗВ,Л	гп: VU; нгп: NA	LC	IIА, IIIА
Фазан <i>Phasianus colchicus</i>	Г	ЗВ,Л	гп: NA; нгп: NA	LC	IIА, IIIА
Лабуд грбац <i>Cygnus olor</i>	Г	ЗВ	гп: NA; нгп: LC	LC	IIБ
Дивља гуска <i>Anser anser</i>	НГ	СЗВ	гп: NT ; нгп: LC	LC	IIА, IIIБ
Лисаста гуска <i>Anser albifrons</i>	НГ	ЗВ,Л	гп: /; нгп: LC	LC	I*, IIБ, IIIБ**
Патка дупљашица <i>Bucephala clangula</i>	НГ	СЗВ	гп: /; нгп: VU	LC	IIБ
Шарена утва <i>Tadorna tadorna</i>	НГ	СЗВ	гп: NA; нгп: NT	LC	
Риђоглава патка <i>Aythya ferina</i>	Г	ЗВ,Л	гп: LC; нгп: EN	VU	IIА, IIIБ
Патка њорка <i>Aythya nyroca</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	I
Ђубаста патка <i>Aythya fuligula</i>	НГ	СЗВ	гп: EN; нгп: EN	LC	IIА, IIIБ
Гроготовац <i>Spatula querquedula</i>	НГ	ЗВ,Л	гп: EN; нгп: LC	LC	IIА
Пловка кашикара <i>Spatula clypeata</i>	НГ	СЗВ	гп: VU; нгп: LC	LC	IIА, IIIБ
Чегртуша <i>Mareca strepera</i>	НГ	СЗВ	гп: NT; нгп: LC	LC	IIА
Звиждара <i>Mareca penelope</i>	НГ	ЗВ,Л	гп: /; нгп: LC	LC	IIА, IIIБ
Глувара <i>Anas platyrhynchos</i>	Г	ЗВ,Л	гп: LC; нгп: LC	LC	IIА, IIIА
Шиљкан <i>Anas acuta</i>	НГ	СЗВ	гп: NA; нгп: LC	LC	IIА, IIIБ
Крџа <i>Anas crecca</i>	НГ	ЗВ,Л	гп: NA; нгп: LC	LC	IIА, IIIБ
Мали гњурац <i>Tachybaptus ruficollis</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Ђубасти гњурац <i>Podiceps cristatus</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Црноврати гњурац <i>Podiceps nigricollis</i>	НГ	СЗВ	гп: VU; нгп: LC	LC	
Домаћи голуб <i>Columba livia f. domestica</i>	Г		гп: NA; нгп: NA	LC	
Голуб дупљаш <i>Columba oenas</i>	НГ	СЗВ	гп: VU; нгп: LC	LC	IIБ
Голуб гривнаш <i>Columba palumbus</i>	Г	ЗВ,Л	гп: LC; нгп: LC	LC	IIА, IIIА
Грлица <i>Streptopelia turtur</i>	Г	ЗВ,Л	гп: VU; нгп: VU	VU	IIБ
Гугутка <i>Streptopelia decaocto</i>	Г	ЗВ,Л	гп: LC; нгп: LC	LC	IIБ
Црна чиопа <i>Apus apus</i>	НГ	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Кукавица <i>Cuculus canorus</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Барски петлован <i>Rallus aquaticus</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	IIБ
Барски петлић <i>Porzana porzana</i>	Г	СЗВ	гп: VU; нгп: DD	LC	I

Врста птице	Гнездећи статус	Статус заштите у Србији	Статус угрожености у Србији	Црвена књига птица Европе	Директива о птицама
Сиви барски петлић <i>Zapornia parva</i>	Г	СЗВ	гп: NT; нгп: LC	LC	I
Барска кокица <i>Gallinula chloropus</i>	Г	ЗВ,Л	гп: LC; нгп: LC	LC	IIБ
Лиска <i>Fulica atra</i>	Г	ЗВ,Л	гп: LC; нгп: LC	NT	IIА, IIIБ
Ждрал <i>Grus grus</i>	НГ	СЗВ	гп: RE; нгп: LC	LC	I
Велика дропља <i>Otis tarda</i>	НГ	СЗВ	гп: CR; нгп: NA	LC	I
Црна рода <i>Ciconia nigra</i>	НГ	СЗВ	гп: NT; нгп: LC	LC	I
Бела рода <i>Ciconia ciconia</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	I
Кашичар <i>Platalea leucorodia</i>	ПГ	СЗВ	гп: NT; нгп: NT	LC	I
Ражањ <i>Plegadis falcinellus</i>	НГ	СЗВ	гп: CR; нгп: EN	LC	I
Водени бик <i>Botaurus stellaris</i>	Г	СЗВ	гп: NT; нгп: LC	LC	I
Чапљица <i>Ixobrychus minutus</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	I
Гак <i>Nycticorax nycticorax</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	I
Жута чапља <i>Ardeola ralloides</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	I
Сива чапља <i>Ardea cinerea</i>	НГ	ЗВ,Л	гп: LC; нгп: LC	LC	
Црвена чапља <i>Ardea purpurea</i>	Г	СЗВ	гп: VU; нгп: LC	LC	I
Велика бела чапља <i>Ardea alba</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	I
Мала бела чапља <i>Egretta garzetta</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	I
Мали вранац <i>Microcarbo pygmaeus</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	I
Велики вранац <i>Phalacrocorax carbo</i>	НГ	ЗВ,Л	гп: LC; нгп: LC	LC	
Ђурликовац <i>Burchinus oedicnemus</i>	ПГ	СЗВ	гп: CR; нгп: DD	LC	I
Сабљарка <i>Recurvirostra avosetta</i>	ПГ	СЗВ	гп: EN; нгп: LC	LC	I
Властелица <i>Himantopus himantopus</i>	Г	СЗВ	гп: NT; нгп: LC	LC	I
Жалар слепић <i>Charadrius dubius</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Вивак <i>Vanellus vanellus</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	VU	IIБ
Мала царска шљука <i>Numenius phaeopus</i>	НГ	СЗВ	гп: /; нгп: LC	LC	IIБ
Велика царска шљука <i>Numenius arquata</i>	НГ	СЗВ	гп: NA; нгп: LC	VU	IIБ
Муљача <i>Limosa limosa</i>	Г	СЗВ	гп: CR; нгп: VU	VU	IIБ
Спрудник убојица <i>Calidris pugnax</i>	НГ	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	I, IIБ
Црнотрба спрутка <i>Calidris alpina</i>	НГ	СЗВ	гп: /; нгп: LC	LC	
Мала спрутка <i>Calidris minuta</i>	НГ	СЗВ	гп: /; нгп: LC	LC	
Шумска шљука <i>Scolopax rusticola</i>	НГ	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	IIА, IIIБ
Шљука ливадрака <i>Gallinago media</i>	НГ	СЗВ	гп: /; нгп: NA	LC	I
Барска шљука <i>Gallinago gallinago</i>	Г	СЗВ	гп: CR; нгп: LC	LC	IIА, IIIБ
Мала шљука <i>Lymnocyptes minimus</i>	НГ	СЗВ	гп: /; нгп: NT	LC	IIА, IIIБ
Полојка <i>Actitis hypoleucos</i>	НГ	СЗВ	гп: EN; нгп: LC	LC	

Врста птице	Гнездећи статус	Статус заштите у Србији	Статус угрожености у Србији	Црвена књига птица Европе	Директива о птицама
Спрудник пијукавац <i>Tringa ochropus</i>	НГ	СЗВ	гп: /; нгп: LC	LC	
Црни спрудник <i>Tringa erythropus</i>	НГ	СЗВ	гп: /; нгп: LC	LC	IIБ
Кривокљуни спрудник <i>Tringa nebularia</i>	НГ	СЗВ	гп: /; нгп: LC	LC	IIБ
Црвеноноги спрудник <i>Tringa totanus</i>	НГ	СЗВ	гп: EN; нгп: VU	LC	IIБ
Шумски спрудник <i>Tringa glareola</i>	НГ	СЗВ	гп: /; нгп: LC	LC	I
Танкокљуни спрудник <i>Tringa stagnatilis</i>	НГ	СЗВ	гп: RE; нгп: LC	LC	
Обични галеб <i>Larus ridibundus</i>	НГ	ЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	IIБ
Сиви галеб <i>Larus canus</i>	НГ	ЗВ	гп: /; нгп: LC	LC	IIБ
Морски галеб <i>Larus michahellis</i>	НГ	ЗВ	гп: RE; нгп: LC	LC	
Белобрка чигра <i>Chlidonias hybrida</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	I
Белокрила чигра <i>Chlidonias leucopterus</i>	НГ	СЗВ	гп: CR; нгп: LC	LC	
Црна чигра <i>Chlidonias niger</i>	НГ	СЗВ	гп: CR; нгп: LC	LC	I
Обична чигра <i>Sterna hirundo</i>	НГ	СЗВ	гп: VU; нгп: LC	LC	I
Кукувија <i>Tyto alba</i>	НГ	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Кукумавка <i>Athene noctua</i>	НГ	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Утина <i>Asio otus</i>	НГ	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Ритска сова <i>Asio flammeus</i>	ПГ	СЗВ	гп: EN; нгп: VU	LC	I
Орао рибар <i>Pandion haliaetus</i>	НГ	СЗВ	гп: RE; нгп: NT	LC	I
Змијар <i>Circaëtus gallicus</i>	НГ	СЗВ	гп: NT; нгп: NT	LC	I
Орао крсташ <i>Aquila heliaca</i>	НГ	СЗВ	гп: CR; нгп: EN	LC	I
Еја мочварица <i>Circus aeruginosus</i>	Г	СЗВ	гп: NT; нгп: LC	LC	I
Пољска еја <i>Circus cyaneus</i>	НГ	СЗВ	гп: /; нгп: VU	NT	I
Еја ливадарка <i>Circus pygargus</i>	НГ	СЗВ	гп: EN; нгп: LC	LC	I
Кобац <i>Accipiter nisus</i>	НГ	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Јастреб <i>Accipiter gentilis</i>	НГ	ЗВ,Л	гп: VU; нгп: LC	LC	
Белорепан <i>Haliaeetus albicilla</i>	Г	СЗВ	гп: NT; нгп: NT	LC	I
Црна луња <i>Milvus migrans</i>	НГ	СЗВ	гп: EN; нгп: DD	LC	I
Мишар <i>Buteo buteo</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Риђи мишар <i>Buteo rufinus</i>	НГ	СЗВ	гп: VU; нгп: VU	LC	I
Пупавац <i>Урпа еропс</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Пчеларица <i>Merops apiaster</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Модроврана <i>Coracias garrulus</i>	Г	СЗВ	гп: NT; нгп: LC	LC	I
Водомар <i>Alcedo atthis</i>	НГ	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	VU	I
Вијоглава <i>Jynx torquilla</i>	НГ	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Зелена жуна <i>Picus viridis</i>	НГ	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	

Врста птице	Гнездећи статус	Статус заштите у Србији	Статус угрожености у Србији	Црвена књига птица Европе	Директива о птицама
Мали детлић <i>Dryobates minor</i>	НГ	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Сеоски детлић <i>Dendrocopos syriacus</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	I
Велики детлић <i>Dendrocopos major</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Ветрушка <i>Falco tinnunculus</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Сива ветрушка <i>Falco vespertinus</i>	Г	СЗВ	гп: VU; нгп: LC	NT	I
Соко ластавичар <i>Falco subbuteo</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Степски соко <i>Falco cherrug</i>	НГ	СЗВ	гп: CR; нгп: CR	VU	I
Сиви соко <i>Falco peregrinus</i>	НГ	СЗВ	гп: EN; нгп: NT	LC	I
Руси сврачак <i>Lanius collurio</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	I
Сиви сврачак <i>Lanius minor</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	I
Велики сврачак <i>Lanius excubitor</i>	НГ	СЗВ	гп: /; нгп: LC	VU	
Вуга <i>Oriolus oriolus</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Сојка <i>Garrulus glandarius</i>	НГ	ЗВ,Л	гп: LC; нгп: LC	LC	IIB
Сврака <i>Pica pica</i>	Г	ЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	IIB
Чавка <i>Corvus monedula</i>	НГ	ЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	IIB
Гачац <i>Corvus frugilegus</i>	Г	ЗВ,Л	гп: LC; нгп: LC	LC	IIB
Гавран <i>Corvus corax</i>	НГ	ЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Сива врана <i>Corvus cornix</i>	Г	ЗВ,Л	гп: LC; нгп: LC	LC	IIB
Велика сеница <i>Parus major</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Плава сеница <i>Parus caeruleus</i>	НГ	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Сеница вуга <i>Remiz pendulinus</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Брегуница <i>Riparia riparia</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Сеоска ластва <i>Hirundo rustica</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Градска ластва <i>Delichon urbicum</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Дугорепа сеница <i>Aegithalos caudatus</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Ћубаста шева <i>Galerida cristata</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Пољска шева <i>Alauda arvensis</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	IIB
Цврчић поточар <i>Locustella fluviatilis</i>	НГ	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Обични цврчић <i>Locustella luscinioides</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Трстењак рогожар <i>Acrocephalus schoenobaenus</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Трстењак цвркутић <i>Acrocephalus scirpaceus</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Трстењак млакар <i>Acrocephalus palustris</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Велики трстењак <i>Acrocephalus arundinaceus</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Жути вољић <i>Hippolais icterina</i>	НГ	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Брезов звиждак <i>Phylloscopus trochilus</i>	НГ	СЗВ	гп: /; нгп: LC	LC	

Врста птице	Гнездећи статус	Статус заштите у Србији	Статус угрожености у Србији	Црвена књига птица Европе	Директива о птицама
Обичан звиждак <i>Phylloscopus collybita</i>	НГ	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Црноглава грмуша <i>Sylvia atricapilla</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Сива грмуша <i>Sylvia borin</i>	НГ	СЗВ	гп: DD; нгп: LC	LC	
Обична грмуша <i>Sylvia communis</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Грмуша чаврљанка <i>Sylvia curruca</i>	НГ	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Пиргаста грмуша <i>Sylvia nisoria</i>	НГ	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	I
Брката сеница <i>Panurus biarmicus</i>	Г	СЗВ	гп: NT; нгп: LC	LC	
Краљић <i>Regulus regulus</i>	НГ	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Царић <i>Troglodytes troglodytes</i>	НГ	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Бргљез <i>Sitta europaea</i>	НГ	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Ружичасти чворак <i>Sturnus roseus</i>	НГ	СЗВ	гп: NA; нгп: DD	LC	
Чворак <i>Sturnus vulgaris</i>	Г	ЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	IIБ
Кос <i>Turdus merula</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	IIБ
Дрозд боровњак <i>Turdus pilaris</i>	НГ	СЗВ	гп: NA; нгп: LC	LC	
Дрозд певач <i>Turdus philomelos</i>	НГ	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	IIБ
Дрозд имелаш <i>Turdus viscivorus</i>	НГ	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	IIБ
Црвендаћ <i>Erithacus rubecula</i>	Нг	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Мали славуј <i>Luscinia megarhynchos</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Модровољка <i>Luscinia svecica</i>	Г	СЗВ	гп: NT; нгп: LC	LC	
Обична траварка <i>Saxicola rubetra</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Црноглава траварка <i>Saxicola torquatus</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Обична белогуза <i>Oenanthe oenanthe</i>	НГ	СЗВ	гп: NT; нгп: LC	LC	
Сива мухарица <i>Muscicapa striata</i>	ПГ	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Беловрата мухарица <i>Ficedula albicollis</i>	НГ	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	I
Врабац покућар <i>Passer domesticus</i>	Г	ЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Пољски врабац <i>Passer montanus</i>	Г	ЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Бела плиска <i>Motacilla alba</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Жута плиска <i>Motacilla flava</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Степска трептељка <i>Anthus campestris</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	I
Шумска трептељка <i>Anthus trivialis</i>	ПГ	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Ливадска трептељка <i>Anthus pratensis</i>	НГ	СЗВ	гп: /; нгп: LC	NT	
Планинска трептељка <i>Anthus spinoletta</i>	НГ	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Зеба <i>Fringilla coelebs</i>	НГ	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Северна зеба <i>Fringilla montifringilla</i>	НГ	СЗВ	гп: /; нгп: LC	LC	
Жутарица <i>Serinus serinus</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	

Врста птице	Гнездећи статус	Статус заштите у Србији	Статус угрожености у Србији	Црвена књига птица Европе	Директива о птицама
Зелентарка <i>Carduelis chloris</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Чижак <i>Carduelis spinus</i>	НГ	СЗВ	гп: NT; нгп: LC	LC	
Чешљугар <i>Carduelis carduelis</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Конопљарка <i>Carduelis cannabina</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Крстокљун <i>Loxia curvirostra</i>	НГ	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Зимовка <i>Pyrrhula pyrrhula</i>	НГ	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Батокљун <i>Coccothraustes coccothraustes</i>	НГ	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Велика стрнадица <i>Miliaria calandra</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Стрнадица жутовољка <i>Emberiza citrinella</i>	НГ	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	
Барска стрнадица <i>Emberiza schoeniclus</i>	Г	СЗВ	гп: LC; нгп: LC	LC	

Легенда:

Г – гнездарица;

НГ – негнездарица;

ПГ – потенцијална гнездарица;

СЗВ – строго заштићена врста (Прилог I: Строго заштићене врсте биљака, животиња и гљива Правилника о проглашењу и заштити строго заштићених и заштићених врста биљака, животиња и гљива; "Сл. гласник РС", бр. 5/2010, 47/2011, 32/2016 и 98/2016);

ЗВ – заштићене врсте (Прилог II: Заштићене врсте биљака, животиња и гљива Правилника о проглашењу и заштити строго заштићених и заштићених врста биљака, животиња и гљива);

Л – ловне врсте чији су статус и режим заштите регулисани прописима из области ловства;

Статус угрожености у Србији (на основу Радишић и сар., 2018):

гп – гнездећа популација;

нгп – негнездећа популација;

NA – непримењиви критеријуми;

DD – недовољно података;

LC – најмања брига;

NT – скоро угрожен;

VU – рањив;

EN – угрожен;

CR – крајње угрожен;

RE – регионално ишчезао;

Директива о птицама – категорије које прописује Директива 2009/147/ЕС Европског парламента и Већа од 30 новембра 2009. о заштити дивљих птица:

I – врсте које су предмет посебних мера очувања које се односе на њихова станишта, како би се осигурало њихово преживљавање и размножавање на подручју њихове дистрибуције;

IIA – врсте које се могу ловити на морским и копненим географским подручјима на којима се примењује Директива;

IIA – врсте које се могу ловити;

IIБ – врсте које се могу ловити само у државама у вези са којима су наведене.

ПРИЛОГ II

Извод из листа непокретности

ГРАД ЗРЕЊАНИН, КО МЕЛЕНЦИ

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
3955	5 30 02		ЛИВАДА 3.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
3956	1 48 90		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	III
3957	18 20		ЊИВА 4.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	Приватна	Приватна	III
3958	58 29		ЊИВА 4.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	Приватна	Приватна	III
3959	7 53		ЛИВАДА 4.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
3960	41 30		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВО	Јавна	III
3961	5 54 01		ЛИВАДА 3.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
3969	11 82 25		ЛИВАДА 3.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
3970	29 76		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	III
3971	1 15 93		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	III
3972	24 00 21		ЛИВАДА 3.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
3973	15 45 95		ЊИВА 4.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	III
3973	6 40 94		ЊИВА 5.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	III
3974	16 00 08		ЛИВАДА 3.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
3975	1 38 33		ЊИВА 6.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	III
3976	40		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКО ИЉЕ	Приватна	Приватна	III
3976	5 00		ЗЕМЉИШТЕ УЗ ЗГРАДУ И ДРУГИ ОБЈЕКАТ	ВЕЛИКО ИЉЕ	Приватна	Приватна	III
3976	19 56		ЊИВА 6.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	Приватна	Приватна	III
3977	33		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКО ИЉЕ	Приватна	Приватна	III
3977	60 80		ШУМА 1.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	Приватна	Приватна	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
3978	5 81 44		ЛИВАДА 5.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	II
3979	18 80 01		ЛИВАДА 3.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	II
3980	7 26 33		ЛИВАДА 3.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВО	Државна РС	II
3981/1	5 88 76		ЊИВА 4.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	Приватна	Приватна	III
3981/2	3 15 23		ЊИВА 4.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	Приватна	Приватна	III
3982	58 69		ПАШЊАК 2.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	Приватна	Приватна	III
3983	2 04 28		ПАШЊАК 2.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
3984	3 04 15		ЛИВАДА 4.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	II
3985	9 12 90		ЛИВАДА 4.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	II
3987	1 22 04		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	III
3988	10 68 76		ЛИВАДА 4.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	III
3989	1 64 52		ЛИВАДА 4.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	III
3990	13 40		ЛИВАДА 5.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	II
3991	4 97		ЛИВАДА 5.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	II
3992	6 67		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	II
3993	21 90		ПАШЊАК 4.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	II
3994	12 64 72		ЛИВАДА 4.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	II
3995	66 24		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	II
3996	27 81 43		ЛИВАДА 3.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	II
3997	6 17 59		ЛИВАДА 2.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	II
3998	2 39 18		ПАШЊАК 3.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	II
3999	5 99 58		ЛИВАДА 4.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	II

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
4000	3 04 46		ПАШЊАК 3.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	II
4001	5 47 88		ПАШЊАК 3.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	II
4002	19 81 88		ПАШЊАК 3.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	II
4014/2	4 32 11		ЛИВАДА 2.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4016/2	9 95 28		ЛИВАДА 2.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4016/2	4 14 75		ЛИВАДА 4.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4019	4 78 05		ПАШЊАК 4.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4020	81 99		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ОСТРВО	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	III
4039	2 77 46		ПАШЊАК 4.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4040	8 74 04		ЊИВА 5.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4041	4 12 87		ЛИВАДА 3.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4042	1 56 81		ПАШЊАК 4.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4043	44 23		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ОСТРВО	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	III
4044	3 66 80		ПАШЊАК 4.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4045	43 09		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ОСТРВО	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	III
4046	3 47 53		ЊИВА 5.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4047	1 90 58		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ОСТРВО	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	III
4048	10 48 27		ЛИВАДА 3.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4048	6 37 07		ЛИВАДА 4.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4049	7 99 60		ПАШЊАК 3.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4049	5 17 16		ПАШЊАК 5.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4050/3	3 61 68		ЛИВАДА 3.класе	ОСТРВО	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
4053	36 98		ПАШЊАК 3.класе	ОСТРВО	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	III
4054	8 28 97		ЛИВАДА 3.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4055	92 35		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ОСТРВО	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	III
4056	2 13 24		ПАШЊАК 4.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4057	2 07 21		ЗЕМЉИШТЕ УЗ ЗГРАДУ - ОБЈЕКАТ	ОСТРВО	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4058	73 09		ШУМА 1.класе	ОСТРВО	ЈП "ВОЈВОДИНАШУМЕ"	Државна РС	III
4059	12 46		ПАШЊАК 3.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4089/1	1 39 01		ЊИВА 3.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4089/1	37 51		ЊИВА 4.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4089/2	29 66		ЊИВА 3.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4089/2	51 15		ЊИВА 4.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4089/3	43 65		ЊИВА 3.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4089/3	75 34		ЊИВА 4.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4089/3	10 45		ЊИВА 5.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4089/4	1 73 49		ЊИВА 3.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4089/4	2 93 79		ЊИВА 4.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4089/4	1 68 14		ЊИВА 5.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4089/5	35 79		ЊИВА 3.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4089/5	59 42		ЊИВА 4.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4089/5	52 85		ЊИВА 5.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4089/6	26 09		ОСТАЛО ВЕШТАЧКИ СТВОРЕНО НЕПЛОДНО	ОСТРВО	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4089/7	1 42 16		ЊИВА 5.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
4089/7	8 06 18		ЊИВА 6.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4089/8	83 84		ЊИВА 3.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4089/8	1 32 07		ЊИВА 4.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4089/9	83 52		ЊИВА 3.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4089/9	93 00		ЊИВА 4.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4089/10	93 66		ЊИВА 3.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4089/10	1 57 45		ЊИВА 4.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4089/10	1 69 22		ЊИВА 5.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4089/11	90 08		ЊИВА 3.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4089/11	1 49 06		ЊИВА 4.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4089/11	1 83 72		ЊИВА 5.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4089/12	88 80		ЊИВА 3.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4089/12	1 44 50		ЊИВА 4.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4089/12	1 90 73		ЊИВА 5.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4089/13	2 61 72		ЊИВА 3.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4089/13	4 04 45		ЊИВА 4.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4089/13	5 57 15		ЊИВА 5.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4089/13	64 79		ЊИВА 6.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4089/14	2 80 42		ЊИВА 3.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4089/14	2 99 22		ЊИВА 4.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4090	1 49 67		ПАШЊАК 4.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4091	20 24		ПАШЊАК 4.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
4092/1	1 44 09		ПАШЊАК 4.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4092/2	17 79		ПАШЊАК 4.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4092/3	21 66		ПАШЊАК 4.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4092/4	39 12		ПАШЊАК 4.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4092/5	6 54		ПАШЊАК 4.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4092/6	11 37		ПАШЊАК 4.класе	ОСТРВО	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	III
4092/7	45 47		ПАШЊАК 4.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4093	82 25		ПАШЊАК 3.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4094	16 56 85		ЛИВАДА 4.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4095	1 13 37		ПАШЊАК 4.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4096	2 58 46		ПАШЊАК 4.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4097/1	10 40 07		ЛИВАДА 3.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4098	31 32		ПАШЊАК 4.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4099/1	28 66		ПАШЊАК 4.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4099/2	33 97		ПАШЊАК 4.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4100/1	1 43 56		ЛИВАДА 3.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4100/2	1 38 51		ЛИВАДА 3.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4101	11 57 60		ЛИВАДА 4.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4102	76 27		ЛИВАДА 4.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4103	3 18 91		ЛИВАДА 3.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4106	1 31 73		ЛИВАДА 3.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4106	1 88		ПАШЊАК 4.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
4107	13 47		ПАШЊАК 4.класе	ОСТРВО	Приватна	Приватна	III
4108	22 17 61		ЛИВАДА 4.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4109	1 20		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ОСТРВО	РИБАРСКО ГАЗДИНСТВО ЕЧКА АКЦИОНАРСКО ДРУ	Државна РС	III
4109	60		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ОСТРВО	РИБАРСКО ГАЗДИНСТВО ЕЧКА АКЦИОНАРСКО ДРУ	Државна РС	III
4109	29 91		ЗЕМЉИШТЕ УЗ ЗГРАДУ И ДРУГИ ОБЈЕКАТ	ОСТРВО	РИБАРСКО ГАЗДИНСТВО ЕЧКА АКЦИОНАРСКО ДРУ	Државна РС	III
4111	5 41 15		ЛИВАДА 4.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4112	2 50 14		ЛИВАДА 4.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4113	2 48 89		ЛИВАДА 3.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4114	17 95 08		ЛИВАДА 4.класе	ОСТРВО	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4231	42 93		ПАШЊАК 3.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4244	20 62		ПАШЊАК 3.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	III
4247	44		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКО ИЉЕ	СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВЕНА ОПШТИНА	Други облици	III
4247	3 06 79		ПАШЊАК 2.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВЕНА ОПШТИНА	Други облици	III
4247	32 70 43		ПАШЊАК 3.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВЕНА ОПШТИНА	Други облици	III
4247	2 38 29		ПАШЊАК 5.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВЕНА ОПШТИНА	Други облици	III
4248	9 45 27		ПАШЊАК 3.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4248	2 40 00		ПАШЊАК 5.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4249	17 72		ПАШЊАК 3.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4250	15		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКО ИЉЕ	Приватна	Приватна	III
4250	64 27		ЛИВАДА 3.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	Приватна	Приватна	III
4251	66 27 82		ПАШЊАК 3.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4252	19 41 00		ПАШЊАК 3.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВЕНА ОПШТИНА	Други облици	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
4253	5 13 10		ПАШЊАК 3.класе	ВЕЛИКО ИЉЕ	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4254	1 20 94		ПАШЊАК 3.класе	ХАДНАЂЕВА УНКА	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4255	88 79		ЊИВА 6.класе	ХАДНАЂЕВА УНКА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	III
4268	1 51 74		ПАШЊАК 3.класе	ХАДНАЂЕВА УНКА	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4274/5	1 10 00		ЊИВА 5.класе	ХАДНАЂЕВА УНКА	Приватна	Приватна	III
4275	2 00 00		ЊИВА 6.класе	ХАДНАЂЕВА УНКА	Приватна	Приватна	III
4276	14 36 46		ПАШЊАК 2.класе	ХАДНАЂЕВА УНКА	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4276	59 53 06		ПАШЊАК 3.класе	ХАДНАЂЕВА УНКА	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4276	8 06 74		ПАШЊАК 5.класе	ХАДНАЂЕВА УНКА	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4277	1 39 17		ЊИВА 6.класе	ХАДНАЂЕВА УНКА	Приватна	Приватна	III
4278	6 33 78		ПАШЊАК 3.класе	ХАДНАЂЕВА УНКА	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4278	6 78 05		ПАШЊАК 4.класе	ХАДНАЂЕВА УНКА	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4321	20 97		ПАШЊАК 3.класе	ХАДНАЂЕВА УНКА	Приватна	Приватна	III
4322	25 52		ПАШЊАК 3.класе	ХАДНАЂЕВА УНКА	Приватна	Приватна	III
4325	18 14		ПАШЊАК 3.класе	ХАДНАЂЕВА УНКА	Приватна	Приватна	III
4326	48 41		ПАШЊАК 3.класе	ХАДНАЂЕВА УНКА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	III
4329/1	8 31		ПАШЊАК 3.класе	ХАДНАЂЕВА УНКА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	III
4329/2	17 93		ПАШЊАК 3.класе	ХАДНАЂЕВА УНКА	Приватна	Приватна	III
4329/3	24 18		ПАШЊАК 3.класе	ХАДНАЂЕВА УНКА	Приватна	Приватна	III
4330	21 14		ПАШЊАК 3.класе	ХАДНАЂЕВА УНКА	Приватна	Приватна	III
4949	95 32		ПАШЊАК 2.класе	ДЕВЕТАК	Приватна	Приватна	III
4950	78 82		ПАШЊАК 2.класе	ДЕВЕТАК	Приватна	Приватна	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
4953	87 01		ПАШЊАК 2.класе	ДЕВЕТАК	Приватна	Приватна	III
4954	42 69		ПАШЊАК 2.класе	ДЕВЕТАК	Приватна	Приватна	III
4957	39 44		ПАШЊАК 2.класе	ДЕВЕТАК	Приватна	Приватна	III
4958	11 56		ПАШЊАК 2.класе	ДЕВЕТАК	Приватна	Приватна	III
4961	72 50		ПАШЊАК 2.класе	ДЕВЕТАК	Приватна	Приватна	III
4975	13 51 21		ПАШЊАК 2.класе	ДЕВЕТАК	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4979	2 50 60		ЊИВА 6.класе	ДЕВЕТАК	Приватна	Приватна	III
4981/1	3 23 39		ЊИВА 5.класе	ДЕВЕТАК	Приватна	Приватна	III
4981/2	1 51 86		ЊИВА 5.класе	ДЕВЕТАК	Приватна	Приватна	III
4982	1 59 83		ЊИВА 6.класе	ДЕВЕТАК	Приватна	Приватна	III
4983	21 09 17		ПАШЊАК 2.класе	ДЕВЕТАК	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	III
4984	3 41 55		ПАШЊАК 3.класе	ДЕВЕТАК	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4985	16 85		ПАШЊАК 2.класе	ДЕВЕТАК	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4986	4 07 54		ЊИВА 5.класе	ДЕВЕТАК	Приватна	Приватна	III
4987	10 33		ПАШЊАК 2.класе	ДЕВЕТАК	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4987	12 07 89		ПАШЊАК 3.класе	ДЕВЕТАК	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4989/1	4 51 78		ЊИВА 5.класе	ДЕВЕТАК	Приватна	Приватна	III
4989/2	1 72 67		ЊИВА 4.класе	ДЕВЕТАК	Приватна	Приватна	III
4989/3	70 00		ЊИВА 4.класе	ДЕВЕТАК	Приватна	Приватна	III
4989/4	1 90 37		ЊИВА 4.класе	ДЕВЕТАК	Приватна	Приватна	III
4989/4	3 11 98		ЊИВА 5.класе	ДЕВЕТАК	Приватна	Приватна	III
4989/5	4 39 79		ЊИВА 4.класе	ДЕВЕТАК	Приватна	Приватна	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
4989/6	67 88		ЊИВА 4.класе	ДЕВЕТАК	Приватна	Приватна	III
4989/7	2 76 25		ЊИВА 5.класе	ДЕВЕТАК	Приватна	Приватна	III
4990	1 25 96		ПАШЊАК 3.класе	ДЕВЕТАК	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	III
4991/1	2 03 63		ЊИВА 4.класе	ДЕВЕТАК	Приватна	Приватна	III
4991/2	1 21 48		ЊИВА 4.класе	ДЕВЕТАК	Приватна	Приватна	III
4991/3	2 54 02		ЊИВА 4.класе	ДЕВЕТАК	Приватна	Приватна	III
4991/3	33 18		ЊИВА 5.класе	ДЕВЕТАК	Приватна	Приватна	III
4991/4	9 53 75		ПАШЊАК 3.класе	ДЕВЕТАК	СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВЕНА ОПШТИНА	Други облици	III
4991/5	37 83		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ДЕВЕТАК	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	III
4994	3 75 07		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ДЕВЕТАК	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	III
4995	16 08 78		ПАШЊАК 3.класе	ДЕВЕТАК	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
4996	1 65 73		ПАШЊАК 3.класе	ДЕВЕТАК	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	III
4997	1 10 58		ПАШЊАК 3.класе	ДЕВЕТАК	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	III
5016	9 37 59		ЛИВАДА 2.класе	ДЕВЕТАК	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
5017	2 15 97		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ДЕВЕТАК	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	III
5018	4 82 97		ПАШЊАК 2.класе	ДЕВЕТАК	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
5018	14 54 77		ПАШЊАК 4.класе	ДЕВЕТАК	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
5019	9 24 13		ПАШЊАК 4.класе	ДЕВЕТАК	Државна РС-СЕЛО МЕЛЕНЦИ	Државна РС	III
12222	54 47		КАНАЛ	ВЕЛИКО ИЉЕ	Државна РС	Јавна	II
12223/1	58 90		КАНАЛ	ВЕЛИКО ИЉЕ	Државна РС	Јавна	III
12223/2	15 57		КАНАЛ	ВЕЛИКО ИЉЕ	Државна РС	Јавна	III
12223/3	1 55 12		КАНАЛ	ВЕЛИКО ИЉЕ	Државна РС	Јавна	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
12224	1 40 33		КАНАЛ	ВЕЛИКО ИЉЕ	Државна РС	Јавна	II
12225	57 74		КАНАЛ	ВЕЛИКО ИЉЕ	Државна РС	Јавна	II
12225	37 71		КАНАЛ	ВЕЛИКО ИЉЕ	Државна РС	Јавна	III
12226	17 19		КАНАЛ	ВЕЛИКО ИЉЕ	Државна РС	Јавна	II
12232/3	28 65		КАНАЛ	ВЕЛИКО ИЉЕ	Државна РС	Јавна	III
12233		30 38	КАНАЛ	ВЕЛИКО ИЉЕ	Државна РС	Јавна	III
12244		1 89 47	КАНАЛ	ВЕЛИКО ИЉЕ	Државна РС	Јавна	III
12249		1 54 10	КАНАЛ	ОСТРВО	Државна РС	Јавна	III
12250	98 05		КАНАЛ	ОСТРВО	Државна РС	Јавна	III
12251		28 00	КАНАЛ	ОСТРВО	Државна РС	Јавна	III
12253	46 49		КАНАЛ	ОСТРВО	Државна РС	Јавна	III
12254	72 78		КАНАЛ	ОСТРВО	Државна РС	Јавна	III
12257	17 31		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ДЕЛОМ ЗГРАДЕ	ОСТРВО	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
12290		1 33 30	КАНАЛ	ХАДНАЂЕВА УНКА	Државна РС	Јавна	III
12295	1 08 43		КАНАЛ	ДЕВЕТАК	Државна РС	Јавна	III
12296		1 86 32	КАНАЛ	ДЕВЕТАК	Државна РС	Јавна	III
12297	1 09 99		КАНАЛ	ДЕВЕТАК	Државна РС	Јавна	III
12298		38 98	КАНАЛ	ДЕВЕТАК	Државна РС	Јавна	III
12428		9 00 84	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКО ИЉЕ	Државна РС	Јавна	III
12429	38 41		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКО ИЉЕ	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	III
12430/1	32 79		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКО ИЉЕ	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	III
12433	20 45		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКО ИЉЕ	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
12434	63 20		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКО ИЉЕ	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	III
12435	45 79		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКО ИЉЕ	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	III
12436	37 89		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКО ИЉЕ	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	III
12437		4 29	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКО ИЉЕ	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	III
12467		5 12	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКО ИЉЕ	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	III
12471		86 81	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКО ИЉЕ	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	III
12472	15 66		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКО ИЉЕ	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	III
12473	60 52		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКО ИЉЕ	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	III
12475/2		28 97	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКО ИЉЕ	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	III
12475/3	49 51		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКО ИЉЕ	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	III
12476	44 11		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ОСТРВО	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	III
12477	34 12		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКО ИЉЕ	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	III
12478	1 05		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКО ИЉЕ	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	II
12479	1 12		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКО ИЉЕ	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	II
12480	29 37		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКО ИЉЕ	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	II
12481	16 10		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКО ИЉЕ	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	II
12482	61 18		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКО ИЉЕ	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	II
12483	20 18		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКО ИЉЕ	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	III
12484	22 38		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКО ИЉЕ	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	III
12485	30 41		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ОСТРВО	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	III
12486	1 63		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКО ИЉЕ	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	II
12487	8 72		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ОСТРВО	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	II

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
12491	21 40		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ОСТРВО	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	III
12492		24 25	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ОСТРВО	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	III
12493		8 98	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ОСТРВО	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	III
12500		15 09	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ОСТРВО	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	III
12501		61 85	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ОСТРВО	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	III
12502	39 64		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ОСТРВО	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	III
12535		12 61	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ХАДНАЂЕВА УНКА	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	III
12536		8 83	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ХАДНАЂЕВА УНКА	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	III
12540		12 11	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ХАДНАЂЕВА УНКА	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	III
12546		73 20	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКО ИЉЕ	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	III
12547		48 57	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ДЕВЕТАК	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	III
12548	34 62		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ДЕВЕТАК	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	III
12549	16 93		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ДЕВЕТАК	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	III
12550		5 77	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ДЕВЕТАК	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	III
12554		39 34	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ДЕВЕТАК	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	III
12569	35 77		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКО ИЉЕ	ГРАД ЗРЕЊАНИН	Јавна	III
	941 35 52	20 97 18					
962 32 70							

ГРАД КИКИНДА, КО ИЂОШ

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
4132/1	56 59		ЊИВА 5.класе	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III
4132/2	70 98		ЊИВА 5.класе	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III
4132/3	71 00		ЊИВА 5.класе	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III
4133	35 20		ЊИВА 5.класе	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III
4133	26 04		ЊИВА 4.класе	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III
4134	1 27 16		ЊИВА 5.класе	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III
4137	87 06		ЊИВА 5.класе	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III
4138	70 40		ЊИВА 6.класе	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III
4139	90 99		ЊИВА 6.класе	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III
4140	1 50 44		ЊИВА 5.класе	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III
4158	1 31 15		ПАШЊАК 4.класе	ЛУДОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4180	95 66		ЊИВА 5.класе	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III
4180	30 17		ЊИВА 6.класе	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III
4181	45 84		ЊИВА 6.класе	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III
4182	52 37		ЊИВА 5.класе	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III
4183	40 99		ЊИВА 5.класе	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III
4184	14 25		ЊИВА 4.класе	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III
4184	24 39		ЊИВА 5.класе	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III
4185	18 25		ЊИВА 4.класе	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III
4185	34 22		ЊИВА 5.класе	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
4186	1 34		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III
4186	5 00		ЗЕМЉИШТЕ УЗ ЗГРАДУ И ДРУГИ ОБЈЕКАТ	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III
4186	7 82		ЊИВА 5.класе	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III
4187	44 83		ЊИВА 5.класе	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III
4188	20 72		ЊИВА 4.класе	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III
4188	36 87		ЊИВА 5.класе	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III
4189	63 50		ЊИВА 4.класе	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III
4189	66 19		ЊИВА 5.класе	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III
4190	40 13		ЊИВА 4.класе	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III
4190	57 09		ЊИВА 5.класе	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III
4191	24 22		ЊИВА 4.класе	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III
4191	26 67		ЊИВА 5.класе	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III
4192	25 18		ЊИВА 4.класе	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III
4192	24 11		ЊИВА 5.класе	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III
4193	40 83		ЊИВА 4.класе	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III
4193	22 16		ЊИВА 5.класе	ЛУДОШ	Приватна	Приватна	III
4194	38 57 61		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4195/1	300 46 19		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	II
4196	7 97 63		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	II
4197	14 57 83		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	II
4198	2 53 39		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	II
4199	2 40 56		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	II

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
4257	1 18 61		ПАШЊАК 2.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4856/1	74 81 48		ПАШЊАК 2.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4856/1	48 21 21		ПАШЊАК 4.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4856/2	1 05 25		ПАШЊАК 2.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4856/3	52 49		ПАШЊАК 2.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4856/6	4 78		ПАШЊАК 2.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4856/7	92 24		ПАШЊАК 2.класе	ПОДУМКЕ	ГРАД КИКИНДА-РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
4856/8	31 96		ПАШЊАК 2.класе	ПОДУМКЕ	ГРАД КИКИНДА-РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
4856/9	89 70		ПАШЊАК 2.класе	ПОДУМКЕ	ГРАД КИКИНДА-РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
4857/1	75 20		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4857/2	11 79		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4857/3	23 71		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	ГРАД КИКИНДА-РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
4858/1	1 28 46		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4858/2	6 36		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4858/3	2 74		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	ГРАД КИКИНДА-РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
4858/4	22 79		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	ГРАД КИКИНДА-РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
4859/1	10 77 00		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4859/2	18 75		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4859/3	44 11		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	ГРАД КИКИНДА-РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
4860	2 54 30		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4861	34 13 61		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4862	19 13 63		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
4863	6 26 16		ПАШЊАК 2.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4864	32 86		КАНАЛ	ПОДУМКЕ	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА "ЈОВАН ГЛИГОРИН"	Државна РС	III
4865	37 54		КАНАЛ	ПОДУМКЕ	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА "ЈОВАН ГЛИГОРИН"	Државна РС	III
4866/1	19 25 42		ПАШЊАК 2.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4866/1	36 00 71		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4866/2	49 52		ПАШЊАК 2.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4866/3	86 08		ПАШЊАК 2.класе	ПОДУМКЕ	ГРАД КИКИНДА-РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
4867	18 70		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4868	2 20 28		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4869/1	30 07 07		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4869/2	21 50		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4869/4	59 82		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4869/5	2 27		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4869/6	1 64		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	ГРАД КИКИНДА-РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
4870	8 21 36		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4871/1	6 38 89		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4871/2	80 02		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4871/3	1 23 88		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	ГРАД КИКИНДА-РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
4871/4	9 09		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4871/5	46 30		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4872/1	6 50 31		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4872/2	66 85		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
4872/3	94 29		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	ГРАД КИКИНДА-РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
4873/1	3 89 23		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4873/2	32 13		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4873/4	51 71		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	ГРАД КИКИНДА-РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
4874/1	5 22 74		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4874/2	47 54		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4874/3	72 62		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	ГРАД КИКИНДА-РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
4875/1	1 36 65		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4875/2	11 44		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4875/3	17 83		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	ГРАД КИКИНДА-РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
4876/1	5 90 62		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4876/2	67 53		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4876/3	1 00 99		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	ГРАД КИКИНДА-РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
4877/1	76 80		КАНАЛ	ПОДУМКЕ	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА "ЈОВАН ГЛИГОРИН"	Државна РС	III
4878	1 11 77		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4879	37 72 99		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4880	3 08 80		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4881	11 91		ЊИВА 4.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4881	20 73		ЊИВА 5.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4882/1	4 15 87		ЊИВА 4.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4882/1	9 74 99		ЊИВА 5.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4882/1	23 32 93		ЊИВА 5.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
4882/2	1 43 88		ЊИВА 5.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4882/3	2 32 26		ЊИВА 5.класе	ПОДУМКЕ	ГРАД КИКИНДА-РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
4883	4 70 93		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4884	68 24		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4885	14 86 14		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4886	1 48 41		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4887/1	4 01 87		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4887/2	73 73		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4887/3	1 20 77		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4888	1 81 01		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4889	12 51 15		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4890	72		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4890	28 12 84		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4905	13 76 93		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4906	1 54 52		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4907/1	2 58 24		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4907/2	58 90		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4907/3	58 89		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4907/4	1 17 81		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4907/5	1 17 77		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4907/6	1 17 81		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4907/7	10 64 05		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
4908	14 26 64		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4909	12 27 33		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4910	2 23 65		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4911	6 10 91		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4912	33 34 16		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4913	96 54		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4914	3 34 38		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4922	86 42		ЊИВА 5.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4923	52 92		ЊИВА 4.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4923	78 28		ЊИВА 5.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4925	22 20		ЊИВА 4.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4925	34 24		ЊИВА 5.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4926	35 87		ЊИВА 4.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4926	57 86		ЊИВА 5.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4927	35 53		ЊИВА 4.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4927	65 73		ЊИВА 5.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4928	26 88		ЊИВА 4.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4928	58 34		ЊИВА 5.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4930	19 28		ЊИВА 4.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4930	48 43		ЊИВА 5.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4931	21 26		ЊИВА 4.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4931	62 82		ЊИВА 5.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
4932	10 72		ЊИВА 4.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4932	37 16		ЊИВА 5.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4933	73 04		ЊИВА 4.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4933	2 13 39		ЊИВА 5.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4935	32 94		ЊИВА 4.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4935	83 51		ЊИВА 5.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4946	2 64 82		ЊИВА 4.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4946	4 91 22		ЊИВА 5.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4948	5 16 46		ЊИВА 4.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4948	4 27 80		ЊИВА 4.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4948	35 77 91		ЊИВА 5.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4949	18 83 79		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4950	1 03 61		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4951	61 54		ЊИВА 5.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4952	71 37		ЊИВА 5.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4953	1 77 88		ЊИВА 5.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4954	3 26 79		ЊИВА 5.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4955	43 95		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4956	3 05 33		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4957/1	32 58 67		ЊИВА 5.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4957/1	8 94 93		ЊИВА 6.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4957/2	57 05		ЊИВА 5.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
4957/3	90 09		ЊИВА 5.класе	ПОДУМКЕ	ГРАД КИКИНДА-РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
4958	89 97		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4959	10 09		ОСТАЛО ВЕШТАЧКИ СТВОРЕНО НЕПЛОДНО	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4960	3 81		ОСТАЛО ВЕШТАЧКИ СТВОРЕНО НЕПЛОДНО	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4961/1	1 76 22		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4961/2	30 70		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4961/3	48 76		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА - ПРАВО КОРИШЋЕЊА МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И	Јавна	III
4962/1	1 56 51		ЊИВА 4.класе	ПОДУМКЕ	ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4962/1	28 99 56		ЊИВА 5.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4962/1	3 81 32		ЊИВА 6.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4962/2	1 21 64		ЊИВА 5.класе	ПОДУМКЕ	Приватна	Приватна	III
4962/3	1 79 19		ЊИВА 5.класе	ПОДУМКЕ	ГРАД КИКИНДА-РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
4963/1	36 66 07		ПАШЊАК 4.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4963/1	35 12		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4963/2	17 98 64		ПАШЊАК 4.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4963/3	4 89		ПАШЊАК 4.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4963/4	1 84 48		ПАШЊАК 4.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4963/5	1 12 64		ПАШЊАК 4.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4963/6	3 56		ПАШЊАК 4.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4963/7	4 07		ПАШЊАК 4.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4964	4 41 47		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4965	47 17		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
4966	74 71		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4967/1	5 62		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4967/2	32 22		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4967/3	7 57		ПАШЊАК 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4968	40 07		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4969	99 58		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4970	1 27 70		ЊИВА 5.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4971/1	93 28 50		ПАШЊАК 4.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4971/1	16 80		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4971/2	52 07		ПАШЊАК 4.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4971/3	6 38		ПАШЊАК 4.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4972	1 28 05		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4973	1 55 81		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4974	2 36 21		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4975	1 23 42		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4976	73 04		КАНАЛИ И ОБЈЕКТИ	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4977	4 44 70		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4978	1 61 72		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4979	4 81 04		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4980	3 78 28		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4981	6 84		ШАНАЦ,РОВ	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4982	6 34 54		ПАШЊАК 4.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
4983	5 60 00		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4984	60 50		ПАШЊАК 4.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4985	7 53 72		ПАШЊАК 4.класе	ПОДУМКЕ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4986/1	9 64 27		ПАШЊАК 4.класе	ШИРИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4986/2	26		ПАШЊАК 4.класе	ШИРИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4987	86 38		ПАШЊАК 3.класе	ШИРИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4988	4 41		РОВ	ШИРИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4989	2 41 60		ШУМА 1.класе	ШИРИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4994/1	9 25 60		ПАШЊАК 4.класе	ШИРИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4994/2	6 93		ПАШЊАК 4.класе	ШИРИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
4994/3	14 80		ПАШЊАК 4.класе	ШИРИНА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
5055		31 34	КАНАЛ	КРСТАК	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
5067		1 62 28	КАНАЛ	ЛУДОШ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
5071		24 89	КАНАЛ	ЛУДОШ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
5074/2	2 25		КАНАЛ	КРСТАК	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
5074/3	3 61		КАНАЛ	КРСТАК	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
5076	37 19		КАНАЛ	КРСТАК	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
5078	15 83		КАНАЛ	КРСТАК	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
5080/2	1 62		КАНАЛ	КРСТАК	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
5080/3	2 52		КАНАЛ	КРСТАК	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
5081/3	2 80		КАНАЛ	КРСТАК	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
5082	1 32 00		КАНАЛ	КРСТАК	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
5084	45 99		КАНАЛ	КРСТАК	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
5094	1 81 85		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	КРСТАК	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ А.Д.-РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
5229/1		13 46	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	КРСТАК	ГРАД КИКИНДА	Јавна	III
5240	5 44		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЛУДОШ	ГРАД КИКИНДА	Јавна	III
5241	60 51		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	КРСТАК	ГРАД КИКИНДА	Јавна	III
5242		64 45	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	КРСТАК	ГРАД КИКИНДА	Јавна	III
5243	77 70		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	КРСТАК	ГРАД КИКИНДА	Јавна	III
5252	61 86		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЛУДОШ	ГРАД КИКИНДА	Јавна	III
5253	34 30		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЛУДОШ	ГРАД КИКИНДА	Јавна	III
5253	34 31		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЛУДОШ	ГРАД КИКИНДА	Јавна	III
5254		14 64	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	КРСТАК	ГРАД КИКИНДА	Јавна	III
5255	63 36		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	КРСТАК	ГРАД КИКИНДА	Јавна	III
5256	64 01		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	КРСТАК	ГРАД КИКИНДА	Јавна	III
5257/1	93 37		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	КРСТАК	ГРАД КИКИНДА	Јавна	III
5257/2	5 73		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	КРСТАК	ГРАД КИКИНДА	Јавна	III
5257/3	2 68		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	КРСТАК	ГРАД КИКИНДА	Јавна	III
5257/4	3 94		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	КРСТАК	ГРАД КИКИНДА	Јавна	III
5257/5	4 41		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	КРСТАК	ГРАД КИКИНДА	Јавна	III
5258	46 47		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	КРСТАК	ГРАД КИКИНДА	Јавна	III
5259/1	47 61		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СТАРЕ ЛИВАДЕ	ГРАД КИКИНДА	Јавна	III
5259/2	1 12		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СТАРЕ ЛИВАДЕ	ГРАД КИКИНДА	Јавна	III
5259/3	11 05		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СТАРЕ ЛИВАДЕ	ГРАД КИКИНДА	Јавна	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
	1398 64 83	3 11 06					
1401 75 89							

ГРАД КИКИНДА, КО САЈАН

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
3418	72 89		ЛИВАДА 3.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3419	2 64 36		ЛИВАДА 3.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3420	45 63		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3421	48 83		ЛИВАДА 3.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3422	1 60 96		ЛИВАДА 4.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3423	80 88		ЊИВА 6.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3424	25 80		ЛИВАДА 2.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3425	63 14		ЊИВА 6.класе	ВИДИЋ	Приватна	Приватна	III
3426	11 66		ЛИВАДА 3.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3427	1 22 47		ЊИВА 7.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3428	30 07		ЛИВАДА 3.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3429	14 04 42		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ВИДИЋ	АД "ЕЛЕКТРОМРЕЖА СРБИЈЕ" БЕОГРАД - МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3431	29 95		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3432	25 38		ЛИВАДА 3.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3433	1 74 34		ЊИВА 6.класе	ВИДИЋ	АД "ЕЛЕКТРОМРЕЖА СРБИЈЕ" БЕОГРАД - МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3433	3 61 07		ЊИВА 7.класе	ВИДИЋ	АД "ЕЛЕКТРОМРЕЖА СРБИЈЕ" БЕОГРАД - МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3434	2 83 40		ЛИВАДА 3.класе	ВИДИЋ	АД "ЕЛЕКТРОМРЕЖА СРБИЈЕ" БЕОГРАД - МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3434	4 51 08		ЛИВАДА 4.класе	ВИДИЋ	АД "ЕЛЕКТРОМРЕЖА СРБИЈЕ" БЕОГРАД - МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3434	1 71 36		ЛИВАДА 4.класе	ВИДИЋ	АД "ЕЛЕКТРОМРЕЖА СРБИЈЕ" БЕОГРАД - МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
3435	74 86		ЊИВА 6.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3435	67 49		ЊИВА 7.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3436	36 05		ЛИВАДА 2.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3437	1 25 95		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3438	35 84		ЊИВА 6.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3438	88 30		ЊИВА 7.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3439	1 19 84		ЛИВАДА 2.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3440	79 12		ЊИВА 6.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3440	65 05		ЊИВА 7.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3441	85 58		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3442	39 60		ЛИВАДА 2.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3443	34 91		ЊИВА 7.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3444	49 41		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3445	5 38 55		ЊИВА 5.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3445	34 98		ЊИВА 7.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3446	75 47		ЛИВАДА 2.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3449	15 92		ЛИВАДА 3.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3450	63 61		ЛИВАДА 3.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3451	1 54 95		ЊИВА 7.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3452	3 82 42		ЊИВА 7.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3453	1 51 00		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
3454	91 63		ЊИВА 6.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3455	3 30 69		ЛИВАДА 3.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3455	2 90 75		ЛИВАДА 4.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3457	1 02 62		ЊИВА 6.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3458	55 95		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3461	27 79		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3463	1 51 90		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3466	3 03 50		ЛИВАДА 3.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3466	12 33 29		ЛИВАДА 4.класе	ВИДИЋ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3499	2 89		ОСТАЛО ПРИРОДНО НЕПЛОДНО ЗЕМЉ.	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3500	2 53 69		ЛИВАДА 4.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3501	4 43 06		ЛИВАДА 4.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3502	6 15 02		ЛИВАДА 3.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3504	96 25		ЊИВА 5.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3505/1	3 00 00		ЊИВА 6.класе	ЈАРОШ	Приватна	Приватна	III
3505/2	4 73 39		ЊИВА 6.класе	ЈАРОШ	Приватна	Приватна	III
3505/3	2 30 43		ЊИВА 5.класе	ЈАРОШ	Приватна	Приватна	III
3505/3	2 42 92		ЊИВА 6.класе	ЈАРОШ	Приватна	Приватна	III
3506	3 07 91		ЛИВАДА 3.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3506	2 25 18		ЛИВАДА 4.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3507	3 36 37		ЛИВАДА 4.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
3508	2 88 69		ЛИВАДА 4.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3509		66 12 96	ПАШЊАК 2.класе	ЈАРОШ	АД "ЕЛЕКТРОМРЕЖА СРБИЈЕ" БЕОГРАД - МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И АД "ЕЛЕКТРОМРЕЖА СРБИЈЕ" БЕОГРАД - МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И	Државна РС	III
3509		66 12 96	ПАШЊАК 3.класе	ЈАРОШ	АД "ЕЛЕКТРОМРЕЖА СРБИЈЕ" БЕОГРАД - МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И	Државна РС	III
3522	96 18		ПАШЊАК 3.класе	ДОМБОШ	ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3527	1 77 16		ЛИВАДА 4.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3528	4 27 93		ПАШЊАК 3.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3529	1 03 43		ЊИВА 5.класе	ЈАРОШ	Приватна	Приватна	III
3529	13 71 05		ЊИВА 6.класе	ЈАРОШ	Приватна	Приватна	III
3530	61 10		ЛИВАДА 4.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3531	44 95		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3532	1 05 35		ЛИВАДА 3.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3533	2 12 77		ПАШЊАК 3.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3534	2 47 92		ЛИВАДА 4.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3535	22 58 50		ПАШЊАК 3.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3536	57 88		ЛИВАДА 4.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3537	8 55 72		ЛИВАДА 4.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3538	1 23 68		ЊИВА 6.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3539	1 46 19		ЊИВА 6.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3540	46 40		ШУМА 3.класе	ЈАРОШ	ЈАВНО ПРЕДУЗЕЋЕ ВОЈВОДИНАШУМЕ, ПЕТРОВАРАДИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
3541	76 81		ПАШЊАК 3.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3542	9 63 27		ПАШЊАК 3.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
3543	2 56 75		ЊИВА 6.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3544	71 18		ЛИВАДА 4.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3545	3 29 80		ЛИВАДА 4.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3546	69 79		ЛИВАДА 4.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3547	1 17 59		ЛИВАДА 4.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3548	9 38 77		ЛИВАДА 4.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3549	1 98 00		ШУМА 3.класе	ЈАРОШ	ЈАВНО ПРЕДУЗЕЋЕ ВОЈВОДИНАШУМЕ, ПЕТРОВАРАДИН - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
3550	98 87		ЛИВАДА 4.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3551	4 91 88		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3552	1 08 68		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3553	3 68 78		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3554	66 21 30		ПАШЊАК 3.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3555	1 07 02		ЛИВАДА 4.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3556	92 77		ЊИВА 6.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3557	1 41 33		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3558	1 02 28		ЊИВА 6.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3559	2 32 85		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3560	2 04 69		ЊИВА 6.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3561	2 08 65		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3562	12 33 20		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3563	1 79 94		ЊИВА 5.класе	ЈАРОШ	Приватна	Приватна	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
3563	2 30 99		ЊИВА 6.класе	ЈАРОШ	Приватна	Приватна	III
3564	48 34		ЛИВАДА 4.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3565	71 47		ЛИВАДА 4.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3566	87 21		ЊИВА 5.класе	ЈАРОШ	Приватна	Приватна	III
3566	60 23		ЊИВА 6.класе	ЈАРОШ	Приватна	Приватна	III
3566	1 42 88		ЊИВА 6.класе	ЈАРОШ	Приватна	Приватна	III
3567	5 32 01		ПАШЊАК 3.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3568	54 99		ЊИВА 5.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3568	2 08 40		ЊИВА 6.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3569	3 69		ПАШЊАК 3.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3570	2 42 89		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3571	3 67 82		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3572	111 92 66		ПАШЊАК 3.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3573	1 53 79		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3574	5 33 58		ЊИВА 6.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3575	1 57 78		ЊИВА 7.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3576	8 27 75		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3577	97 42		ЊИВА 6.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3578	3 75 31		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3579	41 21		ПАШЊАК 3.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
3580	2 42 18		ЊИВА 6.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3581	2 89 38		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3582	74 13		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3583	63 79		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3584	98 81		ЊИВА 4.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3584	2 55 68		ЊИВА 5.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3584	3 10 17		ЊИВА 6.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3585	1 91 70		ЛИВАДА 3.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3586	2 98 00		ЛИВАДА 3.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3587	1 70 74		ЊИВА 4.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3587	1 42 92		ЊИВА 5.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3588	5 10		КАНАЛ	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3589	17 83		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3590	3 35 20		ПАШЊАК 3.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3591	2 99		КАНАЛ	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3592	3 44 01		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3592	2 40 30		ОСТАЛО ПРИРОДНО НЕПЛОДНО ЗЕМЉ.	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3593	39 13		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ЈАРОШ	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
3678		73 67	КАНАЛ	ЛУДОШ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
3690	70 27		КАНАЛ	ЛУДОШ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
3691	2 15 98		КАНАЛ	ЛУДОШ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
3842	8 22		Некатегорисани пут	ЛИВАДЕ	ГРАД КИКИНДА	Јавна	III
3843	1 49 63		Некатегорисани пут	ЛИВАДЕ	ГРАД КИКИНДА	Јавна	III
3844	12 83		Некатегорисани пут	ЛИВАДЕ	ГРАД КИКИНДА	Јавна	III
3845	28 54		Некатегорисани пут	ЛИВАДЕ	ГРАД КИКИНДА	Јавна	III
	511 38 87	132 99 59					
644 38 46							

НОВИ БЕЧЕЈ, КО БОЧАР

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1530	53 01 31		ПАШЊАК 3.класе	ШИРИНЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА БОЧАР - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
1531	19 97 26		ПАШЊАК 3.класе	ШИРИНЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА БОЧАР - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
1534	6 77 75		ШУМА 2.класе	ШИРИНЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА БОЧАР - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
1535	29 40 33		ПАШЊАК 3.класе	ШИРИНЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА БОЧАР - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
1536	41 91 79		ПАШЊАК 3.класе	ШИРИНЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА БОЧАР - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
1538	28 86 50		ПАШЊАК 3.класе	ШИРИНЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА БОЧАР - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
1539	2 09 32		БАРА	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	II
1540	105 97 63		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА БОЧАР - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
1543	10 19 66		ЛИВАДА 3.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	III
1545/1	61 59 09		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА БОЧАР - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
1545/2		8 50 04	ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	II
1546	13 96 83		ПАШЊАК 3.класе	ШИРИНЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА БОЧАР - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
1547	4 86 11		ЊИВА 5.класе	ШИРИНЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
1548	7 14 18		ШУМА 2.класе	ШИРИНЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА БОЧАР - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
1563	5 58 10		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА БОЧАР - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
1564	7 03 94		ЊИВА 4.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	III
1565	40 56 18		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА БОЧАР - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
1566	17 59 51		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА БОЧАР - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
1634	5 92 03		ПАШЊАК 2.класе	ПАШЊАК	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
1634	18 12 92		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
1638	19 33 49		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
1639	12 90 43		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА БОЧАР - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
1640/1	34 54 28		ПАШЊАК 2.класе	ПАШЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА БОЧАР - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
1640/2	43 68 90		ПАШЊАК 2.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
1641/1	53 91 67		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА БОЧАР - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
1641/2	31 49 26		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	II
1641/3	34 83 83		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА БОЧАР - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
1642	101 50 00		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА БОЧАР - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
1643	77 57 41		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА БОЧАР - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
3157		63 09	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКОМ	ПАШЊАК	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
3158		2 51 92	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКОМ	ПАШЊАК	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
3208		5 26 68	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКОМ	ПАШЊАК	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ АД - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
3220		1 90 03	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКОМ	ШИРИНЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ	Јавна	III
3222	51 80		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКОМ	ШИРИНЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ	Јавна	III
3223	26 18		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКОМ	ШИРИНЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ	Јавна	III
3224		21 64	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКОМ	ШИРИНЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ	Јавна	III
3228	9 84		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКОМ	ШИРИНЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ	Јавна	III
3229	3 82 26		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКОМ	ШИРИНЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ	Јавна	III
3230	46 43		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКОМ	ПАШЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ	Јавна	II
3231	75 11		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКОМ	ПАШЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ	Јавна	II

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
3249	8 85		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКОМ	ПАШЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ	Јавна	III
3250	12 18		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКОМ	ПАШЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ	Јавна	III
3251	52 54		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКОМ	ПАШЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ	Јавна	II
3252	56 01		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКОМ	ПАШЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ	Јавна	II
3253	67 71		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКОМ	ПАШЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ	Јавна	II
3254	56 80		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКОМ	ПАШЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ	Јавна	III
3255	65 62		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКОМ	ПАШЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ	Јавна	III
3261	2 42		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКОМ	ПАШЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ	Јавна	III
3262	15 08		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКОМ	ПАШЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ	Јавна	III
	899 68 54	19 03 40					
918 71 94							

НОВИ БЕЧЕЈ, КО КУМАНЕ

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
4001	19 16 71		ПАШЊАК 3.класе	СЕЛИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
4002	2 55 50		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	СЕЛИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
4003	33 38 81		ПАШЊАК 3.класе	СЕЛИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
4004	64 86		ЊИВА 3.класе	СЕЛИШТЕ	Приватна	Приватна	III
4005	1 69 91		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	СЕЛИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
4008	73 38		ПАШЊАК 3.класе	СЕЛИШТЕ	Приватна	Приватна	III
4009	1 10 74		ПАШЊАК 3.класе	СЕЛИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
4010	30 13 55		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	СЕЛИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
4011	1 06 59		ЊИВА 3.класе	СЕЛИШТЕ	Приватна	Приватна	III
4011	2 91 54		ПАШЊАК 3.класе	СЕЛИШТЕ	Приватна	Приватна	III
4012	30 48 45		ПАШЊАК 3.класе	СЕЛИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
4013	3 96 13		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	СЕЛИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
4019/11		12 72 71	ПАШЊАК 3.класе	СЕЛИШТЕ	Приватна	Приватна	III
4019/12	19 99		ПАШЊАК 3.класе	СЕЛИШТЕ	Приватна	Приватна	III
4019/13	28 76 59		ПАШЊАК 3.класе	СЕЛИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
4020	5 92 65		ПАШЊАК 3.класе	СЕЛИШТЕ	Приватна	Приватна	III
4021	6 89 25		ЊИВА 3.класе	СЕЛИШТЕ	Приватна	Приватна	III
4021	63 84		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	СЕЛИШТЕ	Приватна	Приватна	III
4041	8 29 35		ПАШЊАК 4.класе	СВЕТИ КРАЉ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
4043	8 04		ПАШЊАК 3.класе	СВЕТИ КРАЉ	Приватна	Приватна	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
4043	42 85		ПАШЊАК 4.класе	СВЕТИ КРАЉ	Приватна	Приватна	III
4044	25 62		ЊИВА 4.класе	СВЕТИ КРАЉ	Приватна	Приватна	III
4044	7 56		ЊИВА 6.класе	СВЕТИ КРАЉ	Приватна	Приватна	III
4046	19 36		ПАШЊАК 3.класе	СВЕТИ КРАЉ	Приватна	Приватна	III
4046	1 25 26		ЊИВА 4.класе	СВЕТИ КРАЉ	Приватна	Приватна	III
4046	17 46		ЊИВА 6.класе	СВЕТИ КРАЉ	Приватна	Приватна	III
4046	1 42 91		ПАШЊАК 4.класе	СВЕТИ КРАЉ	Приватна	Приватна	III
4048	47		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СВЕТИ КРАЉ	Приватна	Приватна	III
4048	36		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СВЕТИ КРАЉ	Приватна	Приватна	III
4048	5 00		ЗЕМЉИШТЕ УЗ ЗГРАДУ - ОБЈЕКАТ	СВЕТИ КРАЉ	Приватна	Приватна	III
4048	11 05		ПАШЊАК 2.класе	СВЕТИ КРАЉ	Приватна	Приватна	III
4050	2 24 59		ПАШЊАК 3.класе	СВЕТИ КРАЉ	Приватна	Приватна	III
4051	1 32 64		ЊИВА 4.класе	СВЕТИ КРАЉ	Приватна	Приватна	III
4051	89 92		ЊИВА 6.класе	СВЕТИ КРАЉ	Приватна	Приватна	III
4052/2	9 78 97		ЊИВА 3.класе	СВЕТИ КРАЉ	Приватна	Приватна	III
4052/2	3 37 55		ЊИВА 5.класе	СВЕТИ КРАЉ	Приватна	Приватна	III
4052/2	9 73 97		ЊИВА 6.класе	СВЕТИ КРАЉ	Приватна	Приватна	III
4053	7 70 63		ПАШЊАК 3.класе	СВЕТИ КРАЉ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
4054/2	2 08 82		ЊИВА 4.класе	СВЕТИ КРАЉ	Приватна	Приватна	III
4054/2	12 56 64		ЊИВА 6.класе	СВЕТИ КРАЉ	Приватна	Приватна	III
4068/1	4 67 40		ЊИВА 6.класе	СВЕТИ КРАЉ	Приватна	Приватна	III
4068/2	71 80		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	СВЕТИ КРАЉ	Приватна	Приватна	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
4069	98 81		ПАШЊАК 4.класе	СВЕТИ КРАЉ	Приватна	Приватна	III
4070	63 85		ПАШЊАК 4.класе	СВЕТИ КРАЉ	Приватна	Приватна	III
4071	26 74		ПАШЊАК 3.класе	СВЕТИ КРАЉ	Приватна	Приватна	III
4072	2 30 18		ПАШЊАК 3.класе	СВЕТИ КРАЉ	Приватна	Приватна	III
4073	1 23 43		ПАШЊАК 3.класе	СВЕТИ КРАЉ	Приватна	Приватна	III
4074	2 62 72		ПАШЊАК 3.класе	СВЕТИ КРАЉ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
4076	85 11		ЊИВА 2.класе	СВЕТИ КРАЉ	Приватна	Приватна	III
4076	46 12		ЊИВА 3.класе	СВЕТИ КРАЉ	Приватна	Приватна	III
4076	1 57 49		ЊИВА 5.класе	СВЕТИ КРАЉ	Приватна	Приватна	III
4076	1 24 28		ПАШЊАК 3.класе	СВЕТИ КРАЉ	Приватна	Приватна	III
8217		11 41	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СЕЛИШТЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
8218	28 23		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СЕЛИШТЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
8221		78 06	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СЕЛИШТЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
8230	47 92		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СВЕТИ КРАЉ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
8231		27 75	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СВЕТИ КРАЉ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
8233		8 61	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СВЕТИ КРАЉ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
	250 71 59	13 98 54					
264 70 13							

НОВИ БЕЧЕЈ, КО НОВИ БЕЧЕЈ

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
11128	20 06 78		ПАШЊАК 2.класе	КОНИЦЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
11274	22 56 02		ПАШЊАК 3.класе	КОНИЦЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
11282	37 23 77		ПАШЊАК 3.класе	КОНИЦЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
11283	39 49 98		ПАШЊАК 3.класе	КОНИЦЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
11284	91 71		ЊИВА 6.класе	КОНИЦЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
11285	16 13 90		ЊИВА 6.класе	КОНИЦЕ	ЈЕВРЕЈСКА ОПШТИНА НОВИ САД	Приватна	III
11285	1 53 52		ПАШЊАК 2.класе	КОНИЦЕ	ЈЕВРЕЈСКА ОПШТИНА НОВИ САД	Приватна	III
11286	5 88 24		ЊИВА 6.класе	КОНИЦЕ	ЈЕВРЕЈСКА ОПШТИНА НОВИ САД - МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
11286	1 65 52		ПАШЊАК 3.класе	КОНИЦЕ	ЈЕВРЕЈСКА ОПШТИНА НОВИ САД - МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
11288/1	3 39 02		ЊИВА 3.класе	КОНИЦЕ	Приватна	Приватна	III
11289/1	26 32		ШУМА 2.класе	КОНИЦЕ	Приватна	Приватна	III
11460	6 01 62		ЊИВА 6.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
11461	51 73		ПАШЊАК 4.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
11462	35 27 36		ПАШЊАК 4.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
11463	29 06 40		ПАШЊАК 4.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
11486	32 82 99		ПАШЊАК 3.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
11490	7 24 31		ПАШЊАК 5.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
11491	53 64		ЊИВА 6.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
11492	1 41 98		ЊИВА 7.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
11525/2	20 50 20		ПАШЊАК 2.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
11525/2	13 42		ПАШЊАК 5.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
11527	3 13 35		ЊИВА 5.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
11527	7 69 58		ЊИВА 6.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
11527	10 20		ЊИВА 7.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
11529	35 30		ПАШЊАК 4.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
11531	17 53 98		ПАШЊАК 3.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
11531	10 09 52		ПАШЊАК 2.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
11569	5 24 09		ЛИВАДА 3.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
11570	72 90		ЊИВА 4.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
11571	17 13		ЛИВАДА 2.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
11572	25 09		ЛИВАДА 3.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
11573	1 25 45		ЊИВА 4.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
11573	1 14 72		ЊИВА 5.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
11643	1 63 87		ПАШЊАК 2.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
11643	4 23 04		ПАШЊАК 3.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
11668	36 24 49		ПАШЊАК 2.класе	ВРАЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
11669	40 00 17		ПАШЊАК 2.класе	ВРАЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
11671	1 68 80		ПАШЊАК 2.класе	ВРАЊАК	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА "ВРАЊЕВО" НОВИ БЕЧЕЈ	Задружна	III
11672	2 66 94		ПАШЊАК 2.класе	ВРАЊАК	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА "ВРАЊЕВО" НОВИ БЕЧЕЈ	Задружна	III
11676	55 93		ЛИВАДА 3.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
11677	4 21		ШУМА 1.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
11679	55 84		ЊИВА 4.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
11679	1 03 11		ЊИВА 5.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
11680	15 25		ЛИВАДА 4.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
11682	37 72		ЊИВА 4.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
11683	1 05 74		ЛИВАДА 4.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
11684	1 26 09		ЊИВА 5.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
11685	9		Помоћна зграда	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
11685	10 06		ПАШЊАК 3.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
11686	51 02		ЊИВА 4.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
11686	32 64		ЊИВА 5.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
11687	27 21		ЊИВА 4.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
11688	14 81		ЊИВА 4.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
11689	11 60		ПАШЊАК 2.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
11690	8 73 43		ПАШЊАК 2.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
11706/4	69 08		ЊИВА 4.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА "ВРАЊЕВО" НОВИ БЕЧЕЈ	Задружна	III
11706/4	4 46 04		ЊИВА 5.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА "ВРАЊЕВО" НОВИ БЕЧЕЈ	Задружна	III
11706/4	12 46 52		ЊИВА 6.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА "ВРАЊЕВО" НОВИ БЕЧЕЈ	Задружна	III
11712	13 29 42		ПАШЊАК 2.класе	ВРАЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
11713	2 75 81		ЊИВА 4.класе	ВРАЊАК	Приватна	Приватна	III
11714	15 85 99		ПАШЊАК 2.класе	ВРАЊАК	Приватна	Приватна	III
11715	2 93 82		ЊИВА 4.класе	ВРАЊАК	Приватна	Приватна	III
11716	12 61 85		ПАШЊАК 2.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
11717	50 27		ПАШЊАК 2.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
11718	72 54		ЊИВА 4.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
11719	1 84 61		ЊИВА 4.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
12079	5 25		БАРА	ГОРЊИ ШИМУЋ	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА "ВРАЊЕВО" НОВИ БЕЧЕЈ	Задружна	II
12080	2 83 32		ПАШЊАК 2.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
12080	40 77 40		ПАШЊАК 4.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
12082	81 76 73		ПАШЊАК 5.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
12086	9 00		ПАШЊАК 5.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
12088	47 28		ЊИВА 5.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
12088	22 85		ЊИВА 6.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
12089	1 44 74		ЊИВА 4.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
12089	2 08 55		ЊИВА 6.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
12090	29 22		ПАШЊАК 3.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
12091	2 12 20		ЊИВА 4.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
12091	92 70		ЊИВА 6.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
12092	38 19		ЊИВА 4.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
12092	33 94		ЊИВА 6.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
12093	2 40		ПАШЊАК 5.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
12094	36 95		ЊИВА 4.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
12094	37 39		ЊИВА 6.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
12095	5 95		ПАШЊАК 5.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
12096	49 82		ЊИВА 4.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
12096	72 81		ЊИВА 5.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
12097	7 19		ПАШЊАК 5.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
12098	35 26		ЊИВА 4.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
12098	77 54		ЊИВА 5.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
12099	5 24		ПАШЊАК 5.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
12100	65 51		ЊИВА 5.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
12100	40 65		ЊИВА 6.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
12101	65 46		ПАШЊАК 5.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	Приватна	Приватна	III
12102	90 48		ПАШЊАК 4.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА "ВРАЊЕВО" НОВИ БЕЧЕЈ	Задружна	III
12103	77 50		ЊИВА 5.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА "ВРАЊЕВО" НОВИ БЕЧЕЈ	Задружна	III
12103	68 40		ЊИВА 6.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА "ВРАЊЕВО" НОВИ БЕЧЕЈ	Задружна	III
12104	23 12		ШУМА 1.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА "ВРАЊЕВО" НОВИ БЕЧЕЈ	Задружна	III
12105	5 90 85		ЊИВА 5.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА "ВРАЊЕВО" НОВИ БЕЧЕЈ	Задружна	III
12106	14 50 33		ПАШЊАК 5.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
12107	1 87 62		ПАШЊАК 5.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
12121	1 76 92		ПАШЊАК 4.класе	ШИМУЋ	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА "ВРАЊЕВО" НОВИ БЕЧЕЈ	Задружна	III
12122	3 05 30		ЊИВА 5.класе	ШИМУЋ	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА "ВРАЊЕВО" НОВИ БЕЧЕЈ	Задружна	III
12298	8 16		ОСТАЛО ПРИРОДНО НЕПЛОДНО ЗЕМЉ.	ГОРЊИ ШИМУЋ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12299	4 14 32		ЛИВАДА 4.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12300	3 32 26		ЛИВАДА 4.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12301/1	2 24 93		ЊИВА 6.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12301/1	39 48		ЊИВА 7.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12301/2	14 16 80		ЊИВА 6.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
12301/2	4 84 64		ЊИВА 7.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12302	17 06 08		ЊИВА 7.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12303	1 75 68		ЛИВАДА 4.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12304/1	9 45 12		ЊИВА 5.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА "ВРАЊЕВО" НОВИ БЕЧЕЈ	Задружна	III
12304/2	42 55		ЛИВАДА 4.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА "ВРАЊЕВО" НОВИ БЕЧЕЈ	Задружна	III
12306/9	7 66 14		ЊИВА 5.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА "ВРАЊЕВО" НОВИ БЕЧЕЈ	Задружна	III
12306/10	1 53 74		ЊИВА 5.класе	ГОРЊИ ШИМУЋ	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА "ВРАЊЕВО" НОВИ БЕЧЕЈ	Задружна	III
12472	3 56 09		ПАШЊАК 3.класе	ЛАНИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12473	2 40 13		ЊИВА 5.класе	ЛАНИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12473	3 77 80		ЊИВА 6.класе	ЛАНИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12474	63 63		ПАШЊАК 4.класе	ЛАНИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12475	9 33 51		ПАШЊАК 3.класе	ЛАНИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12477	2 49 04		ПАШЊАК 3.класе	ЛАНИШТЕ	Приватна	Приватна	III
12478	18 15 17		ПАШЊАК 3.класе	ЛАНИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12478	12 93 96		ПАШЊАК 5.класе	ЛАНИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12479	9 55 28		ПАШЊАК 5.класе	ЛАНИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12480	4 29 43		ЊИВА 6.класе	ЛАНИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12481	13 36 65		ЊИВА 6.класе	ЛАНИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12482/1	3 44 62		ЊИВА 5.класе	ЛАНИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12482/2	11 77		ПАШЊАК 5.класе	ЛАНИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12483	5 61 30		ПАШЊАК 3.класе	ЛАНИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12484	98 53		ЊИВА 6.класе	ЛАНИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
12485	7 25 76		ПАШЊАК 3.класе	ЛАНИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12518	25 43 28		ПАШЊАК 2.класе	ПАКТОВ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
12524	3 42 10		ПАШЊАК 3.класе	ПАКТОВ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
12526	85 10		ПАШЊАК 3.класе	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	III
12527/1	31 39 09		ПАШЊАК 3.класе	ПАКТОВ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
12527/2	1 64 40		ПАШЊАК 3.класе	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	II
12528	90 40		ПАШЊАК 5.класе	ПАКТОВ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12529	95		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	II
12529	5 00		ЗЕМЉИШТЕ УЗ ЗГРАДУ - ОБЈЕКАТ	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	II
12529	16 04		ПАШЊАК 3.класе	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	II
12530	47 17		ПАШЊАК 3.класе	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	II
12531/1	36 64 13		ПАШЊАК 3.класе	ПАКТОВ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
12531/2	17 71 19		ЛИВАДА 3.класе	ПАКТОВ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
12532	1 52		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
12532	7		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
12532	5 00		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
12532	23 10		ЛИВАДА 3.класе	ПАКТОВ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
12533	1 09 98		ЊИВА 6.класе	ПАКТОВ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
12533	96 28		ЊИВА 7.класе	ПАКТОВ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
12534	3 33 40		ЛИВАДА 4.класе	ПАКТОВ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
12535/1	17 92 51		ПАШЊАК 3.класе	ПАКТОВ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
12535/2	10 59 08		ЛИВАДА 3.класе	ПАКТОВ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
12536	50 28		ЊИВА 4.класе	ПАКТОВ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12537/1	24 44 62		ПАШЊАК 3.класе	ПАКТОВ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12537/2	7 42 89		ЛИВАДА 3.класе	ПАКТОВ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12538	72		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	III
12538	46		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	III
12538	5 00		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	III
12538	4 76		ЊИВА 4.класе	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	III
12539	2 75 53		ЊИВА 4.класе	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	III
12539	1 02 99		ЊИВА 5.класе	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	III
12540	1 18 80		ЊИВА 4.класе	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	III
12540	1 38 40		ЊИВА 6.класе	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	III
12542	76 09		ЊИВА 4.класе	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	III
12542	63 37		ЊИВА 6.класе	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	III
12543	1 51		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	III
12543	5 00		ЗЕМЉИШТЕ УЗ ЗГРАДУ И ДРУГИ ОБЈЕКАТ	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	III
12543	25 15		ЊИВА 6.класе	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	III
12544	1 53 04		ЊИВА 5.класе	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	III
12544	71 01		ЊИВА 6.класе	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	III
12545	19 81 70		ПАШЊАК 3.класе	ПАКТОВ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12546	22 39 93		ПАШЊАК 3.класе	ПАКТОВ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12547	2 56 05		ПАШЊАК 3.класе	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	III
12548	64 45 25		ПАШЊАК 3.класе	ПАКТОВ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
12549	26 04 34		ПАШЊАК 2.класе	ПАКТОВ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
12549	21 59 05		ПАШЊАК 3.класе	ПАКТОВ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
12550	61 58		ШУМА 1.класе	ПАКТОВ	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА "ВРАЊЕВО" НОВИ БЕЧЕЈ	Задружна	III
12551/1	34 89 23		ПАШЊАК 3.класе	ПАКТОВ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12551/2	2 62 69		ПАШЊАК 3.класе	ПАКТОВ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12552	25 07 60		ПАШЊАК 3.класе	ПАКТОВ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12553	1 38 97		ЛИВАДА 3.класе	ПАКТОВ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12554/1	30 21 25		ПАШЊАК 3.класе	ПАКТОВ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
12554/2	11 06 54		ЛИВАДА 3.класе	ПАКТОВ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
12557	30 18 34		ПАШЊАК 4.класе	ПАКТОВ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
12560	60		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	II
12560	5 00		ЗЕМЉИШТЕ УЗ ЗГРАДУ - ОБЈЕКАТ	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	II
12560	10 35		ПАШЊАК 3.класе	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	II
12561	34 55		ПАШЊАК 3.класе	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	II
12562	3 97 80		ЊИВА 6.класе	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	II
12563	2 93 12		ПАШЊАК 4.класе	ПАКТОВ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
12564	1 35 16		ЛИВАДА 4.класе	ПАКТОВ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
12566	51 74 05		ПАШЊАК 3.класе	ПАКТОВ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
12567	3 30 25		ЊИВА 6.класе	ПАКТОВ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
12568	3 14 62		ПАШЊАК 2.класе	ПАКТОВ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
12568	16 28 38		ПАШЊАК 3.класе	ПАКТОВ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
12569	1 46 55		ЊИВА 5.класе	ПАКТОВ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
12675	3 20 17		ПАШЊАК 3.класе	ПАКТОВ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12676	4 66 13		ПАШЊАК 3.класе	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	III
12677	5 00		ЊИВА 6.класе	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	III
12685	4 16 93		ПАШЊАК 3.класе	ПАКТОВ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12686	9 10		ЊИВА 6.класе	ПАКТОВ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12687	62 99 39		ПАШЊАК 3.класе	ПАКТОВ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
12688	56 24 45		ПАШЊАК 3.класе	ПАКТОВ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
12689	2 28 03		ЊИВА 6.класе	ПАКТОВ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12690/1	22 96 17		ЛИВАДА 4.класе	ПАКТОВ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
12690/2	30 01		ОСТАЛО ВЕШТАЧКИ СТВОРЕНО НЕПЛОДНО	ПАКТОВ	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА "ВРАЊЕВО" НОВИ БЕЧ	Задружна	II
12691	8 97 01		ЛИВАДА 3.класе	ПАКТОВ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
12691	14 48 76		ЛИВАДА 4.класе	ПАКТОВ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
12743	16 63 27		ЛИВАДА 3.класе	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	II
12744/2	6 71 64		ЊИВА 5.класе	ПАКТОВ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12744/2	2 97 37		ЊИВА 6.класе	ПАКТОВ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12744/2	73 03		ЊИВА 7.класе	ПАКТОВ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12746	18 60 16		ЛИВАДА 3.класе	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	II
12747	1 13 18		ЊИВА 5.класе	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	III
12752/9	41 07		ЊИВА 4.класе	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	III
12752/9	13 24		ЊИВА 5.класе	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	III
12752/10	17 18 99		ЊИВА 4.класе	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	III
12752/10	10 51 42		ЊИВА 5.класе	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
12754	6 00 44		ЊИВА 4.класе	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	III
12754	18 41 89		ЊИВА 5.класе	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	III
12755	38 98 58		ЛИВАДА 4.класе	ПАКТОВ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12757	45 68		ШУМА 2.класе	ПАКТОВ	Приватна	Приватна	III
12794	8 49 80		ПАШЊАК 4.класе	ВЕЛИКА ШУМА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	III
12795/1	17 69 56		ПАШЊАК 4.класе	ВЕЛИКА ШУМА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	III
12795/2		20 28	ОСТАЛО ВЕШТАЧКИ СТВОРЕНО НЕПЛ.	ВЕЛИКА ШУМА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	III
12798	56 59		ПАШЊАК 4.класе	ВЕЛИКА ШУМА	Приватна	Приватна	III
12800	6 79 70		ПАШЊАК 4.класе	ВЕЛИКА ШУМА	Приватна	Приватна	III
12839	2 07 16		ЛИВАДА 3.класе	ДЕВЕСИЉЕ	Приватна	Приватна	III
12845	7 99 81		ЛИВАДА 3.класе	ДЕВЕСИЉЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12846	18 69		ЊИВА 6.класе	ДЕВЕСИЉЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12847	12 34 93		ЛИВАДА 3.класе	ДЕВЕСИЉЕ	Приватна	Приватна	III
12848	17 35		ЊИВА 6.класе	ДЕВЕСИЉЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12849	2 68 88		ЊИВА 6.класе	ДЕВЕСИЉЕ	Приватна	Приватна	III
12850	13 30 87		ЛИВАДА 3.класе	ДЕВЕСИЉЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12851	1 31 74		ЊИВА 5.класе	ДЕВЕСИЉЕ	Приватна	Приватна	III
12852	1 46 87		ЊИВА 6.класе	ДЕВЕСИЉЕ	Приватна	Приватна	III
12853	10 45 50		ЛИВАДА 3.класе	ДЕВЕСИЉЕ	Приватна	Приватна	III
12854	13 14		ОСТАЛО ВЕШТАЧКИ СТВОРЕНО НЕПЛ.	ДЕВЕСИЉЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12855	4 12 56		ЛИВАДА 3.класе	ДЕВЕСИЉЕ	Приватна	Приватна	III
12855	2 00 07		ЛИВАДА 4.класе	ДЕВЕСИЉЕ	Приватна	Приватна	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
12856		2 98 75	ЊИВА 3.класе	ДЕВЕСИЉЕ	Приватна	Приватна	III
12857	11 50		ОСТАЛО ВЕШТАЧКИ СТВОРЕНО НЕПЛ.	ДЕВЕСИЉЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12858	78 29		ЛИВАДА 4.класе	ДЕВЕСИЉЕ	Приватна	Приватна	III
12859		35 88	ШУМА 2.класе	ДЕВЕСИЉЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12869/16	3 54 74		ЛИВАДА 3.класе	ДЕВЕСИЉЕ	Приватна	Приватна	III
12869/16	6 66 36		ЛИВАДА 4.класе	ДЕВЕСИЉЕ	Приватна	Приватна	III
12869/17	44 81		ЊИВА 6.класе	ДЕВЕСИЉЕ	Приватна	Приватна	III
12871	13 54 81		ЛИВАДА 3.класе	ДЕВЕСИЉЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12871	5 92 29		ЛИВАДА 4.класе	ДЕВЕСИЉЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12872	10 78		ОСТАЛО ВЕШТАЧКИ СТВОРЕНО НЕПЛ.	ДЕВЕСИЉЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12873	2 24 99		ЛИВАДА 4.класе	ДЕВЕСИЉЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12874	4 76 91		ЛИВАДА 3.класе	ДЕВЕСИЉЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12874	12 14 85		ЛИВАДА 4.класе	ДЕВЕСИЉЕ	Приватна	Приватна	III
12875	3 21 69		ЊИВА 5.класе	ДЕВЕСИЉЕ	Приватна	Приватна	III
12875	4 24 21		ЊИВА 6.класе	ДЕВЕСИЉЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12876	95 15		ЛИВАДА 3.класе	ДЕВЕСИЉЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12877	12 80 12		ЛИВАДА 3.класе	ДЕВЕСИЉЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12879	2 63 29		ЛИВАДА 3.класе	ДЕВЕСИЉЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12881	4 11 42		ПАШЊАК 3.класе	ДЕВЕСИЉЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12882	20 08 30		ПАШЊАК 3.класе	ДЕВЕСИЉЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12884	3 06 68		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ДЕВЕСИЉЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12885	2 43 12		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ДЕВЕСИЉЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
12886	39 99 78		ПАШЊАК 3.класе	ДЕВЕСИЉЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12892	1 65 95		ПАШЊАК 3.класе	ДЕВЕСИЉЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12893	1 56 98		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ДЕВЕСИЉЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12894	8 11 49		ПАШЊАК 3.класе	ДЕВЕСИЉЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12894	31 22 95		ПАШЊАК 4.класе	ДЕВЕСИЉЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12902	31 79 12		ПАШЊАК 3.класе	ДЕВЕСИЉЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12903	1 92 25		ПАШЊАК 3.класе	ДЕВЕСИЉЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12904	6 77 50		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ДЕВЕСИЉЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12905	9 67 27		ПАШЊАК 3.класе	ДЕВЕСИЉЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12906	1 47 53		ЊИВА 4.класе	ДЕВЕСИЉЕ	Приватна	Приватна	III
12909	1 76 17		ПАШЊАК 3.класе	ДЕВЕСИЉЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12912	2 13 23		ЛИВАДА 3.класе	ДЕВЕСИЉЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12913	5 94 10		ЊИВА 6.класе	ДЕВЕСИЉЕ	Приватна	Приватна	III
12914	48 80 68		ПАШЊАК 3.класе	ДЕВЕСИЉЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
12914	17 43 59		ПАШЊАК 5.класе	ДЕВЕСИЉЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
12922	19 27 25		ПАШЊАК 4.класе	ВЕЛИКА ШУМА	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
12923	21 16		КАНАЛ	ВЕЛИКА ШУМА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	III
12924	1 91		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКА ШУМА	Приватна	Приватна	III
12924	5 00		ЗЕМЉИШТЕ УЗ ЗГРАДУ И ДРУГИ ОБЈЕКАТ	ВЕЛИКА ШУМА	Приватна	Приватна	III
12924	53 24		ПАШЊАК 4.класе	ВЕЛИКА ШУМА	Приватна	Приватна	III
12925	6 14 29		ПАШЊАК 4.класе	ВЕЛИКА ШУМА	Приватна	Приватна	III
12926	56 14		БАРА	ВЕЛИКА ШУМА	Приватна	Приватна	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
12927	37 29		ПАШЊАК 4.класе	ВЕЛИКА ШУМА	Приватна	Приватна	III
12929	1 55 04		ПАШЊАК 4.класе	ВЕЛИКА ШУМА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	III
12930	8 67 85		ПАШЊАК 4.класе	ВЕЛИКА ШУМА	Приватна	Приватна	III
13082	3 15 64		ЊИВА 6.класе	ВРАЊЕВАЧКЕ ЛИВАДЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13083	23 89 28		ЛИВАДА 4.класе	ВРАЊЕВАЧКЕ ЛИВАДЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13085	27 28 52		ЛИВАДА 3.класе	ВРАЊЕВАЧКЕ ЛИВАДЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13085	45 83 82		ЛИВАДА 4.класе	ВРАЊЕВАЧКЕ ЛИВАДЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13123/1	8 43 75		ЛИВАДА 4.класе	ВРАЊЕВАЧКЕ ЛИВАДЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13200/1	27 43		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ЛИВАДЕ	Приватна	Приватна	III
13200/2	53 30		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ЛИВАДЕ	Приватна	Приватна	III
13201/1	11 55		ЊИВА 5.класе	ЛИВАДЕ	Приватна	Приватна	III
13201/2	1 28 13		ЊИВА 5.класе	ЛИВАДЕ	Приватна	Приватна	III
13202/2	1 48 29		ПАШЊАК 3.класе	ЛИВАДЕ	Приватна	Приватна	III
13205	1 47		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЛИВАДЕ	Приватна	Приватна	III
13205	5 00		ЗЕМЉИШТЕ УЗ ЗГРАДУ - ОБЈЕКАТ	ЛИВАДЕ	Приватна	Приватна	III
13205	26 54		ПАШЊАК 3.класе	ЛИВАДЕ	Приватна	Приватна	III
13206	3 73 15		ПАШЊАК 3.класе	ЛИВАДЕ	Приватна	Приватна	III
13207	45 92		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ЛИВАДЕ	Приватна	Приватна	III
13208/1	10 51 78		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ЛИВАДЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13208/2	7 56 55		ПАШЊАК 3.класе	ЛИВАДЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13209	32 09 84		ПАШЊАК 3.класе	ЛИВАДЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13210	84 08		ЊИВА 6.класе	ЛИВАДЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
13211	22 80		ЊИВА 6.класе	ЛИВАДЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13212/1	27 66		ЊИВА 5.класе	ЛИВАДЕ	Приватна	Приватна	III
13212/1	3 02 54		ПАШЊАК 3.класе	ЛИВАДЕ	Приватна	Приватна	III
13212/1	48 73		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ЛИВАДЕ	Приватна	Приватна	III
13212/2	6 87 42		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ЛИВАДЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13216	4 03 02		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ЛИВАДЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13218	30 72 36		ПАШЊАК 3.класе	ЛИВАДЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13230/1	8 83 63		ПАШЊАК 3.класе	ЛИВАДЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13230/2	8 81 33		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ЛИВАДЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13230/4	78 02		ПАШЊАК 3.класе	ЛИВАДЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13236	3 85 40		ПАШЊАК 4.класе	ЛИВАДЕ	Приватна	Приватна	III
13240	15 17 91		ПАШЊАК 4.класе	МАЛА УГАР	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13243	51 44		ЊИВА 6.класе	ЛИВАДЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13244	1 47 12		ЊИВА 6.класе	ЛИВАДЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13246/2	5 12 68		ЊИВА 4.класе	ЛИВАДЕ	ДОО ВРЕБАЛОВ АГАР - ПАТРИЈАРШИЈА СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ	Јавна	III
13246/2	44 77 20		ПАШЊАК 3.класе	ЛИВАДЕ	ДОО ВРЕБАЛОВ АГАР - ПАТРИЈАРШИЈА СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ	Јавна	III
13246/2	14 50 64		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	ЛИВАДЕ	ДОО ВРЕБАЛОВ АГАР - ПАТРИЈАРШИЈА СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ	Јавна	III
13327/1	13 62		ПАШЊАК 3.класе	ИЗМЕЂУ КОПОВА	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13327/2	8 40 53		ПАШЊАК 3.класе	ИЗМЕЂУ КОПОВА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Јавна	III
13328	1 44 12		ЊИВА 3.класе	ИЗМЕЂУ КОПОВА	Приватна	Приватна	III
13625	63 93		ПАШЊАК 3.класе	ВРАЊАК	Приватна	Приватна	III
13627	5 00		ЗЕМЉИШТЕ УЗ ЗГРАДУ И ДРУГИ ОБЈЕКАТ	ВРАЊАК	Приватна	Приватна	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
13627	8 59		ПАШЊАК 3.класе	ВРАЊАК	Приватна	Приватна	III
13627	1 62		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВРАЊАК	Приватна	Приватна	III
13629	3 31 07		ПАШЊАК 3.класе	ВРАЊАК	Приватна	Приватна	III
13632/1	3 00 31		ЛИВАДА 3.класе	ВРАЊАК	Приватна	Приватна	III
13632/2	10 69 16		ЛИВАДА 3.класе	ВРАЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13633	7 04 11		ЊИВА 5.класе	ДЕВЕСИЉЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13633	17 49 35		ЛИВАДА 3.класе	ДЕВЕСИЉЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13633	10 24 72		ЛИВАДА 4.класе	ДЕВЕСИЉЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13689	1 16		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	БЕЧЕЈСКИ ВИНОГРАДИ	Приватна	Приватна	III
13689	5 00		ЗЕМЉИШТЕ УЗ ЗГРАДУ - ОБЈЕКАТ	БЕЧЕЈСКИ ВИНОГРАДИ	Приватна	Приватна	III
13689	42 33		ПАШЊАК 3.класе	БЕЧЕЈСКИ ВИНОГРАДИ	Приватна	Приватна	III
13690	2 82		ПАШЊАК 3.класе	БЕЧЕЈСКИ ВИНОГРАДИ	Приватна	Приватна	III
13695	41		Помоћна зграда	БЕЧЕЈСКИ ВИНОГРАДИ	Приватна	Приватна	III
13695	1 45 86		ПАШЊАК 3.класе	БЕЧЕЈСКИ ВИНОГРАДИ	Приватна	Приватна	III
13696	6 35 54		ПАШЊАК 3.класе	БЕЧЕЈСКИ ВИНОГРАДИ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13697	19 15 67		ПАШЊАК 3.класе	БЕЧЕЈСКИ ВИНОГРАДИ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13698	2 74 24		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	БЕЧЕЈСКИ ВИНОГРАДИ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13699	1 49 29		ПАШЊАК 3.класе	БЕЧЕЈСКИ ВИНОГРАДИ	Приватна	Приватна	III
13700	74 70		ПАШЊАК 3.класе	БЕЧЕЈСКИ ВИНОГРАДИ	Приватна	Приватна	III
13703	25 22		ПАШЊАК 3.класе	БЕЧЕЈСКИ ВИНОГРАДИ	Приватна	Приватна	III
13774	57		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	БЕЧЕЈСКИ ВИНОГРАДИ	Приватна	Приватна	III
13774	98		Помоћна зграда	БЕЧЕЈСКИ ВИНОГРАДИ	Приватна	Приватна	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
13774	45		Помоћна зграда	БЕЧЕЈСКИ ВИНОГРАДИ	Приватна	Приватна	III
13774	5 00		ЗЕМЉИШТЕ УЗ ЗГРАДУ - ОБЈЕКАТ	БЕЧЕЈСКИ ВИНОГРАДИ	Приватна	Приватна	III
13774	26 71		ПАШЊАК 3.класе	БЕЧЕЈСКИ ВИНОГРАДИ	Приватна	Приватна	III
13775	3 97 67		ПАШЊАК 3.класе	БЕЧЕЈСКИ ВИНОГРАДИ	Приватна	Приватна	III
13776	47 75		ЊИВА 6.класе	БЕЧЕЈСКИ ВИНОГРАДИ	Приватна	Приватна	III
13778	2 01 04		ПАШЊАК 3.класе	БЕЧЕЈСКИ ВИНОГРАДИ	Приватна	Приватна	III
13779	7 93		ШУМА 4.класе	БЕЧЕЈСКИ ВИНОГРАДИ	Приватна	Приватна	III
13780	65 01		ЊИВА 6.класе	БЕЧЕЈСКИ ВИНОГРАДИ	Приватна	Приватна	III
17916	2 41 80		ПАШЊАК 3.класе	ВЕЛИКИ РИТ	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА "ВРАЊЕВО" НОВИ БЕЧЕЈ	Задружна	III
18299	59 73		ЊИВА 2.класе	ШАРТОВ	Приватна	Приватна	III
18300	1 62 47		ЊИВА 2.класе	ШАРТОВ	Приватна	Приватна	III
18301	18 75		ЊИВА 2.класе	ШАРТОВ	Приватна	Приватна	III
18302	1 22 67		ПАШЊАК 2.класе	ШАРТОВ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
18319	40 05		ШУМА 2.класе	МАТЕЈ	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА "ВРАЊЕВО" НОВИ БЕЧЕЈ	Задружна	III
18320	10 56 19		ПАШЊАК 2.класе	МАТЕЈ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
18321	1 00 00		ЊИВА 3.класе	МАТЕЈ	Приватна	Приватна	III
18328	28 55 09		ПАШЊАК 2.класе	МАТЕЈ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
18366	44 90 71		ПАШЊАК 3.класе	МАТЕЈ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
18367	51 63		БАРА	МАТЕЈ	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА "ВРАЊЕВО" НОВИ БЕЧЕЈ	Задружна	III
18368	13 61		ТРСТИК-МОЧВАРА 3.класе	МАТЕЈ	ЗЕМЉОРАДНИЧКА ЗАДРУГА "ВРАЊЕВО" НОВИ БЕЧЕЈ	Задружна	III
18412	2 04 14		ПАШЊАК 3.класе	МАТЕЈ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
18413	22 22 72		ПАШЊАК 2.класе	МАТЕЈ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
18414	11 39 79		ПАШЊАК 3.класе	МАТЕЈ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
18415	20 22 52		ПАШЊАК 2.класе	МАТЕЈ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
18494/2	48		Помоћна зграда	КЛИСА	Приватна	Приватна	III
18494/2	6 65		ШУМА 3.класе	КЛИСА	Приватна	Приватна	III
23552	57 73		Некатегорисани пут	ГОРЊИ ШИМУЋ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
23553		58 32	КАНАЛ	ШИМУЋ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
23555	1 65 31		КАНАЛ	ШИМУЋ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
23556	1 86 74		КАНАЛ	ГОРЊИ ШИМУЋ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	II
23556	1 91 01		КАНАЛ	ГОРЊИ ШИМУЋ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
23558	60 47		КАНАЛ	ГОРЊИ ШИМУЋ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
23559		2 51 20	КАНАЛ	ПАКТОВ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
23560	2 95 09		КАНАЛ	ЛАНИШТЕ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
23561	2 08 37		КАНАЛ	ПАКТОВ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	II
23561	2 52 97		КАНАЛ	ПАКТОВ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
23562	1 54 06		КАНАЛ	ПАКТОВ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	II
23563	4 28 76		КАНАЛ	ПАКТОВ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	II
23563	2 61 36		КАНАЛ	ПАКТОВ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
23564	1 04 72		КАНАЛ	ПАКТОВ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	II
23565	2 06 99		КАНАЛ	ПАКТОВ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	II
23569		9 13	КАНАЛ	ПАКТОВ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
23571		1 73 09	КАНАЛ	ПАКТОВ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	II
23572		3 91 69	КАНАЛ	ВЕЛИКА ШУМА	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
23573	53 66		КАНАЛ	ДЕВЕСИЉЕ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	II
23574		9 80	КАНАЛ	ВЕЛИКА ШУМА	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
23575		57 65	КАНАЛ	ВЕЛИКА ШУМА	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
23576		35 30	КАНАЛ	ВЕЛИКА ШУМА	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
23578		9 16 00	КАНАЛ	СРЕДЊА СТРАНА	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
23579		19 90	КАНАЛ	ДЕВЕСИЉЕ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
23580	93 04		КАНАЛ	ДЕВЕСИЉЕ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
23581		34 26	КАНАЛ	ДЕВЕСИЉЕ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
23582	34 38		КАНАЛ	ДЕВЕСИЉЕ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
23583	47 33		КАНАЛ	ДЕВЕСИЉЕ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
23587		1 77 09	КАНАЛ	ВРАЊЕВАЧКЕ ЛИВАДЕ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
23588		3 14 01	КАНАЛ	ВРАЊЕВАЧКЕ ЛИВАДЕ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
23618		1 13 18	ОСТАЛО ВЕШТАЧКИ СТВОРЕНО НЕПЛ.	ВЕЛИКИ РИТ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
23751		2 62 58	НАСИП	КОНИЦЕ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
23787	7 33 33		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	ИНФРАСТРУКТУРЕ ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ АД - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
23870		12 61	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ГОРЊИ ШИМУЋ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
23871		9 12	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ГОРЊИ ШИМУЋ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
23880		22 08	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ГОРЊИ ШИМУЋ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
23886		29 19	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ГОРЊИ ШИМУЋ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
23888	7 87 01		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ГОРЊИ ШИМУЋ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
23891		17 36	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ГОРЊИ ШИМУЋ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
23905	62 11		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	КОНИЦЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
23907	6 54		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	КОНИЦЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
23908	47 71		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	КОНИЦЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
23909	42 01		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	КОНИЦЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
23910	31 48		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	КОНИЦЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
23914	67 41		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	КОНИЦЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
23927	31 01		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	МАТЕЈ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
23929	21 31		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	МАТЕЈ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
23940	26 69		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВРАЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
23941	75 66		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВРАЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
23942		30 28	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВРАЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
23943		2 87	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВРАЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
23944		74 81	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВРАЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
23945		16 37	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВРАЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
23946		40 23	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВРАЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
23947	38 61		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВРАЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
23949	14 95		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВРАЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
23954		64 10	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВРАЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
23956		58 87	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ШИМУЋ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
23956		28 44	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ШИМУЋ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
23962		6 93	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ШИМУЋ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
23963	20 17		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ГОРЊИ ШИМУЋ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
23966		89 63	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ГОРЊИ ШИМУЋ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
23967	99 40		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ШИМУЋ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
23991		21 22	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ГОРЊИ ШИМУЋ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
23992		94 73	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ГОРЊИ ШИМУЋ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
23993	47 50		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ГОРЊИ ШИМУЋ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
23994	31 88		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ГОРЊИ ШИМУЋ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
23995	35 12		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ГОРЊИ ШИМУЋ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
23996	2 95		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ГОРЊИ ШИМУЋ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
23998	14 01		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ГОРЊИ ШИМУЋ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24002	92 81		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЛАНИШТЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24003	26 75		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЛАНИШТЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24004	27 70		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЛАНИШТЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24005	94 09		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЛАНИШТЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24006	1 20 18		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЛАНИШТЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
24007	1 23 11		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
24010	21 26		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
24011	15 00		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
24012	34 18		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
24013	25 43		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
24014	39 92		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
24015	80 39		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
24016	37 96		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
24017	48 90		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
24018	34 24		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24019	44 12		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
24019	11 21		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24020	1 12 30		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24021	57 70		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24022	32 40		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24023	34 19		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24024	1 26 18		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
24025	95 37		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
24025	2 00 75		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24026	17 41		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
24030		66 40	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24032	73 05		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24034		10 71	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24035	84 25		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24036		44 64	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24044	68 35		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ДЕВЕСИЉЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24047	52 78		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКА ШУМА	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24048		7 59	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКА ШУМА	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24065		61 44	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ДЕВЕСИЉЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24066		7 36	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ДЕВЕСИЉЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24068		23 51	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ДЕВЕСИЉЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
24069	11 73		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ДЕВЕСИЉЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24070	16 18		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ДЕВЕСИЉЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24071	42 80		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ДЕВЕСИЉЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24072	21 60		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ДЕВЕСИЉЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24073	45 10		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ДЕВЕСИЉЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24074	21 85		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ДЕВЕСИЉЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24075		15 19	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ДЕВЕСИЉЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24076	26 75		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ДЕВЕСИЉЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24077	19 47		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ДЕВЕСИЉЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24078		57 74	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ДЕВЕСИЉЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24079	39 82		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ДЕВЕСИЉЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24081	80 19		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ДЕВЕСИЉЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24095	2 81		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ДЕВЕСИЉЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24096	21 04		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
24097	22 44		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАКТОВ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
24109		82 46	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ ИЛИ ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ИЗМЕЂУ КОПОВА	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24114		19 52	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ ИЛИ ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЛИВАДЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24119		52 00	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ ИЛИ ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЛИВАДЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24125	62 05		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ ИЛИ ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЛИВАДЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24127	15 33		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ ИЛИ ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЛИВАДЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24144	91 08		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ ИЛИ ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СРЕДЊА СТРАНА	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24185		11 75	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ ИЛИ ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	БЕЧЕЈСКИ ВИНОГРАДИ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
24186	40 61		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ ИЛИ ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ДЕВЕСИЉЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24187		25 76	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ ИЛИ ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	БЕЧЕЈСКИ ВИНОГРАДИ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24188		22 21	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ ИЛИ ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	БЕЧЕЈСКИ ВИНОГРАДИ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24189	16 88		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ ИЛИ ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	БЕЧЕЈСКИ ВИНОГРАДИ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24254		92 38	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ ИЛИ ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКИ РИТ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24255	61 79		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ ИЛИ ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	МАТЕЈ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24256	1 31 22		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ ИЛИ ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	МАТЕЈ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24257	8 17		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ ИЛИ ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	МАТЕЈ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24261		24 03	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ ИЛИ ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ШАРТОВ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24262		8 22	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ ИЛИ ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ШАРТОВ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24276		27 12	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ ИЛИ ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКИ РИТ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24280	15 56		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ ИЛИ ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ВЕЛИКИ РИТ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24282	45 89		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ ИЛИ ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	МАТЕЈ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
24284	38 81		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ ИЛИ ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	МАТЕЈ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
	2815 77 56	44 56 98					
2860 34 55							

НОВИ БЕЧЕЈ, КО НОВО МИЛОШЕВО

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
6310	59 59 99		ПАШЊАК 3.класе	СЕЛИШТЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
6310	6 27 67		ПАШЊАК 5.класе	СЕЛИШТЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
6311	80 52		ЊИВА 5.класе	СЕЛИШТЕ	Приватна	Приватна	III
6311	32 72		ЊИВА 6.класе	СЕЛИШТЕ	Приватна	Приватна	III
6312	19 52		ЊИВА 5.класе	СЕЛИШТЕ	Приватна	Приватна	III
6312	1 42 12		ЊИВА 6.класе	СЕЛИШТЕ	Приватна	Приватна	III
6313	2 09 24		ЊИВА 5.класе	СЕЛИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
6313	3 86 60		ЊИВА 6.класе	СЕЛИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
6459	78 90 61		ПАШЊАК 3.класе	СЕЛИШТЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
6460	1 29		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СЕЛИШТЕ	Приватна	Приватна	III
6460	41		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СЕЛИШТЕ	Приватна	Приватна	III
6460	5 00		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СЕЛИШТЕ	Приватна	Приватна	III
6460	19 33		ШУМА 1.класе	СЕЛИШТЕ	Приватна	Приватна	III
6461	28 05		ЊИВА 4.класе	СЕЛИШТЕ	Приватна	Приватна	III
6462	38 74		ШУМА 1.класе	СЕЛИШТЕ	Приватна	Приватна	III
6486	48 10 74		ПАШЊАК 3.класе	СЕЛИШТЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
6487	66 87		ШУМА 2.класе	СЕЛИШТЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
6488	136 25 21		ПАШЊАК 3.класе	СЕЛИШТЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
6489	76 52		ШУМА 2.класе	СЕЛИШТЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
6694/1	65 41 52		ПАШЊАК 4.класе	СЕЛИШТЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
6694/2	3 04 75		ПАШЊАК 4.класе	СЕЛИШТЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
6695	30 69 32		ПАШЊАК 4.класе	СЕЛИШТЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
6818/1	37		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	АКАЧА	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
6818/1	31		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	АКАЧА	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
6818/1	64		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	АКАЧА	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
6818/1	31 13 13		ПАШЊАК 3.класе	АКАЧА	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
6818/1	17 53 48		ПАШЊАК 4.класе	АКАЧА	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
6818/1	6 20 84		ПАШЊАК 5.класе	АКАЧА	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
6818/2	78		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	АКАЧА	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
6818/2	4 99		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	АКАЧА	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
6819	1 04		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	АКАЧА	Приватна	Приватна	III
6819	8 53		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	АКАЧА	Приватна	Приватна	III
6821	33 72 58		ПАШЊАК 3.класе	АКАЧА	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
6821	14 42 26		ПАШЊАК 5.класе	АКАЧА	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
6822	1 04		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	АКАЧА	Приватна	Приватна	III
6822	6 60		ЗЕМЉИШТЕ УЗ ЗГРАДУ - ОБЈЕКАТ	АКАЧА	Приватна	Приватна	III
6823	21 69 40		ПАШЊАК 3.класе	АКАЧА	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
6823	1 05 27		ПАШЊАК 5.класе	АКАЧА	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
6824	4 38 13		ШУМА 1.класе	АКАЧА	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
6885/1	2 95 85		ПАШЊАК 4.класе	АКАЧА	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
6885/2	77 78		ПАШЊАК 5.класе	АКАЧА	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
6893	13 56 91		ПАШЊАК 3.класе	АКАЧА	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
6893	13 58 79		ПАШЊАК 5.класе	АКАЧА	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
6894	13 19 94		ПАШЊАК 3.класе	АКАЧА	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
6894	15 34 03		ПАШЊАК 5.класе	АКАЧА	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
6895	1 04		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	АКАЧА	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
6895	14 01		ЗЕМЉИШТЕ УЗ ЗГРАДУ - ОБЈЕКАТ	АКАЧА	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
6896	82 91		ПАШЊАК 1.класе	АКАЧА	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
6896	41 96 48		ПАШЊАК 3.класе	АКАЧА	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
6896	23 48 27		ПАШЊАК 5.класе	АКАЧА	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
6898	2 56 70		ШУМА 1.класе	АКАЧА	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
7101	15 91 17		ПАШЊАК 3.класе	АКАЧА	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
7101	15 57 16		ПАШЊАК 5.класе	АКАЧА	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
7105	92 66		ПАШЊАК 3.класе	АКАЧА	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
7173	1 71 28		ЛИВАДА 3.класе	АКАЧА	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
7174	1 48 73		ЊИВА 5.класе	АКАЧА	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
7174	1 35 98		ЊИВА 6.класе	АКАЧА	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
7175	1 49 67		ПАШЊАК 4.класе	АКАЧА	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
7176	26 02		ЛИВАДА 3.класе	АКАЧА	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
7178/1	2 88 48		ЛИВАДА 3.класе	АКАЧА	Приватна	Приватна	III
7178/2	10 19 28		ПАШЊАК 5.класе	АКАЧА	Приватна	Приватна	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
7179	3 89 33		ЛИВАДА 3.класе	АКАЧА	Приватна	Приватна	III
7181	2 88 41		ПАШЊАК 5.класе	АКАЧА	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
7182	44 10		ЛИВАДА 3.класе	АКАЧА	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
7186/2	9 79		ПАШЊАК 5.класе	АКАЧА	Приватна	Приватна	III
8618/2	20 31 26		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
8620	3 83 35		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
8620	11 95 85		ПАШЊАК 4.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
8620	7 24 71		ПАШЊАК 5.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
8621		1 67 47	ОСТАЛО ВЕШТАЧКИ СТВОРЕНО НЕПЛ.	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
8622	12 59 07		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
8622	4 81 51		ПАШЊАК 5.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
8623	1 18		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
8623	6 59		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
8623	2 08		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
8623	52 88 21		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
8623	11 05 84		ПАШЊАК 4.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
8624	9 87 60		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
8625	5 30 35		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
8626/2	12 82 88		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
8626/2	4 13 58		ПАШЊАК 5.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
8627	17 49 65		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
8627	3 62 80		ПАШЊАК 4.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
8628	5 72 94		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
8628	6 04 76		ПАШЊАК 5.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
8629	12 22 21		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
8629	7 62 05		ПАШЊАК 5.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
8630	15 44 95		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
8631	8 26 16		ЊИВА 5.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
8631	23 15		ЊИВА 7.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
8633	39 53 00		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
8633	33 03 57		ПАШЊАК 5.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
8634	3 91 24		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
8635	1 22 93		ЊИВА 5.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
8635	44 84		ЊИВА 6.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
8636	32 68 17		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
8637	3 21 04		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
8638	13 01		ОСТАЛО ВЕШТАЧКИ СТВОРЕНО НЕПЛ.	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
8639	30 97 91		ПАШЊАК 4.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
8639	3 13 22		ПАШЊАК 5.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
8641	7 36 37		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
8642	2 65 49		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
8643	9 77 40		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
8644	4 69 21		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	II
8645	51 42		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	II
8646	6 66		ЊИВА 7.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	II
8647	19 52		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	II
8648	29 53		ЊИВА 6.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	II
8649	5 37		ШУМА 1.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	II
8650	19 39		ЊИВА 5.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	II
8651	24 39		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	II
8652	9 63		ЊИВА 6.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	II
8653	12 51		ЊИВА 6.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	II
8654	12 26		ЊИВА 6.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	II
8656	1 73 65		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	II
8657	16 60 59		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	II
8658	34 15		ЊИВА 7.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	II
8659	44 41		ЊИВА 6.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	II
8660	30 15		ЊИВА 6.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	II
8661	5 52 11		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	II
8662	1 23 23		ЊИВА 5.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	II
8663/1	1 47 86		ЊИВА 5.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	II
8663/1	2 21		ЊИВА 6.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	II
8663/1	1 23 21		ЊИВА 7.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	II

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
8663/2	2 03 76		ЊИВА 5.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8663/2	94 75		ЊИВА 6.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8663/2	1 25 32		ЊИВА 7.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8664	9 01 17		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8665	18 89		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	II
8666	11 38		ЊИВА 5.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8667	16 50		ЊИВА 5.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8668	1 34 92		ПАШЊАК 2.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	II
8669	8 46 15		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8670	11 14 47		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8670	2 55 67		ПАШЊАК 5.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8671	99 50		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8712	44 78 43		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
8712	12 44 86		ПАШЊАК 5.класе	ПАШЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
8713	83 72		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ПАШЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
8714	5 21 85		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
8714	16 00 13		ПАШЊАК 5.класе	ПАШЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
8715	8 80 83		ПАШЊАК 2.класе	ПАШЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
8716	7 81 19		ЛИВАДА 2.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8717	3 44 44		ЛИВАДА 2.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8718	55 71		ЊИВА 6.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
8719	1 20 59		ЛИВАДА 2.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	III
8720	80 10		ЊИВА 6.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	III
8721	91 39		ЛИВАДА 2.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	III
8722		18 42 33	ЛИВАДА 2.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	II
8722		6 75 16	ЛИВАДА 3.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	II
8722		59 55	ЛИВАДА 4.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	II
8722		15 69 39	ЛИВАДА 2.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8722		5 75 13	ЛИВАДА 3.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8722		50 72	ЛИВАДА 4.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8723	23 13		ЊИВА 6.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8724	16 45 45		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	II
8725	1 37 32		ЊИВА 6.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8726	36 27		ПАШЊАК 5.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	II
8727	1 59 46		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	II
8728	37 14 99		ПАШЊАК 2.класе	ПАШЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
8728	68 38 13		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
8728	24 66 79		ПАШЊАК 5.класе	ПАШЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
8729	3 60 43		ШУМА 1.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	II
8730	1 06 17		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ПАШЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
8733	9 33 56		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
8733	1 87 71		ПАШЊАК 5.класе	ПАШЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
8734	18 75 07		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
8734	14 89 38		ПАШЊАК 5.класе	ПАШЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
8735	11 01 66		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	II
8735	2 82 53		ПАШЊАК 5.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	II
8736	1 92 49		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	II
8737	3 83 46		ПАШЊАК 4.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8738	1 56 82		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8739	18 77 07		ЊИВА 6.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8740	1 48 79		ПАШЊАК 5.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8741	56		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	III
8741	5 00		ЗЕМЉИШТЕ УЗ ЗГРАДУ - ОБЈЕКАТ	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	III
8741	8 60		ЊИВА 5.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	III
8742	8 67		ПАШЊАК 5.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	III
8743	44 14		ЊИВА 7.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	III
8743	74 28		ЊИВА 5.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	III
8743	1 85 71		ЊИВА 6.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	III
8744	22 44		ВИНОГРАД 3.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	III
8745	6 14		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	III
8746	39 32		ЊИВА 5.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	III
8746	3 67		ЊИВА 6.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	III
8746	12 02		ЊИВА 7.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
8747	10 27		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	III
8748/1	2 20 36		ЊИВА 6.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8748/1	1 37 85		ЊИВА 7.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8748/2	1 36 43		ЊИВА 6.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	III
8748/2	1 06		ЊИВА 7.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	III
8748/3	1 37 29		ЊИВА 6.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	III
8748/4	1 37 29		ЊИВА 6.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	III
8749	2 05 34		ПАШЊАК 5.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8750	11 38 46		ЊИВА 6.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8751	1 24 85		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8752	2 43 68		ЊИВА 5.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8765	11 11 14		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8766	24 79 12		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8767	24 31 72		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8768	37 10		ЊИВА 7.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8769	80 73		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	III
8770	2 94 10		ЊИВА 7.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	III
8771	2 13 45		ЊИВА 6.класе	ПАШЊАК	ЈЕВРЕЈСКА ОПШТИНА НОВИ САД - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8774	20 70 81		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	ЈЕВРЕЈСКА ОПШТИНА НОВИ САД - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8775	33 48		ЊИВА 4.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	III
8775	82 81		ЊИВА 5.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
8776	83 28		ЊИВА 4.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	III
8776	2 25 83		ЊИВА 5.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	III
8777	21 14		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	Приватна	Приватна	III
8778	14 84		ЊИВА 5.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8778	2 36 60		ЊИВА 6.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8778	1 91 19		ЊИВА 7.класе	ПАШЊАК	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8947/30	5 00 22		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
8947/30	13 97 98		ПАШЊАК 5.класе	ПАШЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
8953/1	9 66 54		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
8953/1	27 15 12		ПАШЊАК 5.класе	ПАШЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
8954	17 20 75		ПАШЊАК 3.класе	ПАШЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
8954	21 84 90		ПАШЊАК 5.класе	ПАШЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
8955	32 90		ДУБОКА БАРА	ПАШЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
8956	30 77		ДУБОКА БАРА	ПАШЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
8957	58 67		ДУБОКА БАРА	ПАШЊАК	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО	Државна РС	III
11156/1	24 13 00		ПАШЊАК 3.класе	ГУВНИШТЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
11156/1	16 78 28		ПАШЊАК 5.класе	ГУВНИШТЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
11156/2	9 01 13		ПАШЊАК 3.класе	ГУВНИШТЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
11156/2	98 87		ПАШЊАК 5.класе	ГУВНИШТЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
11156/3	9 30 17		ПАШЊАК 3.класе	ГУВНИШТЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
11156/3	69 83		ПАШЊАК 5.класе	ГУВНИШТЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
11157	1 61 58		ШУМА 1.класе	ГУВНИШТЕ	МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА НОВО МИЛОШЕВО - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
11158	10 94 59		ЛИВАДА 3.класе	ГУВНИШТЕ	Приватна	Приватна	III
11747	6 21 07		ЛИВАДА 3.класе	ГУВНИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
11748	1 66 17		ЊИВА 5.класе	ГУВНИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
11749	4 49 90		ПАШЊАК 3.класе	ГУВНИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
11750	78		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ГУВНИШТЕ	Приватна	Приватна	III
11750	5 00		ЗЕМЉИШТЕ УЗ ЗГРАДУ - ОБЈЕКАТ	ГУВНИШТЕ	Приватна	Приватна	III
11750	3 85		ПАШЊАК 3.класе	ГУВНИШТЕ	Приватна	Приватна	III
11751	3 60 37		ПАШЊАК 3.класе	ГУВНИШТЕ	Приватна	Приватна	III
11752	3 64 96		ПАШЊАК 3.класе	ГУВНИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
11752	5 84 69		ПАШЊАК 5.класе	ГУВНИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
11754/1	3 87 48		ПАШЊАК 3.класе	ГУВНИШТЕ	Приватна	Приватна	III
11754/1	28 83		ПАШЊАК 5.класе	ГУВНИШТЕ	Приватна	Приватна	III
11754/2	50 46		ПАШЊАК 3.класе	ГУВНИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
11754/2	7 22 97		ПАШЊАК 5.класе	ГУВНИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
11755/1	6 11 95		ПАШЊАК 3.класе	ГУВНИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
11755/1	3 74 11		ПАШЊАК 4.класе	ГУВНИШТЕ	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
11755/2	8 44 87		ПАШЊАК 3.класе	ГУВНИШТЕ	Приватна	Приватна	III
11755/2	6 15 53		ПАШЊАК 4.класе	ГУВНИШТЕ	Приватна	Приватна	III
13027		2 16 95	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СЕЛИШТЕ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
13028		3 25 77	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СЕЛИШТЕ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
13035		67 75	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СЕЛИШТЕ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
13038	2 14 01		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	АКАЧА	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
13039	2 07 04		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	АКАЧА	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
13040		1 25 24	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЧОТ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
13047		65 25	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЧОТ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
13098		1 96 19	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	II
13099	1 15 89		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
13100		1 25 30	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	II
13100		62 22	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
13101	35 28		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
13102		3 69 35	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
13103	73 22		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
13104		71 87	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	II
13104		1 44 84	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
13105		55 19	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
13105		1 77 68	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	II
13106	62 13		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
13108		1 35 86	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	II
13119	51 25		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
13120		50 76	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
13121/2	2 14 72		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
13122	59 50		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
13123		2 97 11	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ГУВНИШТЕ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
13127		31 37	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ГУВНИШТЕ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
13130		14 93	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ГУВНИШТЕ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
13139		1 36	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	АКАЧА	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНА	Јавна	III
13231		1 95 49	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СТРЊИКЕ	ИНФРАСТРУКТУРА ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ АД - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
13307	48 94		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СЕЛИШТЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13308	23 62		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СЕЛИШТЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13319		4 32 23	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЧОТ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13389	29 08		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	АКАЧА	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13390	44 56		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	АКАЧА	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13391	14 03		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	АКАЧА	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13392	23 74		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	АКАЧА	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13393		1 84	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	АКАЧА	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13395		49 53	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	СЕЛИШТЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13415	22 40		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	АКАЧА	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13430		1 68 50	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ЧОТ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13435		1 34	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	АКАЧА	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13439		15 34	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	АКАЧА	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13508		1 05 95	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	РИТ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13509		77 50	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	РИТ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
13511		35 28	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	РИТ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13514	5 47		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13515	16 02		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13517		16 46	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13518	56 57		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13520		23 65	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13521	31 64		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13522	30 80		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13523	61 46		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13525		33 19	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
13525		15 40	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13526	25 54		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	II
13527	62 55		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13528		17 76	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13530	23 42		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13531	15 01		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ПАШЊАК	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
13694	30 26		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ГУВНИШТЕ	ОПШТИНА НОВИ БЕЧЕЈ - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Државна РС	III
	1949 32 89	86 64 19					
2035 97 08							

ЧОКА, КО ПАДЕЈ

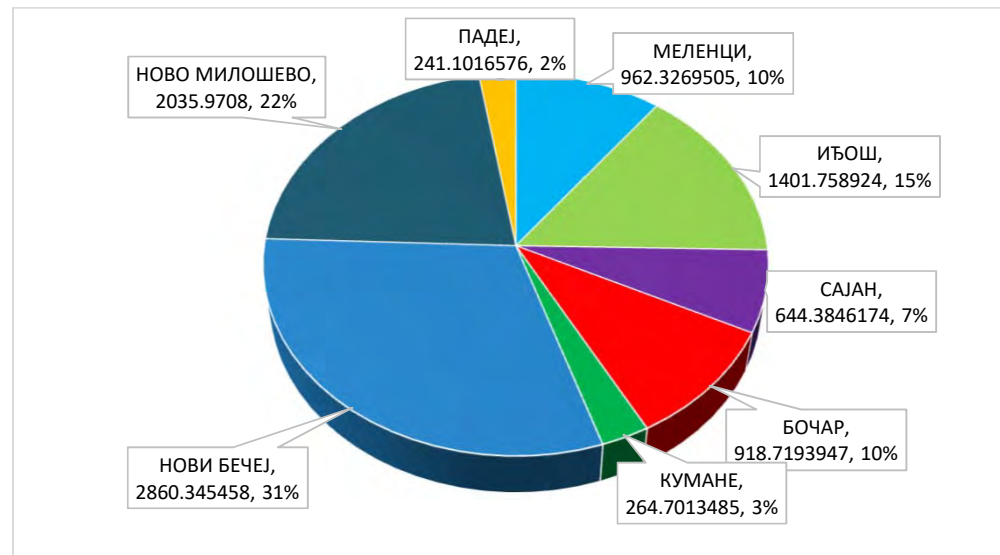
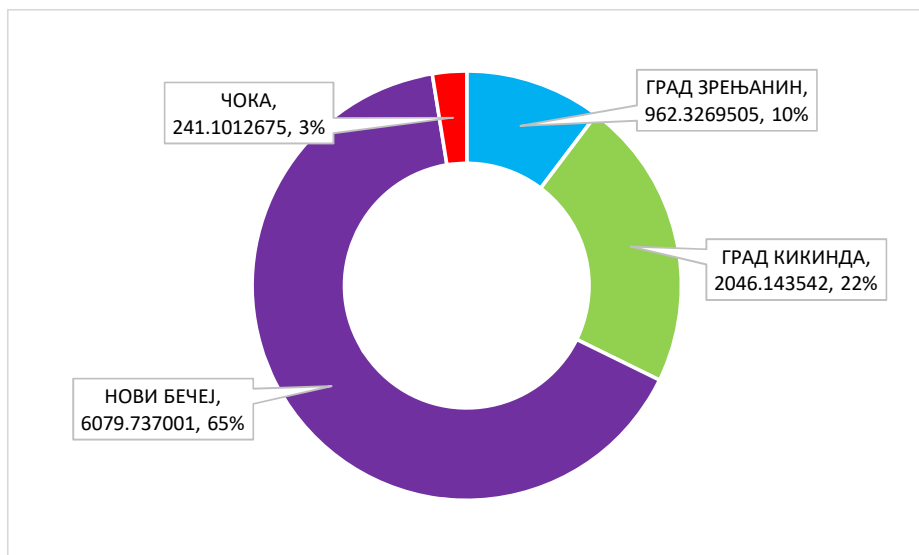
Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
5129	100 19 04		ПАШЊАК 2.класе	БАРНАХАТ	АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО ЕЛЕКТРОМРЕЖА СРБИЈЕ БЕОГРАД - МЕСНА ЗАЈЕДНИЦА - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
6857	5 50		Некатегорисани пут	МОРОТВА	ОПШТИНА ЧОКА	Јавна	III
6858	1 50 96		ПАШЊАК 2.класе	МОРОТВА	Приватна	Приватна	III
6860	2 82 93		ПАШЊАК 2.класе	МОРОТВА	Приватна	Приватна	III
6861	1 13 78		ПАШЊАК 2.класе	МОРОТВА	Приватна	Приватна	III
6862	42 52		ЊИВА 5.класе	МОРОТВА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
6885	9 57 96		ПАШЊАК 2.класе	МОРОТВА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
6892	93 33		ЊИВА 5.класе	МОРОТВА	Приватна	Приватна	III
6893	82 26		ЊИВА 5.класе	МОРОТВА	Приватна	Приватна	III
6894/1	1 08 74		ЊИВА 5.класе	МОРОТВА	Приватна	Приватна	III
6894/2	61 20		ЊИВА 4.класе	МОРОТВА	Приватна	Приватна	III
6895	92 76		ЊИВА 5.класе	МОРОТВА	Приватна	Приватна	III
6896	1 32 82		ЊИВА 5.класе	МОРОТВА	Приватна	Приватна	III
6896	1 46 72		ЊИВА 6.класе	МОРОТВА	Приватна	Приватна	III
6913/1	7 69 74		ПАШЊАК 2.класе	МОРОТВА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
6913/2	5 97 40		ПАШЊАК 2.класе	МОРОТВА	Приватна	Приватна	III
6913/3	4 88 20		ПАШЊАК 2.класе	МОРОТВА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
6914	3 08 86		ПАШЊАК 2.класе	МОРОТВА	Приватна	Приватна	III
6915	3 65		Некатегорисани пут	МОРОТВА	ОПШТИНА ЧОКА	Јавна	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
6916	3 17 74		ПАШЊАК 2.класе	МОРОТВА	Приватна	Приватна	III
6917	1 64 50		ПАШЊАК 2.класе	МОРОТВА	Приватна	Приватна	III
6918	92 95		ПАШЊАК 2.класе	МОРОТВА	Приватна	Приватна	III
6919	1 99 16		ЊИВА 6.класе	МОРОТВА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
6920	43 79		ЊИВА 6.класе	МОРОТВА	Приватна	Приватна	III
6921	1 18 47		ПАШЊАК 2.класе	МОРОТВА	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
6922	1 11 53		ПАШЊАК 2.класе	МОРОТВА	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
6923	62 13		ПАШЊАК 2.класе	МОРОТВА	РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
6924	1 85 29		ПАШЊАК 2.класе	МОРОТВА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
6925	7 27		Некатегорисани пут	МОРОТВА	ОПШТИНА ЧОКА	Јавна	III
6926	1 88 81		ПАШЊАК 2.класе	МОРОТВА	Приватна	Приватна	III
6927	1 40 26		ПАШЊАК 2.класе	МОРОТВА	Приватна	Приватна	III
6928	34 91		ПАШЊАК 2.класе	МОРОТВА	Приватна	Приватна	III
6929	40 89		ПАШЊАК 2.класе	МОРОТВА	Приватна	Приватна	III
6930	98 01		ПАШЊАК 2.класе	МОРОТВА	Приватна	Приватна	III
6931	2 54 38		ПАШЊАК 2.класе	МОРОТВА	Приватна	Приватна	III
6932	2 52 11		ПАШЊАК 2.класе	МОРОТВА	Приватна	Приватна	III
6947	1 12 80		ПАШЊАК 2.класе	МОРОТВА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
6948	3 07 07		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	МОРОТВА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
6949	3 72 31		ПАШЊАК 2.класе	МОРОТВА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
6950	4 08 72		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	МОРОТВА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III

Парцела	Површина		Култура	Адреса парцеле	Индикације власника-корисника земљишта	Облик својине	Режим заштите
	цела	део					
6951	19 81 23		ПАШЊАК 2.класе	МОРОТВА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
6952	3 97 82		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	МОРОТВА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
6953	3 19 11		ПАШЊАК 2.класе	МОРОТВА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
6962	16 57 90		ПАШЊАК 2.класе	МОРОТВА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
6963	19 77		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	МОРОТВА	ОПШТИНА ЧОКА	Јавна	III
6964	13 69 11		ПАШЊАК 2.класе	МОРОТВА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
6965	1 03 87		ТРСТИК-МОЧВАРА 2.класе	МОРОТВА	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ	Државна РС	III
7933		67 75	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	БАРНАХАТ	ОПШТИНА ЧОКА	Јавна	III
7934		42 35	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	БАРНАХАТ	ОПШТИНА ЧОКА	Јавна	III
7938		13 94	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	БАРНАХАТ	ОПШТИНА ЧОКА	Јавна	III
7965	44 62		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	МОРОТВА	ОПШТИНА ЧОКА	Јавна	III
8003		1 12 51	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	ШУЉМОШ	ИНФРАСТРУКТУРЕ ЖЕЛЕЗНИЦЕ СРБИЈЕ А.Д. - РЕПУБЛИКА СРБИЈА	Јавна	III
8026		12	ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	МОРОТВА	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНЕ	Јавна	III
8027	8 60		ЗЕМЉИШТЕ ПОД ЗГРАДОМ И ДРУГИМ ОБЈЕКТОМ	БАРНАХАТ	АУТОНОМНА ПОКРАЈИНА ВОЈВОДИНЕ	Јавна	III
	238 73 50	2 36 67					
241 10 17							

УКУПНА ПОВРШИНА ПО КАТАСТАРСКИМ ОПШТИНАМА

ОПШТИНА	КО	УКУПНО ПО КО у ha	%	УКУПНО ПО ОПШТИНАМА у ha	%
ГРАД ЗРЕЊАНИН	МЕЛЕНЦИ	962.33	10.32	962.33	10.32
ГРАД КИКИНДА	ИЂОШ	1,401.76	15.03	2,046.14	21.93
	САЈАН	644.38	6.91		
НОВИ БЕЧЕЈ	БОЧАР	918.72	9.85	6,079.74	65.17
	КУМАНЕ	264.70	2.84		
	НОВИ БЕЧЕЈ	2,860.35	30.66		
	НОВО МИЛОШЕВО	2,035.97	21.82		
ЧОКА	ПАДЕЈ	241.10	2.58	241.10	2.58
УКУПНО:		9,329.31	100.00	9,329.31	100.00

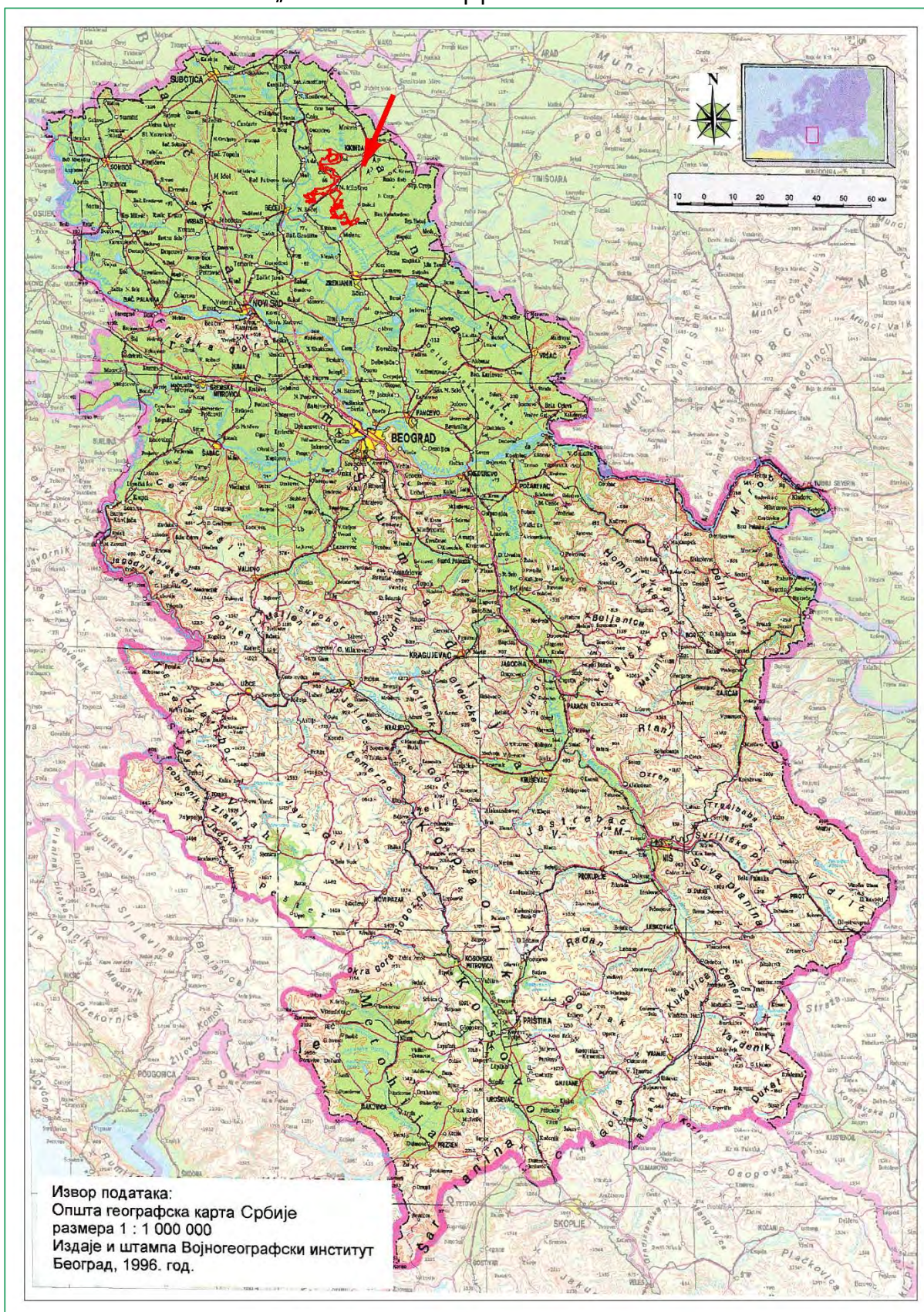

Х КАРТОГРАФСКИ ПРИКАЗ

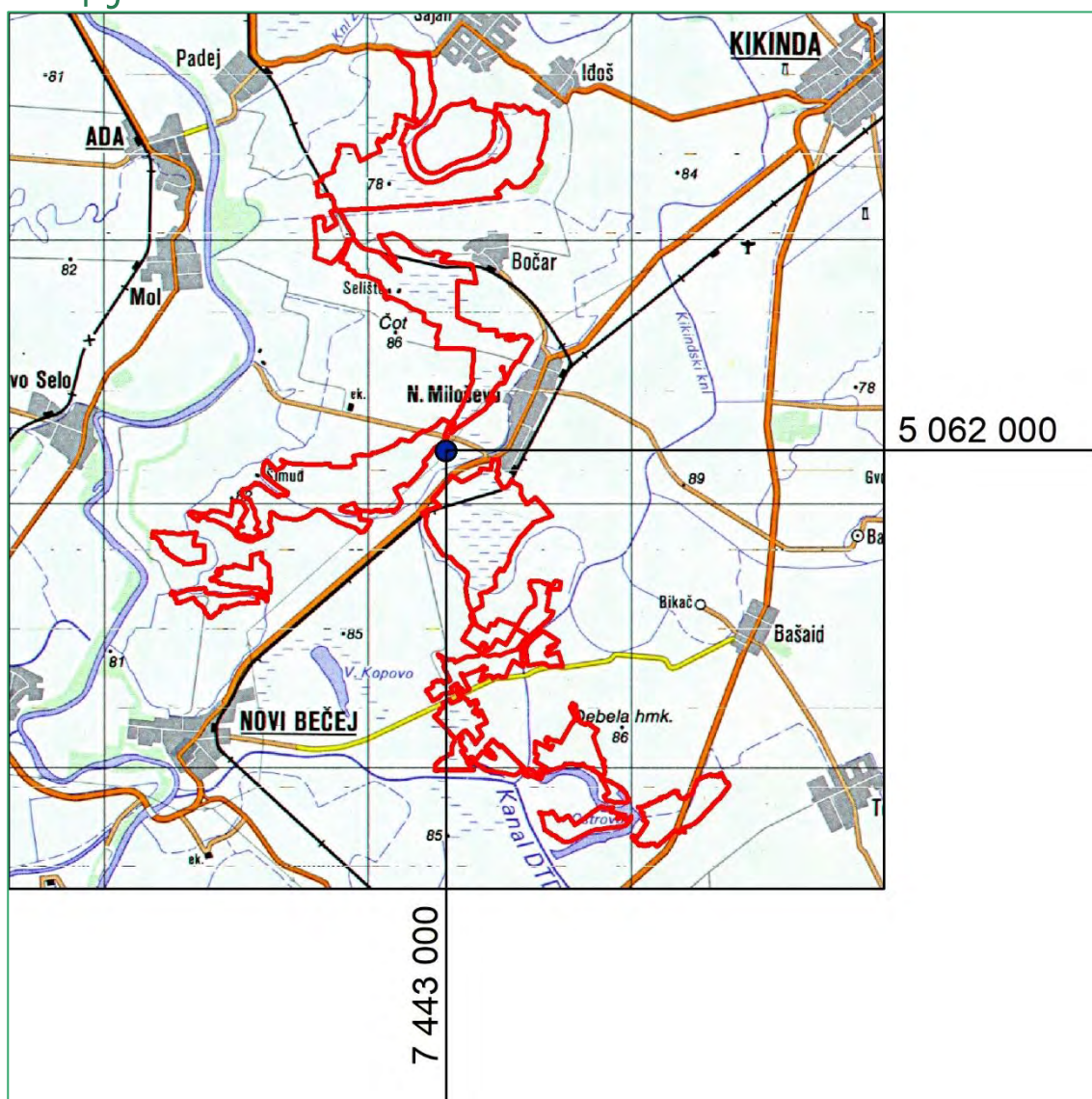

Прилог 1

ГЕОГРАФСКИ ПОЛОЖАЈ
ПРЕДЕО ИЗУЗЕТНИХ ОДЛИКА
„СЛАТИНЕ СРЕДЊЕГ БАНАТА“

Локација

Легенда

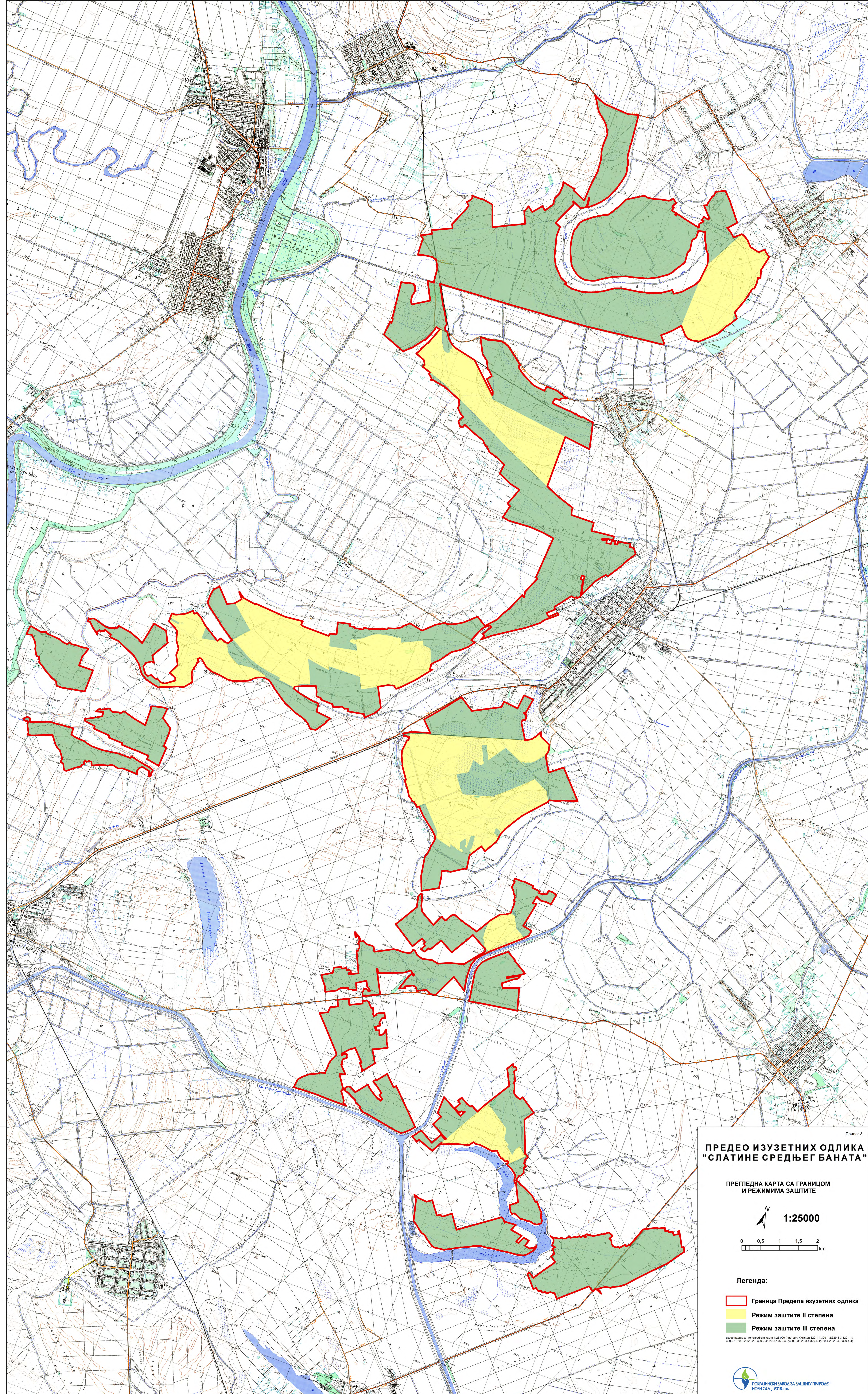
ПРЕДЕО ИЗУЗЕТНИХ ОДЛИКА
„СЛАТИНЕ СРЕДЊЕГ БАНАТА“

ГЕОГРАФСКЕ КООРДИНАТЕ ЦЕНТРАЛНЕ ТАЧКЕ	
по Гриничу	по Гаус-Кригеру
45° 42'0,265"N - 20° 15'49,13"E	5062.000 – 7443.000

Надморска висина природног добра:

71 - 78 m н.м.

⊕ Извор података: ПТК 300 000, Лист Београд

Прилог 3.

ПРЕДЕО ИЗУЗЕТНИХ ОДЛИКА "СЛАТИНЕ СРЕДЊЕГ БАНАТА"

ПРЕГЛЕДНА КАРТА СА ГРАНИЦОМ
И РЕЖИМИМА ЗАШТИТЕ

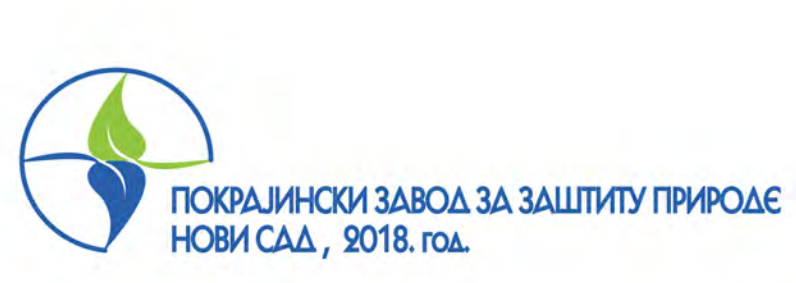
1:25000

0 0,5 1 1,5 2 km

Легенда:

- Граница Предела изузетних одлика
- Режим заштите II степена
- Режим заштите III степена

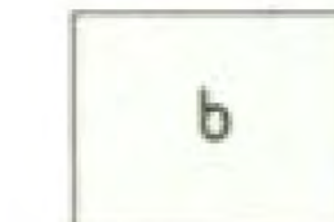

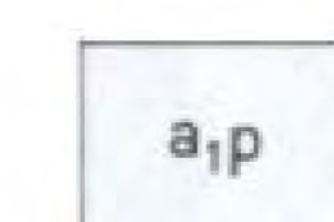
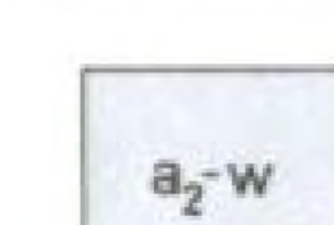

Извор података: топографска карта 1:25 000 (листове: Колина 329-1-3,329-1-3,329-1-4, 329-2-3,329-2-3,329-2-4,329-3-3,329-3-3,329-3-4,329-4-3,329-4-3,329-4-4)

 ПОКРАЈИНСКИ ЗАВОД ЗА ЗАШТИТУ ПРИРОДЕ
НОВИ САД, 2018. год.

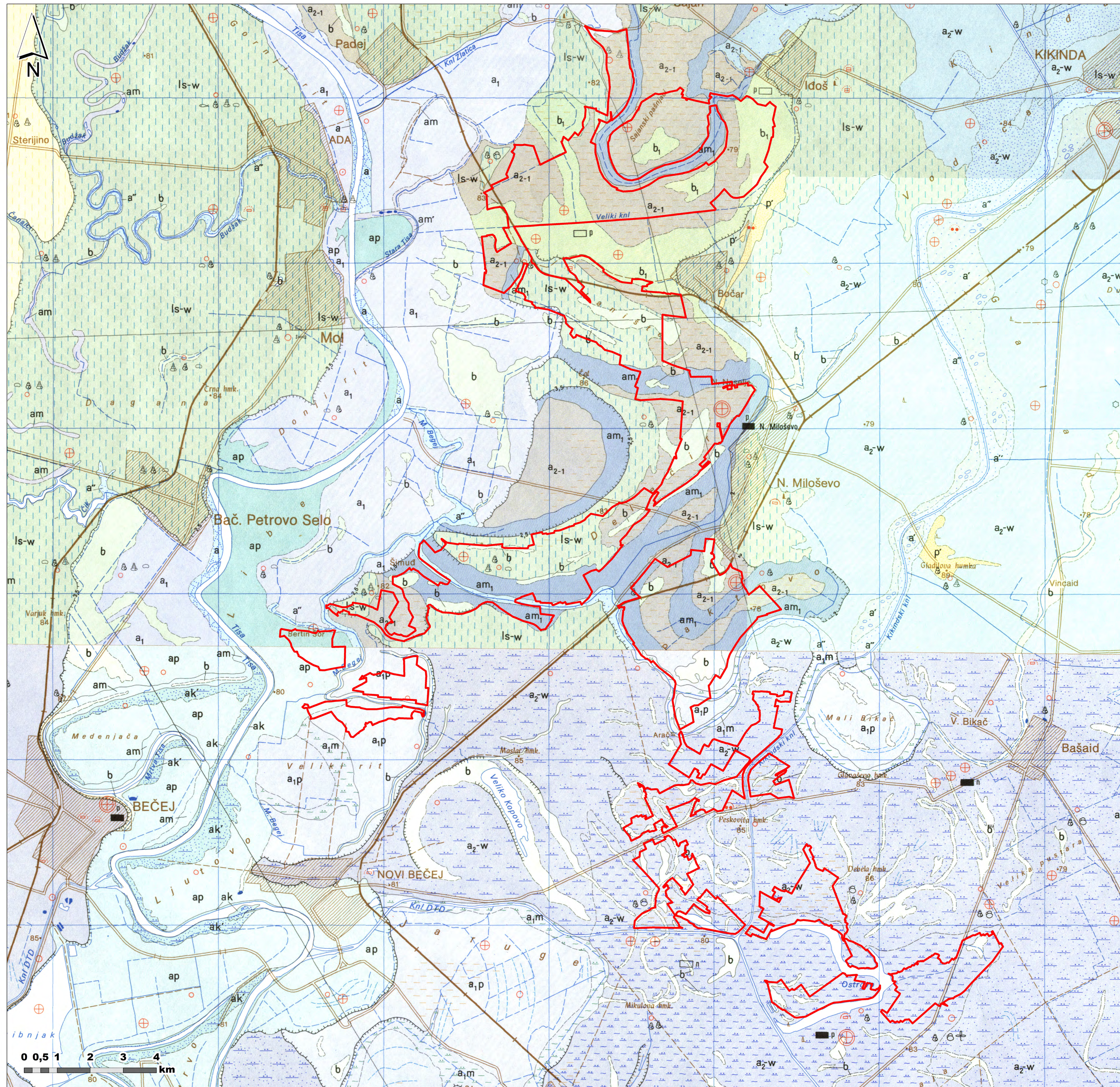
ПРЕДЕО ИЗУЗЕТНИХ ОДЛИКА "СЛАТИНЕ СРЕДЊЕГ БАНАТА"

Геолошка карта
1:40.000

ЛЕГЕНДА:

- Граница заштите
- Алувијум: ограногено-барске глине и пескови-фација старача (голоцен)
- Барски седименти у стварању
- Глиновити алеврити, алевритске глине
- Фација поводња : алеврити, пескови и глине
- Фација поводња: лесоидни алеврити и алевритични пескови
- Фација поводња: пескови и алеврити
- Фација корита: средњозрни пескови и песковити алеврити (на стубу и профилу)
- Песковито-глиновити алеврити, алевритске глине, алеврит пескови (фација лесоида)

ИЗВОР ПОДАТАКА:
основна геолошка карта СФРЈ, 1:100 000
Кикинда L34-77; Зрењанин L34-89

ПРЕДЕО ИЗУЗЕТНИХ ОДЛИКА "СЛАТИНЕ СРЕДЊЕГ БАНАТА"

ПРЕГЛЕДНА КАРТА СА
ГРАНИЦОМ
И РЕЖИМИМА ЗАШТИТЕ

1:100.000

ЛЕГЕНДА:

- граница предела изузетних одлика
- подручје режима II степена заштите
- подручје режима III степена заштите

ИЗВОР ПОДАТАКА:

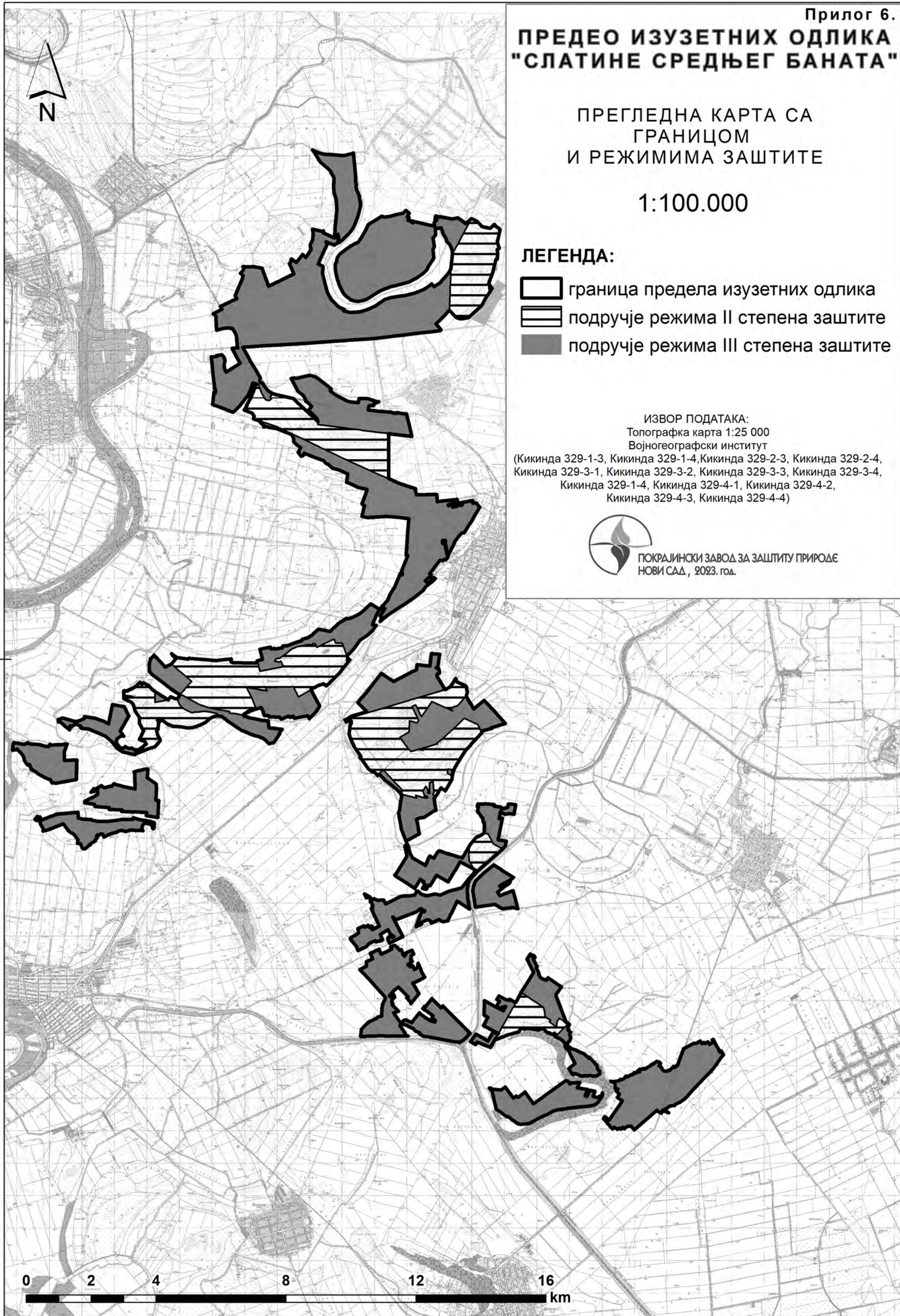
Топографка карта 1:25 000

Војногеографски институт

(Киkinда 329-1-3, Киkinда 329-1-4, Киkinда 329-2-3, Киkinда 329-2-4,
Киkinда 329-3-1, Киkinда 329-3-2, Киkinда 329-3-3, Киkinда 329-3-4,
Киkinда 329-1-4, Киkinда 329-4-1, Киkinда 329-4-2,
Киkinда 329-4-3, Киkinда 329-4-4)

ПОКРАЈИНСКИ ЗАВОД ЗА ЗАШТИТУ ПРИРОДЕ
НОВИ САД, 2023. год.

0 2 4 8 12 16 km

ПРЕДЕО ИЗУЗЕТНИХ ОДЛИКА "СЛАТИНЕ СРЕДЊЕГ БАНАТА"

Педолошка карта

1:40.000

ЛЕГЕНДА:

- Граница заштите
- 16 Чернозем карбонатни (мицеларни) на лесној тераси
- 20 Чернозем са знацима оглејавања на лесу
- 26 Чернозем солоњецести
- 27 Чернозем на песковитом лесу
- 66 Ритска црница карбонатна
- 69 Ритска црница карбонатна заслањена
- 72 Ритска црница бескарбонатна
- 76 Ритска смоница
- 77 Ритска смоница заслањена
- 79 Мочварно глејно земљиште
- 82 Солончак
- 83 Солоњец
- 84 Солоњец солончакасти

ИЗВОР ПОДАТАКА:
педолошка карта Војводине, Нови Сад, 1971. г.
1:50 000
(Кикинда1, Кикинда2, Кикинда3, Сента1, сента3)

